Ι.Μ. ΑΡΤΗΣ

ΜΗΝΑΙΟΝ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ,

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ
ΑΥΤΩ ΑΠΑΣΑΝ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ,
ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ
ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ,
Ἐν ἑκάστῃ Ἑορτῇ τοῦ Χρόνου.

Νεωστὶ μετατυπωθὲν, καὶ μεθ' ὅσης ἐπιμελείας ἐκ πολλῶν σφαλμάτων ἐκκαθαρθέν.

αψϟε. ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ. 1795.

Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τοῦ ποτὲ Δημητρίου Θεοδοσίου,
Νῦν δὲ Πάνου Θεοδοσίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

Con Licenza de' Superiori, e Privilegio.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἔχων ἡμέρας λα´. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ´. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ια´.

Εἰς τὴν Α´. **Τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, καὶ τοῦ Διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου, καὶ τῆς Μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς.**

Ἑσπέρας, πρὸ τοῦ σημᾶναι, μετακομίζεται τὸ Τίμιον Ξύλον ἀπὸ τοῦ Σκευοφυλακίου, καθὼς καὶ ἐν τῇ ιδ´. τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνός. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν στίχ. ς´. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τιμίου Σταυροῦ γ´. καὶ τῶν Ἁγίων γ´. Τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἦχος, δ´.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς κοινὸν φυλακτήριον, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπασώμεθα. καὶ γὰρ κοιμίζει παθήματα, καὶ παύει νοσήματα, καὶ παντοίων ἀλγεινῶν, ἀπαλλάττει τοὺς κάμνοντας, ὑπὲρ ἄβυσσον, πελαγίζων τὰ ῥεῖθρα τῶν θαυμάτων, τοῖς πιστῶς αὐτοῦ τὸν Τύπον, καὶ προσκυνοῦσι καὶ σέβουσιν.

Οἱ τοῦ βίου τοῖς κύμασι, θαλαττεύοντες ἄνθρωποι, παθημάτων ζάλῃ τε κυμαινόμενοι, ὡς εἰς ὁλκάδα σωτήριον, τὸ Ξύλον τὸ τίμιον, καταφύγωμεν πιστῶς, καὶ σιγήσει τὰ κύματα, καὶ τὰ οἰδήματα, καὶ ῥαγήσει τὰ πάθη· καὶ πρὸς ὅρμον, ἀκύμαντον σωτηρίας, χαρμονικῶς καταντήσωμεν.

Ὑπὲρ Ἥλιον ἔλαμψεν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, ὡς ἀκτῖνας θαύματα προβαλλόμενος, καὶ ὡς βολίδας ἰάματα. προσέλθωμεν ἄνθρωποι, οἱ τῷ σκότει τῶν δεινῶν, συνεχόμενοι πάντοτε, καὶ ληψόμεθα, φωτοπάροχον χάριν ἰαμάτων, τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέντα, σαρκὶ Θεὸν μεγαλύνοντες.

Ἕτερα στιχ. τῶν Ἁγίων, ἦχος, α´.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τοῦ Νόμου τὸν Ὄροφον ἑπτὰ, στύλοις ἐπαιρόμενον, ἡ τυραννὶς οὐ κατέσεισε. τὴν γὰρ ἀλόγιστον, τοῦ διώκτου λύσσαν, ἀνδρικῶς ὑπέμειναν, τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνουσιν, οἱ εὐγενέστατοι, Νεανίαι καὶ ὁμαίμονες, τῶν Μωσέως θεσπισμάτων φύλακες.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα τὸν νοῦν, ὄντως ἀνυψώσαντες, μέλη σαρκὸς κατετέμνοντο, οἱ εὐσεβέστατοι, καὶ γενναῖοι Παῖδες, σὺν Μητρὶ θεόφρονι, μεγίσταις ἐν ἐλπίσι νευρούμενοι· ὧν νῦν ἐπέτυχον, Ἀβραὰμ ἀναπαυσάμενοι, ἐν τοῖς κόλποις, τοῦ αὐτῶν Προπάτορος.

Ψυχῆς ἐν νεότητι στεῤῥῶς, ἑαυτοὺς ὁπλίσαντες, καὶ τὸν θυμὸν ὥσπερ θήξαντες, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, στεῤῥῶς ἐχώρουν, ἀσεβείας οὕνεκα, καὶ Νόμου τοῦ πατρῴου τηρήσεως, ὁ ἱερώτατος, Ἐλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοφοι, Νεανίαι, σὺν Μητρὶ θεόφρονι.

Δόξα, ἦχος πλ. β´. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ Ἅγιοι Μακκαβαῖοι τῷ Τυράννῳ ἔλεγον· ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, εἷς Βασιλεὺς ὁ Θεός, παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν ἐπιστρεφόμεθα. Κόσμος μενεῖ ἄλλος ἡμῖν, τοῦ ὁρωμένου ὑψηλότερος καὶ μονιμώτερος. Πατέρες δὲ

ἡμῶν Ἱερουσαλήμ, ἡ κραταιὰ ϗ ἀνώλεθρος. πανήγυρις δὲ, ἡ μετ᾽ Ἀγγέλων διαγωγή. Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον ϗ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὅν περ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· ϗ Δαβὶδ ὁ μελῳδὸς, ὑποπόδιόν σου βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο. τίμιον Σταυρόν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, σήμερον ἁμαρτωλοὶ προσκυνοῦμεν χείλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες δεόμεθα. Κύριε σὺν τῷ Λῃστῇ τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Ἀπόστ. ιϛ΄. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Κοινὰ Μοναχῶν.

Ψυχαὶ Δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου, καθάπερ Ἀβραὰμ, ϗ Ἰσαὰκ, ϗ Ἰακὼβ, οἱ πρὸ Νόμου Προπάτορες, ϗ Μακκαβαίων πρόγονοι, τῶν νῦν εὐφημουμένων παρ᾽ ἡμῶν. οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, Ἀβραμιαῖοι ὑπάρχοντες, τὴν Πίστιν ἐζήλωσαν, τοῦ ἑαυτῶν προπάτορος Ἀβραάμ· ϗ μέχρι θανάτου ἠγωνίσαντο δι᾽ εὐσέβειαν· εὐσεβῶς γὰρ συντραφέντες, ϗ ἐννόμως συναθλήσαντες, τὴν ἀσέβειαν διήλεγξαν τοῦ ἐπαράτου Ἀντιόχου. ϗ μηδὲν προτιμήσαντες, τῶν τῆς παρούσης ζωῆς; διὰ τὴν αἰώνιον, ταῦτα Θεῷ ἀνέθεντο, ψυχὴν, ἀνδρείαν, αἴσθησιν, σῶμα ἁπαλὸν, καὶ ἀμοιβὰς τῶν ἀγώνων πεθραμμένας. ὦ ῥίζης εὐσεβοῦς, ἐξ ἧς ὑμεῖς ἐβλαστήσατε Μακκαβαῖοι. ὦ Μητρὸς, Ἁγίας τῆς τεξαμένης τὸν ἰσάριθμον τῆς ἑβδομάδος ἀριθμόν. ἀλλ᾽ ἱκετεύομεν ὑμᾶς Μακκαβαῖοι, σὺν τῇ Μητρὶ ὑμῶν Σολομονῇ, ϗ τῷ σοφῷ Ἱερεῖ Ἐλεαζάρῳ, ὅταν παραστῆτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, δι᾽ ὃν κεκοπιάκατε, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν ὑμῶν ἀπολαβεῖν παρ᾽ αὐτοῦ, ἐκτενῆ ἱκεσίαν ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος. ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται, ϗ πληροῖ τὰ θελήματα ὑμῶν, τῶν φοβουμένων αὐτόν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως, ὁ Θεὸς πεπλήρωται ἡ λέγουσα· ὄψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, ϗ Κόσμος ἐκ πλάνης ἐλευθεροῦται. σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, ϗ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις δαβιτικοῖς, ὕμνον σοι προσφέροντα ϗ λέγοντα· εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεὸς, Σταυρὸν ϗ τὴν Ἀνάστασιν, δι᾽ ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε. παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, α΄.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, ϗ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Δόξα, ϗ νῦν. Ἦχος, ὁ αὐτός.

Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν σου, ϗ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ Βαρβάρων δωρούμενος, ϗ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία, ϗ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ἀναγινώσκεται ἡ μετάφρασις τῶν Ἁγίων. Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου ὁ εἷς, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν [illegible] Σταυροῦ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν ξύλον. Ἰωσήφ.

ᾨδὴ, α΄. ἦχος πλ. δ΄.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τὸν τοῦ Κυρίου ζωηφόρον σήμερον, Σταυρὸν νοΐ καθαρῷ, ϗ εὐσεβεῖ γνώμῃ, πάντες προσκυνήσωμεν. πρόκειται γὰρ δωρούμενος, τοῖς αὐτῷ προσιοῦσιν, ἁγιασμὸν ϗ σωτήριον, ἔλλαμψιν ϗ δόξαν ϗ ἔλεος.

Ὁ Ζωοδώρητος Σταυρὸς προκείμενος, ϗ καθορώμενος, φωτοειδῆ αἴγλην, ἀποπέμπει χάριτος. προσέλθωμεν ϗ λάβωμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἄφεσιν, αἴνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὁρῶσι θέαμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος· ϗ ὡς πηγὴ βρύει, ψυχικὰ χαρίσματα, ϗ παύει ἁμαρτήματα, ϗ νοσήματα λύει, ϗ τὰ φρονήματα ῥώννυσι, τῶν εἰλικρινῶς προσκυνούντων αὐτόν.

Ῥάβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, θάλασσαν τέμνουσα· δι᾽ οὗ ἡμεῖς πίστει, ἀποντίστως πλέομεν, τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον, ϗ τὰ ῥεύματα, πάντα, τῆς ἁμαρτίας ἐκφεύγομεν, ϗ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

[illegible].

Ὅτε Τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον, ὠδῖνας ἔφυγον· καὶ πῶς νυνὶ ὅλη, ὀδυνῶν

πεπλήρωμαι; ὁρῶ γάρ σε κρεμάμενον, ὡς κακοῦργον ἐν ξύλῳ, τὴν γῆν ἀσχέτως κρεμάσαντα, ἔλεγεν ἡ Πανάγνος κλαίουσα.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων. Ἀνδρέου Κρήτης.
Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Μωσέως τὰ δόγματα πάνσοφοι Παῖδες, νομίμως φυλάξαντες· τὸ Χριστοῦ τὸν Θάνατον, ζηλώσαντες εὐσεβῶς, πρεσβεύσατε ἀεὶ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τίς εἶδε; τίς ἤκουσεν οἵους ἀγῶνας, στεῤῥῶς ἐπεδείξαντο, οἱ τοῦ Νόμου φύλακες, οἱ Σολομονῆς Υἱοὶ, ἀθλήσαντες μιᾷ ψυχῇ, ἑνὶ φρονήματι;

Ἀλλήλους ὀτρύνοντες ἔπαις ἐβόων· νομίμως ἀθλήσωμεν, καὶ προθύμως θάνωμεν, ὑπὲρ πατρῴων ἐθῶν, οἱ Σολομονῆς τῆς σεπτῆς, Ἅγιοι Παῖδες ἑπτά.

Ἐσχύνθη ὁ Τύραννος, στῶμεν ἀνδρείως, ἡττήθησαν βάσανοι, ὁ βελίαρ ἥττηται, τὸ πῦρ ἐσβέσθη λοιπόν. μηδεὶς οὖν ἔξω ἀδελφοὶ, στήτω τοῦ σκάμματος.

Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε ὑπὲρ πατρῴων, ἐθῶν ὁ ἀγών ἐστιν, οἱ Παῖδες ἔκραζον, ἐν τῷ σταδίῳ γυμνοί· ὑπὲρ ὧν μᾶλλον τὸ θανεῖν, τοῦ ζῆν προκρινόμεθα.

Τὰς σάρκας τοῖς ὄνυξιν ἐν τῷ σταδίῳ, ξεόμενοι ἔκραζον, οἱ τοῦ Νόμου φύλακες· ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, γλυκεῖς οἱ πόνοι καὶ τὸ πῦρ, διὰ τὴν πάντων ζωήν.

Δόξα.

Τριάδα δοξάσωμεν τὴν ἐν Μονάδι, Οὐσίαν ἀΐδιον, συμφυῆ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοδύναμον, Πατέρα ἄναρχον Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυν τὸν πέπειρον ἐν τῇ γαστρί σου, ἀφράστως βλαστήσασα, ζωηφόρος ἄμπελος, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐδείχθης Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, πάντας εὐφραίνουσα.

Κανὼν ... Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.
Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σταυρὸς αἴτιον τῶν καλῶν, παρεκτικὸς καθορᾶται, προσκυνούμενος· καὶ πᾶσα ἡ Κτίσις, ἑορτάζει ἐν χαρᾷ, φωτιζομένη χάριτι, τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει, ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτὶ, τῶν τοῦ Σταυροῦ λαμπηδόνων, ὁλικῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποιθότες, σκοτασμὸν ἁμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν, καὶ κράξωμεν· ὁ φωτισμὸς τῶν ὅλων, εὔσπλαγχνε Κύριε δόξα σοι.

Ὑμνολογοῦμέν σε Σταυρὲ, καὶ προσπτυσσόμεθα πίστει, ἐξαιτούμενοι τὴν σὴν δυναστείαν. ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ, παγίδων καὶ κυβέρνησον, πρὸς ὅρμον ἡμᾶς πάντας, τῆς σωτηρίας ὑμνοῦντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενεκρωμένην τὴν Ζωὴν, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγχνων τὸν πόνον, ἐδονεῖτο ἡ σεμνὴ, Παρθένος ἀνακράζουσα· οἴμοι Υἱέ μου τίς σοι, δῆμος ἀνόμων πεποίηκεν;

Ὠδὴ γ'. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Παῖδες ἱερῶς βλαστήσαντες, καὶ συναυξηθέντες, πάντες κατὰ Νόμον, παιδαγωγηθέντες, ὑπὸ Ἐλεαζάρου, νομίμως ἠθλήσατε· καὶ Ἀντιόχου τὰς βουλὰς, πάσας εἰς γῆν κατεπατήσατε.

Σπεῦδε ἀνεβόων Τύραννε, οἱ Ἀβραμιαῖοι. ποίει ἅπερ θέλεις, καὶ ὀργίζου πλέον. ἡμεῖς τοῖς δόγμασί σου, οὐδόλως πειθόμενοι, τοὺς τῶν βασάνων αἰκισμοὺς, πόθῳ Θεοῦ μᾶλλον αἱρούμεθα.

Μήτις ὑστερείτω σήμερον, τοῦ καλοῦ ἀγῶνος· μήτις θηρευθήτω, ὑπὸ τοῦ μανιώδους. σοφός ἐστιν ὁ δράκων· ἀλλήλους παρώτρυνον, τῆς Σολομονῆς οἱ Υἱοί· μήτις ἡμῶν γένηται βρῶμα αὐτοῦ.

Δεῦτε οἱ τοῦ Νόμου φύλακες, ὁμοῦ αἰκισθῶμεν· δεῦτε ἀνδρισθῶμεν, οἱ Παῖδες ἀνεβόων· ἀλλήλους ὀτρύνοντες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας εὐσεβῶς. οὓς καὶ ἡμεῖς ζηλοτυπήσωμεν.

Δόξα.

Μίαν οἱ πιστοὶ δοξάσωμεν, τοῦ Θεοῦ Οὐσίαν, μίαν δεσποτείαν, μίαν Βασιλείαν, ἑνοῦντες ἀσυγχύτως, τὴν μίαν Θεότητα, καὶ διαιροῦντες εὐσεβῶς, ταύτην τρισὶ ταῖς ὑποστάσεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βάτος προεγνώσθης ἄφλεκτος, ἐν Σινᾷ τῷ ὄρει. ὄρος δὲ τὸ θεῖον, Δανιὴλ ἐφάνης· ἐξ οὗ ἀχειρότμητος, ἐτμήθη ὁ ἄτμητος, Χριστὸς ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, ὁ ὢν Υἱὸς, Θεογεννῆτορ ἐκ σοῦ.

Καταβασία. Ῥάβδος εἰς τύπον.

Κάθισμα ... τίμιον Σταυρόν ... Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως.

Εἶτα, Κάθισμα, ἦχος, πλ. δ΄.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβῶς συντραφέντες Παῖδες σοφοί, μαρτυρικῶς τοῦ Τυράννου τὰς ἀπειλάς, ἀνδρείως κατῃσχύνατε, ὡς τοῦ Νόμου ὑπέρμαχοι. καὶ τοῦ Πατρὸς ἀκόλουθοι, γενόμενοι Ἅγιοι, σὺν Μητρὶ Θεόφρονι, προθύμως ἠθλήσατε. ὅθεν καὶ θανάτῳ, τὴν ἀφθαρτον ὄντως, ζωὴν κτησάμενοι, αἰωνίως ἀγάλλεσθε, Μακκαβαῖοι στερρόψυχοι. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται. ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις. δι᾽ αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ, δ΄. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ἡ Κραταιά, σκέπη τε καὶ ἐπανόρθωσις, τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἀκαταμάχητον, ὅπλον τῆς Πίστεως ὁ Σταυρός, ὁ σωτηριώδης, ἰδοὺ ὁρᾶται προκείμενος· καὶ πάντων τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόντων, ἁγιάζει φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῶν ἀσεβῶν, φρουρὸς ὁ μέγας προκείμενος, ἐν τῷ μέσῳ, πάντων Ὑπεράγαθε, Σταυρὸς ὁ τίμιος μέσον γῆς, ἐν ᾧ ἀνυψώθης, ἐθελουσίῳ θελήσει σου, τὸν Κόσμον ἁγιάζει, τῇ αὐτοῦ προσκυνήσει, καὶ διώκει δαιμόνων τὰς φάλαγγας.

Νόμους τοὺς σούς, Κύριε ὁ ἀσυνείδητος, μὴ φυλάξας, μέλλω κατακρίνεσθαι, ἡνίκα ἔρχῃ ἐξ Οὐρανοῦ, κρῖναι τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἔργα. ὅθεν κραυγάζω σοι· δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ἐπιστρέψας με σῶσον, μετανοίας παρέχων μοι δάκρυα.

Ὁ Οὐρανός, πάσῃ τῇ γῇ συνευφραίνεται. Ἀθλοφόροι, Μάρτυρες Ἀπόστολοι, ψυχαὶ Δικαίων περιχαρῶς, νῦν ἀγαλλιῶνται. καὶ πάντες σέβει θεώμενον, προκείμενον ἐν μέσῳ, ζωοδώρητον Ξύλον, καὶ Πιστοὺς ἁγιάζον ἐν χάριτι.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθενικῆς, Τέκνον ἐκ μήτρας σε ἔτεκον· καὶ ὁρῶσα, ξύλῳ νῦν κρεμάμενον, ἐπαπορῶ, καὶ ἐκπλήττομαι, ὕψος μυσηρίου, καὶ βάθος πολλῶν κριμάτων σου, ἡ Πάναγνος ἐβόα. Ἣν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὡς Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Εὐφραίνου Ἐλεάζαρ, ὁρῶν τοὺς ἱερούς, φοιτητάς σου σήμερον, ἀθλοῦντας εὐσεβῶς, ὑπὲρ πατρῴων νομίμων τε προσταγμάτων, καὶ Ἀντιόχου τοῦ διώκτου τὴν μανίαν, λόγοις τοῖς σοφοῖς διελέγχοντας.

Ἀγάλλου Σολομονή, ὁρῶσα τοὺς ἑπτά, κλάδους συνακμάσαντας, τοῦ Νόμου τοὺς καρποὺς ἐξ ὧν τρυγῶσα ἡ ἄμεμπτος Ἐκκλησία, τοὺς κληρονόμους τῆς ἐν χάριτι λατρείας τρέφει καθ᾽ ἡμέραν ὡς Μήτηρ ἡμῶν.

Σκιρτᾶτε Πατριάρχαι, κροτήσατε χερσί, τοὺς τοῦ Νόμου φύλακας, ὁρῶντες εὐσεβῶς, ὑπεραθλοῦντας τῆς κατὰ νόμον λατρείας· καὶ διὰ πάντων αἰκισμῶν δοκιμασθέντας, μήπως τῶν πατρῴων ἐκστῶσιν ἐθῶν.

Χορεύσατε νομίμως, ὑπέρμαχοι στερροί, καὶ συνεορτάσατε, τοῖς Μάρτυσι Χριστοῦ· ὡς πρὸ ἐκείνων ἀθλήσαντες ὑπὲρ Νόμου, καὶ μετ᾽ ἐκείνων εὐφημούμενοι ἐννόμως, πάσῃ τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ φαιδρῶς.

Δόξα.

Τριάδα ἐν Μονάδι, δοξάσωμεν πιστοί, ἀσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν. ἡ ἐν Μονάδι Τριὰς συμπροσκυνουμένη, καὶ ἐν Τριάδι τῶν προσώπων ὑμνουμένη, δόξα σοι τιμὴ καὶ προσκύνησις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεόνυμφε σεμνή, ὡς Θεογεννήτριαν, καὶ τεῖχος τῶν πιστῶν. σὺ γὰρ τὴν φύσιν ἀνέστησας τὴν πεσοῦσαν, καὶ τὴν Εἰκόνα ἀνενέωσας τεκοῦσα, μόνη τὸν προόντα Θεὸν τοῦ Ἀδάμ.

Καταβασία. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὠδὴ, ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀλαλάξατε Ἔθνη, ἄσατε σκιρτήσατε φυλαὶ καὶ ψάλατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τὸν Σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα. οὗ νῦν τῇ προθέσει, πάντες πιστοὶ ἀγαλλιώμεν, ὡς δι᾽ οὗ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες.

Νοεραὶ στρατιαί σε, πᾶσαι περιέπουσι, Σταυρὲ πανάγιε. καὶ βροτοὶ πηλίνοις, σοῦ προσψαύοντες χείλεσι σήμερον, ἀπαντλοῦμεν πόθῳ, ἁγιασμὸν καὶ εὐλογίαν, τὸν ἐν σοὶ προσαπαγγέντα δοξάζοντες.

Τῆς

ΤΗς ψυχῆς μου τὰ πάθη, ἴασαι τὰ χρόνια εὔσπλαγχνε Κύριε· καὶ ὡς λατρεύτην με, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου περίσωζε· οὗ τῇ δυναστείᾳ, πᾶν ἐμποδὼν ἀποσοβεῖται, καὶ κακῶν ἀπαθεῖς διαμένομεν.

Σταυροθεοτοκίον.

ΕΝ Σταυρῷ καθορῶσα, τὸν δι' ἀγαθότητα ἐκ σοῦ Παναμώμε, ὑπὲρ ἡμῶν παγέντα, ἐδονήθης τὰ σπλάγχνα καὶ ἔλεγες· οἴμοι Θεῖον Τέκνον, πῶς ὑπὲρ πάντων ὀδυνᾶσαι; προσκυνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον Κύριε.

Ἄλλος. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

ΖΗλώσωμεν φιλόχριστοι, τοὺς Παῖδας τοὺς ἑπτά, οὓς ἡμῖν Μωσῆς νομίμως ἐθρέψατο, καὶ Ἐλεάζαρ προεβίβασεν, ἐν τῷ πατρῴῳ νόμῳ, δι' εὐσεβοῦς θρησκείας.

ΜΗ νόμιζε Ἀντίοχε, διώκτα τῶν πιστῶν, ὅτι σοῦ τὸ πῦρ φοβήσει καιόμενον. πρὸς ταῦτα σφάζε ἀνομώτατε. ποίει λοιπὸν ὃ βούλει· οἱ Παῖδες ἀνεβόων.

ΝΟμίμως ἐναθλήσωμεν, ἀλλήλους οἱ στερροί, Μάρτυρες Χριστοῦ Μωσέως τὰ δόγματα, παρηγγυῶντο μὴ παράψασθαι, τῶν μιαρῶν ὄψων, οἱ Παῖδες ἀνεβόων.

Δόξα.

ΠΡοάναρχε συνάναρχε, ὁμόθρονε Τριάς, Πατὴρ καὶ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Μονὰς Ἁγία τρισυπόστατε, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ σῷζε, τοὺς σὲ πιστῶς ὑμνοῦντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΧΡιστὲ ὁ μόνος εὔσπλαγχνος, εἰρήνευσον ἡμᾶς. σὲ γὰρ δυσωπεῖ ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, σὺν τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ ἐθῶν πατρῴων, καὶ τοῦ Μωσέως Νόμου.

Καταβασία. Ὦ Τρισμακάριστον Ξύλον.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

ΣΤαυροῦ παγέντος ἐν γῇ, δαιμόνων πτῶσις ἐγένετο. ὃν νῦν ὁρῶντες ἡμεῖς, ἐνδόξως προκείμενον, καὶ κατασπαζόμενοι, τῆς τῶν συμπτωμάτων, ἁμαρτίας ἀνιστάμεθα.

ΥΜνοῦντές σε τὸν Θεόν, καὶ Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν, Σταυρὸν τεῖχος ἄρρηκτον, νῦν περιπτυσσόμεθα, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ δεινῶν ἀπαλλαττόμεθα.

ΜΕγάλα πᾶσιν ἡμῖν, δωρήματα παρεχόμενος, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, ὁρᾶται προκείμενος. προσέλθωμεν ἄνθρωποι, φωτισμὸν καρδίας, καὶ ψυχῆς ἀπαρυόμενοι.

Θεοτοκίον.

ΡΥσαι νῦν ἡμᾶς Ἁγνή, κακίας πάσης ὑπερέχουσα. καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν, ἀπέχεσθαι πράξεων, ἀεὶ ἐνδυνάμωσον· προστασία πάντων, τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Ἄλλος. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

ΗΣοφία τοῦ Θεοῦ, ᾠκοδόμησε Ναόν, καὶ ὑπήρεισεν αὐτόν, ἑπτὰ στύλοις λογικοῖς, προγράφουσα, τοὺς Παῖδας τούτους, ὡς Νόμου φύλακας.

ΗΣοφὴ Σαλομονή, Υἱοὺς ἔτεκεν ἑπτά, οὓς ἐθρέψατο καλῶς, Ἐλεάζαρ ὁ σοφὸς καὶ ἔστεψεν, ἡ θεία χάρις, στερρῶς ἀθλήσαντας.

ΤΙ βραδύνεις δικαστά; πρὸς Ἀντίοχον φησίν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν δεινῶν, ἡ ἑπτάκλωνος σειρά. τιμωρίαζε, συντόνως σφάττε, ποίει ἃ θέλεις λοιπόν.

ΠΡοενήθλησε Πατήρ, συναθλοῦσι καὶ Υἱοί. εὐφραινέσθω σὺν ἡμῖν, καὶ ἡ Μήτηρ Δικαστά. καὶ γένοιτο, προσθήκη τέκνοις, καὶ σεμνολόγημα.

ΚΑν τὰ σώματα ἡμῶν, ἀναλώσῃς τῷ πυρί, ὁ ἑπτάδελφος χορός, ἀνεβόα τολμηρῶς, Ἀντίοχε, μὴ ὅλως οἴου, νικᾶν κἂν ἕνα ἡμῶν.

Δόξα.

ΤΟν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, ἐν Θεότητι μιᾷ, προσκυνήσωμεν πιστῶς, κραυγάζοντες· Τριὰς Ἁγία, σῷζε τὸν Κόσμον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΩς ἐγέννησας Υἱόν, ὃν οὐκ ἔσπειρε Πατήρ; πῶς διέμεινας Ἁγνή, μετὰ τόκον ὥσπερ ἦς; Θεὸς οἶδεν, ὁ πάντα πράττων, ὅπως ἂν βούληται.

Καταβασία. Νοτίῳ θηρός.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

ΣΟφίας Θεοῦ, οἱ στῦλοι οἱ ἑπτάριθμοι, καὶ θείου φωτός, οἱ λύχνοι οἱ ἑπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τῷ πάντων Θεῷ, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

ΓΥναι θερμῶς Σιὼν τὸν Θεόν σου, θρηνῳδοῦσαν(?) ... χυσεν ὅπως τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν, καὶ τοὺς Υἱούς σου εὐλόγησεν. ἔστι κραταιὸς γὰρ ὡς τροπαιοῦχος, φάλαγξ ὅπως γενναία καὶ κραταιόφρων, πρὸς μηχανὰς δυσχερεῖς,

θεοφρόνως ἀνθέστηκεν. ὅμου νίκης στεφάνους οὐρανίας Σιὼν ἀπολαύουσι, καὶ θείῳ θρόνῳ πελάζουσιν, ὑπὲρ πιστῶν ἀπαύστως δεόμενοι. αἰτοῦντες σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Μὴν Αὔγουστος, ἔχων ἡμέρας λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ΄, καὶ ἡ νὺξ ὥρας ια΄.

Εἰς τὴν α΄. Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων, τῶν Μακκαβαίων, Ἀβεὶμ, Ἀντωνίου, Γουρία, Ἐλεαζάρου, Εὐσεβωνᾶ, Ἀχεὶμ, καὶ Μαρκέλλου, καὶ τῆς Μητρὸς αὐτῶν Σολομονίδος, καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ Διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχ. Πρῶτος πρὸ Χριστοῦ πῦρ στέγων Ἐλεάζαρ, Ἀθλήσεως προὔθηκε τοῖς ἄλλοις ἴχνη.

Πρώταθλον ἄλλην καὶ πρὸ τῆς Θέκλης ἔχω, Τὴν Σολομονὴν, ἣν πρὸ Χριστοῦ πῦρ φλέγει.

Ἐξ ἑβδόμης πέμπουσι Παίδων ἑπτάδα, Ἀρθρέμβολα, πῦρ, καὶ τροχοὶ πρὸς ὀγδόην.

Καῦσαν ἐνὶ πρώτῃ Σολομονὴν ἑπτάπαιδας.

Οὗτοι, Ἀντιόχου Υἱοῦ Σελεύκου, τοῦ τῶν Ἑβραίων ὅλον ἔθνος ἐξελόντος, καὶ ἀνδραποδησαμένου, καὶ ἀναγκάζοντος τὰ πάτρια ἀρνήσασθαι ἔθη, καὶ ἀπογεύσασθαι ὑείων κρεῶν, ἠπείθησαν τῷ Τυράννῳ, τῶν πατρῴων ἀντεχόμενοι Νόμων, ὅ, τε Πρεσβύτης Ἐλεάζαρ Διδάσκαλος ὢν τοῦ Νόμου, καὶ ἐξηγητὴς, καὶ οἱ ἑπτὰ Παῖδες ὑπ' αὐτῷ παιδευόμενοι, καὶ ὁ μὲν Πρεσβύτης, προσδεθεὶς εἰς τοὐπίσω τὰς χεῖρας, τύπτεται σφοδρῶς. καὶ κατὰ τῶν μυκτήρων δριμεῖς καὶ δυσώδεις χυλοὺς δεξάμενος, καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεὶς, καὶ δεξάμενος, τὸ αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸν θάνατον ἀντίλυτρον προσδεχθῆναι ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους παντὸς, ἐξέπνευσεν. Οἱ δὲ γενναιότατοι Παῖδες, ἕκαστος κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν τῆς ἐν τῷ βίῳ προόδου ἀχθέντες, καὶ ἀρθρεμβόλοις, καὶ τροχοῖς, καὶ καταπέλταις, καὶ πυρὶ, οἷς καθ' ἕνα αὐτῶν ὁ Τύραννος ἐξέτασεν, ἀγωνισάμενοι, καὶ τὰ πάτρια ἔθη μὴ ἀρνησάμενοι, μηδὲ τὸν Νομοθέτην Θεὸν τῆς προσκαίρου ταύτης ζωῆς ἀλλαξάμενοι, ἀλλὰ ταῖς βασάνοις αὐταῖς ἐναποθανόντες, καὶ κύριον τὸν λογισμὸν, καὶ αὐτοκράτορα δείξαντες τῶν παθῶν, τοὺς τῆς καρτερίας στεφάνους ἐνεδύσαντο. μεθ' ὧν καὶ ἡ αὐτῶν Μήτηρ Σολομονὴ, ἐπὶ τελειωθέντας τούτους ἰδὲ, μὴ ὑπομείνασα χηρὸς ἀνθρωπίνης ἐπιβολὴν, τῇ ἐναφθείσῃ πυρᾷ, ἑαυτὴν ἀπέρριψε. καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων, τῶν ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας ἀθλησάντων, Λεοντίου, Ἄττου, Ἀλεξάνδρου, Κινδέου, Μνησιθέου, Κυριακοῦ, Μηναίου, Κατούνου, καὶ Εὐκλείου.

Στίχ. Ἐκ Παμφυλίας ἐννὰς ἐτμήθη ξίφει, Μίαν φυλὴν ζητοῦσα τὴν τῶν Μαρτύρων.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Φλαβιανοῦ Ἡγεμόνος, ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐκ προγόνων ὄντες Χριστιανοί. καὶ ὁ μὲν Μηναῖος, τέκτων ἦν, οἱ δὲ λοιποὶ γεωργοί. μίαν δὲ γνώμην οἱ πάντες ἔχοντες, καὶ βουλὴν καλὴν βουλευσάμενοι, πρὸς τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἀγῶνα ἐχώρησαν, κοινὰ πάντα τὰ βιωτικὰ ἡγησάμενοι. καὶ καταλαβόντες τὸ Ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, διὰ μιᾶς νυκτὸς, πάντα τὰ ἐν αὐτῷ καταστρέφουσιν ἀφιδρύματα. διὰ τοῦτο κρατοῦνται, καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς. καὶ πυρὶ τὰς πλευρὰς ἀνακαίονται. καὶ ὄνυξι τὸ περίλοιπον ἀποσύρονται σῶμα μέχρι τῶν ὀστῶν. καὶ τὰς μασχάλας λαμπάσι πυρὸς κατακαίονται. καὶ ὀβελίσκοις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεντοῦνται. καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀπορρίπτονται, μήτε τροφῆς, μήτε ποτοῦ, μήτε οἱασοῦν ἐπιμελείας ἀξιωθῆναι τοῦ Τυράννου προστάξαντος. χρόνος δὲ μεταξὺ πολὺς, καὶ θηρίοις οἱ Ἅγιοι εἰς βορὰν δίδονται, τὰ δὲ τούτοις ἠρεμίζον. πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, καὶ, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἐκβοησάντων, βρονταὶ αὐτίκα, ἀστραπαί τε, καὶ ὑετοὶ λάβροι, χαλάζῃ σύμμικτοι, ἐπὶ τὴν γῆν ἐφέροντο· μεθ' ὧν καὶ φωνή τις θεία ἠκούετο τοὺς Ἁγίους προσκαλουμένη. οἱ τῆς φίλης αὐτοῖς φωνῆς ἐπακούσαντες, ἐγεγήθησαν, τότε καὶ τοὺς αὐχένας ἐτμήθησαν, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος προστάξαντος. καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ Ἅγιος Πάπας ὁ Νέος, εἰς σάκκον βληθεὶς, καὶ θήβῃ ἐγκλεισθεὶς, καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Σάκκος Πάπαν ἔκρυψε, καὶ σάκκον θήβη,
Καὶ τὴν θήβην ῥοῦς· καὶ Πάπας Θεοῦ πέλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἐλεάζαρος, πυρὶ τὴν κεφαλὴν φλεχθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Καυτηριασθεὶς Ἐλεάζαρος κάραν, Ψυχοβλαβῶν ἀπῆλθε κρείττων ῥευμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κύριακος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ δημίου φήσαντος, εἰ τμηθῇς θύων, Κλίνας κάραν Κύριακος, εἶπεν· οὐ θύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῷ Θεοδώρῳ θεῖος ἐνσκήπτει πόθος, Τυχεῖν ποθεινῶν δωρεῶν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Πολύευκτος ἐν κοπρίᾳ χωσθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Γῶβ καθέδραν, φημὶ δὴ τὴν κοπρίαν, Ὁ Πολύευκτος εἶχεν εἰς τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μιλίου, Μιλαίου, ϗ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Βιγλεντίῳ, πλησίον τοῦ χαλκοῦ τετραπύλου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ, ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὁ Χρόνων ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σάρκα φορέσας δείκνυται, ϗ τὰ χρόνια πάθη, ἡμῶν ἰᾶται δι' ἀγαθότητα, σαρκός ὁμοῦ τε καὶ πνεύματος. ἤδη δὲ, τῷ Θείῳ τούτου Σταυρῷ, καθαγιάζει ἡμᾶς.

Ὑμνοῦμεν δοξάζομεν, ϗ προσκυνοῦμεν ϗ μεγαλύνομεν, τὸ σὸν Κύριε κράτος. ὅτι παρέσχες ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Σταυρὸν τὸν θεῖον, τρυφὴν ἀδαπάνητον, ϗ φύλακα τῶν ψυχῶν, ϗ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Μὴ δείξῃς με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαγνώσεως, κατεγνωσμένον κακοῖς. μὴ ἀπορρίψῃς ἐκ τοῦ προσώπου σου, κατῃσχυμμένον· ἀλλ' οἰκτιρμὸν σῶσόν με, τῷ σῷ τιμίῳ Σταυρῷ, ὡς ὑπεράγαθος.

Ὁ Τύπου τὴν χάριν σου, Σταυρὲ γλυκαίνων Μωσῆς τὰ ὕδατα, τὰ πικρότατα ξύλῳ. ϗ γὰρ πικρίας κακῶν ἐρρύσθημεν, τῇ σῇ δυνάμει. διὸ ἡμᾶς γλύκανον, ἀσπαζομένους σε νῦν, ἐν κατανύξει ψυχῆς.

Θεοτοκίον.

Ἐκόσμησας τὴν φύσιν, τῇ σῇ πρεσβείᾳ πλάτυνον Δέσποινα, ἡ σκυλεύσασα πάσας, τὰς μεθοδείας τοῦ πολεμήτορος. ϗ δίοδόν μοι ζωῆς κατευόδωσον, πρὸς πλατυσμὸν τῆς ζωῆς, βαδίζειν Μήτηρ Θεοῦ.

Ἄλλος. Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Οἱ τοῦ πατρῴου Νόμου ζηλωταὶ, οἱ σύμψυχοι φύλακες τοῦ Νόμου ἀκλινεῖς, ἕνα Θεὸν πανευσεβῶς ὁμολογοῦντες, τρισὶν ὑποστάσεσιν, εἰδοποιοῦντες πιστῶς, ϗ διαιροῦντες εὐσεβῶς.

Τί ἐπιμαίνεις Τύραννε λοιπόν; οἱ Μάρτυρες ἔκραζον τῷ πλάνῳ Δικαστῇ· ἕνα Θεὸν ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, καὶ Πατρίδα ἔχομεν, τὴν ἄνω Ἱερουσαλὴμ, τὴν θρεψαμένην ἡμᾶς.

Οὐ μιαροφαγήσομεν φασὶν, οὐ θύσομεν γόνυ, οὐδὲ κάμψομεν εἰς γῆν. ἕνα Θεὸν ἡμᾶς ἀεὶ ὁμολογοῦμεν. ϗ αὐτὸν φοβούμεθα, παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν ἀπελεύσομεν.

Δόξα.

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ᾠδὴν, δοξάζοντες ἄναρχον Πατέρα ϗ Υἱὸν, Πνεῦμα ὁμοῦ θὲς, μοναδικὴν μίαν Οὐσίαν· ὑπερτελείως ὑμνήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος κράζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ τεῖχος πάντων καὶ χαρά, Πανύμνητε. χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς· χαῖρε βροτῶν ἡ καλλονὴ, ϗ τῶν Ἀγγέλων ἡ τερπνότης Ἄχραντε. σὺ γὰρ τὸν μόνον Θεὸν σαρκὶ ἐκύησας.

Καταβασία. Ἔκνοον πρόσαγμα Τυράννου.

Ὠδὴ, η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ξύλῳ ποτὲ ἀνείλκυσε, ποταμοῦ τὸ σιδήριον, Θεῖος Ἐλισσαῖος σὲ προγράφων πόρρωθεν, Σταυρὲ πανσεβάσμιε. ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ γὰρ, διὰ σοῦ πρὸς Πίστιν, ἀναχθέντες βεβαίαν, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀξιούμεθα βλέπειν, ϗ πίστει προσκυνοῦντες σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑποσημαίνει πόρρωθεν, σὲ Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ἐν ταῖς εὐλογίαις Ἰακὼβ τρανώτατα· ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιωθέντες βλέπειν σε, πίστει ἀδιστάκτῳ προσερχόμεθα πάντες. ϗ ψάλλομεν πλουσίως, εὐλογίαν τρυγῶντες, καὶ φῶς ϗ σωτηρίαν, ϗ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Εὐχαμονοῦντες πράξεσιν, εὐπρεπέσιν προσέλθωμεν, ἐν ἀγαλλιάσει τῷ Χριστῷ κραυγάζοντες· πανάγαθε Δέσποτα, τῷ σῷ ὑψίστῳ θείῳ Σταυρῷ, ὕψωσον ἡμῶν, τὸ χριστώνυμον Λαοῦ σου, τὸ κέρας, ἵνα πίστει, ϗ εἰρήνῃ βαθείᾳ, ὑμνήσωμέν σου τὸ κράτος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁμο-

Ὁμοφυῆ συνανάρχον, συναΐδιον συνθρονον, φύσιν μίαν ἁπλῆν, διαιρετὴν προσώποις δέ· Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἄκτιστον Οὐσίαν, καὶ Θεότητα ταύτης, ὑμνοῦντες μελῳδοῦμεν. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νῦν ὡς Ἀρνίον ἄκακον, καθορῶσα κρεμάμενον, καὶ ὑπὸ ἀνόμων τοῦ Σταυρῷ πηγνύμενον, Υἱέ μου προανάρχε, καὶ ὀδυρμοῖς συγκόπτομαι, καὶ ταῖς μητρικαῖς περισπῶμαι ὀδύναις, ἡ Πανάγνος ἐβόα. Ἣν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὑμνοῦμεν θεοφρόνως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν σοφίᾳ τοὺς Οὐρανούς.

Οἱ τῶν πατρῴων ἐθῶν Νομοφύλακες, τῆς Μωσέως διαταγῆς προκήρυκες, ὡς ἑπτὰ Φωστῆρες ἐν Κόσμῳ φαίνοντες, ταῖς ἀκτῖσι τῶν ἄθλων, ἡμᾶς καταλάμπουσιν οἱ νοεροὶ λαμπτῆρες.

Οἱ κατὰ Νόμον Θεοῦ ἀρισδίσαντες, τὰς Ἀντιόχου βουλὰς καταπτύσαντες, τολμηρῶς ἐβόων· ἡμᾶς Ἀντίοχε, οὐ θηρία οὐ ξίφη, οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, ὅλως χωρίσει Θεοῦ.

Οἱ τὴν Μωσέως καθέδραν κοσμήσαντες, καὶ τοὺς πατρῴους θεσμοὺς συντηρήσαντες, ὡς ἑπτὰ Ἀστέρες ἐν Κόσμῳ λάμποντες, τοὺς πλανήτας ἀστέρας λοιπὸν ἀπημαύρωσαν, τῇ αἴγλῃ τῶν ἀρετῶν, τῇ πίστει φαιδρυνθέντες.

Τῆς δυσσεβοῦς Σολομονῆς βλαστήματα, καὶ τοῦ πιστοῦ Ἐλεαζάρου τὰ θρέμματα, οἱ ἑπτὰ φωστῆρες ὡς λύχνοι φαίνοντες, τῇ τοῦ Νόμου λυχνίᾳ, σαφῶς ἐπετέθησαν, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, τῇ ἐν Τριάδι προσώπων Θεότητι, καὶ Μονάδι φύσεως τρισσὴν ὑποστάσεων, ὑμνουμένῃ ἀπαύστως, ὑπὸ πάσης Κτίσεως εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς Πατρικῆς εὐδοκίας θησαύρισμα, τῆς τοῦ Υἱοῦ παρουσίας ἐναύλισμα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σεπτὸν ἐνδιαίτημα, ἀνεδείχθης Μαρία, Τριάδος τὴν ἔμφασιν ἐν σοὶ ἀνατυποῦσα.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε Παῖδες.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἰάσω ὑπεράγαθε τὴν ἐμήν, συντριβὴν ἐν Σταυρῷ προσπηγνύμενος, ἥλοις ποτέ, πόδας τε καὶ χεῖρας Παμβασιλεῦ, καὶ τὴν πλευρὰν νυττόμενος, ὄξος ποτιζόμενος καὶ χολήν, ἡ πάντων Ἀφροσύνη, ὁ γλυκασμὸς ἡ δόξα, ἡ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Ὡραῖος ὑπὲρ σάπφειρον καὶ χρυσόν, φαεσταυγὴς ὥσπερ Ἥλιος πέφυκας, θεῖε Σταυρέ, κείμενος μὲν τόπῳ περιγραπτός, καὶ νοεραῖς Δυνάμεσι, πάντοτε κυκλούμενος φανερῶς. ἀκτῖσι δὲ τῆς θείας, δυνάμεως φωτίζων, τῆς Οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Σταυρὸς χειμαζομένων ἐστὶ λιμήν, ὁδηγὸς πλανωμένων καὶ στήριγμα, δόξα Χριστοῦ, θεῖος Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, τῶν Ἀθλητῶν κραταίωμα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή. αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντες, προκείμενον ὁρῶντες, μετ' εὐλαβείας ἀσπαζώμεθα.

Ἡνίκα μέλλεις ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς, κρῖναι Κόσμον ὃν ἔπλασας Κύριε, Ἀγγελικῶν, προπορευομένων σῶν Στρατιῶν, καὶ τοῦ Σταυροῦ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακάς, τῇ τότε δυναστείᾳ, οἰκτείρησόν με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθορᾶς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστρός, προαιώνων Πατὴρ ὃν ἐγέννησε· καὶ πῶς φθορᾶς, ἄνθρωποι σπαράττουσί σε Υἱέ, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρύττουσι, λόγχῃ καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ποσίν, ἥλοις ἀπανθρώπως; ἡ Πανάγνος ἐβόα· ἣν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Οἱ κατὰ Νόμον τραφέντες, καὶ ὑπὲρ Νόμου θανόντες, Ἐλεαζάρου φοιτηταί, Σολομονῆς δὲ Παῖδες, καὶ τοῦ Μωσέως ζηλωταί, ἑλκόμενοι ἔκραζον· Ἀντίοχε, τί βραδύνεις, τί μέλλεις, τί οὐ πράττεις, ἃ βουλεύῃ καθ' ἡμῶν;

Οἱ Ταξιάρχαι τοῦ Νόμου, τῆς Ἀντιόχου ἀνοίας, καταφρονήσαντες στερρῶς, ταῖς βασάνοις ἐνήθλουν, ζηλοτυποῦντες ἑαυτούς, ἀλλήλους προτρέποντες, καὶ σπεύδοντες, προαρπάζειν τοὺς πόνους, καὶ τοὺς ἄθλους, καὶ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν.

Ὥσπερ Ὀλυμπιονίκη, ἀνδρεία τις καὶ γενναία, ἡ Σολομονὴ τοὺς Υἱούς, ἐσφαγ-

μείους ὁρῶσα, οὐκ ἐσαλεύθη τὴν ψυχήν. ἀλλ' ἔκραζεν ἀκούσατε· Ἀντίοχε, κἀμὲ πρόσθες τοῖς τέκνοις εἴπερ ὅλως, ἔσται χάρις παρ' ἐχθρῶν.

Ὢ Γυναικὸς ἀριστείας. ὢ γενναιότητος ἄκρας, ἡ τὸν ἑπτάκλωνον χορὸν, τῶν Υἱῶν ὑπὲρ Νόμου, ἀφιερώσασα Θεῷ, προθύμως ἐνεδείξατο· καὶ δέδωκεν, ἑαυτὴν ταῖς βασάνοις, εἰς προσθήκην, τῶν θανόντων νῦν Υἱῶν.

Οἱ τῆς σεπτῆς ἑβδομάδος, τύπον ἐπέχοντες Παῖδες, ἐν τῷ θανάτῳ τὴν ζωὴν, θησαυρίζειν ποθοῦντες, ταῖς τοῦ διώκτου ἀπειλαῖς, γενναίως ἀντέστησαν· καὶ ᾔσχυναν τῇ τοῦ Νόμου λατρείᾳ, τὰς ἐκείνου παμβεβήλους μηχανάς.

Τοὺς ἀριστέας τοῦ Νόμου, οὓς Ἐλεάζαρ ἐκθρέψας, τύπον κατέλιπε καλὸν, ἑαυτὸν προσενέγκας, τοῖς τῶν Ἁγίων αἰκισμοῖς, ἐνδόξως τιμήσωμεν, πρεσβεύοντας, τοῦ δοθῆναι τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ ἡμῖν τὸν ἱλασμόν.

Τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην, τῶν ἱερῶν ὑμῶν ἄθλων, Παῖδες τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις, ἐκ πάσης νόσου καὶ φθορᾶς, λυτρώσασθε Ἅγιοι, δωρούμενοι, τῇ Μονῇ ἡμῶν ταύτῃ τὴν εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγήν.

Δόξα.

Φῶς τὸν Πατέρα δοξάζω, φῶς τὸν Υἱὸν μεγαλύνω, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνῶ, τὴν Ἁγίαν Τριάδα. ἀλλ' ἐν προσώποις μὲν τρισὶ, μιᾷ δὲ Θεότητι, ἀΐδιον ἀτελεύτητον κράτος, ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα παραγαγόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς εἰπὲ τίκτεις Παρθένε; πῶς ἐκμαζοῦσα τὸ γάλα; πῶς τοῦ Ἀπάτορος ἐκ σοῦ, καὶ Ἀμήτορος ἄνω, ἐκ τοῦ Πατρὸς Μονογενοῦς, γεννήτρια γέγονας, θηλάζουσα, τὸν τροφέα τοῦ Κόσμου; πῶς; ὡς οἶδεν, ὡς ηὐδόκησεν αὐτός.

Καταβασία. Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τοὺς θαυμαστοὺς εὐφημήσωμεν Μακκαβαίους, Ἐλεαζάρου Παῖδας καὶ Σολομονῆς. οὗτοι γὰρ καθεῖλον τὰ φρυάγματα, τοῦ ἀρχεκάκου δράκοντος, καὶ τῇ τοῦ Νόμου λατρείᾳ, ἐγένοντο στεφανῖται.

Ἄλλο. Σταυρὸς ὁ φύλαξ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. τοῦ Σταυροῦ γ'. ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, ἐν ᾠδαῖς μελῳδήσωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπαζόμενοι. καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρὲ παμμακάριστε, καθαγίασον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει σου. καὶ παντοίας ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους, τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Ὅμοιον.

Προσελθόντες ἀρύσασθε, μὴ κενούμενα νάματα, τοῦ Σταυροῦ τῆς χάριτος προερχόμενα. ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες, τὸ Ξύλον τὸ Ἅγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν, ἀρδομένην τῷ Αἵματι, καὶ τῷ Ὕδατι, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων τοῦ ἐν τούτῳ, ἑκουσίως ὑψωθέντος, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Ὅμοιον.

Ἐκκλησίας ἑδραίωμα, Μοναζόντων ἀγλάϊσμα, Ἱερέων καύχημα καὶ διάσωσμα, σὺ εἶ Σταυρὲ πανσεβάσμιε. διὸ προσκυνοῦμέν σε, καὶ καρδίας καὶ ψυχὰς, φωτιζόμεθα σήμερον, θείᾳ χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος καὶ τὸ κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος, καὶ τὴν ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Εἶτα στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις.

Καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων γ'. Ἡ πολύαθλος Μήτηρ. Καὶ τὰ [illegible] τῶν [illegible] αὐτῶν.

Ἡ Πολύαθλος Μήτηρ, πρὸς ἀγῶνας συγκαλοῦσα τοὺς οἰκείους Παῖδας ἔλεγε· τῇ Ἀβραμιαίᾳ πολιᾷ ἀκολουθήσατε, ἵνα τῇ σφαγῇ τοῦ Ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε. αὐτοὶ δὲ προελάμβανον τὴν ὁδηγοῦσαν, προέπεμπον τὴν νουθετοῦσαν, ἐπαλλήλαις τιμωρίαις, τὰς βασάνους βλέποντες. ὧν ταῖς λιταῖς ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Ἑπτὰ στῦλοι ἐκλεκτοὶ, ἐκ μιᾶς πέτρας λογικῆς λατομηθέντες, ἀσάλευτον ἔδειξαν τὸν τοῦ Νόμου πύργον· δι' ὧν εὐδόκησον Σωτὴρ ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Οἱ τοῦ Νόμου φύλακες, καὶ τῆς Σολομονῆς Υἱοὶ, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες, πρὸς Ἀντίοχον ἐβόων· ἡμᾶς ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῴων Νόμων ἐγκαρτεροῦμεν. [illegible] δὲ ἡμᾶς,

τὸ πῦρ

οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ μάστιγες· ἀλλ᾽ ὁμοῦ τεθνηξόμεθα, σὺν Μητρὶ γηραλαίᾳ, καὶ Διδασκάλῳ Πατρί· ζῶντες, καὶ συγχαίροντες εἰς τοὺς ἀπελευτήτους αἰῶνας.

Δόξα, ἦχος, δ'.

Τὸν κατὰ τῶν Μακκαβαίων συγκροτηθέντα πόλεμον, δεῦτε θεασώμεθα πιστοὶ τὴν ἀνδρείαν. Τύραννος γὰρ Βασιλεύς, πάντων τῶν Ἐθνῶν κρατήσας, αὐτεκρατεῖτο ὑπὸ Γέροντος, καὶ Παίδων ἑπτά, καὶ μιᾶς Γυναικός. διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὁ Συμμαχήσας Κύριε, τῷ πραοτάτῳ Δαβὶδ ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν Βασιλεῖ συμπολέμησον. καὶ τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ κατάβαλε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. δεῖξον εὔσπλαγχνε εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου, καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς, ὅτι σὺ εἶ Θεός, καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν· πρεσβευούσης συνήθως τῆς ἀχράντου σου Μητρός, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη. Εἶτα γίνεται Εἴσοδος. καὶ γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κατὰ τὸν τύπον τῆς τρίτης Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν· ἐπιλέγοντες καὶ τὸ Ἰδιόμελον. στιχηρὸν τοῦτο. ἦχος, β'.

Δεῦτε πιστοί, τὸ ζωοποιὸν Ξύλον προσκυνήσωμεν. ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἑκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὕψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα. οὓς πρὶν ὁ ἐχθρὸς δι᾽ ἡδονῆς συλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. δεῦτε πιστοί, Ξύλον προσκυνήσωμεν, δι᾽ οὗ ἠξιώθημεν τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, συντρίβειν τὰς κάρας. δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν Ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν. χαίροις Σταυρὲ τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ τελεία λύτρωσις. ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει, Ἰσμαηλίτην Λαὸν κραταιῶς ὑποτάττοντες. σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεόν, δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγείς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, [illegible] Εἰς τὴν [illegible] πληροῦται ἡ Ἀκολουθία [illegible].

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β'.

Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

[illegible] Κύριε ἐκέκραξα, [illegible]

[illegible] ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς Ἄγγελος ὤφθης Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἔνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερώσης τοῖς βλέπουσι. δι᾽ ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας Οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγέντων, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοὶ γεγόνασιν. ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἑστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ· ὡς πλησίον, ὡς καλλίνικος παρεστὼς, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Ἐν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπαστράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσβεσας τὸ συνέδριον. καὶ ὑπ᾽ αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσηύχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος· οὗ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

[illegible] ἦχος, β'.

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης πανάγιε Στέφανε. ὁδὸς γὰρ ἐγένου τοῖς Ἁγίοις, καὶ πολλοὺς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας. διὸ Οὐρανός σοι ἠνοίγη, καὶ Θεός σοι ἐφάνη. αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον ἐπαξίως τιμήσωμεν. ὅτι ἑστῶτα ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐθεάσατο.

[illegible]

Ἐπινίκιον ἐνεδύσω Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε. δυσωπήθητι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἀναμάρτητον.

Δό-

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις Στέφανε μακάριε· τῶν Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, ἡ δόξα τῶν Δικαίων· τοὺς τὴν σεπτήν σου ἑορτάζοντας μνήμην, αἴτησαι ὡς παριστάμενος, τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, τῶν πταισμάτων ἱλασμόν, καὶ Βασιλείας Οὐρανῶν ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ς΄. στ. τῆς Ὀκτωήχου, Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφανηφόρε Στέφανε, ὁ μιμητὴς τοῦ Δεσπότου· διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων Ἰουδαίων κατήργησας. πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Θε. Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ΄.

Βασίλειον διάδημα ἐστέφθη σῇ κορυφῇ, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε. σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἄισμασι τὸν πρῶτον, τῶν Μαρτύρων εὖ στεφανώσω. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἀκτινοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, ὑπερφυῶν ἄθλων, καὶ στεῤῥᾶς ἀθλήσεως, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φώτισον, παρεστὼς τῷ Δεσπότῃ, στεφανηφόρος πανόλβιε, Στέφανε Μαρτύρων στεφάνωμα.

Σταδιοδρόμων ἀπαρχὴ γενόμενος, καὶ ἀκροθίνιον, μαρτυρικοῦ στέφους, καθορᾶν ἠξίωσαι, τὸν Ἀθλοθέτην ἔνδοξε, δεξιᾷ ζωηφόρῳ, θεόπλοκόν σοι προτείνοντα, στέφανον θεσπέσιε Στέφανε.

Μόνος ὑπάρχων θησαυρὸς χρηστότητος, Σῶτερ ἀνέδειξας, ἐκ τῶν τῆς γῆς κόλπων, θησαυρὸν πολύτιμον, πλοῦτον μὴ δαπανώμενον, ἀναφαίρετον ὄλβον, περιουσίαν ἀνώλεθρον, Στέφανον τὸν σὸν Πρωτομάρτυρα.

Ἀγγελομόρφῳ προφανῶς λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, Ἀγγελικοῖς ὕμνοις, Πρωτομάρτυς Στέφανε, καὶ Διακόνων πρόκριτε, κεκρυμμένος ὡς ὤφθης, ἀξίως ὄντως τετίμησαι, ἔνδοξε Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα δι᾽ ἡμᾶς Πανάμωμε, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεαρχικὸν Λόγον, τὸν Πατρὸς γεγέννηκας· ὢ παρθενίας σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἁγνείας, καὶ τέμενος καθαρότητος, Δέσποινα τοῦ Κόσμου Θεόνυμφε.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Ἱερολόγος Ἱερός, καὶ Θεολόγος ἐδείχθης, συμπλεκόμενος Ἑβραίων τοῖς δήμοις, διελέγχων ἀσφαλῶς, τὴν τούτων ἀθεότητα, καὶ θεομάχον γνώμην, Στέφανε Μάρτυς πανάριστε.

Τὸν Πρωτομάρτυρα Χριστοῦ, καὶ Διακόνων τὸν πρῶτον, τὸν τοῖς Μάρτυσι τοῦ δρόμου τὴν νύσσαν, ὑποδείξαντα λαμπρῶς, Ἀγγέλων τὸν συνόμιλον, δεῦτε συμφώνως πάντες, ὕμνοις ἐνθέοις τιμήσωμεν.

Ὁ κεκρυμμένος Θησαυρός, ὑπὸ τὴν γῆν φανεροῦται, καὶ τὸν Κόσμον εὐωδίας ἐνθέου, καὶ πλουσίων δωρεῶν, τὴν Οἰκουμένην ἔπλησεν, ὁ τῶν Μαρτύρων πρῶτος, καὶ Διακόνων ὁ πρόκριτος.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, διὰ σοῦ τῆς κηρυχθείσης ἐμφρόνως, ἐξανάστησον ὑμνεῖν, τὴν σὴν σεπτὴν πανήγυριν, καὶ σοῦ κατ᾽ ἴχνος βαίνειν, Στέφανε μάκαρ ἀξίωσον.

Πύλη ἐδείχθης νοητή, ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, τῆς ἐν γῇ φανερωθείσης Παρθένε. διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος εἰσελήλυθεν, ἐπὶ τὸ σῶσαι πάντας, τῆς ἀλογίας πανάχραντε.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Κάθισμα, ἦχος, πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος, καὶ τῇ ὄντως σοφίᾳ συνανυψούμενος, τῶν Ἰουδαίων τὴν ἀχλὺν ἀπημαύρωσας, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν ἐχθρὸν ἀθλητικῶς καταβαλών, Μαρτύρων στέφανος ὤφθης. ἀλλὰ πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος, τεῖχος

καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, Ἀειπάρθενε Ἁγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἱκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ Κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κριτηρίῳ παρέστης ἀδίκῳ Κύριε, ὁ Κριτὴς τῶν ἁπάντων ὁ δικαιότατος, καὶ Σταυρῷ σε κατακρίνουσιν οἱ κατάκριτοι, ἑαυτοὺς κατακρίνοντες πρὸ τῆς κρίσεως. ταῦτα δ' ὁρῶσα ἡ Ἀμνάς, ἡ σὲ τεκοῦσα ἀσπόρως, ἐβόα· τί τοῦτο Τέκνον; ὁ μέλλων κρίναι τὴν Κτίσιν, ἀδίκως πάσχεις; δόξα τῷ κράτει σου.

Ὠδὴ, δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ῥεῖθρον ἡμῖν, σήμερον μύρου ἀνέβλυσεν, εὐωδίας, κρήνη ἐκπεπόρευται καὶ ποταμός, θείων ἀγαθῶν, καὶ τρυφῆς χειμάρρους, ἐπέκλυσεν ὁ ἀοίδιμος, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, ὁ τῆς Πίστεως πλήρης, καὶ δυνάμεως θείας καὶ χάριτος.

Ὡς ἱερά, καὶ φαιδροτάτη καὶ εὔσημος, ἡ ἡμέρα, ἡ τοῦ Πρωτομάρτυρος, πλήρης φωτός, καὶ πνευματικῆς, ὄντως εὐφροσύνης, τῇ Βασιλίδι ἐπέφανε, φυλάττουσα τὸ κράτος, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ Βαρβάρων τὸ θράσος διώκουσα.

Τὴν ἀγαθήν, κληρονομίαν ἀπείληφας, ἐπαξίως, Στέφανε μακάριε, ἔνθα Χριστός, ὁ παμβασιλεύς, σὺ κατασκηνώσας. αὐτοῦ γὰρ ὤφθης Διάκονος, σημείων καὶ τεράτων, ἐκτελῶν τὰς δυνάμεις, καὶ παρέχων νοσοῦσι τὴν ἴασιν.

Ὁ ἀκλινής, τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄσειστος, καὶ ἑδραῖος, στῦλος ἀναπέπαυται, ἀπὸ τῆς γῆς, ἕως Οὐρανοῦ, αἴγλη εὐσεβείας, φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, ὁ Στέφανος ὁ μέγας, ἀληθείας ὁ Κῆρυξ, τῆς ἀθλήσεως ὄντως ὁ πρόβολος.

Θεοτοκίον.

Νέος Ἀδάμ, διὰ τὸν πρῶτον σὺ γέγονας, ἐκ Παρθένου, διὰ τὴν Προμήτορα, ὁ Λυτρωτής, πάντων καὶ Σωτήρ, κατὰ τοῦ θανάτου, ἡ ὄντως ζωὴ ἀθάνατος. διό σε τὴν τεκοῦσαν, Θεοτόκον εἰδότες, ἐπαξίως αὐτὴν μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τῶν ἀνόμων Ἑβραίων, τὸ τῆς ματαιότητος ὄντως συνέδριον, καρτερῶς ἐλέγξας, ὑπ' αὐτῶν Θεηγόρε χωννύμενος, ταῖς βολαῖς τῶν λίθων, εἰς Οὐρανοὺς ὡς νικηφόρος. ἀνυψώθης τῷ Πνεύματι Στέφανε.

Ὡς ὡραῖος ὡς ὄρθρος, Κόσμῳ πεφανέρωσαι ἔνδοξε Στέφανε, τὴν ἀχλὴν διώκων, καὶ δαιμόνων ἐλαύνων τὰ φάσματα, καὶ νοσούντων πάθη, καὶ ψυχικῶν ἀρρωστημάτων, θεραπεύων τὰ ἕλκη Θεόπνευστε.

Ὁ ἱερῶς σὺν Ἀγγέλοις, Μάκαρ ἀγαλλόμενος Κόσμου τὰ πέρατα, ἁγιάζεις ὄντως, τῇ σῇ ἐπιδημίᾳ καὶ χάριτι, εὐωδίας μύροις, πνευματικοῖς εὐωδιάζων, καὶ κινδύνων καὶ ζάλης ῥυόμενος.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πανάγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ὠδὴ, ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀγγέλων ὡς μιμητής, τῇ προαιρέσει γενόμενος, τὸ εἶδος ἀγγελικόν, ἐκτήσω μακάριε. μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ περιπολεύων τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσῳζε.

Ῥημάτων μάκαρ τῶν σῶν, τῶν θεοπνεύστων ἡ δύναμις, ὡς ἦχος ὁ τῆς βροντῆς, τὰ ὦτα Θεόληπτε, σαφῶς κατεβρόντησε, τὰ τῶν παρανόμων, καὶ τὰς ὄψεις ἀπημαύρωσε.

Τὴν δόξαν τὴν πατρικήν, θεάσασθαι κατηξίωσαι, καὶ ταύτης τὸ συμφυές, ἀπαύγασμα Στέφανε, τῶν ἄθλων μισθὸν σοι, τοὺς λαμπροὺς στεφάνους, Θεηγόρε πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς ὁ μονογενής, ὁ πρὸ αἰώνων ἀόρατος, ἐσχάτων ἐφ' ἡμερῶν, πρωτότοκος γέγονεν, ὁρώμενος σώματι, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὁ Εἱρμὸς. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανίου Γεωργοῦ πανεύφημε. πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε. πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδύσω ἐν Οὐρανῷ, ὡς Ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανίτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρωταθλος.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Παραδείσου τὰ ἄνθη ὁρῶν, τῇ εὐκοσμίᾳ αὐτῶν τῇ πρεπνῇ, πληροῦνται

πα-

πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, τὸ ξένον αὐτῶν καταπλήττομαι θέαμα· ἐν παγετῷ γὰρ χειμῶνος πλέον ἀνθοῦσι μᾶλλον. ὅπερ ξένον ἐν ἄνθεσιν, ὡς ὁ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἐξανθήσας πρῶτος, καὶ θύρα γεγονὼς τῶν νομίμως ἀθλούντων, καὶ ἀνθούντων κρυμῷ τῶν κολάσεων· ὁ δείξας τρίβον ἀπλανῆ τοῖς βουλομένοις ἀθλεῖν· ὡς καλὸς σταδιάρχης, ὁ τοῖς πόνοις ἀναλάμψας. Στεφανίτης τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β΄. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Στίχ. Ἔχεις Σιὼν πάμπολλα θεῖα καὶ ξένα,
Νεκρὸν Στεφάνου δὸς Πόλει Κωνσταντίνου.
Δευτέρῃ νέκυος Στεφάνου γένετ' Ἀνακομιδή.

Ἥτις τελεῖται μὲν κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ Αὐγούστου, ἔχει δὲ τήνδε τὴν διήγησιν. μετὰ πολλοὺς χρόνους παραδρομὴν τῆς τοῦ Ἁγίου διὰ Χριστὸν μαρτυρίας, καὶ πολλῶν ἤδη διὰ Χριστὸν τοῖς ἀγῶσι τελειωθέντων, γαλήνη τὴν ταραχὴν διεδέξατο. καὶ πᾶσαι μὲν φυλακαὶ ἠνοίγοντο· πᾶν δὲ κολαστήριον ἀνενέργητον ἔμενε, τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἐν Ἁγίοις Κωνσταντίνου τοῦ χριστιανικωτάτου καὶ πρώτου ἐν Βασιλεῦσιν. εἰρήνης οὖν καὶ ἐλευθερίας τῆς Οἰκουμένης πεπληρωμένης, τότε καὶ ὁ πολύτιμος ὄλβος, τὸ Λείψανον φημὶ τοῦ Πρωτομάρτυρος φανεροῦται· ἀνὴρ γάρ τις οἰκῶν τὴν κώμην, ἐν ᾗ καὶ ὁ μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐκρύπτετο, Πρεσβύτερος τὴν ἡλικίαν, καὶ τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸν βίον αἰδέσιμος, Λουκιανὸς τοὔνομα, οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ δὶς καὶ τρὶς τούτῳ ἐπιφανεὶς ὁ Πρώταθλος, ἑαυτὸν καταδηλοῖ. ὁ δὲ Πρεσβύτερος καταμηνύει τῷ Ἐπισκόπῳ Ἰωάννῃ τὰ τῆς ὀπτασίας. ὁ δέ, χαρᾶς πλησθείς, καὶ τὸν τόπον καταλαβὼν σὺν τῷ κλήρῳ τῆς Πόλεως, καὶ ἀνορύξας, εὗρε τὴν Σορόν. ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, καὶ εὐωδία πλείστη τοὺς παρόντας κατευωδιάζουσα. καὶ φωναὶ οὐρανόθεν ῥηγνύμεναι Ἀγγέλων Θεοῦ, τό, Δόξα ἐν ὑψίστοις, βοώντων, τῷ Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, ὡς δέκατον ἐξηκούοντο σημεῖον. ἀλλὰ καὶ θεραπεῦσαι πλεῖσται τῶν ὑπὸ ποικίλων παθῶν πιεζομένων ἐνεργούμεναι, τὴν τοῦ Πρωτομάρτυρος χάριν ἐκήρυττον. αὐτίκα γοῦν ὁ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχης, σὺν δυσὶν ἄλλοις Ἐπισκόποις, καὶ τῷ κλήρῳ, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ, τὸ ἅγιον ἐκεῖνο σῶμα ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ προσκυνήσαντες, μετὰ φώτων καὶ ὕμνων καὶ θυμιαμάτων, καὶ τῆς προσηκούσης τιμῆς εἰς τὴν ἁγίαν κατέθεντο Σιών. Μετὰ ταῦτα δὲ Ναὸς τῷ Ἁγίῳ σεβάσμιος κατὰ τὴν Πόλιν αὐτὴν οἰκοδομεῖται ὑπό τινος Ἀλεξάνδρου Συγκλητικοῦ. ὅς, πολλὰ τοῦ Ἀρχιερέως δεηθείς, ἐν αὐτῷ τὸ τίμιον Λείψανον μετὰ πάσης ἔθετο σεβασμιότητος. οὔπω δὲ πλείους ἢ πέντε μετ' ἐκείνην διῆλθον τὴν μετάθεσιν ἐνιαυτοί, καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ θάνατον νοσήσας, καὶ γλωσσόκομον μὲν ἑαυτῷ περσέϊνον τῷ τοῦ Ἁγίου παρόμοιον κατασκευασάμενος, καὶ ἔγγιστα τούτου καταθέμενος, κεκοίμηται, ἐν αὐτῷ κατατεθείς. μετὰ δὲ χρόνους ὀκτὼ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Συγκλητικοῦ τελευτῆς, βασιλεύοντος Ῥωμαίων τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ Ἱεραρχοῦντος Κωνσταντινουπόλεως Μητροφάνους, ἡ Γαμετὴ Ἀλεξάνδρου τοῦ Συγκλητικοῦ, διά τε τὸν αὐτῆς πλοῦτον καὶ τὴν ὥραν τοῦ σώματος, πρὸς γάμον αὖθις ἐλθεῖν ὑπὸ πολλῶν ἐνοχλουμένη, ὅπως μὴ τοῦτο πράξῃ καταναγκασθεῖσα, βουλὴν βουλεύεται, τὸ σῶμα μὲν τοῦ Ἀνδρὸς ἀναλαβεῖν, πρὸς τὸν Πατέρα δὲ καὶ τὴν ἰδίαν Πατρίδα τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀναδραμεῖν. ἥτις θείᾳ τινὶ προνοίᾳ περιπλανηθεῖσα, τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀφεῖσα γλωσσόκομον, καὶ πηγὰς δακρύων προχέουσα, τῷ τοῦ Ἁγίου περιεπλέκετο. τέλος, τὸ ἱερὸν Λείψανον ἐν λεκτικίῳ ἐπὶ ὄνῳ καταθεῖσα, οὕτω τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο. δι' ὅλης δὲ τῆς νυκτός, ὕμνος Ἀγγέλων κατ' Οὐρανόν, καὶ θεοπρεπὴς ἐξηκούετο δοξολογία. καὶ ὀσμῆς εὐώδους ὡς μύρου πολλοῦ ἐκχυθέντος, τὰ ἐκεῖσε ἐπληροῦτο. καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα οἰμώζοντα, οὐαὶ ἡμῖν, φωναῖς ἀνέκραζον συχναῖς, ὅτι Στέφανος μέσον ἡμῶν παράγει, μαστίζων ἡμᾶς. Φθάσαντες δὲ τὴν Ἀσκάλωνα, Πόλιν παράλιον, καὶ εὑρόντες πλοῖον. καὶ πεντήκοντα χρυσῶν αὐτὸ μισθωσάμενοι, ἐξώρμησαν. ὅσα δὲ θαύματα κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ταύτην καὶ

σημεῖα διετελέσθησαν, ἀδύνατον γράφειν, τῇ συντομίᾳ χρωμένους. Ὡς δὲ τὴν Βασιλίδα κατέλαβον, καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ Βασιλέως ἐνηχήθη τὸ μέγα τοῦτο δρᾶμα, συνεχέχθη δὲ αὐτῷ καὶ τὰ περὶ τῆς Γυναικός, αὐτίκα παραστᾶσα ἔμπροσθεν τοῦ Βασιλέως, ἀκριβῶς ἐξεῖπε τὰ τῆς ὑποθέσεως ἐξ ἀρχῆς, καὶ μέχρι τέλους παρακολουθήσαντι. Τότε δὴ τότε ὁ καλλίνικος καὶ φιλευσεβὴς Βασιλεὺς ταῦτα ἀκηκοώς, χαρᾶς τε πλησθεὶς καὶ ἀγαλλιάσεως, ἐκέλευσε τὸν Ἀρχιερέα μετὰ παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τὴν ὑπαντὴν ποιῆσαι, καὶ μετὰ τιμῆς πλείστης καὶ εὐλαβείας τὸν Ἅγιον εἰς τὰ Βασίλεια ἀγαγεῖν. τότε τοίνυν καὶ ἄλλα μέγιστα ἐτελοῦντο τεράστια· ἀλλ' ἀδύνατόν ἐστι ταῦτα καταλέγειν· ἓν δέ, ὃ μὴ καταλιπεῖν ἄξιον, λέξωμεν. Εἷλκον αἱ ἡμίονοι τὸ ἅρμα, ἐν ᾧ ὁ θησαυρός, ἕως ἔφθασεν εἰς τόπον Κωνσταντιανὰς καλούμενον, ἐν ᾧ κατετέθη, μιᾶς ἐξ αὐτῶν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἐξειπούσης· τίνος χάριν τύπτετε ἡμᾶς; ἐνταῦθα δεῖ τὸν Ἅγιον κατατεθῆναι. τούτων τῶν φωνῶν ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ πᾶν τὸ σύστημα ἀκούσας, μεγάλῃ τῇ φωνῇ τὸν αἶνον τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν. ἐξέστη ταῦτα γνοὺς καὶ ὁ πιστότατος Βασιλεύς· καὶ παραχρῆμα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ σεβάσμιον ἐγείρει τῷ Πρωτάθλῳ Ναόν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Εὕρεσις τῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μαξίμου, Δάδα, καὶ Κυντιλιανοῦ.

Στ. Τρεῖς ἐκφέρουσα γῆ νεκροὺς ζωηφόρους,
Πόλῳ λέγειν ἔοικε· σὺ κρύψας ἔχε.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν Δοροστόλῳ τῇ Πόλει, ἐν τῇ Χώρᾳ τῆς δευτέρας Μυσίας. παραστάντες δὲ Ταρκυινίῳ Ὑπάτῳ, καὶ μὴ θελήσαντες θῦσαι, τύπτονται. καὶ ἀχθέντες ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ Ὀζοβίᾳ καλουμένῳ, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται, Ἀπριλλίῳ, κη. ἀγνοηθέντες δὲ ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, δι' Ἀγγέλου ἀπεκαλύφθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα Αὐγούστου δευτέρᾳ. ἃ καὶ νῦν κατάκεινται ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Βιγλεντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τελοῦνται τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Θείου Ναοῦ, τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς Ἁγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Καὶ Μνήμη, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φωκᾶ, καὶ τοῦ ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένου Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ῥοαὶ τῶν αἱμάτων σου, τὰς οὐρανίους πύλας ἠνέῳξε, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην, παρεστηκότα καὶ προτεινόμενον, σοὶ τοὺς στεφάνους ὑπέδειξε κράζοντι· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς θῆρες ἁρπάσαντες, οἱ Θεοκτόνοι τὸν Θεοφάντορα, μιαιφόνοις παλάμαις, τοῦτον ἀνήρουν ὑπερευχόμενον, τῶν ἀναιρούντων συντόνως καὶ ψάλλοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁμοίως διήλεγξας, τοὺς παρανόμους ὁ εὐνομώτατος, μιμητὴς τοῦ Σωτῆρος, καὶ θεομάχους τούτους ἀπέδειξας. ὑφ' ὧν τοῖς λίθοις βαλλόμενος ἔψαλλες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θε.

Ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀπειρογάμως Ἁγνὴ γεγέννηκας, τὸν πρὶν ἄσαρκον Λόγον, σαρκὸς προσλήψει Παρθένε τέτοκας. ᾧ μελῳδοῦμεν συμφώνως κραυγάζοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὑπερφυῶς λαμπόμενος, φωταυγίᾳ πανάριστε, καὶ τὴν τοῦ προσώπου σου, μορφὴν ἰσάγγελον, ἐδείκνυς τῆς χάριτος, διαδοθείσης Στέφανε, τῆς ἐν τῇ ψυχῇ σου κεκρυμμένης πλουσίως· ἐντεῦθεν ἀνεβόας. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόρε Στέφανε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὰς ὅλας ἐξάλειψον, ῥανίσιν αἱμάτων σου. πρὸς γὰρ τὴν σὴν ἀντίληψιν, καὶ τὴν συμπαθῆ καὶ χριστομίμητον γνώμην, προσφεύγων ἀνακράζω· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὃν τῶν χαρίτων εὔδοξε, σοὶ ὁμώνυμον στέφανον, τῇ σῇ σεβασμίᾳ, κορυφῇ ἐπέθηκε, Κριτὴς ὁ ἀδέκαστος· ὃν εὐσεβῶς

ἐκή-

ἐκήρυξας, Κτίσιν καὶ Θεόν, καὶ Βασιλέα τῶν ὅλων, βοῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΕΝ ταῖς χερσὶ τοῦ Κτίσαντος, ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου. αἱ τῶν Οὐρανῶν γὰρ στρατιαὶ συνόμιλον, ἐδέξαντο χαίρουσαι, τὸν πρὶν ἐν γῇ ἰσάγγελον, νῦν δὲ ταῖς αὐτῶν, συντεταγμένος χορείαις, βοᾷς ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

ΦΩτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε. φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ γεγέννηκας, φωτίζον τὰ πέρατα, θεογνωσίας χάριτι. ὃν ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ μελῳδοῦμεν· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ η'. Ἔξεστη ἐπὶ τούτῳ.

ΤΗ'Σ ἀθλήσεως Μαρτύρων ἡ ἀπαρχή, ὁ λαμπρῶς ὑποδείξας τοῖς Μάρτυσι, τὴν ἀπλανῆ, τρίβον ὁδηγοῦσαν εἰς Οὐρανούς, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, πάντας προσκαλεῖται πνευματικῶς, πρὸς θείαν εὐφροσύνην, φωτὸς πρὸς μετουσίαν, καὶ κοινωνίαν ἁγιότητος.

ΗΥ'ρθωμένος ἀγάπῃ τῇ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τούτου ζηλώσας πρᾳότητα, καὶ τὴν φωνήν, ἔλεγες· μὴ στήσῃς τοῖς φονευταῖς, τὴν ἁμαρτίαν Κύριε· δέξαι δὲ τὸ πνεῦμά μου ἀγαθέ, καὶ θείας Βασιλείας, τρυφῆσαι τῆς ἀφράστου, τῇ παρὰ σοῦ με καταξίωσον.

ΩΡαῖος καὶ τὸ εἶδος Ἀγγελικόν, καὶ Σοφίας καὶ Πίστεως ἔμπλεως, καὶ θεϊκῆς, αἴγλης ἀποστίλβων μαρμαρυγάς, καὶ θεηγόρῳ στόματι, θεορρημοσύνης ὡς ποταμός, εὐθέως ῥητορεύων, τῆς ἄνω κληρουχίας, Θεομακάριστε τετύχηκας.

ΣΤεφάνῳ τῶν χαρίτων στεφανωθείς, καὶ χορείαις Μαρτύρων κυκλούμενος, καὶ τῷ Χριστῷ, τῷ ἀγωνοθέτῃ παρεστηκώς, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ἐπιτελούντων εἰλικρινῶς, τὴν ὄντως φωτοφόρον, πανήγυριν σου Μάρτυς, καὶ τῶν κινδύνων ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

ΩΣ πάντων προστασία Χριστιανῶν, Θεομῆτορ Παρθένε πανάμωμε, ὡς συμπαθής, λύτρωσαι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, τοὺς θλιβομένους δούλους σου, καὶ ὀδυνωμένους ταῖς χαλεπαῖς, πταισμάτων ἀλγηδόσι, καὶ πόνοις τῶν μαστίγων, ἀλγυνομένους περιποίησαι.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔξεστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποστειλ. Τῶν Μαθητῶν.

ΟΠρῶτος τῶν Μαρτύρων τρίβον ἀνύσας, καὶ Διακόνων πρόκριτος χρηματίσας, Στέφανος ὁ χάριτος πεπλησμένος, ἰδοὺ ἀνακομίζεται, πρὸς τὴν Βασίλειον Πόλιν, θαυμάτων βρύων τὴν χάριν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΟΝπερ αἱ ἄνω Τάξεις πολλῷ σὺν τρόμῳ, παρίστανται μὴ φέρουσαι κατοπτεῦσαι, αἴγλην τῆς ἀρρήτου αὐτοῦ Οὐσίας, Χριστὸν γαστρὶ ἐχώρησας, λαβόντα σάρκα Παρθένε, ἐκ σῶν τιμίων αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Προσόμοια. Ἦχος α'. Ἔδωκας σημείωσιν.

ΑΓγελος ἐπίγειος, ὁ Πρωτομάρτυς γενόμενος, πρὸς Οὐρανοὺς ἀνερχόμενος, ἐπήρθη μετάρσιος, καὶ τὴν θείαν εἶδεν, ὡς ἐχώρει δόξαν, τῆς ἀπροσίτου μυηθείς, καὶ ὑπὲρ νοῦν Τριάδος μυστήρια. διὸ τὴν ἀκατάληπτον, ἀνακηρύττει σου δύναμιν, ὑπὲρ οὗ καὶ ἐνήθλησεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΩΡαῖος ἐπέφανας, τῇ Ἐπανόδῳ σου Στέφανε, Πρωτομάρτυς πανένδοξε, ἀκτῖσι κοσμούμενος, χαρισμάτων θείων, καὶ τῶν ἰαμάτων. διὸ καὶ πάντας τοὺς πιστούς, καταφαιδρύνεις τοῖς θαυμασίοις σου, ἐν πίστει τὸν Φιλάνθρωπον, ὑμνολογοῦντας καὶ λέγοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΚΑ'λαμος ὑπέρτιμος. ὀξυγράφου τὴν εὐσέβειαν, ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου· δι' ἧς καταφωτίσας, Πρωτομάρτυς πάντας, ταῖς διδασκαλίαις, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, ἐξ ἀγνωσίας πρὸς τὴν εὐσέβειαν. διό σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν γεραίροντες, τοὺς ἀγῶνάς σου Στέφανε.

Δόξα, ἦχος δ'.

ΣΤέφανος ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ Λαῷ, ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο. ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς Ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν σου τοῦ

σταυρωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν δεξιᾷ τῆς δυνάμεως, καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος εἰς Οὐρανοὺς ἐλαμβάνετο. καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐκ παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

...ς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τίνι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι· μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ Πρωτοδιάκονε ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, σὺ Οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεῳγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ ἑστώς, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός. διὸ ὡς Ἄγγελος ἐκλάμψας τὸ πρόσωπον, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων· μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. καὶ νῦν αἴτησαι τοῖς ἐκ πόθου εὐφημοῦσί σε, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ὕπτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμήν, τὸ περίβλεπτον καὶ ἄχραντον Αἷμά σου, Χριστέ μου, ὁ πάντας θέλων, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, καταδέξω δοῦναι ἀναμάρτητε. διό σε ὁρῶσα, προσηλωμένον ἡ Μήτηρ σου, ὀδυρομένη, παρειὰς κατεξαίνετο, Τέκνον λέγουσα, ὁ Ἀμνὸς ὁ παναμώμητος, Κόσμον ὁ θέλων ῥύσασθαι, τιμίῳ σου Αἵματι, ἐξ ὀφθαλμῶν μου πῶς ἔδυς, Σῶτερ ὁ ἄδυτος Ἥλιος, ὁ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος. ... ἰσάκουσον ὁ Θεός. Ἀπόστολος. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα. ...ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως, καὶ δυνάμεως. ...ητει τῇ β΄. τῆς γ΄. Ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα. Ἀλληλούϊα, ἦχος δ΄. ...ίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. ...ἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα. ...ητει τῇ ς΄. τῆς ιε΄. Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. ...οινωνικόν. ...ἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

...ῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἰσαακίου, Δαλμάτου, καὶ Φαύστου.

Κύριε ἐκέκραξα, ...

...ὶ Μαρτυρέσσου Κύριε.

Οἱ Ὅσιοί σου Κύριε, ἐξομοιούμενοι τοῖς Ἀσωμάτοις, διὰ δεήσεως καὶ ἐγκρατείας, πάθη ἐμείωσαν σαρκός. καὶ τῇ ἀπαθείᾳ διαλάμψαντες, πάντων τὰς καρδίας κατεφώτισαν. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δαλμάτος καὶ Ἰσαάκιος ζῆλον ἐνάρετον ἀναλαβόντες, Ἀρείου αἵρεσιν καὶ Νεστορίου, καταβεβλήκασι σαφῶς. καὶ τοῖς Ὀρθοδόξοις συμμαχήσαντες, κλέος παρὰ πάντων ἀπηνέγκαντο. αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείαις, δώρησαι τῷ Λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡς περ στερεώματι τῷ τῆς ἀσκήσεως ἀναφανέντες, κατεφωτίσατε τῶν Μοναζόντων, Πατέρες Ὅσιοι ψυχάς, σκότος τῶν δαιμόνων ἐπελάσαντες ὅθεν μετὰ τέλος μακαρίζεσθε, πρεσβεύοντες σωθῆναι, ἅπαντας τοὺς τελοῦντας τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χείλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου εἰσὶ παμμίαρα, καὶ τί ποιήσω; πῶς ἀπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ἡ Δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν Μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ Ξύλου, προσανηρτημένον

ἐθε-

ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴμοι ἀνεβόα ποθεινότατον, Τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φαιδρῶς ἀνυμνῶ τῶν Μοναστῶν Ἀστέρας;

Κεκομμένην τὴν ἄτομον.

Φωτὶ τῷ θείῳ φαιδρῶς ταριχευσάμενοι, καὶ τρισηλίου αὐγῆς πάντοτε πληρούμενοι, καὶ θέσει ἀληθῶς, θεούμενοι Μακάριοι, τοὺς πίστει ἑορτάζοντας ὑμῶν, τὴν μνήμην τὴν πανίερον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, ἐνθέως καταυγάσατε.

Ὑποσκοτοῦντες ἀεὶ μόνα τὰ μένοντα, τὴν τῶν ῥεόντων φορὰν πᾶσαν ἀπεκρούσασθε. καὶ ὅλῳ τῷ νοΐ, Κυρίῳ προσκολλώμενοι, ἐλίπετε σαρκὸς τὰς ἡδονάς, Πατέρες πανσεβάσμιοι. ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, αἴγλην μετεβιβάσθητε.

Ἐρωτικαῖς μελέταις πτερούμενος, Δαλμάτε Πάτερ σοφέ, καὶ καλλωπιζόμενος ταῖς θείαις διδαχαῖς, τοῦ θείου Ἰσαακίου γάρ, ἀνέδραμες πρὸς ὕψος ἀρετῶν, καὶ στύλος καὶ ἑδραίωμα, Μοναζόντων γέγονας. διό σε μακαρίζομεν.

Δεδοξασμένη Θεὸν ἡ κυήσασα, τῆς ἀδοξίας με τῶν παθῶν ἀπάλλαξον. καὶ δός μοι λογισμόν, Παρθένε κατανύξεως, καὶ λάμψον μετανοίας φωτισμόν, Ἁγνὴ ἐν διανοίᾳ μου, ὅπως μεγαλύνω σε, τὴν πάντας μεγαλύνασαν.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἐπλανήθη σε Ἀστέρα Ἀνατολῆς Ὅσιε, Πάτερ ὡρμημένον, Ἰσαάκιε πάντες ἔγνωμεν, πικρᾶς αἱρέσεως, ἐξαφανίζοντα σκότος, καὶ πιστοὺς τοῖς λόγοις σου καταφαιδρύνοντα.

Νοητῶς ἀνατείλας ταῖς καθαραῖς λάμψεσι, Φαῦστε τῶν ἀγώνων σου, Πάτερ φῶς ἐχρημάτισας, φωτίζων ἅπαντας, τοὺς καθορῶντάς σε μάκαρ, καὶ πιστῶν τὸν βίον σου ἐξακονίζοντας.

Ὑμνῳδίαις ἀπαύστοις, καὶ προσευχαῖς Ὅσιοι, πάντα τὰ τοῦ σώματος πάθη, κατακοιμίσαντες, χάριν ἀκοίμητον, καὶ ἀναφαίρετον πλοῦτον, ἐκ Θεοῦ εἰλήφατε μακαριώτατοι.

Μακροτάτην νηστείαν, ὡς Μωϋσῆς Ὅσιε, σοῦ τὴν καρτερίαν, Δαλμάτε πᾶσιν ὑπέδειξας, ὡραϊζόμενος, τοῖς ὑπερλάμπροις σου πόνοις, καὶ καλλωπιζόμενος τῇ πολιτείᾳ σου.

Νοητήν σε λυχνίαν καὶ φωταυγῆ ἔγνωμεν, φῶς δεξαμένην, Παρθένε τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, θεῖον παλάτιον, καὶ ὑψηλότατον θρόνον· ἐν ᾧ ἀνεπαύσατο ὁ Ὑπερούσιος.

Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργὲ Κύριε.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς φωτὶ τῆς Τριάδος περιφανῶς, πυρσευθέντες Πατέρες φωτοειδεῖς, τὸ σκότος ἐλίπετε, ἡδονῶν τὸ βαθύτατον, καὶ φωστῆρες ἔργοις, ἐνθέοις πυρσεύοντες, τῶν πιστῶν καρδίας, Μακάριοι ὤφθητε. ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, γεραίρομεν σήμερον, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν· Θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν μνήμην ὑμῶν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν Κόσμον κατέχοντα. καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες τὸν πάντα διέποντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας τὸν πάντα ἐκτρέφοντα. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε; καὶ πίστει κραυγάζω σοι, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου. ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε Ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἣν ὑπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος. σπλαγχνίσθητι

καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει, ἀνυμνοῦσι τὰ Θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ, δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὡς πολύφορα κλήματα, τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου γεγόνατε, οἶνον βλύσαντες σωτήριον, καθαρὰς τοῖς πᾶσι κατανύξεως.

Τῆς Συνόδου συνήγορον, Ὅσιε Δαλμάτε σὲ πάντες ἔγνωμεν, τὴν εὐσέβειαν κρατύνοντα, ϗ τοὺς ἀλαζόνας ἐκκρουόμενον.

Ὡς τῶν πάντων προλάμποντα, πάντων ὑπερέχειν φρονπστήριον σε, Θεία Σύνοδος ἐθεάσατο, ἀρεταῖς ἐνθέοις κλειζόμενον.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἁμαρτίας Ἁγνὴ κατέλαβε. τῇ ἀγρύπνῳ ἱκεσίᾳ σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ὠδὴ, ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μετανάστης Ἑῴας, πρὸς τὴν Βασιλίδα τῶν Πόλεων γέγονας· ϗ τῷ θείῳ σπόρῳ, τὰ γεννήματα ταύτης ἐπλήθυνας, ἐκριζώσας πᾶσαν, τὴν πονηρὰν Ἀρείου λύμην, ἱερώτατε Πάτερ Ἰσάκιε.

Ὁ Παιδὸς Ἰσακίου, ὥσπερ Ἠλιοῦ Ἐλισσαῖος γεγένησαι, ἱερὲ Δαλμάτε, μηλωτῇ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, διαῤῥήσσων ὕδωρ, τῆς πονηρᾶς δαιμόνων βλάβης, ϗ πιστοῖς ὁμαλίζων τὴν πάροδον.

Νόμοις θείοις πεισθεὶς, νόμους ἁμαρτίας εἰς τέλος ἐξέκλινας, ϗ ὡράθης φύλος, προηγούμενος θείου συστήματος, θεοφόρε Φαῦστε, ϗ Μοναστῶν κανὼν ϗ τύπος, ϗ πιστῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πᾶσαι γενεαί σε δοξάζουσιν Ἄχραντε, τὴν ἁγιωτέραν, τῶν Ἀγγέλων σαφῶς χρηματίσασαν, Παναγία Κόρη. διὸ βοῶ· ἁγίασόν μου, τὴν ψυχὴν μολυνθεῖσαν τοῖς πάθεσι.

Ὠδὴ, ϛ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Συνόμιλος ἀνεδείχθης Ἀγγέλων· τὸν ἐκείνων γὰρ ἐζήλωσας βίον, ἐπὶ τῆς γῆς, διοδεύων Δαλμάτε ϗ ἐγκρατείᾳ λεπτύνας τὸ σῶμά σου, ἀλείπτης τε τῶν Μοναστῶν, ϗ κανὼν ἀληθὴς ἀκριβέστατος.

Τῷ ζήλῳ τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, ὡς Ἠλίας πυρακτούμενος μάκαρ, ὡς Ἀχαὰβ, τὸν προστάτην τοῦ ψεύδους, ἐν παῤῥησίᾳ Ἰσάκιε ἤλεγξας, καταισχύναντα τὴν πονηρὰν, τοῦ Ἀρείου ἀφρόνως διαίρεσιν.

Ὡράθητε ὁδηγοὶ πλανωμένων, ϗ λιμένες τῶν πιστῶς σῳζομένων, θαυματουργοὶ, Θεοφόροι Πατέρες, Φαῦστε Δαλμάτε ϗ θεῖε Ἰσάκιε, θεράποντες τοῦ Ἰησοῦ, Μοναζόντων φωστῆρες ἀήττητοι.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, ϗ παντοίαις τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείαις, ἐπισκοπῇ, Παναγία Παρθένε, σωτηριώδει σου τάχος ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασαι ὡς ἀγαθὴ, Θεοτόκε ἐλπίς μου πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμψαντας ἐν τῷ Κόσμῳ, ϗ τὰς αἱρέσεις ἀνατρέψαντας ἐν τῇ Πίστει, ὕμνοις Ἰσάκιον εὐφημήσωμεν, σὺν τῷ Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντας. αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς ἐξειπεῖν ἀνθρώπων, τῶν Ὁσίων Πατέρων τὰς φαιδρὰς ἀρετὰς ϗ τὰ σκάμματα, ζῆλον τὸν θεῖον, τὴν παῤῥησίαν, τὸ καθαρὸν τοῦ βίου, τὰς θείας πράξεις, ἃς ἐπὶ γῆς ἐξετέλεσαν οὗτοι ὡς Ἄγγελοι; ἀλλ᾽ ὅμως σὺν τούτοις τιμῶμεν τὴν Τριάδα πιστῶς· αὐτοὶ γὰρ ταύτην ἀεὶ φαιδρῶς σὺν Ἀγγέλων χοροῖς λιτανεύουσιν. Αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Γ΄. Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Δαλμάτου, Φαύστου, καὶ Ἰσακίου.

Στ. Κυκλοῦσιν ἄνδρες οἱ δύο τρεῖς σὸν θρόνον, Ὕψιστε, Φαῦστος, Ἰσάκιος Δαλμάτος.
Δαλμάτος, Ἰσάκιος τριτάτῃ θάνον, ἠδὲ γε Φαῦστος.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Δαλμάτος ἐστρατεύετο ἐν τῇ δευτέρᾳ σχολῇ, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Βασιλέως, ζῶν εὐσεβῶς ϗ θεαρέστως. διὰ δὲ τὸν Θεὸν, καταλιπὼν Γυναῖκα ϗ Τέκνα, ϗ μόνον τὸν Υἱὸν αὐτοῦ Φαῦστον μεθ᾽ ἑαυτοῦ παραλαβὼν, ἔρχεται πρὸς τὸν Ὅσιον Ἰσάκιον, ϗ τὸν μοναστικὸν ὑπέρχεται βίον, ϗ εἰς ὕψος ἀρετῶν ἤρθη μέγιστον. Ὁ δὲ θαυμάσιος οὗτος Ἰσάκιος ἐκ σπαργάνων αὐτῶν τὴν ἔρημον ᾤκησε, πᾶν εἶδος ἀρετῆς μετερχόμενος. ὅθεν καὶ ὁ λόγος αὐτῷ λαμπρότατος ἦν τῷ βίῳ κοσμούμενος. οὗτος, ἐξερχομένου τοῦ Βασιλέως Οὐάλεντος πρὸς τὸν κατὰ τῶν Σκυθῶν πόλεμον,

προελθὼν ἔφη· τὰς Ἐκκλησίας τοῖς Ὀρθοδόξοις ἄνοιξον ὦ Βασιλεῦ, καὶ νικήσεις τὸν πόλεμον. ὡς δὲ οὐκ ἔπειθεν, ἀλλ' εἰς θυμὸν κινηθείς, ὑποστρέφοντός μου, φησὶν ὁ Βασιλεύς, παρέξω τόπον ταῖς εὐθυμίαις· εἰ ἐπιστρέψεις, εἶπεν ὁ Ὅσιος, οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ ὁ Κύριος ὁ Θεός. συνάψας γὰρ τὸν πόλεμον, καὶ φθάξῃ ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ζῶν, πυρὶ καταναλωθήσῃ· ὃ καὶ γέγονεν. ἐν ἀχυρῶνι γὰρ ἐγκλεισθεὶς κατεφλέχθη. οὗτος μέλλων ἐκδημεῖν τῶν τῇδε, τὸν Ὅσιον Δαλμάτον Ἡγούμενον παρεστήσατο, Ἀττικοῦ τοῦ τότε τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχοῦντος. αὐτὸς δὲ πρότερον διαπρέψας ἐν τῇ ἀσκήσει, καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀπόσιτος διαμείνας, καὶ ἐν ἄλλαις τοσαύταις ἐν ἐκστάσει γεγονώς, τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ τῇ Συγκλήτῳ, καὶ τοῖς κατ' Ἔφεσον συνελθοῦσι Πατράσιν αἰδέσιμος φανείς· οἱ καὶ Ἀρχιμανδρίτην αὐτόν, καὶ τοὺς μετ' αὐτόν, τῆς κατ' αὐτὸν Μονῆς ἄρχοντας, ἐψηφίσαντο μέχρις αἰῶνος ὑπάρχειν. καὶ Χριστῷ κοιμηθείς, κατατίθεται ἐν τῷ ἰδίῳ Μοναστηρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Στεφάνου Πάπα Ῥώμης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαληνοῦ τῶν Ὑπάτων ἐν τῇ Ῥωμαίων Πόλει, κρυπτόμενος δὲ διὰ τὸν ἐπικείμενον διωγμόν· τοὺς πρὸς αὐτὸν παραγενομένους τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν διδάσκων, ἐβάπτιζεν. ἐξ ὧν πολλοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους, καὶ Ἀναγνώστας κατέστησεν. ἐκ τούτων τινὲς συλληφθέντες, καὶ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντες, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. ὅθεν διὰ ταῦτα ὁ μακάριος κρυπτόμενος Στέφανος, ἑαυτὸν κατέστησε φανερόν, καὶ ἀχθεὶς ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἄρεως, ὅλον διὰ προσευχῆς ἔσεισε, καὶ μέρος τι καταπεσεῖν ἐποίησε. φυγόντων δὲ τῶν στρατιωτῶν, αὐτὸς εἰς τὸν τάφον Λουκίας τῆς Μάρτυρος ἔρχεται, ἔνθα τὴν θυσίαν ἐτέλει τὴν ἀναίμακτον· κἀκεῖ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, τῶν στρατιωτῶν ζητησάντων καὶ εὑρόντων αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Παπιλαραίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Σαλώμη ἡ Μυροφόρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Τῆς σαρκὸς οἷον ἐκκυλισθείσης λίθου,
Ὁρᾷ Σαλώμη Χριστόν, οὐ Χριστοῦ τάφον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Κούαρτος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ἀποστολῆς Κούαρτε πληρώσας δρόμον,
Πρὸς τὸν διεκπέμψαντα τείνας τὸν δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ὁσία Θεοκλητώ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Θεοκλητὼ τὴν κλῆσιν ἔργῳ δεικνύει.
Κλητὴ Θεῷ φανεῖσα σαρκὸς ἐκδῦσα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἄνθρακες ὤφθητε τῷ θείῳ, ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ Παρακλήτου· καταφλέγοντες μέν, τὴν ὕλην τῆς κακίας, τοὺς δὲ πιστοὺς φωτίζοντες, Θεοφόροι εἰς αἰῶνας.

Σάρκα δυσήνιον νηστείαις, καθυπέταξας τῷ πνεύματι Δαλμάτε, καὶ κακίαν ἐχθροῦ, κατέκλυσας τοῖς ὄμβροις, τῶν ψυχικῶν δακρύων σου, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Τέλος μακάριον εὑρόντες, τὴν Οὐράνιον οἰκεῖτε Βασιλείαν, καὶ Ὁσίων χοροῖς, συνήφθητε Πατέρες. μεθ' ὧν βοᾶτε Κύριε. ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἔστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον τεκοῦσα Θεὸν μόνη, Θεοτόκε Ἁγνή· ὃν πίστει μελῳδοῦμεν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ῥάβδῳ Σταυροῦ τὴν θάλασσαν, τῶν παθῶν διαρρήξαντες, πᾶσαν Φαραὼ τοῦ νοητοῦ τὴν δύναμιν, ὠλέσατε Ἅγιοι, καὶ Μοναστῶν πλῆθος ἱερόν, γῆν πρὸς ἀπαθείας, μελῳδοῦντας ἀπαύστως, εἱλκύσατε Πατέρες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀγρετιζόντων ἐτήρησεν, τροφαῖς ἐπιτείνουσας, τὸ ῥεῦμα θεοπροβλέψας τὴν αὐτῶν κατάλυσιν. πτωχοῖς ἐπιχορήγησας, καὶ ὁδηγὸς ἐγένου τυφλῶν, γήρως βακτηρία, καὶ χηρῶν προστασία, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔτι πρὸς τέλει τελοῦντα, ἐν ἡμέραις νενήστευκας, αὐθις [illegible] ὑπερφυῶς

ὑπνώσας, ἐγρήγορον ἔχωνσυ, τὸ τῆς καρδίας ὄμμα Σοφέ, καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ φωταγωγούμενος αἴγλῃ. πρὸς ὃν βοᾷς Δαλμάτε· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὁ Κατοικήσας Κύριος, τὴν ἀμόλυντον μήτραν σου, ὅλην καθαρὰν καὶ φωταυγῆ σε ἔδειξε. διὸ μολυνθέντα με τοῖς ἰοβόλοις δήγμασι, καὶ ταῖς βλαβεραῖς τῶν ἐναντίων ἐφόδοις, καθάρισον Παρθένε, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ, θ. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἴσχυσαν σθένει τοῦ Θεοῦ, δυναμούμενοι ἀνίσχυρον φρύαγμα, τοῦ πολεμήτορος, καταπαλαῖσαι οἱ οὐρανόφρονες, τῶν Μοναζόντων ἀρχηγοί. καὶ νῦν κλεϊζόμενοι, μετατεθείκασι, πρὸς ἐπαύλεις νοητὰς εὐφραινόμενοι.

Ὤφθητε τρίφωτος λαμπὰς, τὴν ἀέναον αἴγλην ἀποπέμποντες· ῥόδα ἀμάραντα, τοῦ Παραδείσου εὐωδιάζοντα, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, Πατέρες τρισόλβιοι. διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν, τὴν πανσέπτον πιστῶς ἑορτάζομεν.

Στέφανον ὥσπερ εὐπρεπῆ, περικείμενοι Σοφοὶ τὴν ἀπάθειαν, καὶ στολισάμενοι, θείας ἀγάπης τὰ κατορθώματα, εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ Χριστοῦ, χαίροντες εἰσήλθετε, ἀγαπώμενοι, καὶ τῶν πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Ἔστραψε φέγγει νοητῷ, καταυγάζουσα πιστῶν τὰ συστήματα, ἡ θεία μνήμη ὑμῶν μάκαρ Δαλμάτε Φαῦστε Ἰσάκιε, τῶν Μοναζόντων ἀρχηγοί. καὶ νῦν κλεϊζόμενοι, μετατεθείκατε, πρὸς ἐπαύλεις νοητὰς ἀγαλλόμενοι. Θεοτοκίον.

Φωτὸς πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν καρδίαν μου κακίᾳ τυφλώττουσαν, καὶ μὴ εἰς θάνατον, παραχωρήσῃς νῦν ἀφυπνῶσαί με, τὸν ἀκαθάρτοις λογισμοῖς, φῶς σκοτιζόμενον· ἵνα δοξάζω σε, Ἀχραντε Θεοτόκε παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος Ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρες οὐρανόφρονες, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνοι, Δαλμάτε Φαῦστε σὺν ἅμα, τῷ θαυμαστῷ Ἰσακίῳ, μνείαν ἡμῶν πρὸς Κύριον, ποιεῖτε ᾧ παρίστασθε, ἀδιαλείπτως Ἅγιοι, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, λαμπρὰν καὶ πάμφωτον μνήμην.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία κυριώνυμε, πολλοῖς κυριευθέντα με, πάθεσι νῦν ψυχοφθόροις, σὺ ἐλευθέρωσον τάχος, καὶ πρὸς δουλείαν ἕλκυσον, τὴν σὴν, καὶ ὃ ἐγκύησας· ἵνα ὑμνῶ σε ἄχραντε, χαρμοσυνικῶς Θεοτόκε, Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρισταμένη Πάναγνε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ βλέπουσα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐπὶ ξύλου, παθέντα ἄπνουν θρηνοῦσα, καὶ μητρικῶς ἠλάλαζες, δακρύουσα καὶ λέγουσα· τί τοῦτο τὸ παράδοξον; ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου, Σταυρῷ παθεῖν ἠνέσχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Δ'.

Τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ἑσπέρας. Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ πειθαρχήσαντες, Παῖδες οἱ μακάριοι κατεφρόνησαν. καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν, τῆς πλάνης τὸν σύνδεσμον, καὶ ἀξίαν κοσμικὴν, ἀπωσάμενοι ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοὺς περιδόξως ἐκτελέσαν, καὶ τὴν ἄνω προξενῆσαν, τῆς Βασιλείας ἀπόλαυσιν.

Ἑαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως Ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάσαντες κατεκρύπτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις τὸν Κύριον, ἱκετεύοντες ἰσχὺν, χορηγῆσαι καὶ δύναμιν. οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ Φιλάνθρωπος οἶδεν ἀφυπνῶσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, θεαρχικῶς ἐγκελεύεται.

Ὑπερεῖον μυστήριον, τοῖς Ἁγίοις προτίθεται. ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ἠσθάνοντο, ὅπω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατεπλήττοντο. εἰς γὰρ πίστωσιν νεκρῶν, Ἀναστάσεως γέγονε, τὸ τελούμενον·

ὅπως

ὅπως γνόντες οἱ ταύτην ἀθετοῦντες, ἀποφράττωνται ἐν πίστει, δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΚΑτακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων, τὴν ταπεινήν μου ψυχήν· καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοίᾳ, καθαρθεῖσά με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΤΟν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ Ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τεκοῦσα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ Αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ α. Ἦχος β. Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν.

ΤΟὺς ἀριθμῷ, λάμποντας τιμίους λίθους ἑπτά, δεῦτε πιστῶς τιμήσωμεν, ὅτι πυρσεύουσι, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ἑπταφώτου κρεῖττον, λυχνίας τῆς νομικῆς.

ΟΙ τῆς σαρκός, πρότερον νεκρώσει ζῶντες Χριστῷ, Παῖδες ἑπτὰ ἀνέθορον, ὡς ὕπνον θάνατον, παραδόξως λαβόντες, κρατύνοντες τὸ δόγμα, τῆς Ἀναστάσεως.

ΙΕριχὼ, πέπτωκε βοῇ σαλπίγγων ἑπτά· ἡ δὲ τῆς πλάνης ἔπαρσις, τῇ ἐπιφανείᾳ νῦν, πίστει τῶν Ἀθλοφόρων, κατηνέχθη ἕως ᾍδου, καὶ διαλέλυται.

ΣΤέφος διπλοῦν, Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ ἀληθῶς, ἐδέξασθε πορθήσαντες, Εἰδώλων καύχησιν, καὶ ἐγέρσεως πίστιν, τὴν μὲν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν δὲ ἐγέρσει πιστῶς.

Θεοτοκίον.

ΚΑινοπρεπῆ, τόκον καινίσας Ἀνύμφευτε· ὁ γὰρ Πατρὶ συνάναρχος ἐν Θείῳ Πνεύματι, συναΐδιος Λόγος, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη, χωρὶς τροπῆς καὶ φυρμοῦ.

Ὠδὴ γ. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

ΑΣτέρες ἀπλανεῖς ἑπτὰ ἐδείχθητε, τῇ πίστει ἀστράπτοντες Ἀθλοφόροι, καὶ τοὺς πλάνης νηχομένους βυθῷ, πρὸς λιμένα σωτήριον ἰθύνατε.

ΠΡὸ βήματος στεῤῥῶς ἑστῶτες Ἅγιοι, Τυράννου ὡς πάλαι οἱ Μακκαβαῖοι, τῇ στρατείᾳ διελάμψατε, τὴν ἐπίκηρον δόξαν, στρατευθέντες Χριστῷ.

ΑΞίως τῷ Χριστῷ δεκτὴ ἐδείχθητε, θυσία προσαχθῆς Ἅγιοι Παῖδες, καὶ ὀσμὴ πανευωδέστατος, τὸ δυσῶδες ἐλέγχοντες τῆς πλάνης στεῤῥῶς.

Θεοτοκίον.

ΗΒάτος ἐν Σινᾷ προδιετύπωσε, Παρθένε τὸ παράδοξον τοῦ σοῦ τόκου· τὸ γὰρ πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, οὐκ ἐφλέχθης ἐν μήτρᾳ δεξαμένη πιστῶς.

Ὁ Εἱρμός.

ΣΤερέωσον ἡμᾶς, ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, ἦχος α. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

ΟΙ τὰ τοῦ Κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς εἰληφότες, καταφθορᾶς διέμειναν, τεθνήξαντες ἐκτός· ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἅπασαν ἐνθάπτοντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν· οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοί, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΦΙλαμαρτήμων πεφυκὼς δυσωπῶ σε· τὸν ἀναμάρτητον Θεὸν τετοκυῖα, τὸν ἁμαρτίας αἴροντα τοῦ Κόσμου Σεμνή, τὴν πολυαμάρτητον, οἰκτειρῆσαι ψυχήν μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, τὰς πολλὰς ἐξαλεῖψαι· ἁμαρτωλῶν αὐτὴ γὰρ ἱλασμός, καὶ σωτηρία πιστῶν καὶ ἀντίληψις.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΤΟν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστέ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι, ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ. Εἰσακήκοα Κύριε.

ΤΕρπνότατον σύνταγμα, τῷ ἀριθμῷ ἑπτὰ τετιμημένον, τοὺς ἑπτὰ τιμίους Παῖδας ὑμνήσωμεν.

ΣΟφιζόμενον μάταια, τὸν δυσσεβῆ τῆς πλάνης Βασιλέα, Ἐφεσίων Παῖδες ἔδειξαν ἄφρονα.

ΝΕκρωθέντες τῷ σώματι, πρὸ τῆς κοινῆς ἐγέρσεως ἀφράστως, ἀναστάντες Παῖδες, δόξῃ ἐστέφθητε.

Θεοτοκίον.

ΜΗ' Παρθένος πρεσβεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν σὺ εὐλογημένη, λυτρωθῆναι πάσης θλίψεως Ἄχραντε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

ἈΝεπαισθήτως τὸ πρὶν, κοινὸν θανέντες ἐπὶ γῆς θάνατον, ὑπερφυῶς ἀνέστητε αὖθις, τῆς ἐμμέσου ταφῆς, Ἐφέσιοι Παῖδες, νεκρῶν τὴν Ἀνάστασιν.

ΤἘρωθέντες Θεῷ, ὁμολογίᾳ ἀληθεῖ Πίστεως, ὡς Ἀθληταὶ νόμιμοι Κυρίῳ, ἐρρύσθητε Σοφοὶ, κλοιῶν καὶ μαστίγων, ϗ στέφανον ἤρασθε.

ΝΕνικηκότες στεῤῥῶς, Εἰδώλων πλάνην, εὐκλεεῖς Μάρτυρες, ϗ ἀσεβῶν Αἱρέσεις δογμάτων, φυλάττοιτε ἀεὶ, τοὺς ὁμολογοῦντας νεκρῶν τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

ἘΝ δύω ταῖς φύσεσι, ϗ ὑποστάσει δὲ μιᾷ πέφηνας, τέλειος ὢν, βροτὸς ἀσυγχύτως, ϗ τέλειος Θεὸς, τεχθεὶς ἐξ Ἁγίας Μητρὸς ὑπεράγνου.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

ΟἹ τῆς θείας Σοφίας ἰσάριθμοι, στῦλοι ἀφημιάθωσαν Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ, λόγοις ὡς λίθοις θλάσαντες, τῶν Τυράννων τὸ ἄθεον πρόσταγμα.

ΝΟ'μῳ θείας προνοίας φρουρούμενοι, ξένον ἐφεύρατε ταφὴν τὸ σπήλαιον· ἐν ᾧ νεκροὶ ϗ ἄφθαρτοι, πολυχρόνιοι Ἅγιοι ὤφθητε.

ἈΦθαρσίᾳ συνέστιοι Μάρτυρες, πίστιν ἐκδιώκετε, φθοροποιὸν ϗ νεκρὰν, καὶ τῷ Θεῷ πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ἐλπιζόντων Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

ΝΥ'ν ἡ φύσις τοῦ θήλεος γέγηθε· νῦν ἡ λύπη πέπαυται, χαρὰ δὲ ἐξήνθησεν· ὅτι Μαρία τέτοκε, τὴν χαρὰν τὸν Σωτῆρα ϗ Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ Δ΄. Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἐξακουστωδιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἰωάννου, καὶ Κωνσταντίνου.

[illegible]

[illegible] ἑπτάριθμον τιμῶ χορὸν Μαρτύρων,

Δείξαντα Ἀνάστασιν νεκρῶν τῷ Κόσμῳ.

Τῇ δὲ τετάρτῃ νεκροέγερτοι ξυνώθαυον ἑπτά.

ΟὟτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως. ϗ καιρὸν λαβόντες βουλεύσασθαι, τὰ πάντα αὐτῶν τοῖς πτωχοῖς διανείμαντες, ὑπέδυσαν ἐν σπηλαίῳ, εὐξάμενοί τε τοῦ δεσμοῦ λυθῆναι τοῦ σώματος, ϗ μὴ παραδοθῆναι τῷ Βασιλεῖ, ἀπέθεντο τὰς ψυχάς. ὡς δὲ τοῦ Βασιλέως Δεκίου ἀναζητήσαντος τούτους πρὸς τὸ θῦσαι τοῖς Εἰδώλοις, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι εἰς Ἔφεσον, ϗ τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτων τελευτὴν ἀναδιδαχθεὶς, ἐκέλευσε ἐμφραγῆναι τοῦτο τὸ στόμιον. ἔκτοτε οὖν τριακοσίων ἑβδομήκοντα δύο χρόνων παρεῤῥυηκότων, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, τῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ Βασιλείας, αἱρέσεως ἀναφυείσης, περὶ τοῦ μὴ εἶναι Ἀνάστασιν, ὁ Βασιλεὺς βλέπων τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν ταραττομένην, διὰ τὸ ϗ Ἐπισκόπους τινὰς τῇ αὐτῇ αἱρέσει ἁλίσκεσθαι, διηπόρει τί διαπράξασθαι. ὅμως σάκκον περιβαλλόμενος, ϗ τῇ γῇ ἑαυτὸν ὑποστρώσας, ἐθρήνει παρακαλῶν τὸν Θεὸν, ὅπως φανερώσῃ αὐτῷ τὸ ζητούμενον. οὐ παρεῖδεν οὖν ὁ Κύριος τὰ δάκρυα αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπονάσε τοιῷδε τρόπῳ. ὁ τοῦ ὄρους κύριος, ἐν ᾧ τὸ σπήλαιον ἦν, ἠθέλησε ποιῆσαι κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, μάνδραν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ· καὶ κυλίσαντες αὐτοῦ λίθους ἐκ τοῦ σπηλαίου ἐκείνῃ ἡμέρᾳ δύω, πρὸς οἰκοδομὴν τῆς μάνδρας, ἠνοίγη ἡ θύρα τοῦ σπηλαίου. καὶ συμβὰν ὅπου Θεοῦ προστάξει, ἀνέστησαν οἱ ἐκεῖσε τελευτήσαντες Ἅγιοι ἑπτὰ Παῖδες, ϗ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἤδη χθὲς ὑπνώσαντες, μηδ' ὁπωσοῦν ἀλλοιωθέντες, ὡς μηδὲ τῶν περιβλημάτων αὐτῶν ὧν ἐνεδέδυντο, ἐκ τῆς γῆς παραβλαβέντων τὸ σύνολον. ϗ τέλειον ἐπὶ μνήμης ἔχοντες, ὅτι Δέκιος ζητεῖ αὐτοὺς τιμωρήσασθαι, περὶ τούτου πρὸς ἑαυτοὺς ὡμίλουν, τοῦ Μαξιμιλιανοῦ πρὸς τοὺς ἑτέρους λέγοντος· εἰ καὶ κρατηθῶμεν ἀδελφοὶ, στῶμεν ἀνδρείως. καὶ μὴ προδώσωμεν τὴν εὐγένειαν τῆς Πίστεως ἡμῶν. ἀλλὰ σὺ ἀδελφὲ Ἰάμβλιχε, ἄπελθε ἐξώνησαι ἄρτους, πλὴν περισσοτέρους. ὀψὲ γὰρ ὀλίγους ἤνεγκας, ϗ πρόσπεινοι ἐκοιμήθημεν. μάθε οὖν τί περὶ ἡμᾶς βούλεται Δέκιος. ἀπελ-

θὼν Ἰάμβλιχος ἐν τῇ Πόλει, καὶ ἰδὼν τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πύλῃ, ἐθαύμασεν. ἰδὼν δὲ αὐτὸ καὶ ἐν ἑτέροις τόποις, καὶ τὰ κτίσματα ἐνηλλαγμένα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐνηλλαγμένους, ἐδόκει ὅραμα βλέπειν, ἢ ἐν ἐκστάσει γεγονέναι. ἀπελθὼν δὲ ὅμως εἰς τοὺς πωλοῦντας, ἔλαβε τοὺς ἄρτους. καὶ δοὺς τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἀργύριον τοῖς πωλοῦσιν, ὑποστρέφειν ἐσπούδαζεν. ὡς δὲ ἑώρα τοὺς πωλοῦντας ὑποδεικνύοντας ἀλλήλοις τὸ ἀργύριον, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφορῶντας, καὶ φάσκοντας θησαυρὸν εὑρεῖν, ὡς τοῦ ἀργυρίου προφανῶς ἐλέγχοντος τὸ λεγόμενον, τοῦ πρὸ χρόνων βασιλεύοντος οὐκ ὀλίγων τὴν τύπωσιν φέροντος, τρόμῳ συνεχέθη καὶ ἀφωνίᾳ, νομίζων ἀναγνωρισθῆναι ὑπ' αὐτῶν, καὶ παραδοθῆναι, κατασχεθεὶς δι' αὐτῶν Δεκίῳ τῷ Βασιλεῖ. τοίνυν καὶ προσαιτῶν, ἱκέτευε λέγων· δέομαι ὑμῶν κύριοί μου, ὡς ἐπεὶ τὸ ἀργύριόν μου ἐν χερσὶν ἔχετε, λάβετε καὶ τοὺς ἄρτους, μόνον ἀφετέ με ἀναχωρῆσαι. οἱ δέ, δεῖξον ἡμῖν, ἔλεγον, τὸν θησαυρὸν, καὶ ποίησον ἡμῖν κοινωνούς. εἰ δ' οὖν, παραδίδομέν σε εἰς θάνατον. καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, συνόντες ὁρῶντες τοῦτον, τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ κλοιὸν ἐπέθεντο, καὶ ἐπὶ τὴν λεωφόρον εἷλκον. καὶ ὡς πρὸς τὸν Ἀνθύπατον ἤγαγον, παρέστησαν εἰς ἐξέτασιν. ὃν οὗτος ἰδὼν, ἤρετο· διήγησον ἡμῖν ὦ Νεανία, ὅπως τε τὸν θησαυρὸν εὗρες, καὶ ὅσος ἐστὶ, καὶ ποῦ; ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· εὕρεμα μηδέποτε εὑρεῖν, ἀπὸ τῶν γονέων δὲ κεκτῆσθαι, καὶ τί μοι ἐστὶ τὸ συμβὰν οὐ γινώσκω. καὶ ὁ Ἀνθύπατος· ποίας Πόλεως εἶ; ὁ δέ, ἐκ ταύτης Ἐφέσου εἰμὶ, ἐὰν ἡ Ἔφεσος αὕτη ἐστί. καὶ ὁ Ἀνθύπατος. καὶ τίνες εἰσὶν οἱ Γονεῖς σου; ἐλθέτωσαν πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῆς ἀληθείας διαγνωσθείσης, πιστευθήσομαί σοι. ὁ δεῖνα εἶπεν ὁ Πατήρ μου, καὶ ὁ δεῖνα ἐστὶ προσγενὴς, καὶ ὁ δεῖνα Πάππος. καὶ ὁ Ἀνθύπατος πρὸς αὐτόν· ξένα καὶ ἀσύστατα τὰ ὀνόματα, καὶ ἔξω τῶν κατὰ συνήθειαν λεγομένων, λέγων, πιστευθῆναι ἀξιώσαι. Ἰάμβλιχος εἶπεν· ἐὰν τὴν ἀλήθειαν λέγοντί μοι οὐ πιστεύεις, ἕτερον εἰπεῖν οὐ γινώσκω. ὁ Ἀνθύπατος εἶπεν· ἀσεβέστατε, τὸ ἀργύριόν σου ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς βοᾷ, πρὸ τριακοσίων καὶ ἑπέκεινα ἐτῶν τυπωθῆναι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως· καὶ σὺ νεώτερος ὢν, ἀπατᾷ δὴ ἀπατῆσαι ἡμᾶς; τότε ὁ Ἰάμβλιχος πεσὼν εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, παρεκάλει λέγων· δέομαι ὑμῶν κύριοί μου, ποῦ ἐστι Δέκιος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὢν ἐν τῇ Πόλει ταύτῃ; οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Δέκιος οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πρὸ πολλῶν ἐτῶν γέγονε. καὶ ὁ Ἰάμβλιχος· διὰ τοῦτο κύριοί μου ἐξεπλάγητε; ἀλλ' ἀκολουθήσατέ μοι ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἴσως τῶν σημείων, πιστωθήσονται οἱ λόγοι μου. ἐγὼ γὰρ οἶδα, ὅτι ἀπὸ προσώπου Δεκίου τοῦ Βασιλέως ἐφύγομεν. καὶ τῇ χθὲς, ἐλθὼν ἀγοράσαι ἄρτους, εἶδον, ὅτι εἰσῆλθε Δέκιος ἐν τῇ Πόλει ταύτῃ.

Ταῦτα εἶπε, καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Μαρῖνος ἀκούσας, λέγει τῷ Ἀνθυπάτῳ· ὑπολαμβάνω, ὅτι θαυμάσιόν τι συνέβη ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ· ἀλλὰ ἀπέλθωμεν ὁμοῦ σὺν αὐτῷ. καὶ πορευθέντων μετὰ τοῦ Λαοῦ, εἰσῆλθε πρὸς τὸ σπήλαιον πρῶτος ὁ Ἰάμβλιχος, εἶθ' οὕτως ὁ Ἐπίσκοπος. καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη στραφεὶς τῆς θύρας, ἴδε γλωσσόκομον ἐσφραγισμένον δυσὶ σφραγῖσιν ἀργυρέαις· ὅπερ ἔθεντο Ῥουφῖνος καὶ Θεόδωρος ὡς Χριστιανοὶ, ἀποσταλέντες μετὰ καὶ ἄλλων παρὰ Δεκίου ἐπὶ τὸ ἐμφραχθῆναι τὸ σπήλαιον, γράψαντες καὶ τὰ τῶν Ἁγίων ὑπομνήματα, καὶ ὑποσημειώσαντες καὶ τὰ αὐτῶν ὀνόματα ἐν πυξίσι μολυβδίναις. καὶ συναχθέντων πάντων τῶν προκειμένων σὺν τῷ Ἀνθυπάτῳ, καὶ ἀνοίξαντες, εὗρον τὰς μολυβδίνας πυξίδας, καὶ ἀναγνόντες, ἐξέστησαν ἅπαντες. καὶ εἰσελθόντες ἔνδον τοῦ σπηλαίου, εὗρον τοὺς Ἁγίους, καὶ πεσόντες εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν· καὶ καθίσαντες ἠρώτων αὐτούς. οἱ δὲ διηγήσαντο, ἐν πρώτοις μὲν τὰ περὶ ἑαυτῶν, εἶθ' οὕτω τὰ τοῦ Βασιλέως Δεκίου κακουργήματα. καὶ ἐξίσταντο ἅπαντες, καὶ ἐδόξαζον τὸν τῶν θαυμασίων Θεόν. τότε ὁ Ἀνθύπατος σὺν τῷ Ἐπισκόπῳ, δι' ἀναφορᾶς δηλεῖ τῷ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ταῦτα πεποιηκόσιν. ὁ δὲ Βασιλεὺς χαρᾶς πλησθεὶς ἐπὶ τούτοις, σπουδῇ πολλῇ τὸν τόπον κατέλαβε. καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τοὺς τῶν Ἁγίων πόδας πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, δάκρυσιν ἐνεπίμπλη.

καὶ

καὶ ἠγαλλιᾶτο καὶ ἔχαιρεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅτι οὐ παρεῖδε Κύριος τὴν αἴτησιν αὐτοῦ, ἀλλ᾽ ὑπέδειξεν αὐτῷ ὀφθαλμοφανῶς τὴν τῶν νεκρῶν Ἐξανάστασιν. Προσομιλοῦντος οὖν τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν Ἁγίων, ἅμα τοῖς Ἐπισκόποις, καὶ ἑτέροις Ἄρχουσιν οὐκ ὀλίγοις, οἱ Ἅγιοι μικρὸν ἐναπονυστάξαντες, τούτων ὁρώντων, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν. τότε ὁ Βασιλεὺς δοὺς ἄμφια πολύτιμα καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱκανὸν, ἐφ᾽ ᾧ γενέσθαι γλωσσόκομα ἐπὶ, εἰς τιμὴν τῶν Ἁγίων, ἐν τούτοις κατατεθῆναι ἐκέλευσεν. ἀλλὰ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, οἱ Ἅγιοι τῷ Βασιλεῖ ἐμφανισθέντες, ἔλεγον· ἔασον ἡμᾶς ὦ Βασιλεῦ ἐν τῇ γῇ, ὅθεν ἅπαξ ἀνέστημεν. γενομένης δὲ συνάξεως οὐκ ὀλίγης, Ἐπισκόπων τε καὶ Ἀρχόντων, ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ γῇ καταθεὶς τοὺς Ἁγίους, ὡς οὗτοι δι᾽ ὀπτασίας διέθεντο, καὶ χαρμόσυνον ἑορτὴν ἐκτελέσας, ξενίαν οὐ μικρὰν τοῖς πτωχοῖς τῆς Πόλεως Ἐφεσίων πεποίηκε. καὶ πάντα τὸν Λαὸν ἐχαροποίησε τὸν ὑπ᾽ αὐτὸν, πολυτελῶς φιλοτιμησάμενος. καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς καθειρχθέντας Ἐπισκόπους, διὰ τὸ κηρύττειν τὴν Ἀνάστασιν ἐκαλέσατο. κοινὴ παρὰ πάντων ἑορτὴ γέγονεν, εὐλογούντων καὶ δοξαζόντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν, καὶ Μάρτυρος Εὐδοκίας.

Στ. Ὀσμὴ τί τοῦτο; Σῶμα τῆς Εὐδοκίας,
Ἀθλητικῶν ἀπόζον ἥκει χαρίτων.
Πότνια Εὐδοκίη νεκρὰ ἤχθη ἀμφὶ τετάρτην.

Αὕτη ἡ Ἁγία Μάρτυς Εὐδοκία, Ῥωμαΐα ἦν, ἐξ ἀνατολῶν ὁρμωμένη. αἰχμαλωτισθεῖσα δὲ ὑπὸ Περσῶν, κατέλαβε τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ πεπυκνωμένη οὖσα ἐν τῇ Θείᾳ Γραφῇ, ἐνουθέτησε πάσας τὰς αἰχμαλώτους. καὶ γνώριμος τοῖς ἑκασταχοῦ γενομένη, ἦν καὶ συνήθης ταῖς τῶν Περσῶν Γυναιξὶ, καὶ οὐκ ὀλίγας μετέβαλε πρὸς τὴν θεογνωσίαν. διὸ καὶ διαβληθεῖσα, τύπτεται βουνεύροις καὶ ῥιφεῖσα ἐν τῇ φυλακῇ διετέλεσε μῆνας δύο. μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀνακριθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσασα, τύπτεται σφοδρῶς, διὰ ῥάβδων ῥοιᾶς, ἕως αὐτῆς αἱ σάρκες δαπανηθεῖσαι κατέπεσον, καὶ οἱ τύπτοντες κατεφοινίχθησαν ὑπὸ τῶν αἱμάτων αὐτῆς. καὶ πάλιν ῥίψαντες αὐτὴν εἰς τὴν φυλακὴν, κατησφαλίσαντο. μετὰ δὲ παραδρομὴν μηνῶν ἕξ, ἐξαγαγόντες αὐτὴν καὶ ἀνακρίναντες, καὶ καλάμους σχίσαντες ἰσομήκεις τῇ ἡλικίᾳ αὐτῆς, καὶ ἀποδύσαντες, γεγυμνωμένην ταύτην διὰ τῶν καλάμων ἐσπαργάνωσαν. καὶ συσφίγξαντες μετὰ λεπτῆς σπάρτου, τούτους σφοδρῶς ἐνέπηξαν τοῖς μέλεσι τῆς ὅλης σαρκὸς αὐτῆς. καὶ ἕνα πρὸς ἕνα κάλαμον βιαίως σύροντες οἱ ἀνηλεεῖς, καὶ τὰς σάρκας ἀποσπῶντες, δριμείας, καὶ ὀδυνηρὰς ὀδύνας ἐποίουν τῇ Μάρτυρι. εἶθ᾽ οὕτω κρεμάσαντες, καὶ καλωδίοις τὸ ἅπαν σῶμα τῆς Ἁγίας καλύψαντες, καὶ διὰ ξύλων στρεβλώσαντες, συνέτριψαν πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῆς. καὶ ὡς εἶδον αὐτὴν ἡμιθανῆ καὶ ἄλαλον, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἐλευθέριος ὁ Κουβικουλάριος, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Ἐλευθέριος οὐχ ὑπέπτηξε ξίφος.
Ἐλεύθερον γὰρ εἶχε νοῦν παντὸς φόβου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θαθουὴλ ἐν μηλέᾳ κρεμασθεὶς, τελειοῦται.

Στ. Θνήσκει Θαθουὴλ, κρεμασθεὶς ἐν μηλέᾳ,
Ὡς ἂν τρυγήσῃς τῆς Ἐδὲμ μῆλα ξένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἴας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στ. Ὀσμὴν ἴων ἔπνευσεν ἡ Μάρτυς Ἴα,
Ἐρυθροβαφῶν αἱμάτων ἀτμοπνόων.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Σαβωρίου Βασιλέως Περσῶν πρεσβυτάτην ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. Συνελήφθη οὖν μετὰ ἐννέα χιλιάδων Χριστιανῶν αἰχμαλώτων παρὰ τῶν Ἀρχιμάγων, διαφόροις βασάνοις καὶ πυκναῖς τιμωρίαις παραδοθέντων· μεθ᾽ ὧν καὶ ἡ Μακαρία ταῖς τιμωρίαις ἐνεκαρτέρει. ἥτις μετὰ πολλῶν βασάνων αἰκίας, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Λογεῖα Χριστοῦ, καθαρὰ καὶ ἐκλεκτὰ οἱ Παῖδες ὤφθησαν. δι᾽ ὧν τὸ δόγμα τῆς αἱρέσεως, τῆς Ἐκκλησίας διώκεται, καὶ ὀρθοδοξία ἐκλάμπει. ὅτι ἔσται Ἀνάστασις, πάσης ψυχῆς τε καὶ σαρκὸς καθαγιγνώσκεται.

ΩΣ ὄντως στεῤῥοὶ, πρὸ θανάτου ἀληθῶς ἐν τῇ ἀθλήσει ὑμῶν, Ἅγιοι Παῖδες αὖθις ὤφθητε· καὶ μετὰ νέκρωσιν ζήσαντες, δόξῃ κραταιούμενοι θείᾳ, ἀσεβῶς πιστωσάμενοι, ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀληθὲς τῆς Ἀναστάσεως.

ΨΥχῶν τε ὁμοῦ, καὶ σωμάτων αἰσθητῶν ἔσται ἀνάστασις. ὡς γὰρ οὐκ ἔφυ αὐδὰ σώματος, ψυχὴν ἐν Κόσμῳ προέρχεσθαι· οὕτως οὐδὲ σώματος πάρεξ, οἱ πανεύφημοι ἔλεγον, ἢ δοξασθήσεται ψυχὴ, ἢ ἐπαισθήσεται.

Θεοτοκίον.

ΤΕκοῦσα Θεὸν, τὸν Σωτῆρα τοῦ παντὸς Μαρία γέγονας, ἀπεγνωσμένων ἐπανόρθωσις, πεπλανημένων ἀντίληψις, καὶ ἀπηλπισμένων ἐλπίς τε, καὶ ψαλλόντων βοήθεια· εὐλογημένος ὁ καρπὸς ὁ τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

ΡΙζαν πικρίας ἀσεβῶν, ἀναφύσασαν δεινῶς οἱ θεῖοι Παῖδες, ἐκτεμόντες τῆς πλάνης, καὶ τῆς αἱρέσεως νῦν, κομῶσι καρπὸν τὸν τῆς Πίστεως, ζῶντες καὶ ταφέντες πιστῶς καὶ ἀναστάντες.

ΟΙ Ἐφεσίων ἀρχηγοὶ, Παῖδες Ἅγιοι ἑπτὰ καὶ Ἀθλοφόροι, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ Βασιλείας πιστῶς, εὐθέως ἐδείχθησαν στήριγμα. οὓς ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΣΤεῤῥοὶ φανέντες Ἀθληταὶ, καὶ ἰσάριθμοι δειχθέντες τῶν Ἀστέρων, ἀπλανῆ τὴν πορείαν, τῆς ἀσεβείας ὁμοῦ, οἱ Παῖδες, ποιούμενοι ἔκραζον· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΦΩς καὶ Ἀνάστασις ζωῆς, τοῖς Παισὶν ἐν τῷ σπηλαίῳ παραδόξως, ἐκ Θεοῦ ἐχαρίσθη. καὶ ἀναστάντες οἱ πρὶν, θανόντες ὡς ζῶντες ἐκραύγαζον· σῶσον ὁ Θεὸς τοὺς ἐν πίστει σὲ ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

ΟΥδεὶς ἀπώλετο Ἁγνὴ, τὰς τῆς Πίστεως ἐλπίδας κεκτημένος, ἐπὶ σοὶ ὀρθοδόξως, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ἢ μόνοι οἱ φθόνῳ ἀρνούμενοι, σοῦ μὴ προσκυνεῖν τὴν μορφὴν τῆς ἐμφερείας.

Ὁ Εἱρμός.

ΤΟν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου Φωστῆρα.

ΟΛβος Μυστηρίων καὶ θείων, θαυμασίων ἀποκάλυψις, ἡ τῶν Ἁγίων ὤφθη νῦν Ἀνάστασις. οἱ γὰρ πάλαι τὸν φυσικὸν, σαρκὶ θανόντες θάνατον, ἀφθάρτων νῦν ἀνέστησαν, ἠμφιεσμένοι ὡς μὴ θνήξαντες.

ΓΝώσεως ταμεῖον, καὶ Πίστεως βεβαίας ἀποσφράγισμα, τὸ τῶν Ἁγίων ὤφθη σπήλαιον, προμηνῦον τὸ τῆς μελλούσης, κλέος Ἀναστάσεως, οὐ τεταρταῖον Λάζαρον, ἀλλ' αἰωνίας ἀναστῆσαν νεκρούς.

ΩΣ τετιμημένῳ οἱ Παῖδες, ἀριθμῷ τε καὶ τῇ Πίστει Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας ὤφθησαν πιστῶς ὀφθαλμοὶ, ὑπερτέρως τοῦ Ζοροβάβελ, λίθου ἀπαστράπτοντες. ὧν περ τὰ θεῖα πνεύματα. πνευματικῶς εὐφημήσωμεν.

ΣΤέφος μαρτυρίου, ἀθλήσαντες νομίμως ἀνεδύσασθε, Παῖδες ἑπτὰ καὶ στῦλοι τῆς Σοφίας Θεοῦ, καὶ δογμάτων ὀρθοδοξίας ἔγερσις ἐδείχθητε, ὡς Ἐκκλησίας πρόμαχοι, καὶ πρεσβευταὶ τῶν εὐφημούντων ὑμᾶς. Θε.

ΣΩμα καὶ ψυχὴν ὡσεὶ, ἀμόλυντα Θεῷ διατηρήσασαν Ἁγνὴ, ὁ Βασιλεὺς ἠράσθη σου τοῦ κάλλους Χριστὸς, καὶ Μητέρα τῆς ἑαυτοῦ σαρκώσεως ἀνέδειξε, Μαρία ὑπερένδοξε, τὴν σωτηρίαν μου δι' ἧς ἐκπληρῶν.

Ὁ Εἱρμός.

ΗΤὸν πρὸ Ἡλίου Φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη πανάγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

ΤΥραννικοῦ πρὸ βήματος, τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ, Παῖδες ἑπτὰ καὶ Μάρτυρες, ἐκηρύξατε πάντων, Θεὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην. ὑμεῖς γὰρ θείᾳ προνοίᾳ, σπηλαίῳ χρόνοις πλείοσι, κατὰ φύσιν θανόντες, ὑπερφυῶς, αὖθις ἐξανέστητε ὡς ἐξ ὕπνου, Αἱρετικῶν τὰ στόματα, ἀποφράττοντες πάντων. Θεοτοκίον.

ΣΥν Ἰαμβλίχῳ μέλψωμεν, Ἰωάννην Μαρτῖνον, καὶ Ἀντωνῖνον ᾄσμασι, Μαξιμιλιανόν τε, καὶ Διονύσιον ἅμα, τὸ κλεινὸν Ἐξακουστοδιανόν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν φαιδρὰν τούτων μνήμην· ὅπως ἀρχαῖς, τούτων καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, πταισμάτων λύσιν εὕρωμεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Ε΄.

Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ϗ Θεοῦ ϗ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ϗ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄ καὶ ψάλλομεν Προσόμοια, ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι, εἰς τὸ Ὄρος τὸ ἅγιον, κἀκεῖ ἀκουσώμεθα, φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, Πατρὸς προανάρχου, διὰ νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν Θείῳ Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς ἀϊδίου Υἱότητος, ϗ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὀψόμεθα.

Δεῦτε προχορεύσωμεν, ϗ ἑαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν, ϗ πιστῶς ἑτοιμάσωμεν, πρὸς Θείαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ πολιτείας· ὅπως ἐπόπται τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐποφθείημεν, ϗ δόξης ἐπιτύχοιμεν, ἧς καὶ πρὶν ἠξιώθησαν, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἄϋλον, καλῶς εὐτρεπίσωμεν, ἐν Ὄρει προβῆναι, Θεοῦ τῷ ἁγίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξαν ἀστράπτουσαν κατοπτεύσοντες, λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν Ἥλιον· ϗ τὸ τερπνὸν αὐγαζόμενοι, φῶς ἐν τούτῳ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, ἦχος, ὁ αὐτός. πρός,

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φοινιχθεῖσαν ἐν αἵματι, τῆς σαρκός σου ἐνδέδυσαι, πορφυρίδα ἔνδοξε θείᾳ χάριτι· ϗ κορυφῇ σου διάδημα, ἐπανεδήσω ἀθλήσας, ἀφθαρσίας κοινωνόν· τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τρόπαιον, Μάρτυς πάνσοφε, δεξιᾷ περιφέρων ὥσπερ σκῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐσιγνίε· τῷ Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ γάρ, συμφραξάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξελήλυθας, ἐχθροῦ πολεμήτορος, ϗ κατέαξας αὐτόν, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφὼς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, Ἀθλοθέτου ϗ Δεσπότου, ϗ εἰς ἀεὶ βασιλεύοντος.

Τοῖς τιμίοις σου πάθεσι, Πάθος τίμιον ἔνδοξε, Ἀθλητὰ Εὐσιγνίε ἐξεικόνισας. ϗ νικηφόρος γενόμενος, τὴν ἄνω Μητρόπολιν, μετὰ πάντων κατοικεῖς, Ἀθλοφόρων γηθόμενος, καὶ θεούμενος, κατὰ μέθεξιν θείαν. διὰ τοῦτο, τὴν σεπτήν σου καὶ ἁγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ΄.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, ϗ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ϗ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς Μονογενοῦς παρὰ Πατρός. φωτὶ προσλάβωμεν φῶς, ϗ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, ἦχος, β΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προβῶμεν, ἐν Ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὀψόμενοι τὴν Θείαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στ. Σοί εἰσιν οἱ Οὐρανοί.

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς Ἥλιος ἐκλάμψας, Χριστὸς ἐν Ὄρει σήμερον.

Στ. Θαβὼρ ϗ Ἑρμών.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὸς ἀμεῖψαι θέλων, ἐν Ὄρει νῦν ἀπαίρει, Θαβὼρ παραγυμνῶσαι, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Δόξα, ϗ νῦν. ἦχος, δ΄.

Ὁ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός, ϗ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον ϗ ἡμᾶς τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως ϗ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς ϗ φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ΄.

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προϋπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρτια, πιστοὶ ϗ βοήσωμεν· ἤγγικεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης· ἄνεισιν εἰς τὸ Ὄρος, τὸ Θαβὼρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι τὴν ὡραιότητα.

Τὸ αὐτὸ ϗ εἰς τοὺς Ὄρθρους, ... ὁ Κανὼν ὁ Προεόρτιος εἰς ϛ΄ ϗ ... εἰς ...

Ὠδὴ Α΄.

Ὠδὴ, α΄. ἦχ. δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀστράφθητι κάτωθεν, φῶς Οὐρανοῦ ὑπὲρ Ἥλιον, ϗ γῆ ἀγαπήθητι, ῥή-

ματι ζῶντος Θεοῦ. τὴν Υἱότητα, τοῦ μεταμορφουμένου, Πατὴρ μαρτυρήσει γὰρ ἐπὶ τοῦ Ὄρους Θαβώρ.

Ὁρατὸς τὸ ὁρώμενον, ἀλλὰ Θεὸς τὸ κρυπτόμενον, ἐπὶ τὸ Θαβώριον, Χριστὸς ἀνέρχεται, τῆς Θεότητος, αὐγὴν παραγυμνῶσαι, ταῖς ὑπὲρ τὸν Ἥλιον δόξης λαμπρότησι.

Γνωστῶς νῦν προέρχεται, ἐμφανισθῆναι Μωσῇ Χριστός, τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, δεῖξαι ἐν Ὄρει Θαβώρ, τὴν πρὸς πρόσωπον, ἀμέσως ὁμιλίαν. γηθόμενοι σήμερον προεορτάσωμεν.

... ὃν κλεινὸν Εὐσίγνιον δοξάζειν θέμις.

...ωσήρ. ... ἦχος, ...

...σωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ταῖς πανευκλεεστάταις, τάξεσιν Ἀγγέλων Πανασίδιμε, συνυπάρχων ἀπαύστως, τοὺς δοξάζοντας σῶζε τὴν μνήμην σου.

Οἶκος τοῦ Παρακλήτου, ἡ ἡγιασμένη σου διάνοια, Ἀθλοφόρε ἐδείχθη. διὰ τοῦτό σε πίστει γεραίρομεν.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, τοῦ σαρκὶ παθόντος ἐξεικόνισας, τῇ σαρκί σου, Παμμάκαρ, καὶ τῆς ὄντως ζωῆς κατηξίωσαι.

Κράτος παρανομούντων, κρατυνθεὶς τῷ Πνεύματι κατέβαλες, καὶ τοὺς Νόμους Κυρίου, πανασίδιμε Μάρτυς ἐκράτυνας.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, πέπαυται ἡ λύπη τῇ Κυήσει σου, πανευλόγητε Κόρη, τῶν πιστῶν εὐφροσύνη πανάμωμε.

... τὸ Γεσμό... ἦχος ...

...στομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ταύτην προέορτιον τὴν ἡμέραν, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοί, τῆς Μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, κροτήσωμεν ἐν ᾄσμασι.

Τὴν εἴσοδον φθάσαντες τῆς Ἁγίας, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, καὶ ἡμᾶς ἀστράψωμεν, ταῖς θείαις ἀλλοιώσεσιν, αὐτὴν καταπασαζόμενοι.

Ὄρος ὑψηλότατον τὴν καρδίαν, κεκαθαρμένην ἐκ παθῶν ἔχοντες, ὀψόμεθα, Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν, φωτίζουσαν τὸν νοῦν ἡμῶν.

Δόξα.

Τριάδα προσώπων τῇ διαιρέσει, Μονάδα φύσιν Θεϊκήν, πάντες προσκυνήσωμεν, Πατέρα τὸν ἄναρχον, Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἄμωμον Κόρην ἐξ ἧς προῆλθε, μετὰ σαρκὸς ἄνευ τροπῆς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς ὄντως Θεοτόκον πιστοί.

Ὠδὴ ... Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Λεπτύνων τῆς Κτίσεως ἁπάσης, ὡράθης μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ᾗ τὸ τῆς Θεότητος, ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα, τοῖς Μαθηταῖς παρέδειξας, καθὼς ἐχώρουν θεάσασθαι.

Ἐξ ὄρους ἐπάγεται ἀστράψαι, τῆς δόξης ὁ Ἥλιος Χριστός, καὶ τὸν ἐξ ὕψους λάμποντα, Φωστῆρα ἀμαυρῶσαι φωτί. οἱ ταῖς αὐγαῖς λαμπόμενοι, προεορτάσωμεν σήμερον.

Θεὸς αἰωνίου ἐκπληρώσων, τὰ ῥήματα πάρεστι Χριστός. ἅπερ δεικνύων πράγματι, τοῖς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι, ἐν ἑαυτῷ ηὐδόκησε, τὴν Πατρικὴν δόξαν ἀστράπτουσαν.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἔστης πρὸ τοῦ βήματος, ὑμνολογῶν Θεὸν Ἄνακτα, Μάρτυς σοφέ, σάρκα εἰληφότα, καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

Ἱερεῖον ἄμωμον. ὁλοκαυτούμενος ἄνθραξι, μαρτυρικοῖς, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου, προσενήνεξαι ἄνθρακι.

Νάματι τοῦ Πνεύματος, περικλυζόμενος Ἔνδοξε τὰ θολερὰ τῆς πολυθεΐας, ἀπεξήρανας ῥεύματα.

Θεοτοκίον.

Ὅλην μου τὴν ἔφεσιν, πρὸς σὲ κινῶ ἁγνὴ Δέσποινα, τῶν σαρκικῶν. ἐπιθυμιῶν με, διὰ τάχους ἀπάλλαξον.

Ὁ Εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

...

...ὸν συνανάρχον Λόγον.

Ἐναντίον ἀνόμων καθωμολόγησας, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον, μὴ φεισάμενος σαρκός, αἰκιζομένης σφοδρῶς, Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, τῶν οὐρανίων Στρατιῶν, συνόμιλε καὶ τῆς δόξης, τῆς ἀληθοῦς κληρονόμε. διὸ ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

... ἦχος ... Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπιφανὴ ἤγγικε τοῖς ἐν τῷ σκότει, ὁ τῆς δόξης Ἥλιος, ταῖς τῆς Θεότητος αὐγαῖς, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀνερχόμενος. οὗ τὴν φωσφόρον τιμήσωμεν ἔλευσιν.

Ὠδή,

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἡ Οὐράνιος χορεία, τοῖς γηΐνοις συγγέγηθε, καὶ προεορτάζει, τὴν τοῦ φωτοδότου ἐπίλαμψιν. ἣν ἀσυγχύτως ἀστράψας, ἀμειβόμενος, τὴν βροτείαν μορφὴν, ἐν Θαβὼρ ὡς ηὐδόκησε.

Θεανθρώπῳ παρουσίᾳ, τοῖς ἀνθρώποις ὡμιλήσας, καὶ θαυμάτων πλήθει, Κόσμον μυστικῶς καταφωτίσας. ἐξαστραπτούσῃ δὲ δόξῃ τῆς Θεότητος, ὑπερέλαμψας, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀπροσίτῳ φωτί.

Ἰησοῦς Ναυῆ ὁ γόνος, πρὶν τὸν Ἥλιον ἔστησε, προτυπῶν ἡμέραν, τὴν τοῦ Θείου Πάθους. αὐτὸς δὲ Σωτὴρ, πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦσθαι, σέλας ἔκρυψας, τοῦ Ἡλίου αὐγῇ, τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νυσταγμὸν ἀπωσάμενος, τὸν τῆς ῥαθυμίας Μάρτυς Εὐσίγνιε, ἐγρηγόρως πρὸς τὴν ἄθλησιν, ἀδιστάκτῳ πίστει ηὐτομόλησας.

Ἐν Κυρίῳ Σωτῆρί σου, Μάρτυς ἀγαλλόμενος ἐξελόγασε, τὰς βασάνους τὰς τοῦ σώματος, ὡς τρυφὴν ἡδεῖαν σὺ λελόγισαι.

Ὑπερήφανον φρόνημα, τοῦ διὰ κακίαν καπολιωθήσαντος, Ἀθλοφόρε καταβέβληκας, τοῖς ἐνθέοις τρόποις ταπεινούμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ὤφθης ἐν πολέμοις ἀγωνιζόμενος· ὑπελθὼν δὲ τὸ μαρτύριον, δυσμενεῖς ἀστάρχας ἐξωλόθρευσας.

Θεοτοκίον.

Ἰσοδυνάμον συνθρόνον, τέτοκας τὸν Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι. ὃν ἱκέτευε σωθῆναι με, Παναγία Κόρη φιλοπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κυρίῳ γηθόμενοι, πιστῶς ἀκολουθήσωμεν. ἰδοὺ γὰρ ἀνέρχεται πρὸς Ὄρος, Μύστας προκρίτους συνεπαγόμενος. οἷς ἐν ἀπροσίτῳ καλλονῇ, λάμψας ὑπὲρ Ἥλιον, ὑποδείξει τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Λαμπρύνθητι σήμερον, ὁ Οὐρανὸς φαιδρότερον. αἴνεσιν ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ Ὄρος, ὅθεν ἀστράψει Χριστὸς ἀπλέτῳ φωτὶ, τὰς ἡλιακὰς μαρμαρυγὰς, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἀμαυρῶν ὡς φωτὸς χορηγός.

Μυστήριον δείκνυσι, Χριστὸς τοῖς Μαθηταῖς ἐν Θαβὼρ, λάμψας ὑπὲρ αἴγλην τῷ προσώπῳ· τῷ στολισμῷ δὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, λευκανθεὶς φαιδρῶς ὥσπερ χιὼν, ὁ ἀναβαλλόμενος, ὡς ἱμάτιον φῶς ψαλμικῶς.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Γνησίως, προσκολλώμενος πάνσοφε, τῷ Δεσπότῃ, σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, τῆς πονηρίας Εὐσίγνιε.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐκ ἔνειμας, Θεομάκαρ, Θεὸν ζῶντα Κύριον, ἐν Οὐρανοῖς ἐπιστάμενος.

Ἐκείνου ἀνηρτημένος, Μάρτυς γενναιοφρόνως, Πάθος ἐξηκόνισας, τὸ ἀπαθὲς διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ἐνεδύσατο σου Ἄχραντε, σωματοῦται, ἀλόγων τοῦ σώματος, παθῶν τὸν Κόσμον ῥυόμενος.

Ὠδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ἐμφῶνα δόξης μελλούσης χαρᾶς, τοῖς φίλοις εὐτρεπίζων ἀνέρχεται, ἐπὶ τὸ Ὄρος Χριστὸς, πρὸς πολιτείαν μετάρσιον, ἐκ θείου χαμαιζήλου, ἀνακομίζων αὐτούς.

Ζενίζων φρένας Χριστὸς Μαθητῶν, οὐράνιον ἐν γῇ σέλας ἤστραψε, Νόμου καὶ τῶν Προφητῶν, ὁ θεοπρεπῶς παρεστώτων ἀρχηγός. ὑφ' ὧν νεκρῶν καὶ ζώντων, προσμαρτυρεῖται Θεός.

Ὁ Λύχνος φαῦσαι νῦν ἄρχεται, Χριστὸς ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ φαύσεσι, τῆς Θεϊκῆς ἀστραπῆς. οὗ πρὸς τὴν λάμψιν ὁδεύσωμεν, ἐν αἴγλῃ τοῦ προσώπου αὐτοῦ γηθόμενοι.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νοήματα ἀληθῆ ἐν καρδίᾳ, εὐγενέσιν ἐκτιθέμενος τρόποις, οὐκ ἀγνοῶν, τὰ νοήματα Μάρτυς, τοῦ δυσμενοῦς εἰς τὸ στάδιον ἔδραμες; καὶ ὤλεσας τῇ τοῦ Σταυροῦ, συμμαχίᾳ τὰ τούτου στρατεύματα.

Δαιμόνων οἱ λατρευταὶ λατρευτικῶς σε, τῆς Τριάδος ἐγνωκότες βασάνοις, καὶ φυλακαῖς, καὶ ἀδίκῳ θανάτῳ, καθυποβάλλουσι Μάρτυς Εὐσίγνιε· ἀλλ' ἡττῶνται τῇ ἐπὶ σοὶ, ἀηττήτῳ ἐνστάσει πανόλβιε.

Οἱ χείμαρροι τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς, θολερὰς τῆς ἀνομίας χειμάῤῥους, καὶ ποταμοὺς, ἀθεΐας δολίους, καὶ πονηρὰ ἀπεξήραναν ῥεύματα· ἰάσεων δὲ τοῖς πιστοῖς, ἀνεξάντλητον πέλαγος ὤφθησαν.

Θεοτοκίον.

Ζηρανάσα τὰ φυτὰ τῆς κακίας, τῇ ἐν σοὶ, ἀναβλαστήσει τοῦ Λόγου, Μῆτερ Ἁγνὴ, ἐκ ῥιζῶν τῆς ψυχῆς μου, τὰς πονηρὰς ἐν-

θυ-

θυμήσας ἀπόκοψον, καὶ φύτευσον τὴν ἀρετῶν τὰ ὡραῖα Παρθένε βλαστήματα.

Κα' Εἱρμός.

ΤΗν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, ϗ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, ϗ ἡ ζωή μου τῷ ᾍδῃ προσήγγισε. ϗ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

ΩΣ εὐσεβείας Μάρτυρα, ϗ ἀληθῆ Θεόφρονα, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα, τοὺς θείους ἄθλους σήμερον, τοῦ σοφοῦ Εὐσιγνίου, ἀκαταπαύστως βοῶσα· ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, τοὺς δούλους σου διατήρησον Πολυέλεε.

Ο Οἶκος.

Ο Χορὸς τῶν πιστῶν συναγάλλεται, Εὐσιγνίου τὴν μνήμην γεραίροντες. Βασιλεῖς, Πατριάρχαι, ϗ Ἄρχοντες, ξένοι, δοῦλοι, πτωχοί ϗ αὐτόχθονες, ἐπὶ τοῖς θαύμασι τοῦ Μάρτυρος δράμετε. ἡ σορὸς ἐκβλύζει θαυμάτων χάριν, καὶ πιστῶς οἱ Λαοὶ ἀπαντῶνται, ϗ Θεὸν ἀνυμνοῦσι τρανῶς βοῶντες· Τοὺς δούλους σου διατήρησον Πολυέλεε.

Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Εὐσίγνιον τέμνουσι, τὸν Χριστοῦ φίλον, ...ομῆς μέχρι κράζοντα, Χριστός μοι σέβας. ...έμπτῃ Εὐσιγνίοιο κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.

ΟΥτος ἦν τὸ γένος Ἀντιοχεύς, στρατιώτης γεγονὼς ἐπὶ Κωνσταντος τοῦ Χλωροῦ, Πατρὸς τοῦ Ἁγίου ϗ μεγάλου Κωνσταντίνου. Παρέτεινε δὲ ἐπὶ τῇ στρατείᾳ, μέχρις Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, ἤδη δέκα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν γενόμενος. ἐν δὲ τῇ στρατείᾳ διαπρέψας ἔτη ἑξήκοντα ἑπτά, κατέστη τῷ Ἰουλιανῷ εἰς ἐξέτασιν. Καὶ διελέγξας αὐτὸν ὡς τὴν πάτριον παραβαίνοντα εὐσέβειαν, καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ τιμὴν μεταγαγόντα ἐπὶ τὰ Εἴδωλα, ϗ ἀναμνήσας αὐτὸν τῆς ἀρετῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ὅπως ἐξ ἐπιφανείας, ἐπὶ τὴν Πίστιν μετήχθη τὴν εἰς Χριστόν, τοῖς μὲν ἄλλοις συνετὸς ἔδοξε, καὶ διὰ μακρῶν χρόνων, πραγμάτων καὶ ἱστοριῶν ἔμπειρος· ὁ δὲ Ἰουλιανὸς μυκτηρίσας αὐτόν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τμηθῆναι προσέταξε. ϗ οὕτως ἐπληρώθη ἐν Χριστῷ αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δύω Μάρτυρες Καττίδιος, ϗ Καττιδιανὸς λιθοβοληθέντες τελειοῦνται.

...ονὰς λίθων ἔστησαν ὑψηλοὺς Λόγε, ...ὶ ὧν ἀνῆλθον πρὸς σὲ σύγγονοι δύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Νόννα, ἡ Μήτηρ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

...όννη θανάτῳ τῇ καλῇ καλὸς γόνος. ...αλὸν δίδωσιν ἐντάφιον τοὺς λόγους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σόβελ ὁ Αἰγύπτιος, βέλει τοξευθείς, τελειοῦται.

...ν συλλογισθῇς ἐξόπισθεν ὦ Σόβελ, ...έλος συνάξεις ὄργανον τοῦ σοῦ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Φάβιος Ἀρχιεπίσκοπος Ῥώμης, ξίφει τελειοῦται.

...εται Φάβιος νεκρὸς ὁ Χριστοῦ Θύτης, ...ριστῷ προσαχθεὶς θῦμα καινὸν ἐκ ξίφους.

...αῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

ΠΡὸς μετάρσιον ψυχῆς ὕψος ἀνάγοντι τὴν Μαθητῶν ἐκλογὴν, ἀκολουθήσωμεν νῦν, Χριστῷ κατοπτεύοντες ξένα θεάματα. θαμβηθέντες δέ, σὺν αὐτοῖς ἐκβοήσωμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΕΥπωθεῖσαν ἐκκαθάρας φύσιν βρότειον, ὕδατί τε ϗ πυρί, ἐν τῇ οἰκείᾳ σαρκί, τὴν ταύτης λαμπρότητα ὑποδεικνύεις Σωτήρ, τῷ προσώπῳ σου, λάμψας ὑπὲρ τὸν Ἥλιον, εἰς μελλούσης δόξης τύπον.

ΣΥνανέλθωμεν Χριστῷ εἰς Ὄρος ἅγιον, συναναφέροντι, τοὺς Ζεβεδαίου Υἱούς, ϗ Πέτρον τὸν πρόκριτον· οὓς ἐξελέξατο, δόξης μάρτυρας, τῆς ἑαυτοῦ κραυγάζοντας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδες Ἑβραίων.

ΑΙ'μασι Μάρτυς ἐκχυθεῖσι, δι' ἀγάπησιν Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος, λαμπρυνθεὶς τὴν ψυχήν, πρὸς τοῦτον μετετέθης, ἀναβοῶν γηθόμενος· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΘΕίῳ τῷ πόθῳ τοῦ Σωτῆρος, ὑπεξέφυγες κρυμὸν τῆς ἀθεΐας, ϗ χειμῶνα δεινόν, ὑπήνεγκας βασάνων, ἀναβοῶν Εὐσίγνιε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΘΕ'Τι στάζόμενος τοῖς ὄμβροις, Παναοίδιμε τῶν θείων σου αἱμάτων, τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, παρέστης ἀναμέλπων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἵνα τῆς θείας βασιλείας, τὴν αἰώνιον ζωὴν κληρονομήσῃς, τῆς προσκαίρου ζωῆς, τὴν δόξαν ἐβδελύξω, ἀναβοῶν Εὐσίγνιε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἣν ἐκύησας Παιδίον, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ πρὸ τῶν αἰώνων, Θεοτόκε Ἁγνή. ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδας εὐαγεῖς.

Τίς μὴ ἐκπλαγῇ παντάναξ Λόγε, τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης σου; ἣν μεταμορφούμενος, ἔδειξας τοῖς φίλοις σου, ταῖς θεϊκαῖς λαμπρότησι, περιαστράψας αὐτούς. μεθ᾽ ὧν προεορτάζοντας πίστει, λαμπρυνον φώτισον, ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ὕψος οὐρανίου πολιτείας, καὶ δόξης τῆς ἀϊδίου θείαν ἔλλαμψιν, δώρησαι τοῖς δούλοις σου, νῦν προεορτάζουσι, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως λαμπρὰν πανήγυριν. ἐν ᾗ φῶς ἀπαστράπτων φαιδρυνεῖς, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας, Χριστὸν τὸν φωτοδότην.

Φωτὸς χορηγὸς καὶ φῶς ὑπάρχων, ἀπρόσιτον καὶ ἀΐδιον Προανάρχου, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, φῶς ἐν τῷ Κόσμῳ ἔλαμψας, μετὰ σαρκὸς προελθών, καὶ φῶς ἐπὶ τοῦ Ὄρους ἀστράπτεις, δόξης τῆς πατρῴας, δεικνὺς τὸν χαρακτῆρα.

Νικηταὶ τυράννου.

Θυρεῷ Παμμάκαρ, εὐσεβείας πάντοθεν συμπεφραγμένος, τοὺς παρανομοῦντας, ἐτροπώσω χάριτι μέλπων ἀπαύστως· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί σε, πρὸς Θεὸν ἐκέκραξας τὸν εὐεργέτην, καὶ εἰσήκουσέ σου, καὶ θανάτου ἐρρύσατο ἀναβοῶντα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μὴ θεοῖς ἀψύχοις, σέβας ἀλογώτατον Μάρτυς προσάξας, καθαρὰ θυσία, τῷ Θεῷ προσηνέχθης μέλπων ἀπαύστως· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἵνα τῆς μελλούσης, ἐπιτύχῃς παντοφεγγοῦς ζωῆς καὶ δόξης, ἐνεκρώθης Κόσμῳ, καὶ βοῶν Εὐσίγνιε ἐθανατώθης· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Συμπαθὴς Παρθένε, Θεὸν συμπαθέστατον ἀποτεκοῦσα, συμπαθείας θείας, πάντας καταξίωσον τοὺς μελῳδοῦντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

ὃν Βασιλέα Χριστόν.

Τῆς τοῦ Κυρίου λαμπρᾶς Μεταμορφώσεως, ἡ παροῦσα ἡμέρα τῷ Κόσμῳ προαυγάσασα, προτρέπεται βοᾶν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ διανοίᾳ πιστοί, δεῦτε ἀπίωμεν πρὸς τὸ ἅγιον Ὄρος, ἰδεῖν τὴν Μεταμόρφωσιν Χριστοῦ τὴν παμφαῆ. πάντας γὰρ φωτίζει, τοὺς δοξολογοῦντας αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς Χριστοῦ Μεταμορφώσεως, καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, προεόρτιον ποιήσωμεν, καὶ κράξωμεν αὐτῷ· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἐν προσώποις τρισί, μίαν Θεότητα συνθεολογουμένην, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ὁμοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὢ τεράστιον φρικτοῦ. πῶς παρθενεύουσα μητρεύεις Θεόπαις, τὸν Οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην τίκτουσα Θεόν, ὃν πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὃν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ὡμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλῃ τῇ φωνῇ· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἅπας γηγενής.

Χαῖρε Οὐρανός, ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα νῦν προαισθόμενος, Ἥλιον τὸν ἔνδοξον, ἐν Θαβωρίῳ τῷ ὄρει σήμερον, ἡλιακαῖς φαιδρότησι· γῆ δὲ χορεύει φαιδρῶς, οὐρανίῳ, αἴγλῃ καὶ λαμπρότητι, λαμπομένη καὶ φῶς χρηματίζουσα.

Ψάλλων ὁ Δαβίδ, τὴν σὴν Μεταμόρφωσιν προανεφώνησε· τίς ὁμοιωθήσεται, σοὶ τῷ Κυρίῳ, λέγων Υἱοῖς ἐν Θεοῦ; σὺ γὰρ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς Ἁγίων βουλαῖς, μέγας ὤφθης, ἐν τοῖς περικύκλῳ σου, φοβερὸς ἐν τῇ δόξῃ τῆς θείας μορφῆς.

Ὢ Λόγε Θεοῦ, Σοφία καὶ δύναμις, καὶ χαρακτὴρ τοῦ Πατρός, ὦ Θεὲ νοούμενε, πιστοῖς καὶ ἄνθρωπε γνωριζόμενε, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως ἡμᾶς ἀξίωσον, ἐκτελέσαι, τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, ἐν φωτὶ καλῶν ἔργων ἐκλάμποντας.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἴσχυϊ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὸν ἀλάζιμον ἐχθρὸν ἐθανάτωσας, κατεπαιρόμενον, ϗ μάτην ὄντως νῦν φρυαττόμενον. ϗ τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ, τὴν κάραν ὑπέκλινας, ϗ καθηγίασας, τῇ τοῦ αἵματος ῥοῇ τὴν γῆν ἅπασαν.

Ὡς κόσμος πάντων Ἀθλητῶν, ὡς Μαρτύρων ὡραιότης Εὐσίγνιε, ὡς στῦλος ἄσειστος, τῆς Ἐκκλησίας ὡς περιτείχισμα, τῶν εὐσεβῶν περιφανές, ὡς θεῖον ἀγλάϊσμα, τῶν προστρεχόντων σοι, ὁλόφωτος ἀστὴρ μεμακάρισαι.

Ἐπάξιοι μύροι καὶ ἄτιμοι, τῶν ἱδρώτων σου ὠδῖνες Εὐσίγνιε, ϗ τὰς καρδίας ἡμῶν, τῶν σε τιμώντων εὐωδιάζουσι, ϗ τὰ δυσώδη τῶν παθῶν, κινδύνων ϗ θλίψεων, ἀποδιώκουσιν, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ἡ ἀειδόξης Ἰησοῦ, ὁ φαιδρύνας τὸ μνημόσυνον σήμερον, τοῦ Ἀθλοφόρου σου, αὐτοῦ πρεσβείαις φώτισον δέομαι, τὴν σκοτισθεῖσαν μου ψυχήν, ἀπάτη τοῦ ὄφεως· ἵνα δοξάζω σε, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν ϗ φιλάνθρωπον.

Φωτὸς πύλη τοῦ φωτός, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, ταῖς ἀμαυρώσεσι τῆς ἁμαρτίας ἀποτυφλούμενα, ϗ δεκτικὰ τῶν θείων, αἴγλης ἐπιλάμψεων, ἵνα γεραίρω σε, ἐν φωναῖς Ἀγγελικαῖς Παναμώμητε.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ταύτην προεόρτιον τὴν ἡμέραν, τῆς σῆς Κύριε πολύφωτος, πανενδόξου, ϗ παμφαοῦς Μεταμορφώσεως, ὕμνοις σε μεγαλύνομεν.

Τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιωθέντες, τῇ Χριστοῦ Μεταμορφώσει, ὀφθῶμεν φωτοφανεῖς, ταῖς εὐπραγίαις ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Προθύμοις ἱστάμενοι τῆς ἐνδόξου, Μεταμορφώσεως Κυρίου, αὐγάσωμεν πνευματικῶς τὰς διανοίας ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Σὲ τὴν ἐν Τριάδι ϗ Μονάδι, παντεξουσίαρχον Οὐσίαν, τὸν Πατέρα ϗ Υἱόν, ϗ Πνεῦμα Ἅγιον, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τὴν ἀνωτέραν τῶν ἄνω Ταγμάτων, μόνη Ἀγνὴ ϗ πάσης Κτίσεως, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, τὴν Οὐράνιον παστάδα, τὴν τεκοῦσαν τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τοῖς μαθηταῖς.

Θωρακισθεὶς Εὐσίγνιε, τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, τὰς παρατάξεις ἔτρεψας, τῶν ἀθέων Τυράννων. ϗ ἦρας νίκης βραβεῖα, ἀνδρικῶς ἐναθλήσας, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε. ὅθεν νῦν τῇ Τριάδι, παρεστηκὼς σὺν Ἀγγέλοις παῦσαι μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμώντων σε πόθῳ.

Οἱ δόξης ἐφιέμενοι, ὑλικῶς τῆς ἐνθέου, τὸ νέφος διακόψωμεν, τὸ γεῶδες σαρκικόν, μετάρσιοι πρὸς τὸ Ὄρος, τὸ Θαβὼρ ἀνελθόντες· ϗ Μωϋσῇ Ἠλίᾳ τε, Μαθητῶν τοῖς πρωτεύουσι, συμμετοχήν, θείκης ἐλλάμψεως ἀπρόσιτου, ἀξιωθεῖεν αἰσθανώμεν, φῶς φωτὶ προσλαβόντες.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἡ ἡς παναγίας ὦ δόξη Μεταμορφώσεως, προῦπαντίαν ποιοῦντες, τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, ϗ ὡς τὸ πρίν, ἀφθαρσίαν ἀπαστράψαντα.

Λαός ϗ Ἀλήθεια.

Ἐπὶ τὸ ἅγιον Ὄρος δεῦτε ἀπίωμεν, καὶ τῇ παμφαεστάτῃ, Μεταμορφώσει πίστει, ὀψόμεθα Κυρίου τοῦτον πιστῶς, προσκυνοῦντες ϗ λέγοντες· σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ σαρκωθείς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Στ. Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου.

Ἥτις ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ προεόρτιος, μεθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως ϗ Ἠλία, ϗ τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἐν τῷ Ὄρει Θαβώρ, φωνῆς τοιᾶσδε λαλούσης· οὗτος ἐστὶν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Νόμου ϗ Προφητῶν σε Χριστέ.

[illegible]

Ἁγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν φθάσῃ γενέσθαι ἡ Μεταμόρφωσις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς.

Ἑσπέρας ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ, Στιχολογία οὐκ ἔστι. Μετὰ δὲ τὸν προοιμιακὸν Ψαλμόν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα. Ἱστῶμεν στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος, δ΄.

Κατὰ Μωσαϊκόν

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Ὄρος Οὐρανὸν ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴν ἐφηπλοῦτο. σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ Παθήματά σου. ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν τοὺς Μαθητὰς εἰς Ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτῖσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς. ὅθεν φιλανθρωπίᾳ, ἐκεῖθεν ἐξουσίᾳ, δεῖξαι βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα. ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος

Εἰς Ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθεὶς ὁ Σωτήρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας. δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται. συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωσῆς καὶ Ἠλίας, ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει· καὶ ὁ πάλαι διὰ Νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός. ᾧ καὶ φωνὴ τοῦ Πατρός, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα· αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τὸν Ἅδην σκυλεύσοντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὄρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν τίμιον καὶ ἅγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε. πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον, ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐφανέρωσεν ἡ φρικτή σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ. οἵτινες τὴν αἴγλην τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτώνων σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο. οἳ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωσῆν καὶ Ἠλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε. ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

[illegible]

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σήν, Χριστὲ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου Μαθητάς. Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀνελθών. σοῦ δὲ Σωτὴρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον Ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο. οἱ Μαθηταί σου Λόγε, ἔρριψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὁρᾶν τὴν ἀθέατον μορφήν. Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ. Οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὁρῶντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

[illegible]

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· Ἀνάβηθι πρός με εἰς τὸ Ὄρος, καὶ ἴσθι ἐκεῖ, καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν Νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀναστὰς Μωσῆς, καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ Ὄρος τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις εἶπον· ἡσυχάσατε αὐτοῦ ἕως ἂν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἰδοὺ Ἀαρών, καὶ Ὢρ μεθ᾽ ὑμῶν, ἐάν τινι συμβῇ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωσῆς εἰς τὸ Ὄρος, καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ Ὄρος, καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ Ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἓξ ἡμέρας. καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Ὄρους, ἐναντίον τῶν Υἱῶν Ἰσραήλ. Καὶ εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ Ὄρος. καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ Ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

[illegible]

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν ἐνώπιος ἐνωπίῳ, ὡς εἴ τις λαλήσει πρὸς ἑαυτοῦ

φίλον,

φίλον, ϗ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν. Ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς Υἱὸς Ναυῆ νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· ἰδοὺ σύ μοι λέγεις, ἀνάγαγε τὸν Λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ᾽ ἐμοῦ. Σὺ δέ μοι εἶπας· οἶδά σε παρὰ πάντας, ϗ χάριν ἔχεις παρ᾽ ἐμοί. Εἰ οὖν εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν, γνωστῶς ἴδω σε. ὅπως ἂν ὦ εὑρηκὼς χάριν ἐνώπιόν σου, ϗ ἵνα γνῶ ὅτι Λαός σου τὸ ἔθνος τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος· ἐγὼ αὐτὸς προπορεύσομαί σου, ϗ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· εἰ μὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύῃ μεθ᾽ ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὕρηκα χάριν παρὰ σοί ἐγώ τε ϗ ὁ Λαός σου, ἀλλ᾽ ἢ συμπορευομένου σου μεθ᾽ ἡμῶν, ϗ ἐνδοξασθησόμεθα ἐγώ τε ϗ ὁ Λαός σου παρὰ πάντα τὰ Ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστιν; Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· ϗ τοῦτόν σοι τὸν λόγον ὃν εἴρηκας ποιήσω· εὕρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, ϗ καλέσω τῷ ὀνόματί μου Κύριος ἐναντίον σου· ϗ ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ, ϗ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω. Καὶ εἶπεν· οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. Οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, ϗ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἰδοὺ τόπος παρ᾽ ἐμοί, ϗ στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἡνίκα δ᾽ ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, ϗ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, ϗ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω. ϗ ἀφελῶ τὴν χεῖρά μου, ϗ τότε ὄψῃ τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεταί σοι.

Κεφ. λδʹ. 4. Καὶ ὀρθρίσας Μωϋσῆς τὸ πρωΐ, ἀνέβη εἰς τὸ Ὄρος τὸ Σινᾶ, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, ϗ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ Μωϋσῆς, ϗ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, ϗ ἐκάλεσε· Κύριος ὁ Θεός, ὁ οἰκτίρμων ϗ ἐλεήμων, μακρόθυμος ϗ πολυέλεος ϗ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

[illegible]

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἠλιοὺ εἰς Βηρσαβεέ, ἣ ἐστι τοῦ Ἰούδα, ϗ ἀφῆκε τὸ Παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ· Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, ϗ ἦλθε ϗ ἐκάθισεν ὑποκάτω Ἀρκεύθου. Καὶ ἐκοιμήθη ϗ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Καὶ ἰδού τις ἥψατο αὐτοῦ, ϗ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, ϗ πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἠλιού, ϗ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, ϗ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε. ϗ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. ϗ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, ϗ ἥψατο αὐτοῦ, ϗ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, ϗ φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη, ϗ ἔφαγε, ϗ ἔπιε, ϗ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας ϗ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως Ὄρους Χωρήβ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, ϗ κατέλυσεν ἐκεῖ. ϗ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν·

Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· ἐξελεύσῃ, καὶ στήσῃ ἐν τῷ Ὄρει ἐνώπιον Κυρίου. ϗ ἰδοὺ Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταιὸν διαλῦον ὄρη, ϗ συντρῖβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος. καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός. οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος. Καὶ μετὰ τὸν συσσεισμὸν πῦρ. οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος. Καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς. Καὶ ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἠλιού, ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ, ϗ ἐξῆλθε ϗ ἔστη παρὰ τὸ σπήλαιον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου, ϗ ἥξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ· ϗ χρίσεις τὸν Ἐλισσαιὲ Υἱὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ εἰς Προφήτην.

Κεφ. ιθʹ. 3.

Κεφ. 11.

Στίχ. 15.

[illegible]

Ὁ φωτίσας ἅπασαν τὴν Οἰκουμένην ἀγίως, εἰς Ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης Ἀγαθέ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι Κόσμον λυτρώσαι ἐκ παραβάσεως. διὸ βοῶμέν σοι, εὔσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός, ϗ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς

Θεό-

Θεότητος· καταύγασον ϗ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως· ϗ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΤΟ᾽ προαιώνιον σέλας Χριστὸς, σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς περιπολεύων· ϗ πρὶν τοῦ Σταυροῦ, ἅπαντα τὰ τῆς φρικτῆς Οἰκονομίας τελέσας θεοπρεπῶς, σήμερον ἐν Θαβὼρ τῷ Ὄρει, μυστικῶς τῆς Τριάδος τὸν τύπον ὑποδείκνυσι. τοὺς γὰρ προκρίτους τρεῖς τῶν Μαθητῶν, Πέτρον, ϗ Ἰάκωβον, ϗ Ἰωάννην, σὺν αὐτῷ ἀγαγὼν κατ᾽ ἰδίαν, ϗ μικρὸν ὑποκρύψας τῆς σαρκὸς τὸ πρόσλημμα, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἐμφαίνων τοῦ ἀρχετύπου κάλλους τὴν εὐπρέπειαν· ϗ ταύτην οὐχ ὁλόκληρον. τὸ μὲν, πληροφορῶν αὐτοὺς, ἅμα ϗ φειδόμενος, μήπως σὺν τῇ θέᾳ ϗ τὸ ζῆν ἀπολέσωσιν· ἀλλ᾽ ὡς ἠδύναντο χωρεῖν, τοῖς σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς περιφέροντες. Καὶ Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, Μωϋσῆν ϗ Ἠλίαν εἰσήγαγε, ἀναλόγως μαρτυροῦντας αὐτοῦ τὴν Θεότητι· ϗ ὅτι αὐτὸς ἐστὶ, τὸ ἀληθινὸν τῆς Πατρικῆς Οὐσίας ἀπαύγασμα, ὁ κυριεύων ζώντων ϗ νεκρῶν. διὸ ϗ νεφέλη καθάπερ σκηνὴ περιέσχεν αὐτοὺς, ϗ φωνὴ ἄνωθεν τοῦ Πατρὸς, ἐκ τῆς νεφέλης, ἠχητικῶς προσμαρτυροῦσα ϗ λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὃν ἀρρεύστως, ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησα, Υἱός ὁ ἀγαπητός μου. ὃν ἀπέστειλα σῶσαι, τοὺς εἰς Πατέρα, ϗ Υἱὸν, ϗ Πνεῦμα Ἅγιον βαπτιζομένους, ϗ ὁμολογοῦντας πιστῶς, ὡς ἀδιαίρετόν ἐστιν, ἓν τὸ κράτος τῆς Θεότητος· αὐτοῦ ἀκούετε. Αὐτὸς οὖν φιλάνθρωπε Χριστὲ ὁ Θεὸς, ϗ ἡμᾶς καταύγασον ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ϗ ἀξίους ἀνάδειξον κληρονόμους, τῆς ἀτελευτήτου Βασιλείας σου ὡς ὑπεράγαθος.

ΔΕῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ Ὄρος Κυρίου, ϗ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ϗ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς Μονογενοῦς παρὰ Πατρός. φωτὶ προσλάβωμεν φῶς. καὶ μεταρσιωθέντες γενώμεθα τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΝΟ᾽μου ϗ Προφητῶν σε Χριστὲ, Ποιητὴν ϗ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης, ϗ Ἠλίας ὁ ἔμπυρος ἁρματηλάτης, ϗ ἄφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου. μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο῾ Πάλαι τῷ Μωσῇ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ Ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, ἐγώ εἰμι λέγων ὁ ὤν· σήμερον ἐπ᾽ Ὄρους Θαβὼρ, μεταμορφωθεὶς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς Εἰκόνος, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν. ϗ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν ϗ Ἠλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔνδοξον διὰ Σταυροῦ, ϗ σωτήριον Ἀνάστασιν.

οἱ Αἶνοι Οὐρανοί.

ΤΗν σὴν τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκὸς, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαβὶδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν Κτίσιν, ϗ προφητικῶς ἀνακράζει· Θαβὼρ ϗ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβὰς, τῷ Ὄρει Σωτὴρ μετὰ τῶν Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδὰμ φύσιν, μεταμορφωθεὶς ἀπαστράψαι πάλιν πεποίηκας· μεταστοιχειώσας αὐτὴν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ λαμπρότητα. διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργὲ τοῦ παντὸς Κύριε δόξα σοι.

Θαβὼρ ϗ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

ΤΟ᾽ ἄχραντον τῆς σῆς φωτοχυσίας, ϗ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἄναρχε Χριστὲ, τὴν θείαν ἠλλοιώθησαν ἔκστασιν. ϗ νεφέλῃ περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ Μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως· ὅτι εἷς ὑπάρχεις ϗ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενὴς ϗ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου.

Πέτρῳ ϗ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς σου Κύριε, σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβώρ, τὴν δόξαν τῆς Θεϊκῆς σου Μορφῆς. ἔβλεπον γὰρ τὰ ἱμάτιά σου, ἀστράπτοντα ὡς τὸ φῶς, ϗ τὸ πρόσωπόν σου ὑπὲρ τὸν ἥλιον. ϗ μὴ φέροντες ὁρᾷν τὸ ἄστεκτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μηδ᾽ ὅλως ἀτενίσαι ἰσχύοντες. φωνῆς γὰρ ἤκουον μαρτυρούσης ἄνωθεν· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ Ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. λάμψον ϗ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

ἀπεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγήν, τὴν μετὰ δόξης σου Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ ϗ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ Ὄρους Θαβὼρ μετεμορφώθης. Ἠλίας, ϗ Μωσῆς συνελάλουν σοι. τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Ἐπὶ τοῦ Ὄρους τοῦ Θαβώρ, μετεμορφώθης Ἰησοῦ, ϗ νεφέλη φωτεινή, ἐφαπλωμένη ὡς σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατεκάλυψεν. ὅθεν ϗ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὁρᾷν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, ἄναρχε Σῶτερ Χριστὲ ὁ Θεός. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἀνελθὼν σὺν Μαθηταῖς ἐν τῷ Ὄρει, ϗ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς ἀπαστράψας, σὺν Μωϋσῇ Ἠλίας σοι παρίστανται. Νόμος καὶ Προφῆται γάρ, ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν· ὃ ϗ τὴν Υἱότητα, τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ, ὁμολογῶν ἐκάλεσεν Υἱόν· ὃν ἀνυμνοῦμεν σὺν σοὶ ϗ τῷ Πνεύματι.

αβὼρ ϗ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.
οἱ αἶνοι οἱ Οὐρανοί. ᾶσα πνοή.

Εἶθ᾽ οὕτω οἱ Κανόνες. ὁ πρῶτος μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η´. ϗ ὁ πλάγιος τέταρτος εἰς ς´.

Κανὼν τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

ριςὸν ἀνὶσκοπιῇ σέλας ἄπλετον ἤθεος ἥκει.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσί, πόντον ἐρυθρόν, ϗ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὁρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασαι.

Ῥήμασι ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστός, ϗ περὶ τῆς θείας δημηγορῶν Βασιλείας ἔφη· ἐν ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε, φωτί, ὡς ἐξαστράπτω ἀπροσίτῳ, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασαι.

Ἰσχὺν τῶν Ἐθνῶν κατέδεσθε, φίλοι Μαθηταί. θαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι δόξης πληρωθῆτε, ὡς ὀφθήσομαι, λαμπρότερον Ἡλίου ἐξαστράπτων. ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασαι.

Σήμερον Χριστὸς ἐν Ὄρει Θαβώρ, λάμψας ἀμυδρῶς, Θεϊκῆς αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μαθηταῖς παρεγύμνου χαρακτῆρα· σελασφόροι δὲ πλησθέντες, θείας αἴγλης, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασαι.

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβὼρ εἶδε.

χρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Μωσῆς ἐν θαλάσσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ, ϗ ἐν στύλῳ πάλαι πυρός, τὴν δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· τῷ λυτρωτῇ ϗ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Ὡς πέτρᾳ τῷ σώματι σκεπασθείς, τῷ τεθεωμένῳ, τὸν ἀόρατον καθορᾶν,

Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἐβόα· τῷ Λυτρωτῇ ϗ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν. Δίς.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, ϗ ἐν Θαβωρίῳ, καθωράθης τῷ Μωϋσῇ, ἐν γνόφῳ τὸ πάλαι· ἐν φωτὶ δὲ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος. Δίς.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ῥόξον δυνατῶν ἠσθένησε, ϗ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου. Δίς.

Ὅλον τὸν Ἀδὰμ φορέσας Χριστὲ, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἀμείψας ἐλαμπρύνας πάλαι φύσιν, ϗ ἀλλοιώσει, τῆς μορφῆς σου ἐθεούργησας. Τρίς.

Στύλῳ πυρμόρφῳ ϗ νεφέλῃ πάλαι, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ ἄγων σήμερον, ἐν τῷ Ὄρει Θαβὼρ ἀῤῥήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξέλαμψε. Τρίς.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ἡ σκιάζουσα δόξα ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον, ϗ τῷ Μωϋσῇ ὁμιλοῦσα τῷ σῷ θεράποντι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἀῤῥήτως, ἐν Θαβὼρ σου Δέσποτα Μεταμορφώσεως.

Συναπῆλθέ σοι Λόγε Μονογενὲς Ὑψίστε, ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης, ἐπὶ τοῦ Ὄρους Θαβώρ. καὶ συμπαρέστησαν, ὅτε Μωσῆς ϗ Ἠλίας, ὡς Θεοῦ θεράποντες μόνε φιλάνθρωπε.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας, ὅλῃ τῇ Θεότητι μίξας τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν Ὑποστάσει σου· ἣν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωϋσῆς Ἠλίας τε εἶδον ἐν Ὄρει Θαβώρ.

Καταβασία. Ῥάβδος εἰς τύπον.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τὸ Ὄρος τὸ Θαβὼρ, μετεμορφώθης ὁ Θεὸς, ἀναμέσον Ἠλιοὺ ϗ Μωϋσέως τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβῳ ϗ Πέτρῳ ϗ Ἰωάννῃ. ὁ Πέτρος δὲ στυγνῶν, ταῦτά σοι ἔλεγε· καλὸν ὧδε ἐστὶ, ποιῆσαι τρεῖς σκηνὰς, μίαν Μωσεῖ ϗ μίαν Ἠλίᾳ, ϗ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον Οἰκονομίαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς βοῶντάς σοι δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ μὲν ἐν Σινᾶ τῷ γράμματι, διατυπώμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐν τῇ νεφέλῃ πυρὶ, ϗ γνόφῳ ϗ ἐν θυέλλῃ, ὤφθης ἐποχούμενος. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἵνα πιστώσῃ τὴν ἔνδοξον, οἰκονομίαν Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς προϋπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, ϗ ὁ αὐτὸς ἐν νέφει τὴν ἐπίβασιν θεὶς, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀῤῥήτως ἐξέλαμψας.

Συλλαλοῦντες παρεστήκασιν, δουλοπρεπῶς σοι τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, οἷς ἐν πυρὸς ἀτμίδι ϗ γνόφῳ, ϗ λεπτοτάτῃ αὔρᾳ προσωμίλησας. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατεμάνθανον τὴν ἔξοδον, τὴν ἐν Σταυρῷ σου ἐν Θαβὼρ παρόντες, ὁ ἐν πυρὶ ϗ βάτῳ πάλαι, προκατιδὼν Μωσῆς, ϗ ὁ μετάρσιος δίφρῳ, ἐν πυρίνῳ Ἠλίας Χριστέ.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἐκ σαρκός σου βολίδες Θεότητος, ἐξεπορεύοντο. Προφητῶν ϗ Ἀποστόλων, ὅθεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβόων· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ τὴν βάτον φυλάξας ἀλώβητον, προσομιλοῦσαν πυρὶ, τῷ Μωσεῖ θεολαμποῦσαν σάρκα ὑπέδειξας, Δέσποτα μελῳδοῦντι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑπεκρύβη ἀκτῖσι Θεότητος, αἰσθητὸς Ἥλιος, ὡς ἐν Ὄρει Θαβωρίῳ, εἶδέ σε μεταμορφούμενον Ἰησοῦ μου. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πῦρ μὴ φλέγον τὴν ὕλην τοῦ σώματος, ὡράθης ἄϋλον, ὡς Μωσεῖ ϗ Ἀποστόλοις, ὤφθης Ἠλίᾳ τε, Δέσποτα εἷς ἐκ δύω, ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσι.

Καταβασία. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας, τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε Χριστὲ, τὸν Δημιουργόν. ἐν τῷ φωτί σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὔθυνον.

Πρὸς ἐνώπιόν σοι ὧδαι ὑπεκλίθησαν. φῶς γὰρ ϗ πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον σέλας Χριστὲ, Ἥλιος ἄκε, μορφὴν βροτείαν, ὡς ἀμεῖψαι εὐδόκησας.

Ἰδὼ Σωτὴρ ἀνεβόων, Μωϋσῆς ϗ Ἠλίας τῶν Μαθητῶν, ἐν Ὄρει ἁγίῳ Θαβὼρ

ἐκη-

ἐνηχημένων, Χριστὸς ὢν πάλαι, προηγγείλαμεν ὄντα Θεόν.

Ἡ Ἀναλλοίωτος φύσις, τῇ βροτείᾳ μιχθεῖσα, τῆς ἐμφεροῦς αὐλου Θεότητος, φῶς παραγυμνοῦσα τοῖς Ἀποστόλοις, ἀπορρήτως ἐξέλαμψε.

Σὲ τὸ ἀΐδιον φέγγος, ἐν Πατρῴᾳ τῇ δόξῃ, οἱ Μαθηταί, ὡς εἶδον ἐκλάμψαν Χριστέ, σοὶ ἀνεβόων· ἐν τῷ φωτισμῷ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὔθυνον.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ῥητορεύουσα γλῶσσα, σοῦ τὰ μεγαλεῖα οὐ δύναται φθέγξασθαι. ὁ κρατῶν ζωῆς γάρ, καὶ θανάτου δεσπόζων παρέστησας, ἐν Θαβὼρ τῷ Ὄρει, τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἠλίαν, μαρτυρήσοντάς σου τὴν Θεότητα.

Ὁ Χερσὶν ἀοράτοις, πλάσας κατ' εἰκόνα σου Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἀρχέτυπον σου, ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας· οὐχ ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ' ὡς αὐτὸς εἶ κατ' οὐσίαν, ὁ Θεὸς χρηματίσας καὶ Ἄνθρωπος.

Συγκραθεὶς ἀσυγχύτως, ἄνθρακα ὑπέδειξας ἡμῖν Θεότητος, καταφλέγοντα μέν, ἁμαρτίας ψυχὰς δὲ φωτίζοντα, ἐν Θαβὼρ τῷ Ὄρει. ᾧ Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἠλίαν, Μαθητῶν τε Ἐξάρχους ἐξέστησας.

Καταβασία. Ὢ τρισμακάριστον Ξύλον.

[illegible]

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Λαμπηδόνος πλέον, Ἡλίου φῶς τρανώτερον, ἐν Θαβὼρ ἐκλάμψας, ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἐφώτισεν.

Ἀνελθὼν ἐν Ὄρει, Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς Χριστέ, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν, ἀμαυρώσας φῶς ἐξέλαμψας.

Σὲ Θεὸν ἐπέγνων, οἱ ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, ἐν Θαβὼρ Χριστὲ δέ, ἐκπλαγέντες γόνυ ἔκλιναν.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὢς μέγα καὶ φοβερόν, ὡράθη θέαμα σήμερον. ἐξ Οὐρανοῦ αἰσθητός, ἐκ γῆς δὲ ἀσύγκριτος, ἐξήστραψεν Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νοητῶς ἐπὶ τοῦ Ὄρους Θαβώρ.

Ἀπῆλθε μὲν ἡ σκιά, τοῦ Νόμου ἐξασθενήσασα. ἐλήλυθε δὲ σαφῶς, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια· Μωσῆς ἀνεβόησεν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ, κατιδών σου τὴν Θεότητα.

Ὁ Στῦλος τῷ Μωϋσῇ, Χριστὸν τὸν μεταμορφούμενον· ἡ δὲ νεφέλη σαφῶς, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν ἐπισκιάσασαν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ, παρεδήλου ἐμφανέστατα.

Καταβασία. Νεφέλη θηρὸς ἐν σπλάγχνοις.

Κοντάκιον, Ἦχος, [illegible] Αὐτόμελον.

Ἐπὶ τοῦ Ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο. ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν Πάθος νοήσωσιν ἑκούσιον, τῷ δὲ Κόσμῳ κηρύξωσιν· ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμαιπετεῖς. οἱ συγκύπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως. προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ Θαβώριον Ὄρος προφθάσωμεν· ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς περ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ς΄. Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Θαβὼρ ὑπὲρ πᾶν γῆς ἐδοξάσθη μέρος,
Ἰδὸν Θεοῦ λάμψασαν ἐν δόξῃ φύσιν.
Μορφὴν ἀνθρωπίνην κατ' ἕκτην Χριστὸς
ἔλαμψε.

Τῇ ἕκτῃ τοῦ Αὐγούστου Μηνός, τὴν ἀνάμνησιν τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Ἁγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία περιχαρῶς ἑορτάζει. ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶν αὕτη, Ἐπειδὴ πολλὰ περὶ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέχθη πρὸς τοὺς Μαθητάς, καὶ θανάτου, καὶ τοῦ Πάθους αὐτοῦ, καὶ τῆς τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς. καὶ τὰ μὲν λυπηρὰ ἐν τῷ παρόντι βίῳ καὶ ἐν χερσί, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσι· βουλόμενος καὶ τὴν ὄψιν αὐτῶν πληροφορῆσαι, καὶ δεῖξαι, τίς ποτε ἐστὶν ἡ δόξα ἐκείνη, μεθ' ἧς μέλλει παραγενέσθαι, ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς Ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ Ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς

ϗ Ἠλίας συλλαλοῦντες αὐτῷ· παραλαμβάνει δὲ τῶν ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους, ὡς ὑπερέχοντας. Ὁ μὲν γὰρ Πέτρος, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖσθαι. ὁ δὲ Ἰάκωβος, ἐκ τοῦ δύνασθαι πιεῖν τὸ ποτήριον, ὅπερ ϗ ὁ Κύριος ἔπιε. Μωϋσῆν δὲ ϗ Ἠλίαν εἰς μέσον παράγει, τὰς οὐκ ὀρθὰς ὑπονοίας τὰς εἰς αὐτὸν παρὰ τοῖς πολλοῖς γινομένας διορθούμενος. ἐπειδὴ γάρ τινες μὲν αὐτὸν Ἠλίαν ἔλεγον· ἄλλοι δὲ Ἱερεμίαν. διὰ τοῦτο τοὺς Κορυφαίους ἄγει· ἵνα τὸ μέσον ἐντεῦθεν ἴδωσι τοῦ δούλου ϗ τοῦ Δεσπότου· ϗ ἵνα μάθωσιν, ὅτι ϗ θανάτου ϗ ζωῆς αὐτός ἐστιν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν. Αὐτῷ ἡ δόξα ϗ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀβραμιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦντες ἔψαλλον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Περιχυθέντες φωτὶ, τῆς ἀπροσίτου δόξης, Θαβὼρ ἐν Ὄρει οἱ Ἀπόστολοι, Χριστὲ ἀνεβόησαν· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀΐλαπι θείας ἠχῆς, ϗ δροσοβόλῳ νεφέλῃ, Χριστὲ ϗ αἴγλῃ σου ἡδόμενοι, οἱ Ἀπόστολοι ἔψαλλον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν ἀπορρήτῳ φωτὶ, ὡς σὲ κατεῖδε Πέτρος, Θαβὼρ ἐν Ὄρει ἐξαστράψαντα, Χριστὲ ἀνεβόησεν· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὢ ἀρχηγὲ τῆς ζωῆς, Χριστῷ συνιόντες Παῖδες, οἱ Ζεβεδαίου ὡς ἀπέπεμψε, μορφῆς φῶς ἐβρόντησαν· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Νῦν καθωράθη Ἀποστόλοις, τὸ ἀθέατον Θεότης ἐν σαρκίῳ, ἐν τῷ Ὄρει Θαβὼρ, ἀστράπτουσα βοῶσιν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔφριξαν φόβῳ ἐκπλαγέντες, τὴν εὐπρέπειαν τῆς θείας Βασιλείας, ἐν τῷ Ὄρει Θαβὼρ, Ἀπόστολοι βοῶντες· εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη· ὁ Ἀπάτωρ γὰρ Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῇ Πατρῴᾳ φωνῇ ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεὸς ϗ Ἄνθρωπος, ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεῖος οὐ γέγονας Ὕψιστε, τῇ οὐσίᾳ δὲ Υἱὸς ἠγαπημένος, προϋπάρχων ἡμῖν ὡμίλησας ἀτρέπτως. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔκνοον πρόσταγμα Τυράννου,

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, Τυράννου ϗ φλογὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν· ϗ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεύματι τὸ πᾶν ὁ φέρων, ποσὶν ἀχράντοις Ὄρους ἐπέβη Θαβώρ. ἐν ᾧ Ἡλίου μᾶλλον αὐγῆς, ἐξαστράψας τὸ πρόσωπον, Νόμου προκρίτους, ϗ τῆς χάριτος ἔδειξε μέλποντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐν τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ, κατ' Ὄρος ἐκφανθὲν ἀπορρήτως Θαβώρ, τὸ ἄχρονον ϗ ἄδυτον φῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τὴν Κτίσιν φαιδρῦνον, τοὺς ἀνθρώπους ἐθέωσε μέλποντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐποπτικῶς ἑστῶτες, Μωσῆς τε ϗ Ἠλίας ἐν Ὄρει Θαβώρ, τῆς θείας χαρακτῆρα, τρανῶς ὑποστάσεως βλέποντες, Χριστὸν ἐν Πατρῴᾳ, ἐξαστράψαντα δόξῃ, ἀνέμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Διὰ τῆς ἐν γνόφῳ θείας ὀμφῆς, τὸ πρόσωπον ποτὲ ἐδοξάσθη Μωσῆς. Χριστὸς δὲ ὡς ἱμάτιον, φῶς ϗ δόξαν ἀναβάλλεται. φωτὸς αὐτουργὸς γὰρ ὑπάρχων, καταυγάζει τοὺς μέλποντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐκ φωτογενοῦς νεφέλης Χριστὸν οἱ Μαθηταὶ ἀμπεχόμενον, ὁρῶντες ἐν Θαβὼρ, ϗ πρηνεῖς ἐπὶ γῆς καταδύσαντες, τὸν νοῦν ἐλλαμφθέντες, σὺν Πατρὶ τοῦτον ὕμνουν ϗ Πνεύματι· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἀκηκοότες Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς μαρτυρούμενον, ϗ ὡς ἀνθρωπίνης στερροτέραν ὄψεως, ὁρᾶν τὸ πρόσωπόν σου, τὴν ἀστραπὴν μὴ φέροντες σου οἱ Μαθηταὶ, ἐπὶ τὴν γῆν κατέπιπτον, ἐν φόβῳ μελῳ-

δοῦν-

δοῦντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βασιλευόντων τέφυκας, Βασιλεὺς ὡραιότατος, ϗ τῶν πανταχοῦ κυριευόντων Κύριος, δυνάστης μακάριος, ϗ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον. ὦ οἱ Μαθηταὶ καταπλαγέντες ἐβόων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς Οὐρανοῦ δεσπόζοντι, ϗ τῆς γῆς βασιλεύοντι, ϗ καταχθονίων τὴν κυρείαν ἔχοντι, Χριστέ σοι παρέστησαν, ἐκ μὲν τῆς γῆς Ἀπόστολοι, ὡς δὲ ἐξ Οὐρανοῦ δὲ ὁ Θεσβίτης Ἠλίας, Μωσῆς δὲ ἐκ νεκρῶν, μελῳδοῦντες συμφώνως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Ἀθυμοτόκοι μέριμναι, ἐπὶ γῆς καταλείφθησαν, τῇ τῶν Ἀποστόλων ἐκλογῇ Φιλάνθρωπε, ὡς σοὶ ἠκολούθησαν, πρὸς τὴν ἐκ γῆς μετάρσιον, θείαν πολιτείαν. ὅθεν ϗ ἐπαξίως, τῆς σῆς θεοφανείας, ἐμέλφθησαν τυχόντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας,

Εὐλογεῖτε Παῖδες τῆς Τριάδος.

Ὁ Τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε· σαρκοφόρος ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, ϗ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἔντρομοι καινῇ φωτοχυσίᾳ, ἀθρόως οἱ Μαθηταὶ ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἑώρων, ϗ πρηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ τῷ Δεσπότῃ, τῶν ἁπάντων προσεκύνησαν.

Ἦχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, θεόκτυπος βεβαιῶν τὸ θαῦμα. ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν φώτων, οὗτός ἐστιν Υἱός ὁ ἀγαπητός μου, τοῖς Ἀποστόλοις ἀνεβόα, οὗ ἀκούετε.

Καινὰ καὶ ἀπόδοντες ϗ παράδοξα, φωνῆς Πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβὼρ οἱ τοῦ Λόγου ὑπηρέται, ἐκμαγεῖον τοῦ ἀρχετύπου, οὗτος ὑπάρχει ἀνεβόων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Εἰκὼν ἀπαράλλακτε τοῦ Ὄντος, ἀκίνητε σφραγὶς ἀναλλοίωτε, Υἱὲ Λόγε σοφία καὶ βραχίων, δεξιὰ Ὑψίστου σθένος, σὲ ἀνυμνοῦμεν, σὺν Πατρί τε ϗ τῷ Πνεύματι.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι ϗ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος Ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἵνα σου δείξῃς ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον δευτέραν κατάβασιν· ὅπως ὁ Ὕψιστος, Θεὸς ὀφθήσῃ ἑστὼς ἐν μέσῳ Θεῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν Θαβὼρ, Μωσεῖ σὺν Ἠλίᾳ τε, ἀρρήτως ἔλαμψας. διὸ πάντες σε Χριστὲ μεγαλύνομεν.

Δεῦτέ μοι πείθεσθε Λαοὶ, ἀναβάντες εἰς τὸ Ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον, ἀΰλως στῶμεν ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ· ϗ ἐποπτεύσωμεν νοῒ, Θεότητα ἄϋλον, Πατρὸς ϗ Πνεύματος, ἐν Υἱῷ μονογενεῖ ἀπαστράπτουσαν.

Ἔθελξας πόθῳ με Χριστὲ, ϗ ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι. ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ ἀΰλῳ τὰς ἁμαρτίας μου· ϗ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ, τρυφῆς καταξίωσον· ἵνα τοὺς δύω σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὲ παρουσίας σου.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε.

διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγου, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἴδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Πᾶσα πνοή.

Δόξα ὑψίστου κληθείς.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ϗ τοῦ Πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες Ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἳ καὶ καθορῶντές σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ Ἥλιον λάμψαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ ϗ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρὸς εἰ ϗ θέλων, σὰρξ ὡράθης ἀναλλοίωτος.

Ὁ Πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν Ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς ϗ Ἠλίας δὲ, σοὶ παρεστήκεισαν, νεκρῶν ϗ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιοῦντες, ϗ σὲ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν ϗ τὸ ἔλεος, ϗ

τὴν πολλὴν συγκατάβασιν· δι᾽ ἧς ἔσωσας Κόσμον, ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Π Αρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ Ὄρος Θαβὼρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱὸν, τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον. ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, καλὸν ὧδε εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδὼς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δοξαστικόν. ...

Π Αρέλαβεν ὁ Χριστὸς, τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς Ὄρος ὑψηλὸν κατ᾽ ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ Ἥλιος. τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ὤφθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας μετ᾽ αὐτοῦ συλλαλοῦντες· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

... ἐδόθη καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, Ὠδὴ, γ´. καὶ ς´. Προκείμενον. Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς.

Κοινωνικόν. Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου Κύριε πορευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν τράπεζαν παράκλησις.

... τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

... Κύριε ἐκέκραξα, ... προσόμοια τῆς ...

... ἐξ ὑψίστου κληθείς.

... πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, καὶ τοῦ Πάθους.

... ἦχος, ... β´.

Ὅ Λην ἀποθέμενος.

Ὅ Λην ἀποθέμενος, τὴν μαγικὴν γοητείαν, καὶ Περσῶν μιάσματα, καὶ τὰ μυσαρώτατα πρατεύματα, τῷ Θεῷ προσέδραμες, τῷ σοφῇ προνοίᾳ, κυβερνῶντι τὰ οὐράνια. ἐν τῷ ὀνόματι, ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας, ἀλόγων ἀῤῥωστήματα, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα, τῶν προσερχομένων, προθύμως σοι Θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παῤῥησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅ Λην ἀνατέθεικας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον Ὅσιε. προσεδρείαν ἄθλυπτον, ἀγρυπνίαν πάννυχον, ὑμνῳδίαν ἀκατάπαυστον, καὶ βίον ἄμεμπτον, καὶ ἀγγελικὸν ἐνδεικνύμενος· ἐντεῦθεν τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν θαυμασίων ἐπλούτησας. οἶδε γὰρ δοξάζειν, ὁ Κύριος τοὺς δούλους ἑαυτοῦ· ὃν παῤῥησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅ Λην ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, καὶ τὸν ἀδιάῤῥηκτον, θυρεὸν τῆς Πίστεως περιθέμενος, φοβερὸς γέγονας, ταῖς ἀντικειμέναις, τῶν δαιμόνων παρατάξεσιν, ὃς καὶ ἐδίωξας, μάστιγι τῇ Πίστει χρησάμενος, καὶ θείαις ἐπικλήσεσι. καὶ τοὺς ὁδοιπόρους διέσωσας, βλάβης τῆς ἐκείνων, Δομέτιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παῤῥησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

...

... προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν.

...

... Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ.

... ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

... θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

... σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

...

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σ Ἤμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδὰμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρυνίας ἐθεούργησε.

... Οἱ οὐρανοί ...

Ε Ἴδον ἐν τῷ Θαβὼρ, Μωσῆς τε καὶ Ἠλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Θ αβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ...

Σ Ἤμα θεοπρεπὲς, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς Ἥλιος ἀστράψας, Χριστὸς ἐν Ὄρει σήμερον.

[illegible]

ΤΗς Θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβᾶσί σοι ἐπὶ τοῦ Ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίησας κοινωνούς. ὅθεν θειαστικῶς ἐκραύγαζον· καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

[illegible]

Ἐπεφάνης σήμερον.

ΕΟρτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότου, ἦλθε δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τὸ Ὄρος νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τὸν Θαβωρίῳ Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Δόξα, [illegible]

[illegible]

[illegible] Ἰωσήφ.

ΤΗν μεθέορτον πιστοί, ἡμέραν σήμερον φαιδρῶς, τῆς ἐνδόξου καὶ φρικτῆς, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, ἐπιτελοῦντες συμφώνως βοήσωμεν· τὸ φύραμα ἡμῶν, ἀνεμόρφωσε Σωτήρ, τῇ θείᾳ σου σαρκί, συναπαστράψας αὐτοῦ, καὶ ἀπέδωκε τὸ πρότερον ἀξίωμα, τῆς ἀφθαρσίας ὡς εὔσπλαγχνος. διό σε πάντες, δοξολογοῦμεν, τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

[illegible]

[illegible]

Πρέσβιν σε Χριστῷ προσφέρω Στεφηφόρε.

[illegible]

[illegible]ς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

ΠΡὸς τὸν Θεὸν ἐκδημήσας μαρτυρικῶς, διαλάμπων χάριτι, τοῖς ὑμνοῦσί σε πιστῶς, φωτοφόρον ἔμπνευσον αὐγήν, ἱκετεύων τὸν Χριστὸν Θεομακάριστε.

ΡΗξας τοὺς βρόχους τῆς πλάνης ἐλικρινῶς, τῷ Χριστῷ προσέδραμες, διανοίᾳ καθαρᾷ, τὰ Περσῶν σεβάσματα λιπών, καὶ τῶν Μάγων σὺ τὴν ἀθεότητα.

ΕΠιστημόνως σκοπήσας ὡς ὁ Θεός, ὡς κτιστὸς ὁ Ἥλιος, ὡς ἐκ τῶν ὁρατῶν, ἐπὶ τὸν ἀόρατον Θεόν, ὡδηγήθης λογισμῷ σοφῷ χρησάμενος.

[illegible]

ΣΕ Παναγία Παρθένε τὴν τὸν Υἱόν, τὸν Θεοῦ γεννήσασαν, γεγονότα καθ' ἡμᾶς, δι' ἡμᾶς κηρύττομεν Ἁγνήν, Θεομήτορα πιστοὶ καὶ μακαρίζομεν.

[illegible] Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

ΒΕβαία Πίστει στηριχθείς, ὡς ἀκλόνητος πύργος, ἀπερίτρεπτος ὤφθης, οὐ λόγοις τοῖς μαγικοῖς, οὐ γνώσεως Περσικῆς, γοητείαις περιεργαζόμενος.

ΙΟν ψυχώλεθρον φυγών, τοῦ τῇ Κτίσει λατρεύειν, καὶ τὸν Ἥλιον σέβειν, τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, ὡς πάντων Δημιουργόν, εὐσεβῶς πόθῳ ἐπεζήτησας.

ΝΑμάτων θείων μετασχών, τῆς παλιγγενεσίας, τὴν ψυχὴν κατηυγάσθης· καὶ γέγονας ἀληθῶς, Υἱὸς χάριτι Θεοῦ, κληρονόμος θείων ἀπολαύσεων.

[illegible]

ΣΟφία οἶκον ἑαυτῇ, ᾠκοδόμησε θεῖον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, σκηνώσασα τὴν ἁγνήν, γαστέρα σου τὴν σεπτήν, καθαρθεῖσαν Πνεύματι Πανάγιε.

[illegible] Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

[illegible] γ. Τὴν ὡραιότητα.

ΤΗν ὡραιότητα Χριστοῦ ἐπόθησας, καὶ δι' ἀσκήσεως πάθη ἀνέκρουσας· καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, τὴν πλάνην ἀπετέφρωσας, εὔδοξε Δομέτιε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε. ὅθεν καὶ ἰάσεων, ῥεῖθρα βρύεις τοῖς πίστει σου, τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι τὴν θείαν, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

[illegible]

ΤΗς θεϊκῆς σου δόξης ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβώρ, ἐν Ὄρει μεταμορφούμενος. οἷς συνελλαμφθείημεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε. διό σοι πίστει βοῶμεν· δόξα Χριστὲ τῇ Βασιλείᾳ σου.

[illegible] Χριστός μου δύναμις.

ΕΠέγνως Ἔνδοξε, τὸν φύσει ἄγνωστον, λογικῶς ἐκζητήσας καὶ ἀρρήτως, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ προσεκύνησας χαίρων, τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα.

ΧΟρείᾳ σώφρονι, θερμῶς προσέδραμες Μοναζόντων Ἁγίων καὶ ἀρετῆς, ζήλῳ πυρπολούμενος, ἐπολιτεύσω καθαρῶς, ἐν νηστείαις καὶ δεήσεσι.

ΡΑδίως ἔλυσε, δεσμὰ τῆς φύσεως, ὁ θεόφρων σου πόθος, καὶ τῶν παθῶν, ἐ-

σβέσει

σβέσε τὴν κάμινον, τῷ δροσοβόλῳ φωτισμῷ, τοῦ Ἁγίου Πάτερ Πνεύματος.

Ἰσχύς μου πέφυκε, Θεὸς καὶ Κύριος Θεοτόκε Παρθένε, ὁ σαρκωθεὶς Λόγος ὁ ὑπέρθεος, ἐξ ἀκηράτου σου γαστρὸς, τὴν ζωὴν ἡμῖν δωρούμενος.

Τῷ θείῳ φέγγασου Ἀγαθέ.

Συνέσει θείᾳ διαπρεπὴς, Μάκαρ πεφυκὼς, τῶν ὁρωμένων ἁπάντων προέκρινας, τὴν τῶν ἀοράτων ἀϊδιότητα, τῷ φέγγει τῆς ἁγνείας καταλαμπόμενος.

Τῆς θείας γευσάμενος ἀρετῆς, τὸ τῆς ἡσυχίας καὶ ἀναχωρήσεως ἔστερξας, τὴν τῆς διανοίας ἀνεπιθόλωτον, κατάστασιν φυλάττων Πάτερ Δομέτιε.

Ὡς ὄντως μέγα καὶ θαυμαστὸν, τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς, πάνσοφον φρόνημα. τῆς γὰρ τοῦ Ὑψίστου χειρὸς ἀλλοίωσις, καὶ χάριτος τῆς θείας ἔργον ἐγένετο.

Παρθένος ἔμεινας ἀσινὴς, καὶ τὰ τῶν μητέρων ἐπιδεικνύεις, παναμώμε Δέσποινα. τῇ γὰρ παρθενίᾳ τόκον συναρμόσας, καὶ φέρεις ἀμφοτέρων τὰ ἰδιώματα.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ῥαγδαίως φερόμενον, τοῦ ἐχθροῦ καὶ δυσμενοῦς, τὸν πειρασμὸν ὑπέμεινας, καὶ ποικίλως παμμάκαρ δοκιμασθεὶς, τῷ φθόνῳ μαχόμενος, νικητὴς ἀνεδείχθης Ἀξιάγαστε.

Ὁ βίος σου ἔνθεος, ἡ ζωὴ θεοειδὴς, καὶ φωτοφόρος γέγονε. τὰ τοῦ Κόσμου τερπνὰ γὰρ καταλιπὼν, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ἐκαρπώσω Θεόφρον καὶ τερπνότητα.

Σημεῖα καὶ τέρατα, ἠξιώθης ἐκτελεῖν, ὑπερφυῶς Ἀοίδιμε, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ καθοπλισθεὶς, καὶ ἔχων τὴν ἄνωθεν, συνεργοῦσαν σοι χάριν ἀξιάγαστε.

Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ νυμφὼν θεοπρεπὴς, τῆς ὑπὲρ νοῦν σαρκώσεως, τοῦ τῶν ὅλων Παρθένε Δημιουργοῦ. σὺ γὰρ μόνη πέφυκας, ἀξιόθεον τούτου ἐνδιαίτημα.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

[illegible] Τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος, Δομετίου τοῦ Πέρσου.

[illegible] ὑπὲρ τὰ πάντα σοὶ συναθλεῖν ἐκ λίθων, ὑίας Πάτερ σοὺς ἐξεπαίδευσας τάχα.

Σὺν δυσὶν ἑβδομάτῃ Δομέτιος ἐλιάσθη Μύσταις.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, Πέρσης τὸ γένος. κατηχηθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀγάρου τινὸς Χριστιανοῦ, καὶ τὰ περὶ Χριστοῦ μυηθεὶς, καταλιπὼν μετὰ τῆς πατρικῆς ἀσεβείας καὶ πᾶσαν τὴν ἐκ συγγενείας προσπάθειαν, ἦλθεν ἐν τοῖς μεθορίοις Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν, εἰς Πόλιν λεγομένην, Νίσιβιν. καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τυχὼν τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, τὸ τῶν Μοναχῶν ἔνδυμα περιεβάλετο. ἐπιδειξάμενος οὖν παντοίαν ἀρετήν τε καὶ ἄσκησιν, φθόνον ἐξ ὑποθήκης τοῦ πονηροῦ δαίμονος, παρὰ τῶν ἐν τῇ Μονῇ Μοναχῶν ἐκεραννάσατο. ἀπέδρασε τοίνυν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Μοναστήριον Σεργίου καὶ Βάκχου τῶν Μαρτύρων, ἐν Πόλει Θεοδοσίου. καὶ κατηκολούθει τῇ πολιτείᾳ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Οὐρβέλ. ὃς λέγεται ἐπὶ ἑξήκοντα χρόνους, ἑψητοῦ μὴ μεταλαβεῖν, μήτε ἀνακλιθῆναι, μήτε καθίσαι, ἀλλ᾽ ἐν βακτηρίᾳ στηριζόμενος, ἐκπληροῦν τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως. παρ᾽ αὐτοῦ οὖν ψηφισθεὶς, χειροτονεῖται Διάκονος. καὶ μέλλοντος αὐτὸν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ἐπὶ τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου ἐπιβιβάσαι τιμὴν, τοῦτο γνοὺς ὁ Ἅγιος Δομέτιος ἀνεχώρησε. καὶ ἐπί τινος ὄρους ἀνελθὼν, καύσωνι καὶ κρύει, καὶ ταῖς ἐπιγινομέναις τῶν ὡρῶν καρτερῶν κακώσεσιν, εἶτα, ἐν ἄντρῳ χειροποιήτῳ εἰσελθὼν, καὶ ἐπί τινα χρόνον προσμείνας, θαυματουργίαις πλείσταις, ἐν τῷ τοῦ Χριστοῦ ὀνόματι, τοὺς προσφοιτῶντας ἐδεξιοῦτο. καὶ ἐκ τῆς τῶν Εἰδώλων πλάνης εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν μετήγαγεν. ἐπεὶ δὲ τοῦτο ὁ παραβάτης Ἰουλιανὸς παραγενόμενος ἔμαθεν, ἐκέλευσεν αὐτὸν λίθοις βληθῆναι. οἱ δὲ παραγενόμενοι, μετὰ τῶν δύω Μαθητῶν αὐτοῦ ψάλλοντα αὐτὸν ἐν τρίτῃ ὥρᾳ ὑμνῳδίαν εὑρόντες, τῇ πυκνότητι τῶν βολῶν αὐτόν τε τὸν μακάριον Δομέτιον, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δύω κατέχωσαν.

[illegible] Ὁ Ὅσιος Ὢρ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

γῆς ἀπελθὼν Ὢρ ἐμὸς, λέγει Χάρις, πρὸς τὸν Ὢρ πέφυκε τὸν σὸν, ὦ Νόμε.

Τῇ

Οἱ Ὅσιοι μύριοι Ἀσκηταὶ οἱ Θηβαῖοι, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.
...ὴς ἐξελαύνεις, εἰ τὸ Δαβὶδ χρὴ λέγειν, ὁ μυριοπλάσιον ἅρμα σοῦ Λόγε.

Ἡ Ὁσία Ποταμία ἡ θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.
...τὲρ Χριστοῦ κτανθεῖσα θαυμαστοῦ ξίφει, ...έα ποταμὸς θαυμάτων Ποταμία.

Ὁ Ἅγιος Νάρκισσος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.
...δὺ πνέων Νάρκισσε, Ναρκίσσου πλέον, ...ὠδιάζεις τῆς Ἐδὲμ τὸ χωρίον.

Ὁ Ὅσιος Ἀστέριος ὁ Συγκλητικός, ξίφει τελειοῦται.
...ράχηλον Ἀστέριος ἐκκοπεὶς ξίφει, Χοροῖς Ἀθλητῶν οἷον Ἀστὴρ ἐμπρέπει.

Ὁ Ἅγιος Σώζων ὁ ἐκ Νικομηδείας εἰς πῦρ βληθείς, ἀβλαβὴς ἐξελθών, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.
...πῆρχεν ἄλλη Σαλαμάνδρα πρὸς φλόγα, ...ώζων ὁ Μάρτυς, ὃ τέλος πυρὸς δίχα.

Ὁ Ἅγιος Ὑπερέχιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.
...περέχιος, κἂν τάφῳ κατεκρύβη, ...πέρτερος πέφυκε καὶ τῶν Ἀγγέλων. ...αῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐπὶ σὲ Πάτερ ἡ πάμφωτος τοῦ Πνεύματος, χάρις ἐπανεπαύσατο, καὶ ἐνεργείας παραδόξους, ἔδειξεν ἐν σοί. βοῶντι καὶ ψάλλοντι πιστῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥωμαλέῳ τῷ φρονήματι διανύσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως. καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἀγώνων, Μάρτυς ἀληθῶς, ἐγένου κραυγάζων τῷ Χριστῷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Ὡς γεννηθέντες πρεσβείαις σου οἱ Παῖδες σου, Πάτερ συνηγωνίσαντο. καὶ ἐν σπηλαίῳ καρτερήσαντες, ἤθλησαν σὺν σοί, συμφώνως κραυγάζοντες Χριστῷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σωτηρίας λιμένι σου πλωτήσαντες, ζάλης διασῳζόμεθα· καὶ τὴν ἐλπίδα τὴν εἰς σέ, ὡς ἄγκυραν ψυχῶν, κατέχοντες κράζομεν Χριστῷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τετρωμένος ἀγάπῃ Πάτερ τοῦ κτίσαντος, τῶν κοσμικῶν ἀπώσω πᾶσαν προσπάθειαν, Πνεύματι Θεοῦ σαφῶς καταθεούμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπιγείους φροντίδας ἀποσεισάμενος, Οὐρανίους ἐλπίδας Πάτερ ἐπλούτησας, τὴν ἐν τῷ Χριστῷ μακαριότητα Ὅσιε. ἧς νῦν ἀπολαύεις εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοβόλους ἀκτῖνας Πάτερ δεξάμενος, τοῦ Ἁγίου καὶ θείου πανσόφου Πνεύματος, ὀφθαλμοφανῶς τοῦτο μάκαρ τεθέασαι, θείοις Μυστηρίοις φρικτῶς ἐπιφοιτῆσαν.

Ἡ θεόφθογγος λύρα τοῦ σοῦ Προπάτορος, Κιβωτόν σε ἁγίαν προδιετύπωσε, φέρουσαν Θεὸν σάρκα Ἁγνὴ φορέσαντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.
Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Φωτὶ ἀΰλῳ καταυγαζόμενος, φωτοειδὴς ἀξίως φωσφόρε γεγένησαι, πολιτείαν ἄμεμπτον κτησάμενος, Πάτερ καὶ παναγίαν. νῦν δὲ παρίστασαι, πρέσβυς τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Οἱ σοὶ ἀγῶνες οἱ τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρικοῖς ἀγῶσιν ἐπαξίως ἐστέφθησαν. καὶ διπλοῦν τὸ ἔπαθλον ἀπείληφας, μετ᾽ ἀνδραγαθημάτων, ὧν ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν εὗρες ἀπόλαυσιν.

Ῥωσθεὶς δυνάμει θείᾳ καὶ χάριτι, διαφανὴς τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης Διδάσκαλος, εὐσεβείας θαύμασι κοσμούμενος, πάντας ὑποστηρίζων, πάντας ἰώμενος, τοὺς προσερχομένους σοι πιστῶς Θεομακάριστε.

Ἐν σοὶ ἐπράχθη τὸ ὑπὲρ ἄνθρωπον, ὑπερφυὲς Παρθένε Θεοτόκε Μυστήριον. τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας λοχεύτρια, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις, καὶ διατρέφουσα, τὸν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς ὑμνολογούμενον.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.
Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἐκ Περσικῆς ὁρμώμενος, Χώρας τῆς πυρσολάτρου, τῇ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, ἐκ παιδὸς θείᾳ πίστει, Δομέτιε Θεοκήρυξ. ὅθεν Πάτερ ἐν ὕμνοις. ὡς Ἀσκητὴν τιμῶμέν σε, καὶ ὡς Μάρτυρα θεῖον, καὶ τῶν φρικτῶν, Μυστηρίων ἔνθεον Ἱερέα, καὶ πρέσβυν τῶν πλανήτων σου, τὴν σεβάσμιον μνήμην.

Τῆς

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβὼρ πρὸς τὸ Ὄρος· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἠλίας, παραστήκασιν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλοῦντες μεθ᾽ ὧν, Χριστὲ Σωτὴρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

...ἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδὰμ, Χριστὲ ἀμφιάσαι θέλων, ἐν Ὄρει νῦν ἀπαίρεις, Θαβὼρ ταραγυμνώσων, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

...δείκνυσιν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ στήριξιν.

Ὤφθης τὸ πρὶν Χριστὲ, Μωσεῖ τε καὶ Ἠλίᾳ, ἐν γνόφῳ καὶ θυέλλῃ, καὶ αὔρᾳ λεπτοτάτῃ· νῦν δὲ φωτὶ τῆς δόξης σου.

...αβὼρ καὶ Ἑρμιὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Σέλας τὸ τηλαυγὲς, ἀστράψας ἀπαρρήτως, τῆς θεϊκῆς σου δόξης, Θαβὼρ ἐν Ὄρει Σῶτερ, τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνας.

...όμου καὶ Προφητῶν σε Χριστέ.

...οῦ Ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου.

...στιχηρὰ εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,

...δωκας σημείωσιν.

Σήμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν Θεότητα Κύριε, τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις σου, Μωσεῖ καὶ Ἠλίᾳ τε, ὡς Θεὸς τοῦ Νόμου, καὶ χάριτος πέλων, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου νῦν τῆς χειρώσεως. καθ᾽ ἣν σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτοειδὴς ὑπὲρ Ἥλιον, τηλαυγῶς ἐν τῷ Ὄρει Θαβὼρ, δεικνύων τοῖς Φίλοις σου, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα δόξης, ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν φορέσας Κύριε. δι᾽ ἣν σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἀγάλλονται, οἱ ἐπουράνιοι Ἄγγελοι, σὺν βροτοῖς ἑορτάζοντες, Χριστὲ σου τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φρικτὴν καὶ θείαν, τὴν ἐν Θαβωρίῳ· ἐν ᾧ παρέστησας Μωσῆν, καὶ τὸν Ἠλίαν Σωτὴρ φιλάνθρωπε, καὶ Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

...ξ ὕψους κληθείς.

Ὁ τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς τιμήσας, ὅτε τὸ λεόντειον θράσος ἐξέμαινε, καὶ τοὺς Λαοὺς διεκλόνησεν, ἀνακαινίζον τὰ Κοπρωνύμου ἄθεον αἵρεσιν, τότε τοῦτο Πάνσοφε, σαφῶς διήλεγξας, σῇ παῤῥησίᾳ χρησάμενος, συναθροισμένης, Ἀρχιερέων τῆς συνελεύσεως. ὅθεν ἐγνώσθης γενναιότητος, στρατιώτης Χριστοῦ παμμακάριστε. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Οὐρανίαις μοναῖς ἐνῳκισμένος, ὅτε τὴν ἀπίθανον γνώμην καὶ ἄθεον, ὁ δυσσεβὴς ἐνεδείξατο, ὑπερορίαις, καταδικάσας τὴν σὴν στεῤῥότητα, τότε τὸν Παράδεισον, ὅθεν πεπτώκαμεν, μόνην Πατρίδα Θεσπέσιε, σαφῶς γινώσκων, μετ᾽ εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας. ὅθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἠξιώθης ζωὴν κατοπτεῦσαι Χριστόν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἱερᾷ γλώσσῃ πανσόφως κεχρημένος, ὅτε μιξοβάρβαρον νόμον ἐθέσπισε, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ Εἰκόνα Λέων ὁ Τύραννος. τότε σὺ τὸν ἄθεον Νόμον ἀπέθηκας, ὡς διαβαίνει προσκύνησις, ἡ τῆς Εἰκόνος, ὥς πού τις ἔφη πρὸς τὸ ἀρχέτυπον. καὶ τῷ σῷ λόγῳ ὡς ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ θὴρ ὁ δυσώνυμος, πανσεβάσμιε Πάτερ, Θεοῤῥῆμον ἱερώτατε.

...ελήμενος αὐγῆς Χριστέ.

Μορφούμενος δι᾽ οἶκτον Χριστὲ, Ἀδὰμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὤφθης δεύτερος Ἀδάμ. ἐν Ὄρει δὲ

Σωτήρ μου, Θαβὼρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

...οἱ αἴσιν οἱ Οὐρανοί, καὶ στήξιν.

Ἐξέστησαν ὁρῶντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ Νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστὲ, ἐν Ὄρει Θαβωρίῳ. μεθ' ὧν σε προσκυνοῦμεν, σὺν τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι.

...Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Λαμπρύνεται ἡ Κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ· σὺ τοῖς θείοις, Ἀποστόλοις ἐν Θαβὼρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἠλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὢν, ἀῤῥήτως λάμψας ὑπὲρ Ἥλιον.

...τὴν σὴν τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ.

...

...κατεπλάγη Γαστήρ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου Σωτὴρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνὺς, ἐπὶ τοῦ Ὄρους Θαβὼρ μετεμορφώθης. Ἠλίας καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοι, τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἳ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

...

Ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφούμενος Σωτὴρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Σωτὴρ, τὸ ἀναλλοίωτον ἤστραψας τῆς Θεότητος. νεφέλῃ δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἠλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι. διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμον, καλόν ἐστιν ὧδε εἶναι σὺν σοί. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

...

...ὸν μέγαν Αἰμιλιανὸν ἐν ᾄσμασιν ἐξόχως μέλπω.

...ῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Ταῖς ὑπερκοσμίαις συνοικῶν, Ταξιαρχίαις Θεόφρον μακάριε, τὰς ἐπιπλάνητας σου,

ἐναρμονίως τὴν ποθητὴν πανήγυριν, Πάτερ ἐποπτεύων, τῆς σωτηρίας ἀξίωσον.

Ὅλος τῷ Δεσπότῃ συγκραθεὶς, καὶ τοῖς ἐκεῖθεν ἀστράψας πυρσεύμασι, πᾶσαν καταφωτίσας, ταῖς διδαχαῖς θεοσεβῆ πανήγυριν, ὡς Ἱεροφάντωρ, φανεὶς Θεόφρον θεόληπτε.

Νοῦν καθηγεμόνα τῶν παθῶν, δι' ἀρετῆς Ἱεράρχα κατέστησας, οἷα δικαιότατος, διαιτητὴς, τῇ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι, Πάτερ διανέμων, τοῖς ἑκατέροις τὰ πρόσφορα.

Μύστης ἀκριβὴς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῆς Ἐκκλησίας σαφῶς προϊστάμενος, ὤφθης Παμμακάριε, καὶ κραταιὸς τῆς ἀληθείας πρόμαχος, μύλας τῶν λεόντων, συνθλῶν καὶ φράττων τὰ στόματα.

...

Ἕνα ἑκατέραις ἀδιστάκτως, τὸν ἐκ γαστρός σου τεχθέντα γινώσκομεν, φύσεσι Παναμώμε, Θεὸν ὁμοῦ ὑπερφυῶς καὶ Ἄνθρωπον, ἔχοντα τελείως, ἑκάστης τὰ ἰδιώματα.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Τὴν Εἰκόνα Θεόμορφε Χριστοῦ, πιστοί σε προβαλλόμεθα, πρὸ δ' αὐτὸν λαμπρῶς ἀριστεύοντα, καὶ τὴν Εἰκόνα τούτου τιμήσαντα, καὶ θεσμοὺς τηρήσαντα, τοὺς σεπτοὺς κηρύγματος. καὶ τὴν ἄνωθεν Πίστιν φυλάξαντα.

Μαρτύρων στερρότητα δεικνὺς, Θεόφρον ἐξηγάγετε, τὴν δυσσεβῆ ὀφρὺν ἐξεφαύλισας, τῆς Ἐκκλησίας ἐκφανθεὶς πρόβολος, ἀῤῥαγὴς ἀκλόνητος, καὶ μισητὴς ἄθεος, καρτερῶς διελέγχων τοὺς ἄφρονας.

Τὸν τῆς αἱρέσεως τινὸς, εἰς κοινὸν ὁ παμπόνηρος, διδακτικῷ σου λόγῳ διελέγχεται· φωτὶ γὰρ σκότος ἐξαφανίζεται, καὶ γυμνοῦται πλάσματι, πονηρὸν βουλεύματος, τῆς ἐνθέου Σοφίας ταῖς λάμψεσι.

...

Λαμπρᾷ τε φωνῇ νῦν ἐκ ψυχῆς, κυρίως Θεομήτορα, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν κηρύττομεν, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ τὸν ἄσαρκον, ἐν ἡμῖν σκηνώσαντα, ὁ τροπὴν δεξάμενον, ὁ φυρμὸν συγχύσεως Παναμώμε.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς βροτῶν, ὠδὴ...

Θείας Πίστεως

Θείῳ Πνεύματι πυρωσόμενος, ἀνεκήρυξας ἐν παῤῥησίᾳ, ὀρθοδοξίας Πάτερ

τὰ

τὶ δόγματι, καὶ Βασιλέα κατήσχυνας ἄθεσμον, ὑπερορίαις ἀδίκως στελλόμενος. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Εἱρμός. Ὅρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Ἴσχυσας ὀφρὺν καταβαλεῖν τοῦ Ἀλάστορος, αἰκισθεὶς δι' ἀρετῆς, παμμάκαρ Αἰμιλιανὲ, τῷ πάντα ἰσχύοντι, καὶ δυναμοῦ ἐν τοῖς πολέμοις πανόλβιε. καὶ νῦν κραυγάζεις· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἠνέγκας μακραῖς ὑπερορίαις στελλόμενος, καρτερικὸς ἀναδειχθεὶς, θεόφρον Αἰμιλιανὲ, τὸ πρὶν προτερήμασιν, Ἀρχιερεὺς, Ἱερομύστης τὸ ὕστερον, ἀναδειχθεὶς Θεοφόρε πανάριστε.

Νομίμως ἐφάνης ἐκ παιδὸς ἱερώμενος, ἀσκητικῶς ἐκλαμπρυνθεὶς, τρισμάκαρ Αἰμιλιανὲ, τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, περιφραχθεὶς Ἱερομύστα θεσπέσιε, Θεῷ κραυγάζων· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα νοούμενος Κτίσεως, τῆς ὑπὲρ τὸν ζωαρχικῆς, θεοπλαστίας ἐπὶ γῆς, ἐκτελῶν μυστήριον, παρθενικαῖς ἠγλαϊσμένην λαμπρότησι, τὴν σὴν γαστέρα κατῴκησεν Ἄχραντε.

Θεὸς ὃν ἀδύνατον.

Νοήσας προγνώσει τῇ θείᾳ Χριστὸς, τῆς μεγάλης ψυχῆς σου τὴν πρόθεσιν, μεγάλοις προτερήμασιν, ἐκόσμησε σαφῶς, στολαῖς Ἱερωσύνης, αὐτὴν καταγλαΐσας, καὶ Μαρτύρων ἐν ἄθλοις, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ἀντλήσας τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος πρὶν, ποταμοὺς διδαγμάτων ἀνέβλυσας, παμμάκαρ ἱερώτατε, τῇ ποίμνῃ τοῦ Χριστοῦ. ὅθεν καὶ τὴν Εἰκόνα, Χριστοῦ τιμᾶν μαθόντες, τῶν Ἁγίων τε πάντων, τοὺς Θεομάχους καταισχύνομεν.

Νεκρώσας σαρκός σου τὸ φρόνημα, ἀσκήσεως πόνοις πανόλβιε, τῇ αἴγλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐζώωσας τὸν νοῦν. ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, ἐκλάμψας Ἱεράρχα, Θεῷ εὐαρεστήσας, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Ἁγίων Ἁγία Παρθένε Ἁγνὴ, τῶν Ἁγίων τὸν Ἅγιον τέτοκας, τὸν πάντας ἁγιάζοντα, Χριστὸν τὸν Λυτρωτήν. διό σε Βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν τοῦ Κόσμου, ὡς πηγάσασαν τὴν Κτίσιν, τῶν ποιημάτων μεγαλύνομεν.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶ.

Στῆσαι θεληθεὶς, νομὴν τῆς αἱρέσεως, προθύμως τοὺς κινδύνους ἐχώρησας, καὶ διελέγξας, παρρησίᾳ Παμμάκαρ χρησάμενος, τὴν γνώμην τοῦ κρατοῦντος τὴν ἄθεον, πρῶτος, τοῦ λέγειν ἀρξάμενος, ἠθροισμένης Συνόδου θεόφρονος.

Πόθου τοῦ Θεοῦ, θερμῶς ὀρεγόμενος, καὶ τούτου τυχεῖν, θείας ἐλλάμψεως, ἐφιέμενος, Ἱεράρχα Κυρίου θεόληπτε, Μαρτύρων ἐνεδύσω Πάτερ στερρότητα, λάμψας, τὸ πρὶν δι' ἀσκήσεως, καὶ διπλοῦς νῦν στεφάνους σὺ κομίζῃ σαφῶς.

Ἑνώσας τὸν νοῦν, Θεῷ συγγινόμενον, καὶ θείαις αὐγαῖς, μάκαρ λαμπόμενον, ἔχων Ὅσιε, κόσμου βίου διέπλευσας τὴν θάλασσαν, καὶ ὅρμοις οὐρανίοις νῦν καθώρμισαι, αὔραις, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κυβερνώμενος θείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Σῶσαι τῶν βροτῶν, τὴν φύσιν ὡς εὔσπλαγχνος, φθαρεῖσαν Ἁγνὴ φθονερῷ τοῦ ὄφεως, ἀδοκήτως τὴν μήτραν σου ᾤκησε, καὶ σάρξ ἀναλλοιώτως ἐχρημάτισε, μόνην καθαρὰν εὑράμενος, Θεοτόκε Παρθένε πανάχραντε.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶ, ἔμβρυον ἀπήμεσεν.

[illegible] Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ψυχῆς πολλοὺς θεὶς Αἰμιλιανὸς λόγον, τῆς σαρκὸς ἠλόγησεν ἄχρι καὶ τέλους.
Ὀγδόῃ Αἰμιλιανοῦ ὁσίου δέξατ' ἄρουρα.

Οὗτος, διὰ τὰς ἁγίας καὶ τιμίας Εἰκόνας, πολλὰς ὑπομείνας κακώσεις, καὶ πικρὰς ἐξορίας, ὑπὸ τοῦ θηριωνύμου καὶ ἀσεβοῦς Λέοντος, τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας δεξάμενος, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μύρωνος, Ἐπισκόπου Κρήτης τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐμύρων ὁ θεῖος ἀρετῆς μύρα πνέων, εὐωδίας πρόσεισιν ὀσμὴ Κυρίῳ.

Οὗτος γεννᾶται ἐν Λυράκῳ τῇ Πόλει τῇ κατὰ τὴν Κρήτην, πλησίον Κνωσσοῦ, τῶν κατὰ Θεὸν εὐσεβείᾳ τὸ γένος κοσμούντων. ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ βίου, γυναικὶ συζευχθεὶς,

τὴν γῆν εἰργάζετο, καὶ ἐκ τῶν φυομένων καρπῶν ἐπήρκει τοῖς ἐνδεέσιν. οἱ δὲ καρποὶ μᾶλλον ὅσον ἐπεδίδε, τοσοῦτον ἐπεθάλλον. τὸ δὲ συμπαθὲς ὑπὲρ ἄνθρωπον ἦν αὐτῷ. λέγεται γὰρ, ἐν τῇ οἰκείᾳ ἅλωνι, καταχεῖν ἄνδρας δώδεκα, πλήσαντας μὲν σίτου τοὺς σάκκους αὐτῶν, τῷ δὲ ἄχθει πιέζεσθαι, καὶ μὴ δύνασθαι τούτους μήτε κοφίσαι, μήθ' ὑφελέσθαι· αὐτὸν δὲ τοὺς πληγὰς αὐτοῖς ἐπιθεῖναι, καὶ εὐθείας ἀσπάξασθαι, συμπονῆσαι μᾶλλον, πρὸς τὴν ἀνάλυσιν τούτοις, καὶ ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν ἀράμενον τὸν ἑκάστου σάκκον, ἐπιθεῖναι τοῖς ὤμοις αὐτῶν, παραγγείλας μηδενὶ τὸ πρᾶγμα ἐξαγγεῖλαι. χειροτονεῖται οὖν Πρεσβύτερος ἐν τῇ Ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ. εἶτα μετὰ τὸ παύσασθαι τὸν διωγμὸν, ἐπὶ τὸν τῆς Ἐπισκοπῆς ἀνάγεται Θρόνον, καὶ πολλὰς θαυμάτων δυνάμεις ἐργασάμενος. καὶ γὰρ τὸν λυμαινόμενον τὴν Χώραν Δράκοντα ἐξεδίωξε. καὶ τὸ ῥεῖθρον ἐπέσχε τοῦ ποταμοῦ, ὅτε Τριπόνος καλουμένου, μέλλων τὸν ποταμὸν διαβαίνειν, πλημμυροῦντα τοῦτον καταλαβών. ὃς τῇ κελεύσει τοῦ Ἁγίου πειθόμενος, εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι οὐχ οἷός τε ἦν, πρὶν ὑποστρέψαι τὸν Ἅγιον. καὶ γενόμενος οἴκαδε, τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἀπέστειλε, μεθ' ἧς οἱ σταλέντες τὸ ὕδωρ διαπεράξαντες, ὑπέστρεψαν, τὸν ποταμὸν ἀφέντες, τὴν οἰκείαν πορεύεσθαι πορείαν. ταῦτα καὶ ἕτερα πλεῖστα πεποιηκὼς, καὶ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς θεοφιλῶς καὶ ὁσίως ἀνύσας, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων μνήμαις πανηγυρίσας λαμπρῶς, ἤδη περὶ τὰ ἑκατὸν γενόμενος ἔτη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου Ὀρόβων.

Ὡς ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, καὶ κοιλάσι διῆγεν. διὸ, ὡς μύρον πολύτιμον, καὶ θυμίαμα δεκτὸν προσενεχθεὶς τῷ Κυρίῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἐλευθερίου, καὶ Λεωνίδου, διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Ἀμφοῖν Ἀθλητῶν ἐνθυόντων τῇ πλάνῃ,
Πολλὴν κατακρίνασιν οἱ πλάνοι φλόγα·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δέκα Ἀσκηταὶ οἱ ἐξ Αἰγύπτου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Βλαστήματα θνήσκουσιν Αἰγύπτου δέκα,
Πληγαῖς ἐκείναις ἰσάριθμοι ταῖς δέκα.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὸν, Θεοτόκε κάμινον.

Ἱεραρχῶν, εὐπρεπὲς ἀγλάϊσμα, Πάτερ ὑπῆρχες ἀληθῶς. βασιλεύσας γὰρ τῶν παθῶν, πύργος ἀκαθαίρετος, ὤφθης ἀξιάγαστε, τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόβολος, τὸν αἰνετὸν ὑμνῶν, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νέος Δαβὶδ, ἡμῖν ἀναδέδειξαι, τοὺς ἀλλοφύλους διδαχαῖς, τῇ σφενδόνῃ καταβαλὼν, τῶν ἀξιαγάστων σου, λόγων Παμμακάριε, καὶ διδαγμάτων τοξεύμασι, τὸν αἰνετὸν ὑμνῶν, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ἔστης λαμπρῶς, Πάτερ ἐπὶ βήματος, δικαστικοῦ διὰ Χριστὸν, καὶ τοὺς λόγους ὡς ἐκ πηγῆς, θείας ἀνέβλυσας. πᾶσι γὰρ ἐκήρυξας, τὴν τῶν Εἰκόνων προσκύνησιν, σαφῶς εἰδὼς διαβαίνειν, αὐτὴν πρὸς τὸ πρωτότυπον.

Θεοτοκίον.

Ξενοπρεπῶς, Παρθενεύουσα τέτοκας, τὸν τῶν ἁπάντων Ποιητὴν, τὸν ἐν θρόνῳ Χερουβικῷ ἐπαναπαυόμενον, μόνη Παμμακάριστε, Παρθενομῆτορ πανύμνητε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ὠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ὅλην πυρὶ νοητῷ τὴν φρυγανώδη, τῆς αἱρέσεως ἔφλεξας ὕλην, ἐπικλήσει θείᾳ τε, ὡς Ἠλίας τοὺς Ἱερεῖς, τῆς αἰσχύνης κατασφάξας ξίφει Πνεύματος. καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω.

Χάριτός τε καὶ δυνάμεως ἔνθεης, πεπλησμένος ὤφθης Παμμάκαρ. σωφροσύνης κάλλει κεκοσμημένος διαπρεπῶς, εὐσεβείας ἀνενδότως ἀντεχόμενος. μεθ' ἧς νῦν τῷ Δεσπότῃ παρεστηκὼς, εὐλογείτω ἡ Κτίσις κραυγάζεις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄνωθεν τοὺς ὑμνητάς σου ἐποπτεύοις, Ἱερώτατε Πάτερ θεόφρον, ἀμαυρίζων τρίβον ἡμῖν, εὐθεῖαν σαῖς προσευχαῖς, καὶ συντρίβων τῶν αἱρέσεων φρυάγματα, ἵνα γεγηθότες ἀναμέλπωμεν· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν κάλλει σου Παρθένε· σὺ γὰρ μόνη Πανάχραντος ὤφθης, ἐξ αἰῶνος Πάναγνε, παρθενίας μαρμαρυγαῖς, καταυγάσασα τὸν Κόσμον καὶ ἁγνείας φωτί. διὸ ὑμνοῦντές σε κραυγάζομεν· εὐλογάτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου,

Εὗρες τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα, ἐν οὐρανίοις θεοφόρε σκηνώμασιν, Αἰμιλιανέ, νῦν κατοικῶν ἀξιάγαστος, τῶν Μαρτύρων σὺν θείοις στρατεύμασιν, ὡς Θεῖος Ἱεράρχης, Ἱερομάρτυς ὑπερθαύμαστος.

Λόγῳ καὶ σοφίας ἄριστε, κεκοσμημένος καθωράθης τοῖς δόγμασιν, Αἰμιλιανέ. διὸ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τὴν τιμίαν σου κάραν πανόλβιε. ὃν νῦν ἐκδυσωποῦμεν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἱκέτευε.

Πύλας οὐρανίας Ὅσιε, ἀναπετάσας ὁ Δεσπότης ἐδέξατο, Αἰμιλιανέ, τὴν σὴν ψυχὴν ἀναψύξεως, καταπαύσας ἐν τόποις ὡς δίκαιος. καὶ νῦν περιπολεύεις, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου. σὺ γὰρ Παρθένε μόνη Πάναγνε Δέσποινα, πᾶσι δέδωκας, κατανοεῖν τὸ καινότατον, θαῦμα Πάναγνε τῆς σῆς κυήσεως. διὸ ἀκαταπαύστως, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος. καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὅτε ὁ θὴρ ἐφώρμησε, κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, Λέων ὁ μιξοβάρβαρος, ὁ ἀκόρεστος Ἅδης μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύσας, τὰς πανσέπτους Εἰκόνας, τοῦτο στερρῶς διήλεγξας, μάκαρ Αἰμιλιανέ, τὴν βδελυρὰν, θεομάχον αἵρεσιν τοῦ Τυράννου, ὑφ' οὗ πικραῖς ὑπήνεγκας, ἐξορίας καὶ θλίψεις.

Εἰκὼς τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἔλαμψας ὦ Χριστέ, λευκὸς ὑπὲρ χιόνα, τὴν σὴν παραγυμνοῦντος, τοῖς Μαθηταῖς ὁσίων, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου.

αἱ εἰσιν οἱ Οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστιν.

Εἶκε σῶν πρὸ ποδῶν, ὑψιδρόμον Ἠλία, σέλας Χριστὲ Σωτήριόμου, ἐνώπιόν σε Δεσπότην, καὶ Ποιητὴν τῆς Κτίσεως.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Δεῖξαι τοῖς Μαθηταῖς, τὴν δόξαν τοῦ θελήσας, σὺν Μωϋσῇ Ἠλίᾳ, ἐν Ὄρει Θαβωρίῳ, ὡς εἶδον Σῶτερ ἔφριξαν.

ὁ ἀρχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ματθίου.

Κύριε ἐκέκραξα,

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῆς πανηγυρίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως, τὴν Ἑορτὴν ποιοῦντες, τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν καὶ ὡς τὸ πρὶν, ἀφθαρσίᾳ καταστράψαντα.

Ἐπὶ τὸ ἅγιον Ὄρος δεῦτε ἀνέλθωμεν, καὶ τὴν παμφαεστάτην. Μεταμόρφωσιν πίστει, ὀψόμεθα Κυρίου, τούτῳ πιστῶς, ἐκβοῶντες καὶ λέγοντες· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος ὁ σαρκωθεὶς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ πανσεβάσμιος, καθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἠλία καὶ τῶν αὐτοῦ, Μαθητῶν ἐν τῷ Ὄρει Θαβώρ. φωνὴ δὲ θεία προῆλθεν· οὗτος ἐστὶν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ματθία μακάριε Ἐδὲμ, νοητῆς πεπόρευσαι, ὡς ποταμὸς προσκλυζόμενος, ἐνθέοις ὕδασι, καὶ τὴν γῆν ἀρδείαις, μυστικαῖς κατήρδευσας, καὶ ταύτην καρποφόρον ἀνέδειξας. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ματθία Ἀπόστολε χορεῖ, θεῖον ἀνεπλήρωσας, ἐξ οὗ Ἰούδας ἐκπέπτωκε· καὶ θείαις ἀστραπαῖς, τῶν σοφῶν σου λόγων, σκότος ἀπεδίωξας. τῆς εἰδωλομανίας ἐν Πνεύματι· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ματ-

Ματθία θεόπνευστε τροχῷ, τῷ τοῦ Κόσμου ἔφανας, αἱ ἀστραπαὶ τῶν δογμάτων σου, πάντας φωτίζουσαι, πάντας ὁδηγοῦσαι, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν· δοχεῖα τοῦ φωτὸς ἐργαζόμεναι, τοὺς πρὶν καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ τῆς ματαιότητος, ϗ ἐν σκότει, πάσης ἀθεότητος.

φωτίσου ἅπασαν τὴν Οἰκουμένην.

Λάμψας ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθένου Παναγίας, Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἀδὰμ ὅλον φορέσας, τὴν πρὶν ἀμαυρωθεῖσαν, φύσιν πᾶσαν ἐλάμπρυνας, θέᾳ τῆς μορφῆς σου ἀλλοιώσει, μεταμορφωθεὶς ἐπὶ τοῦ Ὄρους, Θαβὼρ Δέσποτα, πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

οἱ εἰσιν οἱ Οὐρανοί, ϗ σὴ ἐστιν.

Ὄρος τὸ ποτὲ, ὂν ζοφῶδες ϗ καπνῶδες, τίμιον ἰδοὺ, νῦν ϗ ἅγιον ὑπάρχει. ὁ πρὶν τὸν Ἰσραὴλ γὰρ, ὁδηγήσας ὡς γέγραπται, στύλῳ πυρίμορφῳ ϗ νεφέλῃ, σήμερον ἐξέλαμψεν ἀρρήτως, ὑπὲρ Ἥλιον, Χριστὸς ἐν τούτῳ ὡς Θεὸς, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα.

αβὼρ, ϗ Ἑρμὼν.

Νῦν ἀληθοπρεπῶς, συλλαλοῦντας τῷ Δεσπότῃ, βλέπων ὁ Κηφᾶς, ἐν Θαβὼρ τοὺς δύο ἄνδρας, Καλὸν ἐβόα, ὧδε εἶναι· ποιήσωμεν, τρεῖς σκηνὰς εἰ θέλῃς ἀνὰ μέρος, σοὶ Χριστὲ Μωσῇ τε ϗ Ἠλίᾳ, τοῖς οἰκέταις σου· ὅπερ ἐλάλει μὴ εἰδώς. θάμβει γὰρ συνείχετο.

ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβώρ.

πόστολε Ἅγιε Ματθία.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τὸ Ὄρος τὸ Θαβὼρ, μετεμορφώθης Ἰησοῦ, ϗ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνὴ, τοὺς Ἀποστόλους τῇ δόξῃ σου κατεκάλυψεν. ὅθεν ϗ εἰς γῆν ἀπερρίπτοντο, μὴ φέροντες ὁρᾷν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, τῆς θεϊκῆς ὑπεραγάθε. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ἀπροσίτῳ σου Χριστὲ, δόξῃ τοῦ θείου σου φωτὸς, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἔλαμψας θείοις Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ ϗ Πέτρῳ ϗ Ἰακώβῳ. ἐξέστησας αὐτοὺς, τῇ θείᾳ χάριτι, φωνῆς τε Πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱὸν, προσμαρτυρούσης ἤκουον, ϗ ἴδον τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν. Σωτὴρ ὁ πάντας, θέλων σωθῆναι, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

μνοις σε μέλπω, Ματθία Χριστοῦ φίλε.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὕμνοις σου τὴν φωσφόρον, μέλποντι Ματθία νῦν πανήγυριν, οὐρανόθεν μοι αἴγλην, σωτηρίας δοθῆναι ἱκέτευε.

Μέγας Ἥλιος ὤφθης, φωτὶ τῷ μεγάλῳ Ἀξιάγαστε, μεθ' ἡμῶν γενομένῳ, ὁμιλήσας ἀμέσως Ἀπόστολε.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου, Μάκαρ καθυπείκων τῇ σαγήνῃ σου, συλλαμβάνεις τῆς γλώττης, ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας τὰ πέρατα.

Ὅλον με διασῶξαι, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστρός σου, σαρκωθῆναι Ἁγνὴ Μητροπάρθενε.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἴσχυσας ἀθωούμενος, ζωαρχικοῦ Σοφὲ νεύματι, τοῦ ἰσχυροῦ, σκῦλα διαρπάσαι, ϗ δουλῶσαι τῇ χάριτι.

Συνεργὸν τὸν Διδάσκαλον, καθυπεργῶν αὐτοῦ νεύμασι, παντουργικοῖς, πλάνης διασώζεις, τοὺς βροτοὺς Ἀξιάγαστε.

Σὲ τὸν δωδεκαρίθμιον, τῶν Μαθητῶν χορὸν ἅγιον, τὸ πανταυργὸν, Πνεῦμα συμπληροῦντα, Θεοῤῥῆμον ἐκλέγεται.

Ἔχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὁρμὰς Ἄχραντε, ὁ δοῦλός σου· ἔχων σε προστάτην, τὰς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσπεφευγότων σοι Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, ϗ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ἦχος, Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀστραπαῖς σου τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, καταφλέξας τὴν πλάνην τὴν πονηράν, πιστοὺς καταφωτίσας, ἀνυμνεῖν τὴν ἐν σώματι, παρουσίαν Μάκαρ, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, καὶ αὐτοῦ τὸ Πάθος, τὸ θεῖον ἐζήλωσας. ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, πλέομεν γηθόμενοι, ἣ συμφώνως βοῶμέν σοι· Ματθία Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Κοσμίου θέλεις.

Ὠδὴ δʹ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μίαν φύσιν Θεότητος, μίαν Βασιλείαν καὶ κυριότητα, καταγγέλλων Παμμακάριστε, τῶν Ἐθνῶν ἀγέλας ἐσαγήνευσας.

Ἐπεβίβασε Κύριος, σὲ ἐν τῇ θαλάσσῃ τοῦ βίου Πάνσοφε, ὥσπερ ἵππον συνταράσσοντα, τῆς πολυθεΐας πικρὰ ὕδατα.

Λόγῳ θείῳ ἐνέωσας, τὰς κεχερσωμένας καρδίας Πάνσοφε, κατασπείρας τὴν εὐσέβειαν, καὶ τῆς ἀληθείας τὴν ἐπίγνωσιν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκήνωμα, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον, τὴν ἐσκοτισμένην πολλοῖς πάθεσιν.

Ὠδὴ εʹ. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡς πολύφορον κλῆμα, ἡ ἀληθινή σε ἐξέτεινεν ἄμπελος, γεωργοῦντα βότρυν, τὸν προχέοντα οἶνον σωτήριον, ὃν πιόντες Μάκαρ, οἱ συσχεθέντες ἀγνωσίᾳ, τῆς ἀπάτης τὴν μέθην ἀπέρριψαν.

Μαθητῶν δωδεκάδος, ὤφθης συμπληρῶν τὸν χορὸν τὸν μακάριον· ἐξ οὗ ὁ Προδότης, ἑαυτὸν ἀπορρίψας ἐκέρδησε, τὴν πικρὰν ἀγχόνην, κατὰ Χριστοῦ ἐπάρας πτέρναν, μυστολέκτα Ματθία Ἀπόστολε.

Ὡς θεῖον ἐβλήθης, μάκαρ εἰς τὸν Κόσμον Ματθία Ἀπόστολε, σπηπεδόνα πλάνης, ἐκκαθαίρων νοσίμοις διδάγμασιν, ἐκδιώκων νόσους, καὶ ἀπελαύνων μαλακίας, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Τοὺς ἀμόρφους χιτῶνας, καὶ τὴν παλαιὰν ἐξεδύσατο νέκρωσιν, ὁ Ἀδὰμ Παρθένε, τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ Θεόνυμφε, καὶ στολὴν ἁγίαν, ἀληθινὴν μετημφιάσθη, μηδαμῶς ῥυπωμένην παθήμασιν.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Θεὸς ἐγένετο θετός, ἑνώσει θείᾳ θέμενος, καὶ πρωτουργοῦ ἐκ Θεοῦ, ἀκτῖνας δεξάμενος, πιστοὺς καταφωτίσας, καὶ τὴν γνῶ ἀχλύος, τῶν Εἰδώλων ἐξηφάνισας.

Ἅπασαι ὑποχωρεῖ, τῷ Μαθητῇ πᾶσα πρόρρησις, τῶν ἱερῶν Προφητῶν. αὐτόπτης ἐγένου γὰρ, ὃ πάλαι προήγγειλαν, ὑπουργὸς Ματθία, μιμητής τε καὶ Ἀπόστολος.

Θεοτοκίον.

Ἁγίασμα νοητόν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἔμψυχον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρθένε, οἱ πιστοί σε ὀνομάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ματθίου.

Ἐξῆλθεν ἀρθεὶς Ἰούδας ἐπὶ βρόχου,
Εἰσῆλθεν ἀρθεὶς Ματθίας ἐπὶ ξύλου.
Ἄρθη ἀμφ' ἐνάτῃ ξύλῳ ἠΐθεος Ματθίας.

Οὗτος ἦν εἷς ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα. ὃς καὶ συγκατηριθμήθη μετὰ τῶν ἕνδεκα Ἀποστόλων, ἀντὶ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου. ἐκήρυξε δὲ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἔξω Αἰθιοπίᾳ. καὶ πολλαῖς τιμωρίαις ὑπ' αὐτῶν αἰκισθείς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων, τῶν διὰ τὴν Ἁγίαν Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐν τῇ χαλκῇ πύλῃ ἀθλησάντων, Ἰουλιανοῦ, Μαρκιανοῦ, Ἰωάννου, Ἰακώβου, Ἀλεξίου, Δημητρίου, Φωτίου, Πέτρου, Λεοντίου, καὶ Μαρίας τῆς Πατρικίας.

Ἐχθρὸν Θεοῦ κτείναντες ἄνδρες ἐννέα,
Φίλοι γίνονται τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.
Τμοῦ τραχήλου Σῶτερ αἷμα προσδέχου,
Μαρία φησίν, ὡς τὸ μύρον Μαρίας.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἐπὶ Λέοντος τοῦ θηριωνύμου ἐγνωρίζοντο. ὃς ἐπειδὴ ἀπεστρέφετο τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, καὶ πυρὶ ταύτας παρεδίδου, περὶ ὧν Γερμανὸς ὁ μακάριος Πατριάρχης πολλὰς θλίψεις ὑπέστη, ἐλέγχων τὸν δυσσεβῆ καὶ παράνομον. ὅθεν καὶ τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν τιμί-

μι-

μαίῳ ἐν τῇ χαλκῇ πύλῃ, καθελὼν ἐπεχείρησε. καὶ δὴ κλίμακες κατασκευάζονται, καὶ εὐμήκη ξύλα ἐπιτίθενται. καὶ οἱ καθαιρέται τῶν κλιμάκων ἀνελθόντες, ἔργου ἥπτοντο. τότε δὴ τότε αἱ γενναῖαι αὗται μιᾶς τῶν κλιμάκων δραξάμεναι, καὶ πρὸς ἑαυτὰς ἑλκύσαντες, τὸν καθαιρέτην Σπαθάριον ἄνωθεν κάτω προσρήξαντες, τῷ θανάτῳ παρέπεμψαν, καὶ τὸν ἀσεβῆ Βασιλέα ἀραῖς καὶ ἀναθέματι καθυπέβαλον. ὁ δὲ Βασιλεὺς ταῦτα μαθὼν, καὶ θυμοῦ πλησθεὶς, πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους τῇ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ παρέδωκε· τὰς δὲ Ἁγίας ταύτας ἐννέα Μάρτυρας ῥάβδοις τύψας, εἱρκτῇ ἐνέβαλε, κελεύσας ἡμερήσιον αὐτὰς λαμβάνειν ἀνὰ πεντακοσίας πληγάς, καὶ οὕτως ἐκαρτέρησαν αἰκιζόμεναι, μῆνας ὀκτώ. καὶ ὡς εἶδεν αὐτὰς ἐλαττοῦντας, ἐκέλευσεν ἀναχθῆναι σὺν ἄλλαις πυρακτουμένας, καὶ οὕτω καταχωσθῆναι αὐτῶν τὰ πρόσωπα. εἶθ᾽ οὕτω ξίφει ἀναιρεθῆναι ἐν τῷ κυνηγίῳ, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Μαρίᾳ τῇ Πατρικίᾳ, καὶ ῥιφῆναι ἐν τῷ πελάγει.

Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου.

Οὗτος ἦν Ἀλεξανδρεὺς, συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἄρχοντος, καὶ κρεμασθεὶς, ξέεται. εἶτα εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεὶς, μαρτυρικῷ κατεκοσμήθη στεφάνῳ, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παραθέμενος. εὑρέθη δὲ μέσον τοῦ πυρὸς ἀβλαβὴς, μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμαινομένης αὐτὸν τῆς φλογός.

εὕρεσις τῆς ἀχειροποιήτου καὶ σεβασμίας Εἰκόνος τῶν Καμουλιανῶν, συγγραφεῖσα παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Χύσιν ἐξήρανας ἀπάτης, τῇ πλημμύρᾳ τῶν λόγων τῆς σοφίας, καὶ χειμάρρου τρυφῆς, ἐπότισας τοὺς πιστοὺς, ἀναβοῶντας Ἔνδοξε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥώμῃ Θεοῦ παντοδυνάμῳ, ἐξεκαθαίρεσαν ἐχθροῦ μηχανουργίαι, πρὸ προσώπου τῆς σῆς, Ἀπόστολε πορείας, καὶ διεθρύβη ὄρη τε, καὶ βουνοὶ τῆς ἀθεΐας.

Ἰδεῖν ἐφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν συνείληφε καὶ τίκτει. ᾧ μελῳδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στόμα Θεοῦ γενόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος ἥρπασας, τοῦ ἀνθρωποκτόνου, ὃς δεινῶς κατέπιε, καὶ βρῶμα εἰργάσατο, τῆς ἑαυτοῦ κακίας Σοφέ, καὶ δι᾽ ἀλλοτρίου ἀναγεννήσεως τούτους, προσήγαγες Κυρίῳ, μελῳδοῦντας ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς τῆς ἀπάτης ἄξονας, τῆς κακίας τὰ ἅρματα, ἄρμα γεγονὼς, Θεοῦ τοῦ Λόγου Ἔνδοξε, εἰς τέλος ἐλέπτυνας, εἰδωλικοὺς προρρίζους τε, στύλους καὶ Ναοὺς θείᾳ δυνάμει καθεῖλες. Ναοὺς δὲ τοὺς βοῶντας, τῆς Τριάδος εἰργάσω· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Λογικὸς ἐπέφανεν, Οὐρανὸς διηγούμενος, τοῦ Μονογενοῦς, Θεοῦ δόξαν τὴν ἄρρητον, Ματθίας ὁ πάνσοφος, ἡ ἀστραπὴ τοῦ Πνεύματος, ὁ σαγηνευτὴς, τῶν πλανωμένων ὁ λύχνος, τῆς θείας φωταυγίας, τὸν ἄρρητον ὁ Μύστης, αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμνήσωμεν συμφώνως.

Ὑπερφυῶς συνείληφας, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὸν Δημιουργὸν, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενόμενον Ἄνθρωπον, τὸν τοῦ Πατρὸς ἀχώριστον, Δέσποινα Ἁγνή. ᾧ μελῳδεῖ πᾶσα Κτίσις· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ δημιουργῷ, καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Φίλον σε ἔφη ὁ Σωτὴρ, τοῖς αὐτοῦ καθυπουργοῦντα προστάγμασι, μάκαρ Ἀπόστολε, καὶ κληρονόμον τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερᾷ, ἡμέρᾳ συγκάθεδρον, Ματθία πάνσοφε, δυωδεκάδος Μαθητῶν τὸ συμπλήρωμα.

Τῷ σῷ Μάκαρ τοῦ Σταυροῦ, διελθὼν τὴν ἀγριαίνουσαν θάλασσαν, τοῦ βίου ἔφθασας, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως.

ϗ ἀκροπόλει ἐφετῶν, χαίρων νῦν παρέστασαι, σὺν Ἀποστόλων χορῷ δυσωπῶν, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Ἀκτῖνα εἶπες χρυσαυγῆς, θρυαλλίδι τῇ τοῦ Πνεύματος λάμπουσα, ὤφθη ἡ γλῶσσά σου, καταπιμπρῶσα ἔκφυλα δόγματα, κατασβεννύουσα Σοφέ, τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον, φῶς ἀπαστράπτουσα, τοῖς ἐν σκότει ἀγνωσίας καθεύδουσι.

Ἔπαυσας μόνη Γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν Πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον. ἐκαινοτόμησας θεσμοὺς, φύσεως ἀμόλυντε, τί διεσώθη τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου λύτρωσας.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι ϗ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἰούδας ὁ παράνομος, αὐθαιρέτῳ τῇ γνώμῃ, ἀπορραγὰς ὁ δείλαιος, δωδεκάδος τῆς θείας, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, ἐκλογῇ θεοκρίτῳ, Ματθίας ὁ πανεύφημος, προχειρισθεὶς ἀντεισήχθη, ὡς Μαθητὴς, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὡς πᾶσαν, τὴν γῆν λαμπρύνας δόγμασι, τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἐν Ὄρει τῷ Θαβὼρ, ἡ τῆς Τριάδος δόξα, ἀναφανδὸν ἐγνώσθη, σοῦ μεταμορφουμένου, Σωτὴρ μου ὑπεράγαθε.

... οἱ Οὐρανοὶ, ϗ στῆθι ἔξω.

Νεφέλη φωτεινὴ, φαιδρῶς ὑφαπλωθεῖσα, ἐν τῇ Μεταμορφώσει, κατέπληττε τοὺς θείους, τῶν Μαθητῶν ἀκραίμονας.

... αβὼρ ϗ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Ἠλίας σὺν Μωσῇ, παρέστησαί σοι Λόγε, ἐν τῇ Μεταμορφώσει· Πατὴρ δὲ ἐμαρτύρει, ἐξ Οὐρανοῦ φθεγγόμενος.

Ἴδον ἐν τῷ Θαβὼρ, Μωσῆς τε ϗ Ἠλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Τῇ Ἁγίῳ Μάρτυρος, ϗ Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου.

... ῥιαι ἐκέκραξα, ...

... δωκας σημάδων.

Λεύκη νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθεῖσης ἀλλοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς ϗ γηθοῦν, ἐφ' ὑψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιώμεθα. οἰκτίρμων γὰρ τὴν ἄμορφον, μεταμορφούμενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβὼρ κατελάμπρυνεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὦ φιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν ϗ φιλήκοοι, μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν· Χριστὸν ἐξαστράψαντα, θεϊκαῖς ἀκτῖσι, ϗ ἐνηχηθῶμεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, ἠγαπημένον ἀνακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβὼρ ϗ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἅπαν νῦν ἐγκόσμιον, ϗ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινείσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν ϗ ζώντων, κεκυριευκότος. θεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτὸν, μεταμορφούμενος συμπαρέστησε, τοῦ Νόμου ϗ τῆς χάριτος, τοὺς Πρωτοστάτας καὶ Κήρυκας, ἐν Θαβὼρ ὡς ηὐδόκησεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄνθρακά σοι ἔδωκε, Μάρτυς πυρὸς εἰς βοήθειαν, ὁ Δεσπότης ϗ Κύριος· ὑφ' οὗ πυρακτούμενος, τὸ γεῶδες σκῦλος, θᾶττον ἐξεδύσω, ϗ τὴν ἀθάνατον ζωὴν, ϗ Βασιλείαν ἐκληρονόμησας. διὸ σου τὴν χαρμόσυνον, χαρμονικῶς ἑορτάζομεν, Ἑορτὴν παμμακάριστε, στεφηφόρε Λαυρέντιε.

Ἄνθρακας ἐμάρανας, πλάνης Εἰδώλων Μακάριε, ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενος· ὑφ' ὧν λεπτυνόμενος, τὸ παχὺ σαρκίον, ὡς βαρὺ φορτίον, ἀπετίναξω ϗ τὸν χοῦν, τῆς τῶν Προγόνων ἡμῶν νεκρώσεως. ἐντεῦθεν ἀκατάσβεστος, ἄνθραξ ἡμῖν ἐχρημάτισας, καταυγάζων φαιδρότητι, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ἄν-

Ἄνθρακες ἀνήφθησαν, ἀπὸ Θεοῦ οἷα φαίνοντες, οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, καὶ τῆς ἀθεΐας, καταδιώκοντες θερμῶς, καὶ εὐσεβείας πυρσὸν ἀνάπτοντες. διὸ καὶ ὁ Λαυρέντιος, ὁ ἀληθὴς καὶ σεβάσμιος, τοῦ Σωτῆρος Διάκονος, διαπρέπει τοῖς θαύμασι.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Ὄρος.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἔδειξεν ἀμυδρῶς, ὁ Κύριος τὴν δόξαν, τὴν θεϊκὴν ἐν Ὄρει, τῷ Θαβωρίῳ ἄρτι, τοῖς Μύσταις οἷς ἠθέλησε.

Σοί εἰσιν οἱ Οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν.

Δεῦτε τοῖς Μαθηταῖς, συνεπόμενοι οἱ πάντες, ἐπὶ ἀρετῶν εἰς ὕψος, ὡς ἂν ἀξιωθῶμεν, σὺν τούτοις καὶ τῆς χάριτος.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, καθάρωμεν καρδίας, ὡς ἂν ἀθεάτως ἔλθῃ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡ δόξα, τῆς τελεσηλίου χάριτος.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβών.

Ἀπεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετεμορφώθης Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸ Ὄρος τὸ Θαβώρ, καὶ νεφέλη φωτεινή, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῇ δόξῃ σου κατεκάλυψεν. ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὁρᾶν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, ἄναρχε Λόγε Χριστὲ ὁ Θεός. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφούμενος Σωτήρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἤστραψας τῆς Θεότητος. νεφέλῃ δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἠλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι. διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν, Οἰκτίρμον· καλόν ἐστιν ὧδε εἶναι σὺν σοί. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λαυρέντιον κράτιστον ὑμνῶ προφρόνως.

Τριστάτας κραταιούς.

Λειμῶνι τῆς τρυφῆς, ὡς Χριστοῦ Στρατιώτης, ἐπαξίως ἐντρυφῶν, καὶ ταῖς Ἀγγελικαῖς, συγχορεύων Δυνάμεσιν, ἔλλαμψίν μοι φωτοφόρον, δωρηθῆναι δυσώπησον, ἀνυμνοῦντί σε μάκαρ Λαυρέντιε.

Ἀγῶνας ὑποδύς, τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου, νικηφόρος Ἀθλητής, στεῤῥότητι ψυχῆς, ἀνεδείχθης Λαυρέντιε, στέφανον δικαιοσύνης, εὐπρεπῶς ἐνδυσάμενος, καὶ διάδημα τὸ ἐπινίκιον.

Υἱὸς ὡς πεφυκώς, καὶ φωτός, καὶ ἡμέρας, παραδόξως ἐκ δυσμῶν, ὡς Ἥλιος ἡμῖν, αἰσθητὸς ἀνατέταλκας, αἴγλῃ τῇ φαεινοτάτῃ, καταυγάζων τὰ πέρατα, πανάοιδιμε Μάρτυς Λαυρέντιε.

Ῥυσθέντες τῷ σεπτῷ, τοκετῷ σου Παρθένε, τῆς τοῦ Ἅδου καὶ φθορᾶς, δεσμῶν καὶ κοσμικῆς, κατακρίσεως ἄχραντε· χαῖρε κεχαριτωμένη, εὐχαρίστως βοῶμέν σοι, ἡ σωτήριος πύλη τῆς χάριτος.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἔχων τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, πρὸς τοὺς ἀντιπάλους, ῥωμαλέως ἐχώρησας, καὶ νικήσας στεφανηφόρος, ἀνεδείχθης Ἀξιάγαστε.

Νόμῳ τοῦ Χριστοῦ φραξάμενος, τὴν νομοθεσίαν, τῶν δυσσεβῶν ὡς ἀήττητος, ἀντετάξω γενναιοτάτῃ, καρτερίᾳ παμμακάριστε.

Ῥώμῃ θεϊκῇ νευρούμενος, τῆς πολυθεΐας τὴν ἀσθένειαν ἔλυσας· τοῦ Χριστοῦ δὲ τὴν πρὸ αἰώνων, διετράνωσας Θεότητα.

Ἶσος τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, φύσει καὶ οὐσίᾳ, καὶ Θεότητι γέγονε, τοῖς ἀνθρώποις ἴσος ὁ Λόγος, σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ Πανάμωμε.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν ἐράνιον πλοῦτον συναγαγών, καὶ τοῖς πένησι τοῦτον προσαγαγών, ἐσκόρπισας ἔδωκας, δεσμώταις τὸν ἄρτον σου· καὶ δι' αὐτοῦ κτησάμενος, ζωὴν τὴν ἀκήρατον, ἐν τῷ Χριστοῦ μαρτυρίῳ, διέπρεψας Ὅσιε.

ἔθεν ἀριστεύσας, ϗ νομίμως ἀθλήσας, τὸν στέφανον εἴληφας, ἐκ Θεοῦ τῶν καμάτων σου, Ἀθλοφόρε Λαυρέντιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο Διάκονος τοῦ Λόγου, ϗ τῷ Λόγῳ κοσμούμενος, τῷ τοῦ Λόγου πόθῳ, γνώμῃ τῆς ψυχῆς σφραγίζεται. ϗ σὺν τῷ Λόγῳ δικαίως βασιλεύει νῦν, εὐφροσύνης ϗ δόξης αὐτοῦ ἐμφορούμενος.

Νυσταγμὸν τῆς ἀσεβείας, εὐσεβῶς οὐκ ἐνύσταξας, ἐγρηγόρσει θείᾳ, τῆς μαρτυρικῆς σου ἐνστάσεως, ἀπὸ βλεφάρων τὸν ὕπνον τὸν εἰς θάνατον, ἀπωσάμενος Μάρτυς Χριστοῦ ἱερώτατε.

Κατὰ τῆς τῶν πλανωμένων, δυσσεβοῦς ὑπολήψεως, ἀληθείας ὅπλοις, καὶ θεοσεβείας φραξάμενος, ταύτης εἰς τέλος καθεῖλες τὸ μνημόσυνον, διὰ Πίστεως ϗ γνωμικῆς διαθέσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸν τύπον παύσαντες τῆς προτέρας, ἀποθέμενοι βρώσεως, τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον, ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ σιτιζόμεθα, τὸν ἐκ τῆς γῆς τῆς Παρθένου ἀνατείλαντα· ἣν ὡς πρόξενον τῶν ἀγαθῶν μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἔκλινας τὸ βλέμματι, ταῖς θείαις καλλοναῖς, ἐνορῶν πάντων τῶν τερπνῶν, τῶν ἐν γῇ Λαυρέντιε καταπεφρόνηκας, ϗ δεινῶν τοῦ σώματος, ἀλγηδόνων ἀξίαγασε.

Τὸν Χριστὸν διάκονον, γενόμενον ἡμῖν, δωρεῶν τῶν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἐπιγνοὺς Διάκονος τούτου γεγένησαι, πρὸς αὐτὸν δι' αἵματος, ἐκδημήσας Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Συμφυὴς ϗ σύμμορφος, ὑπάρχων τῷ Πατρὶ, ὁ Υἱὸς ὁ μονογενὴς, τοῖς ἀνθρώποις γέγονε θέλων ὁμόφυλος, σαρκωθεὶς ὁ Ὕψιστος, ἐκ γαστρός σου Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ ϛ'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Τὸ ἄυλον πῦρ σε κατοπτῆσαν, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων, κατεσκεύασεν ἥδιστον βρῶμα, τῷ τιμῶν ἡμῶν, σωτηρίαν στέργοντι, ϗ πεινῶντι Παναοίδιμε.

Θεοῦ τῷ φωτὶ προσομιλήσας, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ὡς Διάκονος ταύτης ὑπάρχων, φωτοειδής, Ἀθλοφόρε γέγονας, καταυγάζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Νευρούμενος θείᾳ δυναστείᾳ, ταῖς τοῦ πυρὸς ἐκχύσεσιν, ἐπικείμενος ἔφερες Μάρτυς, πόθῳ Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρούμενος, ϗ τῇ δρόσῳ τῇ τοῦ Πνεύματος.

Ὑπῆρξας Θεοῦ Παρθενομῆτορ, χαριτικὸν δοχεῖον, θρόνος ἔμψυχος, ἅγιον ὄρος, ϗ κιβωτὸς, ϗ σκηνὴ θεότευκτος, ϗ λυχνία χρυσαυγίζουσα.

„ Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ϗ
„ καταπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀ-
„ μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνά-
„ γαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ θείῳ πόθῳ, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σου, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, Ἀθλητῶν ἑδραίωμα, Θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε. ϗ ἐναθλῶν ἐβόας πιστῶς· οὐδείς με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Τὸν διαλάμψαντα ὡς φωστῆρα ἀπλανῆ ἐν τῷ Κόσμῳ, συνελθόντες πιστοὶ, ἐν ᾠδαῖς ᾀσμάτων τιμήσωμεν Λαυρέντιον τὸν Ἀθλοφόρον, καὶ μύστην τῶν ἀπορρήτων. ὅπως ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ῥυσθῶμεν πταισμάτων δεινῶν, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα καθαρθέντες, ὀψώμεθα Χριστὸν, τὸν τοῦτον ὑπερδοξάσαντα, κραταιῶς ἐναθλοῦντα, ϗ λέγοντα· Οὐδείς με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ Ι'. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Λαυρεντίου Ἀρχιδιακόνου, Ξύστου, ϗ Ἱππολύτου.

Τὸν Λαυρέντιον λαύρακα Χριστοῦ λέγω,
Ἐπ' ἐσχάρας ἄνθραξιν ἐξωπτημένον.
Τέλος Ἀθλητῶν ϗ κλέος τυχεῖν θέλων,
Ἤθλησας ἀθλῶν Ξύστε τὸν διὰ ξίφους.
Τὸν Ἱππόλυτον ἱππodέσμιον βλέπω,
Ἐναντίον πάσχοντα τῇ κλήσει πάθος.
Ὠπτήσατο δεκάτῃ Λαυρέντιον ἠΰτ' ἰχθύν.

Οὗτοι κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου γεγόνασι. ϗ ὁ μὲν Ἅγιος Ξύστος ἐξ Ἀθηνῶν ὑπῆρχεν, ἐν αἷς ϗ τὸν τῆς Φιλοσοφίας λόγον ἐξήσκησε. παραγενόμενος δὲ ἐν Ῥώμῃ, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος μετὰ τὸ μαρτυρῆσαι τὸν Ἅγιον Στέφανον. ὠδίνοντος δὲ ἤδη

τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ, κελεύει ὁ Ἅγιος Ξύστος Λαυρεντίῳ τῷ Ἀρχιδιακόνῳ αὐτοῦ διοικῆσαι τὰ σκεύη τῆς Ἐκκλησίας. ὁ δὲ, ταῦτα πωλήσας, διένειμε πτωχοῖς. τοῦ δὲ Δεκίου ὑποστρέψαντος ἐκ Περσίδος, προσήχθη αὐτῷ ὁ Ἅγιος Ξύστος ὁ Ἐπίσκοπος. καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι μὴ πεισθεὶς, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ αὐτὸν Θεὸν καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντὸς καθομολογήσας, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἐτμήθη. Εἰσαχθεὶς δὲ Λαυρέντιος ὁ Ἀρχιδιάκονος, καὶ τὰ ἱερὰ χρήματα ἀπαιτούμενος, καὶ αἰτήσας ἁμάξας, καὶ λαβὼν τοὺς χωλοὺς καὶ ἀναπήρους, οἷς διένειμε τὰ χρήματα, καὶ ταῖς ἁμάξαις ἐπιβιβάσας, ἤγαγε πρὸς τὸν Βασιλέα. ὃς ἰδὼν, καὶ ὀργισθεὶς, κελεύει τὸν Ἅγιον Λαυρέντιον τυφθῆναι σφοδρῶς, εἶτα βληθῆναι ἐν τῇ φυλακῇ. ἐν ᾗ γενόμενος, ἰᾶτο πάντας, ὅσοι πρὸς αὐτὸν ἐφοίτων, ᾧ ἂν ἕκαστος κατείχετο νοσήματι. ἅπερ ὁ Τριβοῦνος Καλλίνικος βλέπων, ὁ καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐπιστατῶν, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ ἐβαπτίσθη. μετὰ τοῦτο δὲ παρίσταται ὁ Ἅγιος Λαυρέντιος τῷ Βασιλεῖ, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς Εἰδώλοις, ἐπὶ ἐσχάρας ἁπλοῦται, κάτωθεν ὑφαπτομένου πυρός. καὶ ἐν αὐτῇ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. καὶ κηδείας τῆς ὀφειλομένης παρὰ τοῦ Ἱππολύτου τυγχάνει. ὅπερ γνοὺς ὁ Βασιλεὺς, καὶ μεταπεμψάμενος αὐτὸν, ἐκέλευσε κινάραις σιδηραῖς μαστιγωθῆναι. ὑφ᾽ ὧν ἐπὶ πολὺ συρόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. λέγεται δὲ, ὅτι τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὸ παθεῖν τὸν Ἅγιον Ἱππόλυτον, Δέκιος καὶ Βαλλεριανὸς, καθήμενοι ἐπὶ τῶν ἵππων αὐτῶν τοῦ ἀφικέσθαι πρὸς τὸ θέατρον, ἐξέπνευσαν· κράξας ὁ Δέκιος ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὦ Ἱππόλυτε, ὡς αἰχμάλωτον ὅπου δεδεμένον ἀπάγεις με; ἔκραξε δὲ καὶ ὁ Βαλλεριανός· πυρίναις με καθήναις ὅπως ἕλκεις; τοῦτο δὲ δῆλον γέγονε καθ᾽ ὅλην τὴν Οἰκουμένην. καὶ πάντες ἐστερεώθησαν τῇ Πίστει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μυσταγωγῆσαι προκριθεὶς, καὶ διακονῆσαι τῷ Λόγῳ, σκεῦος ἐδείχθης ἱερὸν, ὡραίου Ναοῦ καὶ ἀνάθημα, μελῳδῶν τῷ ποιήσαντι· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ, περιτειχιζόμενος Μάρτυς, τοῖς τοῦ θανάτου καὶ φθορᾶς, νομοθέταις τὸν νοῦν οὐχ ὑπέκλινας, ἀναμέλπων Λαυρέντιε· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὥσπερ ἀνάλγητον σαφῶς, σῶμα περικείμενος Μάρτυς, γενναιοτάτῳ λογισμῷ, τοῦ παμφάγου πυρὸς κατετόλμησας, ἀνακράζων πανόλβιε· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἐδείχθης νοητὴ, τῆς ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, ἐπιφανείσης ἐπὶ γῆς, τοῖς ἀνθρώποις ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, τοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν Πατέρων εὐλογημένου.

Ὠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε.

Ῥωμαλέῳ φρονήματι γέγονας, τῆς ἀσβέστου φλογὸς εὐτονώτερος, ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι, πυρακτούμενος Μάκαρ. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ἐβόας τὸν Κύριον.

Ὁ τοὺς Παῖδας τοὺς τρεῖς ἐκμιμούμενος, καὶ πυρὸς κατασβέσας τοὺς ἄνθρακας, δρόσῳ τῆς θείας χάριτος, ἀνακράζει καὶ μέλπει· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φωτισμὸς ὁ Χριστός σοι γενόμενος, τὴν αὐτοῦ σε ἰσχὺν περιέζωσε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνήγαγεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντα· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ῥίζης τοῦ Ἰεσσαὶ ῥάβδος πέφυκας, καὶ Χριστὸν τὸν Θεόν μου καὶ Κύριον, ὑπερφυῶς ἐξηνθήσας, τῆς Θεότητος ἄνθος. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογοῦμεν Παρθένε τὸν τόκον σου.

Ὁ Εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ὁλόκληρον θῦμα καὶ δεκτὸν θυμίαμα, τῷ Δεσπότῃ προσενήνεξαι, ὥσπερ χρυσίον ἐν καμίνῳ, πυρὶ δοκιμασθεὶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ τόμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος, τῶν πρωτοτόκων Ἀξιάγαστε.

ΝΕύσει ἀκλινεῖ πρὸς τὸν Θεὸν θέμενος, καὶ αἰώσει τῇ ἀμείνονι, λόγῳ καὶ θείᾳ θεωρίᾳ, φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ Λαυρέντιε, καρδιῶν αἵ σοι τηλαυγῶς ἐξεγένετο. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

ΩΣ Ἥλιος Μάκαρ ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, θαῦμα μέγα καὶ παράδοξον, πᾶσαν φωτίζων Ἐκκλησίαν, ταῖς σαῖς μαρμαρυγαῖς ἀξιάγαστε, καὶ θάλπων πάντας τῇ ζέσει τῆς Πίστεως. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

ΣΎμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, πόῤῥωθεν ταῦτα μυηθέντες, ἐκ θείας ἐπιπνοίας τοῦ Πνεύματος, καὶ Κόσμῳ διαπρυσίως ἐκήρυξαν. ὧν τὰς ἐκβάσεις νῦν θαυμάζομεν.

ΕΥ̓΄α μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῖς Μαθηταῖς.

ΑΓγελικαῖς Δυνάμεσι, καὶ Μαρτύρων χορείαις, Μεγαλομάρτυς σύνδοξε, συγχορεύων τῷ θρόνῳ, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, καὶ λαμπραῖς ταῖς ἐκεῖθεν, αὐγαῖς περιαγεόμενος, αἴτει φῶς καὶ εἰρήνην, τοῖς εὐσεβῶς, ἐκτελοῦσι μνήμην σου τὴν φωσφόρον, καὶ σὲ φαιδρῶς δοξάζουσιν, ὦ Λαυρέντιε μάκαρ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

ΦΩνῇ σοι Πατρικὴ, Οὐρανόθεν ἠκούσθη· οὗτός ἐστι βοῶσα, Υἱός ὁ ἀγαπητός μου· αὐτοῦ πάντες ἀκούετε.

οἱ εἶσιν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστιν.

ΑΝέλθωμεν πιστοὶ, νοητῶς ἐν τῷ Ὄρει, τῆς θεωρίας ὅπως, τὴν δόξαν τοῦ Σωτῆρος, Θεοῦ ἡμῶν κατίδωμεν.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί.

ΓΡάφων ὁ Ψαλμῳδὸς, Θαβὼρ Χριστὲ Σωτήρ μου, καὶ Ἑρμὼν ἀνεβόα, ἐν τῷ ὀνόματί σου, σαφῶς ἀγαλλιάσονται.

καὶ νῦν. Ὅμοιον.

ΠΑντάναξ Βασιλεῦ, εἰρήνευσον τὸν Κόσμον, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, Παρθένου Πανταnάσσης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

ιγ΄ Ἁγίου Μάρτυρος Εὔπλου.

...κέκραξα,

...

...ημένος αὐτῆς Χριστέ.

ΜΟρφούμενος δι' οἶκτον Χριστὲ, Ἀδὰμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὤφθης δεύτερος Ἀδάμ. ἐν Ὄρει δὲ Σωτήρ μου Θαβὼρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

ΕΞέστησαν ὁρῶντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστὲ, ἐν Ὄρει τῷ ἁγίῳ. μεθ' ὧν σε προσκυνοῦμεν, σὺν τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι.

ΛΑμπρύνεται ἡ Κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ· ἣν τοῖς Θείοις, Ἀποστόλοις ἐν Θαβὼρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἠλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὢν, ἀῤῥήτως λάμψας ὑπὲρ Ἥλιον.

...ανεύφημοι Μάρτυρες.

ΕΥ̓΄πλε πανοίδιμε ἐχθροῦ, δυσμενοῦς κατέβαλες, τὰς μηχανὰς ἀνδρειότητι, στεῤῥᾷ ἀθλήσεως, προσπαλαίσας τούτῳ· καὶ Χριστῷ τῷ Κτίστῃ σου, θυσία καθαρὰ καὶ εὐπρόσδεκτος, καθιερώθης νῦν, τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

ΕΥ̓΄πλε πανοίδιμε Σταυρῷ, τῷ Χριστοῦ φραξάμενος, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, ἑκουσίᾳ γνώμῃ, καρτερῶς ἐχώρησας· καὶ τοῦτον προφανῶς τροπωσάμενος, συμβασιλεύεις νῦν, τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

ΕΥ̓΄πλε πανοίδιμε Χριστὸν, ἀῤῥωγὸν κτησάμενος, τῶν ὑλικῶν καταφρονήσας. τὸ σῶμα δι' αὐτὸν, τῷ διώκτῃ Μάρτυς, παραδοὺς εἰς μάστιγας, ἀνένδοτος ἐναθλῶν μέχρις αἵματος. διὸ στεφάνῳ σε, τῷ τῆς νίκης κατεκόσμησεν, ὁ Δεσπότης καὶ Σωτὴρ καὶ Κύριος.

Ὄρος τὸ ποτέ.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

ΦΥ̓΄σιν τὴν τοῦ Ἀδάμ, Χριστὸς ἀμεῖψαι θέλων, ἐν Ὄρει νῦν ἀναίρει, Θαβὼρ παραγυμνῶσαι, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

οἱ εἰσὶν οἱ Οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστίν.

Σέλας τὸ τερλαμπές, ἀστράψαν ἀπορρήτως, τῆς Θεϊκῆς σου δόξης, Θαβὼρ ἐν Ὄρει Σῶτερ, τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνε.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Ἄφνης οἱ Μαθηταί, τὸ ἔξαλλον ἰδόντες, τὸ τῆς στολῆς καὶ πάσης, διαστίας σου Λόγε, πρηνεῖς πεσόντες ἔψαλλον.

Εἰς Ὄρος ὑψηλόν.

πεφαίνης σήμερον.

Ἑορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότου, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τὸ Ὄρος νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

ὸν συνανάρχον Λόγον.

Ὁ Ὁμότιμος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἁγνῆς Θεόπαιδος, καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Θαβώρ, σὺν τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, ἐνδόξως μετεμορφώθη. διὸ ὑμνοῦμεν τὴν θείαν, καὶ πανάγιον αὐτοῦ συγκατάβασιν.

ὸν κλεινὸν Εὔπλον εὐσεβῶς ἐπαινέσω.

Τριστάτας κραταιούς.

Τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀπλοΐστας ἐσῆλθες, εἰς λιμένα τῆς ζωῆς. ἐν ᾧ περιχαρῶς, ἀγαλλόμενος Ἔνδοξε κόπασόν μου τῆς καρδίας πολυτάραχον κλύδωνα, γαληνῶς τοῦ δοξάζειν τὴν μνήμην σου.

Ὁ Λόφωτος Ἀστήρ, ἀρετῶν διαδοχίαις, καταυγάζων τοὺς πιστούς, ἀνέτειλας Σοφέ, τῷ στεπτῷ στερεώματι, Εὔπλε τῷ τῆς Ἐκκλησίας· καὶ τὸν ζόφον ἀπήλασας, τῶν δαιμόνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Νευρούμενος Σοφέ, θεϊκῇ δυναστείᾳ, θαρσαλαίῳ λογισμῷ, Θεὸν τὸν ἐκ Θεοῦ, γεννηθέντα ἐκήρυξας, Σταύρωσιν ἐθελουσίως, ὑπομείναντα Ἔνδοξε, καὶ Θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντα.

Κινείσθω πρὸς τὴν σὴν, εὐφημίαν πᾶν στόμα, ὅτι στόματος ἐχθροῦ, ἐνθέοις διδαχαῖς, Θεοφόρε ἐξήρπασας, πάντας τοὺς εὐπαθεστάτους, δεξαμένους τοὺς λόγους σου, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Θεοτοκίον.

Λαμπρυνθείσας σου Χριστός, τὴν νηδὺν τὴν φωσφόρον, τῇ καθόδῳ τῇ φρικτῇ, ὡς Ἥλιος Ἁγνή, τοῖς ἐν Κόσμῳ ἀνέτειλε, λύων τῆς πολυθεΐας, τὴν ἀχλὺν τὴν κατέσπερον, καὶ φωτίζων τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα.

Ὠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ἑαυτὸν ἐξέδωκας, ὥσπερ Ἀμνὸς ἑκουσίως, σφαγιασθῆναι θέλων, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ διὰ σέ, ἐθελοντὶ πτωχεύσαντος, καὶ σφαγέντος, Εὔπλε παμμακάριστε.

Ἱερεῖον ἄμωμον, εὐωδεστάτη θυσία, καὶ προσφορὰ τελεία, προσανηνέχθης τῷ Θεῷ, περιχαρῶς Μακάριε. ἀναμέλπων· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Νόμοις κρατυνόμενος, Εὐαγγελίου Θεόφρον, μέσον ἀνδρῶν ἀνόμων, ἐπέστης κράζων ἐμφανῶς· τοῖς μὴ ζητοῦσι πάρειμι, διελέγξαι, τούτων τὴν δυσσέβειαν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας ὅδ' ὅλως, τῆς παρθενίας κλεῖθρα, τῆς σῆς ἐσφράγισεν Ἁγνή. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, στερεωθῆναι, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε Συναγωγή, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς Νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων, ἐπέστης ἐκβοῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν σταδίῳ· αὐτόκλητος πάρειμι, ἐναθλῆσαι στερρότατα. ὅθεν κλίνας σου, περιχαρῶς τὸν αὐχένα, ὑπεδέξω, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους, τελέσας τὸν δρόμον σου.

Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ναὸς ἔμψυχος Τριάδος τῆς παναγίας, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης, καὶ Ναοὺς τῶν Εἰδώλων, Εὔπλε κατηδάφισας, τῷ ὅπλῳ τῆς Πίστεως.

Ἐνηδόμενος τῷ κάλλει τῷ θείῳ Εὔπλε, τῶν αἰκισμῶν καὶ πόνων, τῶν ἀπείρων βασάνων, μάκαρ κατεφρόνησας, καὶ χαίρων ἐνήθλησας.

Ψη-

Ὑψηλόφρονα καρδίαν τοῦ παλαμναίου, καταναλώσας Θεόφρον, ἐταπείνωσας Μάρτυς, καὶ πρὸς τὸν ὑψώσαντα, βροτοὺς ἀνελήλυθας.

Ἡττώμενος τῷ φίλτρῳ τῷ τοῦ Δεσπότου, πᾶσαν τὴν πλάνην Μάρτυς, ἐξενεύρωσας οὗτος, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, προθύμως ἐχώρησας.

Θεοτοκίον.

Ἱκανῶς οὐ σθένουσιν οἱ πλεῖστοι τοῦ λαοῦ σου, σὲ τὴν τεκοῦσαν Κόρη, τὸν πλαστουργήσαντα πάντας, θείαις ἐπιγνώσεσι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ὁλικῶς ταῖς νεύσεσι, ταῖς θείαις λαμπρυνθεὶς, καὶ ἀνδρείᾳ ὀχυρωθεὶς, ὥσπερ λέων Ἄριστε, σὺ πρὸς τὸ στάδιον, πεποιθὼς εἰσέδραμες, τὴν δυσσέβειαν τροπούμενος.

Νέμουσαι τὴν ἄλυπον, ζωὴν ὁ Λυτρωτὴς, δι' αὐτὸν θάνατον πικρὸν, Ἀθλοφόρε, ἔνδοξε, καθυπομείναντι, καὶ χοροῖς συνέταξε, τῶν Μαρτύρων ἀριστεύσαντι.

Ἔκλινας αὐχένα σου, προθύμως λογικῶς, καὶ τὴν κάραν ἀφαιρεθεὶς, τῷ Χριστῷ τρανώτερον, συνεδέθης ὅσιε, ἀπολαύων τῆς θεώσεως.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγγέλων ἀληθῶς, τῶν Ἀγγέλων τὸν Ποιητὴν, ὑπὲρ λόγον κυήσασα τὸν δοξάσαντα, τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Στάζόμενος αἵματι παρέστης, τῷ σῷ Ἀγωνοθέτῃ, γενναιότατε Εὔπλε Θεόφρον, καὶ παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους ἀλλήφας, τοὺς τῆς νίκης ἀγαλλόμενος.

Ἔστης πρὸ τοῦ βήματος ἀνδρείως, τοὺς τοῦ Δεσπότου Νόμους, ταῖς ἀγκάλαις σου Εὔπλε κατέχων, καὶ προφανῶς, τοὺς ἀνόμους Ὅσιε, διελέγχων προθυμότατα.

Ὀχλαγωγιῶν πληθὺν μὴ δειλιάσας, μὴ φοβηθεὶς τὸ ξίφος, τὴν ἀλήθειαν σὺ πρὸ βημάτων, δικαστικῶν, εὐσεβῶς ἐκήρυξας, καὶ τὴν πλάνην ἐθανάτωσας.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα παράδοξον πῶς τίκτεις, πεῖραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα, πῶς θηλάζεις δὲ Παρθενομῆτορ, τὸν χορηγὸν, ἀληθῶς τοῦ γάλακτος, καὶ τροφέα πάσης Κτίσεως;

Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ,,
καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ,,
ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ,,
ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου Πολυέλεε. ,,

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΙΑ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὔπλου.

Στίχ. Ἐκ τῆς στολῆς μὲν, σεπτὸς Εὔπλος Λευίτης.

Ἐκ τῆς τομῆς δὲ, στερρὸς οὗτος Ὁπλίτης.

Ἐλλήγῃ ἐνδεκάτῃ ξίφει Εὔπλος κατῄσχυνε.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ Πόλεως Κατάνης, τῆς Σικελῶν Ἐπαρχίας· διαβληθεὶς δὲ πρὸς τὸν Ἄρχοντα Καλβησιανὸν, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ ἀρνησάμενος, πρῶτον μὲν ἀνακρεμᾶται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας πρὸς τοῖς γόνασιν, ἔπειτα κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου ὀρθοῦ, καὶ χερσὶ σιδηραῖς ξέεται, ὅτε καὶ θείας φωνῆς ἐλθούσης, ἀνέθορε. μετὰ δὲ ταῦτα σφύραις σιδηραῖς τὰς κνήμας αὐτοῦ θλάττεται. καὶ ἐν εἱρκτῇ ἀπορριφεὶς, εὐχῇ μόνῃ, πηγὴν ὕδατος ἀναδοθῆναι πεποίηκεν ἐν τῇ φυλακῇ. εἶτα πάλιν ἐκβληθεὶς, σιδηροῖς ὄνυξι πεπυρακτωμένοις τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ κατετρώθη. καὶ αὖθις τῇ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ κατεδικάσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Τελοῦνται τὰ Ἐγκαίνια τοῦ σεβασμίου καὶ περικαλλοῦς Οἴκου καὶ Θείου Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ἐλεούσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Διήγησις περὶ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Τιβερίου τοῦ Βασιλέως, θαῦμα μέγα καὶ παράδοξον γέγονε. Γυνὴ γάρ τις, τοὔνομα Μαρία, Συγκλητικὴ φιλόχριστος, τὴν ἀξίαν Πατρικία, χήρα οὖσα, περιέπεσε πάθει χαλεπῷ καὶ ἀνιάτῳ. καὶ ἀποκαμοῦσα ἀπὸ πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας, ἀνέθετο ἑαυτὴν τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. ἔννοιαν τοίνυν ἀγαθὴν ὑποθεμένη ἑαυτῇ, ἀποστέλλει πρὸς τοὺς Λειτουργοὺς τῆς ἁγίας Δεσποτικῆς καὶ Ἀχειροποιήτου Εἰκόνος, ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὴν ἀξιοῦσα. τῶν δὲ παραγενομένων, προσέπεσε τοῖς ποσὶν αὐτῶν λέγουσα· δέομαι ὑμῶν Κύριοί μου, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς, διὰ τὰς ἁμαρτίας μου, συνεχώρησέ με μαστίζεσθαι ὑπὸ

χαλεπῆς νόσου καὶ ἀλεθρίας, βούλομαι ἡ ταλαίπωρος καὶ ἀναξία, δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων ὑμῶν, δέξασθαι τὸν Δεσποτικὸν καὶ ἅγιον Χαρακτῆρα εἰς τὸν ταπεινὸν μου οἶκον, ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα, καὶ ἴσως δι' αὐτοῦ ποιήσει ἔλεος μετ' ἐμοῦ. οἱ δὲ, τήν δὲ τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς κατάστασιν ἐπιστάμενοι, ἤγαγον τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα· καὶ τῆς ἁγίας ἀνοιχθείσης θήκης, προσεκύνησεν ἡ Γυνὴ καὶ ἠσπάσατο. καὶ λαβοῦσα βαβίκινον μίτον ἰσόμετρον τῆς ἁγίας Εἰκόνος, τέθεικεν ἐπάνω αὐτῆς. εἶτα βαλοῦσα αὐτὴν εἰς καθαρὸν σκεῦος, ἠσφαλίσατο δι' αὐτῆς. καὶ ἀποθεῖσα ἐν τῷ εὐκτηρίῳ αὐτῆς, ἐφωταγώγει λαμπρῶς, ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα λειτουργοῦσα. πληρωθεισῶν δὲ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἤρξαντο αἱ ὀδύναι τῆς Γυναικὸς γίνεσθαι σφοδραὶ καὶ ἀφόρητοι, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτὴν μηδὲ τῆς κλίνης ἀναστῆναι. προσκαλεσαμένη δὲ μίαν τῶν Παιδισκῶν, ἣν οἶδε καθαρωτέραν, φησὶ πρὸς αὐτήν· δέξαι τὴν θήκην τῆς ἁγίας Εἰκόνος, ὅπως προσκυνήσω, καὶ εὕρω μικρὰν ἀνάπαυσιν τῆς συνεχούσης με σφοδρᾶς ὀδύνης. ἡ δὲ πορευθεῖσα εἰς τὸ εὐκτήριον, εἶδε θαῦμα μέγα καὶ φοβερὸν καὶ παράδοξον. φλὸξ γὰρ πυρὸς εἰς πλησμονὴν γενηθεῖσα ἐκ τῆς ἁγίας θήκης ἐκείνης, ἀνήρχετο μέχρι τοῦ στέγους, καὶ καθάπτουσα τὸ ὅλον Θυσιαστήριον, κατήρχετο μέχρι δαπέδου, μηδὲν τὸ σύνολον τοῦ Θυσιαστηρίου βλάπτουσα. καὶ ἐκπλαγεῖσα ἡ Παῖς, ἔπεσε χαμαί. δραμοῦσα δὲ εἶτα, ἀπήγγειλε τῇ Κυρίᾳ αὐτῆς. ἡ δὲ κατάφοβος γενομένη, κατῆλθε τοῦ κλινιδίου· καὶ βίᾳ πρὸς τὸ εὐκτήριον ἀπελθοῦσα, καὶ τὴν φλόγα ἰδοῦσα, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἀνεβόησεν. εἶτα μετεκαλέσατο τοὺς Λειτουργοὺς μετὰ σπουδῆς, συνηκολούθησε δὲ αὐτοῖς καὶ ὄχλος πολύς, καὶ πάντες ἰδόντες τὸ παράδοξον, κατεπλάγησαν. ἀνερχομένης δὲ τῆς φλογὸς καὶ κατερχομένης, ὥσπερ ὀθόνης πλοίου ὑπὸ ἀνέμου σφοδροῦ ῥιπιζομένου, ἔκραζον πάντες τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἐπὶ ὥρας πολλάς. γενομένης δὲ ἱερατικῆς εὐχῆς, κατέπεσεν ἡ φλόξ. καὶ ἀνοίξαντες τὴν θήκην, εὗρον τὴν ἁγίαν Δεσποτικὴν καὶ ἀχειροποίητον Εἰκόνα, ἀσινῆ, καὶ ἀλώβητον. λαβόντες δὲ καὶ τὸ βαβίκινον τμῆμα ὃ ἐπέθηκεν ἡ Πατρικία, εὗρον ἐν αὐτῷ ἕτερον Χαρακτῆρα Δεσποτικὸν ἀχειροποίητον, ὢ τοῦ Θαύματος, ὅμοιον τῷ πρωτοτύπῳ. δοξάσαντες δὲ τὸν Θεὸν ἐπὶ τούτῳ πάντες, καὶ ἀσπασάμενοι αὐτὸν, ἔθηκαν ἐπὶ τὸ ἄλγος τῆς Γυναικός. καὶ εὐθέως αἱ ὀδύναι ἀπηλλάγησαν· ἡ δὲ νόσος ἐδραπέτευσε, καὶ ἡ γυνὴ ἰάθη. καὶ τελείως εἰς ἑαυτὴν ἐλθοῦσα, ἀνέστη δοξάζουσα τὸν Θεὸν, σὺν πᾶσι τοῖς ἐλθοῦσι μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων. μετὰ δὲ χρόνους τινὰς ἡ τιμιωτάτη ἐκείνη, ἐπεὶ προέγνω τὴν ἐκ τοῦ βίου τούτου ἑαυτῆς μετάθεσιν, ὡς σκεῦος ἐκλογῆς οὖσα, ἐφρόντισεν ἀνατεθῆναι τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα τοῦτον, τῇ ἐν τῇ Μελιτινῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Ἀναλήψεως. καὶ ὡς ἐξ ἀποστολῆς τινὸς, φθάσαντες ἐκεῖσε, Δομετιανοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μελιτινῆς, ἐξαδέλφου τοῦ Βασιλέως Μαυρικίου, μετὰ καὶ τῶν πρώτων τῆς αὐτῆς Πόλεως, ἐπέγνω τοῦτο ἡ Πατρικία, καὶ ἐνεχείρισε τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ· εἰποῦσα τὸν σκοπὸν αὐτῆς, δι' ὃν ἀπεκομίσθη ἐν Μελιτινῇ.

Οὐκ ἄξιον δὲ παραδραμεῖν καὶ τὸ ἐφεξῆς θαῦμα. τῆς γὰρ ἐπιδρομῆς τῶν Περσῶν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως γενομένης, φόβῳ βαλλόμεναι αἱ τοῦ Μοναστηρίου Μονάζουσαι, μήποτε καὶ αὐταὶ συλληφθῶσι, κατέλαβον τὴν Κωνσταντινούπολιν. καὶ ἐξ ἀγνοίας οὖσαι, ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατριάρχου Σεργίου Μοναστήριον. ὃς καὶ μαθὼν περὶ τῆς ἁγίας ταύτης καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκόνος, καὶ μὴ βουλομένων τῶν Μοναζουσῶν, ἀφείλετο ταύτην. ἀλλ' ἐπανέστησαν αὐτῷ θλίψεις ἀλλεπάλληλοι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Βασιλέων ἀγανακτήσεις κατ' αὐτοῦ, παρὰ καὶ τῆς Ἐκκλησίας διάφοροι. καὶ ἐν τῷ αὐτὸν διαπορεῖσθαι περὶ τούτων, ὁρᾷ ἐν νυκτὶ φοβερόν τινα ἄνδρα, ἐρωτῶντα καὶ λέγοντα αὐτῷ· ἀπόδος ὃ ἔλαβες ἐν τάχει τοῦ Μοναστηρίου ἀδίκως. ἀναστὰς δὲ διελογίζετο. καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν ἐπυνθάνετο, τίνες εἰσὶν αὗται αἱ θλίψεις, καὶ δι' ἃς αἰτίας ὑπομένω ταύτας; μᾶλλον δὲ, ὅτι καὶ εἶδον ἐν νυκτὶ φοβερόν τινα ἄνδρα, ἐρωτῶντα καὶ λέγοντά μοι· ἀπόδος ἐν

τύχῃ ὃ ἔλαβες τοῦ Μοναστηρίου ἀδίκως. τίνος τί ἐλάβομεν ἀγνοῶ, οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Δέσποτα μηδὲν τοιοῦτον λογίζου· οὐδὲ γὰρ ἠδίκησας ποτέ τινα, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς τῶν δαιμόνων ἐνεργείας εἰσί, καὶ αἱ θλίψεις καὶ αἱ φαντασίαι. ἔτι πάλιν καταλαμβάνει ἡ νύξ· καὶ ἐπιστὰς ὁ φοβερὸς ἐκεῖνος, λέγει αὐτῷ μετ᾽ αὐστηρίας· ἀπόδος ἐν τάχει ὃ ἔλαβες ἀπὸ τῶν Μοναστριῶν τῆς Ἀναλήψεως. καὶ οὐκ οἶδας ὅτι ξέναι εἰσὶ καὶ ἀπαρηγόρητοι, ὡς ἀπ᾽ ἀλλοτρίας γῆς ἐλθοῦσαι. Ἔξυπνος δὲ γενόμενος, λέγει πρὸς τὸν Κουβουκλήσιον αὐτοῦ· Ἀδελφέ, ὡς ἔλαβες τὸν Δεσποτικὸν Χαρακτῆρα ἀπὸ τῶν Μοναζουσῶν, πῶς τοῦτο ἐλογίσαντο; ὁ δέ, βαρέως, Δέσποτα, κατὰ τὸ πολύ. καὶ ἐθυμῶντο, ἠμύναντο ἂν ἡμᾶς. τότε συνῆκεν ὁ Πατριάρχης ἑαυτοῦ κατήγορος. καὶ μετὰ πολλῆς τιμῆς καὶ σπουδῆς ἀπέστειλε τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα ἐν τῇ Μονῇ τῶν Μοναστριῶν, κατὰ τὴν ἀκριβῆ ἐννάτην τοῦ Νοεμβρίου Μηνός. κατέπαυσαν δὲ καὶ οἱ πειρασμοί, καὶ αἱ θλίψεις τοῦ Πατριάρχου, καὶ αἱ Μονάστριαι ἠγαλλιάσαντο, ἀπολαβοῦσαι τὸν μηδέποτε λήγοντα ἀΐδιον Χαρακτῆρα.

αῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις ὁ Θεός.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Στάξαν σου ἐν γῇ τὸ αἷμα, ἀπέσβεσε τὴν πυράν, τῆς πλάνης Πανόλβιε, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, πλουσιωτάτως ἤρδευσεν, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦσάν σε.

Ἔχων φρόνημα γενναῖον, καὶ ἄσειστον λογισμόν, τὴν πλάνην κατέσεισας. καὶ προϊστάμενος τοῦ ψεύδους, ταῖς ἀψευδέσιν ἤλεγξας, διδαχαῖς Εὔπλε πάνσοφε.

Πύλαι σοι τοῦ Παραδείσου, Εὔπλε Μάρτυς Χριστοῦ, ἠνοίχθη μακάριε, κεκαλλωπισμένον ἰδοῦσαι, τῷ θείῳ Πάθει, καὶ τῷ νικητικῷ διαδήματι.

Ἄνθραξ κεκαθαρμένος, θεῖε Μάρτυς τὴν ψυχήν, ἄνθρακας κατέσβεσας, τῆς πολυθείας κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἴνασα τὴν θείαν μήτραν, κάμινος ἡ Περσική, τυποῖ σε Παναμώμε· σώζει Νεανίας ἀφλέκτους, ἀναβοῶντας· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νοσημάτων παντοίων καθάρσιον, καὶ πνευμάτων δεινῶν ἐλατήριον, τὸ σὸν ὑπάρχει Λείψανον. ὃ κυκλοῦντες βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐπὶ σοὶ τῶν πιστῶν δῆμος γέγηθε, πρὸς Χερσόνεσι μεσίτην κτησάμενος, καὶ πρεσβευτὴν θερμότατον, καὶ προστάτην παμμάκαρ, Εὔπλε Λευΐτα, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Συνελθόντες ἀρύσασθε ἄνθρωποι, νοσημάτων κατάλληλον ἴαμα, ἐκ τῆς σοροῦ τοῦ Μάρτυρος, καὶ βοήσατε πίστει· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡραιώθης Ἁγνὴ παναμώμητε, ὑπὲρ πᾶσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, τὸν Ποιητὴν κυήσασα, τῶν βροτῶν καὶ Ἀγγέλων, ὃν μελῳδοῦμεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα- »
ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· πάν- »
τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. »

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς. »

Ἰδεῖν ἠξιώθης ἀληθῶς Πανόλβιε, τὰ μακρόθεν σοι ποθούμενα. ἔσχες ἐφέσεως ὡς φθάσας, αὐτὸ τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, τοῦ πόθου σου σαφῶς τὸ συμπέρασμα, Εὔπλε Λευΐτα ἀξιάγαστε.

Ὡς σκῆπτρον κατέχων τὸν Σταυρὸν μακάριε, τῇ χειρί σου· τὴν πορφύραν δέ, ἣν ἐξ αἱμάτων ἱερῶν σου, ἐφοίνιξας λαμπρῶς περικείμενος. Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι, Εὔπλε Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Σήμερον Κατάνη ἡ σεπτὴ Μητρόπολις, πολιοῦχον νῦν τὸν ἄριστον, σὲ κεκτημένη ἑορτάζει, τὴν θείαν ἐκπληροῦσά σου ἄθλησιν, σὺν πάσαις ἐπαρχίαις καὶ Πόλεσιν. ἣν περιέποις σαῖς δεήσεσιν.

Ἥλιος ὁλόφωτος σαφῶς γεγένησαι, καὶ πρὸς φέγγος κατεσκεύασας, Μάρτυς τὸ θεῖον τῇ μεθέξει, θεούμενος τῇ θείᾳ μακάριε. καὶ νῦν φωταγωγεῖς τοὺς τελοῦντάς σου, τὴν φωτοφόρον μάκαρ ἄθλησιν.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον κειμένην

βέθρου ἀπωλείας, ἀνάστησον ἐχθροὺς καταισχύνουσα, τοὺς θλίβοντας ἀεὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἄθλοις ἀνακείμενος, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, λαμπόμενος Ἀθλοφόρε, τῶν ἐκπληρούντων μέμνησο, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων Ἅγιε, ὡς τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, Διάκονον μάρτυς Εὔπλε.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαίρετε ἡ τριάς, τῶν θείων Ἀποστόλων. ἡ τῆς Τριάδος εἶδες, τὸν κατ᾽ οὐσίαν ἕνα, εἰς Ὄρος τὸ Θαβώριον.

Οἱ αἴσιοι οἱ Οὐρανοί, καὶ στῇ ἐστίν.

Εὐγενέστατοι τὸ Θαβώρ, τὸ πρὶν ζοφωδεστάτῳ. φωτὸς γὰρ ἠξιώθης, οὐκ αἰσθητοῦ Ἡλίου, τῆς ἄνω δὲ λαμπρότητος.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Φωτὶ μὲν τῷ τοῦ σοῦ, προσώπου ἐλλαμφθέντες, οἱ Μαθηταί σου Σῶτερ, μὴ φέροντες τὴν αἴγλην, εἰς γῆν ἄφνω κατέπιπτον.

Ἰδοὺ ἐν τῷ Θαβώρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν τεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

...ῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φωτίου, καὶ Ἀνικήτου.

Ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, διὰ τὸ ἐν τῇ ιγ΄. ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτήν.

Κύριε ἐκέκραξα,

...δωκας σημείωσιν.

Πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ κατατέμνοντα ὄργανα, οὐ θυμὸν ἀλογώτατον, ἀφρόνως διακαίζοντος, οὐχ ὁρμὰς λεόντων, οὐ θράσεις λεβήτων, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκκοπάς, οὐδὲ θανάτου πικρὰν ἀπόφασιν, ὑμᾶς ἀθανατίζουσαν, καὶ πρὸς Θεὸν τὸν ἀθάνατον, εὐκλεῶς παραπέμπουσαν, Ἀθληταὶ γενναιότατοι.

Τὸ μακαριώτατον, καὶ κατὰ πάντα σεβάσμιον, καὶ ἀξίοις ποθούμενον, τέλος ἀπειλήφατε, καὶ τὰς δι᾽ αὐτοῦ, γενναῖοι ἐλπίδας. καὶ ἀναβλύζετε ἡμῖν, κρουνοὺς θαυμάτων φλογμὸν ἐξαίροντας, παθῶν ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον, Ἑορτὴν ὑμῶν πάντοτε, ἐκτελούντων Πανεύφημοι.

Φώτιος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Ἀνίκητος, ἡ δυὰς ἡ πανάριστος, Τριάδος λαμπρότητι, κατηγλαϊσμένοι, καὶ πεποικιλμένοι, ταῖς τῶν στιγμάτων καλλοναῖς, μετ᾽ Ἀγγέλων νῦν ἀγάλλονται. τοῖς πίστει δὲ τὴν ἔνδοξον, καὶ ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν, ἑορτάζουσι νέμουσι, φωτισμόν τε καὶ ἔλεος.

...ς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν δι᾽ οἶκτον γενόμενον, ὡς ἀδιάκριτον Ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ὁμολογήσας, κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα στόματα, μονοθελητῶν, μονενέργητον πλάνην δοξαζόντων, ἐπηρείᾳ διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτήναντος.

Ταῖς γλώσσαις τῶν δογμάτων τοῦ Πύρρου Πάτρα ἀπέπνιξας, λοιδορεῖται Μάξιμε τὸν κακόφρονα· καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις ἀοίδιμε, μαστιζόμενος σφοδρῶς, καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα δι᾽ ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Ὀξυγράφου ὡς κάλαμος, κινούμενή τῷ Πνεύματι, ἡ ἁγία γέγονε Μάκαρ γλῶσσά σου, καλλιγραφοῦσα ἐν Πνεύματι, πλάξι καρδιῶν ἡμῶν, Νόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τὴν ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθεῖσαν θελήσαντος.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητήν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Μάξιμε. διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐ-

θεῖαν.

θεῖαν, τορεύεσθαι ἔγνωμεν. μακάριος δὲ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, ϗ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε ϗ Δικαίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸν γνόφον τὸν νομικὸν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως διεδέξατο Νεφέλη. ἐν ᾗ Μωϋσῆς ϗ Ἠλίας γενόμενοι, ϗ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιωθέντες, Θεῷ ἔλεγον· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὄρει ἐν τῷ Θαβὼρ, προσέλθωμεν προθύμως, θεάσασθαι τὴν δόξαν, τοῦ παντων Βασιλέως, Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

οἱ εἰσιν οἱ Οὐρανοί, ϗ σὴ ἐστιν.

Ὤφθης σὺν Μωϋσῇ, Ἠλίᾳ τε Σωτήρ μου, καὶ Μαθηταῖς προκρίτοις, ἐν Ὄρει Θαβωρίῳ, ἀστράψας ὑπὲρ Ἥλιον.

αβὼρ ϗ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Ἦκουον Πατρικῆς, φωνῆς προσμαρτυρούσης, τὴν δόξασαν Σωτῆρά μου. καὶ Μαθηταὶ ἀκροαταὶ τῆς φωνῆς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ἔτρεψας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα· ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας· παρρησίαν ἔχων ἐν τῷ μνήμῃ σου, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

τῆς Θεότητός σου Σωτήρ.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας Διδάσκαλε, ϗ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας. λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

εορτὴν ἐπαινῶ Μαρτύρων ξυνωρίδα.

Γωσὴφ

αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Τοῖς πόνοις, τοὺς τῆς σαρκὸς Πανεύφημοι, ἐγκαρτερήσαντες, ἀθλητικῷ στερρῷ λογισμῷ, πρὸς τὴν ἄπονον χαίροντες, ζωὴν μετεβιβάσθητε, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Ἐν θέοις, ὀχυρωθεὶς Ἀνίκητε, ὅπλοις τῆς Πίστεως, πρὸς συμπλοκὴν ἀσάρκων δυσμενῶν, ῥωμαλέως ἐχώρησας, ϗ τὰ αὐτῶν στρατεύματα, θείᾳ δυνάμει ἐξηφάνισας.

Ἠπείρων, ἀδολεσχίαν ἔδοξε, ϗ τὸν ἀδόκιμον, Ἕλληνα σοὶ φρονήσει θεϊκῇ, λαμπρυνόμενος ἔχωσας. ϗ σεαυτὸν Ἀνίκητε, ὅλον πρὸς ἄθλησιν ἐκδέδωκας.

Παρθένος, ϗ πρὸ τοῦ τόκου Ἄχραντε, ϗ μετὰ γέννησιν, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης. τὸν Θεὸν, ὑπὲρ λόγον γὰρ ἔτεκες, τὸν τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, ἐνηθληκότας στεφανώσαντα.

παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὅλην μοι τὴν θεόπνευν, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἡδυάς σου, ἐναπόσταξον γλώττης, Θεῖε Μάξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος.

Τρικυμιόμενον ὤφθης, κατὰ τῶν αἱρέσεων Μακάριε. ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας ζήλῳ τοῦ Πνεύματος.

Ἄλογον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως, μονοθελήτην δόγμα· τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ διήλεγκται.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Νικήσας μετὰ Χριστοῦ, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ στέφανον, νικητικὸν ἔλαβες, Μάρτυς Ἀθλοφόρε Ἀνίκητε.

Ἠλόγησαν τῆς σαρκὸς, ὡς φθαρομένης οἱ Χριστοῦ Μάρτυρες, καὶ χαλεπὰ βάσανα, γνώμῃ ῥωμαλέᾳ ὑπήνεγκαν.

Ναμάτων ζωοποιῶν, πεπληρωμένοι θολερὰ ῥεύματα, πλάνης σοφοὶ Μάρτυρες, ῥεύμασιν αἱμάτων ἐπαύσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐνῴκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς Οὐρανοὺς Κύριος, καὶ ἐξ ἡμῶν ἅπασαν, πλάνην Θεοτόκε ἐξῴκισεν.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ Πίστεως, παναληθὴς, Κῆρυξ τε καὶ Μάρτυς, ἀνεδείχθης δι' αἵματος.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπὲς, τῆς Φιλοσοφίας, καὶ σοφὸν ἐνδιαίτημα.

Ἔβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε παμμάκαρ, τῆς Σοφίας ὁ τρόφιμος.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἡμῶν, Χριστιανοί. σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσφευγόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα. Ἦχος δʹ. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς τὸ τρισλαμπὲς οἰκῆσαν ἐν τῇ ψυχῇ σου, σκεῦος ἐκλεκτὸν ἀνέδειξέ σε παμμάκαρ. σαφηνίζεις γὰρ τὰ θεῖα τοῖς πέρασι, δυσεφίκτων τε νοημάτων τὴν δήλωσιν μακάριε, Τριάδα πᾶσι Μάξιμε, ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑπερούσιον ἄναρχον.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἱερέων ἡ κρηπὶς, ἡ βάσις τῶν δογμάτων, ἡ σάλπιγξ τῆς Σοφίας, Μαρτύρων ἡ ἀκρότης, καὶ τῶν πιστῶν ὁ στηριγμὸς, Κόσμῳ ἐπανέτειλε, Μάξιμος ὁ θαυμαστὸς, διὰ τῆς θείας αὐτοῦ μνήμης σήμερον. τούτου οὖν πρὸς τὴν λάμψιν, ὑπάρχετε πάντες, τὴν παῤῥησίαν καὶ τὸν ζῆλον θαυμάζοντες, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ εὐσεβείας. διὸ ὡς ἀληθῶς Ποιμὴν ὑπὲρ ποίμνης παρετάξατο στεῤῥῶς κατὰ τῶν λύκων, οὓς καταβαλὼν, βραβείοις νίκης ἐστέφθη. Τριάδα πᾶσιν ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑπερούσιον ἄναρχον.

Εἶτα ...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταβαλόντες, τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν Ἀθλοφόροι, τὸν Οὐρανὸν ᾠκήσατε γηθόμενοι, Φώτιε ἀοίδιμε, καὶ Ἀνίκητε μάκαρ. ὅθεν μακαρίζεσθε, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες Χριστῷ, τῶν ἐκτελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

... γʹ. Τὴν ὡραιότητα.

Μάξιμε ... ? Τὰ κατορθώματα τῆς πολιτείας σου, πάντων φωτίζουσι τὰ διανοήματα, Μάξιμε Πάτερ ἀληθῶς, τὴν πίστιν μιμουμένων σε. ὅθεν τοὺς ἐκ πόθου σε, μακαρίζοντας πάντοτε, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, ἀπὸ πάσης στενώσεως, Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν ἱκετεύων, μάκαρ ἀξιοθαύμαστε.

Ἐπαρθεῦσα σὲ ἰδοῦσα.

Πυρακτούμενοι ἀγάπῃ Θεοῦ προθύμως, φλόγα πυρὸς ὑπήλθετε, μείναντες τῇ δρόσῳ, ἄφλεκτοι τοῦ Πνεύματος, ἀήττητοι Μάρτυρες, θεῖοι πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἠπηνέσαντο τὸ σῶμα ποικιλοτρόπως, οἱ Ἀθληταὶ ξεόμενοι. ὅλῳ τῷ νοΐ γὰρ, τῷ Θεῷ ἠτένιζον, τῷ τούτοις παρέχοντι, τὴν ὑπομονὴν διὰ πίστεως.

Ἰσχυρώτατοι ὡς πύργοι τῆς εὐσεβείας, τείχη ἐχθροῦ καθείλετε, καὶ Πόλεως θείας, Μάρτυρες κραυγάζοντες, Πολῖται γεγόνατε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυσταγμὸν οὐκ ἐνυστάξατε δυσσεβείας, ἀλλ' ἐγρηγόρσει Μάρτυρες, θείᾳ τοὺς ὑπνοῦντας πάντοτε, εἰς θάνατον πρὸς φῶς ἐξεγείρατε, τῆς θεογνωσίας ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὡραία ἀπεκύησας τὸν ὡραῖον, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, τὸν ὡραιοτέρους, δείξαντα τοὺς Μάρτυρας, στεῤῥῶς ἐναθλήσαντας, καὶ τὴν ἀθεΐαν μισήσαντας.

... Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἠγωνισμένοι σε γεραίρουσι, καὶ τῶν Οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι. τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας γὰρ, ἀνεδείχθης Πάτερ ὥσπερ ἄσαρκος.

Ἐταμόσμαι ὁ Τύραννος, ἀλλ' ἡ καρτερία σου ἀκατάπληκτος. ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισαι, ἐκεῖνος δὲ Πάτερ ἐξωστράκισται.

Συναθλοῦσί σοι Μάξιμε, οἱ τῶν Μαθητῶν δυὰς ἡ πανόλβιος, σοὶ τῶν ἄθλων κοινωνήσαντες. διὸ καὶ ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον.

ΡΗ͂ι ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, καταρδευομένη ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐξήνθησε πατροπαράδοτον, τοῦ θείου σου σπόρου δόγμα Ὅσιε.

ΗΤὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ ζωήν, Θεοτόκε σῷζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Σὺ Κύριέ μου φῶς.

ΜΥρίοις αἰκισμοῖς, νεκρωθεὶς τὸ σαρκίον σου, Ἀνίκητε τὴν ἀγήρω, καὶ ἀθάνατον δόξαν, παμμάκαρ ὁσίως προεξένησε.

ΑΝάλωτος πυρί, καταπημόντι γέγονας, ὦ Φώτιε θείου φέγγους, κοινωνὲ καὶ ἡμέρας, ἀδύτου τέκνον γνήσιον.

ΤΕόντων τὴν φοράν, παντελῶς ἀπεκρούσαντο, ποθήσαντες τὴν μένουσαν, τὸ τερπνὸν ὁλοψύχως, οἱ Μάρτυρες οἱ ἔναρξοι.

ΤΙς δύναται τὸ σόν, ἑρμηνεῦσαι Μυστήριον, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε; ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, Θεὸν ἀφράστως τέτοκας.

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

ΘΓνῶσιν τῶν γηΐνων ἀθροίσας, καὶ οὐρανίων, ἐνδίκως Φιλόσοφος, κατονομάζεται Μάξιμος.

ΣΟφίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ σου μιμητὴς πανάριστος, ὤφθης ἀοίδιμε Μάξιμε.

ΜΑνίᾳ ὑπερόριος γέγονας, τοῦ Τυράννου, εὗρες δὲ μακάριε, τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον.

ΚΑτεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

ΥΨώθης, ἀνηλεῶς ἐν ξύλῳ ξεόμενος, τὸ τῆς νεκρώσεως πάχος, ἀπορρήτως θείαν καταστολὴν τε, οὐρανόθεν, ἐνδυόμενος Μάρτυς Ἀνίκητε.

ΡΗ͂ξαντες, τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀπάτης οἱ Ἅγιοι, ἐν τοῖς δεσμοῖς ἀπόνως, τῆς ὑπομονῆς τε καὶ καρτερίας, θείοις βρόχοις, τὸν προστάτην τοῦ σκότους ἀπέπνιξαν.

ΩΦθητε, ὡς μεγάλοι Φωστῆρες φωτίζοντες, μαρμαρυγαῖς ἰαμάτων, καὶ ἀκτῖσι θείων ἀγωνισμάτων, πᾶσαν Κτίσιν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

ΝΟμίμων ἀπεκύησας δίχα Πανάμωμε, τὸν ἀληθῆ Νομοθέτην· ὃν δυσώπει νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, τὴν ψυχήν μου, τυραννουμένην οἰκτεῖραι καὶ σῶσαί με.

Χιτῶνά μοι παράσχου.

ΑΝένδοτον προσφέρων τῷ Θεῷ, Θεοφόρε δέησιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς ἡμᾶς λύτρωσαι.

ΖΗραίνεται αἱρέσεως πηγή, βορβορώδης ἅπασα, ἀοίδιμε Μάξιμε, φραττομένη τῇ χαύνῃ τῆς γλώττης σου.

ΙΛάσθητί μοι μόνε ἀγαθέ, τὴν πηγὴν τῆς χάριτος, Χριστὲ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς λιταῖς σου Ὁσίου ἀνάβλυσον.

ΗΜόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΧΙτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

ΤΟὺς θείους πιστοὶ ὁπλίτας εὐφημήσωμεν, τὸ ζεῦγος Χριστοῦ, τῆς δόξης ἐγκωμιάσωμεν, καὶ στερροὺς ὡς Κήρυκας, εὐσεβείας ἅπαντες φίλαθλοι, καὶ Θεοῦ ὄντως ἐραστάς, ἐν ὕμνοις ᾀσμάτων καταστέψωμεν.

ΤΗ͂ καὶ σποδός, στεῖρά τε καὶ σκώληξ, δι' αἰσχρῶν καὶ βεβήλων ἔργων καὶ λογισμῶν ὑπάρχων, μόνε Φιλάνθρωπε, σὲ ἱκετεύω καὶ σοὶ προσπίπτω ἐκκαθᾶραι με τῷ σπόγγῳ τῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν ῥύπον Χριστέ, ὃν ἐν ἔργοις καὶ λόγοις συνήθροισα. φωτίσαι δὲ τὸ ζοφῶδες τοῦ νοός μου τῇ αἴγλῃ τῆς σῆς χάριτος, ἵνα ἀξίως τὴν ἑορτὴν τῶν Μαρτύρων Σωτήρ μου ἐξύμνοιμι. ᾀσμάτων καταστέφων αὐτούς.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου, καὶ Ἀνικήτου.

Πῦρ Ἀνίκητον συμφλέγει τῷ Φωτίῳ,
Ὡς φωτὸς οἶκος εἰς ἀνίκητας φέρει.

ΟΥ͂τοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ Βασιλέως. ὁ μὲν Ἅγιος Φώτιος ἀδελφιδοῦς ἦν τοῦ Ἁγίου Ἀνικήτου. τοῦ οὖν Διοκλητιανοῦ ἐν Νικομηδείᾳ δημηγορήσαντος

κατὰ τῶν Χριστιανῶν, παρούσης τῆς Συγκλήτου Βουλῆς. καὶ πλήθη βασανιστηρίων μέσον προθέντος, καὶ παντοίως διαλωβήσασθαι τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἀπειλήσαντος, καὶ ἐξορίστην ἐκ τῶν πανταχόθεν ἄκρων τοὺς Χριστιανοὺς φρυαξαμένου, καὶ πολλὰ βλασφημήσαντος κατὰ τῆς δόξης τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ διεξελθόντος, παρὼν ὁ Ἅγιος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀντίπατρος, οὐ κατεπλάγη τὰς ἀπειλὰς τοῦ Τυράννου, ἀλλὰ παρρησίᾳ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὡμολόγησε, στηλιτεύσας τῶν Εἰδώλων τὴν πλάνην· καὶ προσθεὶς, ὅτι κωφοὶ καὶ ἀναίσθητοί εἰσιν οἱ σέβοντες αὐτά. διὰ ταῦτα τύπτεται βουνεύροις ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀμυχάς τινας ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ γενέσθαι, δι᾽ ὧν αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ καθεωρᾶτο. εἶτα λέων ἀφίεται ἐπ᾽ αὐτόν. ὃν ἰδὼν ὁ Ἅγιος, μετὰ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς μανιώδους φορᾶς δεινὸν καὶ καταπληκτικὸν βρυξάμενον, ἐφοβήθη. ὁ δὲ λέων προσεγγίσας αὐτῷ, παντὸς προβάτου κατεφάνη πραΰτερος, καὶ οἷον συμπαθήσας τῷ Ἁγίῳ, τὸν ἐπιχυθέντα αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῷ προσώπῳ ἱδρῶτα, τῷ δεξιῷ ποδὶ, ὥσπερ σπόγγῳ ἀπέμαξε. τότε οὖν τοῦ Μάρτυρος εὐχαριστίας τῷ Θεῷ ἀναπέμψαντος, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εὐχῆς, σεισμὸς γέγονε. καὶ τὸ τοῦ Ἡρακλέους ξόανον καταπεσὸν, εἰς κονίαν ἐχώρησε. καὶ μέρος τῆς Πόλεως κατενεχθὲν, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπώλεσε. προστάξαντος δὲ τοῦ Βασιλέως ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθῆναι· ἐπεὶ ὁ τὴν πληγὴν ἐπενεγκὼν δήμιος, ἀνενέργητος ἔμεινε τῆς χειρὸς αὐτοῦ μετὰ τῆς σπάθης, κατενεχθῆναι μὴ δυναμένης, μεταβαλὼν ὁ Τύραννος τὴν ἀπόφασιν, δεσμεῖ τὸν Ἅγιον ἐν τροχῷ, πυρὰς ὑποστρωθείσης κάτωθεν. ἔνθα διατεμνόμενος τὰ μέλη καὶ διακαιόμενος, ηὔξατο, καὶ ἐλύθη τὰ δεσμὰ, καὶ ὁ τροχὸς ἔστη, καὶ τὸ πῦρ ἐσβέσθη. τότε δὲ καὶ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ Φῶτος, προσδραμὼν περιεπτύξατο αὐτὸν, πατέρα καὶ σωτῆρα καὶ θεῖον ἀποκαλούμενος. δεσμεῖται οὖν ἅμα τῷ Ἁγίῳ κλοιοῖς σιδηροῖς, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀμφότεροι τίθενται. εἶτα ἐξαχθέντες, ξέονται, καὶ πυρὶ φλέγονται, καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου ἐν τῷ θεάτρῳ λίθοις βάλλονται. ἀβλαβεῖς δὲ ἐν τοσούτοις διαφυλαχθέντες δεινοῖς, ξύλοις προσδεθέντες τοὺς πόδας, ὑπὸ ἵππων ἀγρίων σύρεσθαι προσετάχθησαν. καὶ αὖθις μαστιχθέντες σφοδρῶς, καὶ ἅλατι σὺν ὄξει τοὺς ἐκ τῶν πληγῶν μώλωπας ἀναξανθέντες, ἀνεπιμέλητοι ἐπὶ τρισὶ χρόνοις ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ μένειν κατεδικάσθησαν. μετὰ δὲ τὸ περιγενέσθαι ἐπὶ τοσοῦτον αὐτοὺς, ἐκκαύσας ὁ Τύραννος τὸ λεγόμενον λουτρὸν Ἀντωνίνου, ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν, ἐν αὐτῷ τούτους κατέκλεισε. τῶν δὲ τῶν κλιθμώνων διὰ προσευχῆς τῶν Ἁγίων διαρραγέντων, καὶ τοῦ στερεώματος διαλυθέντος, πλῆθος ὕδατος ἀνεδόθη, ὡς εἶναι αὐτοὺς, οὐκ εἰς διακεκαυμένον καὶ πυρφόρον, ἀλλ᾽ εἰς δροσοβόλον χωρίον. ἐπὶ τούτοις ἐπιτεχνᾶται κάμινον ὁ Διοκλητιανὸς ἰχωνοειδῆ, κίοσιν ἐπιστηριζομένην. ἔνθα βληθέντες, πέρας τῆς ἀθλήσεως, καὶ τοὺς τῆς νίκης στεφάνους ἐδέξαντο. λέγεται δὲ ὡς ὑποβληθέντας τῇ καμίνῳ, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐμπνέειν. καὶ ἀνελκυσθέντα τὰ σώματα αὐτῶν διὰ σιδηρῶν ὀργάνων, ἀσινῆ φανῆναι, μηδὲ μέχρι τριχὸς αὐτοὺς τῆς φλογὸς λυμηναμένης.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Πάμφιλος, καὶ Καπίτων, ξίφει τελειοῦνται.

ι κείμενοι γῇ καὶ λύθρῳ πεφυρμένοι,
ίφος μετῆλθον Πάμφιλος, καὶ Καπίτων.

Οἱ Ὅσιοι, Σέργιος καὶ Στέφανος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

σων ἱδρῶτας Σεργίῳ, καὶ Στεφάνῳ,
σοι στέφανοι. καὶ γὰρ οὕτω τὸ πρέπον.
αῖς αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον.

Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

ΖΈνον ἀγῶνα, διηνυκότες ξένοι ὤφθητε, ὄντως φρονημάτων ἔνδοξοι τῆς σαρκός. τῶν Ἀγγέλων συμπολῖται δὲ, συγκληρονόμοι τε, τοῦ Χριστοῦ μεγαλώνυμοι Μάρτυρες.

ΥΠομονῇ τε, καὶ καρτερίᾳ ἐνικήσατε, πάντων δυσμενῶν ἀθέων ἐπιβολάς. καὶ φαιδροὶ πόνοις γενόμενοι, πρὸς φέγγος ἄδυτον, μετεβιβάσθητε, πανασίδιμοι Μάρτυρες.

ΝΑὸς Τριάδος, τῆς ὑπερθέου γενόμενοι, στήλας καὶ Ναοὺς ἐδαφίσατε ἀνδρικῶς, τῶν ἀθέων οἱ πανάοιδιμοι. καὶ πρὸς Οὐράνιον, Ναὸν μετεβιβάσθητε ἀγαλλόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ω῾Σ πλατυτέρα, τῶν Οὐρανῶν Α῾γνὴ ὑποδέδεξαι, Λόγον μηδαμοῦ χωρούμενον ὑπὲρ νοῦν, στενωτάτην τοὺς ὁδεύοντας, ὁδὸν Παναμώμε, πρὸς πλατυσμὸν ἀνάγοντα θείας ζωῆς.

Α῎λλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

ΜΊαν φύσιν Τριάδος, μίαν θέλησιν ἔφης, μίαν ἐνέργειαν. Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος, δύω φύσεις θελήσεις, ἐνεργείας ἐκήρυξας· ὁ τῶν Πατέρων βοῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΟΥ῎ θελήματα δύω, διαιρούμενα γνώμης ἐναντιότητι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας Πάτερ, φυσικῇ διαφέροντα· ὁ τῶν Πατέρων βοῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΣΤήλην ὀρθοδοξίας, τοὺς εὐθεῖς σου λόγους Πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ θελήσεσι σέβομεν. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

ΑΥ῎τῳ Πάτερ εἰδότες, ἐνεργείας τοῦ οἰκτῳ σεσαρκωμένου Θεοῦ, διττὰς αὐτεξουσίους, θελήσεις διδαχθέντες, ὑπὸ σοῦ ἀναμέλπομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

ΡΩ῾μαλέον φρόνημα Σοφοὶ, ἐπιδεικνύμενοι, θηρῶν ὁρμήματι. οὐκ ἐπτοήθητε βράσματι, τῶν λεβήτων οὐκ ἐπτήξατε, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκτομὰς, οὐ βασάνων ποινὰς, ἐκβοῶντες· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ΤΑ῎ θε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεκενώσαντες, Πάθος μακάριον, ὑμῶν τοῖς πάθεσιν Α῞γιοι. καὶ καθαίρετε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε δεινὰ, βοῶντες πνεύματα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΑΤὰς Α᾿θλητῶν περικαλλὴς, Τριάδα ἄκτιστον, καθωμολόγησε, καὶ μυριόλεκτον ὤλεσε, πολεμίων ὄντως φάλαγγα, καὶ μυριάσι νικηταῖς, συνήφθη μέλπουσα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

ΑΓία Παρθένε ἡ Θεὸν, τὸν ὑπεράγιον, ἀποκυήσασα, τοὺς στεφανώσαντι χάριτι, τοὺς Α῾γίους τούτους Μάρτυρας, σῶσον ἁγίασον ἡμᾶς, προθύμως μέλποντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Α῎λλος. Νικηταὶ Τυράννου, καὶ φλογός.

ΟΛικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων, τὸν Σταυρόνσου ἦρας, καὶ αὐτῷ Μακάριε συνεσταυρώθης. εὐλογεῖτε κράζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΖΕνωθεὶς ἁπάσης, ἡδονῆς Μακάριε θανατηφόρου, σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον θεῖον· εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΑΠηνοῦς Τυράννου, δυσσεβοῦς ὠμότητα οὐ κατεπλάγης· ἀλλ᾿ ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινὴς ἀκλόνητος ὀρθοδοξίας· εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΦΩσφόρον αἴγλην, ἐκ μιᾶς Θεότητος Τρισυποστάτου, δεδεγμένος ὤφθης, τοῖς ἐν σκότει Η῞λιος καὶ πλανωμένοις, εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

ΤΟῦ Α᾿δὰμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης Θυγάτηρ· τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντος μου τὴν οὐσίαν. ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

ΝΙκηταὶ Τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

ΤΑ῾δὲ ἡ φαιδρὰ καὶ φωσφόρος, καὶ πλήρης χάριτος ἡμέρα, ἔλαμψε Φωτὶ τοῦ θείου, καὶ Α᾿νικήτου πάντας φωτίζουσα, τοὺς ἐν αὐτῇ γεραίροντας, τὰ φωταυγῆ τούτων παθήματα.

ΩΦθητε ὡς ἄνθρακες πᾶσαν, ὕλην κακίας ἐμπιπρῶντες. ὤφθητε ὡς ἡμίονοι ἄνδρες, ἐθελουσίως κατασφαττόμενοι, καὶ τῷ Α᾿μνῷ τῷ αἴροντι, τὰς ἁμαρτίας προσαγόμενοι.

ΣΤίγματα ὑμῶν Α᾿θλοφόροι, καὶ τὰ παθήματα καὶ πόνους, καὶ τὴν ὑπὲρ νοῦν καρτερίαν, καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν τελείωσιν, πανευκλεῶς δοξάζοντες, σήμερον πάντες εὐφραινόμεθα.

ΗΝθησαν κοιλάσιν ὁσίως, μαρτυρικαῖς καθάπερ ῥόδα, περικαλλεῖς Α᾿θλο-

φόροι,

φόροι· ϗ τὰς καρδίας διωδιάζουσι, τῶν ἀσεβῶν ἐν πνεύματι, δυσώδη πλάνην ἐκμαξάσαντες.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἡμᾶς ἡ τεκοῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον Παρθένε. ἔμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, ϗ θυμηδίας ϗ θείας γνώσεως, τὰς καθαρᾷ καρδίᾳ σε, εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Τὸν προδηλωθεῖσαν ἐν Ὄρει.

Ἔτισας ὡς Ἄβελ τὸ αἷμα ϗ εἰς αἰῶνας, τὰ θεόπνευστα δόγματα, φωνῇ διαπρυσίᾳ, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία κηρύττει, Μάξιμε παμμάκαρ ϗ παμμέγιστε.

Τέτμηται ἡ χεὶρ σου, γράφει δὲ θείῳ δακτύλῳ, ὡς καλάμῳ ϗ μέλανι τετμημένῃ τῇ γλώσσῃ, τῷ σῷ αἵματι τῷ ὁσίῳ Παμμάκαρ, Πίστιν ἐν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον.

Ἅδεται ἐν Κόσμῳ ἡ ἔνθεος παρρησία, ϗ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, τῆς ἐνθέου ἀγάπης· δι᾽ ἣν Ὅσιε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, Μάξιμε ὑπέστης προθυμότατα.

Ἕστηκας πρὸ βήματος θείου μετὰ Μαρτύρων, οἷς τοῦ ξύλου τῆς Πίστεως, ἐκοινώνησας Πάτερ, ϗ ἡμᾶς οἰκείων τῷ Δεσπότῃ, ϗ σοῦ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε τὰ ὅπλα ἡμῶν ϗ τεῖχος. σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. σὲ ϗ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

[illegible]

Τὸν προδηλωθέντα ἐν Ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ ϗ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν Πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὰ βάθη τῶν κρυμμάτων σου, ἠρεύνηται τῷ Πνεύματι. τὰ δὲ τοῦ Πνεύματος Σῶτερ, ἐν πνεύματι ϗ δυνάμει, Μάξιμος ἐξηρεύνησεν, ὡς ἔνθεος Φιλόσοφος, θελήσεις ἐνεργείας τε, ἀνακηρύττων σου δύω. διὸ λαμπρῶς νῦν τιμᾶται.

[illegible] Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶς ἡ Φωτεινὴ τοῖς ὄχλοις, ἐγένετο μαρτυρία, τοῦ Ἀνικήτου νικῶντος, ἐν ταῖς βασάνοις τὴν πλάνην, Χριστοῦ τὰς δύω γεννήσεις, θεολογοῦντα. ὃν εὐφημήσωμεν ἅμα.

[illegible]

[illegible]

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Παρῆλθεν ἡ σκιά, ἐλήλυθεν ἡ χάρις, ἐν τῷ Θαβὼρ τῷ Ὄρει, Μωσῆς ἐβόα Σῶτερ, ἰδὼν σου τὴν Θεότητα.

Στ. Σοί εἰσιν οἱ Οὐρανοί, ϗ σή ἐστιν.

Ἠλίας ϗ Μωσῆς, ἐν τῷ Θαβὼρ τῷ Ὄρει, τὴν δόξαν σου ἐλάλουν, ἣν ἔμελλες πληρῶσαι, ὑπὲρ ἡμῶν Φιλάνθρωπε.

Στ. Θαβὼρ ϗ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Τῆς θείας σου μορφῆς, οἱ τρεῖς τῶν Μαθητῶν σου, ὁρᾶν μὴ δυνηθέντες, τὴν ἀστραπὴν ἐν φόβῳ, Σωτὴρ εἰς γῆν κατέπιπτον.

[illegible]

Ὕψωσον εὐσεβῶν, Βασιλέων τὸ κέρας, Παμβασιλεῦ οἰκτίρμον, ϗ νίκας δίδου Σῶτερ, πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε.

[illegible]

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἡ τούτου Ἀκολουθία ἐγράφη ὄπισθεν ἐν τῇ ιβ΄. διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι ἐνταῦθα τὴν Ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως.

[illegible] Κύριε ἐκέκραξα, [illegible]

[illegible]

[illegible] Ἀνάστασιν.

[illegible] Πέτρῳ ϗ Ἰωάννῃ ϗ Ἰακώβῳ.

[illegible]

[illegible] Ἡ Μετάθεσις τοῦ Λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

[illegible] Μάξιμε περὶ τὴν κόνιν, [illegible], ὡς ξένος ἐξαμείβων ϗ τόπους. [illegible] Μαξίμου ἀμφὶ τρίτην νεκρὸν δεκάτην μετέθηκαν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ ἐπικληθέντος Πωγωνάτου, ὄντος ἀπογόνου Ἡρακλείου. ταῖς μεγίσταις ὢν τιμαῖς, ὑπὸ τῶν πρώην Βασιλέων ἀξιω-

ξωθείς, καὶ ἱκανὸς ὢν ἐν ταῖς πολιτικαῖς διοικήσεσι, τὰ πρακτέα ὑφηγεῖσθαι διά τε λόγων καὶ τρόπων, καὶ τὴν ἀπὸ χρόνου σύνεσιν, εἰς τὸ τοῦ Πρωτασηκρήτου προεβιβάσθη ἀξίωμα, καὶ βουλῆς τοῖς Βασιλεῦσι γέγονε κοινωνός. ἐπεὶ δὲ ἡ πονηρὰ καὶ ἔκφυλος δόξα τῶν μίαν θέλησιν ἐπὶ τῆς διὰ σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας ἀνοήτως καὶ δυσσεβῶς ἐπεκράτει, ὅσον ἐπ' αὐτοῖς τὴν μίαν τῶν δύο φύσεων ἀναιρούντων, καὶ διατάγματά τινα τὴν κακοδοξίαν κρατύνοντα κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐπομπεύετο, καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης προὔκειτο Ἐκκλησίας, οὐκ ἀνασχόμενος τῇ τῶν ἀσεβῶν κοινωνίᾳ συνασεβεῖν, ἀφεὶς τὰς κοσμικὰς ἀρχάς, εἵλετο μᾶλλον ἐν τῷ Οἴκῳ τοῦ Θεοῦ παρερρίφθαι, ἢ ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν κατοικεῖν. καταλαβὼν οὖν τὸ ἐν Χρυσοπόλει Μοναστήριον, τὴν κόμην ἀπέθετο· οὗ καὶ Καθηγητὴς ὕστερον γέγονεν. εἶτα θείῳ ζήλῳ ὥσπερ ὑπὸ πυρὸς ἐξαφθείς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην κατέλαβε. καὶ Πάπαν τὸν μακαριώτατον Μαρτῖνον τοπικὴν ἀθροῖσαι Σύνοδον, καὶ ἀναθεματίσαι τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ δυσσεβοῦς δόγματος, τῶν μίαν ἐπὶ Χριστοῦ θέλησιν ληρωδούντων, παρέπεισεν. ἀλλὰ καὶ εἰς ἔλεγχον τῶν οὕτω φρονούντων λόγους γράψας καὶ ἐπιστολάς, λογικαῖς ἀποδείξεσι καὶ γραφικαῖς τῆς καθ' ἡμᾶς Πίστεως τὴν ἀκρίβειαν βεβαιώσας συνθείς, πανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης ἐξέπεμψεν. ἀναζεύξας δὲ ἀπὸ Ῥώμης μετὰ τῶν δύο Ἀναστασίων τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, εἰς εὐθύνας παρὰ τῆς Συγκλήτου καθίσταται, ὁμοδοξούσης τῇ τοῦ Βασιλέως αἱρέσει, ὅτι πάντων ὑπακουόντων τῷ Βασιλεῖ, αὐτός τε μόνος ἀνθίσταται, καὶ τοὺς ἄλλους εἰς ἀποστασίαν κινεῖ, ἐναντία διὰ τῶν ἐπιστολῶν φρονεῖν μεταπείθων αὐτούς. ἐπὶ τούτῳ πέμπεται ἐν φρουρᾷ κατὰ τὴν Θρᾴκην. καὶ ἐπιμένων τῇ Ὀρθοδόξῳ πίστει, τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκρωτηριάζεται. κἀκεῖθεν εἰς ὑπερορίαν κατὰ τὴν Λαζικὴν πέμπεται. ἔνθα ἐπὶ τρισὶ χρόνοις διαγαγών, καὶ ταῖς οἰκείαις τοῦ σώματος χρείαις αὐτὸς ὑπηρετησάμενος, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, μικρὸν νοσήσας ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. καὶ κατετέθη ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου ἐν αὐτῇ τῇ Χώρᾳ τῶν Λαζῶν, πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καθ' ἑκάστην ποιῶν. λέγεται δὲ μετὰ τὴν ἐκτομὴν αὖθις ὑπὸ Θεοῦ παραδόξως ἀποκατασταθῆναι τὴν γλῶτταν, καὶ τρανῶς φθέγγεσθαι, μέχρις οὗ τῷ βίῳ ὑπῆρχε. τῶν δὲ δύο αὐτοῦ Μαθητῶν, ὁ μὲν πρεσβύτερος Ἀναστάσιος, ἴσα τῷ Διδασκάλῳ τὴν γλῶτταν καὶ τὴν χεῖρα τμηθείς, μακρὰν ἐξωρίσθη· ὁ δὲ νεώτερος, ἔν τινι τῶν κατὰ τὴν Θρᾴκην φρουρίων πεμφθείς, τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀοιδίμου καὶ παμμακαρίστου Βασιλίσσης καὶ Κτητορίσσης, τῆς σεβασμίας Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ, Εἰρήνης, τῆς διὰ τοῦ Ἁγίου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος μετονομασθείσης Ξένης Μοναχῆς.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΔ΄.

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· καὶ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς ἀλαλάξωμεν, Ἑορτὴν ἐξόδιον προεξάρχοντες, καὶ ἐπιτύμβια ᾄσματα, φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν. ἡ γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, κιβωτός τε ἡ πάγχρυσος, ἑτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταβῆναι, πρὸς παλίνζωον καὶ θείαν, μεθισταμένη λαμπρότητα.

Ἀποστόλων ὁ θίασος, παραδόξως ἀθροίσθητε, ἐκ περάτων σήμερον. ἡ γὰρ ἔμψυχος, Πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἀπαίρειν ἐπείγεται, πρὸς τὰ κρείττω ἀκλεῶς, συγχορεύειν Βασιλεῖ, τῷ Υἱῷ αὐτῆς. ἧς τῇ θείᾳ κηδείᾳ ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω Στρατηγίαις, ὕμνον ἐξόδιον ᾄσατε.

Ἱερέων ὁ σύλλογος, Βασιλεῖς τε καὶ Ἄρχοντες, σὺν Παρθένων τάγμασι νῦν προφθάσατε. ἅπας λαός τε συνδράμετε, ᾠδὴν ἐπιτάφιον, ἀναπέμποντες ὁμοῦ. ἡ γὰρ πάντων δεσπόζουσα, μέλλει αὔριον, τὴν ψυχὴν παραθέσθαι, εἰς τὰς χεῖρας, τοῦ Υἱοῦ μεθισταμένη, πρὸς αἰωνίαν κατοίκησιν.

Ἔπε-

Εἶτα συγγραφὰ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου, ἦχος ὁ αὐτός. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὄρος προηγόρευσας, τὸ ἐμφανὲς ϗ περίοπτον, τοῦ Σωτῆρος τὸ κήρυγμα, ἐπ' ἄκρων φανήσεσθαι, τῶν ὀρέων Μάκαρ, τὴν ὑψηλοτάτην, θεογνωσίαν προδηλῶν· ἐφ' ἣν τὰ Ἔθνη πίστει συντρέχοντα, προθύμως καταφεύγουσι, ϗ τὴν ὁδὸν ἐκδιδάσκονται, τοῦ Κυρίου ϗ σώζονται, σωτηρίαν αἰώνιον.

Ἄρχων ἐξελεύσεται, ϗ ποιμανεῖ τὸν Λαὸν αὐτοῦ, Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος προέφης θεσπέσιε, Προφητῶν Μιχαία, γλώσσῃ θεοπνεύστῳ· οὗ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν, τῶν τοῦ αἰῶνος εἰσὶν αἱ ἔξοδοι. Πανευδέστου τὴν πρόρρησιν, ἐκβεβηκυῖαν θεώμενοι, διὰ σοῦ τὸν λαλήσαντα, θεοφρόνως δοξάζομεν.

Θρόνῳ παριστάμενος, Θεοῦ Προφῆτα σεβάσμιε, ϗ χαρᾶς ἀξιούμενος, ϗ δόξαν θεώμενος, ϗ τρυφῆς ἐνθέου, θείως ἀπολαύων, ϗ χαρμονῆς πνευματικῆς, ϗ εὐφροσύνης ἀνατιμπλάμενος· τοὺς πίστει νῦν τὴν μνήμην σου, ἐπιτελοῦντας ἐπόπτευε, πειρασμῶν ἐκλυτρούμενος, ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις σου.

Δόξα, ϗ νῦν. ἦχος, πλ. δ΄.

Τὴν παγκόσμιόν σου Κοίμησιν.

Ζήτει ἔμπροσθεν εἰς τὴν ιγ΄ ...

Εἰς τὸν ζ΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὢ θαύματος καινοῦ! ὦ πραγίου ξένου! πῶς νέκρωσιν ὑπέσχη, ἡ ζωηφόρος Κόρη, καὶ τάφῳ νῦν καλύπτεται;

ζ΄. Ἀπονεκρώθητονται τῷ Βασιλεῖ.

Ἅπασα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις χορευέτω· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, ἡ τοῦ Ἀδὰμ Θυγάτηρ, πρὸς Οὐρανὸν μεθίσταται.

θ΄. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Ἄβεμοι κατὰ νοῦν, τὴν κλίνην τῆς Παρθένου, χοροῖς τῶν Ἀποστόλων, εὐκόσμως κυκλουμένην, ϗ ᾄδουσιν ἐξόδιον.

Δόξα, ϗ νῦν. ἦχος, πλ. δ΄.

Ἡ τῶν Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα.

Ζήτει ἔμπροσθεν εἰς τὴν ιγ΄ ...

Ἀπολυτίκιον ἦχος, δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, ϗ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ. τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν. ἣν ἐνδόξως ἀεὶ ὑμνοῦντες πιστοί, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου ὁ Προεόρτιος ϗ τοῦ Προφήτου.

Ἐξ Ἀποστόλου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Αἰνῶ γεγηθὼς, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα. Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄, ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν Λαὸν αὐτοῦ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώρᾳ ζώντων μεταστήσαντι, τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα, Παναγίαν Μητέρα τὴν ἄχραντον.

Ἵνα τὸ κάλλος βλέπῃς, καὶ καταπολαύῃς ὡραιότητος, τοῦ Υἱοῦ σου Παρθένε, πρὸς αὐτὸν μεταστᾶσα ἀνέδραμες.

Νέκρωσιν πῶς ὑπέσχες, ἡ τὸν νεκρωτὴν Ἅδην κυήσασα, ϗ νεκροῖς τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ τὴν ζωὴν χαρισάμενον;

Ὤφθης καθαρωτέρα, πάντων τὸν καθαίροντα κυήσασα, ἁμαρτίας Παρθένε. διὰ τοῦτό σε πίστει δοξάζομεν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἐς κοσμολέκτην τὸν Μιχαίαν αἰνέσω.

Ὠδὴ α΄, ἦχος, πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὡς ἔσοπτρον ὄντως ἀληκηλὲς, Θεοῦ ϗ τῶν θείων, σχηματίζων τῷ Πλάστουργῷ, παρίστασαι Μάκαρ. ὃν δυσώπει, κινδύνων σῶσαι τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Συνέσεως πλήρης πνευματικῆς, ὑπάρχων Μιχαία, ϗ σοφίας παρὰ Θεοῦ τὴν τῶν ἐσομένων ἐμυήθης, ὡς καθαρὸς γνῶσιν παναρίστε.

Χρησμὸς ἐκτιθέμενος εὐσεβῶς, τὸν Κύριον ἔφης, οὐρανόθεν ἐπὶ τῆς γῆς, φανήσεσθαι Μάκαρ διαγράφων, τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ φανέρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ῥυόμενος ὤφθη ἐπὶ τῆς γῆς, τοὺς πρὶν αἰχμαλώτους, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σαρκὸς ἐν προσλήψει Θεομῆτορ, ὁ πρὸ αἰώνων γνωριζόμενος.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τὰ ἤδη ϗ τὰ οὐράνια, τῇ Μεταστάσει σου χαίρουσι, Μήτηρ Θεοῦ, διὰ σοῦ τυχόντα, παραδόξου ἑνώσεως.

Ἔχαιρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμενοι Ἄγγελοι, σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφερομένην, Θεοτόκε Πανύμνητε·

Γέγονε παράδοξος, ὥσπερ ἡ Κύησις Ἄχραντε, σοῦ ἀληθῶς, οὕτω καὶ ἡ θεία, καὶ σεπτή σου Μετάστασις.

Ἤρθης πρὸς σκηνώματα, τὰ ἐπουράνια πάναγνε, οὖσα Θεοῦ, ἄχραντε Παρθένε, καθαρώτατον τέμενος.

Ὁ αὐτός.

Ἡ σὴ γλῶσσα κάλαμος, τοῦ Θείου Πνεύματος γέγονε· δι' ἧς ἡμῖν, τὴν τῶν ἐσομένων, ἐφανέρωσας ἔκβασιν.

Ἐν τὸν προαιώνιον, σάρκα γενόμενον ἔδειξας, ἐν Βηθλεέμ, Ἄρχοντα τῶν ὅλων, καὶ Σωτῆρα Ἡγούμενον.

Μύστης ἀκριβέστατος, τῶν ὑπὲρ νοῦν ἡμῖν γέγονας, προφητικοῖς, ἔνδοξε Προφῆτα, φωτισμοῖς αὐγαζόμενος.

Ὄρος ἐμφανέστατον, σὺ ἐχρημάτισας Πάναγνε· οὗ ἐπιβάς, Κύριος ἐφάνη, ἐφ' ὃν νῦν καταφεύγομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων. καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμ. Τὸν συνανάρχον Λόγον.

Σὲ δοχεῖον εὑροῦσα ἁγνὸν καὶ ἄμωμον, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις ἐν σοὶ ἐσκήνωσε· καὶ τὰ μέλλοντα σαφῶς ὡς ἐνεστῶτα ὁρᾶν, τὴν σὴν διήγειρε ψυχὴν, Προφῆτα Κῆρυξ τοῦ Χριστοῦ. διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, σοῦ ἐπαξίως μνήμην τὴν ἔνδοξον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὰ Προεόρτια τῆς Μεταστάσεως, πανηγυρίζοντες τῆς Θεομήτορος, ἀγαλλιώμενοι φαιδρῶς, πρὸς αὐτὴν ἀνακράξωμεν· χαῖρε ἡ ἀπαίρουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· χαῖρε ἡ τὰ πέρατα, τῇ Κοιμήσει ζωώσασα. διὸ νῦν μεταβαίνουσα μέμνησο, τοῦ Κόσμου ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θάμβος εἶχε καὶ ἔκστασις, τοὺς τοῦ Λόγου Μύστας ὁρῶντας Ἄχραντε, σὲ νεκρὰν οὖσαν καὶ ἄφωνον, τῆς Ζωῆς Μητέρα χρηματίζουσαν.

Ὢ Κηδείας, ὢ χάριτος, ὢ τῆς ὑπὲρ λόγον τότε ὑμνήσεως· ἧς προηγον οἱ Θεόφρονες, σὲ περιεστῶτες Παμμακάριστε.

Σὺ χωρίον εὐρύχωρον, γέγονας τοῦ Λόγου. ὅθεν μετῆρέ σε, πρὸς εὐρύχωρον καὶ ἅγιον, Θεοτόκε λῆξιν, καὶ αἰώνιον.

Τὴν ἁγίαν σου Κοίμησιν, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι μακαρίζουσι. πάντων γὰρ πέλεις Βασίλισσα, Βασιλέα πάντων Κόρη τέξασα.

Ὁ αὐτός.

Λαμπηδόσι τῆς ἄνωθεν, θείας ἐπιπνοίας καταυγαζόμενος, τὰ ἐσόμενα ἐμήνυσας, ὡς παρόντα βλέπων Ἀξιάγαστε.

Ἐκ Σιὼν ἐξελήλυθε, Νόμος ὡς προέφης Θεομακάριστε, καὶ διέδραμε τὰ πέρατα, τοῦ Χριστοῦ ὁ λόγος κηρυττόμενος.

Κτησάμενον ἐπέφανεν, οἶκον Ἰακὼβ τῶν ὅλων ὁ Κύριος, καὶ ἐν δόξῃ τοῦ ὀνόματος, ὡς Ποιμὴν ποιμαίνει τὸν Λαὸν αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀπόγονος, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ καὶ Κτίστου πεπίστευται. σάρκα τοῦτον γὰρ γενόμενον, ἐξ αὐτῆς ἀφράστως ἀπεκύησεν.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὁ Τάφος σου κηρύττει Παναμώμε, τὴν ταφήν σου, καὶ τὴν μετὰ σώματος, πρὸς Οὐρανοὺς νῦν Μετάστασιν.

Ὑμνήσατε Παρθένοι δοξάσατε, Νεανίσκοι, Πρεσβύται καὶ Ἄρχοντες, τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν.

Θανοῦσα ἀθανάτους μετέβης, πρὸς κατοικίας, ἐχθρὸν θανατώσασα, τῷ τοκετῷ σου Παναμώμε.

Ἐν κύκλῳ θεολήπτων Ἀνδρῶν σε, χοροστασίαι, ἐξοδίοις ῥήμασιν, ὑμνολογοῦντές σε Δέσποινα.

Ὁ αὐτός.

Ἠγάπησας ὀπίσω πορεύεσθαι, τοῦ Κυρίου, ἕτοιμος γενόμενος, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ Πάνσοφε.

Νενόηκας τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι, σωτηρίαν, ἅπασι τοῖς Ἔθνεσιν, ἐξ Ἰουδαίων Θεσπέσιε.

Τὴν χάριν θεωρῶν προεκήρυξας, Θεόφαντορ, ἐφ' ἣν καταφεύγονται, Ἐθνῶν ἀγέλαι σῳζόμεναι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Τόπος τοῦ Κυρίου σὺ πέφηνας, Θεομῆτορ, ἐξ οὗ ἐκπεπόρευται, τὸν Κόσμον πλάνης ῥυσάμενος.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὁ Οἶκος τὸν τοῦ παντὸς συνοχέα, ὁ χωρήσας μεταβαίνει οἰκῆσαι, πρὸς Οὐρανοὺς,

Οὐ-

Οὐρανὸς δεδειγμένος, Χριστοῦ καὶ θρόνος, καὶ μέγα Παλάτιον, ἡ πάναγνος περιστερά· ἧς τὴν θείαν ὑμνήσωμεν Κοίμησιν.

Ὑπόπτεροι ἐν νεφέλαις ἀρθέντες, ἀετοὶ ὡς ὑψιπέται τοῦ Λόγου, Γεθσημανῇ, συνελθόντες Παρθένε, σὲ ἐπεφώνουν ἀπαίρειν τὴν μέλλουσαν, Πανύμνητε πρὸς ἑαυτόν· ὃς ὡς τέκνα Υἱὸς σου ηὐλόγησας.

Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα πέλει, κοσμικῶν ἀπὸ κοιλάδων; τίς αὕτη, ἡ προπομπή, καὶ προπορεύσις ξένη; τί τὸ ὁρώμενον μέγα μυστήριον; ἡ πάντων ἐστὶ Βασιλίς, καὶ Κυρία καὶ δόξα καὶ καύχημα.

Ἠλάλαζον Ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ δακρύων ἐπληρώθη ἡνίκα, σοῦ τὴν ψυχὴν, τὴν ἁγίαν λιποῦσα, τὸ Θεοδόχον τεθέαται σκήνωμα· καὶ ὕμνησε θεοπρεπῶς, σοῦ τὴν θείαν Πανάμωμε Κοίμησιν.

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Ἠ᾿Ομῶν αὐτεχόμενος Θεοῦ, διήλεγξας ἅπαντας, τοὺς παραβαίνοντας, τὴν τοῦ Νόμου φυλακὴν Πανσοίδιμε.

Μιχαία τὸ θεῖον καὶ σεπτὸν, τοῦ Πνεύματος ὄργανον, ταῖς ἱκεσίαις σου, ἐκ κινδύνων τοὺς πιστοὺς διαφύλαξον.

Ἰούδα τὸν οἶκον ἐμφανῆ, Παρθένε πεποίηκας, τὸν ἀνατείλαντα, ἐξ ἁγίας σου γαστρὸς φανερώσασα.

Ὁ Εἱρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ Οἰκουμένη, τῷ ἀΰλῳ Πνεύματι πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Νῦν εὐφραινέσθω Οὐρανός, σκιρτάτω πᾶσα Κτίσις. ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος ἀπὸ τῆς γῆς ἀπαίρει, καὶ πρὸς Παράδεισον μολεῖ· πᾶσι σωτηρία ἐπεφάνη ἐκ Θεοῦ, πρεσβεύουσα καὶ σκέπουσα. διὸ καὶ Ἀποστόλων ἐπέδραμε πᾶσα ἡ χορεία, ἐκ περάτων ἀθροισθεῖσα. νεφέλαι γὰρ ἐφάνησαν ἄφνω ἁρπάσαι αὐτούς. ἐπέστησαν ἅμα τῇ Μητρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ ἀνεβόων· χαῖρε θησαυρὲ τοῦ Μάννα τῆς διαθήκης. Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

Στίχ. Ἐκ γῆς μὲν ἤρθην, ἀλλὰ καὶ πόλον φθάσω, Χαίρειν Μιχαίας, ἔσομαί σοι τῷ ξύλῳ.
Μιχαίας δεκάτῃ ξύλῳ ἤρθη ἠδὲ τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν Υἱὸς Ἰωράμ, γεννηθεὶς ἐν Μοραθῆ, ἐκ φυλῆς Ἐφραῒμ, καὶ προεφήτευσεν ἔτη πδ'. προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ. ἔτη χς'. καὶ πολλὰ ποιήσας Ἀχαὰβ τῷ Βασιλεῖ Ἰούδα, ὑπὸ Ἰωρὰμ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ ἀναιρεῖται, κρεμασθεὶς, ὅτι ἤλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς ἀσεβείαις αὐτοῦ, καὶ τῶν πατέρων αὐτοῦ. καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν Μοραθῆ, ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ μόνος, σύνεγγυς τοῦ πολυανδρείου Ἐνακείμ. καὶ ἔστιν ὁ τάφος αὐτοῦ γινωσκόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μαρκέλλου Ἐπισκόπου Ἀπαμείας.

Στίχ. Θυσίαις νοηταῖς τὸν Θεὸν καθηδύνας, Καὶ σαρκὸς αὐτὸν ἡδύνας κνίσσῃ Πάτερ.

Οὗτος γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Βασιλέως, ἐκ τῆς Κυπρίων ὁρμώμενος Νήσου. ἐν ᾗ κοσμικὴν πράξας ἀρχὴν, καὶ τὴν διοίκησιν αὐτῆς πιστευθεὶς, πάντας ἐξέπληξεν, εὐσεβείᾳ καὶ ἀκριβείᾳ περὶ τὰ πράγματα χρώμενος. εἰς δὲ τὴν Ἱεραρχικὴν τάξιν μεταβὰς, καὶ Ἀπαμείας τῆς κατὰ Συρίαν Ἐπίσκοπος καταστὰς, πρός τε τὰ ἄλλα δικαίως ἐπολιτεύσατο καὶ ὁσίως. καὶ δὴ θερμὸς τῆς κατὰ Χριστὸν Πίστεως γέγονε ζηλωτὴς, Ἐκκλησίας τε εἰς δόξαν Θεοῦ συνιστῶν, καὶ Ναοὺς εἰδωλικοὺς καθαιρῶν. ὧν ἕνα μὴ συγχωροῦντος αὐτῷ τοῦ ἐν αὐτῷ δαίμονος κατακαῆναι, ἢ μηχαναῖς τισι καταβληθῆναι, ὃς ἐλέγετο τοῦ Διὸς, λαβὼν ὕδωρ ὁ Ἅγιος, καὶ εὐλογήσας, καὶ τοῖς στοιβασθεῖσι ξύλοις ἐπιρράνας, ἀναφθῆναι καὶ κατακαῆναι πεποίηκε. συσχεθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν, καὶ εἰς πῦρ βληθεὶς, τὸν στέφανον ἠνέγκατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εἰς τὸ Παλάτιον ἀνακομιδὴ τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Στίχ. Λόγους ἀνάψας ἀντὶ φαιδρῶν λαμπάδων, Σταυρὸν προπέμπω τῶν Ἀνακτόρων ἔσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Οὐρσικίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Βασιλέως ἐκ Πόλεως Σιβεντοῦ τῶν ἄνω Ἰλλυρίων,

στρα-

στρατιώτης τὴν τάξιν ἤδη προκόψας. διαβάλλεται οὖν πρὸς τὸν Βασιλέα Μαξιμιανόν, ὃς Ἀρεστάδῃ τῷ Ἐπάρχῳ τὸν Ἅγιον ἐξετασθησόμενον δέδωκε. παρ' οὗ βουνεύροις κατὰ τῶν νώτων καὶ τῶν πλευρῶν σφοδρῶς αἰκίζεται, εἶτα λινοῖς ἐλαίῳ διαβρέχοις περιαλειφθεὶς τὰς χεῖρας, καὶ θείῳ καὶ ῥητίνῃ ἐπιπασθείς, ὑφάπτεται. εὐθὺς τοῦ Ἁγίου δίκαια πάσχειν τὰς χεῖρας αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι τὸν Τύραννον ἀπολλύμενον κάκιστα διεσώσατο· ἐπεὶ παραίτιος Τερτυλιανοῦ ἐμέμφθη ὁ Τύραννος, ὡς ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην γενόμενος, ὕδωρ τι ἐπιχέαι κατὰ τῶν χειρῶν τοῦ Ἁγίου, καὶ τὴν φλόγα σβέσαι προσέταξεν. Ὀλβιανὸς δέ τις οὕτω καλούμενος Ἕλλην, ὀργισθεὶς σὺν ταράχῳ, ἀπὸ τοῦ Πραιτωρίου ἐξῆλθεν. ὃς οἴκαδε γενόμενος, ὑπὸ σκορπίου πληγείς, σὺν ὀδύνῃ κακῶς τὴν ψυχὴν ἀπέρρηξεν. ὁ δὲ Ἅγιος Οὐρσίκιος δέχεται τὴν ἀπόφασιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, Οὐάλεντος τοῦ διαβαλόντος αὐτόν, σπασαμένου τὸ ξίφος, καὶ τρίτον ἐνέγκαντος κατ' αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόμος τῆς φύσεως λαθοῦσα, τῇ Κυήσει σου τῷ ἀνθρωπίνῳ νόμῳ, θνήσκεις μόνη Ἁγνή, ζωώσασα τοὺς πάλαι, νενεκρωμένους ἄνθρωπε, ζωηφόρῳ τοκετῷ σου.

Μένει κενὸς ὁ θεῖος τάφος, σοῦ τοῦ σώματος, τῆς χάριτος δὲ πλήρης. ποταμοὺς γὰρ ἡμῖν, πηγάζει ἰαμάτων, καὶ ἀποπλύει ῥεύματι, Παναγία Θεοτόκε.

Εὑρέθη τὸ σῶμα μετὰ τοῦ τάφου, παραμένει δὲ ἡμῖν ἡ εὐλογία, σοῦ Παρθένε ἁγνή, τυφλοὺς φωταγωγοῦσα, καὶ σοῦ τὸ εὐσυμπάθητον, ὑπεμφαίνουσα πλουσίως.

Τόμε καινὲ ἐν ᾧ ὁ Λόγος, ἀναγέγραπται συνήθῳ ξενωτάτῃ, βίβλῳ πάντας ζωῆς, ἱκέτευε γραφῆναι, τοὺς τὴν σεπτήν σου Κοίμησιν, καὶ παράδοξον ὑμνοῦντας.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Χρησιμώτατος ὤφθης, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων καὶ θρασυκώτατος, τὸ θράσος τῶν κρατούντων, ἐλέγχων καὶ διδάσκων, καὶ βοῶν Ἀξιάγαστε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπαστράπτων ἀκτῖσι, πολιτείας ἐνθέου καὶ καθαρότητος, Προφήτης ἀνεδείχθης, τῆς θείας ἐμφανείας, ἀναμέλπων Μακάριε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἰσουργὸς τῷ Τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος καὶ συναΐδιος, ἐν Μήτρᾳ τῆς Παρθένου, Πατρὸς τῇ εὐδοκίᾳ, πλαστουργεῖται ὡς ἄνθρωπος. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Ἐκ τῶν περάτων ἐλθόντες οἱ περάτων, φωτοειδέστατοι στῦλοι, πρὸς τὴν Σιὼν παρεγένοντο, πέρας βίου λαβοῦσαν, κηδεῦσαί σε Ἄχραντε.

Τῶν ἡττωμένων ὁ θεία πᾶσα γλῶσσα, οὐδὲ Ἀγγέλων ἀξίως, ἀνευφημῆσαι σε στόματι. ἀσυγκρίτως γὰρ πάντων, ὑπέρκεισαι Δέσποινα.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Κτίσις αἱ νεφέλαι, ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, δικαιοσύνην ῥανάτωσαν, τοὺς Παρθένου τιμῶσαι, τὴν θείαν Μετάστασιν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ὁ θρόνος Κυρίου ὑπερέχων, τὰ Χερουβὶμ καὶ τοὺς Θρόνους, γῆθεν ὑψοῦται πεφθήσεσθαι, εἰς Βασιλείαν θείαν, ἡ μόνη Πανάμωμος.

Ἄλλος. Μουσικῶν Ὀργάνων.

Ἀπ' ἀρχῆς ὑπάρχων ἐξ αἰῶνος, τοῦ Θεοῦ ὁ Λόγος ἐπεφάνη, λυτρούμενος τοὺς ἐξ Ἀδάμ, Μιχαίας προφητεύει. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοερῶς μυούμενος ἐβόας, θελητὴς ἐλέους ὁ Δεσπότης, ὡς εὔσπλαγχνος μετανοῶν, ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις, τῶν πίστει μελῳδούντων, καὶ ὑπερυψούντων αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀστραπῆς ὡς φέγγος ἀπεφάνθης, τοῦ Θεοῦ τὴν αἴγλην δεδεγμένος, ὡς ἔσοπτρον διαφανές, γενόμενος Μιχαία. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα κεκτημένοι, κρατοῦμεν ἀποστολικῶς, σεπτῆς ὁμολογίας· ὡς Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ Λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πειθέντες, τὸν Κύριον ἀνύμνουν. καὶ ἐδοξολόγουν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὡς πάντων φαιδροτέρα, τῶν ἐπουρανίων, τοὺς ὑμνητὰς τῆς φαιδρᾶς σου Κοιμήσεως, τῶν σῶν χαρίτων τῷ φέγγει, φαιδρυνον φώτισον.

Ἐκινήσατε καρδίαι, πάντων Ἀσεβούντων, ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς μόνης Θεόπαιδος, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ ταύτης σῳζόμεναι.

Ἡ Γῆ πανηγυρίζει, Ἄγγελοι σκιρτῶσιν, ἀγαλλιῶνται δὲ πάντες οἱ Δίκαιοι, ἐν τῇ Κοιμήσει σου Κόρη ὑμνολογοῦντές σε.

Φιλάγαθε Παρθένε, ῥᾶον ἐπὶ πάντας, τὰ ἀγαθά σου ἐλέη, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον ἀποκυήσασα.

Ὁ αὐτός.

Νοῒ τῷ ἀκηράτῳ, καὶ καθαρωτάτῳ, μαρμαρυγαῖς εὐσεβείας λαμπόμενος, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεῦον ἀεὶ περίσωσαι.

Ἐπέστη ἡ φωσφόρος, μνήμη σου Προφῆτα, προφητικῶν χαρισμάτων ἀνάπλεως, καὶ ποταμοὺς μετανοίας ἀναπηγάζουσα.

Σωτῆρα τὸν τοῦ Κόσμου, παραγεγονότα, κατὰ τὴν σὴν προφητείαν θεώμενος, τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐφροσύνης Μάκαρ ἀπόλαυε.

Θεοτοκίον.

Ὡς πάντων ὑπερτέρα, καὶ καθαρωτέρα, τὸν μολυσμὸν τῆς ψυχῆς μου καθάρισον, ἡ τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν ὑπεράγαθον.

Ὁ Εἱρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἁγνή. σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Προσφόρων ἐξελεύσεται, Ἄρχων τε καὶ Ἡγούμενος, ὃς ποιμανεῖ ἐν εἰρήνῃ, Λαὸν τὸν τοῦτο προέφης, Θεοῦ Προφῆτα Μιχαία, Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος. οὗ ἀληθῶς αἱ ἔξοδοι, ἐξ ἡμερῶν τοῦ αἰῶνος, δι' οὗ ἐσώθημεν πάντες.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως, τὴν μνήμην τὴν ὑπέρλαμπρον, πανηγυρίζοντες πόθῳ, ἐξᾴδομεν Θεοτόκε. σὺ δὲ ὡς Μήτηρ Ἄχραντε, πρὸς τὸν Υἱὸν ἀπαύστως, ἐν δόξῃ σου καὶ Κύριον, Χριστιανῶν ὑπερδίκου, τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων.

Εἰς τοὺς [illegible] τῆς Θεοτόκου, [illegible] Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος [illegible]

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα.

[illegible] ἔμπροσθεν εἰς τὴν [illegible] τῆς Εἰρήνης, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΕ΄.

Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν [illegible] καὶ ψάλλομεν [illegible] προσόμοια, ἦχος [illegible]

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις οἱ ἀπλᾶς χείλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον, τὴν τιμιωτέραν τῆς Κτίσεως, καὶ ἁγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβὶμ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων; τὸν θρόνον τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον. τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατῴκησεν ὁ Ὕψιστος. τὴν σωτηρίαν τοῦ Κόσμου. τοῦ Θεοῦ ἁγίασμα. τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα τὰ φοβερὰ ᾄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε, κύκλῳ τῆς σῆς κλίνης ἱστάμενοι, πάντες οἱ τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι; καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες· ἀπαίρει, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον. ὑψοῦται, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος. πύλαι ἐπάρθητε ὄντως. τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη, εἰσελεύσεται ἐν χαρᾷ, τῷ Κόσμῳ ἀπαύστως αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ᾄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν Κόσμον ἡγίασας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέστης, τὸ κάλλος, κατανοεῖν τοῦ Παντοκράτορος. καὶ τούτῳ, οἷά περ Μήτηρ συναγάλλεσθαι, Ἀγγελικῶν στιγμάτων, δορυφορησάντων Ἁγνή, καὶ ψυχῶν δικαίων. μεθ' ὧν αἴτησαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δοξαστικὸν τὸ [illegible] Δόξα, [illegible] τῆς Ἑορτῆς.

[illegible] Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων. παντοδυνάμῳ νεύματι.

ᾗ. Ἀνα-

νάστηθι Κύριε εἰς τὴν.

Ἡ Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν Παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

μοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Ἤθροισται ὁ χορός, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων Κόσμου, κηδεῦσαι τὸ Σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δέσποινα ἀγαθή, τὰς ἁγίας σου χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἆρον, τὸν φιλόψυχον Πλάστην, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

ακάριος ἀνήρ.

ύριε ἐκέκραξα.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλίμαξ πρὸς Οὐρανόν, ὁ τάφος γίνεται. Εὐφραίνου Γεθσημανῆ, τῆς Θεοτόκου τὸ ἅγιον τέμενος. Βοήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι Ταξίαρχον· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Βαβαὶ τῶν σῶν Μυστηρίων Ἁγνή, τοῦ Ὑψίστου θρόνος, ἀνεδείχθης Δέσποινα, καὶ γῆθεν πρὸς Οὐρανόν, μετέστης σήμερον. Ἡ δόξα σου εὐπρεπής, θεοφεγγέσι ἐκλάμπουσα χάρισι. Παρθένοι σὺν τῇ Μητρί, τοῦ Βασιλέως πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Σὴν τὴν δοξάζουσι Κοίμησιν, Ἐξουσίαι Θρόνοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Χερουβίμ, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ. Ἀγάλλονται γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κοσμούμενοι. Προσπίπτουσι Βασιλεῖς, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις καὶ μέλπουσι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεαρχίῳ νεύματι, πανταχόθεν οἱ Θεοφόροι Ἀπόστολοι ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι. Καταλαβόντες τὸ πανάχραντον, καὶ ζωαρχικόν σου Σκῆνος, ἐξόχως ἠσπάζοντο. Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν Οὐρανῶν Δυνάμεις, σὺν τῷ οἰκείῳ Δεσπότῃ παραγενόμεναι. Τὸ Θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον Σῶμα προπέμπουσι, τῷ δέει κρατούμεναι· ὑπερκοσμίως δὲ προῆγον, καὶ ἀοράτως ἐβόων, ταῖς ἀνωτέραις Ταξιαρχίαις· ἰδοὺ ἡ Παντάνασσα Θεόπαις παραγέγονεν. Ἄρατε πύλας, καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε, τὴν τοῦ ἀενάου φωτὸς Μητέρα. Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενὴς τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν. Ἣν ἀτενίζειν οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ταύτῃ ἄξιον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον. Ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον, ὑπερέχει πᾶσαν ἔννοιαν. Διὸ ἄχραντε Θεοτόκε, ἀεὶ σὺν ζωηφόρῳ Βασιλεῖ, καὶ Τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς, περιφρουρῆσαι καὶ σῶσαι, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σου· τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

Ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαῤῥάν, καὶ Κεφ. κη'. Ἐξόδ. 10.
ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. Ἔδυ γὰρ ὁ Ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν Οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον, καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν. Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς· καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ Πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βοῤῥᾶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάττων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἐὰν πορευθῇς. Καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν

ταύ-

τούτῳ, ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, ϗ εἶπεν· ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος. Οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ᾿ ἢ οἶκος Θεοῦ. ϗ αὕτη ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ.

Κεφ. μγ´. Ἐδάφ. 27. Κεφ. μδ´. Ἐδ. 1

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, ϗ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, ϗ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν. ϗ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς. ϗ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται. καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι᾿ αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι᾿ αὐτῆς. Καὶ ἔσται κεκλεισμένη, διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ᾿ αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον. κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἐλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου. Καὶ εἶδον, ϗ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Κεφ. θ´. Ἐδ. 1.

Ἡ Σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, ϗ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα. ϗ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον. ϗ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα· Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε. καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν. οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε. Ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμήν, ϗ σοφώτερος ἔσται. γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι· Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ Ἁγίων σύνεσις. Τὸ δὲ γνῶναι Νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς.

Ἔπρεπε τοῖς Αὐτόπταις τοῦ Λόγου ϗ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον ὅσον ἐπ᾿ αὐτῇ Μυστήριον. ἵνα μὴ μόνον, τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς Τεκούσης αὐτὸν τὴν μετάθεσιν μαρτυρήσωσι. Διόπερ πάντοθεν, θείᾳ δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιὼν κατελάμβανον, καὶ πρὸς Οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ὑψηλοτέραν τῶν Χερουβίμ· ἣν καὶ ἡμᾶς, σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύουσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Τῶν Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, ϗ πάσης Κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δι᾿ ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς ἀϊδίου οὐσίας, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσί, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχήν, ϗ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Πανάμωμος Νύμφη, ϗ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός· ἡ Θεῷ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἑνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχήν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται. ἣν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται. καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτός, ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος μακαρίσωμεν, ἐν χερσὶ γὰρ τοῦ Υἱοῦ, τὴν ψυχὴν τὴν ἄμωμον ἐναπέθετο. ὅθεν τῇ Ἁγίᾳ Κοιμήσει αὐτῆς, ὁ Κόσμος ἀνεζωοποιήθη. ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, ϗ ᾠδαῖς

πνευματικαῖς, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἑορτάζει φαιδρῶς.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορείαν στησώμεθα. δεῦτε καταστέψωμεν ᾄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. σήμερον γὰρ Οὐρανὸς ἐφαπλοῖ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τεξαμένην τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον. καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, ἀποδιδοῦσα τὴν εὐλογίαν, στολίζεται τὴν εὐπρέπειαν. Ἄγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένην, τὴν τεκοῦσαν τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι, συγγενοῦς οἰκειότητος· μὴ ἐπιλάθῃ Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἑορταζόντων τὴν πανάγιόν σου Κοίμησιν.

Ἄσατε Λαοί, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ᾄσατε. σήμερον γὰρ τὴν ὁλόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος, ἄνευ σπορᾶς παρατίθησιν. ᾧ καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν Λαοί, τὴν Παναγίαν Παρθένον Ἁγνήν. ἐξ ἧς ἀρρήτως προῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος τοῦ Πατρός. κράζοντες καὶ λέγοντες· εὐλογημένη σὺ ἐν Γυναιξί. Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. αὐτὸ ταῖς ἁγίαις χερσὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε Ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν.

Ὑπὲρ τὴν παράστασιν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε Ἁγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν. ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἁπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα. τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων. Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Λαβιτικὴν ᾠδὴν σήμερον Λαοί, ᾄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ. ἀπενεχθήσονται φησί, τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς· ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει. ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαβίδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται. ἣν ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν καὶ λέγομεν· σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης. Πέτρος δὲ ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορός, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις ὑμνολογοῦντες, τὸ θεῖον καὶ ἐξαίσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Οἰκονομίας Μυστήριον· καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. ὑπερθεν δὲ αἱ πανάγιοι, καὶ πρεσβύταται τῶν Ἀγγέλων Δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφυῖαι ἀλλήλαις ἔλεγον. ἄρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν Οὐρανοῦ, καὶ γῆς Ποιητήν· δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. διόπερ καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην σου ἑορτάζοντες, ἐκβοῶμέν σοι Πανύμνητε· Χριστιανῶν τὸ κέρας ὕψωσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας· ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν Κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. μετέστης πρὸς τὴν ζωήν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς. καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταλόγη Γαστέρ.

Ἀναβόησον Δαβίδ, τίς ἡ παροῦσα Ἑορτή; ἣν ἀνύμνησας ποτέ, ἐν τῇ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς Θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτήν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονάς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἄνευ σπορᾶς γεννηθείς. καὶ διὰ τοῦτο χαί-

ρουσι, Μητέρες ϗ Θυγατέρες, ϗ Νύμφαι Χριστῦ, βοῶσαι· χαῖρε ἡ μεταςᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω Βασίλεια.

ὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο῾ Πανύμνος χορός, τῶν σοφῶν Αποςόλων, ἠθροίσθη θαυμαςῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε. οἷς συνύμνησαν, ϗ τῶν Αγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάςασιν, τὴν σὴν σεπτῶς ἀνυμνοῦντες· ἣν πίςει ἑορτάζομεν.

ὴν ὡραιότητα.

Ε᾿Ν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος, θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε. πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἁγνεύουσα; πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; διὸ σὺν τῷ Αγγέλῳ βοῶμέν σοι· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

νησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

κουσον Θύγατερ, ϗ ἴδε.

Ν΄. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ο῞Τε ἡ Μετάςασις, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ηὐτρεπίζετο, τότε οἱ Απόςολοι, περικυκλοῦντες τὴν κλίνην ἑώρων σε. ϗ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκήνει, θάμβει συνείχοντο, ὁ δὲ Πέτρος σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι· ὦ Παρθένε, ὁρῶ σε τρανῶς ἡπλωμένην ὑπτίαν. τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, ϗ καταπλήττομαι, ἐν ᾗ ἐσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. ἀλλ᾽ ὦ Αχραντε, ἱκέτευε ἐκτενῶς τῷ Υἱῷ σου ϗ Θεῷ, τοῦ σώζεσθαι τὴν Πόλιν σου ἄτρωτον.

ανηγυριζέτωσαν οἱ Θεόφρονες.

Η Εποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ ϗ εὐκλεὴς Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιςούς, ἐξαρχούσης Μαριὰμ, μετὰ χορῶν ϗ τυμπάνων τῷ σῷ, ᾄδοντας Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

Α῾Μφιπονεῖτο ἀΰλως τάξεις, Οὐρανοβάμων ἐν Σιὼν τὸ θεῖον σῶμά σου· ἄφνω δὲ συρρεύσασα, τῶν Αποςόλων ἡ πληθύς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέςησαν ἀρτίως. μεθ᾽ ὧν Αχραντε, ἀεὶ τὴν σεπτὴν Παρθένε μνήμην δοξάζομεν.

Ν Ικητικά μοι βραβεῖα ἦρας, κατὰ τῆς φύσεως Αγνὴ Θεὸν κυήσασα. ὅμως μιμουμένη δὲ, τὸν Ποιητήν σου ϗ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις τοῖς τῆς φύσεως Νόμοις. διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρῃ διαιωνίζουσα.

Α῾Νοίξω τὸ ςόμα μου, ϗ πληρωθήσεται Πνεύματος, ϗ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί· ϗ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων. ϗ ᾄσω γηθόμενος ταύτης τὴν Κοίμησιν.

Π Αρθένοι Νεάνιδες, σὺν Μαριὰμ τῇ Προφήτιδι, ᾠδὴν τὴν ἐξόδιον νῦν ἀλαλάξατε. ἡ Παρθένος γὰρ, ϗ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν Οὐράνιον διαβιβάζεται.

Α῾Ξίως ὡς ἔμψυχον, σὲ Οὐρανὸν ὑπεδέξαντο, Οὐράνια Παναγία θεῖα σκηνώματα. ϗ παρέςηκας, φαιδρῶς ὡραϊσμένη, ὡς Νύμφη παναμώμητος τῷ Βασιλεῖ ϗ Θεῷ.

Η Δημιουργική, ϗ συνεκτικὴ τῶν ἁπάντων, Θεοῦ σοφία ϗ δύναμις, ἀκλινῆ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν ςερέωσον Χριςέ. μόνος γὰρ εἶ Αγιος, ὁ ἐν Αγίοις ἀναπαυόμενος.

Τ῾Ηνίκα σε θνητὴν, ἀλλ᾽ ὑπερφυῶς ϗ Μητέρα, Θεοῦ εἰδόντες Πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Απόςολοι, πεφρικότως ἥπτοντο χερσί, δόξῃ ἀπαςράπτουσαν, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Υ῾Πέφθασε χερσὶ, ταῖς ἀθεμίτοις τὸ αὐθάδες, τομὴν ἡ δίκη ἐπάξασα, τῷ Θεῷ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ

καὶ

κιβωτῷ, δόξη τῆς Θεότητος· ἐν ᾗ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχρημάτισεν.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα ϗ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· ϗ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Θνητῆς ἐξ ὀσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει κατάλληλον Ἁγνή, τὴν ἔξοδον διήνυσας. τεκοῦσα δὲ τὴν ὄντως Ζωήν, πρὸς τὴν ζωὴν μεθέστηκας, τὴν θείαν ϗ ἐνυπόστατον.

Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἀγγέλων δὲ πληθύς, πρὸς τὴν Σιὼν ἠπείγοντο, παντοδυνάμῳ νεύματι, ἀξιοχρέως Δέσποινα, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργήσοντες.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε. ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ηὐδόκησε. μακάριοι ἐσμὲν ϗ ἡμεῖς προστασίαν σε ἔχοντες. ἡμέρας γὰρ ϗ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, ϗ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατύνονται. διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ῥήσεις Προφητῶν ϗ αἰνίγματα, τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου, ὃ εἰς φῶς Ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι· ϗ φωνεῖ σοι ἄβυσσος, ἐν ἀγαλλιάσει· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ἴδετε Λαοὶ καὶ θαυμάσατε. τὸ ὄρος γὰρ τὸ ἅγιον, ϗ ἐμφανέστατον Θεοῦ, τῶν ἐπουρανίων μονῶν, ὑφ᾽ ὑπερθεν αἴρεται, Οὐρανὸς ἐπίγειος, ἐν ἐπουρανίῳ, ϗ ἀφθάρτῳ χθονὶ οἰκιζόμενος.

Σοὶ ζωῆς ἀϊδίου ϗ κρείττονος, ὁ θάνατός σου ὤφθη γέγονε, διαβατήριον Ἁγνή, ἐκ τῆς ἐπικήρου, πρὸς θείαν ὄντως ϗ ἀρρέυστον, μεθιστῶντά σε ἄχραντε, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Υἱόν καθορῶσαν ϗ Κύριον.

Ἐπήρθησαν πύλαι Οὐράνιαι, ϗ Ἄγγελοι ὑμνησάτωσαν, ϗ ὑποδέξατε Χριστός, τὸ τῆς Παρθένου σου αὐτοῦ, μητρῷον κειμήλιον. Χερουβὶμ ὑπαξέσθω, ἐν ἀγαλλιάσει· Σεραφὶμ δὲ δοξαζέτω σε χαίροντα.

Ἣν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν, τὴν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακοὺμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θάμβος ἦν θεάσασθαι τὸν Οὐρανὸν, τοῦ Παμβασιλέως τὸν ἔμψυχον, τὰς κενεῶνας, ὑπερχόμενον τῆς γῆς. ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐν τῇ Μεταστάσει Μήτηρ Θεοῦ, τὸ εὐρυχωρότατον σῶμά σου, ϗ θεοδόχον, τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἱεροπρεπῶς ἐπτέρυξι, φόβῳ ϗ χαρᾷ συνεκάλυπτον.

Εἰ ὁ ἀκατάληπτος ταύτης καρπὸς, δι᾽ ὃ Οὐρανὸς ἐχρημάτισε, ταφὴν ὑπέστη, ἑκουσίως ὡς θνητός, πῶς τὴν ταφὴν ἀρνήσεται, ἡ ἀπειρογάμως κυήσασα;

Τὸ θεῖον ϗ ἄρρητον κάλλος, τῆς ἀρετῆς σου Χριστὲ διηγήσομαι. ἐξ ἀϊδίου γὰρ δόξης συναΐδιον, ϗ ἐνυπόστατον λάμψας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, τοῖς ἐν σκότει ϗ σκιᾷ, σωματωθεὶς ἀνέτειλας Ἥλιος.

Ὡς ἐπὶ νεφέλης Παρθένε, τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος ὀχούμενος, πρὸς τὴν Σιὼν ἐκ περάτων λειτουργῆσαί σοι, τῇ Νεφέλῃ τῇ κούφῃ ἠθροίζετο. ἀφ᾽ ἧς ὁ Ὕψιστος Θεός, τοῖς ἐν σκότει ϗ σκιᾷ, δικαιοσύνης ἔλαμψεν Ἥλιος.

Σαλπίγγων θεόληπτοι γλῶσσαι, τῶν Θεολόγων αἱ θεῖαι ἀνηχήσασαι, τῇ Θεοτόκῳ ᾖδον τὸν ἐξόδιον, ἐνηχούμεναι ὕμνον τῷ Πνεύματι. χαίροις ἀκήρατε πηγή, τῆς τοῦ Θεοῦ ζωαρχικῆς, ϗ σωτηρίας πάντων σαρκώσεως.

Ἔξεστι τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου. σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, γῆθεν μετέστης πρὸς αἰωνίας μονάς, ϗ πρὸς ἀτελεύτητον ζωήν· πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

Κροτείτωσαν σάλπιγγες, τῶν Θεολόγων σήμερον· γλῶττα δὲ πολύφθογγος ἀνθρώπων, νῦν ἀγαλλιάσθω· περιηχείτω ἀήρ, ἀπείρῳ λαμπόμενος φωτί. Ἄγγελοι ὑμνείτωσαν, τῆς Παρθένου τὴν Κοίμησιν.

Ὁ Σκεῦος διέπρεψε, τῆς ἐκλογῆς τοῖς ὕμνοις σου, ὅλος ἐξιστάμενος Παρθένε· ἔκδημος ὅλος, ἱερωμένος Θεῷ, τοῖς πᾶσι θεόληπτος καὶ ὤν, ὄντως καὶ δεικνύμενος, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἄλυτον ποντογενές, κητῷον ἐντόσθιον πῦρ, τῆς τριημέρου ταφῆς σου, τὸ προσκύνισμα. οὗ Ἰωνᾶς ὑποφήτης ἀναδέδεικται, σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ προπέπωτο, ἄσινὴς ἐβόα· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Ἄναξ ὁ πάντων Θεός. ἐν γὰρ τῷ τίκτειν Παρθένον ὥσπερ ἐφύλαξεν, οὕτως ἐν τάφῳ τὸ Σῶμα διετήρησεν, ἀδιάφθορον καὶ συνεδόξασε, θείᾳ Μεταστάσει, γέρα σοι ὥσπερ Υἱός, Μητρὶ χαριζόμενος.

Ὄντως σε ὡς φαεινὴν λυχνίαν, ἀΰλου πυρός, θυμιατήριον θεῖον χρύσεον ἄνθρακος, ἐν τοῖς Ἁγίων Ἁγίοις κατεσκήνωσε, στάμνον ῥάβδον τε πλάκα θεόγραφον, Κιβωτὸν ἁγίαν, Τράπεζαν Λόγου ζωῆς, Παρθένε ὁ τόκος σου.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ Θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ἐκ σοῦ Ζωὴ ἀνατέταλκε, τὰς κλεῖς τῆς παρθενίας μὴ λύσασα. πῶς οὖν τὸ ἄχραντον, ζωαρχικόν τε σου σκήνωμα, τῆς τοῦ θανάτου πείρας, γέγονε μέτοχον;

Θρόνος ὑπάρξασα τιμιος, ζωῆς τῆς αἰδίου τετύχηκας. διὰ θανάτου γάρ, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας, ἡ τὴν Ζωὴν τεκοῦσα τὴν ἐνυπόστατον.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν. ὡς γὰρ Ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τεῖχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου. τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ Κόσμου ἀνυμνῆσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου. ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με. σὺ γὰρ βοᾷς τῶν αἰτούντων πιστῶς, τὰς αἰτήσεις πληροῦν. σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, λογισμὸν ἀκαταίσχυντον. πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ. Ὁ μήτραν οἰκήσας Ἀειπάρθενον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ιε΄. Ἡ Σεβασμία Μετάστασις τῆς Ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Οὐ θαῦμα θνήσκειν Κοσμοσώτειρα Κόρην,
Τοῦ Κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.
Ἤρθη ἀειθεομήτωρ, χθὼν δεκάτῃ θάψε πέμπτῃ.

Ὅτε πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσλαβεῖν ηὐδόκησε τὴν ἰδίαν Μητέρα, τότε πρὸ τριῶν ἡμερῶν δι' Ἀγγέλου αὐτῇ τὴν ἀπὸ γῆς Μετάστασιν γνωρίζων, καιρός φησι τὴν ἐμὴν προσλαβέσθαι Μητέρα πρὸς ἐμαυτόν. Μηδὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ θορυβηθῇς, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης δέξαι τὸν λόγον. καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχῃ ζωήν. Καὶ δὴ τῷ πόθῳ τῆς πρὸς τὸν Υἱὸν Μεταστάσεως, ἐπὶ τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἄνεισι προσεύξαμένη μετὰ ᾠδῆς, (εἰώθει γὰρ συνεχῶς ἐν αὐτῷ ἀνιοῦσα προσεύχεσθαι.) ἐφ' ᾧ καί τι παράδοξον τηνικαῦτα συμβαίνει γενέσθαι. Κλίνουσι γὰρ ἐξ ἑαυτῶν τὰ παρὰ τὸ Ὄρος φυτά, καὶ ὥσπερ ἔμψυχα δοῦλα τὸ προσῆκον σέβας τῇ Δεσποίνῃ ἀποπληροῦσι. Μετὰ δὲ τὴν εὐχήν, ὑποστρέφει πρὸς τὴν οἰκίαν, καὶ εὐθέως ἐσείσθη ἅπασα. Αὕτη δὲ πολλὰ φῶτα ποιησαμένη, καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς Συγγενεῖς τε καὶ Γείτονας. σαροῖ πᾶσαν τὴν οἰκίαν, ἑτοιμάζει τὴν κλίνην, καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια. Δῆλα ποιεῖ τὰ παρὰ τοῦ Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα, περὶ τῆς εἰς Οὐρανοὺς αὐτῆς Μεταστάσεως· καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγομένων, τὸ δοθὲν αὐτῇ βραβεῖον ὑποδεικνύει· Τὸ δὲ ἦν, φοίνικος κλάδος. Αἱ δὲ μετακληθεῖσαι Γυναῖκες, τοῦτον ἀκούσασαι, θρήνοις ἑαυτὰς σὺν δάκρυσιν ἔλυον, καὶ μετ' οἰμωγῆς ὠλοφύροντο. Ὅμως τοῦ κόπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀπορφανισθῆναι ταύτης, ἱκέτευον. Ἡ δὲ οὐ μόνον αὐτάς, ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν Κόσμον, μεταστᾶσα, περισκέπτειν καὶ ἐφορᾶν διεβεβαιοῦτο. καὶ τὸ πολὺ τῆς λύπης ἀφῄρει τοῖς παραμυθητικοῖς ῥήμασιν, οἷς πρὸς τὰς περιεστώσας ἐλάλει. Εἶτα περὶ τῶν αὐτῆς δύο χιτώνων διατάττεται. ὥστε τὰς δύο

πενιχρὰς χήρας, ἀνὰ χιτῶνος λαβεῖν. αἵτινες συνήθεις αὐτῇ ἦσαν καὶ γνώριμοι, καὶ τὰ πρὸς διατροφὴν παρ' αὐτῆς ἐκομίζοντο. Ταῦτα ἔτι διεξιούσης αὐτῆς καὶ διαταττομένης, γίνεται ἄφνω βροντῆς βιαίας ἦχος, καὶ πλείστων ἐπιστασία νεφελῶν ἀπὸ τῶν τοῦ Κόσμου περάτων τοὺς Χριστοῦ Μαθητὰς ἀθρόον τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορος φερομένων. Ἐν οἷς ἦσαν οἱ Θεόσοφοι Ἱεράρχαι, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἱερόθεός τε ὁμοῦ, καὶ Τιμόθεος. Οἳ, ἐπεὶ ἔμαθον τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦτα πρὸς αὐτὴν διεξίασι λέγοντες· Σὲ Δέσποινα μένουσαν ἐν τῷ Κόσμῳ, ὡς αὐτὸν τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ Διδάσκαλον βλέποντες, παρεμυθούμεθα· νῦν δὲ πῶς οἴσομεν τὸ πάθος; Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου θελήσει μεθίστασαι πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, χαίρομεν τοῖς ἐπὶ σοὶ οἰκονομουμένοις. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτοὺς ἔβρεχον. Ἡ δὲ πρὸς αὐτούς· μὴ φίλοι καὶ Μαθηταὶ τοῦ ἐμοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσησθε τὴν ἐμὴν χαράν. ἀλλὰ τὸ ἐμὸν Σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίσω τῇ κλίνῃ, κηδεύσατε. Τούτων ἔτι πληρωθέντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ θεσπέσιος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς· ὃς καὶ πεσὼν πρὸς τοὺς πόδας τῆς Θεομήτορος, προσεκύνησε. καὶ ἀνοίξας αὐτοῦ τὸ στόμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτήν· Χαῖρε, λέγων, Μήτηρ τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ ἐμοῦ κηρύγματος ἡ ὑπόθεσις. εἰ γὰρ καὶ τὸν Χριστὸν μὴ τεθέαμαι, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἐκεῖνον ἐδόκουν θεωρεῖν. Εἶτα συντάσσεται πᾶσι ἡ Παρθένος. ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς κλίνης. σχηματίζει τὸ πανάχραντον αὐτῆς, ὡς ἠβουλήθη, Σῶμα· ὑπὲρ συστάσεως Κόσμου, καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεήσεις ποιεῖται. εὐλογίας τῆς δι' αὐτῆς πληροῖ καὶ αὐτούς. καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀφίησι.

Καὶ αὐτίκα τυφλοῖς τὰ ὄμματα ἐφωτίζοντο, κωφοῖς αἱ ἀκοαὶ διηνοίγοντο. χωλοῖς αἱ τῶν ποδῶν βάσεις ὑπεστηρίζοντο. καὶ πᾶν ὁτιοῦν πάθος καὶ νοσημάτων γένος εὐχερῶς διελύετο. Ἐπὶ τούτοις ἄρχεται τῶν ἐξοδίων ὕμνων ὁ Πέτρος. αἴρουσιν οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων, οἱ μὲν τὸ κλινίδιον, οἱ δὲ προάγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ ὑμνῳδιῶν τὸ Θεοδόχον Σῶμα πρὸς τὸ μνῆμα προπέμποντες. Τότε δὴ τότε καὶ Ἄγγελοι ὑμνοῦντες ἠκούοντο, καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκοσμίων τάξεων τὸν ἀέρα ἐπλήρουν. Ἐφ' οἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων Ἄρχοντες τινὰς τοῦ ὄχλου ἀνερεθίσαντες, πείθουσι πειρᾶσαι τὴν κλίνην περιτρέψαι εἰς γῆν, ἐφ' ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτέθη Σῶμα, καὶ τοῦτο καταβαλεῖν. Ἀλλ' ἤδη τοὺς τολμητὰς ἡ δίκη φθάσασα, ὀμμάτων τυφλώσει πάντας κολάζει. Ἕνα δὲ αὐτῶν καὶ χειρῶν ἀποστερεῖ ἀμφοτέρων μανικώτερον ὁρμήσαντα, καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου σκίμποδος ἐναψάμενον. Ὃς καὶ παρὰ τὴν κλίνην τὰς αὐθάδεις χεῖρας κοπείσας τῷ ξίφει τῆς δίκης, καὶ ἀπηωρημένας ἀφεὶς, ἔμενεν ἐλεεινὸν θέαμα. ἕως ἂν πιστεύσας ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ θεραπείας τυχὼν, ἀποκατέστη ὡς τὸ πρότερον ὑγιής. Οὕτω καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι πιστεύσασι, μέρος τι τοῦ παλλίου τῆς κλίνης ἐπιτεθὲν, τὴν ἴασιν ἐδωρήσατο. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι καταλαβόντες τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, κατέθηκαν ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικὸν Σῶμα. καὶ τρεῖς ἡμέρας προσμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινομένων ἀπαύστως Ἀγγελικῶν φωνῶν ὑπακούοντες. Ἐπεὶ δὲ κατὰ θείαν οἰκονομίαν, εἷς τῶν Ἀποστόλων ἀπολειφθεὶς τῆς κηδείας τοῦ ζωαρχικοῦ Σώματος, καὶ τρίτῃ παραγεγονὼς ἡμέρᾳ, ἠθύμει σφόδρα, καὶ συνεχεῖτο, διὰ τὸ μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιωθῆναι, ὧν ἠξιώθησαν πάντες οἱ Συναπόστολοι, ὡς δὲ κοινῇ ψήφῳ, ἕνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος Ἀποστόλου, τὸν τάφον ἤνοιξαν. ἔτι δόξαν αὐτοῖς πᾶσιν, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάγιον καὶ πανάμωμον ἐκεῖνο Σκῆνος· καὶ ἰδόντες ἐξέστησαν. εὗρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ Ἁγίου Σώματος, μόνην δὲ τὴν σινδόνα φέροντα. παραμύθιον μείνασαν τοῖς λυπεῖσθαι μέλλουσι, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῆς μεταθέσεως ἀψευδὲς μαρτύριον. Καὶ γὰρ μέχρι τοῦ νῦν, ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφεὶς τάφος, ὅπως ὁρᾶται καὶ προσκυνεῖται, σώματος μένων κενός· εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἧς ταῖς ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

Υ῾Ταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρί, θεῖος ἔρως ἀντιταττόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε· τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν Ὁσίων τριφθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος. μουσικοῖς ὀργάνοις ἐν μέσῳ φλογός· ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΘΕοτεύκτους πλάκας Μωϋσῆς, γεγραμμένας τῷ Θείῳ Πνεύματι, ἐν θυμῷ συνέτριψεν. ἀλλ᾽ ὁ τούτου Δεσπότης, τὴν Τεκοῦσαν ἀσινῆ, τοῖς οὐρανίοις φυλάξας δόμοις, νῦν ἀπῳκίσατο. σὺν αὐτῇ σκιρτῶντες βοῶμεν Χριστῷ· ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΕΝ κυμβάλοις χείλεσιν ἁγνοῖς, μουσικῇ τε καρδίας φόρμιγγι, ἐν εὐήχῳ σάλπιγγι, ὑψηλῆς διανοίας, τῆς Παρθένου καὶ Ἁγνῆς, ἐν τῇ ἐπισήμῳ κλητῇ ἡμέρᾳ τῆς Μεταστάσεως, πρακτικαῖς κροτοῦντες βοῶμεν χερσίν· ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ Θεόφρων ἤθροισται Λαός. τῆς γὰρ δόξης Θεοῦ τὸ Σκήνωμα, ἐκ Σιὼν μεθίσταται, πρὸς οὐράνιον δόμον. ἔνθα ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων, φωνὴ ἀφράστου ἀγαλλιάσεως· καὶ ἐν εὐφροσύνῃ βοώντων Χριστῷ· ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἱρμὸς ἄλλος.

ΟΥκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει οἱ Θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΝΕανίσκοι καὶ Παρθένοι τῆς Παρθένου τε, καὶ Θεομήτορος, τὴν μνήμην σέβοντες, Πρεσβῦται καὶ Ἄρχοντες, καὶ Βασιλεῖς σὺν Κριταῖς, μελῳδήσατε· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΣΑλπισάτωσαν τῇ σάλπιγγι τοῦ Πνεύματος, ὄρη οὐράνια· ἀγαλλιάσθωσαν νῦν, βουνοὶ καὶ σκιρτάτωσαν θεῖοι Ἀπόστολοι. ἡ Βασίλισσα, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται, βασιλεύουσα, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Πανίερος Μετάστασις τῆς θείας σου καὶ ἀκηράτου Μητρός, τὰ ὑπερκόσμια, τῶν ἄνω Δυνάμεων, ἤθροισε τάγματα, συνεφραίνεσθαι, τοῖς ἐπὶ γῆς σοι μέλπουσιν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

ΦΛόγα δροσίζουσαν Ὁσίους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν, Ἄγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενής, ἔδειξε Παισί· ζωαρχικὴν πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου, καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι· τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΣΘένει ἄγοντο τῆς θείας, Κιβωτοῦ τοῦ ἁγιάσματος, πᾶσα ἡ πληθὺς τῶν Θεολόγων, ἐν τῇ Σιών· ποῦ νῦν ἀπαίρεις Σκηνὴ κραυγάζοντες, Θεοῦ τοῦ ζῶντος; μὴ διαλίποις ἐποπτεύουσα, τοὺς πίστει μέλποντας· τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΠΩς ὑψώσασα τὰς χεῖρας, ἐκδημοῦσα ἡ πανάμωμος, χεῖρας τὰς Θεὸν ἠγκαλισμένας, σωματικῶς ἐν παρρησίᾳ, ὡς Μήτηρ ἔφησε πρὸς τὸν τεχθέντα· οὓς μοι ἐκτήσω, εἰς αἰῶνας φύλαττε βοῶντάς σοι· τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος.

ΠΑῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διέσωζετο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλειν σοι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΣΗν ὑμνοῦμεν σου Ἄχραντε Παρθένε, Ἀρχαί τε καὶ Ἐξουσίαι καὶ Δυνάμεις τε, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ δοξάζουσι, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ· ἀνθρώπων δὲ τὸ γένος ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΟἹ Ξένως οἰκήσας Θεοτόκε, ἐν τῇ ἀχράντῳ νηδύϊ σου σαρκούμενος, οὗτος τὸ πανίερον, πνεῦμά σου δεξάμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσεν, ὡς ὀφειλέτης Υἱός. διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν.

ΩΝ Τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν θαυμάτων, τῆς Ἀειπαρθένου τε καὶ Θεομήτορος. πάλαι γὰρ οἰκήσασα, ἔδειξε Παράδεισον. οἱ παρεστῶτες σήμερον, χαίροντες ψάλλομεν· τὸν

τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ὁ Εἱρμός.

Νενίκηνται, τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν σοὶ Παρθένε Ἄχραντε. παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σῴζοις ἀεί, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Ἐξίσταντο, Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐν τῇ Σιὼν σκοπούμεναι, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, γυναικείαν ψυχὴν χειριζόμενον. τῇ γὰρ ἀχράντως τεκούσῃ, υἱοπρεπῶς προσεφώνει· δεῦρο Σεμνή, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ συνδοξάσθητι.

Συνέστειλε, χορὸς τῶν Ἀποστόλων, τὸ Θεοδόχον Σῶμά σου, μετὰ δέους ὁρῶντες, καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι· εἰς οὐρανίους θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκφοιτῶσα, σῴζοις ἀεί, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

[illegible] ἀπαίρει ἀπὸ τῆς γῆς [illegible]

Ἕτερος ὅμοιος.

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι, λαμπαδουχούμενος. πανηγυριζέτω δέ, ἀΰλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ θείῳ καὶ πίονι, ὄρει τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἀγαλλιασώμεθα, τὴν Θεοτόκον ἐνοπτριζόμενοι. πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείττονα, καὶ θειοτέραν σκηνήν, ὡς Μητέρα, ταύτην εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἁγίων Χριστὸς μετατίθησι.

Δεῦτε οἱ πιστοί, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν, τῆς Θεομήτορος, καὶ περιπτυξώμεθα, καρδίας χείλη ὄμματα μέτωπα, εἰλικρινῶς προσάπτοντες· καὶ ἀρυσώμεθα, ἰαμάτων, ἄφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀενάου βλυζούσης.

Δέχου παρ' ἡμῶν, ᾠδὴν τὴν ἐξόδιον, Μῆτερ τοῦ ζῶντος Θεοῦ· καὶ τῇ φωτοφόρῳ σου, καὶ θείᾳ ἐπισκίασον χάριτι. τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ Λαῷ, τὴν εἰρήνην, ἄφεσιν τοῖς μέλπουσι, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ἐξαποστειλάριον. [illegible]

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ Σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ Πνεῦμα.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Πᾶσα πνοή. [illegible]

[illegible] γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, Οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα. πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ᾠδήν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος· ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Ἐκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Τὴν Ζωὴν ἡ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἁπάσης τῆς Κτίσεως, δεχομένου τε, ἀχράντοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχήν σου, Παρθενομῆτορ Θεόνυμφε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μῆτερ τῆς Ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰθερίους διήρπαζον. καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου Σώματι. οἳ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, μελῳδοῦντες ἀνεβόων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ τυπικά. Οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες.

Μη-

ΙϚʹ. Ἡ Ἔλευσις Ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤτοι τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Κύριε ἐκέκραξα,

…οίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν, ἐποψόμεθά σου τὴν Εἰκόνα; ἣν τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, βλέπειν ἀδεῶς οὐ δεδύνηνται, θεϊκῷ φωτὶ ἀστραπτομένην. ἀπαίρει γὰρ ἀπὸ γῆς ἀπίστων σήμερον, καὶ Πόλιν πρὸς Βασιλίδα καὶ Λαὸν εὐσεβῆ, ἐπιδημεῖ θείᾳ νεύσει. ἧς περ τῇ εἰσόδῳ ἐπιφαίνονται Βασιλεῖς, προσπίπτοντες ταύτῃ, μετὰ φόβου Χριστὲ καὶ πίστεως.

Ποίαις οἱ χοϊκοὶ ψαύσομεν, τῆς Εἰκόνος σου Λόγε παλάμαις; οἱ μεμιασμένοι τοῖς πταίσμασι, τοῦ ἀναμαρτήτου Θεοῦ ἡμῶν· οἱ ἐν μολυσμοῖς, τοῦ ἀπροσίτου. καλύπτει τὰ Χερουβὶμ τὰς ὄψεις τρέμοντα. οὐ φέρει τὰ Σεραφὶμ ὁρᾷν τὴν δόξαν σου. φόβῳ δουλεύει σοι Κτίσις, μὴ οὖν κατακρίνῃς ἀναξίως σου τὴν Μορφὴν, Χριστὲ τὴν φρικτὴν, ὑποπτευομένους ἡμᾶς ἐκ πίστεως.

Πάλιν Δεσποτικῆς πάρεστι, πανηγύρεως θεία ἡμέρα. ὁ γὰρ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, νῦν ἡμᾶς σαφῶς ἐπεσκέψατο, διὰ τῆς σεπτῆς αὐτοῦ Εἰκόνος. ὁ ἄνω τοῖς Χερουβὶμ ὢν ἀθεώρητος, ὁρᾶται διὰ γραφῆς οἷς περ ὡμοίωται. Πατρὸς ἀχράντῳ δακτύλῳ, μορφωθεὶς ἀρρήτως, καθ' ὁμοίωσιν τὴν αὐτοῦ. ἣν πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνοῦντες ἁγιαζόμεθα.

Ϛ γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἰατρεύειν παθήματα, φυγαδεύειν νοσήματα, ἀπελαύνειν πνεύματα [illegible]ηρότατα, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, παμμακαρ ἠξίωσαι, ἀφανίσας ἀνδρικῶς, τὰ ἐκείνων σεβάσματα, ταῖς ἐνστάσεσι, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς στεφηφόρε, συμπολῖτα τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ἀθλοφόρων ὁμόσκηνε.

Τὸν ἀγῶνα ἠγώνισαι, καὶ τὸν δρόμον ἐτέλεσας, καὶ τὴν Πίστιν ἔνδοξε συνετήρησας, καὶ πρὸς Θεὸν προσεχώρησας, βραβεῖον τὸ θαύματι, παρ' αὐτοῦ ἀπολαβὼν, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, τὸν ἀμάραντον, ὡς ἀήττητος Μάρτυς, ὡς τῆς ἄνω, Βασιλείας κληρονόμος, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου δεόμενος.

Ἐν ὁδῷ Μαρτυρίου σου, ὡς ἐν πλήτῳ πεπόμενος, Διομήδης Κύριε τῷ βουλήματί σου, αὐτὸ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖράς σου, Χριστὲ παραδέδωκεν, ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν, μετὰ τέλος μακάριον, καὶ γενόμενος, ὁδηγὸς ἀληθείας τοῖς ἀθέοις, τηρωθεῖσι παραδόξως, καὶ διὰ πίστεως βλέψασι.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς Παναμώμου Θεοτόκου ἑορτάσωμεν. σήμερον γὰρ Ἄγγελοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος. καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς, τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι, τῇ βοῇ ἀσιγήτῳ φωνῇ· χαῖρε ἡ μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς, καὶ πρὸς οὐρανίας μονὰς μετοικήσασα. χαίροις ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορὸν, διὰ νεφέλης κούφης εἰς ἓν συναγαγοῦσα. χαίροις ἡ ἐλπὶς καὶ προστασία ἡμῶν. σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἠθροίσθη ἐκ περάτων, Γεθσημανῇ χωρίῳ, Μῆτερ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον Σῶμά σου.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν.

Ὤ τῶν ὑπερφυῶν, Ἁγνή σου Μυστηρίων. τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, πρὸς τὸν ὃν Θεὸν τέκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Κλίμαξ πρὸς Οὐρανὸν, ὁ τάφος τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγουσα τοὺς πίστει, αὐτὴν ἀεὶ δοξάζοντας.

Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετέστης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ Σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν.

Ἀπολύτιον ἀπηλλάγη Ἰωσήφ.

Καθορᾶται ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν,

ἀλλ' ὤφθης μήτηρ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναγία· ἔχοντες βουλὴν τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ, στῖφος Μαθητῶν συναθροῖσαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον, τὸ τίμιον εἰς τὸν Παράδεισον Σῶμά σου, Χαρμονὴν ὑμνοῦσαι, τὸν Ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΕΝ χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένη τὴν ψυχήν, ὡς Πλαστουργοῦ σου καὶ Θεοῦ, πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησαν εὐφροσύνην. ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες, κυρίως ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χαῖρε Δυσωποῦσα, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

τῆς ἐκσφράγισμα Σῶτερ ὄψεως σέβω.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

ΣΩματικῶς μορφωθέντα τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ τὸ πρὶν ἀσώματος, εὐδοκίᾳ Πατρικῇ, μὴ ἀπαρνησάμενος μορφῆς. ἐχαρίσατο ἡμῖν θεῖον Ἐκτύπωμα.

Η Ἀπαράλλακτος φύσις ὁ τοῦ Πατρὸς, ὅρος ἀκριβέστατος, τὴν βροτείαν ὑπελθὼν, σάρκα ἰδιώματα ἐν γῇ, καταλέλοιπεν ἡμῖν, εἰς Οὐρανοὺς ἀνελθών.

Συλλαμβάνει ἀπάτῃ τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κληρονομίαν σου, ἐδικαίωσας Χριστὲ, τοῖς σεπτοῖς σου Παθήμασιν αὐτὴν, ἑδραιώσας καὶ μορφῆς τῷ Ἐκτυπώματι.

ΕΚ τῶν ἁγνῶν σου λαγόνων ὑπερφυῶς, σάρκα δανεισάμενος, ὁ τὸ εἶναι παρασχὼν πᾶσι Παναμώμητε βροτοῖς, καθωραΐσθη ἐν ἐσχάταις, ὃ ἦν τὸ πρότερον.

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου.

ΦΩτὶ αὐγαζόμενος, τῷ τρισηλίῳ διαλυσον, τὸν ζόφον Μακάριε τῆς ἀγνωσίας μου, τὴν φωσφόρον σου, ὅπως ὑμνήσω μνήμην, καὶ τὰ κατορθώματα τῆς πολιτείας σου.

ΠΑθῶν ἀνεπίδεκτον, τὸν λογισμὸν ἐργασάμενος, ἄσυλον Ἀοίδιμε, ὤφθης τοῦ Πνεύματος. καὶ ἀνέβλυσας, ἰάσεων πελάγη, πᾶσαν κατακλύζοντα, νόσων ἐπήρειαν.

Θεοῦ ἐφιέμενος, ἀπολαυστικῶς ποτήριον, ὃ θανάτου πανεύφημε, πιεῖν κατέσπευσας. καὶ ἐπέτυχες, ὡς οἶδεν ὁ καλῶν σε, πρὸς στέφος ἀμάραντον, Μάρτυς ἀήττητε.

Η Πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ Βασιλέως Πανύμνητε, ἡ ξένην καὶ Γέννησιν, καὶ θείαν Κοίμησιν, ἐπιδείξασα, τὴν Πόλιν σου ἐκ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως, δεῖξον ἀλώβητον.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

ΚΑταστολῇ τῶν ἀρετῶν, περιέθησας Σῶτερ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, κοσμήσας βασιλικήν, καρδίαν συναπτισμὸν, ἐκζητοῦσαι σοῦ τὸ Ἀφομοίωμα.

ΣΤλῆσαι θέλων τὰ καλὰ, καὶ τοῦ χαρακτῆρος μαθεῖν, ὁ τοῦ φθόνου γεννήτωρ, χερσὶν ἐκδήλοις αὐτὰ, παρέδωκεν ἀναιδῶς, ἀλλ' ἠλέγχθη, μάτην λογιζόμενος.

ΦΑιδρῶς ἠγάλλετο ποτὲ, ὁ Δαβὶδ προχορεύων, κιβωτοῦ τῆς ἁγίας· καὶ νῦν ὁ σκῆπτρα λαχὼν, ἰθύνειν βασιλικὰ, πλέον χαίρει, θείῳ Ἐκτυπώματι.

ΡΙζόθεν πᾶσαν ἐκτεμεῖν, τοῦ Προπάτορος θέλων, ὁ Υἱός σου Παρθένε, φυεῖσαν παρακοήν, ἐκ τῆς γαστρός σου Ἁγνὴ, προσλαμβάνει, ὅλον τὸ ἀνθρώπινον.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

ΑΡρήτῳ καὶ θείᾳ χειρουργίᾳ, καθαίρων τὰ πάθη τῶν βροτῶν, πρὸς τοῦ Θεοῦ δεδώρησαι, πιστοῖς ἰατρὸς ἄριστος, καὶ πρεσβευτὴς θερμότατος, τῶν σὲ τιμώντων Πανόλβιε.

ΟΔὸν μαρτυρίας σου δραμοῦμαι, καὶ σοῦ ἐκμιμήσομαι στεῤῥῶς, τὸ Πάθος τὸ ἑκούσιον, ὁ Μάρτυς ἀνεκραύγαζεν, ἐπὶ σφαγὴν ἑλκόμενος, πρὸς σὲ τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Ἔνδοξος Μάρτυς Διομήδης, ἡμᾶς συγκαλέσας μυστικῶς, πρὸς εὐωχίαν σήμερον, προτίθεται τοὺς ἄθλους αὐτοῦ, ὡς καρυκείαν ἄϋλον. δεῦτε πιστοὶ ἀπολαύσωμεν.

Θεο-

Τὴν Πόλιν σου ταύτην ἀπὸ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως Ἁγνή, ὡς σοὶ Θεοχαρίτωτε, ἀνακαμείλιῳ λύτρωσαι· ϗ ἐν εἰρήνῃ φύλαττε, ϗ ὁμονοίᾳ τὴν ποίμνην σου.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα ϗ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, ἐν τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐδέσσης Βασιλεύς, Βασιλέα τῶν ὅλων, οὐ σκῆπτρα καὶ στρατόν, ἀλλὰ πλήθη θαυμάτων, τῷ λόγῳ προφέροντα, ἐπιγνοὺς σε ἱκέτευε, τὸν Θεάνθρωπον, τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι. Ἐκμαγεῖον δέ, ὡς σε ὁρῶν ἀνεβόα· Θεός σου ϗ Κύριος.

Τὴν Σοφίαν ϗ Λόγον.

Ἰαμάτων τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ, κομισάμενος Μάρτυς ὤφθης Σοφέ, κοινὸν ἐργαστήριον, τῶν νοσούντων μάκαρ, ὑπὸ Πνεύματος Θείου, παρέχων ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι πιστῶς, τῇ θείᾳ ἐντάξει σου· ὅθεν παραδόξως, ϗ δαιμόνων τὰ πλήθη, ἐλαύνεις ἑκάστοτε, ἰατρὲ ἀξιάγαστε, Ἀθλοφόρε Διόμηδες. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Ἡ Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σπορᾶς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθορᾶς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος. ὡς γὰρ Ζωῆς σὺ Μήτηρ, ϗ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν ἄϋλον. ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα. Θεομῆτορ πανάμωμε, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ ϗ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Χριστός μου δύναμις.

Ἀπανιστάμενον, τὴν πρὸς ἀπέχοντα, ϗ πρὸς τὴν ὑμετέραν τὸ ἱερόν, Σῶτερ Ἐκμαγεῖόν σου, νῦν ὁ θεόφρων Βασιλεύς, πλησιάσαν ὑποδέχεται.

Γλυκὺ μὲν Ἥλιος, αὐγάζων ὄμμασι· γλυκυτέρα δὲ ὄψις ἡ σὴ Χριστέ, τοῦ Ἀφομοιώματος· ὅτι ὁ μὲν τὰ αἰσθητά, αὕτη δὲ τὰ νοητὰ φωταυγεῖ.

Ἰσχὺς ἐξέλιπεν, Ἰσμαηλίτιδος δεξιᾶς· τῷ γὰρ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, πᾶσαν τὴν περίβολον, ὁ κραταιόφρων Βασιλεύς, τὴν αὐτῆς εἰς γῆν κατέβαλε.

Συντηρηθῆναί σου, τὴν Πόλιν Ἄχραντε, ἀσινῆ ἐξ ἐφόδου βαρβαρικῆς, πρέσβευε δεόμεθα. ἴδε γὰρ οἷα κατ᾽ αὐτῆς, οἱ ἀλάστορες τεκταίνουσιν.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Πόγον θείας γνώσεως ὡς ποταμόν, φέρων ἐν καρδίᾳ κατέκλυσε, πλάνης χειμάρρους, ϗ Εἰδώλων τὴν ἰσχύν, ὁλοτελῶς ἐβύθισε, Μάρτυς Διομήδης ὁ ἔνδοξος.

Ἔλαμψεν ὡς Ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς, αἴγλῃ ἀρετῶν ϗ θαυμάτων τε, παρρησίᾳ, ϗ ἐφώτισε πιστῶν, τὰ εὐσεβῆ συστήματα, Μάρτυς Διομήδης ὁ πάνσοφος.

Τὸ μακαριώτατον τέλος εὑρών, ϗ τῆς ποθουμένης σοι ἔκπαλαι, δόξης ἀρρήτου, ἐν χαρᾷ ἐπιτυχών, τῶν σε τιμώντων μέμνησο, Μάρτυς Ἀθλοφόρε πανόλβιε.

Ξένη σου ἡ Γέννησις ὡς ἡ σεπτή, Κοίμησις ἐδείχθη Πανάμωμε, εὐλογημένη, ἣν ἡ Πόλις σου τιμᾷ, βαρβαρικὰς ἐκ[illegible]φάγγουσα, βλάβας τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Μικρὰ σοι Πόλις ὑποδοχήν, πρώην κατηυτρέπιζε Χριστέ, ἣν ἡ Θαδδαίου ἐπέλευσις, νόσων ἀπαλλάττει, ϗ τῆς χαρᾶς σου γραφή, ϗ θεῖον Ἀποσφράγισμα τοῦ προσώπου σου.

Αἱ τῶν χαρίτων σου δωρεαί, ὑπερεπληθύνθησαν Χριστέ· ἃ γὰρ τὸ πρώην ἡ Ἔδεσσα, ἐγκολπωσαμένη ἐνεκαυχήσατο, ἡ νέα δεξαμένη Ῥώμη ἀγάλλεται.

Στῆσον Παρθένε τῶν δυσμενῶν, τὰς ἐπαναστάσεις τὰς πυκνάς, λῦσον αὐτῶν τὰ βουλεύματα, τῇ κληρονομίᾳ τῇ σῇ βοήθησον. ὁρᾷς γὰρ ἀπηρήξαμεν ταῖς κακώσεσιν.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἀνὰ ἄφθης αἵματος, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστος. ἄνευ ἀλγηδόνων σφαγίτης. ἄνευ μωλώπων νικητὴς [illegible]. ξίφος δυσμενῶν καταβαλών, ἐν τοῖς ἀγωνίσμασιν, Ἀθλοφόρε Διόμηδες.

Φῶς σοι ἀνατέταλκεν, ὄντι δεσμίῳ ἄσβεστον, τότε ἡ σύζυγος Θεόφρον, σοὶ ἀφροσύνῃ ἐπηκολούθησεν, εἰς ἀλήθειαν ἔχοντι ψυχὴν, πᾶσι καθυπήκουσαν, τοῦ Σωτῆρος προστάγμασι.

Φωτὸς ὑστεροῦνται μὲν, τοῦ σώματος οἱ Τύραννοι, σοῦ τὴν κεφαλὴν μετὰ τὸ τέλος, ἀποτεμόντες. ἀλλὰ ψυχῆς τηλαυγῶς, κόρας διανοίγονται Χριστῷ, πίστει προσερχόμενοι, Διόμηδες μακάριε. Θεοτοκίον.

Προπύργιον ἔχουσα, ἡ Βασιλὶς τῶν Πόλεων, σὲ τὴν Βασιλίδα καὶ Κυρίαν, τρέπει Βαρβάρων τὰς θηριώδεις ὁρμάς· ῥύεται παντοίων πειρασμῶν· αὔξει καὶ κρατύνεται, Θεομῆτορ πανάμωμε.

Ὠδὴ ς'. Συνεχέθη.

Ὡραιώθης, κάλλει παρὰ πάντας, Σῶτερ τοὺς Υἱοὺς τῶν βροτῶν. κἂν γὰρ οὐκ εἶδος εἶχες, οὐδὲ κάλλος ἐν καιρῷ τοῦ Πάθους, ἀλλὰ τῷ ὄντι πάντα κατεφώτιζες, καὶ δηλοῖ σου τῆς μορφῆς ἡ θέα. ἧς τὸ ὁμοίωμα, ῥάκει ἐκτυπωθὲν, ὥσπερ θησαυρὸς ἡμῖν δεδώρηται.

Τῆς ἰσχύος, προσαφαιρεθεῖσα, τῶν Ἀγαρηνῶν ἡ πληθὺς, ὥσπερ ἐξ ἀλλοφύλων, κιβωτὸν Ἰσραηλίτῃ Νέῳ, τὸ τοῦ προσώπου νῦν προσεῖπε δέδωκεν, Ἐκμαγεῖόν σου Χριστὲ καὶ δόξαν, ἣν προσεκτήσατο. οὐδὲ γὰρ θεμιτὸν, Ἅγια κυσὶ προσεπιρρίπτεσθαι. Θεοτοκίον.

Ἐκ χειρός σου, Σῶτερ τῆς ἰσχύος, νῦν ὑπεξέλιπον ἐγὼ, ἀλλὰ τὰς μάστιγάς σου, ἀποστήσας ἀπ' ἐμοῦ πρεσβείαις, τῆς ἀπειράνδρως Λόγε Κυησάσης σε, μὴ τῷ κλύδωνι τῆς ἁμαρτίας καταποντίζεσθαι, καὶ θανεῖν καταπέσω, μόνε Λυτρωτὰ ἐγκαταλίπῃς με.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην.

Ὦν σῶν ἀγώνων τοῖς ῥεύμασιν, ἐβύθισας ἐχθρὸν τὸν ἀσώματον, καὶ τῶν θαυμάτων σου, τῇ ἀναβλύσει ἐκπλυνεῖς παθῶν, πολυειδεῖς κηλῖδας Ἀξιοθαύμαστε.

Ζάλαις θλίψεων πάσαις κινούμενος, τῇ ἄνωθεν ῥοπῇ κυβερνώμενος, πρὸς γαληνότατον, ὅρμον ἀσφαλῶς κατήντησας, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων Μάρτυς πανεύφημε.

Παθῶν πιστοὶ ἐκκαθαίρονται, ἀρρήτῳ χειρουργίᾳ σου ἔνδοξε, καὶ ἀπελαύνεται, φάλαγξ δαιμόνων τῇ θέᾳ σου, ἐπιστασίᾳ Μάκαρ ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ Παρθένε καυχώμεθα, ἐν σοὶ τῶν δυσχερῶν ἐκλυτρούμεθα, τῇ πεποιθήσει σου, ἐπιδρομὰς ἀποσοβούμεθα, τῶν δυσμενῶν Βαρβάρων οἱ ἀνυμνοῦντές σε.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν θείαν ταύτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ις'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Ἤθλησε καὶ ζῶν, καὶ θανὼν Διομήδης,
Προαιρέσει ζῶν, καὶ νεκρὸς τομῇ κάρας.
Ἕκτῃ ἠδὲ δεκάτῃ νέκυς ἐτμήθη Διομήδης.

Οὗτος ἦν ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, φὺς μὲν ἐκ γονέως ἐπισήμου καὶ ἀγαθοῦ· ἀγαθώτερος δὲ τοὺς τρόπους γενόμενος, μετήρχετο τὴν ἰατρικὴν τέχνην, θεραπεύων παρ' οἷς γένοιτο, τὰς μὲν ψυχὰς αὐτῶν θεοσεβείᾳ, τῇ δὲ τέχνῃ τὰ σώματα. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, καταλείψας τὴν Ταρσὸν, παραγίνεται ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας. κἀκεῖ διὰ τῆς θεοσεβείας ἅμα, καὶ κατὰ τὴν ἰατρικὴν μέθοδον παντοίως εὐεργετῶν τοὺς προσιόντας αὐτῷ, διεβλήθη πρὸς τὸν Βασιλέα. ἐπεὶ δὲ οἱ πρὸς τὸ συλλαβέσθαι αὐτὸν παραγενόμενοι, εὗρον αὐτὸν πρὸς Κύριον μετατεθέμενον, ἀποτεμόντες αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπήγαγον αὐτὴν πρὸς τὸν Βασιλέα. ἣν θεασάμενος ἐκέλευσεν αὖθις ἀπενεχθῆναι, καὶ προστεθῆναι τῷ σώματι. ἀπενεχθείσης δὲ αὐτῆς καὶ συναρμοσθείσης τῷ σώματι, λέγεται παραυτίκα τοὺς καὶ ἀγαγόντας αὐτὴν στρατιώτας ἀπολαβεῖν τῶν οἰκείων ὀφθαλμῶν τὴν ἐνέργειαν, ἣν ἀπέβαλον ἐν τῷ τεμεῖν τοῦ Ἁγίου τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Χαιρήμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἔληξε βίος σου, χαῖρε Χαιρῆμον μάκαρ,
Ἀρχὴν γὰρ εἶδες τῆς ἀμοιβῆς τῶν πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Ῥαβουλᾶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Βουλὰς Ῥαβουλᾶς θεὶς ἀπράκτους δαιμόνων,
Ἀπῆρε βουλῇ τοῦ Θεοῦ τῶν ἐνθένδε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι λγ'. Μάρτυρες οἱ ἐκ Παλαιστίνης πυρὶ τελειοῦνται.

Ὁ στρατὸς στερρὸς ἐστι καὶ συνασπισμὸς μέγας,
Ξίφει πεσὼν, στράτευμα δαιμόνων τρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύκτου Μορφῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς Ἐδεσσηνῶν Πόλεως εἰς ταύτην τὴν θεοφύλακτον, καὶ Βασιλίδα τῶν Πόλεων ἀνακομισθείσης.

Ἐν σινδόνι ζῶν ἐξεμάξω τὴν θέαν,
Ὁ νεκρὸς εἰσδὺς ἔσχατον τὴν σινδόνα.
Ἀχειροτεύκτου χειροτευκτος σὸν Τύπον,
φέρει κέραμος παντοτευκτα Χριστέ μου.

Τοῦ Κυρίου καὶ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι πολλὰ θαύματα ποιοῦντος, καθὼς ἐν τοῖς Ἱεροῖς Εὐαγγελίοις ἀναγέγραπται, καὶ τῆς φήμης πανταχόσε διατρεχούσης, ἤκουσε ταῦτα καὶ Αὔγαρος ὁ Τοπάρχης Ἐδέσσης. καὶ ἐπεθύμει τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἰδεῖν αὐταῖς ὄψεσι, καὶ οὐκ ἠδύνατο, διὰ τὸ ἀνιάτοις αὐτὸν νοσήμασι περιπεσεῖν. λέπρα γὰρ μέλαινα κατὰ παντὸς τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐξανθήσασα, ἐδαπάνα τοῦτον καὶ κατήσθιε, καὶ σὺν αὐτῇ, ἀρθριτικὴ χρονία πονηρὰ τοῦτον ἐπολιόρκει. καὶ ἡ μὲν ἀμορφίας αὐτῷ αἰτία, καὶ ταλαιπωρίας ἐγίνετο· ἡ δέ, ὀδυνῶν δριμειῶν, καὶ ἀλγηδόνος πρόξενος ἦν. διὰ ταῦτα, ἀπρόϊτός τε καὶ ἀθέατος ἦν πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις. κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας τοῦ ἁγίου Πάθους τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιστολὴν γράψας, ἀπέσταλκεν αὐτὴν διὰ τοῦ Ἀνανίου ἐντειλάμενος αὐτῷ, τήν τε ἡλικίαν καὶ τρίχα καὶ πρόσωπον, καὶ ἁπλῶς τὸν σωματικὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα μετὰ πάσης ἀκριβείας ἱστορῆσαι, καὶ ἀγαγεῖν αὐτῷ τὴν τοιαύτην τοῦ Χριστοῦ Μορφήν· ἠπίστατο γὰρ τὴν ζωγραφικὴν ἄκρως ὁ Ἀνανίας. ἡ δὲ Ἐπιστολὴ ἐπὶ λέξεων περιεῖχε τάδε.

[illegible]

Ἤκουσταί μοι τὰ περὶ σοῦ, καὶ τῶν σῶν ἰαμάτων, τῶν ἄνευ φαρμάκων ὑπὸ σοῦ γινομένων, ὡς γὰρ λόγος, τυφλοὺς ἀναβλέπειν ποιεῖς· χωλοὺς περιπατεῖν κατασκευάζεις· λεπροὺς καθαρίζεις· καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα, καὶ δαίμονας ἐλαύνεις· καὶ τοὺς ἐν μακρονοσίᾳ βασανιζομένους θεραπεύεις· καὶ νεκροὺς ἐγείρεις, καὶ ταῦτα πάντα ἀκούσας πεπεισμαι, καθ' ἓν ἐκ τῶν δύο, ἢ ὅτι Θεὸς εἶ, ποιῶν ταῦτα, ἢ Θεοῦ ἢ ὅτι Θεοῦ Υἱὸς εἶ, ποιῶν ταῦτα, ἢ Θεός· διὰ τοῦτο τοίνυν γράψας ἐδεήθην σου σκυλῆναι, καὶ ἐλθεῖν πρός με. ἵνα καὶ τὸ πάθος ὃ ἔχω θεραπεύσῃς, καὶ μετ' ἐμοῦ ἐνταῦθα συνέσῃ. καὶ γὰρ ἤκουσα, ὅτι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καταγογγύζουσί σου, καὶ βούλονται κακῶσαί σε· Πόλις δὲ σμικροτάτη μοί ἐστι καὶ σεμνή, ἥτις ἀρκέσει ἀμφοτέροις ἡμῖν τοῦ κατοικεῖν ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ δὲ Ἀνανίας ἀπελθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ δοὺς τῷ Κυρίῳ τὴν ἐπιστολήν, ἦν ἐπιμελῶς εἰς αὐτὸν ἀτενίζων. καὶ μὴ δυνάμενος μηδὲ πλησίον αὐτοῦ γενέσθαι διὰ τὸ συρρεῦσαν πλῆθος, ἐπί τινα πέτραν μικρὸν τῆς γῆς ἀνεστηκυῖαν ἀναβάς, ἐκαθέσθη. καὶ ἀτενῶς ἐκίνει μὲν τοὺς ὀφθαλμούς, τῷ δὲ χάρτῃ τὴν χεῖρα προσήρμοζε, καὶ τὰ τοῦ φαινομένου μετέγραφεν ὁμοιώματα· καὶ οὐδαμῶς ἠδύνατο τὴν Μορφὴν αὐτοῦ καταλαβεῖν, διὰ τὸ ἑτέρᾳ ὄψει φαίνεσθαι, καὶ παρηλλαγμένῃ θεωρίᾳ. ὁ δὲ Κύριος, ἅτε κρυφίων γνώστης καὶ καρδιῶν ἐξεταστής, τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ γνούς, τὸ λάθρα γινόμενον φανεροῖ. ᾔτησε γὰρ νίψασθαι. καὶ τούτου γενομένου, ἐπεδόθη αὐτῷ ῥάκος τετράδιπλον. καὶ ἀπεμάξατο νιψάμενος, τὴν ἄχραντον αὐτοῦ καὶ θείαν ἐν αὐτῷ ὄψιν. ὅθεν ἐντυπωθείσης αὐτοῦ τῆς θείας Μορφῆς καὶ προσόψεως, ὢ τοῦ θαύματος, ἐν τῷ ῥάκει, ἐπιδέδωκε τῷ Ἀνανίᾳ. ἀπελθὼν ἀπόδος αὐτὸ τῷ ἀποστείλαντί σε, εἰπών, γράψας, καὶ ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕτω.

Μακάριος εἶ Αὔγαρε πιστεύσας ἐν ἐμοὶ καὶ μὴ ἑωρακώς· γέγραπται γὰρ περὶ ἐμοῦ· τοὺς ἑωρακότας με μὴ πιστεύειν ἐν ἐμοί, ἵνα οἱ μὴ ἑωρακότες με, αὐτοὶ πιστεύσωσι καὶ ζήσονται. περὶ δὲ οὗ ἔγραψάς μοι ἐλθεῖν πρὸς σέ, δέον ἐστὶ πάντα δι' ἃ ἀπεστάλην πληρῶσαί με. καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι, ἀναληφθῆναι πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με Πατέρα. Καὶ ἐπειδὰν ἀναληφθῶ, ἀποστελῶ σοι ἕνα τῶν Μαθητῶν μου ὀνόματι
καὶ τὸ πάθος σου θεραπεύ
σοι, καὶ τοῖς σὺν σοί, κ
καὶ ποιήσει τῇ Πόλει σ
μηδένα τῶν ἐχθρῶν
πιθεῖς καὶ ἐν τῷ πόλει

γράμμασιν Ἑβραϊκοῖς σημανθείσας. αἵτινες μεθερμηνευόμεναι, τοῦτο δηλοῦσι. Θεοῦ θέα θεῖον θαῦμα.

Ὁ δὲ Αὔγαρος δεξάμενος περιχαρῶς τὸν Ἀνανίαν, καὶ πεσὼν, καὶ προσκυνήσας τὴν Ἁγίαν καὶ ἀχειροποίητον Εἰκόνα τοῦ Κυρίου, πίστει καὶ πόθῳ πολλῷ, ἰάθη παραχρῆμα ἀπὸ τῆς νόσου, ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ μόνον τῆς λέπρας ὑπολειφθείσης. μετὰ δὲ τὸ Σωτήριον Πάθος Χριστοῦ, καὶ τὴν εἰς Οὐρανοὺς αὐτοῦ Ἄνοδον, καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Θαδδαῖος τὴν Ἔδεσσαν, προσήγαγε τῇ κολυμβήθρᾳ τὸν Αὔγαρον, καὶ τοῦτον, καὶ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βαπτίσας, ἐξῆλθε τοῦ ὕδατος ὁ Αὔγαρος, καθαρισθεὶς καὶ τοῦ μικροῦ ἐκείνου λειψάνου τῆς λέπρας. ἐντεῦθεν παντοίως τιμῶν, καὶ σεβόμενος τὸ τοιοῦτον θεῖον Ὁμοίωμα τῆς τοῦ Κυρίου Μορφῆς· καὶ τοῦτο παρὰ πᾶσιν ὁμοίως τιμᾶσθαι βουλόμενος, τοῖς αὐτοῦ καλοῖς καὶ τοῦτο προσέθηκεν. ἐκ τῶν παλαιῶν τῆς Ἐδέσσης Πολιτῶν τῶν ἐπισήμων, τινὸς Ἕλληνος ἄγαλμα, πρὸ τῆς δημοσίας πύλης τῆς Πόλεως ἀνασηλώσαντος· ὃ πάντα τὸν ἐντὸς τοῦ Ἄστεος γενέσθαι βουλόμενον, ἀνάγκη ἦν προσκυνῆσαι καὶ εὐχὰς ἀποδοῦναι καὶ οὕτως εἰσελθεῖν τῇ Πόλει. τοῦτο τὸ ἀκάθαρτον ἄγαλμα ὁ Αὔγαρος καθελὼν, καὶ τελείῳ ἀφανισμῷ παραδοὺς, εἰς τὸν ἐκείνου τόπον τὴν ἀχειροποίητον ταύτην Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Θεοῦ ἐπὶ σανίδος κολλήσας καὶ καλλωπίσας, ἀνεστήλωσεν, ἐπιγράψας ἐν αὐτῇ ταῦτα· Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ εἰς σὲ ἐλπίζων, οὐκ ἀποτυγχάνει ποτέ. καὶ λοιπὸν ἐθέσπισε πάντα τὸν διὰ τῆς πύλης ἐκείνης εἰσερχόμενον, τὸ προσῆκον σέβας καὶ τὴν προσκύνησιν τῇ θαυματουργῷ καὶ τιμίᾳ τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνι ἀπονέμειν. καὶ οὕτως εἰς τὴν Πόλιν εἰσέρχεσθαι. καὶ διετηρήθη τὸ τοιοῦτον εὐσεβὲς τοῦ αἰσχρὸν θέασμα, μέχρι τῆς ἐν τῷ βίῳ τούτῳ τοῦ Αὐγάρου παροικίας, καὶ τῆς τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ βιοτῆς. ὁ δὲ τούτου ἔκγονος, τῆς πατρικῆς ἀρχῆς διάδοχος γεγονὼς, ἀπελάκτισε τὴν εὐσέβειαν, καὶ πρὸς τὰ Εἴδωλα ηὐτομόλησε. καὶ ἐβουλήθη πάλιν ἀνασηλῶσαι δαιμονικὴν σήλην, καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα καθελεῖν. τοῦτο γνοὺς ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Πόλεως ἐκ Θείας ἀποκαλύψεως, τὴν ἐνδεχομένην ἔθετο πρόνοιαν. ἐπειδὴ γὰρ ὁ τόπος ὑπῆρχε κυλινδροειδὴς, θρυαλλίδα πρὸ τῆς Θείας Εἰκόνος ἀνάψας, κέραμον ἐπιθεὶς, εἶτα ἔξωθεν τιτάνῳ καὶ πλίνθοις ἀποφράξας τὸ ἐμβαδὸν, εἰς ὁμαλὴν ἐπιφάνειαν τὸ τεῖχος ἀπηύθυνε. καὶ ἐν τῷ μὴ ὁρᾶσθαι, ἀπέστη τῆς ἐγχειρήσεως ὁ δυσσεβής. ἐῤῥύη δὲ διὰ μέσου χρόνος πολὺς, καὶ τῆς ἐξ ἀνθρώπων μνήμης, ἀπεῤῥύη τὸ θεῖον Ἀπεικόνισμα ὅπη κέκρυπται. ὁ δὲ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς Χοσρόης, τὰς τῆς Ἀσίας Πόλεις πορθήσας, κατέλαβε καὶ τὴν Ἔδεσσαν. καὶ πᾶσαν μηχανὴν κατ' αὐτῆς κινήσας, εἰς φόβον καὶ ἀγωνίαν τοὺς τῆς Πόλεως ἐνέβαλεν. οἳ πρὸς τὸν Θεὸν καταφυγόντες, καὶ μετὰ δακρύων αὐτὸν παρακαλέσαντες, ταχεῖαν εὕραντο τὴν σωτηρίαν. διὰ γὰρ μιᾶς τῶν νυκτῶν, φαίνεταί τις Γυνὴ ἐνδοξοτάτη τῷ Ἐπισκόπῳ Εὐλαβίῳ, τὴν ἐπάνω, λέγουσα, τῆς δὲ τῆς πύλης τῆς Πόλεως κατακεκρυμμένην, τὸν τόπον σημάνασα, Θείαν Μορφὴν τοῦ Σωτῆρος ἀχειροποίητον λαβὼν, πάντα αἴσιος πράξον. ὁ δὲ Ἐπίσκοπος τὸν τόπον καταλαβὼν, καὶ τοῦτον ἀνορύξας, ὢ τοῦ θαύματος, εὗρε τὴν θείαν Εἰκόνα ἀδιαλώβητον, καὶ τὴν θρυαλλίδα ἐν τοσούτῳ χρόνῳ μὴ ἀποσβεσθεῖσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πρὸς φυλακὴν ἐπιτεθέντι πρὸ τοῦ λύχνου κεράμῳ, ἕτερον ὁμοίωμα ἀπαραλλάκτως τοῦ πρωτοτύπου ἐκτυπωθέν. καὶ τούτου τοῖς πᾶσι δηχθέντος, ἀφάτου χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰ πάντα ἐπληρώθησαν. τοῦτο λαβὼν ὁ Ἐπίσκοπος καὶ λιτανεύσας, καὶ εὐχαριστήσας, κατέλαβε τὸν τόπον, καθ' ὃν οἱ Πέρσαι διώρυττον. ἀπὸ γὰρ τοῦ τῶν χαλκωμάτων ἤχου κατάφωροι καθεστήκασιν. ὡς δὲ ἀλλήλων ἐγγὺς ἐγένοντο, ἀπὸ τῆς λυχνίας ἐκείνης ἔλαιον ἀποσπάξας εἰς τὸ εὐτρεπισμένον πῦρ, πάντας ἄρδην ἀπώλεσεν. ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν ὑπὸ τῶν Περσῶν, ἀναφθείσης πυρᾶς κατὰ τὸν ἔνδον τόπον, ἣν ἡ ἄπειρος ὕλη ὑπέτρεφε τῶν συχνῶν κατακοπέντων δένδρων, ὡς πλησίον ἐγένετο ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ καὶ τοῦ θείου Ἐκτυπώματος, ἐξαίφνης βίαιος

ἀνε-

ἄνεμος ἐγερθεὶς, κατὰ τῶν ἀναφλεγόντων τὴν πυρκαϊὰν τὴν φλόγα ὑπέστρεφε, καὶ ἐδίωκε τούτους καὶ ἐνεπύριζε. καὶ λοιπὸν πλεῖον ὧν ἤλπιζον δρᾶσαι παθόντες οἱ Πέρσαι, ὑπεχώρησαν ἄπρακτοι. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν τῶν Πόλεων τὰ πάντα συνεῤῥύη κάλλιστα, ἦν δὲ θεῖον θέλημα, καὶ τὴν ἱερὰν ταύτην καὶ ἄχραντον Εἰκόνα μετὰ τῶν ἄλλων ἀποθησαυρισθῆναι καλῶν, ὁ τῆς Ῥωμαίων κυριεύων ἀρχῆς Ῥωμανὸς, σπούδασμα ποιεῖται καὶ ταύτην καταπλουτῆσαι τὴν Βασιλεύουσαν. καὶ δὴ κατὰ διαφόρους καιροὺς ἀποστείλας πρὸς τὴν Ἔδεσσαν, καὶ αἰτήσας τὸ Θεανδρικὸν Ἐκτύπωμα, καὶ ἀντιθεὶς ἀργύρου ἐπισήμου χιλιάδας δύο πρὸς μυριάδι μιᾷ, καὶ διακοσίους Σαρακηνοὺς, οὓς ἔτυχε τότε κατέχων, καὶ τῇ ἐφέσει τοῦ ποιεῖν καλοῦ πρὸς ταῦτα ὑπείξας, καὶ ἀσφαλισάμενος τοῦ μὴ πολεμίως τὸ τῶν Ῥωμαίων στράτευμα κατὰ τῶν ἰδίων ἐκείνων ἐπέρχεσθαι, ἐπέτυχε τῆς αἰτήσεως, τὰ αἰτηθέντα ταῦτα ἐκπληρώσας.

Ἐπεὶ δὲ συνεχώρησε γενέσθαι, καὶ παρεχώρησεν ὁ Ἀμηρᾶς, λαβόντες οἱ Ἐπίσκοποι, ὅ,τε τῆς Σαμοσάτων, καὶ ὁ τῆς Ἐδέσσης, καὶ ἕτεροί τινες τῶν ἐκλαβόντων τὸ ἅγιον ἐκεῖνο Ἀπεικόνισμα, καὶ τὸ Χριστόγραφον Ἐπιστολίδιον, ἤρχοντο τῆς ὁδοῦ. καὶ πάλιν ἄπειρα ἐτελεῖτο θαύματα. ὡς δὲ κατήντησαν ἐπὶ τῷ τῶν Ὀπτιμάτων θέματι, καὶ τῷ τῆς Θεοτόκου Ναῷ τοῦ Εὐσεβείου λεγομένῳ, πολλοὶ προσελθόντες μετὰ πίστεως, ἀπὸ ποικίλων νόσων ἰάθησαν. ἔνθα καί τις προσῆλθεν, ὑπὸ δαίμονος ἐνοχλούμενος, καὶ τάδε οἱονεὶ ἀπεφοίβαζεν. ἀπόλαβε, λέγων, Κωνσταντινούπολις, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ χαρὰν, καὶ σὺ Πορφυρογέννητε τὴν Βασιλείαν σου. καὶ παραυτίκα ἰάθη ὁ ἄνθρωπος, τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ Αὐγούστου Μηνός. κατὰ δὲ τὸ ἑξακισχιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν πεντηκοστὸν δεύτερον ἔτος τῆς τοῦ Κόσμου γενέσεως, κατέλαβον τὸν ἐν Βλαχέρναις Ναὸν τῆς Θεοτόκου, οἱ τὸ ἅγιον διακομιζόμενοι Ἀπεικόνισμα. ὃ καὶ σεβασμίως καὶ περιχαρῶς ἀπεδέχθη καὶ προσεκυνήθη παρὰ τῶν Βασιλέων, καὶ τῶν ἐν τέλει, καὶ τῶν λοιπῶν. τῇ δὲ ἐπαύριον μετὰ τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὴν προσκύνησιν, ἀράμενοι τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα ἐπὶ τῶν ὤμων, ὅ,τε Ἀρχιερεὺς Θεοφύλακτος καὶ οἱ νεάζοντες Βασιλεῖς, ὁ γὰρ γέρων διὰ ἀσθένειαν ἀπολέλειπτο, ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς Γερουσίας ἅπαντες, καὶ μετὰ παντὸς τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, τὴν προσήκουσαν δορυφορίαν παρέπεμπον μέχρι τῆς Χρυσῆς πόρτης. ἀπὸ ἐκεῖθεν πάλιν ἀναλαβόμενοι ὁμοίως μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων καὶ ἀπείρων λαμπάδων καὶ φώτων, κατέλαβον τὸν περιώνυμον καὶ μέγιστον τῆς Θεοῦ Σοφίας Ναόν. κἀκεῖσε τὴν ἁρμόζουσαν τάξιν πεποιηκότες, ἀνῆλθον εἰς τὰ Βασίλεια. καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ Ναῷ τῆς Θεοτόκου τῷ ἐπιλεγομένῳ τοῦ Φάρου, ἐκεῖσε κατέθεντο τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Ἐκτύπωμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν πιστῶν, εἰς φυλακὴν Βασιλέων, εἰς ἀσφάλειαν ὅλης τῆς Πόλεως, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν καταστάσεως.

Ἀνάμνησιν ποιοῦμεν τῆς περιφήμου μεγίστης ἀνυπερβλήτου φιλανθρωπίας, ἣν ἐδείξατο τότε ἀποστρέψας μετ' αἰσχύνης τοὺς ἀθέους Ἀγαρηνοὺς, μεσιτείᾳ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

ἘΝ ἀρχῇ γὰρ τῆς Βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, τοῦ καὶ Κόνωνος, ἀνῆλθε πλῆθος Σαρακηνῶν διὰ πλοίων, τὸν ἀριθμὸν χιλίων ἐννεακοσίων, κατὰ τῆς μεγίστης ταύτης Κωνσταντινουπόλεως, πολιορκῆσαι αὐτήν. καὶ δὴ τοῦ Βασιλέως προθεμένου δοῦναι αὐτοῖς ταῦτα, αὐτοὶ καὶ φύλακας τῇ Πόλει ἐγκαταστῆσαι ἀπῄτουν. ὅθεν εἰς ἀπορίαν τῶν πραγμάτων ὄντων, τῇ Θεοτόκῳ προσέπιπτον, ἱκετεύοντες ἐπαμῦναι καὶ βοηθῆσαι τῇ Πόλει αὐτῆς, καὶ διασῶσαι αὐτὴν κινδυνεύουσαν. ἀκούει τούτων ἡ Θεομήτωρ. καὶ πρῶτον μὲν τὸν ψιλῷ ὀνόματι, Σοφίαν, τὴν τοῦ Θεοῦ μεγάλην Ἐκκλησίαν καλέσαντα, καὶ τὴν Πόλιν Κωνσταντίαν, Ἀγαρηνὸν εἰς βόθρον σὺν τῷ ἵππῳ κατακρημνίσασα, τῷ θανάτῳ παρέπεμψεν. ἔπειτα δὲ τὸν ἐφ' ὑψηλοῦ ἀνελθόντα κηρύξαι τὴν μιαρὰν αὐτῶν προσευχὴν, τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκε κατακρημνισθέντα ἐκεῖθεν. καὶ τοῖς Βουλγάροις δὲ συμβαλέσθαι ᾠκονόμησε. καὶ δισμυρίους Σαρακηνοὺς κατασφαγῆναι, καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν, ἄλλα ἀλλαχοῦ διασκεδα-

σα-

σασα, ἀφανισμῷ πλείῳ παρέδωκε. καὶ εἰς τοσαύτην ἀνάγκην λιμοῦ περιέστησεν, ὡς σαρκῶν ἀνθρωπίνων καὶ ἑρπετῶν καὶ μυῶν, καὶ τῆς ἰδίας κόπρου μεταλαβεῖν. Σολιμὰν δὲ τὸν πρῶτον αὐτῶν, καὶ αἰδεσθῆναι τὴν ἄχραντον Εἰκόνα αὐτῆς πεποίηκε, καὶ πεζὸν ἐν τῇ Πόλει εἰσελθεῖν παρεσκεύασε, καὶ τῆς προπετείας καὶ αὐθαδείας ἑαυτοῦ καταγνῶναι. διὰ λιμοῦ γὰρ καὶ λοιμοῦ καὶ ναυαγίων, πλήθη πολλὰ τῶν μιαρῶν Ἀγαρηνῶν καταπεσεῖν ποιήσασα, τὴν ἑαυτῆς Πόλιν κραταιᾷ παλάμῃ διεσώσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Πηγῆς τοῦ ἁγιάσματος ἐξαύτλησις, καὶ αὖθις ἀνάδοσις.

Πηγὴ κενοῦται θαυματουργῶν ὑδάτων, Ληρουμένη δέ, θαυματουργεῖ καὶ πλέον.

Συνέφθασε καὶ ἡ μνήμη τῆς μετ' οἰκτιρμῶν ἐπενεχθείσης ἡμῖν ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ Σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες, ἐν Βαβυλῶνι.

Ῥήματι μὲν πᾶσαν νόσον, Λόγε Θεοῦ ἐφυγάδευσας, ἐπὶ γῆς ἐνδημῶν. ἀλλὰ θέλεις πρὸς πατρικοὺς ἀνερχόμενος, διὰ τοῦ Ἐκτυπώματος, θεραπεύειν τὰς νόσους ἡμῶν.

Ὁ Κτίσας λόγῳ τὰ πάντα, καὶ μορφωθεὶς τὸ ἀλλότριον, τῆς ἰδίας Μορφῆς καταλέλοιπεν ἡμῖν ἰδιώματα. ἅπερ ὑποδεχόμενοι, ἐν χαρᾷ εὐφραινόμεθα.

Ψυχῆς ἐξ ὅλης ζητήσας, τῆς σῆς ἰδίας Ἐκσφράγισμα, ὁ πιστὸς Βασιλεὺς ὡς ἐζήτησεν, ὅπως ἔτυχε Κύριε, καταλλήλου δρεψάμενος, θείου πόθου τὸ πλήρωμα.

Θεοτοκίον.

Ἐλύθη τῆς καταδίκης, τῆς παλαιᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῇ Κυήσει τῇ σῇ. σὲ γὰρ μόνην πλατυτέραν εὑράμενος, τῶν Οὐρανῶν Πανάμωμε, ὁ Θεὸς κατεσκήνωσεν.

Ὠδὴ η'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἡ τμηθεῖσα κεφαλή σου φῶς ἀπήστραψε, τοῖς ματαιόφροσιν. ἣν ὥσπερ ζῶσαν ἰδών, ᾐδέσθη ὁ Τύραννος, νενεκρωμένος τὸν νοῦν. ὃ συνῆκε δέ, ἀναβοῶν Πανένδοξε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπεδύσω, τῆς νεκρώσεως Ἀοίδιμε, χιτῶνα δύσμορφον. ἀθανασίας στολήν, ὡραίαν ἐν χάριτι, ὅθεν ἐνεδύσω, τῷ Δεσπότῃ σου, ἀναβοῶν γηθόμενος· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὢ πυρί, τῆς καρτερίας ἀπετέφρωσας, ὕλῃ ὅλῃ πλάνην ἐχθρῶν. θεολαμπὴς δὲ ἀστήρ, ἐφάνης ἰάσεων, Μάρτυς ἀστράπτων βολάς, τοῖς κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἡ Βασίλισσα, τοῦ Κόσμου ἡ κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν, ῥῦσαι φθορᾶς καὶ σεισμοῦ, Ἐθνῶν ἐπηρείας τε τὴν Βασιλεύουσαν, Πόλιν ψάλλουσαν· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ θ'. Νόμων πατρῴων.

Ὥσπερ ἐν ὄψει σε τὸν Κύριον, ἐλπίζων ἐνδημῆσαι πᾶς ὁ τῆς Πόλεως, Λαὸς ἔκκριτος ὑπάντησιν, θαυμαστὴν σοῦ ποιεῖται, Ἀρχιερέων θεῖον ἐπαγόμενος χορόν. ὧν ἐπ' ὤμων ὀχούμενος, καὶ πρὸς κληρονομίαν, εἰσβαλὼν τὴν οἰκείαν Οἰκτίρμον, ἐν τῷ τῆς Μητρός σου κατέπαυσας ναῷ.

Στόματι Παίδων τῶν ἀκάκων σε, πρὸς τὸν Προφητοκτόνον, πρῴην ἐρχόμενον, ὑμνολογοῦν. ἀλλ' ἡ ἄνομος, συναγωγὴ Ἑβραίων, φονῶσαν χεῖρα, ὥπλιζε λυττῶσα κατὰ σοῦ. νῦν δὲ Πόλις ἡ εὔνομος, πανδημεὶ προχυθεῖσα, ὡς ἰδία σε τὸν Κτίστην ὁρῶσα, χαίρει δεχομένη τὸν Τύπον τῆς μορφῆς σου.

Θεοτοκίον.

Σάρκα φορέσαι προελόμενος, τῆς τοῦ Πατρὸς μεγάλης βουλῆς ὁ Ἄγγελος, ἐν νηδύϊ σου Παναμώμητε, ἐπελισσεργήθη. καὶ σὲ Μητέρα κάτω, ἀπειργάσατο σεμνή. καὶ φθαρεῖσαν ἐκαίνισε τὴν βροτείαν οὐσίαν· ὃν πάντες εὐλογοῦμεν ὡς Κτίστην, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕτερον. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ.

Πόδες οἱ σεπτοί σου Ἀθλοφόρε, πρὸς τρίβους τοῦ μαρτυρίου κατευθυνθέντες, ἐμπεριπατοῦσι δέ, νῦν ἐπαγαλλόμενοι, ἐν χώρᾳ ζώντων πάνσοφε, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς. διὸ καὶ συνελθόντες τιμῶμεν, ἀνυμνολογοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπλά-

Ἐπλάκη σοι στέφος ἀφθαρσίας, στερρῶς ἀγωνισαμένῳ ϗ νικήσαντι, ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, Μάρτυς ἀξιάγαστε· ϗ Ἀθλητῶν ὁμήγυρις σὲ ὑπεδέξατο, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, ϗ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαυμάτων ἐκπέμπεις λαμπηδόνας, τὴν θείαν ἐνδεδυμένος Μάρτυς δύναμιν, παύεις ἀῤῥωστήματα, λύεις τε νοσήματα, ἀποδιώκεις πνεύματα, τῆς πονηρίας βοῶν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. ϗ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πολλαῖς προσβολαῖς ἁμαρτημάτων, κλονούμενοι σοῦ πρὸς τὴν ἀκλόνητον, σκέπην καταφεύγομεν· στήριξον τοὺς δούλους σου, κατὰ παθῶν ἐνίσχυσον, ϗ ἐκ σεισμοῦ ϗ λιμοῦ, Ἐθνῶν ἐπιδρομῆς τε Παρθένε, ῥῦσαι σου τὴν Πόλιν, ὡς σοὶ ἀνακειμένην.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

ᾨδὴ, θ΄. Ξενίας Δεσποτικῆς.

Ἐξέμηνε κατὰ σοῦ, Λαὸς ἀσύνετος Σῶτερ, ϗ ἀντ᾽ εὐεργεσίας, σοὶ τὰ ἀνήκεστα, παμμηρῶς ἐπανετείνετο. ἀλλ᾽ ἡμεῖς οἱ μακρὰν ἀπωσθέντες, τοῖς σοῖς Πάθεσι Σῶτερ υἱοθετήθημεν.

Βοήθειαν κατ᾽ ἐχθρῶν, τοῖς εὐσεβέσι παρέχε, ϗ πιστοῖς Βασιλεῦσιν, ὅτι τὰ σύμβολα τῆς σαρκός σου, ὥσπερ ἄμαχον φρούριον, Δέσποτα κεκτημένοι, δι᾽ αὐτῶν ἀφορῶσι τὴν σωτηρίαν αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡράθη τοῖς ἐπὶ γῆς, σωματοφόρος ὁ Λόγος, διπλοῦς κατὰ τὴν φύσιν ἐκ σοῦ Παναμώμε, ἀντιδόσει τῆς Θεότητος, ὑποστάσει μιᾷ ἀφύρτως, ἑνωθεὶς τῷ φυράματι, ὃν δοξάζομεν.

Ἄλλος. Ἅπας γηγενής.

Εὗρες ἀμοιβὴν, καμάτων τὴν ἄνω σοι, ἑτοιμασθεῖσαν τρυφήν. ἔνθα αὐλιζόμενος, ὡραϊσμένος μαρτυρικαῖς καλλοναῖς, κατατρυφᾷς τοῦ Κτίστου σου τῆς ὡραιότητος, ἱκετεύων, Μάρτυς τοῖς τιμῶσί σε, ἱλασμὸν ϗ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Στήλη ἀρετῶν, ϗ Πίστεως ἔρεισμα, ϗ στῦλος ἄσειστος, πύργος τε ἀκλόνητος, ἐδείχθης Μάρτυς τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ϗ ποταμὸς ἰάσεων ἀναβλύζων κρουνὸς, ἰατρῶν, ἄμισθον τοῖς πόθῳ σου, ἐκτελοῦσι τὴν κοίμησιν ἔνδοξε.

Ἔδυς ἀπὸ γῆς, Εἰδώλων τὴν ἄθεον, ἐξαφανίσας ἀχλὺν· ϗ πρὸς τὴν ἀνέσπερον, αὐγὴν μετῆλθες τῆς ἀρχιφώτου ζωῆς. ἧς τὰς ἐμφάσεις Ἔνδοξε, πρῴην ἐκέκτησο, ταῖς ἐκεῖθεν, λάμψεσι λαμπόμενος, ϗ χαρᾶς ἀϊδίου πληρούμενος.

Θεοτοκίον.

Πόλις τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἣν κατῴκησεν. ἡ ὄντως ἄσειστος, λύτρωσαι τὴν Πόλιν σου, σεισμοῦ Παρθένε ϗ καταπτώσεως, βαρβαρικῆς ἁλώσεως, πυρὸς μαχαίρας ἐχθρῶν, ἀπὸ πάσης, πάναγνε κακώσεως, τῇ θερμῇ πρὸς Θεὸν παῤῥησίᾳ σου.

Ὁ Εἱρμός. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἔνθέως ἐπορφύρωσας, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις. ἀπάτην δὲ κατέσβεσας, εἰδωλικὴν ψυχώλεθρον, Διόμηδες πανόλβιε. ϗ νῦν πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Αἶνοι τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος ϗ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἴνων, Ἦχος, θ΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὕμνοις σου τὸ σεπτὸν, ϗ Θεοδόχον Σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖοι, ἐβόων θειασῶται· ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν, ἐξόδια βοῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Ἡ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, εὐλόγηται Παρθένε· ἀὴρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασται τῇ ξένῃ, νόμῳ θανάσης φύσεως.

Δόξα, ϗ νῦν. Ἦχος, α΄.

Ἔπρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου.
Ζήτει ὄπισθεν εἰς τὴν Λιτὴν τῆς Ἑορτῆς.
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΖ.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ. καὶ τοῦ Ἁγίου γ. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος, β. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις σοι ἀπλαῖς χείλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον, τὴν τιμιωτέραν τῆς Κτίσεως, καὶ ἁγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβὶμ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων; τὸν θρόνον τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον ἐν ᾧ κατῴκησεν ὁ Ὕψιστος. τὴν σωτηρίαν τοῦ Κόσμου, τοῦ Θεοῦ ἁγίασμα. τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ᾄσματα, νῦν προσάξομέν σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν Κόσμον ἡγίασας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης, τὸ κάλλος κατανοεῖν τοῦ Παντοκράτορος· καὶ τούτῳ οἷάπερ Μήτηρ συναγάλλεσθαι, Ἀγγελικῶν σοι ταγμάτων, δορυφορησάντων Ἁγνή, καὶ ψυχῶν δικαίων. μεθ᾽ ὧν αἴτησαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὢ ἵνα τὰ φοβερὰ ᾄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε, κύκλῳ τῆς σῆς κλίνης ἱστάμενοι, πάντες οἱ τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες· αἴρεται τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ὑψοῦται ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος. πύλαι ἐπάρθητε ὅπως, τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη, εἰσελεύσεται ἐν χαρᾷ, τῷ Κόσμῳ αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ἁγίου. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅτε ἀθείας ἡ πυρά, πᾶσαν κατενέμετο χώραν Μακαριώτατε, τότε ἐξαπτόμενος ζέσει τοῦ Πνεύματος, τὸν ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ἐκήρυξας Λόγον, σάρκα ἐνδυσάμενον δι᾽ ἀγαθότητα. ὅθεν καὶ πυρὸς καὶ βασάνων, ὑπήνεγκας δεινὰς τιμωρίας, θείᾳ δυναμούμενος τοῦ Πνεύματος.

Ὅτε ὁ δυσώνυμος ἐχθρός, ἐσπούδαζε θωπείαις συλῆσαι τὴν σὴν διάνοιαν, τότε ἀνδρειότητι καλλωπιζόμενος, ἀντέπαιξω στερρότατε, καὶ ὑπήνεγκας πόνους, ἄπονον πρὸς λῆξίν σε διαβιβάζοντας, Μάρτυς ἀξιάγαστε Μύρων, τῆς ἐν Οὐρανοῖς Βασιλείας, καὶ τῆς δι᾽ αἰῶνος ἀπολαύσεως.

Ὅτε τοῖς βουνεύροις ὁ ἐχθρός, ἔτυπτε ξεσμοῖς ἀνενδότως, ἐκδαπανώμενον Μάρτυς τὸ σαρκίον σου τὸ ἱερώτατον, πρὸς Χριστὸν ἀτενίζες, τὸν ἀγωνοθέτην, χεῖρας σοι προτείνοντα θείας δυνάμεως. ὅθεν ἐκτελέσας τὸν δρόμον, ἔτυχες μεγίστων ἐπάθλων, Μύρων ἀθλοφόρε γενναιότατε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β.

Ἡ τῶν Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα.

Εἶτα ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στ. Στιχηρά, ἦχος, β.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἠθροίσθη ἐκ περάτων, σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀγγέλοις, Μῆτερ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον Σῶμά σου.

Στ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν Ἀγγέλοις, στησώμεθα χορείαν, φαιδρὰν ἐν τῇ Κοιμήσει, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόϊτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἡ παναμώμητος Νύμφη.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία.
Εἰς τὴν α'. στιχολ. Κάθισμα, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Εἰς τὰ Οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχή, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ καθαρά σου σκηνή, μετατεθεῖσα ἐκ φθορᾶς, ἀγάλλεται Παναγία. ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σου. διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
Εἰς τὴν β'. στιχολ. Κάθισμα, ἦχος, δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν χερσὶ τοῦ δι᾽ ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένη τὴν ψυχήν, ὡς πλαστουργοῦ σου καὶ Θεοῦ, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησαν. ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον. καὶ Θεοτόκον ἅπαντες, κυρίως ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄδω Μύρωνα τὴν μυρίπνοον χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν.

Ὕμνον Θεῷ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύοντες, τοῦ Ἀθλοφόρου Μύρωνος, ᾄσωμεν ἅπαντες, ἐνισχύσαντι τοῦτον, τὸ κράτος διολέσαι τοῦ πολεμήτορος.

Δῶρον σαυτόν, τῷ Εὐεργέτῃ προσήγαγες, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, καὶ καλλιέρημα, καὶ εὐώδη θυσίαν, νομίμως ἐναθλήσας, Μάρτυς πολύαθλε.

Ὡς συνεχής, ὡς καθαρὸς ναὸς Ἔνδοξε, τοῦ ἐκ Παρθένου λάμψαντος, τὸν ἐφορμίσαντα, συνταράξαι τὴν θείαν, ἀγέλην ψυχοφθόρον λύκον ἐδίωξας.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη Θεόν, ἀπειρογάμως κυήσασα· ὃν ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ὁμολογήσαντες, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, κατήργησαν τὴν πλάνην, ἄχραντε Δέσποινα.

Ὠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ὑψώσας σου τὸν ἔρωτα τῆς καρδίας, πρὸς Κύριον Σταυρῷ τὸν ἀνυψωθέντα, ὑψώθης ἐπὶ ξύλου ὦ Ἀθλοφόρε, καταξεόμενος προθύμως μέλπων τε· ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ῥημάτων σου τὰ βέλη ἠκονημένα, κατέπηξας Τυράννῳ ἐν τῇ καρδίᾳ, γενναῖε Στρατιῶτα τοῦ Βασιλέως, Χριστοῦ πανεύφημε, καὶ ψάλλων ἔλεγες· ὡς ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ὡς ὄρθρος ὡς ἡμέρας ἐπανατείλας, διέλυσας τὸν ζόφον τῆς ἀγνωσίας, ἐφώτισας τοὺς ψάλλοντας καθ᾽ ἑκάστην, Μύρων πολύαθλε· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν ἀθεΐᾳ τὴν πᾶσαν Κτίσιν, Θεὸν κυοφορήσασα Ἰατῆρα, Παρθένε ἐθεράπευσας παραδόξως. εὐχαριστοῦντές σοι. διὸ κραυγάζομεν. ὡς οὐκ ἔστιν ἄμωμος, πλήν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου. ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τερπνοῖς ᾄσμασι καὶ ὑμνῳδίαις, συνελθόντες στέψωμεν τὸν Γενναίαθλον πιστοί, Μύρωνα πάντες τὸν ἔνδοξον, ῥῶσιν διδόντα παντοίων κακώσεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Τὴν σεπτὴν Μετάστασιν σου Παναγία, ἑορτὴν στησάμενοι, σὲ ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, Θεογεννῆτορ πανύμνητε. μὴ οὖν παρίδῃς τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ δ΄. Ὑμνῶ σε. ἀκοὴν γὰρ Κύριε.

Σωτῆρα καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τὸν ἐκλάμψαντα ἐκ Παρθένου, ὁμολογῶν Ἔνδοξε, σταδίου μέσον τῶν Τυράννων, ὀφρὺν καρτερίᾳ ἐταπείνωσας, καὶ τὴν πολυθεΐαν ἐξηφάνισας.

Οὐδ᾽ ὅλως ὑπενδοὺς ξεόμενος, καὶ τυπτόμενος γενναιόφρον, Ἀγγέλους κατέπληξας, ὁρῶντάς σου τὴν καρτερίαν. δι᾽ ἧς δυσμενεῖς ἀσάρκους ὤλεσας, καὶ νικηφόρος Μάρτυς ἐχρημάτισας.

Ὑπάρχων θείας δρόσου ἔμπλεως, ὑπεισῆλθες γενναιοφρόνως, τὴν τοῦ πυρὸς κάμινον, ὁρώμενος ἐν ταύτῃ Μύρων σοφέ, σὺν Ἀγγέλοις ἀγαλλόμενος, καὶ μηδαμῶς παμμάκαρ φλογιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα καὶ φρικτὸν Μυστήριον, τῆς λοχείας σου καταπλήττει, πᾶσαν Ἁγνὴ οὐσίαν· ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπῆσαι ἐκ σοῦ, ἀγαθότητι εὐδόκησεν, εἰς σωτηρίαν Κόσμου καὶ ἀνάπλασιν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Ἡ θεαυγής, καὶ φωσφόρος σου μνήμη τῇ τοῦ Ἁγίου, Πνεύματος δυνάμει εἰς πάντα Κόσμον, ἐφαπλουμένη, φωτισμὸν εὐσεβείας, καταυγάζει τοὺς ταύτην σέβοντας, καὶ τὰς ἀριστείας τὰς σὰς καταγγέλλοντας.

Νεανικῶς, τὰς πικρὰς τιμωρίας ὄντως ὑπέστης, ἄσαρκος καθάπερ γενναῖε Μάρτυς. ἀφαιρεθεὶς γὰρ τὴν δορὰν ἐκαρτέρεις, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος ἔνδοξε, θείᾳ ἀοράτῳ σαφῶς δυναμούμενος.

Ὑμνοῦσί σοι, ἐναπέσταξαν τόνοι Μάρτυς εὐώδεις, πᾶσαν δυσωδίαν ἀποδιώκοντες τῆς ἀθεΐας· τὴν Χριστοῦ δὲ Ἁγίαν Ἐκκλη-

κλησίαν διαφυλάξον ἀεί, πίστει τε ϗ πόθῳ σὲ μακαρίζουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἀρρήτῳ λόγῳ, Πανάγνε δυσώπει ἀδιαλείπτως, Εὐλογημένη, ὅπως ῥυσθῶμεν, ὁρωμένων ϗ πάντων ἀοράτων, ἐχθρῶν παναμώμε, οἱ σὲ Θεοτόκον, ἁγνὴν καταγγέλλοντες.

Ὠδὴ ς΄. Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους.

Ῥανίσιν, αἱμάτων ἱερῶν κατεπόντισας, δαιμόνων φάλαγγας, Στρατιῶτα γενναιότατε, ϗ στεφανηφορῶν, πρὸς Θεὸν ἀνέδραμες, νικηφόρος γενόμενος ἄριστος.

Ἰδόντες σου, τὸ πρόσωπον λαμπρυνθὲν οἱ Τύραννοι, θείαις λαμπρότησιν, Ἀθλοφόρε κατεπλάγησαν· μὴ γνόντες δὲ Θεόν, σκότος προσελάβοντο, αἰωνίᾳ κολάσει πεμπόμενοι.

Προσάξεσιν, ὠμότατα Τυράννου ὑπέφερες, δορᾶς τὴν ἀφαίρεσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀξιάγαστε, δεικνὺς τὴν πρὸς Θεόν, καθαρὰν σου ἔφεσιν, ϗ δι' ὅλου Παμμάκαρ αἰσθήσιν.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοί, καινίζονται Παρθένε τῆς φύσεως. ὑπὲρ γὰρ φύσιν σύ, τὸν τῇ φύσει ἀκατάληπτον, Θεὸν Ἐμμανουήλ, παραδόξως τέτοκας, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν.

Ὁ Εἱρμός.

„Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε·
„σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἅδου
„δέομαι· ἵνα ὡς Λυτρωτῇ ἐν φωνῇ αἰνέσεως,
„ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐκ βρέφους Χριστόν, ποθήσας πανοσιώτατε, ϗ τούτου τηρῶν, τὰ θεῖα παραγγέλματα, πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, ὁλοκλήρως Μύρων ϗ κατέπαυσας, σὺν Ἀγγέλοις δοξάζων αὐτόν· αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἄφεσιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον ἀνυμνήσωμεν πάντες, ὡς εὐώδες Χριστοῦ μύρον παναληθέστατον. οὗτος γὰρ πᾶσι τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει θερμῇ, τὰς ἰάσεις παρέχει τῶν νοσημάτων. τῇ γὰρ ἀγάπῃ τοῦ Κτίστου πυρούμενος, συμπάσχει τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ϗ λυτροῦται δεινῶν ὁ πανόλβιος. μυρίζων πάντας τῇ χάριτι, τῇ δοθείσῃ αὐτῷ ἐκ τοῦ Πνεύματος· αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἄφεσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΙΖ΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Ἐμοὶ κεφαλῆς ἡ τομή, Μύρων λέγει,
Πρὸς τὸ στέφειν μέλλον με πάντιμον στέφος.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Μύρωνα τάμε ξίφος ὀξύ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, ϗ Ἀντιπάτρου Ἄρχοντος Ἀχαΐας, Πρεσβύτερος τῆς Ἐκκλησίας. τὸν τρόπον χρηστός, ἐκ γένους ἔντιμος, πλούτῳ κομῶν, πρός τε Θεοῦ ϗ ἀνθρώπων φιλούμενος. κατὰ δὲ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστοῦ γενεθλίων, τοῦ Ἀντιπάτρου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσιόντος, ἐφ' ᾧ τοὺς Χριστιανοὺς συλλαβεῖν ϗ τιμωρήσασθαι, ὁ Ἅγιος Μύρων ζήλου πλησθείς, ἐξύβρισεν εἰς αὐτόν. διὸ ϗ κρεμασθείς, ξέεται. ϗ ἐκκαυθείσης καμίνου, ὡς διαχεῖσθαι τὴν φλόγα ἐπὶ πολύ, ἐν αὐτῇ ἐβλήθη. ἡ δὲ κάμινος τὸν Ἅγιον δεξαμένη, διεφύλαξεν αὐτὸν ἀβλαβῆ. τὸ δὲ πῦρ ἐξελθόν, κατέκαυσεν ἄνδρας τῶν παρεστώτων ρν΄. ὁ δὲ Ἅγιος ἀναγκασθεὶς ἐπιθῦσαι, ϗ μὴ ὑπείξας, λωροτομεῖται ἀπὸ τῶν ὤμων ἕως τῶν ποδῶν. ἐξ ὧν ἀναλαβὼν ἕνα λῶρον ὁ μακάριος, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀνθυπάτου ἠκόντισε. ϗ πρὸς τούτοις ἀναξέεται τὰς ἐκδαρείσας σάρκας. ϗ μετὰ τοῦτο ἀφίεται θηρίοις. ὃν ἐξ αὐτῶν σῶον ϗ ἀπήμαντον διατηρηθέντα ἰδὼν ὁ Ἀντίπατρος, ϗ αἰσχύνης πλησθείς, ἀνεῖλεν ἑαυτὸν οἰκείαις χερσίν. ὁ δὲ Ἅγιος ἐκεῖθεν ἐν Κυζίκῳ ἀχθείς, ϗ παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν λαβών, τὸν αὐχένα ἐτμήθη. ϗ οὕτω τὸν στέφανον τῆς μαρτυρίας ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Στράτωνος, Φιλίππου, Εὐτυχιανοῦ, ϗ Κυπριανοῦ.

Σ. Ἐθεντό με βδέλυγμα, φησὶν ὁ Στράτων,
Ἄνδρες βδελυκτοί, ϗ πυρὶ κτείνουσί με.
Φιλῶν Θεὸν Φίλιππε ϗ ψυχῆς πλέον,
Καταχριθεὶς πῦρ, ὁ φιλόψυχος γίνῃ.
Εὐτυχιανὸς εἰς κάμινον ἡμμένην,
Ὡς ἵππος εἰς πεδίον ἦν τὸ τοῦ Λόγου.
Πῦρ Κυπριανὸς καρτερήσας καμίνου,
Ἐξώτερον πῦρ, ὃ γραφὴ λέγει, φύγε.

Οὗτοι ἐν Νικομηδείᾳ διατρίβοντες, ἐπίτηδες ἀνῄεσαν εἰς τὸ θέατρον, ὥστε τὸν θεατριζόμενον λαὸν κατηχεῖν, ϗ τῆς Εἰδω-

λο-

λολατρείας ἀφιστᾷν, καὶ τῇ Χριστοῦ Πίστει προσάγειν. καίτοι τε κοινὸν ἀνθρώπων τὸ θέατρον ἰδὼν ὁ Ἄρχων, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, ὅτι ὑπὸ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων οἱ ὄχλοι διδάσκονται, καὶ τὰς ἐν θεάμασι κατέλιπον ἡδονὰς, καὶ καινόν τινα μετέρχονται βίον, τῶν πατρῴων καταφρονήσαντες ἐθῶν, σὺν τάχει τοὺς Ἁγίους παραστῆναι ἐκέλευσε. καὶ δὴ παραστάντες, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν αὐτοί τε ἔχειν ὁμολογήσαντες, καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκειν ὑπηρετοῦνται, ἀχθέντες εἰς τὸ θέατρον, θηρίοις ἐκδίδονται. διαφυλαχθέντες δὲ ἐξ αὐτῶν ἀβλαβεῖς, καὶ τρόποις διαφόροις δοκιμασθέντες κολάσεων, τὸ τελευταῖον ἐμβληθέντες εἰς πῦρ, τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσαντο στάδιον. καὶ νικήσαντες, τὸν στέφανον ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς Ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Οἱ ὑπῆρχον ἀδελφοὶ, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως τὴν Πτολεμαΐδα οἰκοῦντες. εἰς ἣν καὶ ὁ Βασιλεὺς παραγενόμενος, τὸν Παῦλον παρεστήσατο, τηνικαῦτα ὑπαναγινώσκοντα τοῦ λαοῦ τὰς θεοπνεύστους γραφάς. τὸν Χριστὸν δὲ ὁμολογήσας, καὶ τὰ Εἴδωλα κραταιῶς ἐξουθενήσας, κρεμασθεὶς ξέεται. ὃν ἰδοῦσα ἡ ἀδελφὴ Ἰουλιανὴ, κατεβόα τοῦ Τυράννου. συλλαμβάνεται οὖν καὶ αὐτὴ, καὶ κρεμασθεῖσα ξέεται. καὶ ἐν λέβητι, ἔνθα πίσσα ἦν βράζουσα, ἀμφότεροι βάλλονται. καὶ ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πεπυρωμένης ἁπλοῦνται· καὶ τοὺς νώτους ἄνωθεν τύπτονται. ἔνθα Κοδράτος καὶ Ἀκάκιος οἱ δήμιοι, τῶν Ἁγίων φεισάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. καὶ ἐν εἱρκτῇ τίθενται οἱ Ἅγιοι, σιδηροῖς διαληφθέντες. καὶ ἐλθὼν Ἄγγελος, τῶν δεσμῶν ἀνίησιν· ἄρτον δὲ αὐτοῖς εἰς βρῶσιν παρέθηκεν. εἶτα εἰς ἐξέτασιν ἄγονται καὶ τύπτονται. ἔνθα Στρατόνικος τὴν Ἁγίαν Ἰουλιανὴν μαστιζομένην οἰκτείρας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. ἐξ ὧν διαμείναντες ἀβλαβεῖς, ὁ μὲν Ἅγιος Παῦλος, πάλῳ προσδεθεὶς σιδηρῷ, μολυβδίσι τὰς σιαγόνας τύπτεται, καὶ ἑκατέρωθεν ὑπὸ τεσσάρων ῥάβδοις πεπυρωμέναις περιπείρεται. ἡ δὲ Ἁγία Ἰουλιανὴ, εἰς πορνεῖον ἐκδοθεῖσα, καὶ Ἀγγέλου ἐπιστασίᾳ ἐκ φθορᾶς διαφυλαχθεῖσα, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Παύλου, βόθρῳ πυρὸς ἐμβάλλεται. ἐκεῖθεν δὲ παραδόξως ἀναχθέντες, λαμπάσι πυρὸς ὅλον τὸ σῶμα καταφλέγονται, καὶ τελευταῖον, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Κορωνάτου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν. καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας ἐν τοῖς Ἀρματίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὁ Νοῦς σου φαιδρὸς, πυρακτούμενος Σοφὲ τῷ θείῳ πόθῳ, ἠγαλλιᾶτο καὶ ηὐφραίνετο, μέσον φλογὸς ἱσταμένου σου, ὥσπερ τῶν τριῶν Νεανίων, μεθ' ὧν πιστῶς ἀνεκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁρῶντες φλογὸς, συνεστῶτάς σοι Σοφὲ μέσον Ἀγγέλους, μορφῇ ἀρρήτῳ ἐξαστράπτοντας, οἱ θεωροὶ κατεπλήττοντο. καὶ πρὸς ὑμνῳδίαν τραπέντες, τῷ Δεσπότῃ ἐκραύγαζον· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοΐ καθαρῷ, συνεστὼς τοῖς νοεροῖς ὕμνεις Ἀγγέλοις, μέσον καμίνου ἀγαλλόμενος, τὸν ὑπεράγαθον Κύριον ὥσπερ χαλινοῦντα τὴν φλόγα, καὶ μελῳδοῦντά σε σῴζοντα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Χωρίον Θεοῦ, καὶ παλάτιον τερπνὸν καὶ θεῖος θρόνος, ἐν ᾧ καθίσαι ἡτοιμάσατο, πᾶσι καθέδραν οὐράνιον ὤφθης Παναγία Παρθένε. διὰ τοῦτό σοι κράζομεν· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἀκαταγώνιστον ὁρῶν, ὁ παράφρων δικαστής σε Γενναιόφρον, ἐν τῷ λαιμοτομεῖσθαι, μέχρις ὀστέων αὐτῶν, προσάγει ὄνυξι σπαράττων σε, πληγὰς ἀφορήτους, πληγωθεὶς ἀνιάτως.

Ῥῆμα Θεοῦ ἐξ Οὐρανοῦ, εἰς ἐπήκοον παντὸς τοῦ πλήθους Μάρτυς, προσηνέχθη σοι Μύρων, τιμὰς τὰς ἐκεῖσε καλῶν, ἀρρήτους καταπαύσεις ἔνδοξε, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων, τερπνὰς χοροστασίας.

Ἵστασο ὥσπερ Δανιὴλ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν θηρῶν εὐλαβουμένων, τὸ μακάριον πά-

θος, καὶ τῶν ἀγώνων τῶν σῶν, Παμμάκαρ τὸ ἄπειρον μέγεθος, ζώσῃ τῇ φωνῇ σου, ἀντιλαμβανομένων.

Θεοτοκίον.

Ἐ Τρωθεὶς τοῖς βέλεσι τοῦ ἐχθροῦ, τὴν ψυχὴν ὁλοτελῶς ἐτραυματίσθην, καὶ ἀνίατα πάσχω· ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἀῤῥήτως τεκοῦσα Παναμώμε, ἴασαί με σῶσον, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἴνα τὴν μέλλουσαν δόξαν, καὶ τὸ ἄφραστον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου κατιδεῖν, ἀξιωθῇς Γενναιότατε, ὑποκλίνεις αὐχένα, καὶ δέχῃ τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομήν. καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων, πληροῖς τὰς θείας φάλαγγας.

Ὥσπερ ἡδύπνοον μύρον, ἀξιάγαστε Μύρων, μυρίζουσα καρδίας τῶν πιστῶν, ἡ ἀξιάγαστος μνήμη σου, τοῖς ποθοῦσιν ἐπέστη. ἐν ᾗ πανηγυρίζοντας ἡμᾶς, εὐωδίας εὐθέως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις πλήρωσον.

Σοῦ Ἀχαΐα καυχᾶται, τοῖς σπαργάνοις καὶ ἄθλοις, γενναῖε τοῦ Κυρίου Ἀθλητά. πλέον δὲ τέρπεται Κύζικος, τὸ πολύαθλον σῶμα, κατέχουσα ὡς ὄλβον ἀληθῆ, καὶ πηγὴν ἰαμάτων, καὶ νόσων καθαρτήριον.

Ἡ Τῶν Ἁγίων ἁπάντων, ἐκλεκτὴ ἐν ὑψίστοις, Μητρόπολις Σιὼν ἡ νοητὴ, τῶν Πρωτοτόκων ὡς γέγραπται, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, ὡς Μάρτυρα σὲ ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωποῦντα σε ἔχει, Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν βοῶμεν σοι πάντες, τοῦ Ἀγγέλου Παρθένε, παλάτιον καὶ θρόνε τοῦ Θεοῦ. χαῖρε δι' ἧς ἠξιώθημεν, Οὐρανῶν Βασιλείας, οἱ πάλαι ἀποθανόντες τῇ φθορᾷ, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶτον, ἀφρόνως ἀπολέσαντες.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ τῇ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σωματωθέντα Θεὸν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς Τερπνὸν ὡς ῥόδον σε, ἡ Ἐκκλησία κέκτηται, Μύρων πολύαθλε Μάρτυς. τοῦ γὰρ Χριστοῦ εὐωδία, ἐδείχθης παναοίδιμε. ὑπὲρ οὗ χαίρων ἤθλησας. παρ' οὗ καὶ δόξης ἔτυχες. πρὸς ὃν ἀεὶ μνημονεύεις, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐπὶ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τοὺς Ἀποστόλους ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὴν Τεκοῦσαν ἐκπέμπει, πόθῳ κηδεύσοντας αὐτήν· κατέρχεται δὲ καὶ αὐτὸς, δορυφορούντων Ἀγγέλων.

Ἄλλο, ὅμοιον. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἡ Τίμιος τοῦ Θεοῦ, ἡ ἁγία Βασιλεία, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, προσδέχεται Παρθένε, πρὸς σὸν Υἱὸν χωρήσασαν.

Ἕτερον. Ἀνάστηθι Κύριε.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμῳ νεύματι.

Ἕτερον. Ἠγίασε Κύριος τὸν Δαβίδ.

Δόξα ἐν Οὐρανῷ, ἐπὶ γῆς εὐφροσύνη. ἡ γὰρ τοῦ Κτίστου Μήτηρ, χερσὶ ταῖς τοῦ Δεσπότου, ψυχὴν νῦν παρατίθησι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Τὸ Προσόμοιον.

Πιστούμενος Ἰησοῦς, ὁ Υἱός σου Θεοτόκε καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὰς δύο φύσεις αὐτοῦ, ὡς μὲν Ἄνθρωπος θνήσκει, ὡς δὲ Θεὸς ἐξανίσταται. καὶ σὲ Θεομῆτορ, νόμῳ φύσεως θανεῖν εὐδόκησεν, ἵνα μὴ τοῖς ἀπίστοις, φαντασία νομισθῇ ἡ οἰκονομία. μετέβης δὲ πρὸς Οὐρανοὺς Νύμφη, ὡς ἐκ παστοῦ τοῦ σκήνους σου, γηθεν ἀπάρασα. ἡγιάσθη ὁ αἰθὴρ ἐν τῇ ἀνόδῳ σου, ὡς ἐφωτίσθη ἡ γῆ ἐν τῷ τόκῳ σου. προπέμπουσιν Ἀπόστολοι, καὶ Ἄγγελοι ὑποδέχονται. ὅθεν κηδεύσαντες τὸ πανάχραντον Σῶμά σου, καὶ ἐπιτάφιον ὕμνον ἐξᾴδοντες, μετάρσιον ἔβλεπον. καὶ φόβῳ ἔλεγον· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου· αὐτὸς γὰρ ἐν μέσῳ σου, καὶ οὐ σαλευθήσῃ. ἀλλ' ὦ πολυύμνητε Κόρη, μὴ διαλίπῃς ἡμᾶς ἐποπτεύουσα. ἡμεῖς γὰρ Λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. αἰτούμενοι διὰ σοῦ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ γίνεται ἐκτενὴς, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΗ΄.

τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φλώρου, καὶ Λαύρου.
[illegible] εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, [illegible]
[illegible]
[illegible] Ἦχος, [illegible] Ὡς [illegible]
Ἦχος, [illegible] Ἐν φωναῖς σημείωσιν.

ΟΥ'χ ἅρμα πυρίμορφον, τῶν ἀπὸ γῆς σε μετέστησεν, ὡς Ἠλίαν τὸν δίκαιον· ἀλλ' αὐτὸς ὁ Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, ἐν χερσὶν οἰκείαις, τὴν πανάγιαν σου ψυχὴν, ὡς ὑπεράμωμον προσλαβόμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσε. καὶ παραδόξως σε Ἄχραντε, μεταστήσας ἐτίμησεν, ἐν χαρᾷ ὑπὲρ ἔννοιαν.

ΔΕῦτε ὦ φιλέορτοι, τῆς Θεομήτορος σήμερον, τὴν ἁγίαν Μετάστασιν, φαιδρῶς ἐκτελέσωμεν. ἐν χερσὶ γὰρ ὄντως, τοῦ ἐξ ἀκηράτου, Πατρὸς ἐκλάμψαντος τὸ πρὶν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς, τὴν θείαν καὶ πανάχραντον, ψυχὴν παρέθετο χαίρουσα, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

ΘΑῦμα φρικωδέστατον, ἡ ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον, Βασιλέα βαστάσασα, τάφῳ κατατίθεται. καὶ Ἀγγέλων δῆμοι, σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, φόβῳ κηδεύουσιν αὐτῆς, τὸ θεοδόχον Σῶμα καὶ τίμιον. καὶ τοῦτο δὲ μετάρσιον, εἰς Οὐρανοὺς ἀνεβίβασεν, Ἰησοῦς ὁ Υἱὸς αὐτῆς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῶν Ἁγίων. Ὅμοιον.

ἘΊθοι τελειότητι, τῷ μαρτυρίῳ πειθόμενοι, καὶ ποιναῖς λαξευόμενοι, οἱ Ἅγιοι πέφηναν, οἰκοδομηθέντες, εἰς Ναὸν Κυρίου, καὶ τῶν Εἰδώλων τοὺς βωμοὺς, καὶ τὰ τεμένη κατεδαφίσαντες. αὐτοὺς οὖν μακαρίσωμεν, ὡς Παραδείσου οἰκήτορας, ὡς Ναοῦ ἀναθήματα, οὐρανίου ὑπάρχοντας.

ΧΆριν ἀπαντλήσατε, καὶ φωτισμὸν ἀπαρύσασθε, εὐφροσύνην καὶ ἔλεος, λαβόντες προσψαύοντες, ἱερῶν Μαρτύρων, Φλώρου τε καὶ Λαύρου· ἐξ ὧν πηγάζει δαψιλῶν, τῶν ἰαμάτων θεία ἐνέργεια. καὶ τούτους μακαρίζοντες, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντας, ἐκτενῶς ἐκβοήσωμεν· ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ΤΆφῳ συγκλειόμενοι, καὶ ὑπὸ γῆν καλυπτόμενοι, ἀπιστίᾳ δικάζοντος, θείαις ἀστραπαῖς, καὶ ἀποκαλύψει, Πνεύματος Ἁγίου, ἐφανερώθητε ἡμῖν, ὥσπερ Ἀστέρες ἐναπαστράπτοντες, σημεῖα καὶ τεράστια, καὶ ἰαμάτων χαρίσματα, Ἀθλοφόροι αὐτάδελφοι, τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνοι.

[illegible] Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν.
[illegible]
[illegible] Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

ΠΎλαι τῶν Οὐρανῶν, ἀνοίχθητε. ἰδοὺ γὰρ, ἡ τοῦ Ὑψίστου Μήτηρ, ἡ πάναγνος Παρθένος, θαυμαστὰ παραγίνεται.

Στ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν.

ἩΘροίσθη ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων Κόσμου, κηδεῦσαι σου τὸ Σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

ὙΜνον αἱ Οὐρανῶν, ἐξάρξατε Δυνάμεις, σὺν τοῖς ἐκ τῶν περάτων, τοῦ Λόγου Μύσταις ἅμα, τῇ μόνῃ Θεομήτορι.

[illegible]

Δαβιτικὴν ᾠδὴν σήμερον Λαοί.

[illegible]
[illegible]

[illegible] πεφηνὼς σήμερον.

ΤΗ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ Οἰκουμένη, τῷ αὔλῳ Πνεύματι, πεποικιλμένη χορεύει, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

[illegible]
[illegible]

Ταχὺ προκατάλαβε.

ΚΕλεύσει τοῦ Κτίσαντος τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, νεφέλη συνήθροισας τοὺς Ἀποστόλους τὴν σὴν, ἰδέσθαι Μετάστασιν. ὅθεν καὶ μετὰ δόξης, καὶ πολλῆς εὐφροσύνης, ἐκήδευσαν ἀνυμνοῦντες, τὸ πανάχραντον Σῶμα, τῆς σῆς μακαριότητος Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

[illegible]
[illegible] καὶ τῶν
Ἁγίων, [illegible]

[illegible] ἐρπνὴν ἀνυμνῶ Μαρτύρων ξυνωρίδα.
Ἰωσήφ. [illegible] Ἦχος [illegible]
Ἁρματηλάτην Φαραώ.

ΤΑῖς φωταυγέσιν ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, περιλαμπόμενοι, τὰ ζοφερὰ νέφη, τῆς ψυχῆς μου λύσατε· τὴν φωτοφόρον Ἅγιοι, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, ὅπως ὑμνήσω γηθόμενος, Μάρτυρες Χριστοῦ γενναιότατοι.

Ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀμώμου Πίστεως, οἰκοδομήσαντες, δι' ἀρετῶν θείων, ἑαυτοὺς Μακάριοι, περικαλλὴς ἐδείχθητε, καὶ περιπόθητος οἶκος· ἐν ᾧ Πατὴρ κατεσκήνωσε, καὶ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Ῥιζοτομοῦντες τὴν τῆς πλάνης ἄκανθαν, οἱ μεγαλώνυμοι, τῷ τμητικῷ λόγῳ, τῆς ἐνθέου Πίστεως, καρδίας κατονέωσαν, χερσωθείσας ἀπάτῃ, καὶ καρποφόρους ἀνέδειξαν, πίστιν βλαστανούσας ἀμώμητον.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐβλάστησας, ῥίζα ἄτομε, τὸν φυτουργὸν πάντων, Ἄνθρωπον γενόμενον, καὶ Πάθη ὑπομείναντα· ὃν ποθοῦντες οἱ θεῖοι, πιστῶς ἐνήθλησαν Μάρτυρες, Ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Νόμον θεῖον τηροῦντες, πανένδοξοι Μάρτυρες, πένησι πλουσίως, τὸν ἄρτον ἐχορηγήσατε· καὶ πρὸς εὐσέβειαν, καθωδηγήσατε θείαν, σωτηρίας πρόξενοι τούτοις γενόμενοι.

Ἡ δυὰς ἡ φωσφόρος, τῶν Ἀθλητῶν λάμψασα, ταῖς τῶν θαυμασίων ἀκτῖσι, σκότος ἀπήλασε, πλάνης πολυθέου, καὶ πλανωμένους πρὸς φέγγος, τῆς ἐνθέου Πίστεως πάντας ὡδήγησε.

Νηπιάζοντα δῆμον, πανευσεβῶς Μάρτυρες, θείαις ὑποθήκαις πρὸς τρίβον, ἐνθέου γνώσεως, καθωδηγήσατε, καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν δαιμόνων, προσευχῇ μακάριοι κατηδαφίσατε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παράδοξος Κόρη, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, Λόγος ὁ ἐπέκεινα πάσης, ἀρχῆς ὑπάρχων, σῶζε τὴν Πόλιν σου, καὶ πᾶσαν Πόλιν καὶ Χώραν, πάσης περιστάσεως Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ δ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἄλλος. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς σοφοὺς ἀριστέας καὶ Ἀθλητάς, ἐν φύσει κασιγνήτους, πάντας πιστοί, Φλῶρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Λαῦρον· τὸν γὰρ Χριστὸν ἐκήρυξαν, Θεὸν προαιώνιον, καὶ τῶν Εἰδώλων τὴν πλάνην, ἀθλήσει κατήργησαν· ὅθεν τοὺς Τυράννους, καταισχύναντες πίστει, τῆς δόξης ἐπέτυχον, τῆς ἀφθάρτου τῇ χάριτι· διὰ τοῦτο βοήσωμεν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Δόξα. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου Χριστὲ, Κύριος.

Νεανικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενοι, οἱ γενναῖοι, τοῦτον κατηδάφισαν, τῷ Σταυροῦ, ὅπλῳ κραταιῶς· καὶ τοὺς συντριβέντας, τῇ ἁμαρτίᾳ ἐτέλεσαν, Ναοὺς Κυρίου ζῶντας, εὐσεβῶς μελῳδοῦντας· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὑπὸ Χριστοῦ, λίθου τμηθέντος ὡς γέγραπται, ἀπὸ ὄρους, Κόρης τῆς Θεόπαιδος, δυναμωθέντες πανένδοξοι. Ἅγιοι Εἰδώλων, τὴν συντριβὴν ἀπειργάσασθε· καὶ ἤρθητε πρὸς ὕψος, ἐμφανὲς σωτηρίας, καὶ Ἀγγέλοις σαφῶς ὡμοιώθητε.

Μίαν αὐγὴν, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, τοῖς ἀθέοις, χαίρουσα κατήγγειλε, δυὰς σεπτὴ, ἡ τῶν Ἀθλητῶν, Φλῶρός τε καὶ Λαῦρος· καὶ Μαρτυρίου ποτήριον, ἐξέπιε προθύμως, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦσα· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθέντες ὑπέμειναν, ἀνομοῦντας, τοῦτον μόνον σέβεσθαι, τῇ ὑπανοίξει τῶν ὀφθαλμῶν, τοὺς τῆς διανοίας, αὐτῶν ὁράσεις, φωτίσαντες, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, οἱ Φωστῆρες οἱ δύο, οἱ τὰ πέρατα Κόσμου φωτίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ὡς καθαρὰν, τῶν γενεῶν ἐξελέξατο, Θεοτόκε, σὲ τὴν Ἀειπάρθενον, ὁ Πλαστουργὸς, πάντων καὶ Θεὸς, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, παλάτιον ἀπειργάσατο, ἀμόλυντον ὁ μόνος, Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἐπέφανε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μερισμὸν οὐχ ὑπέστη, θεία ξυνωρὶς τῶν Μαρτύρων αὐτάδελφος· τῇ γὰρ ἀμερίστῳ, καὶ Ἁγίᾳ Τριάδι πιστεύσασα, ἐν μιᾷ ἐλπίδι, τοὺς μερισμῷ πλάνης ἀτόπου, συγχυθέντας συνῆψεν ἐν χάριτι.

Ἀληθείας σπαρτίῳ, τῷ λαξευτηρίῳ τε τῆς θείας γνώσεως, τὰς λιθώδεις φρένας, εὐσεβῶς Ἀθλοφόροι λαξεύοντες, Ναοὺς τῆς Τριάδος, πανευσεβῶς ἐνθέῳ ζήλῳ, ἀπειργάσασθε λάμψει τοῦ Πνεύματος.

Ῥιζοτόμοι κακίας πάσης ἀνεδείχθητε Μάρτυρες ἔνδοξοι· φυτουργοὶ δὲ πάσης εὐσεβείας καὶ λόγοις καὶ πράγμασι, τὸν ἐκ-

φυτευ-

φυῦτι Λόγον, τοῦ Γεσταὶ ἐκ ῥίζης θείας, ἐν ἀβάτοις καρδίαις φυτεύσαντες.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρὸ πάντων αἰώνων, Κόρη ἀποκείμενον μέγα Μυστήριον· ὅπερ οὐκ ἐγνώσθη, γενεαῖς προλαβούσαις πανάμωμε, διὰ σοῦ ἐφάνη, Λόγος Πατρὸς ὁ πρὸ αἰώνων, σαρκωθεὶς ϗ γενόμενος Ἄνθρωπος.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὑπομονῇ ἀκλινεῖ, τὰς ὁρμῶντας τρεπόμενοι, οἱ ἔννομοι Ἀθληταὶ, Χριστοῦ ἀξιέπαινοι, τέλος ἀπηνέγκαντο, μὴ καταγνωσθέντες, ἀσεβείας ματαιότητι.

Ῥομφαίᾳ τοῦ δυνατοῦ, ἀναδεικνύμενοι Πνεύματος, ἐτρώσατε δυσμενεῖς, ἀσάρκους Μακάριοι, ϗ Πάθος μακάριον, τοῦ πλευρὰν τρωθέντος, εὐσεβῶς ἐξεικονίσατε.

Ὡς δύω περικαλλεῖς, μαστοὶ Ἀοίδιμοι ὤφθητε, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, οὐ γάλα προχέοντες, ἀλλὰ χάριν ἄφθονον, ϗ σωτηριώδη, ἰαμάτων ἀναβλύζοντες.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν, τῇ ἁμαρτίᾳ θεράπευσον, τὸν ἰατρὸν τῶν ψυχῶν, κυήσασα Πάναγνε. ὃν οἱ θεῖοι Μάρτυρες, καθομολογοῦντες, ἰατροὶ παθῶν ἐδείχθησαν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. ϗ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, ϗ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ'. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φλώρου ϗ Λαύρου.

Στ. Δίψη πλουτῆς τοῦ ὑπερθέου Λόγου,
Εὑροῦσι Φλῶρος ϗ Λαῦρος πρὸς τὸ φρέαρ.
Φλῶρον ἅμ' ὀγδοάτῃ δεκάτῃ φρέαρ εἴσεδυ
Λαῦρος.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Ἀδελφοὶ ὑπῆρχον δίδυμοι, λιθοξόοι τὴν τέχνην, ἣν ἐπαιδεύθησαν ὑπὸ Πρόκλου ϗ Μαξίμου· μετὰ δὲ τὴν τῶν Διδασκάλων ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίαν, καταλιπόντες τὰς ἐν Βυζαντίῳ διατριβὰς, παραγίνονται ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ, ἐν Χώρᾳ τῆς Δαρδανίας, ἐν Πόλει Οὐλπιανῶν. ἔνθα παρὰ Λυκίωνι τῷ Ἡγεμόνι μέταλλα τινὰ διερευνῶντες, τὴν οἰκείαν τέχνην εἰργάζοντο. εἶτα παρ' αὐτοῦ ἀποστέλλονται πρὸς Λικίνιον τὸν Υἱὸν Ἐλπιδίας τῆς Βασιλίσσης. οἷς ὁ Λικίνιος παρείχετο χρήματα, ϗ τὴν διὰ χειρῶν προμήθειαν. ϗ ἐκέλευσεν αὐτοῖς ἀνεγεῖραι τοῖς Εἰδώλοις Ναὸν, τυπώσας αὐτὸν ϗ διαγράψας ἐν σχήματι. οἱ δὲ Ἅγιοι, τὰ μὲν χρήματα, τοῖς ἐνδεέσι διενείμαντο, ϗ νυκτὸς τῇ πρὸς Θεὸν ἐσχόλαζον προσευχῇ. μεθ' ἡμέραν δὲ τῶν ἔργων ἀντεποιοῦντο, θᾶττον τὸν Ναὸν ἐκαλλιέργουν ϗ ἐξεπόνουν. ὡς δὲ δι' ὀλίγων ἡμερῶν συνετελέσθη, ϗ τὸν ἀπαρτισμὸν ἔλαβεν, Ἀγγέλου συναντιλαμβανομένου, καὶ τοὺς Ἁγίους συνεπισχύοντος, εὐθὺς Μερέντιος ὁ Ἱερεὺς ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν, ἤδη προπιστεύσαντος ϗ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἀθανασίου, διὰ τὸ ἀνοιχθῆναι τὸν τυφλὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν παρὰ τῶν Ἁγίων. ϗ τοὺς πτωχοὺς συναγαγόντες οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, οἷς παρέσχον τὰ χρήματα, σχοινίοις τοὺς τραχήλους τῶν ξοάνων διέλαβον, ϗ πρὸς γῆν ταῦτα καθείλκυσαν. εἶτα ἀνάψαντες φῶτα πολλὰ, τὸν Ναὸν καθιέρωσαν ἐπιλέγοντες· Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα. ὧν τὸ κήρυγμα, Τριὰς ἡ ὁμοούσιος. Προηγεῖτο δὲ αὐτῶν ὁ τύπος τοῦ τιμίου Σταυροῦ. τοῦτο δὲ γνοὺς ὁ Λικίνιος, ϗ κελεύσας ἐξαφθῆναι κάμινον προσέταξε τοὺς πτωχοὺς ἐμβληθῆναι. ἐν ᾗ ῥιφέντες, τὰ ἑαυτῶν παρέδωκαν πνεύματα. οἱ δὲ Ἅγιοι Φλῶρος ϗ Λαῦρος, ἐν ἄξονι ἁμάξης προσδεθέντες, ἐτύφθησαν. εἶτα ἐξαπεστάλησαν Λύκωνι. ὃς ὁ Λύκων δεξάμενος, ἐν βαθεῖ συνέκλεισε φρέατι. ἐν ᾧ κατελθόντες, ϗ δεήσαντες τῷ Θεῷ, ὑπέρ τε τῶν μνησθησομένων αὐτῶν, ϗ τοῦ κοσμικοῦ εὐσταθείας, ϗ τοῦ παύσασθαι τὸν διωγμὸν προσενεγκόντες, τὰς ἑαυτῶν ἀφῆκαν ψυχάς. χρόνοις δὲ ὕστερον, ἀνηνέχθησαν τὰ τίμια αὐτῶν Λείψανα, ϗ ἐν γλωσσοκόμοις κατετέθησαν ἐντίμως, μύρα ϗ πηγὰς ἰάσεων τοῖς προσπελάζουσι βρύοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ Ἁγία τῶν πενήτων πληθὺς, ἡ τὰ Εἴδωλα συντρίψασα πυρὶ τελειοῦται.

Στ. Πένητες ἄνδρες πλοῦτον εὗρον ἀθρόον,
Ἡ ὁ σύντροφος δὸς, εἰς τὸ πῦρ λελοιπότες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἑρμοῦ, Σεραπίωνος, ϗ Πολυαίνου.

Ἑρμῆ βιαίως ἐν πέτραις συσχεθέντες,
ὑπῆρξε πέτρα προσφυγὴ λαγῷ πόλος.
ὃν ἐκ πέτρας πάνθανον ἑλκυσμὸν φέρει,
αἱ Σεραπίων, ὁ πλέον στεῤῥὸς πέτρας.
Πολύαινος αἷμα χεῖ στυρὰς πέτραις,
ὑπὲρ Χριστοῦ χέαντος ἐκ πέτρας ὕδωρ.

ΟὟτοι οἱ Ἅγιοι ἦσαν ἐκ Ῥώμης. καὶ διαβληθέντες ὑπὸ τῶν ἀπίστων, ὅτι τὸν Χριστὸν σέβονται, τὰ δὲ Εἴδωλα βδελύσσονται, τῷ Ἐπάρχῳ παρέστησαν Ῥώμης. καὶ ὁμολογήσαντες παῤῥησίᾳ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν, πρῶτον μὲν ἐν σκοτεινῇ καὶ δυσώδει καθείργνυνται φυλακῇ. εἶτα ἐξαχθέντες ἐκεῖθεν, καὶ θῦσαι τοῖς Εἰδώλοις μὴ καταδεξάμενοι, διὰ στενωπῶν καὶ δυσπορεύτων καὶ πετρωδῶν τόπων σύρονται. καὶ ἐν τῷ σύρεσθαι, τῷ Θεῷ τὰς ψυχὰς παρέδωκαν.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς, πλησίον τοῦ Στροβύλου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λέοντος, ὃς ἤθλησε παρὰ τὴν θάλασσαν, πλησίον Μύρων τῆς Λυκίας.

Οἱ ἐν τῇ ἐρήμῳ δʹ. Ἀσκηταί, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

...δελφότης τέθνηκεν ἀνδρῶν τετράχην,
...ὰ κῶλα θέντες εἰς ἐρημίαν μίαν.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἰωάννου, καὶ Γεωργίου.

Γεώργιος, ὡς κελεύεις Χριστέ μου,
ἔφασκε θνήσκων, ἔρχομαι κληθεὶς ἄνω.
...κυθρωπὰ τὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας,
...τέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζʹ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

ΖΥλίνους λιθίνους τε, Θεοὺς ἀθέων καταστεψάμενοι, στήλας θεογνωσίας, Λαῦρος καὶ Φλῶρος οἱ μεγαλώνυμοι, τοῖς μελῳδοῦσιν ἑαυτοὺς ἀνέστησαν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΥΠάρχοντες ἔμπλεοι, πυρὸς τοῦ θείου Μάρτυρες Πνεύματος, τοὺς καμίνῳ βληθέντας, Ὁσίους ἄνδρας, ἀδίκως μέλλοντας, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν θείων ἀγώνων ὑμῶν, διετηρήσατε ἀσινεῖς ἔνδοξοι Μάρτυρες.

ΝΟσοῦσι τὴν ἴασιν, ἀφικνουμένοις τὴν ἀπολύτρωσιν, κινδυνεύουσι πᾶσι, τὴν σωτηρίαν ἀεὶ παρέχουσι, Φλῶρος καὶ Λαῦρος βοῶντες οἱ Μάρτυρες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΩΣ ῥόδον κοιλάδων σε, τοῦ βίου Κόρη Θεὸς ἐκλέγεται· καὶ ἐν σοὶ κατοικήσας, σαρκὶ προῆλθεν εὐωδιάζων ἡμᾶς, θεογνωσίας πνοαῖς, τοὺς ἀμώμητε, τοὺς Θεοτόκον ἀεὶ ὁμολογοῦντάς σε.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

ΡΗήματι ζῶντι τρέφοντες, τὰς ψυχὰς παναοίδιμοι, τὰς λιμῷ τακείσας, στερήσει βρώσεως, τὸν ἄρτον προμηθεῖα, καὶ ὀρφανῶν ἐδείχθητε, πᾶσιν ἐπαρκοῦντες, καὶ Χριστῷ μελῳδοῦντες· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΙΕρατικὴν ἔχοντες, καὶ ζωὴν καὶ πολιτείαν, χρόνον ἐπιμήκιστον, Σοφοὶ χρηματίσαντες, ἐκ γῆς ἀνεδόθητε, ὑπὲρ αὐγὰς Ἡλίου ἡμῖν, λάμψαντες ἀκτῖνας παραδόξων θαυμάτων, τοῖς πίστει μελῳδοῦσιν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΛΥχνοφαεῖς ὤφθητε, νοητῷ στερεώματι, τῷ τῆς Ἐκκλησίας, ἱερῶς ἐμπρέψαντες, καὶ πᾶσαν φωτίζετε, περιφανῶς τὴν Κτίσιν ἀεί, θαυματοποιίαις Ἀθλοφόροι βοῶντες· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΑΓιωτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κυήσασα, Κόρη παναγία, τῶν Ἁγίων Ἅγιον, δι' οἶκτον γενόμενον, ὅπερ ἐστὶ ἀφύρτως βροτόν, σῶσαι τοὺς αὐτῷ ἀναβοῶντας ἀπαύστως· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΕΠταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔξεστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

ΙΔοὺ δὴ ἀνεβόα πάλαι Δαβίδ· τί καλὸν καὶ τερπνὸν καὶ σωτήριον, ἀλλ' ἢ σαφῶς, θείους ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, τὸ κατοικεῖν ἐν Πνεύματι, ἀγωνισαμένους τε-

ελφα-

ελφανῶς, ϗ νίκlω ἀραμένος, κατὰ τοῦ διαβόλου· ὃς ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Ὡραῖοι ἀπεφάνθητε ὀφθαλμοί, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας ἐν χάριτι. ϗ ὀφθαλμὸς πάλαι πηρωθέντας σκότει δεινῷ, ϗ πρὸ θανάτου Ἅγιοι, ϗ μετὰ τὸ τέλος τὸ ἱερὸν, ἠνοίξατε εἰς δόξαν, τοῦ πάντων εὐεργέτου, Φλῶρε ϗ Λαῦρε ἀξιάγαστοι.

Σημείοις ἐναργέσι ϗ φοβεροῖς, ὁ Χριστὸς τὴν ταφὴν ὑμῶν Ἅγιοι, ϗ τὴν σορὸν, πάλαι ὡς προέφησε φανεροῖ· ἐν ᾗ τὰ καρτερώτατα, σώματα κατέκειντο ἱερῶς, ἀκτῖνας ἰαμάτων, ἐκπέμποντα πλουσίως, ϗ εὐωδίαν ἀξιέπαινον.

Ἡ θεία ϗ φωσφόρος ὄντως δυὰς, Λαῦρε Φλῶρε καλλίνικοι Μάρτυρες, ἐν Οὐρανοῖς, πάντοτε Τριάδι τῇ παντουργῷ, παρεστηκότες λύτρωσιν, τῶν ἁμαρτημάτων ϗ τῶν δεινῶν, αἰτήσασθε τοῖς πιστοῖς, ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς πανηγυρίζουσι.

Φρικτή σου ἡ λοχεία Μήτηρ Ἁγνή. Οὐρανῶν γὰρ ὃν τρέμει τὰ Τάγματα, Λόγον Θεοῦ, Ἄνθρωπον γενόμενον ἐπὶ γῆς, ὑπερφυῶς ἐκύησας, μείνασα Παρθένος ὥσπερ τὸ πρίν. διό σε Θεοτόκον, ϗ γλώσσῃ ϗ καρδίᾳ, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, ϗ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, ϗ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν Οὐρανῶν. διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων ϗ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥωννύμεθα προσψαύοντες, τοῖς ἱεροῖς πανόλβιοι, ὑμῶν λειψάνοις ἐν πίστει, κατ' ἄμφω Λαῦρε ϗ Φλῶρε. ἀλλ' ὦ Μεγαλομάρτυρες, μνείαν ἡμῶν πρὸς Κύριον, ποιεῖτε ᾧ παρίστασθε, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, λαμπρὰν ϗ πάμφωτον μνήμην.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαῖρε Γεθσημανῆ, τὸ τέμενος τὸ θεῖον, τῆς μόνης Θεοτόκου. ἐν ᾧ περ ἀνεκλίθη, ἁπάντων ἡ Βασίλισσα.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἡ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ μόνη Θεοτόκος, ὑπεραλογημένη, μεθίσταται ἐνδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Πᾶσαι τῶν Οὐρανῶν, ὑμνήσατε χορεῖαι. ἡ γὰρ Παρθένος Μήτηρ, μετέστη παραδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, ϗ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἐννενήκοντα τριῶν.

Κύριε ἐκέκραξα,

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. Τρισήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τῶν ἡμάτων τοῦ σεπτοῦ Γαβριὴλ, τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν Ἁγνή, μεμνημένοι. ἀλλ' ὦ ἀγαθύνουσα σεμνὴ, ϗ Μήτηρ τοῦ Κυρίου, πρὸς τοῦτον μεταστᾶσα, μνείαν ποιοῦ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἡ ἄπαρος Σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, Θεοτόκε, ᾠκοδόμησεν ἐκ σοῦ, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. ϗ νῦν σε πρὸς αὐλὰς, σκηνὰς μετέθηκε πανύμνητε.

Ἱκέτης νῦν προσέρχομαι, σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ, λυτρωθῆναι, ἐκ παντοίων πειρασμῶν. ἀλλ' ὦ Θεογεννῆτορ, σῴζουσα τῷ Υἱῷ σου, Χριστιανῶν τὸ γένος φύλαττε.

Ἕτερα. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀνδρείας ὑπόδειγμα δειχθεὶς, δήμου παρεθάρρυνας, καθυπεισελθεῖν τὸ στάδιον, τὸ τῆς ἀθλήσεως, οἷα στρατηγέτης, τούτου προηγούμενος, Ἀνδρέα Ἀθλοφόρε πανόλβιε. πιστοῖς δὲ πάντοτε, ἰαμάτων βρύεις νάματα, οὐρανόθεν χάριν κομισάμενος.

Ἀνδρείας ἐπώνυμος δειχθεὶς, ἀνδρικῶς ἠρίστευσας, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος. ϗ τοῦτον ὤλεσας, Φαραὼ ὡς ἄλλον, ῥείθροις τῶν αἱμάτων σου, βυθίσας παγκρατὶ Ἀξιάγαστε. ϗ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

 Ὅπλον

Ὅπλον ἀπροσμάχητον Σταυρόν, Μάκαρ ἐνδυσάμενος, ὡς θυρεόν τε ϗ θώρακα, Πίστιν ἐνδέδυσαι, ϗ τοῖς ἐναντίοις, ὤφθης φοβερώτατος, τροπούμενος τῷ τύπῳ στρατεύματα. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

... τε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε.

... Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πύλαι τῶν Οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· ἰδοὺ γάρ, ἡ τοῦ Ὑψίστου Μήτηρ, ἡ πανάγνος Παρθένος, θαυμαστὰ παραγίνεται.

... νάστηθι Κύριε εἰς τὴν.

Ἤθροισται ὁ χορός, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων Κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον ϗ ἀκήρατον.

... μοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Πόλις νέα Σιών, χαῖρε ὁ Βασιλεύς σου, ἐλήλυθεν ἐν δόξῃ, μορφῆς τοῦ Θεανθρώπου, ἀΰλως ἣν ἐμόρφωσε.

... εῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα.

... μνοις κροτοῦσε, Ἀνδρέα Στρατηλάτα.

... Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ὑμνῆσαι τὴν ἱερὰν πανήγυριν, σου προθυμούμεθα, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν ψυχήν μου καταύγασον, ϗ τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον, τῆς ἀγνωσίας Μάρτυς ἔνδοξε.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότητα, μάκαρ ἐπλούτησας, ἀνδρεισφρόνως ἀθλήσει θεϊκῷ, συμπατήσας τὸν δόλιον, ϗ νικητὴς γενόμενος, Μάρτυς Ἀνδρέα μεγαλώνυμε.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς φρονήματα, Μάρτυς πολύαθλε, τῷ νεκρωθέντι Λόγῳ διὰ σέ, ἀνδρικῶς ἠκολούθησας, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνώλεθρον, διὰ θανάτου μεταβέβηκας.

Ὁ σάρκα ὑπερβολῇ χρηστότητος, ἐκ σοῦ Πανάμωμε, εἰς σωτηρίαν πάντων τῶν πιστῶν, ἀληθῶς ἐνδυσάμενος, Θεὸς ὁμοῦ ϗ Ἄνθρωπος, διπλοῦς ταῖς φύσεσι γνωρίζεται.

... Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ῥεύματι τῶν τοῦ Σταυροῦ, τὸ πειρασμῶν δυσχερῶν πέλαγος, τοῦ δυσμενοῦς Ἔνδοξε, ῥείθροις σῶν αἱμάτων ἐβύθισας.

Σκανδάλων τοῦ πονηροῦ, ϗ τῶν ἐκεῖθεν μηχανῶν ὑπερθεν, ὡς νικητὴς ἄριστος, Μάρτυς χρηματίσας δεδόξασαι.

Κοσμούμενος εὐπρεπεῖ, στεφάνῳ Μάρτυς τῷ Χριστῷ πάντοτε, σὺν ἐκλεκτοῖς Μάρτυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει παρίστασαι.

Ἐτόμευσας τοὺς βροτούς, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ τέτοκας, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον, Δέσποινα Παρθένε Θεόνυμφε.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε, ϗ καταφυγὴ ϗ στερέωμα.

... Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀνδρείᾳ τὴν ψυχήν, κραταιούμενος Μάρτυς, ἠφάνισας ἐχθροῦ, τὸ αὐχηρὸν θράσος· ϗ χαίρων ἐνήθλησας, ϗ Θεῷ εὐηρέστησας. ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Ἀνδρέα πανόλβιε.

... Ἐπαρθένευσε ἰδοῦσα.

Ὀχυρώτατον ὡς τεῖχος ἡ Ἐκκλησία, σὲ κεκτημένη Πάνσοφε, ἐχθρῶν ἐναντίαις, προσβολαῖς κραυγάζουσα, ἀκλόνητος σῴζεται· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῖς ἐνθέοις ὑποδείγμασιν ὀχυρώσας, τὴν τῶν Μαρτύρων φάλαγγα, οἷα στρατηγέτης, σώματος ὡς φθείρεσθαι, Ἀνδρέα μακάριε, φείδεσθαι μηδ᾽ ὅλως παρέπεισας.

Ὡς ῥομφαίαν ὁπλισάμενος τὴν ἀνδρείαν, ϗ ὥσπερ ξίφος δίστομον, Ἀνδρέα παμμάκαρ, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἐχθροὺς ἐξηφάνισας, οἷα στρατηγὸς γενναιότατος.

Σὲ τὸν πρόμαχον τῆς Πίστεως εὐφημοῦμεν ὡς Ἀθλητὴν ἀήττητον, ϗ ἐπουρανίας, μέτοχον λαμπρότητος, ϗ κρήνην πηγάζουσαν, νάματα θαυμάτων τοῖς χρήζουσι.

... Θεοτοκίον.

Εὐφημοῦμέν σε τὸ καύχημα τῶν Μαρτύρων, καὶ τῶν Πιστῶν διάσωσμα, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, γλῶσσαι Παναμώμητε. Θεὸν γὰρ ἐκύησας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἀνδρέας ἀληθῶς, χρηματίσας ἐπώνυμος, ἐδίωξας τοὺς ἐχθροὺς σου, καὶ εἰς τέλος Ἀνδρέα, παμμάκαρ ἐξηφάνισας.

Αἵματι τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων ἑκάστοτε, Πανεύφημε ἀνέβλυξας, τὴν σωτήριον χάριν, πλατύνας τὴν τοῦ Πνεύματος.

Διέδραμεν εἰς γῆν, ἐπὶ πᾶσαν Θεόπνευστε, τὸ κλέος σου τῶν θαυμάτων, καὶ στεπτῆς μαρτυρίας, τὸ φέγγος θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι τοῦ ἐχθροῦ, νῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον, τεκούσης σου Θεοτόκε, τὸν τῇ λόγχῃ τρωθέντα, καὶ Κόσμον ἀναπλάσαντα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἔθραυσας, τοῦ πονηροῦ τὰ κέντρα τοῖς πόνοις σου, καὶ πρὸς τὴν ἄπονον δόξαν, μετέπτης χαίρων Μάρτυς Ἀνδρέα, στρατηλάτα, μαρτυρικῆς τιμίας τε φάλαγγος.

Αἵμασι, βραχυτάτοις ἤλλαξω λαμπρότατα, διαιωνίζουσαν δόξαν, καὶ χαρὰν μηδέποτε πληττομένην, καὶ στεφάνους, οὐρανίας καὶ δόξαν ἀνέσπερον.

Στρατός σοι, πολυάριθμος Μάρτυς συνήθληκε, καὶ τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἠριθμήθη Μάκαρ σὺν σοὶ ἀξίως, γηθοσύνως, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων παρίστασθαι.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας, ἀπορρήτως Πατρὸς τὸν συνάναρχον, ὁμοιωθέντα ἀνθρώποις, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Θεογεννῆτορ. ὃν δυσώπει, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Συναξάριον. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων δισχιλίων πεντακοσίων ἐνενήκοντα τελῶν.

Στίχ. Ἔστησε τμηθεὶς αἱμάτων λίμνας ὄχλος, οἱ τῷ παραστήσαντι λίμνας ὑδάτων.

Ἐννέα καὶ δεκάτῃ τάμον Ἀνδρέα αὐχένα λαμπρόν.

Οὗτος ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ ἀσεβεστάτου Μαξιμιανοῦ, στρατευόμενος ἐν τῇ ἀνατολικῇ Χώρᾳ, ὑπὸ Ἀντιόχου τῆς ὅλης τάξεως στρατηγοῦντος. ἀποσταλεὶς δὲ παρ' αὐτοῦ μεθ' ἑτέρων στρατιωτῶν κατὰ τῆς Περσικῆς δυνάμεως, παρελθούσης ἤδη τοὺς Ῥωμαίων ὅρους, καὶ τὴν ὑποκειμένην λυμαινομένης, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πείσας ἐπικαλεῖσθαι, τοὺς Πέρσας ἐτρέψατο, καὶ καταδιώξας διέφθειρε. καὶ τῇ ἀνελπίστῳ νίκῃ τοὺς σὺν αὐτῷ πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν, δι' ἧς τῶν πολεμίων περιεγένετο, ἐπεσπάσατο. διαβληθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρὸς τὸν Ἀντίοχον, παρέστη αὐτῷ ὡς κατάδικος. καὶ αὐτὸς μὲν ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πυρωθείσης ἁπλοῦται· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ στρατιῶται, ἐν τετραγώνοις ξύλοις καθηλοῦνται τὰς χεῖρας. εἶτα ὑπὸ χιλίων ἑτέρων στρατιωτῶν τοῦ Ἀντιόχου προστάξαντος, τῶν ὁρίων τῆς Χώρας ἀπελαύνονται. οὓς κατηχήσας ὁ Ἅγιος Μάρτυς, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν μετήγαγε. τοῦτο γνοὺς ὁ Ἀντίοχος, καὶ καταδιώξας, αὐτούς τε, καὶ τοὺς συνόντας τῷ Ἁγίῳ στρατιώτας ἐξ ὀργῆς, καὶ αὐτὸν τὸν πανένδοξον Μάρτυρα, ξίφει ἀναιρεθῆναι προσέταξε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Τιμοθέου, Ἀγαπίου, καὶ Θέκλης.

Στίχ. Πυρσὸν ἡ κάμινος ἐν μέσῳ φέρον, Χρῶμά τι Τιμόθεον εὔοσμον μάλα.

Ἀγάπιος τὸ δῆγμα τοῦ θηρὸς φέρει, Καὶ ψυχοδήκτης δάκνεται θὴρ καρδίαν.

Ἐμοίγε κλῆσις Θέκλα, Πατρὶς Βυζίν, Τάξις τόπος θέατρον, ἆθλον θηροδάκνον.

Ὁ Ἔνδοξος Μάρτυς Τιμόθεος, ἕλκε τὸ γένος ἐκ Παλαιστίνης. βίῳ δὲ καὶ λόγῳ κατηρτισμένος ὤν, Διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας ἐγένετο. συλληφθεὶς δὲ καὶ παραστὰς ἐν Γάζῃ τῷ Ἄρχοντι Οὐρβανῷ, καὶ ἐρωτηθείς, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν μερίδος ἑαυτὸν εἶναι εἰπών, καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ θεολογήσας φιλανθρωπίαν, καὶ τὴν δι' ἡμᾶς οἰκονομίαν καὶ σάρκωσιν, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ παντοίων βασάνων ἰδέαις προσομιλεῖ. καὶ μηδ' ὅλως καμφθείς, πυρὶ παραδοθεὶς τελειοῦται. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Πόλει Ἀγάπιος, καὶ Θέκλα ἡ Βυζιῆτις, βασάνοις σφοδρῶς ἐπιδοθέντες, καὶ ἔτι τῆς Χριστοῦ Πίστεως ἀντεχόμενοι, προσερριφθέντες θηρίοις, τὸν τῆς μαρτυρίας στέφανον δι' αὐτὸν ἐκομίσαντο.

Τῇ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐτυχιανοῦ τοῦ στρατιώτου, ϗ Στρατηγίου, διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Στρατήγιος Χριστὸν ὡς ὅπλον φέρων, ἀπεστρατήγει ϗ πυρὰς διηρμένης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ῥοαῖς αἱμάτων, πηγὴν ἐκβλύσαι πεποίηκας, πᾶσαν νόσον, Μάρτυς πόνων, ὡς ἀληθῶς, ἀλγηδόνα θεραπεύουσαν, τῶν προσιόντων σοι, ἐν ἀδιστάκτῳ πίστει θεόπνευστε.

Ἅγιον δῆμον, τῷ παναγίῳ Λόγῳ, Μάρτυς σοφὲ, ὅλον προσηγάγω αἵματι τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω κληρωσάμενον. μεθ' ὧν δυσώπησον, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ῥω῀ θείῳ λύθρῳ, τῶν σῶν αἱμάτων χλαῖναν σεαυτῷ, Μάρτυς πορφυρώσας· ταύτην δὲ στολισθεὶς, τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι, συμβασιλεύεις νῦν, νικητικῷ στεφάνῳ κοσμούμενος.

Ὑπὲρ ἀνθρώπους, τὸν ὑπὲρ φύσιν θείῳ τόκῳ σου, Κόρη προφανῶς θεάσασα ὡς Θεὸν, ἀπορρήτως σωματώσασα, εὐλογημένη σὺ ἐν Γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Λεόντων ἀγρίων τὰς ὁρμὰς, ἐπέχες Ἔνδοξε στεῤῥοῖς ἀγῶσί σου, Τυράννων ἄθεον φρύαγμα, θείῳ σθένει ἐπαπείνωσας. ϗ νικητὴς πρὸς Οὐρανοὺς βοῶν ἀνέδραμες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἁγίων λαμπρότητας ἰδεῖν, ϗ κατοικεῖν ἐν χαρᾷ Μάρτυς ἠξίωσαι, ἀγωνισάμενος ἄριστα, ϗ τελέσας τὸν ἀγῶνά σου, τῇ διὰ ξίφους ἐκτομῇ. ϗ νῦν βοᾷς ἐν χαρᾷ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥω῀ θείῳ προστρέχοντες Ναῷ, τοῦ θείου Μάρτυρος, φῶς κομιζόμεθα, τῇ θείᾳ ψαύοντες πάντοτε, τῶν λειψάνων τούτου λάρνακι, ἁγιασμοῦ παρεκτικὴν, χάριν λαμβάνοντες, ϗ βοῶντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἁγία Παρθένε ἡ Θεὸν, τὸν ὑπεράγιον, ἀῤῥήτως τεκοῦσα, ὃν οἱ πανάγιοι Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ ὡμολόγησαν, ἁγιασμὸν ϗ φωτισμὸν, κατάπεμψον τοῖς Λαοῖς, τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἴδε φωταυγὴς Ἀθλοφόρου, μνήμη ἐξέλαμψε φωσφόρος, σκότος τῶν δαιμόνων μειοῦσα· πιστοὺς δὲ πάντας καταφωτίζουσα. ταύτην λαμπρῶς τελέσωμεν, τοῦτον ἀξίως μακαρίζοντες.

Ὤφθης ὥσπερ Ἥλιος μέγας, μέσον Ἀνδρέα τῶν συνάθλων, τούτους πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, τῆς οὐρανίου Μάρτυς λαμπρότητος, καθοδηγῶν τῷ λόγῳ σου, μεθ' ὧν σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

Σὲ τὸν φρυκτωρίᾳ θαυμάτων, πᾶσαν φωτίζοντα τὴν Κτίσιν, σὲ τὸν ἀκλινῆ στεφανίτην, τῆς Ἐκκλησίας στῦλον γενόμενον, ϗ τῶν πιστῶν κραταίωμα, Μάρτυς Ἀνδρέα μακαρίζομεν.

Ἤνθησας λειμῶνος ἐν μέσῳ, τῶν Ἀθλοφόρων ὥσπερ ῥόδον, φέρων μυστικὴν εὐωδίαν, ϗ κατευφραίνων πιστῶν τὸ πλήρωμα, ϗ τὴν δυσώδη Πάνσοφε, πλάνην διώκων θείᾳ χάριτι.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, νεύματι φέροντα τὰ πάντα, τοῦτον ἐκδυσώπει χειρός με, τοῦ ἀλλοτρίου ῥύσασθαι Δέσποινα, τὸν ὀρθοδόξῳ πίστει σε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνοντα.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀνδρέας ὁ πανεύφημος, στρατηλάτης ϗ Μάρτυς, Σταυροῦ τῇ θείᾳ χάριτι, θράσος Τυράννων εἷλε, ϗ στέφος ἤρατο δόξης. τούτῳ δὲ συνεκλάμπει, Μαρτύρων δῆμος ἔνθεος, φάλαγξ τροπαιοφόρος, συνασπισμὸς, ἀῤῥαγὴς ἀήττητος· ὧν τὴν μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦμεν.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὢ Τῶν ὑπερφυῶν, Ἁγνή σου Μυστηρίων. τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτον Θεοτόκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν.

Κλίμαξ πρὸς Οὐρανὸν, ὁ τάφος τῆς πανάγνου, ϗ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγων τοὺς ὑμνοῦντας, τὴν θείαν αὐτῆς Κοίμησιν.

ξ. Ὤμον

μοστε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ Σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, κηδεῦσαι τὴν πάνσεπτον, τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως.

τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σαμουήλ.

Κύριε ἐκέκραξα,

καίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Ὅτε ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῶν παναγνῶν σου αἱμάτων γενόμενος, ἐκ Κόσμου μεταχωρῆσαι, καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς ἀγνήν, ἐκδημῆσαι ξαίως ἐπευδόκησεν, αὐτοῦ ἀπεστάλη, τοὺς ἰδίους κηδεῦσαί σε, διὰ νεφέλης, ὀπαδοὺς τούτου νεύματι, παραστῆναι σοι, εἰς τὴν τῆς ἐξόδου σου. οἵτινες θεασάμενοι, τῆς χάριτος ἔμπλεοι, γεγονημένοι Παρθένε, σὲ ἱερῶς προσεκύνησαν, πιστῶς ἐκβοῶντες· χαῖρε Κόσμου ἡ πρόσφατα τὸ μέγα ἔλεος.

Πόθεν τοῦ ἐπιγνῶναι ὑμᾶς, τὴν ἐκ τοῦ σώματός μου ἔξοδον ἔφησε, τοῦ Λόγου ἡ Παναγία, τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς; τί τὸ ξένον τοῦτο τέκνα θέαμα; οἱ δὲ ἄφνω ἔφησαν, ἐν νεφέλαις ἐπήρθημεν, καὶ καθὼς βλέπεις, τῇ σκηνῇ σου ἐπέστημεν, προσκυνῆσαί σε, ὥσπερ θρόνον πυρίμορφον, βλέψαι πίστει τὴν ἔνδοξον, καὶ θείαν Μετάστασιν, καὶ ταῖς παλάμαις κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σου σκήνωμα, σκηνὴ Παναγία. δι' ἧς εὕρατο ὁ Κόσμος τὸ μέγα ἔλεος.

Κλίνην περιεστῶτες τὴν σήν, οἱ Μαθηταὶ τοῦ Λυτρωτοῦ καὶ προπέμποντες, πρὸς τάφον, φύσεως Νόμῳ, σὲ Παναγία Ἁγνή, ἐξοδίους ὕμνους προσεφώνουν σοι. σεμνὴ χαῖρε λέγοντες, τοῦ Θεοῦ τὸ παλάτιον. χαῖρε ἑτοίμη, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια. χαῖρε ὄχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος· ἄπιθι καὶ μετάβαινε, πρὸς ὄρη αἰώνια. σκήνωμα δόξης πρὸς θεῖα, νῦν κατασκήνου σκηνώματα, πιστοῖς αἰτουμένη, τὴν ἀνέκλειπτον εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

δοικας σημαίωσιν.

Δῶρον εὐαπόδεκτον, ἐκ μητρικῶν σε ἀνέθετο, ἀγκαλῶν ἡ κυήσασα, εὐχῆς γονιμώτατον, Σαμουὴλ καρπόν σε, προσκληρωσαμένη, καὶ ἀποδοῦσα τῷ Θεῷ, τῷ εὐεργέτῃ καθάπερ ηὔξατο. διό σοι ἀνεπαύσατο, χάρις τοῦ Πνεύματος ἔνδοξε, ἡλικίᾳ συναύξοντι, καὶ φρονήσει ἐμπρέποντι.

Χρίσμα ἱερώτατον, ὡς Ἱερεὺς περικείμενος, σὺ προβλέπεις τὰ ἔμπροσθεν. καὶ προστάξει θείᾳ, χρίεις Βασιλέας, καὶ τὰ ἐσόμενα δηλοῖς, κρίνων δικαίως Ἰσραηλίτην Λαόν, ἀπαύστως παραθήγοντι, καὶ τοῦ Θεοῦ μακρυνομένων, Σαμουὴλ ἀξιάγαστε, Θεοφόρε πανόλβιε.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγμασιν, οὐδὲ σκιαῖς ὡς τὸ πρότερον· πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον, ὁρᾷς ὃ ἐπόθησας, τῆς σαρκὸς τὸν γνόφον, καὶ τὴν βασιλείαν, ὑπεξελθὼν καὶ Οὐρανοῦς, περιπολεύων καὶ ἀγαλλόμενος, Προφῆτα πανσεβάσμιε, τῶν Προφητῶν ἰσοστάσιε, τῶν Δικαίων σύσκηνε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὕμνοις σου τὸ σεπτόν, καὶ θεοδόχον Σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖοι, ἐβόων Θιασῶται· ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

νάστηθι Κύριε εἰς τὴν.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν, ἐξόδια βοῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

μοστε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Πύλαι τῶν Οὐρανῶν ἐπήρθητε ἐν φόβῳ, τὴν πύλην τοῦ Ὑψίστου, ὁρῶσαι προχωροῦσαν, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

Ἡ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, ἐλέγχεται Παρθένε. ἀὴρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασαι τῇ ξένῃ, Νόμῳ θανάτης φύσεως.

τὸ τοῦ βλέποντος Σαμουὴλ μέλπω κλέος.

ωσήφ. Τετράκις κραταιός.

Ὢ Ἡ ὑστεροῦμαι ψυχήν, ἀρετῶν ἀπεκνίων, ἐκβλαστοῦσαν ταῖς εὐχαῖς, ἀξίωσον Σο-

φὲ, στηρίξασης τὸ βλάστημα, ὅπως σου ἀνυμνήσω, τὴν φωσφόρον πανήγυριν, ἱεροῖς Σαμουὴλ μελῳδήμασι.

Ὁ Πάλαι τὴν νηδὺν, διαῤῥήξας τῆς Σάῤῥας, τὴν τῆς Ἄννης προσευχὴν, πληροῖ περιφανῶς· καὶ τὴν ἄγονον γόνιμον, χάριτι ἀποπληρώσας, Σαμουὴλ ὡς ἀστέρα σε, ἐξ αὐτῆς ἀνατεῖλαι ηὐδόκησε.

Ὡ῎Η θεῖα ἱερῶς, συνακμάσας παμμάκαρ, διπλοῖς δὴ τὴν ψυχὴν, ἀκτῖσι μυστικαῖς, συνεκλάμψας τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν μύησιν Θεόφρον, μυηθεὶς καὶ ὡς Ἄγγελος, λειτουργήσας Θεῷ Παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ὡς Υἱὸς πρὸ αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθεὶς, Υἱὸς σου ἀληθῶς, ἐχρημάτισεν Ἄχραντε, πάντας τε υἱοθετήσας, τῷ Θεῷ διὰ Πίστεως, δουλωθέντας δεινῷ πολεμήτορι.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ὑψηλοτάτως, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος Ἔνδοξε, ἠγαπήθης παρ' αὐτοῦ, φρονήσει θείᾳ κοσμούμενος, καὶ ἀκεραιότητι καλλωπιζόμενος.

Ἶσον Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς Σαμουὴλ ἐνδεικνύμενος, συλλαλοῦντας ἐμφανῶς, Ἀγγέλους εἶχες μακάριε, καὶ τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν μυσταγωγοῦντάς σε.

Λαμπρὸν τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς ἱερῶς προσκτησάμενος, βλέπεις ὄντως τὰ μακρὰν, ὡς ἐνεστῶτα Μακάριε, Προφήτης δεικνύμενος τοῦ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ προῆλθεν, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς σωματούμενος, καὶ ἐθέωσεν ἡμᾶς, σαρκὸς προσλήψει Πανάμωμε· ὅθεν ὡς Μητέρα σε τούτου γεραίρομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα· ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γάρ ἐστιν Ἅγιος πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Νομοθετήμασιν ἐντεθραμμένος, χρίσματι θείῳ εἰσδεδεγμένος, ὡς Ἀαρὼν ἱερωσύνῃ διέπρεψας· καὶ λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν τῷ Πνεύματι, ὡς ἐνεστῶτα τὰ πόῤῥω διέβλεψας. Ἱερώτατε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὴν ὡραιότητα.

Ἐν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος. θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε. πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἁγνεύουσα; πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Περιβλέπτῳ πολιτείᾳ, ἱερῶς ἐγκοσμούμενος, τοῦ Θεοῦ τοὺς Νόμους, τοὺς σωτηριώδεις πεπίστευσαι, τῷ Ἰσραὴλ διαγγέλλειν παραβαίνοντι, καὶ τὸν εὔσπλαγχνον δεινῶς παροργίζοντι.

Ὁ Ἠλεὶ παρανομούντων, τῶν Υἱῶν κατακρίνεται, καὶ δικαίᾳ ψήφῳ, θείας λειτουργίας ἀπείργεται· ὁ Ἱερὸς Σαμουὴλ δὲ, ὡς ὑπήκοος, τοῦ καλοῦντος, ἀπλάστῳ ψυχῇ στοιχίζεται.

Νομικῶν διαταγμάτων, προϊστάμενος ἄριστα, Ἀαρὼν ὡς πάλαι, τῷ Παμβασιλεῖ ἐλειτούργησας, καὶ τὰς ἐννόμους θυσίας προσενήνοχας, προτυπώσας, Χριστοῦ τὴν σφαγὴν τὴν σωτήριον.

Ὡ῎ς παράφρονι Λαῷ σου, Σαμουὴλ μὴ ἐμμένοντι, τοῦ Παμβασιλέως, θείαις προσαγαῖς χρείας νεύματι, θεουργικῷ Βασιλέα ὡς ᾐτήσατο, κερτομοῦντι, αὐτοῦ τὴν βουλὴν τὴν ὑπέρφρονα.

Θεοτοκίον.

Ὁ Τοὺς κόλπους μὴ κενώσας, τοῦ Πατρὸς ἐν τοῖς κόλποις σου, νέον ὥσπερ βρέφος, ἐπανακλιθῆναι ηὐδόκησεν, ἐπ' ἀνακλήσει Παρθένε τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ᾧ κραυγάζομεν· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Σοφισθεὶς τῷ Πνεύματι, τῷ Θείῳ ἐκ παιδὸς, λειτουργὸς γέγονας Θεοῦ, τῷ ἐλαίῳ Ἔνδοξε τῷ τῆς χρίσεως, Βασιλεῖς ἐν χάριτι, χρίων θείως ἐπιδείκνυσι.

Σοβαρῶς ἐμμαινόντι, προέφης τῷ Σαοὺλ, ταῖς ἀπίκτοις μεταβολαῖς, Σαμουὴλ μακάριε, τὸ θεῖον βούλημα, καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν, προφανῶς τοῦ Θείου Πνεύματος.

Ἐκακίᾳ πάντοτε, συζῶντι τῷ Ἰσραὴλ, τὴν κακίστην μεταβολὴν, προφανῶς διήλεγχες, σὺ διορθούμενος, Ἱερεὺς ὡς ἔνθεος, ὡς Προφήτης ἀληθέστατος.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Μεθ' ἡμῶν γενόμενος, δι' οἶκτον ὁ Σωτήρ, ἐξ αἱμάτων σου ἱερῶν, ὑπὲρ νοῦν Πανάμωμε σεσωμάτωται, ϗ Θεὸς ϗ Ἄνθρωπος, ὁ φιλάνθρωπος γνωρίζεται.

Ὠδὴ, ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ὁ Λόγος σου, τῇ τοῦ Λόγου θεόμενος χάριτι, προεδήλου τὰ μακρὰν, ὡς ἐγγὺς συμβησόμενα, Σαμουὴλ Προφῆτα, ἐνδιαίτημα θεῖον τοῦ Πνεύματος.

Ὑψούμενος, ὑψηλαῖς θεωρίαις ϗ πράξεσιν, ὡς Προφήτης ϗ Θεοῦ, Ἱερεὺς Παντοκράτορος, νομικαῖς λατρείαις, καθαγνίζεις Λαὸν Ἀξιάγαστε.

Ἐχρίσθη, ὁ Σαοὺλ παραβάτης γενόμενος, ϗ Θεός σοι, ἀντ' ἐκείνου Δαβὶδ τὸν πρᾳότατον, Σαμουὴλ Θεόφρον, ἐγκελεύεται χρῖσαι τῷ χρίσματι.

Θεοτοκίον.

Λελύτρωται, τῶν ὠδίνων ἡ Εὔα Πανάμωμε, ἀνωδίνως, σοῦ τεκούσης Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τὰ πάθη πάντων, ϗ ὀδύνας σαφῶς θεραπεύσαντα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν Ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος· ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Κ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου ϗ ἐνδόξου Προφήτου Σαμουήλ.

Στ. Μύστης πελάτῃ ϗ Σαμουὴλ ὁ βλέπων,
Τὸ ζῶν ἀεὶ φῶς ϗ τελευτήσας βλέπει.
Βῆ δ' ὁρόων μέλλοντα Σαμουὴλ εἰκάδι οὖθεν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἀρμαθὲμ Σιφᾶ, ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ, ἐκ φυλῆς Λευΐ, Υἱὸς Ἐλκανᾶ ϗ Ἄννης. ὁ δὲ Ἐλκανᾶ δύο Γυναῖκας εἶχεν, ὄνομα τῇ μιᾷ Ἄννα, ϗ τῇ δευτέρᾳ Φενάννα. ϗ ἦν τῇ μὲν Φενάννῃ Παιδία, τῇ δὲ Ἄννῃ οὐκ ἦν Παιδίον. ϗ ἀνέβη Ἐλκανᾶ προσκυνῆσαι τῷ Θεῷ μετ' Ἄννης ἐν Σηλώμ. ϗ ἦν ἐκεῖ Ἠλεὶ, ϗ οἱ δύο Υἱοὶ αὐτοῦ Ὀφνεὶ ϗ Φινεὲς, Ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ. ὁ δὲ Κύριος ἀπέκλεισε τὴν μήτραν Ἄννης, ϗ ἐλύπει αὐτὴν ἡ ἀντίζηλος αὐτῆς. ἡ δὲ προσηύξατο πρὸς Κύριον. καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς ὁ Θεὸς, ϗ ἐγέννησεν Υἱὸν τὸν Σαμουὴλ, ϗ παρέθετο αὐτὸν τῷ Θεῷ. ϗ αὐξηθεὶς, ϗ προκόψας τῇ ἡλικίᾳ, ἦν λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ, ϗ ἐγένετο εἰς Προφήτην μέγαν. ὁ δὲ Ἠλεὶ ϗ οἱ Υἱοὶ αὐτοῦ, ὀργῇ ϗ θυμῷ Κυρίου συντριβέντες, ἠφανίσθησαν· διότι παρώργιζον τὸν Θεόν. ϗ ἐδίκασε Σαμουὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, ϗ δόμα οὐκ ἔλαβε. καὶ χρίσας τὸν Δαβὶδ εἰς Βασιλέα, ϗ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθὼν, ϗ πλήρης ὢν ἐτῶν, ἐτελεύτησε. προέλαβε δὲ τὴν Σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη χίλια τριάκοντα πέντε, ϗ προεφήτευσεν ἔτη μ'.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν Ἁγίων λζ'. Μαρτύρων, τῶν ἐν Βυζίῃ τῆς Θρᾴκης μαρτυρησάντων.

Στ. Τρεῖς ἐνδέκασι, πρὸς τὸ τοὺς κεκαυμένους,
Χαίρειν Τριὰς σοῦ, τετράκις πλεῖν δέκα.

Οὗτοι ὑπῆρχον, οἱ μὲν ἐκ Βυζαντίου, οἱ δὲ ἐκ Φιλιππουπόλεως· κρατηθέντες δὲ ἐν Βυζίῃ τῆς Θρᾴκης παρὰ Ἀπελλιανοῦ κατάρατου, τοῦ τηνικαῦτα ἡγεμονεύοντος, ϗ διαφόροις βασάνοις ἐξετασθέντες, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ ὁμολογεῖν· τελευταῖον, καμίνου ὑπὸ γῆν ἐξαφθείσης μεγίστης, ἅπαντες χεῖρας ϗ πόδας ἀκρωτηριασθέντες, ἐν αὐτῇ ἀποῤῥίπτονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σεβήρου, ϗ Μέμνονος Κεντυρίωνος.

Στ. Ξιφαπαθῶν Σεβῆρος εὗρεν ἀξίως,
Ἄεθλα λαμπρὰ τοῦ διὰ ξίφους πάθους.
Καὶ τὸ πῦρ σε πρὸς βραχὺ ἦν Μέμνον χρόνον,
Μένει δέ σε στέφανος εἰς ἀεὶ μένων.

Σεβῆρος ὁ ἀήττητος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἐκ Σίδης ἦν τῆς Παμφυλίας, Υἱὸς Πετρωνίου τινὸς Θρᾳκὸς, ϗ Μητρὸς Μυγδονίας. καταλαβὼν δὲ ἐν Φιλιππουπόλει τοὺς Ἁγίους λζ'. Μάρτυρας ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλοῦντας, ξέεται σφοδρῶς, τὴν εὐσέβειαν παῤῥησιασάμενος, ϗ δακτυλίδας πυρωθείσας ἐδέξατο τοῖς δακτύλοις. ϗ ἐν τέσσαρσι ξύλοις τανυσθεὶς, τρίβεται, πεπυρακτωμένῳ ζωστῆρι ζωσθείς. εἶθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Μέμνων δὲ ὁ Κεντυρίων, ἐπὶ δύο κίοσι τανυσθεὶς, ἀφαιρεῖται τρεῖς λώρους ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν. εἶτα ἐν καμίνῳ βληθεὶς, τοὺς πόδας πρότερον ἀκρωτηριασθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἀναδυσάμενος.

Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς, ἔξω τῆς πόρτης τῶν Βλαχερνῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκίου τοῦ Βουλευτοῦ.

...ελαὺς ὅλας παρῆλθε τοὺς Ἀρχιτόφελ, ...ελῇ μιᾷ Λούκιος ἀθλήσας ξίφει.

Ὅς ἀπὸ Κυρηναίας τῆς κατὰ Λιβύην ὑπῆρχε. πρῶτος μὲν τῆς ἐν τῇ Πόλει Βουλῆς, ὄγκῳ καὶ μεγέθει σώματος ὑπερέχων τῶν κατ᾽ αὐτόν, πρότερον τῇ θρησκείᾳ καὶ τῇ πλάνῃ τῶν Εἰδώλων προσκείμενος. μετὰ δὲ τὸ ἀμεταπτώτως καὶ στερρῶς ἀγωνίσασθαι τὸν μέγαν Γερομάρτυρα Θεόδωρον τὸν τῆς Πόλεως ταύτης Ἐπίσκοπον, καὶ τὸν στέφανον ἀπενέγκασθαι, κατανυγεὶς ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον δέχεται Βάπτισμα. πείθει δὲ καὶ τὸν Ἡγεμόνα Διγνιανὸν πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν· ὃν παραλαβών, καταπλεύσας εἰς Κύπρον. εὑρὼν δὲ ἐν αὐτῇ συλλαμβανομένους τοὺς Χριστιανούς, καὶ ἀναιρουμένους, λαθὼν τὸν Διγνιανόν, τοῖς βασανισταῖς παρέδωκεν ἑαυτόν. καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κείμενα ἀνατρέψας, προστάξαντος τοῦ Τυράννου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

...... Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡλιοδώρου καὶ Δοσαῒ.

...... Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Παύλου τοῦ νέου.

...αῖς αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον.

...... Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Μέγιστόν σε ἡ τεκοῦσα, δῶρον τῷ Παμβασιλεῖ, προσάγει Μακάριε, εὐχὴν ἱερὰν ἐκπληροῦσα, καὶ μελῳδοῦσα· Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἔνδον ὄντα τοῦ Ναοῦ σε, καὶ κατὰ τὸν Ἀαρών, τὴν τάξιν λατρεύοντα, τῷ ἐπουρανίῳ Δεσπότῃ, ἡ θεία χάρις ἔνδοξε, Σαμουὴλ κατελάμπρυνε.

Λόγῳ θείῳ κρίνας Μάκαρ, τὸν Λαὸν ...τοῦ Ἰσραήλ, τούτῳ τὸ δικαίωμα, πάντοτε Θεοῦ διαγγέλλων, καὶ ἀποστρέφων πᾶσαν βλάβην, ἐχθρῶν προσευχῇ ἐκτενεῖ.

Πᾶσαν ὕλην ἐκκενώσας, Ἔνδοξε τοῦ σοῦ νοός, ἔσοπτρον τοῦ Πνεύματος, ἐδείχθης βοῶν ἀσιγήτως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὤφθης ἄφλεκτος τεκοῦσα, Παναγνε ὡς ἀληθῶς, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος. διὸ τὰ ὑλώδη μου πάθη, Θεοκυῆτορ φλέξον, ὡς συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος.

...... Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Κοσμηθεὶς Ἀαρὼν τῷ ἐνδύματι, τῶν Ἁγίων εἰσῆλθες εἰς Ἅγια, θυσίας παμμακάριστε, Ἰσραὴλ ἀφανίζων προμηνύσας, τὴν σφαγὴν τοῦ Ἀμνοῦ τὴν σωτήριον.

Λογισμῷ καθαρῷ εἰσδεχόμενος, τὰς αὐγὰς Σαμουὴλ τὰς τοῦ Πνεύματος, οἷα Προφήτης ἔνθεος, προμηνύεις τὰ πόρρω ὡς ἐνεστῶτα. διὰ τοῦτο πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ἐκλεκτὸς ὁ Δαβὶδ ἐχρημάτισεν, ἐν Υἱοῖς Ἰεσσαὶ ὡς ἐδήλωσας, χρίων αὐτὸν τῷ χρίσματι, Σαμουὴλ τῷ ἁγίῳ καὶ ἀνακράζων· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Οἱ τὴν σὴν ἐκτελοῦντες πανήγυριν, Σαμουὴλ τῶν Δικαίων συνόμιλε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τύχοιμεν, Βασιλείας τῆς ἄνω ἀναβοῶντες· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθὴς καὶ φιλάγαθε Δέσποινα· καὶ τῆς γεέννης ῥῦσαί με, καὶ τοῦ σκότους ἐκείνου τοῦ ἐξωτέρου· ἵνα πίστει καὶ πόθῳ γεραίρω σε.

...... Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

...... Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἑστάμενος οἷα λειτουργός, ἐπίπροσθεν τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, Μάκαρ ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, κοσμούμενος αὐτῷ ἐλειτούργησας. τὰς θείας ἐκφαντορίας δεχόμενος, καὶ προφητείαν ἐμφανέστατα.

Ὤφθης ἐκ νηδύος μητρικῆς. Ἀοίδιμε τοῦ Ἁγίου σκεῦος Πνεύματος. τῷ ἱερῷ συναυξυνθεὶς δέ, ἐνδύματι Θεὸν ἐθεράπευσας, πρᾳότητι καρδίας πανόλβιε, καὶ διανοίας ὡραιότητι.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ὡς Ἥλιος Θεοφόρε ἀνατέταλκε, φέγγει πλουσίῳ χαρισμάτων, φωτίζουσα ψυχὰς τῶν τιμώντων σε, ὁμίχλην τε δεινῶν ἀπελαύνουσα. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Η"Ρθης πρὸς μονὰς φωτοειδεῖς, ϗ ἔλαμψας τοῦ Ἡλίου τηλαυγέστερον. βλέπεις ἃ βλέπουσι Προφῆται, Ἀπόστολοι ϗ ἅπαντες Δίκαιοι, θεσμοῖς μεθέξει Θεοῦ τηνῶσε. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Φθορᾶς μὴ γνωρίσασα ἀνδρός, τὸν ἄφθαρτον ἐν νηδύϊ ὑποδέδεξαι, Λόγον ἡμᾶς καταφθαρέντας, ῥυόμενον πολλοῖς παραπτώμασι, τῷ Πάθει τῆς ἀφθάρτου σαρκὸς αὐτοῦ, ἄφθορε μόνη Παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

Ε"Ια μοι τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν ἐσφραγίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ο' Σαμουὴλ ὑμνείσθω, ὁ πρὸ συλλήψεως δοθείς, αὐτὸς Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὑπὸ Μητρὸς πανευκλεοῦς, ϗ Βασιλεῖς χρίων ὤφθη, ὡς Γενεὺς καὶ Προφήτης.

Ὅμοιον. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ο"Τε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ Σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν.

Υ"Πὲρ τῶν ὑπερφυῶν, Ἁγνή σου Μυστηρίων. τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτον μεταβαίνεις, λαμπρῶς Θεομακάριστε.

Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Σ"Τῖφος τῶν Μαθητῶν, ϗ θείων Ἀποστόλων, ἀθροισθῆναι κηδεῦσαι, τὸ Θεοδόχ[illegible] Σῶμα, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα [illegible]

[illegible]

[illegible] τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου, ϗ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης.

[illegible] Κύριε ἐκέκραξα, [illegible]

[illegible]

[illegible] τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μ"Άκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, προσομιλήσας φωτί, ἀκροτάτῳ φῶς δεύτερον, κατὰ θείαν μέθεξιν, ἀληθῶς ἐχρημάτισας. ϗ διαλύσας νύκτα πολύθεον, ψυχὰς προσῆξας τῷ Παντοκράτορι. ὅθεν γηθόμενοι, τὴν λαμπρὰν ϗ εὔσημον ϗ φωταυγῆ, μνήμην σου γεραίροντες, Χριστὸν δοξάζομεν.

Μ"Άκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, μαθητευθεὶς Χριστῷ, ϗ φωσφόρον Ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς Οὐρανία, παναγίαν Ἀνάληψιν, Ἐδέσσῃ Πόλει τὸ θεῖον κήρυγμα, κατεπιστώθης· ἐν ᾗ γενόμενος, λόγοις ϗ θαύμασι, τὸν Τοπάρχην Αὔγαρον ϗ σὺν αὐτῷ, πάντας ἐβεβαίωσας, πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Μ"Άκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, τυφλοῖς τὸ βλέπειν τῇ σῇ, ἐπαφῇ θεία δέδοται, ϗ χωλοῖς ἀρτίωσις, ϗ νοσοῦσιν ὑγίωσις, ϗ παρειμένοις αὖθις ἀνόρθωσις, ϗ ἀμυήτοις γνῶσις σωτήριος. σὺ γὰρ ἀνάπλεως, χαρισμάτων πέφυκας τοῦ πανταιτίου, Πνεύματος πανόλβιε. ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

[illegible] Ἔδωκας σημείωσιν.

Α"Θλησιν ποθήσασα, πολλὰς βασάνους πανεύφημε, σταθερῶς ἐκαρτέρησας. ἐντεῦθεν πρὸς ἄπονον, μετετέθης λῆξιν, ϗ ἄδυτον φέγγος, ϗ φαιοτάτην χαρμονήν, ϗ αἰώνιον θείαν ἀπόλαυσιν. διό σε μακαρίζομεν, ϗ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, Ἀθληφόρε θεόληπτε.

Μ"Ετὰ πολυώδυνα, ϗ πολυποίκιλα βάσανα, ἐν θαλάσσῃ βληθεῖσαν σε, Θεὸς διεσώσατο, ὁ Σωτὴρ τῶν ὅλων. θεία δυναστεία, καταπατοῦσαν τὴν ἰσχύν, τοῦ ἀλλοτρίου Βάσσα πολύαθλε. ἐντεῦθεν κατεφώτισας, τῶν ἀσεβῶν τὰ φρονήματα, ἐκτελοῦσα τεράστια, ὑπὲρ νοῦν ϗ διάνοιαν.

Ο"Ρνις ὡς ἀηδὼν, ἐπὶ τὸ ἄλσος φωνήσασα, τῆς ὡραίας ἀθλήσεως, τοὺς σοὺς συνεκάλεσας, νεοττοὺς ὡραίους, θήρατρα τῆς πλάνης, διαφυγοῦσα σὺν αὐτοῖς, Βάσσα θεόφρον ἀξιοθαύμαστε. μεθ' ὧν ϗ κατεσκήνωσας, πρὸς καλιὰς παμμακάριστε, οὐρανίας πρεσβεύουσα, ὑπὲρ πάντων ἑκάστοτε.

[illegible]

[illegible] τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν.

[illegible]

[illegible] Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ταχὺ προκατάλαβε.

Μ"Ἡν σὺν τὴν ἑορτάζομεν, Κοίμησιν Ἄχραντε. ἐν ᾗ παραγέγονεν, ὁ [illegible] σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μετὰ δόξης ἀφάτου, προσ-

λα-

λαβὼν τὸ σὸν πνεῦμα. καὶ μετέστης ἐν δόξῃ, μὴ λιποῦσα τὸν Κόσμον, πρεσβείαις σου Θεοτόκε, σκέπουσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν [illegible] Ἦχος, πλ. α.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη δοξολογοῦσί σε· τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πιστῶς ὑμνοῦμέν σε· ὅτι μετέστης ἀπὸ γῆς, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, Θεοτόκε Ἁγνή, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενῶς, ῥυσθῆναι ἐκ τῶν κινδύνων, τοὺς πίστει ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν Παρθένε Μετάστασιν.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θαδδαῖον ὑμνῶ τὸν σοφὸν Θεηγόρον. Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος, πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θρόνῳ τῷ τοῦ Δεσπότου, πάνσοφε Θαδδαῖε παριστάμενος, φωτισμόν μοι παράσχου, τὴν φωσφόρον σου μέλψαι πανήγυριν.

Ἄχρονον φῶς ἐν χρόνῳ, μεθ' ἡμῶν ὀφθεὶς ὁ ὑπερούσιος, ὡς ἀκτῖνά σε Μάκαρ, ἐπαφῆκε τὸν Κόσμον φωτίζουσαν.

Δύναμιν περιζώσας, σὲ ὁ ἐν ἰσχύϊ ἀπροσμάχητος, τοῦ ἀλάστορος πᾶσαν, τὴν ἰσχὺν ἀφανίσαι ἐνίσχυσε.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα τῶν ἁπάντων, ὤφθης τῶν κτισμάτων τὸν δεσπόζοντα, ἀπορρήτως τεκοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε.

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας Βάσσα τιμῶ προφρόνως. Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὴν σὴν εὐφημοῦντι χαρμονικῶς, πανένδοξε μνήμην, οὐρανόθεν μοι φωτισμὸν, δοθῆναι δυσώπει Μακαρία, καὶ ψυχοφθόρων πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὃ ἔφριξας δόγμα θεοστυγὲς, τῷ φόβῳ Κυρίου, πεφραγμένη σου τὴν ψυχήν· μαστίγων ποικίλων καὶ κινδύνων, διὸ ἀνδρείως κατετόλμησας.

Ὑπέστης βασάνους πολυειδεῖς, τρισὶ σὺν Υἱέσιν, Ἀθλοφόρε καρτερικῶς· μεθ' ὧν ἀνεπλέξω τοὺς στεφάνους, τῆς ἀφθαρσίας Τριάδα δοξάζουσα.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἄνευθεν ὠδίνων, Παναγία τῶν μητέρων, καὶ τοῦτον ἀρρήτως ὑπὲρ λόγον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀπεκύησας.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αἴγλη θείας χάριτος, φωταγωγοῦν Λαοὺς Ἔνδοξε, φῶς καθαρὸν, ὤφθης τοῖς ἐν σκότει, τῶν δαιμόνων ἐνυπάρχουσι.

Ἴασιν καὶ λύτρωσιν, θεουργικαῖς Σοφὲ νεύσεσι, τῷ Βασιλεῖ, ἤγαγες Αὐγάρῳ, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος.

Οἴκους ἀπετέλεσας, τοῦ παντουργοῦ Σοφὲ Πνεύματος, τοὺς γηγενεῖς, τὰ τῆς ἀπωλείας, καταστρέψας οἰκήματα.

Θεοτοκίον.

Νόμου προχαράγματα, καὶ Προφητῶν φωναὶ Δέσποινα, σὲ τὸν φρικτὸν, Τόκον ἀριδήλως, Θεομῆτορ ἐδήλωσαν.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀναφθεῖσα τῇ πίστει, καὶ τῷ θερμῷ ἔρωτι, τῆς ὑπερβαλλούσης ἀγάπης Χριστοῦ Πανεύφημε, πῦρ ἀπεσβέσας, ἐπισπάσα Ἀγγέλους, καὶ λαὸν ἀγνώμονα, ἄρδην κατέφλεξας.

Γενεὰ τῶν ἀθέων, ἀλογιστὶ πέφυκε, σοῦ ἐκ τῆς γαστρὸς τῶν λαμψάντων, Βάσσα πανεύδοξε, συναθλησάντων σοι, καὶ ἀκλονήτῳ λυσάντων, παρανόμων ἔδρασιν, γνώμης στερρότητι.

Ὦ Μητρὸς ὑπερβάσης, νόμους ῥαδίως φύσεως, καὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν ἐράστη, ὅπως ὑπενέγκωσιν, ἄδικον θάνατον, ἀλληλοτρόπως ὁρῶσα, ὡς ἐπιθυμήσατο, πίστει καὶ γάλακτι.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με βρώσει, παρακοῆς ἔσωσας, μόνη τὴν Ζωὴν τετοκυῖα τὴν ἐνυπόστατον, Κόρη παναμώμε. ἀξιοχρέως διό σε, τὴν ἀειμακάριστον, νῦν μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργέ.

Ἄλλος. Ἦχος, πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προσπελάσας Ἡλίῳ τῷ νοητῷ, παρ' αὐτοῦ τὰς ἀκτῖνας τὰς μυστικὰς, ἐδέξω καὶ γέγονας, ὡς Ἀστὴρ φαεινότατος, καταυγάζων πλάνης, ὁμίχλην μακάριε, καὶ διώκων σκότος εἰδώλων σοῖς ῥήμασιν. ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην, πιστῶς ἑορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Θαδδαῖε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ.

Δό-

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Πτερωθεῖσα τῇ πίστει τῇ θεϊκῇ, ὡς τρυγόνος σὺν τοῖς Τέκνοις πρὸς καλιάς, ἄνω κατέπαυσας, ἱερῶς ἐναθλήσασα, Ἀθληφόρε Βάσσα, Ἀγγέλων συνόμιλε, καὶ θαυμάτων ῥεῖθρα, πηγάζεις τοῖς χρῄζουσιν· ὅθεν κατὰ χρέος, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, πληροῦντες τιμῶμέν σε, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑψηλὴν τὴν διάνοιαν, ἔχων ὑπερέξω θεία νοήματι, καὶ τοῦ Πνεύματος χαρίσματι, Μαθητὰ Θαδδαῖε τοῦ Παντάνακτος.

Μυστηρίων πανόλβιε, θείων ἐν μυήσει Μάκαρ γενόμενος, ἀμυήτους κατεφώτισας, τὴν Τριάδα σέβειν ὁμοούσιον.

Ὄμμα θεῖος ἐχάραξας, Μάκαρ ἐν καρδίαις λαϊκαῖς πρότερον, ἀγνωσίας τῷ χαράγματι, καὶ τῆς δυσσεβείας τὰ ἰνδάλματα.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν Κτίστην κυήσασα, πάντων ποιημάτων ὤφθης Βασίλισσα· διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν, Θεοτόκε μόνη Παρθένε.

Ἄλλος.

Ἀνδρείας φρόνημα ἔχουσα, σοῦ τὸν λογισμὸν πρὸς πάλην ἐχώρησας, τοῦ δολίου πολεμήτορος, καὶ βυθῷ αἱμάτων τοῦτον ὤλεσας.

Εἰς βυθὸς κολπωσάμενος, καταδικασθεῖσαν θάνατον ἄδικον, κατῃδέσθη καὶ διέσωσεν, ἀθληφόρε Βάσσα θείῳ νεύματι.

Βασιλείαν ἀσάλευτον, σὺν τοῖς ἀκλεέσιν Υἱοῖς σου Ἔνδοξε, ἐκληρώσω καὶ οὐράνιον, ἀληθῶς νυμφῶνα καὶ φῶς ἄδυτον.

Θεοτοκίον.

Ἀλατόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀββακοὺμ προεῖδεν ἐν Πνεύματι, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς Παρθένε διεσώσατο.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὸ τοῦ Δεσπότου θεῖον, ἐπιφερόμενος Μάκαρ ὁμοίωμα, τῷ Τοπάρχῃ Αὐγάρῳ, θεῖος ἰατρὸς ἐπεδήμησας.

Ὁ ἱερὸς Θωμᾶς σε, μετὰ τὴν θείαν τοῦ Λόγου Ἀνάληψιν, Κήρυκα ἀποστέλλει, πάνσοφε Θαδδαῖε τοῖς χρῄζουσι.

Νόσους δραπετεύσας, καὶ ἰώμενος καρδίας θεώμενος, Αὔγαρος ἐπληρώθη, θείου φωτισμοῦ μεσιτείαις σου.

Σεσαρκωμένον Λόγον, διπλῆν ἐνέργειαν φέροντα τέτοκας, ἀπειρόγαμε Κόρη, μείνασα Παρθένος ἀμίαντος.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Συνεχόμενος πόθῳ, εὔδοξε Ἀγάπιε θεομακάριστε, τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, τὴν κακίαν εἰς τέλος ἐμίσησας· καὶ στερρῶς ὑπέστης, τὰς ἀλγηδόνας τῶν βασάνων, καὶ δορᾶς σαρκικῆς τὴν ἀφαίρεσιν.

Στρεβλωθεὶς σου τὰ στέρνα, ὄνυξι ξεόμενος μάκαρ Θεόγνιε, ἐπεγνώσθης πλέον, ὡς ἐπόθεις Σοφὲ καθαρώτερον, τῷ Θεῷ τῶν ὅλων. πρὸς ὃν ἀνῆλθες μετὰ δόξης, ταῖς τῶν ἄθλων ἀστράπτων λαμπρότησι.

Ἀδιστάκτῳ τῇ πίστει, πάνσοφε Πιστὲ ὑπελθὼν τὸ μαρτύριον, τῶν ἀπίστων μάκαρ, ἀσυνέτους καρδίας κατέπληξας· ἐν τῷ καταθλᾶσθαι, σου τὰ ὀστᾶ καὶ ἁρμονίας, διαλύεσθαι πάσας τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Τῆς Προμήτορος Εὔας, νῦν ἀνεκαλέσω τὴν ἧτταν κυήσασα, Λυτρωτὴν τῶν ὅλων, καὶ Σωτῆρα καὶ Κτίστην καὶ Κύριον, Θεομῆτορ μόνη, ἐν Γυναιξὶν εὐλογημένη· διὰ τοῦτό σε πίστει δοξάζομεν.

Ὠδὴ ς'. Τὸν Ἰωνᾶν ἐν κήτει.

Ὁ φωτισμὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. σκηνώσας ἐν καρδίᾳ σου, φωστῆρα Κόσμου σε Θαδδαῖε, εἰργάσατο ἀληθῆ, τὸν σκοτισμὸν τῆς ἀπάτης λύοντα.

Φέρων σαρκὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, Θαδδαῖε τὰ σωτήρια ὡς κόσμον πάσης ἀκοσμίας, Λαοὺς ἐρρύσω σοφέ, καὶ πρὸς χαρὰν ἦρθης ὑπερκόσμιον.

Ὄρθρος ἡμῖν ἐφάνης τὸν Ἥλιον, δικαιοσύνης εὔδοξε δεικνύων. ἐν ᾧ φωτισθέντες, υἱοὶ φωτὸς δι' αὐτοῦ, οἱ γηγενεῖς Θαδδαῖε γεγόναμεν.

Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν βρέφος ἀπεκύησας, Πατρὸς τὸν ὁμοούσιον, φθαρεῖσαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ ἀρχαῖον Ἁγνή, κάλλος αὐτὴν πάλιν ἐπανάγοντα.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἑδρώμασι μαρτύρων, θεοῦ ἐσπλαγχνισμένη ἐλεήμονας, ἑδράσασα τὴν ψυχήν, Θεοῦ πρὸς

τὴν ἄφατον, ἀγάπην ϗ γέγονας, ἀθληφόρε Βάσσα, τῶν Ἀγγέλων ὁμοδίαιτος.

ΜΕγάλους ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀγῶνας Μάρτυς διανύσας, μεγάλα ϗ παρ' αὐτοῦ, ἐδέξω τὰ ἔπαθλα, ἀθάνατον εὔκλειαν, ϗ παστάδα θείαν, ϗ τρυφὴν μὴ διαρρέουσαν.

ΩΣ πάλαι τὸν Ἰωνᾶν, βυθοῦ θαλάσσης διέσωσε, Θεός σε παντουργικῇ, δυνάμει Πανεύφημε, ἐν σοὶ θαυμαζόμενος, ὁ βουλαῖς Ἁγίων, καθ' ἑκάστην δοξαζόμενος.

ΠΕλάγει ἁμαρτιῶν, ϗ κύματι ἀπογνώσεως, χειμάζουσί μοι τὸν νοῦν· σπλαγχνίσθητι Δέσποινα, ϗ χεῖρά μοι ἔκτεινον, ϗ διάσωσόν με, τὸν Σωτῆρα ἡ κυήσασα.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Παρθένος σήμερον.

ΕΟρτὴ χαρμόσυνος, τοῦ Ἀποστόλου ἐπέστη. εὐφροσύνως σήμερον, ἐπιτελέσωμεν ταύτην. νέμει γὰρ τοῖς αὐτὸν πίστει ἀεὶ τιμῶσι, λύτρωσιν ἁμαρτημάτων ϗ ῥῶσιν θείαν. ϗ γὰρ ἔχει παῤῥησίαν, ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

ΤΟν Χριστοῦ Μαθητὴν ἅπαντες εὐφημήσωμεν. τὸν αὐτόπτην τοῦ Λόγου τιμήσωμεν σήμερον. οὗτος γὰρ τῷ Κόσμῳ ἐκήρυξε τὸ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον. ϗ τὰ Ἔθνη σαγηνεύσας ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνήγαγε. τὴν δὲ ὁδὸν τῆς ἀληθείας ὑποδείξας, δι' αὐτῆς ἀνάγει τοὺς πιστοὺς πρὸς Πατρίδα οὐράνιον. ϗ τῷ θείῳ θρόνῳ λαμπρῶς παριστάμενος, φωτισμὸν παρέχει ἀφειδῶς, τοῖς αὐτὸν ἐκ πόθου γεραίρουσι. Καὶ γὰρ ἔχει παῤῥησίαν, Ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου τοῦ ϗ Λεββαίου.

... Θαδδαῖε ποῖον ἄλλο σοι πλέξω στέφος, ... αὐτόπτην λέγειν σε, ϗ μύστην Λόγου; Εἰκάδι πρώτῃ Θαδδαῖος βιότοιο ἀπέπτη.

ΟΥ̃τος ὑπῆρχεν ἐξ Ἐδέσσης Πόλεως, Ἑβραῖος τὸ γένος, ἐξησκημένος εἰς ἄκρον τὰς θείας γραφάς. οὗτος ἀνῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ προσκυνήσων, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· ϗ ἀκούσας τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ, ϗ τὸν Ἀγγελικὸν αὐτοῦ βίον ὑπερθαυμάσας, βαπτίζεται παρ' αὐτοῦ. μετὰ ταῦτα ἰδὼν τὸν Χριστὸν, ϗ τὰ ἄπειρα θαύματα ἃ ἐπελεῖτο ὑπ' αὐτοῦ, ϗ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ ἀκούσας, ἠκολούθει αὐτῷ, μέχρι τοῦ Σωτηρίου Πάθους. ϗ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἰδίαν Πόλιν ὑπέστρεψε. ϗ Τοπάρχην τὸν Αὔγαρον βαπτίσας, καὶ τὸ περιλειφθὲν μέρος τῆς λέπρας αὐτοῦ ἰασάμενος, ϗ πολλοὺς ἄλλους διδάξας, ϗ φωτίσας, ϗ Ἐκκλησίας θεμελιώσας, διήρχετο τὰς Πόλεις τῆς Συρίας. καὶ ἐλθὼν εἰς Βηρυτὸν Πόλιν τῆς Φοινίκης, κἀκεῖσε διδάξας, ϗ βαπτίσας πολλοὺς, ἐν Κυρίῳ ἀνεπαύσατο.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης, ϗ τῶν τέκνων αὐτῆς, Θεογνίου, Ἀγαπίου, ϗ Πιστοῦ.

...ητρὸς μιᾶς κάλλιστα παιδία τρία,
...ὺν Βάσσῃ Μητρὶ πρὸς τομὴν ψυχὴ μία.
...ἄσσα σὺν τοκέεσσι τάμε ξίφος εἰκάδι πρώτῃ.

ΑΥ̃τη ἡ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν Ἐδέσσῃ τῇ Πόλει. συνοικήσασα δὲ Οὐαλερίῳ τινὶ Ἱερεῖ τῶν Εἰδώλων, τρεῖς ἐξ αὐτοῦ Παῖδας ἔτεκε, Θεόγνιον, Ἀγάπιον, ϗ Πιστόν· οὓς τῇ κατὰ Θεὸν ἀνέτρεφεν εὐσεβείᾳ. ϗ γὰρ αὕτη πιστὴ ϗ Χριστιανὴ ἐτύγχανεν ἐκ προγόνων. διαβληθεῖσα οὖν παρὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς, παρέστη μετὰ τῶν Παίδων αὐτῆς τῷ Ἀνθυπάτῳ Βικαρίῳ. ϗ Χριστιανὴν ἑαυτὴν ἀναγορεύσασα, αὐτὴ μὲν ϗ οἱ δύο αὐτῆς Υἱοὶ ἐβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ. ὁ δὲ Θεόγνιος ὁ πρῶτος τῶν Παίδων, κρεμασθεὶς ξέεται, ἐπιθαρσυνούσης αὐτὸν τῆς Μητρὸς, ϗ πρὸς τὸν ἀγῶνα παρακαλούσης. ἄγεται ϗ ὁ δεύτερος ϗ μαστίζεται. ϗ οὕτως ἀφαιρεῖται τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μέχρι τοῦ στήθους, λέγων· οὐδὲν ἡδὺ οὕτως, ὡς τὸ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ. μετὰ δὲ τούτους ὁ τρίτος ἀχθεὶς, Πιστὸς καλούμενος, ϗ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν ὁμολογήσας, ϗ παντοίαις ταῖς βασάνοις δοκιμασθεὶς, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν σὺν τοῖς Ἀδελφοῖς δέχεται. ϗ εὐθέως ἅμα τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. ἡ δὲ Μήτηρ αὐτῶν Βάσσα, τότε μὲν ἐν τῇ φυλακῇ ἀπόσιτος ἦν, ἔνθα ὑπὸ χειρὸς Ἀγγέλου τροφὴν δεξαμένη ἐνίσχυσεν. εἶτα ἐξαχθεῖσα ἀπαίροντι τῷ Βικαρίῳ ἐν Μακεδονίᾳ ἐκελεύσθη ἀκολουθεῖν. κἀκεῖ ἀναγκασθεῖσα

θυ-

θῦσαι, καὶ μὴ ὑπείξασα, πρῶτον μὲν ἐν ὕδατι, εἶτα ἐν πυρὶ βάλλεται, καὶ μετὰ ταῦτα λιθοβολεῖται. διαμείνασα δὲ ἐκ πάντων ἀβλαβής, ἄγεται εἰς τὸν τῶν Εἰδώλων Ναόν. καὶ τὸ τοῦ Διὸς Εἴδωλον καταχέασα, κατέσεισεν αὐτό, καὶ εἰς τὴν γῆν κατέρραξε καὶ ἐλέπτυνεν. ἐπὶ τούτοις, θηρίοις ἐκδίδοται. καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ ὡς ἀπὸ σταδίων τριάκοντα τῆς χέρσου ἀπορρίπτεται. καὶ τότε μὲν ὤφθη τοῖς ὁρῶσι πόρρωθεν ἐπὶ θρόνου εὐπρεπῶς καθημένη, καὶ σὺν αὐτῇ τρεῖς ἄνδρες ὑπὲρ τὸν Ἥλιον ἐξαστράπτοντες. οἳ καὶ ἔδοξαν αὐτὴν ἅμα τῷ θρόνῳ ἐν πλοίῳ ἐπιβάσαι. μεθ᾽ ἡμέρας δὲ ὀκτώ, ἐφάνη ἐν Ἀλώνῃ τῇ Νήσῳ καθ᾽ Ἑλλήσποντον. καὶ τοῦτο γνοὺς ἐν Μακεδονίᾳ ὁ Ἀνθύπατος, Φιλίππου τινὸς καταμηνύσαντος, γράφει τῷ Κονσιλαρίῳ Κυζίκου τῆς Ἑλλησποντίου Ἐπαρχίας, καταχεῖν αὐτήν. καὶ ὁρῶν μὴ πειθομένην θυσίας προσενεγκεῖν τοῖς Εἰδώλοις, προσέταξεν εἰς τοὐπίσω δεθῆναι τὰς χεῖρας αὐτῆς. εἶτα θλασθῆναι τὰ μέλη, καὶ οὕτω τμηθῆναι τὴν κεφαλήν. τούτου γενομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς χεῖρας Θεοῦ ἀνατέθειτο.

[illegible] Μνήμη τῆς Ἁγίας Θεοκλήτου τῆς Θαυματουργοῦ.

Ἥτις ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοφίλου τοῦ μισοχρίστου, Πατρίδα καὶ γένος ἕλκουσα ἐκ προγόνων Θέματος τῶν Ὀπτιμάτων. Γεννήτορες δὲ αὐτῇ Κωνσταντῖνος καὶ Ἀναστασία. αὕτη ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων θεαρέστως ἐκτραφεῖσα, ζεύγνυται ἀνδρὶ κατὰ πάντα ὁμοιοτρόπῳ, Ζαχαρίᾳ προσαγορευομένῳ, μηδὲν ἐκ τῆς συναφείας παραβλαβεῖσα. πολλὰς γὰρ καὶ ἀμετρήτους ἐλεημοσύνας ἔκτοτε ποιοῦσα, τῇ μελέτῃ δὲ τῶν θείων λογίων ἐκδοῦσα ἑαυτήν, πᾶν [illegible] καλὸν ἀκόλως μετήρχετο, τὰς παραινέσεις τῶν γραφῶν ἐκπληροῦσα. εἰργάζετο δὲ δι᾽ ὅλης τῆς ἡμέρας, καὶ διηκόνει ἐν ταῖς χερσὶ τοῖς προσερχομένοις πτωχοῖς, καὶ τοῖς ἐν τῷ οἴκῳ πᾶσι. ἐπεὶ δὲ τῆς μεταστάσεως αὐτῆς ὁ καιρὸς ἔφθασεν, τοὺς γνωστοὺς αὐτῆς προσκαλεσαμένη, ἐξεῖπε τὴν ἡμέραν τῆς κοιμήσεως αὐτῆς, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ μέλλοντα τελεσθῆναι. τὰ δὲ μετὰ τὴν κοίμησιν αὐτῆς γενόμενα θαύματα, ἀδύνατόν ἐστι καὶ ἡμῖν γραφῇ παραδοῦναι, τῇ συντομίᾳ χρωμένοις. οὐ δὲ χρεὼν τῇ διηγήσει προσεθῆναι, τοῦ μεγέθους τοῦ πράγματος μὴ ἐῶντος ἡμᾶς τοῦτο παραδραμεῖν. καθ᾽ ἕκαστον γὰρ ἐνιαυτὸν οἱ προσήκοντες τῇ μακαρίᾳ, τὸ τρισόσιον ἐκεῖνο σῶμα ἀνακαφίζουσι, καὶ τὰ ἐπικείμενα αὐτῷ ἱμάτια ἐναλλάσσουσιν, ἕτερα ἐπιβάλλοντες. καὶ τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας διευθετίζουσι, λευκὰς ὑπαρχούσας. καὶ τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν περικόπτουσιν. ἔπειτα τὸ τρισάγιον λέγοντες, κατατιθέασιν αὖθις αὐτό, ἄφθαρτον ὑπάρχον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

[illegible] Παῖδες Θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Θαύματα ἐκτελῶν τῇ ἐπικλήσει, Κυρίου φανέντος ὕλῃ σώματος, ἐπεστράφησαν λαοί τε, καὶ Πόλεις Πανεύφημε, εἰς βεβαίαν πίστιν κραυγάζοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔστησας σηπεδόνα ἀθεΐας, νοσίμων σου λόγων θείῳ ἅλατι· καὶ ἰάσω καρδίας, τῷ βέλει τοῦ ὄφεως, πληγωθείσας μάκαρ Ἀπόστολε· εὐλογητὸς ἐκβοῶν ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός.

Ἤρθης πρὸς ὕψος θεωρίας, πλησθεὶς ὦ Θαδδαῖε θείου Πνεύματος. καὶ σωτήριον λόγον, εὐθέως ἐπλούτησας. καὶ λαοὺς βοᾶν ἐξεπαίδευσας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γνώμῃ ποικίλως ὀλισθαίνων, καὶ πράξεσιν ἀτόποις περικείμενος, ἐπὶ σὲ καταφεύγω, βοήθει μοι Δέσποινα, μετανοίας τρόπους παρέχουσα, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἵνα δοξάζω σε.

[illegible] Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ῥώμῃ θείᾳ τὴν φλόγα, τοῦ πυρὸς διελθοῦσα Μάρτυς ἀπήμαντος, πυρὶ τῶν σῶν αἱμάτων, ὡς ὕλην τὴν ἀπάτην, ἐκβοῶσα κατέφλεξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ λεόντων πεδήσας, τὰς ὁρμὰς ἐν τῷ λάκκῳ, σῴζων τὸν σὸν Δανιήλ, ἀνάλωτον δεικνύεις, θηρῶν τὴν Ἀθληφόρον, μελῳδοῦσαν σοι Δέσποτα· ὁ τῶν [illegible] ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φανωτάταις ἀκτῖσι, τοῦ [illegible] μένη Βάσσα ἡ ἔνδοξος, τὸ σκότος τῆς ἀπάτης, ἀπείρως [illegible] διέβη, καὶ πρὸς φῶς [illegible]

ἄκμητον· ὁ τῶν Πατέρων βοῶσα Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τ Ἤξον τοῖς πολυπλόκως, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων σειρὰς Θεόνυμφε, τὸν αἴροντα τοῦ Κόσμου, Θεὸν τὴν ἁμαρτίαν, ὑπὲρ λόγον κυήσασα, εὐλογημένη Ἁγνή, ἀεὶ δεδοξασμένη.

Νικηταὶ Τυράννου.

ΟΥ'ρανὸς ἐφάνης, δόξαν διηγούμενος Θεοῦ Θαδδαῖε· καὶ Ἐθνῶν ἐγένου, φωτισμὸς πρὸς πίστιν θείαν ἀνάγων, τοὺς θερμῶς βοῶντας· ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τ Ὦσιν ἀσθενοῦσι, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν καὶ παρειμένοις, εὐδρομίαν μάκαρ, χορηγῶν τοῦ Πνεύματος τῇ δυναστείᾳ, Πόλεως Ἐδέσσης, φωστὴρ ἐχρημάτισας, τῆς ἀεὶ πιστῶς σε Θαδδαῖε εὐφημούσης.

Ο Περιουσία, θαυμασίων ἄπιστον Ἔθνος εἰς πίστιν, ἐπινοίᾳ θείᾳ, μεταποιησάμενος, καὶ ἐξ Εἰδώλων, πλάνης διασώσας, τοὺς αὐτῷ προσέχοντας, πίστει κατηχήσεως, δοξάζεται Θαδδαῖος.

ΝΟ'μου τὸ σκιῶδες, ἀπεπαύθη Δέσποινα σοῦ κυησάσης, Νόμου τὸν δοτῆρα, χάριτι φωτίζοντα τὴν Οἰκουμένην. ὃν ἀεὶ δυσώπει, νόμῳ με τροπούμενον, τῷ τῆς ἁμαρτίας, οἰκτεῖραι διαπαντός.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

ΟΤὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἑαυτῷ περιθέμενος, σοῦ τὸ ἀσθενὲς περιφανῶς ἐπτέρωσε· καὶ σὲ ἀπειργάσατο, δυνατωτέραν Μάρτυς πυρός, ὕδατος θηρῶν καὶ τρισηλίων ὀργανῶν, πιστῶς ἀναβοῶσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΝΕανικῶς ἠρίστευσαν, καὶ ἀνδρείως ἐνίκησαν, Παῖδες οἱ σεπτοὶ τὴν ἐναντίων ἔπαρσιν, ὁ θεῖος Θεόγνιος, ὁ ἱερὸς Ἀγάπιος, ἅμα τῷ Πιστῷ, ἔργῳ καὶ λόγῳ διαχθέντι. καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, πρὸς Θεοῦ δεξάμενοι, αὐτὸν ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΩΣ ἐλαία εὔκαρπος, ὡς πολύφορος ἄμπελος, κλήμασι τρισίν, εὐθυνομένη τέθηλας· μεθ' ὧν ἐγεώργησας, ὁμολογίας βότρυας, οἶνον μαρτυρίου, ἀναβλύζοντας Βάσσα, εὐφραίνοντα καρδίας, εὐσεβῶς τῶν βοώντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΣΥν ἀσωμάτοις Τάξεσι, σὺν Μαρτύρων στρατεύμασι, θρόνῳ παρεστῶτες τοῦ Θεοῦ Πανεύφημοι, καὶ δόξης καὶ χάριτος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενοι, λύσατε ἡμῶν τῶν ἐγκλημάτων τὸν ζόφον, τῶν πίστει ἐκπλεόντων, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν, καὶ πλήρη χαρισμάτων, ὑμῶν αἰσίαν μνήμην.

ΟΟὐρανὸς τῷ νεύματι, καὶ τὴν γῆν τῷ θελήματι, Λόγος τοῦ Θεοῦ δημιουργήσας Ἄχραντε, καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ σαρκοῦσθαι ηὐδόκησε, σάρκα ἑαυτῷ οἰκοδομῆσαι τὴν φύσιν, ἡμῶν ἀναχωνεύων, συντριβεῖσαν ἀπάτῃ, τοῦ ὄφεως Παρθένε, ὁ μόνος ἐλεήμων.

Κυρίως Θεοτόκον.

ΙΔὼν τοὺς δι' αἰῶνος, θείας ἀντιδόσεις, καὶ ἐφετῶν ἀκροτάτῳ τρανώτερον, μάκαρ ἐγγίζων Θαδδαῖε, τέρπῃ καὶ χόρευε

ΩΣ κέδρος ὡς μεγίστη, ἔνδοξε Θαδδαῖε, ταῖς ἀρεταῖς ἀνυψώθης κυπάρισσος, εὐωδιάζων καρδίας τῶν εὐφημούντων σε.

ΣΥνήφθης Ἀποστόλων, Μάκαρ καὶ Μαρτύρων, καὶ Ἀσωμάτων χορείαις γηθόμενος· μεθ' ὧν δυσώπει σωθῆναι τοὺς σὲ γεραίροντας.

ΗΜνήμη σου πλουσίως, φέγγη χαρισμάτων, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίζουσα, εὐφημεῖν σε Θαδδαῖε πάντας προτρέπεται.

ΦΙλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην ταῖς ἁμαρτίαις ψυχήν με ἀγάθυνον ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον ἀποκυήσασα.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

ΙΔεῖν ἐφιεμένη ὁ ὀφθαλμός, γηγενὴς ἀληθῶς οὐκ ἑώρακε, τὰ τῆς σαρκὸς ἔφερες, ἐπίπονα ἀνδρικῶς, θλάσιν μελῶν Πανεύφημε, ὅρμημα θηρίων καῦσιν πυρός, θαλάσσης τρικυμίαν, ἀΰλῳ φωταυγίᾳ, φαιδρυνομένη παμμακάριστε.

ΩΣ ὄντως φωτοφόρος καὶ εὐπρεπής, Θεοφόρε Σελήνη ἀνέτειλας, θεῖον χορόν, οἷά περ ἀστέρων φωτοφανῶν, ἐπαγομένη χάριτι, σοῦ τῶν προελθόντων ἐκ τῆς γαστρός. καὶ νῦν τὴν Οἰκουμένην, ἀΰλῳ φωταυγίᾳ, καταφαιδρύνετε Μακάριοι.

Στηρίξαντες ἐν πέτρᾳ ὑπομονῆς, διανοίας τὰς βάσεις Μακάριοι, τῶν πειρασμῶν ταῖς πολυειδέσιν ἐπαγωγαῖς, ὡς ἀληθῶς ἀκλόνητοι, ὤφθητε καὶ νίκην μετὰ Χριστοῦ, ἀράμενοι σὺν τούτῳ, διὰ συμβασιλεύειν, κατηξιώθητε γηθόμενοι.

Ὡς ὄντως ἀκεραία περιστερὰ, ἡ τρυγὼν τὸν Θεὸν ἀγαπήσασα, ἡ χελιδὼν, θείοις ἀναπαῦσα σὺν νεοσσοῖς, πρὸς Οὐρανοὺς ἐσκήνωσε, κράτος πρὸς τὸ θεῖον καὶ νοερὸν, χειμῶνα διαδρᾶσα, καὶ θήρατρα δαιμόνων, Βάσσα ἣν πόθῳ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φιλάνθρωπον τεκοῦσα καὶ Λυτρωτὴν, θαυμαστὴ καὶ φιλάγαθε Δέσποινα, ἁμαρτιῶν, λύτρωσίν μοι δίδου ταῖς προσευχαῖς· καὶ τὴν ψυχήν μου πάναγνε, τὴν κεκακωμένην τοῖς λογισμοῖς, ἀγάθυνον καὶ δεῖξον, παθῶν θανατηφόρων, λελυτρωμένην παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐδέσσης ἐναστράψας, φωστὴρ Θαδδαῖε πάνσοφε ἐν ᾗ κηρύξας τὴν θείαν, οἰκονομίαν τοῦ Λόγου, καὶ τὸν Τοπάρχην Αὔγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ δὲ ἅπαντας, φωτίσας λάτρας ἔδειξας, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, Ἀπόστολε Θεοκῆρυξ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀπόστιχα δ'. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Μνήσθητι ἐκτενῶς, τῶν σὲ παρακαλούντων, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ πόθῳ ἐκπληττόντων, τὴν ἱεράν σου Κοίμησιν.

Στ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν.

Δεῦρό μοι Προφητῶν, τὸ στῖφος τῇ Παρθένῳ, ἐξόδιον τὸν ὕμνον, εἷς ἕκαστος φερέτω, τῇ Ἑορτῇ ἁρμόδιον.

Στ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβίδ.

Στῖφος τῶν Μαθητῶν, προθύμως ἐν νεφέλαις, ἀθροίσθητε κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον Σῶμα, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Πύλαι τῶν Οὐρανῶν, ἐπάρθητε ὁρῶσαι, τὴν πύλην τοῦ Ὑψίστου, χωροῦσαν μετὰ δόξης, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΒ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου, διὰ τὸ ἐν τῇ κγ'. ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτήν.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ ὑπὲρ νοῦν ὡραιότητα, ἐκζητῶν Ἀγαθόνικε, χαίρων προσεχώρησας, πρὸς τοὺς προκειμένους, γενναίως ἀγῶνας· καὶ συμπλοκὰς τῶν δυσμενῶν, ἀνδρειοτάτως εἰς γῆν κατέρραξας, καὶ νίκης τὸ φαιδρότατον, προσανεπλέξω διάδημα, δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σοφίᾳ κοσμούμενος, λόγον ζωήρρυτον ἔβλυσας, ἐπιστρέφων τοὺς ἄφρονας, ἐλέγχων τὸν Τύραννον, τῆς πολυθεΐας, ζάλην κατευνάζων· ἐπιστηρίζων τοὺς πιστοὺς, προσεπιμένειν τῇ θείᾳ χάριτι. διὸ τὰ χαλεπώτατα, ὑπενεγκὼν παρατήρια, πρὸς τὸν ἄνω Βασιλέα, στεφηφόρος ἀνέδραμες.

Αἵματι στάζόμενος, τῆς καρτερᾶς σου ἀθλήσεως, τῷ Δεσπότῃ παρέστηκας, θῦμα εὐωδέστατον, καθαρὰ θυσία, εὐπρόσδεκτον δῶρον, ἱερωτάτη προσφορὰ, καὶ ἱερεῖον τέλειον ἄμωμον. διὸ ταῖς ἱκεσίαις σου, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ὅμοια.

Λούππος ὁ μακάριος, τῆς ἀθείας διέλυσε, τὸν κρυμὸν τὸν βαρύτατον, θέρμῃ θείου Πνεύματος· καὶ τμηθεὶς τῷ ξίφει, ἰάσεως ῥεῖθρα, ἀναπηγάζει καὶ ψυχὰς, καταπαγείσας δροσίζει χάριτι. αὐτὸν εὐφημήσωμεν, ὡς πρεσβευτὴν ἡμῶν ἄσειστον, καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα, εὐσεβῶς φιλομάρτυρες.

Εἰδώλων σεβάσματα, βυθῷ ὑδάτων παρέδωκας, καὶ ἀθέους κατέπληξας, ὁρῶντας τὰ θαύματα, τὰ τῇ σῇ Παμμάκαρ, τελούμενα πίστει· μεσονυκτίῳ δὲ ἑστὼς λουτρὸν τὸ θεῖον ἐξ ὕψους δέδεξαι, Θεοῦ σε μεγαλύνοντος, ὡς γνωστότατον Μάρτυρα, καὶ γενναῖον ἀδάμαντα, καὶ Ἀγγέλων συμμέτοχον.

Πειρώμενοι τέμνειν σε, ἐχθροὶ ἀλλήλους κατέτεμνον· καὶ τοῖς βέλεσι βάλλοντες, ἀλλήλους ἐτίτρωσκον, Ἀθλοφόρε Λοῦππε. καὶ πρίζειν δοκοῦντες, δένδρῳ προσῆξαν τὴν πλήγην, ἐσκοτισμένοι μᾶλλον ὑπάρχοντες. ἐφρούρει γάρ σε Κύριος, δι᾽ ὃν τὸ πάσχειν προῄρησο, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε.

Δόξα, ἦχος, α΄. Ἀνατολίου.

Φερωνύμως ἐκλήθης, τῆς ἀγαθῆς νίκης ἐπώνυμος, Ἀγαθόνικε πολύαθλε. τῷ γὰρ θείῳ ἔρωτι τρωθείς, εἰδωλικὴν ἀπάτην, καὶ τυραννικὴν πλάνην ἀπαρνησάμενος, πρὸς ζωὴν τὴν ἀμείνω παραδόξως μεταβέβηκας. διὸ ἐν τῇ ἐνδόξῳ σου μνήμῃ, παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἔπρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου.

Ζήτει εἰς τὴν ἑορτήν.

Εἰς τὸν στ. ὁ. τῆς ἑορτῆς, ἦχ. β΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ζήτει αὐτὰ εἰς τὴν ἑορτήν, εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν. Δόξα. ἦχος, πλ. δ΄.

Φερωνύμως τὴν κλῆσιν δεξάμενος, τῶν ἀγαθῶν θησαυρῶν, ναὸν σεαυτὸν καθιέρωσας, Μάρτυς Ἀγαθόνικε, τῷ τῶν ἁπάντων Βασιλεῖ. καὶ ἐν βασάνοις νομίμως ἀγωνισάμενος, τοῦ δεινοῦ Βελίαρ καθεῖλες τὴν δύναμιν. καὶ νίκης ἄρας τρόπαιον, στεφανηφόρος ἐν ὑψίστοις Θεῷ παρίστασαι. ᾧ καὶ πρεσβεύων μὴ ἐλλίπῃς, ὑπὲρ τῶν σὲ γεραιρόντων, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν. ἦχος, ὁ αὐτός.

Παρθενικαὶ χορεῖαι σήμερον, μυστικῶς τῇ κλίνῃ τῆς Παρθένου καὶ Μητρός, κύκλῳ παρίστανται. καὶ ψυχαὶ Δικαίων περιϊπτάμεναι, τὴν Βασιλίδα γεραίρουσιν. αἱ μέν, ὡς προῖκα τὴν παρθενίαν, αὐτῇ μύρα κομίζουσαι. αἱ δέ, τὴν ἄϋλον ὑμνῳδίαν, τὰ τῆς ἀρετῆς προσάγουσαι. πρέπει γὰρ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς Βασιλίδα ταῖς Βασιλικαῖς, τῶν ἀρετῶν δορυφορεῖσθαι λαμπροφορίαις. αἷς καὶ ἡμεῖς, βίον καθαρὸν συνεισενεγκόντες, ἐξέλθωμεν πρὸς κηδείαν, τῆς ὄντως Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, αὐτὴν συμφώνως μακαρίζοντες.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία.

Εἰς τὴν α΄. στιχολ. Κάθισμα, ἦχ. δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πλατυτέρα Οὐρανῶν, ἀναδειχθεῖσα ἐπὶ γῆς, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργόν, νῦν εἰς αὐτὰ τὰ Οὐράνια ἐκ γῆς μετέστης. Δικαίων δὲ ψυχαὶ καθορῶσαί σε, Ἀγγέλων οἱ χοροὶ κατοπτεύοντες, ὡς Βασιλίδα αἴνεσιν, ἀξίως διαπαντός σοι προσάγουσι. διὸ πρέσβευε, μὴ διαλίπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. Στιχολογίαν. Ὅμοιον.

Ἀποστόλων ὁ χορός, διεσπαρμένος ἐν τῇ γῇ, συνηθροίσθη ἐν Σιών, ἵνα προπέμψῃ ἀπὸ γῆς, τὴν Θεοτόκον πρὸς τὸν Ὕψιστον, ὅνπερ ἔτεκεν. Δυνάμεις Οὐρανῶν αἱ ὑπερκόσμιαι, προέτρεχον ὁμοῦ, καὶ συνεχόρευον, πνευματικῶς κραυγάζουσαι· εὐφραίνεσθε οἱ Οὐρανοὶ προσδεχόμενοι, Θεοῦ Μητέρα, δι᾽ οὗ δεσπόζει, ὁρατὰ καὶ ἀόρατα.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς δ΄. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀγαθονίκου τοὺς πόνους μέλπειν θέμις.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, ἦχ. α΄. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Ἀγάθυνον Ἅγιε κεκακωμένην, ψυχήν μου τοῖς πάθεσιν. ἀγαθὸς γενόμενος, τοῦ ἀγαθοῦ μιμητής· καὶ λόγον δίδου τὴν σεπτήν, δοξάσαι μνήμην σου.

Γνωστὸς τῷ γινώσκοντι τὰ πάντα Μάρτυς, ἐγένου Θεόπνευστε. καὶ τὴν τούτου σάρκωσιν, Ἐθνῶν ἐνώπιον, ἐκήρυξας τὸν τῆς σαρκός, μὴ πτήξας θάνατον.

Ἀνέστησας λόγῳ σου τοὺς πεπτωκότας, καὶ τῆς Ἀναστάσεως, κοινωνοὺς ἀνέδειξας, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς αἰωνίου εὐσεβῶς, Μάρτυς πολύαθλε. Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ἐπέκεινα τὸ μέγα θαῦμα, Σεμνὴ τῆς λοχείας σου, καθορᾶται. κτίστης γάρ, ἐν ὁμοιώματι, σαρκὸς γενόμενος Χριστός, δίχα τροπῆς καὶ φυρμοῦ.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Λούππου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὑμνῶ σε Λοῦππε Μάρτυς ἠγλαϊσμένε.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α΄. ἦχ. πλ. δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Ὑμνοῦντι τὴν φαιδράν, καὶ φωσφόρον σου μνήμην, στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, γενναῖε

Ἀθλη-

Ἀθλητά, τὴν ψυχήν μου καταύγασον, λάμψεσι ταῖς ἀνεσπέροις, αὐγαζόμενος πάντοτε, καὶ τῷ θείῳ φωτὶ παριστάμενος.

Μαρτύρων ὑπελθὼν, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, ὡμολόγησας Θεὸν, ὀφθέντα ἐπὶ γῆς, καὶ τὴν φύσιν θεώσαντα, Πάνσοφε, τὴν ἀνθρωπίνην, καὶ Θεοὺς ἐξηφάνισας, τῶν Ἑλλήνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ναμάτων ζωτικῶν, πληρωθεὶς τὴν καρδίαν, ὥσπερ θεῖος ποταμὸς, τὰ ῥεύματα Σοφὲ, τῆς ἀπάτης ἐξήρανας· πίστει δὲ τὰς διανοίας, τῶν ἀνθρώπων κατήρδευσας, βλαστανούσας καρπὸν ἐπουράνιον.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος εὐπρεπὴς, ἐκ λαγόνων ἀνίσχεις, Ἰησοῦν τὸν φωτισμὸν, ἁπάντων καὶ Θεὸν ἀπαρρόγαμε, Δέσποινα, νύκτα τῆς πολυθεΐας, ἐκμειοῦντα ταῖς λάμψεσιν, ἀνεσπέροις καὶ Κόσμον φωτίζοντα.

Ὠδὴ γʹ. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ὁ ματαιόφρων ταῖς θωπείαις σε, δολερῶς συλῆσαι ἐπήλπιζεν· ἐματαιώθη δὲ αὐτοῦ, τὸ ἀλλόκοτον φρόνημα, ἑδρασμένου σου ἐν πέτρᾳ, ἀψευδοῦς Μάρτυς Πίστεως.

Ὑπερνηξάμενος τὸ πέλαγος, ἀλγεινῶν καὶ πόνων τοῦ σώματος, τῇ κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, Ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε, προσωρμίσθης πρὸς λιμένας, νοητοὺς ἀγαλλόμενος.

Ῥώμαι στρεβλώσατε τοῦ σώματος, ἐπ' ἐμὲ ἐρχέσθωσαν σήμερον. ξίφη καὶ τήγανα καὶ πῦρ, καὶ θηρία καὶ θάνατον, ὃ ποθοῦμαι ἀνεβόας, Ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατὰ φύσιν ἀπερίγραπτος, μορφωθεὶς ἐκ σοῦ τὸ ἡμέτερον, περιγραφὴν σωματικῶς, ὑπεδέξατο Δέσποινα, ἐν δυσὶν αἷς καὶ θελήσεσι, διτταῖς γνωριζόμενος.

Ἄλλος. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Στηριχθεὶς τοῦ Πνεύματος, τῇ ἀηττήτῳ δυνάμει, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Μάρτυς, ἐναπεδύσω ἀνδρικῶς, καὶ τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα κατήργησας, Λῦτε παμμακάριστε.

Ἐπιγνοὺς σε Μάρτυρα, τῶν τοῦ Χριστοῦ Παθημάτων, ὁ ἀπηνὴς διώκτης, θωπείαις σου τὸν λογισμὸν, ἐξαπατῆσαι ἤλπιζεν. ἐψεύσθη δὲ ὅμως ὁ παμπόνηρος.

Ὕδρα ὥσπερ Πνεύματι, τῷ παντουργῷ χρωμένῃ, ἀναφανὲς Τυράννων, ἐναντίον χαρμονικῶς, μέλος εὐθεῖς γνώσεως, καταθέλξας πίστει τοὺς προστρέχοντας.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας ὡς οἶδε, τῆς παρθενίας κλεῖθρα, ὦ παρεσάλευσεν Ἁγνή. ἐν ἀσαλεύτῳ πέτρᾳ δὲ, τῆς Πίστεως πάντας ἐστερέωσεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε Συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, ἦχος δʹ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐθλήσας λαμπρυνθεὶς, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, ἐξήστραψας Σοφὲ, ἰαμάτων ἀκτῖνας, καὶ σκότος ἐμείωσας, τῶν δαιμόνων ἐν χάριτι. ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, Θεομακάριστε Μάρτυς, Ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Δόξα, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, ἦχος πλ. δʹ.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ῥύπον ἀντικόνσου τῆς ψυχῆς ἐκκαθάρας, καθυπεδέξω τὴν αὐγὴν τῆς Τριάδος, καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ πάνσοφε ἐφώτισας ψυχὰς, αἴγλῃ θείων λόγων σου, Λοῦπε Μάρτυς Κυρίου. ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, μετεβέβηκας φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως δυσωπῶν, τῶν σὲ τιμώντων καὶ πίστει ὑμνούντων σε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαβίδ.

Ὠδὴ δʹ. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ὑπῆλθες τῶν Μαρτύρων, τὸ στάδιον Σοφὲ, ὅπλῳ θείας Πίστεως, λαμπρῶς πεφραγμένος. περιπλακεὶς δὲ, τῷ δυσμενεῖ κατὰ κράτος, τοῦτον ἡττήσας, καθυπέταξας ποσί σου, Μάρτυς ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Σοφίᾳ σου τῶν λόγων, καὶ ἔργων ἱερῶν, θείαις ἐπιδείξεσιν, ἐξέπληξας ἐχθροὺς, ὑπολαβόντας τὸ καρτερὸν τοῦ νοός σου, καταπαλαῖσαι, καὶ πρὸς πλάνην, καθελκύσαι, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικε.

Πυρὶ ὁλοκαυτώσας, ἀγάπης θεϊκῆς, σου τὸν νοῦν ἀοίδιμε, τὸ πῦρ τῶν δυσσεβῶν, οὐκ ἐπτοήθης. ἀλλ' ἀνάψας ὡς ἄνθραξ, τῆς ἀθεΐας, ἐνεπύρισας τὴν ὕλην, Μάρτυς ἱερὲ Ἀγαθόνικε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Νώτοις ἐπιβαίνων, Ἁγνὴ Χερουβικοῖς, σαρκωθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, σοῦ ταῖς ἀγκάλαις καθέζεται ὥσπερ βρέφος. καὶ νηπιάζει, νηπιόφρονα τὸν πάλαι, σῴζων γεγονότα Πρωτόπλαστον.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑπερβὰς τῆς ἀνθρωπίνης, ἀσθενείας μακάριε, τοὺς γεώδεις ὅρους, ἔφερες πληγὰς ῥαβδιζόμενος, ῥάβδον δυνάμεως φέρων τὸν σωτήριον παναοίδιμε, Λοῦππε Σταυρὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Πεποιθὼς καθάπερ ὄρος, ἐπὶ Κύριον ἔμεινας, ἀθλοφόρε Λοῦππε, θείᾳ συμμαχίᾳ ἀσάλευτος. τοὺς σπαραγμοὺς τῶν μελῶν σου, ὅθεν ἤνεγκας, ἀνυψούμενος, πρὸς Οὐρανὸν θείῳ ἔρωτι.

Πλήρης Πίστεως ὑπάρχων, καὶ Σοφίας καὶ χάριτος, ἀνομούντων μέσον, Λόγον τοῦ Θεοῦ ὡμολόγησας. τῶν πεμπομένων βελῶν δὲ οὐκ ἐφρόντισας, εἰργομένων δυνάμει Χριστοῦ προσεγγίσαι σοι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ καθάπερ ὄμβρος, τῆς Σοφίας ἡ Ἄβυσσος, Ἰησοῦς κατῆλθε, μόνην καθαρὰν σὲ εὑράμενος, Θεογεννῆτορ Παρθένε, καὶ κατέκλυσεν, ἀσεβείας χειμάῤῥους δεινοὺς θείᾳ χάριτι.

Ὠδὴ ζ'. Τὸ φαεινὸν ἡμῖν.

Νόμοις ἀντέθηκας τοῦ ἀλάστορος, Νόμον σωτήριον, ἐννομώτατος ὡς Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ Νομοδότου πάντων καὶ διασῴζοντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ Περιβόητος καὶ περίδοξος, Μάρτυς γενόμενος, Ἀγαθόνικος νῦν μακαρίζεται, ταῖς οὐρανίαις πάντοτε Δυνάμεσι, φαιδρῶς ἀγαλλόμενος.

Ὑπὲρ τὸ ζῆν θανεῖν ᾔρου Ἔνδοξε, ὅπως τὴν μέλλουσαν, ὡς ἀΐδιον καὶ αἰωνίζουσαν, ζωὴν κερδήσῃς. ὅθεν ξίφει τέμνοντι, κλίνεις τὸν αὐχένα σου.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὰ θαυμάσια προορώμενος, θείῳ ἐν Πνεύματι, Ἠσαΐας ἀνεκραύγαζεν· ἰδοὺ ἐν μήτρᾳ ἕξεις τὸν ἀχώρητον, σαρκούμενον Ἄχραντε.

Ἄλλος. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Μέλη δὲ ὃν ἠπείλησαν, συγκόπτειν σε ἐχθροί, ἑαυτοὺς μᾶλλον δὲ Σοφέ, θείαις προσάξεσι κατατέμνοντες, ἄσειστόν σε καὶ ἄτρωτον, κατενόουν φυλαττόμενον.

Ἀπρόσιτον πρός σε ἀρόμενος Ἔνδοξε, τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, πρὸς τὴν πέτραν τὴν ἀῤῥαγῆ. οὐδαμῶς τοῖς κύμασι Μάρτυς σεσάλευσαι, τῶν πικρῶν κολάσεων, θείᾳ ῥώμῃ δυναμούμενος.

Ῥαντισμοῖς αἱμάτων σου, πυρὰν ἀσβεστικὴν, ἐναπέσβεσας Ἀθλητά. καὶ πυρὶ τῶν ἄθλων σου, πᾶσαν κατέφλεξας, τὴν ἀπάτην Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ πυρακτούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἁγνὴν ἀγνοοῦντι, τιμήσωμεν νοΐ, καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ, ταῖς ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Μυριόλεκτον πληθὺν, Αἰθιόπων νοητῶν, καταπαλαίσας Σοφέ, ἀσθενείᾳ τῆς σαρκός, καὶ ἑνώσαι, τοῖς μυριάσι τῶν νοερῶν Λειτουργῶν.

Ἐπορεύθης ἀνδρικῶς, μαρτυρίου τὴν ὁδὸν, καὶ ἐστένωσας ὁδοὺς, τῆς κακίας Ἀθλητά· καὶ ἔφθασας, τοὺς εὐρυχώρους σκηνώσεις τῶν οὐρανίων Νοῶν.

Λαμπρυνθεὶς ὥσπερ χρυσός, τῇ χωνείᾳ τῶν δεινῶν, Παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἀγαθόνικε Σοφέ, ἐκσφράγισμα, ἐδείχθης θείοις ἀποτεθεὶς θησαυροῖς. Θεοτοκίον.

Παρθενεύεις ὡς τὸ πρίν, καὶ τεκοῦσα τὸν Χριστόν, γαλουχεῖς πᾶσι τροφήν, τὸν παρέχοντα Ἁγνή. παράδοξον, σεμνὴ τὸ θαῦμα καὶ ἀκατάληπτον.

Ἄλλος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ὑπέφερες, τῆς σαρκὸς τὰς βασάνους στεῤῥότατα, βασανίζων, ἀνομούντων φρονήματα ἄθεα, καὶ πικρῶς μαστίζων, τῶν δαιμόνων πληθὺν Ἀξιάγαστε.

Συνέστησας, καὶ ὡς χοῦν τοὺς θεοὺς κατεπάτησας, τῶν ἀθέων· σεαυτὸν δὲ ἀνέστησας ἔμψυχον, εὐσεβείας στήλην, καὶ εἰκόνα ἀνδρείας Θεόπνευστε.

Ἠγάλλετο, ἐντρυφῶν ταῖς βασάνοις ὁ ἔνδοξος, Ἀθλοφόρος, προορῶν τοὺς στεφάνους ἐν Πνεύματι, καὶ τὴν δι' αἰῶνος, ἐσομένην τοῖς Μάρτυσιν εὔκλειαν.

Θεοτοκίον.

Τεγέννηκας, ὃν Πατὴρ πρὸ αἰώνων γεγέννηκε, προανάρχως, καὶ μαστοῖς τὸν

τροφεία ἐθήλασας. ὑπὲρ νοῦν τὸ θαῦμα, ὑπὲρ λόγον Ἁγνὴ τὸ Μυστήριον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν Ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὴν κλῆσιν ἀγαθήν, κεκτημένος Θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν, ἀπεστράφης τὸ σέβας, μὴ πτήξας τὰ βάσανα, Ἀγαθόνικε ἔνδοξε. ὅθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ ἀπείληφας, σὺν τοῖς συνάθλοις ἀξίως, τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον καθικέτευε, Ἀγαθόνικε πάνσοφε, τοῦ ἀγαθῦναι τὴν κάκωσιν τῆς ἐμῆς καρδίας, δωρήσασθαι λόγον μοι, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαί σου τοὺς ἀγῶνας, οὓς ἤθλησας ὑπὲρ τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν. πῶς πανταχόθεν περιεστηκότας, οἷάπερ Μάρτυς καὶ Ποιμὴν καὶ τοὺς λύκους ἐκδιώκων, ἐποδήγεις σου τὴν ποίμνην πρὸς γῆν ἀληθείας, βοῶν ἐν παρρησίᾳ· ὡς πρόβατα ἐγνώσθημεν σφαγῆς. διὸ θνήξωμεν, ἵνα κομισώμεθα, Τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ ΚΒ΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωτικοῦ, Θεοπρεπίου, Ἀκινδύνου, καὶ Σεβηριανοῦ.

Εἰς Ἀγαθονίκου κλῆσις ἀψευδεστάτη,
Χρηστὴν βοῶσα τήνδε νίκην ἐκ ξίφους.
Ἔκτανε δευτερίῃ ξίφος εἰκάδι Ἀγαθόνικον.
Τρεῖς καρτεροῦντες μηχανήματος βίαν,
Τὰς μηχανὰς λύουσι τοῦ παμμηχάνου.
Ἐν Μάρτυσι τμηθεὶς τὸν αὐχένα ξίφει,
Σεβηριανὸς ἵπταται στεφηφόρος.
Ἰδοὺ παρ' ἡμῖν καὶ Κυρηναῖος ἄλλος.
Οὐκ ἀγγαρευθείς, ἀλλ' ἑκὼν Σταυρὸν φέρων.

Ὁ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ. συνελήφθη δὲ ὑπὸ Κόμητός τινος, ὀνομαζομένου Εὐτολμίου. ὃς ἐκ Νικομηδείας, τὴν Ποντικὴν χώραν παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ ἀναιρέσει ἀποσταλεὶς τῶν Χριστιανῶν, ἐν τῷ διαβαίνειν ἐν πλοίῳ, κατέλαβε τὸ Ἐμπόριον, τὸ λεγόμενον Κάρπην. κἀκεῖ τὸν Ἅγιον Ζωτικὸν σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ εὑρὼν τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας, τῷ διὰ Σταυροῦ θανάτῳ κατακρίνει. εἶτα ὑποστρέψας εἰς Νικομήδειαν, καὶ μαθὼν ὅτι ὁ Πρίγκιψ, διά τινος Ἀγαθονίκου ἀφιστῶντος τοὺς Ἕλληνας τῶν Εἰδώλων, καὶ προσάγοντος τῷ Χριστῷ, ἐπίστευσεν, ἀποστείλας, ἀμφοτέρους συνέλαβε. καὶ τὸν μὲν Ἅγιον Ἀγαθόνικον τύπτει σφοδρῶς· τὸν δὲ Πρίγκιπα μετὰ καὶ ἑτέρων δεσμίων Χριστιανῶν, σὺν ἅμα τῷ Ἀγαθονίκῳ, ἐπὶ τὴν Θρᾴκην ἄγει, ἔνθα διῆγεν ὁ Βασιλεύς, ἐφ' ᾧ παρ' αὐτοῦ γενέσθαι τὴν τούτων ἐξέτασιν. ἐλθὼν δὲ ἐν χωρίῳ, λεγομένῳ Ποταμῷ, ἀνεῖλε τὸν Ἅγιον Ζήνωνα, καὶ Θεοπρέπιον, καὶ Ἀκίνδυνον, καταπέλταις, μὴ δυναμένους ἤδη βαδίζειν, διὰ τὰς προγεγονυίας πληγὰς τῶν αἰκισμῶν. εἶτα γενόμενος πλησίον Χαλκηδόνος, ἀναιρεῖ τὸν Ἅγιον Σεβηριανόν, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύττοντα. ἐν δὲ τῷ Βυζαντίῳ παρίσταται αὐτῷ ὁ Ἅγιος Ἀγαθόνικος, μετὰ τῶν λοιπῶν συνδεσμίων καὶ τοῦ Πρίγκιπος. καὶ ἐξαχθεὶς ἔξω τῆς Πόλεως, τύπτεται σφοδρῶς. καὶ φθάσας τὴν Σηλυβρείαν, εἰς τόπον λεγόμενον Ἄμμους, ἔνθα ὁ Μαξιμιανὸς διῆγεν, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν μετὰ τοῦ Πρίγκιπος καὶ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν, ὅσους ὁ Κόμης ἐκ Νικομηδείας ἤγαγε. καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ τῆς μαρτυρίας στεφάνῳ κατεκοσμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνθούσης, καὶ Ἀθανασίου Ἐπισκόπου, τοῦ βαπτίσαντος αὐτήν, καὶ Χαρησίμου καὶ Νεοφύτου τῶν οἰκετῶν αὐτῆς.

Εἰς Ἀνθοῦσαν ἐκ γῆς τῆς Σελευκείας ῥόδον,
Ἀνθοῦσαν ἐδρέψαντο χεῖρες Ἀγγέλων.
Ἀθανάσιος, κἂν τεθνήξομαι ξίφει,
Καὶ ζῶσι Χριστοῦ ζῶν τετάξομαι φίλοις.
Δοῦλοι δύω τμηθέντες εὗρον οἱ δύω,
Τὴν εὐγένειαν, ἣν ἀπώλεσαν πάλαι.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ Βασιλέως, ἐκ Πόλεως Σελευκείας, Ἀντωνίου καὶ Μαρίας Θυγάτηρ, πλουσίων πάνυ, καὶ τῇ τῶν Εἰδώλων προσκειμένων θρησκείᾳ. ποθοῦσα δὲ τὸ εἰς Χριστὸν Βάπτισμα, καὶ ἐπιθυμοῦσα τὸν Ἐπίσκοπον ἰδεῖν Ἀθανάσιον, ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον κηρύττοντα, πείθει τὴν Μητέρα

αὐ-

αὐτῆς παραχεῖν αὐτῇ ζεῦγος ἡμιόνων. ἐν ᾧ ἐπιβᾶσα, ὡς πρὸς τὴν τροφὸν δῆθεν ἔφη πορεύεσθαι. παραλαβοῦσα δὲ Χαρήσιμον καὶ Νεόφυτον, εἴχετο τῆς ὁδοῦ, καὶ δὴ ὁ Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, ὑπ᾽ Ἀγγέλων ἀρθεὶς, παρέστη αὐτῇ. ὃν κατιδοῦσα, καὶ μαθοῦσα ὅς ἐστι, καθικέτευε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ προσκλιθεῖσα, τῷ Ἁγίῳ αὐτὴν σφραγίσαι Βαπτίσματι. καὶ μὴ παρόντος ὕδατος, ὁ Ἐπίσκοπος ηὔξατο, καὶ εὐθέως κάτωθεν ἀνεδόθη πηγή. καὶ δύο αὐτῇ ὤφθησαν Ἄγγελοι, ἐν εἴδει στρατιωτῶν, λευκὰς ἐσθῆτας τῇ Ἁγίᾳ προτείνοντες. βαπτίζεται οὖν αὐτὴ, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ δύο οἰκέται. καὶ παραχοῦσα τὴν πολλὴν καὶ χρυσόστατον αὐτῆς ἐσθῆτα τῷ Ἐπισκόπῳ, καὶ αἰτήσασα ταύτην δοθῆναι πτωχοῖς, καὶ ἀμφιασαμένη μετρίαν καὶ ταπεινὴν στολὴν, πρὸς τὴν τροφὸν παρεγένετο. ἡ δὲ ταύτην ἀπώσατο, τὸ τῆς ἐσθῆτος εὐτελὲς, καὶ τὴν Πίστιν τὴν εἰς Χριστὸν ὀνειδίσασα. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν Μητέρα ἀνακάμψασα, ἀνιωμένην εὗρεν αὐτὴν, ἐξιοῦσα λάθρα, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον ἀνέδραμεν Ἀθανάσιον, καὶ τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται, καὶ στολὴν περιβάλλεται τριχίνην, καὶ Σταυρὸν ἀραμένη, ἐξῆλθεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἐπὶ χρόνοις τρισὶ καὶ εἴκοσι, θηρίοις συναυλισθεῖσα, καὶ παρ᾽ αὐτῶν δεχομένη τροφὴν, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπὸ τῶν δαιμόνων ὑπομείνασα, ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο· σχηματίσασα ἑαυτὴν τῇ πέτρᾳ, ἐν ᾗ καθεύδειν εἰώθει. ὁ δὲ Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος κατεσχέθη, καὶ ἀχθεὶς πρὸς τὸν Βασιλέα Οὐαλεριανὸν, καὶ πλείσταις αἰκίαις διά τε μαστίγων καὶ ῥάβδων ἐξετασθεὶς, ἐκτέμνεται ξίφει τὴν κεφαλήν. ὡσαύτως καὶ οἱ Ἅγιοι Χαρήσιμος καὶ Νεόφυτος, εὐνοῦχοι ὄντες, καὶ πρῶτοι ἄνθρωποι τῆς μακαρίας Ἀνθούσης, καὶ σὺν αὐτῇ βαπτισθέντες ὑπὸ Ἀθανασίου Ἐπισκόπου, τῆς Κυρίας αὐτῶν ἀναχωρησάσης, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου διὰ μαρτυρίου τελειωθέντος, ἀπῆλθον πρὸς Οὐαλεριανὸν, καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ὀνομάζοντες, σιδηροδεσμίους ἀπέστειλεν αὐτοὺς Ἀπελλιανῷ τῷ Δουκί. καὶ ὁμολογήσαντες ἐναντίον αὐτοῦ τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν, ἀναρτηθέντες ξέονται μέχρι τριῶν ἡμερῶν, δι᾽ ὅλου τοῦ σώματος. εἶτα ῥάβδοις τύπτονται σφοδρῶς, εἶθ᾽ οὕτω τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Εἰρηναῖος, Ὤρ, καὶ Ὀρόψις, ξίφει τελειοῦνται.

Στ. Ξίφει τριὰς τμηθεῖσα, τρισσάτης πλάνης, Βυθῷ καλύπτει τῶν ἑαυτῆς αἱμάτων.

Ὁ Μακάριος Εἰρηναῖος Λευΐτης ὑπῆρχε τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκήρυττε παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν. διὸ συσχεθεὶς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων παρίσταται τῷ Ἄρχοντι. καὶ εὐθέως μετ᾽ Ὢρ, καὶ Ὀρόψεως ἐν πυρὶ ἀποῤῥίπτονται. παραυτίκα δὲ ὑετοῦ καταῤῥαγέντος, ἐξῆλθον ἀβλαβεῖς. εἶθ᾽ οὕτω θηρίοις ἐκδίδονται, καὶ ξύλῳ ἀναρτηθέντες, σφοδρῶς ξέονται. καὶ ἐκ πάντων τούτων ἀσινεῖς διαμείναντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Ἐπουρανίου δόξης κοινωνὸς, γενόμενος πάντα τὰ ἐν γῇ παραδραμὼν, καὶ ἐκ ψυχῆς τὸν Οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην, ἀγαπήσας Ἔνδοξε. ὅθεν τιμῶμεν τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην πιστῶς.

Ἐγκηλαπτῶν τὸ Πάθος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ βλύσαντος πᾶσι τὴν ἀπάθειαν πιστοῖς, ὑπέμεινας ὀνειδισμοὺς καὶ θλίψεις Μάρτυς, καὶ θάνατον ἄδικον, ξίφει τὴν σὴν κεφαλὴν, ἀποτμηθεὶς ἐν χαρᾷ.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐδαμῶς, ἀπείρως σέβων τὸν ἀθάνατον Θεὸν, τὸν δι᾽ ἡμᾶς νεκρὸν ὀφθέντα, καὶ τοῦ πλάνου τὴν ἰσχὺν νεκρώσαντα. ὅθεν ζωῆς ἀληθοῦς, ἔτυχες Μάρτυς Σοφέ.

Θεοτοκίον.

Θεὸς ἐκ σοῦ ἐγένετο βροτὸς, τὸ φύραμα Ἄχραντε θεώσας τῶν βροτῶν. καὶ κοινωνοὺς φύσεως θείας ἐκτελέσας, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, ἐν Γυναιξὶν ἀληθῶς εὐλογημένη Ἁγνή.

Ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Τελαμπρυσμένος καλλοναῖς, τῶν καλλοπρεπῶν παθημάτων, ἐπὶ Σταυροῦ τῷ δι᾽ ἡμᾶς, ἐνεγκόντι Παθήματα Ἔνδοξε, γεγηθὼς νῦν παρίστασαι, αὐγαζόμενος ταῖς θείαις φωτοχυσίαις.

Ἐπ' Οὐρανοῦ σοι φανερῶς, ὕδωρ ἐκχυθὲν παραδόξως, φωταγωγεῖ καὶ δυναμοῖ, τὴν ψυχήν σου βοᾶν προτρεπόμενον· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἕστησο μέσον τῶν ἐχθρῶν, πύργος ἀπερίτρεπτος ὥσπερ, ἀσαλεύμενος τὸν νοῦν, πολυτρόπων βασάνων ἀοίδιμε, Ἀθλητὰ μηχανήμασι. καταράσσων δὲ τὴν πλάνην μεγαλοφρόνως.

Θεοτοκίον.

Σὲ κάλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, μόνην ἐξελέξατο μόνος, ὁ κατοικῶν τοὺς Οὐρανούς, καὶ οἰκήσας ἐν μέσῳ σου Ἄχραντε, οὐδαμῶς παρεσάλευσε, παρθενίας σου τὰ κλεῖθρα εὐλογημένη.

ᾨδὴ ή. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ἐκ τόπου συρόμενος, εἰς τόπον Ἀθλητά, τὴν γῆν καθηγίασας, τοῖς βήμασι τοῖς σοῖς. καὶ κλίνας αὐχένα ξίφει τέμνοντι, σαρκὸς διεζεύχθης, καὶ τῷ Θεῷ ἡνώθης.

Μαστίγων παντοίων τε, βασάνων τῆς σαρκὸς, ἠλόγησας ἔρωτι, φλεγόμενος Θεοῦ. καὶ χαίρων συνήφθης τὸν ἀγῶνα καλῶς, τὸν σὸν ἐκτελέσας, ταῖς αὐτῶν μυριάσι.

Ἰσχὺς καταβέβληται, ἀσάρκου δυσμενοῦς. σαρκὸς ἀσθενείᾳ γὰρ, οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ, ἐτρέψαντο τοῦτον δυναμούμενοι, τῇ παντοδυνάμῳ, ἰσχύϊ τοῦ Δεσπότου.

Θεοτοκίον.

Σκηνήν σε καὶ τράπεζαν, καὶ θείαν κιβωτὸν, καὶ στάμνον χωρήσασαν, τὸ μάννα τῆς ζωῆς, καὶ ἅγιον ὄρος ὀνομάζομεν, Παρθένε Μαρία, ἀεὶ εὐλογημένη.

Ἄλλος. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστας βασάνους Μακάριε, τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα ὑπέκλινας, ξίφει καρατομούμενος. κεφαλὰς δὲ συγκόπτων ὡς ἂν ἐκστάσει, παρανόμων ἀνδρῶν διὰ Πίστεως.

Ἑαυτὸν πρὸς σφαγὴν ἐθελούσιον, ὡς ἀρνίον ἐκδέδωκας ἄκακον, Ἀμνὸν Θεοῦ τὸν αἴροντα, εἰκονίζων τοῦ Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, οὐκ ἐρίζοντα οὐδὲ κραυγάζοντα.

Νοσημάτων παντοίων ἀλέξημα, ἰατρεῖον ψυχῶν ἀδαπάνητον, σοῦ ἡ σορὸς γεγένηται. πρὸς Θεοῦ δὲ τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, κατεπλούτησας Λοῦπε πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Εὐλογεῖ πᾶσα Κτίσις τὸν Τόκον σου, εὐλογίας ἡμᾶς στεφανώσαντα, καὶ τὴν ἀρὰν ἐξάραντα, Παντευλόγητε μόνη δεδοξασμένη, ἡ τὸ γένος ἡμῶν χαριτώσασα.

Ὁ Εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾨδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ἐρωτικαῖς χορείαις, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ συναυλίαις Ἀθλητῶν, καὶ Ὁσίων ἀγέλαις, καὶ Προφητῶν ἀριθμηθεὶς, σοφὲ Ἀγαθόνικε γηθόμενος, σὺν αὐτοῖς τῇ Τριάδι στεφηφόρος, νῦν παρίστασαι φαιδρῶς.

Ὡς θαυμαστός σου ὁ ζῆλος, ὡς στεθρά σου ἡ Πίστις, ὡς ἀγαθὴ ἡ πρὸς Θεὸν, σοῦ πεποίθησις Μάρτυς. ὡς φωταυγής σου ἡ ζωὴ, ὡς χάριτος ἔμπλεως ὁ θάνατος, ἀθανάτου σε δόξης Ἀθλοφόρε, ἐκτελέσας κοινωνόν.

Σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, τὸ ἱερώτατον θῦμα, τῶν Ἀθλητῶν τὴν καλλονὴν, τῶν θαυμάτων τὴν βρύσιν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ τερπνὸν, Θεόφρον ἀγλάϊσμα τὸ στέργημα, τῶν πιστῶν εὐφημοῦμεν καταχρέως, Ἀγαθόνικε Σοφέ.

Ἡ Παναγία σου μνήμη, καθαγιάζουσα Κόσμον, νῦν ἐπεδήμησεν ἡμῖν, πανοίδιμε Μάρτυς· ἐν ᾗ δεόμεθα τυχεῖν, τῆς σῆς ἀντιλήψεως τιμῶντές σε, Ἀγαθόνικε πόθῳ ὡς τοῦ Λόγου, ἀγαθὸν θεράποντα.

Θεοτοκίον.

Φιλαμαρτήμονα γνώμην, καὶ ἀδιόρθωτον βίον, καὶ πλημμελήσασαν ψυχὴν, καὶ καρδίαν ῥυπῶσαν, ἔχων ὁ ἄσωτος ἐγὼ, προσπίπτω σοι Δέσποινα βοήθει μοι, καὶ διόρθωσιν δίδου πρὶν με φθάσῃ, τοῦ θανάτου ἡ τομή.

Ἄλλος. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ὤφθης ὡς πολύφωτος ἀστὴρ, τὸν Ἥλιον καταγγέλλων τοῖς καθεύδουσι, Μάρτυς ἐν σκότει ἀπωλείας. ὑφ' οὗ καταυγασθέντες ἐλέγχθησαν, ἡμέρας υἱοὶ διὰ Πίστεως, τῆς φαεστέρας ἀξιώσαντες.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ἐξέλαμψε τοῦ Ἡλίου τηλαυγέστερον, πᾶσαν τὴν γῆν

φωτα-

φωταγωγοῦσα, τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ ζόφον τῶν παθημάτων ἐξαίρουσα. Ἣν ἐτησίως ἑορτάζομεν.

Ἡ Ἄνω Σιὼν τῶν ἐκλεκτῶν, Μητρόπολις σοῦ τὸ πνεῦμα φέρει χαίρουσα. Τῶν πρωτοτόκων Ἐκκλησία, φαιδρύνεται. Πιστοὶ δὲ ἡμῶν μακαρίζουσι, αἰτούμενοι σωθῆναι πρεσβείαις σου, Λοῦππε θεόφρον παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς, Θεόνυμφε τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον· κείμενον βόθρῳ ἀπωλείας, ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταράσσουσα, τοὺς θλίβοντας τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με.

Ὠδὴ θ'.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς, νοσήματι τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. Ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἀγαθονίκου Μάρτυρος, τὴν ὑπέρφωτον μνήμην, λαμπροφανῶς τελέσωμεν· ἣν συνῆψεν ἡ χάρις, τῇ τῆς Παμάγνου Κοιμήσει. οὗτος γὰρ ὁ γενναῖος, Τυράννους μὲν κατῄσχυνεν, ἐναθλῶν στερροψύχως· τῷ δὲ Χριστῷ, χαίρων νῦν παρίσταται στεφηφόρος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν αὐτὸν εὐφημούντων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀπόστιχα. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἡ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, ηὐλόγηται Παρθένε· ἀὴρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασται τῇ ξένῃ, νόμῳ θανάτου φύσεως.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν.

Ὕμνοις σου τὸ σεπτόν, καὶ θεοδόχον Σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖοι, Ἀπόστολοι ἐβόων· ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, κηδεῦσαι τὴν τεκοῦσαν, τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως.

Τῷ αὐτῷ ΜΗΝΙ ΚΓ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

Ἡ Ἀκολουθία τούτου ἐγράφη ὄπισθεν ἐν τῇ κθ'. διὰ τὸ ἐν ταύτῃ ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτήν.

Μετὰ δὲ τὴν ϛ'. Ὠδήν, ἀναγινώσκεται τὸ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΚΓ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

Στίχ. Ὑπῆρχε Λοῦππος δοῦλος, ἐκ δὲ τοῦ ξίφους,
Ἐλεύθερος προσῆλθε τῷ Χριστῷ φίλος.
Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ πέφνε Λοῦππον φασγάνου ἀκμή.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Σιρμίου.

Στίχ. Ὑμνηθεὶς μετέσχε νεκρικῶν ὁ Σιρμίου,
Λυτρῶν χεδίων αἱμάτων ποταμίων.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ, Ἐπίσκοπος Σιρμίου. καὶ κρατηθείς, ἀπὸ τοῦ Σιρμίου ἤχθη εἰς Παιονίαν. καὶ παρέστη Πρόβῳ τῷ Ἡγεμόνι, ὁμολογῶν καὶ κηρύττων τὴν εἰς Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν Πίστιν· διὸ καὶ κατακλείεται φρουρᾷ. καὶ ἐξαχθεὶς μαστίζεται. καὶ μετὰ ταῦτα λαβὼν τὴν ἀπόφασιν, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθείς, ἐν τῷ ποταμῷ ῥίπτεται σάκκῳ. καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Λουγδούνων.

Στίχ. Ἀπάθει λιπὼν γῆν ἐκ ξίφους Εἰρηναῖος.
Ῥοπῇ γὰρ τῷ πρὸς Οὐρανοὺς πόθῳ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Μάρκου Ἀντωνίνου τοῦ Βασιλέως. ἀρχαῖος ἀνήρ, διάδοχος τῶν μακαρίων Ἀποστόλων, χρηματίσας Ἐπίσκοπος Λουγδούνων τῆς Γαλλίας. ὅς τινα βιβλία πλεῖστα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλέλοιπε, τὴν καθ' ἡμᾶς Πίστιν βεβαιῶν. ἐξ ὧν οἱ μεταγενέστεροι τὰς ἀφορμὰς τῆς ἑρμηνείας τῶν θείων Γραφῶν ἔλαβον. οὗτος μετὰ Ποθεινὸν Ἐπίσκοπον τῆς εἰρημένης Πόλεως, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντα, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας δεξάμενος, καὶ πολλοὺς λόγοις καὶ παραινέσεσιν ἐκ τῆς πλάνης τῶν Εἰδώλων ἀφαρπάσας, καὶ τῷ Χριστῷ πολλοὺς Μάρτυρας προσαγαγών, τελευταῖον καὶ αὐ-

τὸς

τοὺς ὑπὸ τῶν διωκόντων, ξίφει τελειωθεὶς στεφανοῦται.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Καλλινίκου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Καλλίνικος μείζονα ἤθελεν μείζω, πρὸς τὴν τελευτὴν οὐκ ἀηδῶς ἣν ἔχων.

Οὗτος πρότερον μὲν ἦν Πρεσβύτερος, καὶ Σκευοφύλαξ τοῦ Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν· διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετήν, προεβλήθη Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ νέου τοῦ ἐπεγγόνου Ἡρακλείου. ὃς αὐτῷ πολλὰς ἐπινοῶν θλίψεις, ἐμηνύσε ποτὲ δοῦναι εὐχὴν ἐπὶ τῇ καθαιρέσει τοῦ Ναοῦ τῆς Θεοτόκου τῶν Μητροπόλεων. ὁ δὲ Ἅγιος ἀπεκρίνατο, μὴ εἶναι εὐχὴν ἐπὶ καθαιρέσει, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ οἰκοδομῇ. ἐπιστυσάσει, γὰρ φησιν, ὁ Θεὸς τὸν Κόσμον ἐποίησεν, οὐκ ἐπὶ καταλύσει. τῶν δὲ ἀτεσαλμοσίων, προσκειμένων αὐτῷ καὶ διενοχλούντων, καὶ ἐκβιαζομένων τὸ τοῦ Βασιλέως πρόσταγμα ποιῆσαι, προσεφώνησεν ὁ μακάριος· Δόξα σοι Χριστὲ τῷ ἀνεχομένῳ πάντοτε. καὶ εὐθέως ὁ Ναὸς καθῃρέθη. τοῦ δὲ Βασιλέως, διὰ τὴν ἄμετρον ἀπαξίαν καὶ πλημμέλειαν ἐκπεσόντος τῆς Βασιλείας, καὶ τὴν ῥῖνα καὶ τὴν γλῶτταν τμηθέντος, καὶ ἐν Χερσῶνι καθ᾿ ὑπερορίαν σταλέντος, ἐκεῖθεν δὲ ἀποδράσαντος, καὶ τὴν τῶν Βουλγάρων ἀποδυναμεῖσαν ἰσχύν, καὶ τοῖς τάχεσι Κωνσταντινουπόλεως προσβαλόντος, καὶ δόλῳ πείσαντος τόν τε Πατριάρχην καὶ τὴν Σύγκλητον ἐξελθεῖν ὑποδέξασθαι αὐτόν· εἶτα καταψευσαμένου τῶν ὅρκων οὓς προέταξε, προτεθέντος τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ τῶν πανσέπτων Εὐαγγελίων, καὶ τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν τούτου εἴσελευσιν, πάσης τῆς Πόλεως φόνων ἐμπλησθείσης, συνηρπάγη ὑπὸ τῶν δορυφόρων αὐτοῦ ὁ μακάριος Καλλίνικος, καὶ ὑπερωρίσθη ἐν Ῥώμῃ. ὑποδείξαντος αὐτῷ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, τὴν τμηθεῖσαν γλῶτταν, καὶ τὴν ῥῖνα, καὶ συνωμοσίας κατηγορήσαντος, ὧν οὐδενὸς μετεῖχεν ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος καὶ μέγας Ἀρχιερεύς. ἀπαχθεὶς δὲ ἐν Ῥώμῃ, εἴς τινι θεμελίῳ τοίχου ἐμβάλλεται, καὶ ἐπιχρίεται ἔξωθεν· τοῦτο γὰρ ὁ Τύραννος ἐκέλευσε. μετὰ οὖν τεσσαράκοντα ἡμέρας, περιαιρεθέντος τοῦ χρίσματος, ἔτι ζῶν καὶ ἐμπνέων εὑρέθη, καὶ μετὰ τέσσαρας ἡμέρας πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ κατετέθη ἐν τῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, καθὼς τῷ τηνικαῦτα Πάπᾳ τῆς Πόλεως Ῥώμης οἱ Ἀπόστολοι διωρίσαντο.

Οἱ Ἅγιοι τεσσαράκοντα ὀκτὼ Μάρτυρες, οἱ ἐν Θρᾴκῃ, ξίφει τελειοῦνται.

...νεγκε τετραπλῆ Μαρτύρων δεκὰς ξίφος,
...χουσα καὶ συνάθλον ἁπλῆν ὀκτάδα.
...αῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

...οῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, Μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Κύριε ἐκέκραξα,

...τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς Εὐτυχὲς μακάριε, μαθητευθεὶς ἱερῶς, τῷ τοῦ Λόγου στεπτῷ Μαθητῇ, Θεολόγῳ Κήρυκι, πρὸς αὐτοῦ πᾶσαν μύησιν, ἱερωτάτην ἤδη μεμύησαι· καὶ φῶς ὡράθης, φωτίζων χάριτι, πᾶσαν διάνοιαν, ταῖς θεολογίαις σου ταῖς ἱεραῖς. ὅθεν τὴν ἁγίαν σου, μνήμην γεραίρομεν.

Πλάνης καθεῖλες ὀχύρωμα, ἀναμοχλεύσας στεῤῥᾶς, καρτερίας Πανόλβιε, καὶ δεσμὰ ὑπενεγκὼν, καὶ ἀοίδιμον θάνατον. ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, χοροῖς Μαρτύρων Ἀγγέλων τάξεσι, συναυλιζόμενος, καὶ μεθέξει κρείττονι θεοπρεπῶς, κάλλιστα θεώμενος, καὶ τελεώτατα.

ἘΝ τῇ φρουρᾷ κεκλεισμένος ὤν, ἄρτον ἐδέξω ζωῆς, οὐρανόθεν Ἀοίδιμε. ἐμβληθεὶς εἰς φλόγα δὲ, ἀδιάφλεκτος ἔμεινας πληγὰς ὑπέστης, δεινῶς ξεόμενος. ὁρμὰς θηρίων, εὐχαῖς ἐπράϋνας. ξίφει τὴν κάραν σου, ἀπετμήθης αἵματι πρὸς Οὐρανὸν, ἀνακομιζόμενος ὡς θείῳ αἵματι.

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνοὺς, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ τὸ πλῆθος, τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἁγνὴ, τῆς φοβερᾶς με, ῥῦσαι κολάσεως, καὶ

κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρά, ἡ διαιωνίζουσα καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ὅμοιον.

Ἥλιος Τέκνον ἠμαύρωται, καὶ ἡ Σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, γνοφερῶς μετέβαλε. γῆ κλονεῖται καὶ ῥήγνυται, τὸ τοῦ Ναοῦ σου, δὴ καταπέτασμα. κἀγὼ πῶς Τέκνον, οὐ διαῤῥήξομαι, σπλάγχνα καὶ ὄμματα; παρειὰς γλυκύτατε καταξαίνω, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα Σῶτερ μου.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Εὐτυχές. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὴν Εὐτυχοῦς μέλψωμεν ἔνθεον χάριν. Ἰωσήφ.

ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων σύσκηνος ἀποδεικνύμενος, καὶ θείκῆς αἴγλης, πάντοτε πληρούμενος, τοὺς τὴν σεπτήν σου σήμερον, ἑορτὴν ἐκτελοῦντας, φωτὸς μετόχους ἀνάδειξον, Μάρτυς Εὐτυχὲς ἀξιάγαστε.

Ἠγαπημένῳ Μαθητῇ μακάριε, μαθητευθεὶς εὐσεβῶς, καὶ τοὺς αὐτοῦ τρόπους, ἄγαν μιμησάμενος, τὸν Κύριον ἠγάπησας, τοὺς αὐτοῦ θείους Νόμους, πληρώσας καὶ τὰ Παθήματα, τούτου Εὐτυχὲς μιμησάμενος.

Νόμῳ τῷ θείῳ εὐσεβῶς πειθόμενος, σάρκα ἀνεκρώσας, ἀσκητικοῖς πόνοις, Κόσμου μακρυνόμενος, καὶ ὄρεσιν ἀοίδιμε, διαιτώμενος Μάρτυς, καὶ τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ θεοειδὴς γνωριζόμενος.

Ἐν σοὶ Παρθένε τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μου, ἁμαρτιῶν ῥῦσαι, ὅλον με ἀπολλύμενον· καὶ καθαρὸν ἀπέργασαι, τῷ Υἱῷ σου ἀρέσκως, εὐαρεστοῦντα καὶ πράττοντα, τοῦτο τὸ πανάγιον θέλημα.

Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Ὑπεραστράπτοντι φωτὶ κηρύγματος τοῦ πανσόφου, ὥσπερ Ἥλιον ἀράμενος Παῦλον, συμπεπόρευσαι αὐτῷ, ἀστὴρ καθάπερ μέγιστος, φωταγωγῶν καρδίας, μάκαρ Θεόφρον ἐν Πνεύματι.

Τῶν Θεολόγων ἡ κρηπίς, τῶν Μαθητῶν ἡ ἀκρότης, Ἰωάννης ὁ στερέμνιος φίλος, τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ γῆς, ἐνθέως μεθιστάμενος, σοὶ τοῦ Θεοῦ τὴν ποίμνην, Μάκαρ ποιμαίνειν παρέθετο.

Ὑπερκαλλὴς καὶ φωταυγής, καὶ πλήρης Πνεύματος θείου, τῷ δικάζοντι ἀνόμως παρέστης, διελέγχων τὴν αὐτοῦ, δυσσέβειαν Πανόλβιε, κηρύττων τοῦ Χριστοῦ τὴν θείαν, ὁμολογῶν ἐνανθρώπησιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ μόνη τὴν χαράν, ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα. χαῖρε ἅρμα καὶ νεφέλη τοῦ Λόγου, χαῖρε θρόνε τοῦ Θεοῦ, Παρθένε ἀπειρόγαμε. χαῖρε Ὁσίων δόξα. χαῖρε Μαρτύρων στεφάνωμα.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς, τοὺς Οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον. ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Θείας Πίστεως ὁμολογία.

Φέγγος ἤστραψας θεογνωσίας, σκότος ἔλυσας πολυθεΐας, μαρτυρικῶς ἐκπλέσας τὸν δρόμον σου, καὶ ἰαμάτων πηγάζων χαρίσματα, τῶν προσιόντων καθαίρεις νοσήματα. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πανάγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα. τὸν ὑπὲρ πάντας, ἐμὲ δὲ γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβείαις σου, τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Σῶμα Χριστὲ, Κύριος.

ΟΛος καὶ, ἀποδημῶν πρὸς τὸν Κύριον, οὐκ ᾔσθανε, πάντοθεν τυπτόμενος, ϗ σπαραττόμενος χαλεπῶς. οἷα δὲ δῶδες, θυμίαμα ἐξήγαγες, ὀσμῆς τοὺς παρεςῶτας, ἀπεπλήρωσας θείας, ἐνεργείᾳ Θεόφρον τοῦ Πνεύματος.

ΥΠὸ Θεοῦ, Μάρτυς Θεόφρον φρουρούμενος, ἐν φρουρᾷ τε, δέσμιος καθήμενος, ἄρτον οὐράνιον ὁρατῶς, χαίρων ὑπεδέξω, Θεοῦ σε παραθαρρύνοντος, τοῦ μόνου Ἀθλοθέτου, Εὐτυχὲς Ἀθλοφόρε· οὗ τὸ Πάθος τὸ θεῖον ἐζήλωσας.

ΣΟῦ τὸ σεπτὸν, ςόμα ἀνοίξας ἐν Πνεύματι, πρὸ βημάτων, Πάνσοφε ἱςάμενος, δικαςικῶν τὴν ἀληθινὴν, Πίςιν τῆς Τριάδος, ἐτράνωσας ἐμφανέςατα. Εἰδώλων δὲ τὴν πλάνην, ἐςηλίτευσας Μάκαρ, ϗ Τυράννων ἀθέων φρονήματα.

ΜΕτὰ πολλὰς, ἄλλας αἰκίας τοῦ σώματος, θείῳ πόθῳ, μάκαρ πυρπολούμενος, τὴν ἐξαφθεῖσαν φλόγα πυρὸς, χαίρων ὑπεισῆλθες, ἀποτομίᾳ δικάζοντος. ἐφλέχθης δὲ οὐδ' ὅλως. ἡ γὰρ θεία σε δρόσος, Εὐτυχὲς οὐρανόθεν ἐδρόσιζε.

ΕΝ Γυναιξὶ, μόνη Παρθένος διέμεινας, ϗ πρὸ τόκου, ϗ μετὰ τὴν γέννησιν. Θεὸς γὰρ ἦν ὁ καινοτομῶν, φύσεις ὑπὲρ λόγον, ἐκ σοῦ ἀῤῥήτως σαρκούμενος, ὁ ἄνω πρὸ αἰώνων, ϗ ἐν γῇ εἰς τὰ τέλη, γεννηθεὶς τῶν αἰώνων Πανάμωμε.

Ἵνα τί με ἀπώσω.

ΤΟ ὄγκον θεῖον πλουτήσας, ἅπασι τοῖς χρήζουσι μάκαρ μετέδωκας. ϗ Χριστοῦ τὴν ποίμνην, Ἱερεὺς δεδειγμένος ἐποίμανας, νουθετῶν διδάσκων, καθοδηγῶν πρὸς σωτηρίαν, Εὐτυχὲς Ἀθλοφόρε πολύαθλε.

ΤΥχολέτειρα πλάνην, ἀθεΐα Θείου Πνεύματος ἀποταξάμενος, τῷ Χριςῷ προσῆλθες, ϗ πλῆθυν τούτῳ Μάρτυς προσήγαγες, σῳζομένων πίςει, σοῦ ταῖς σεπταῖς θηγορίαις, Εὐτυχὲς Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

ΩΣ ὡραῖοι οἱ πόδες, σοῦ μακαριώτατε τρίβον φθάσαντες, μαρτυρίου θείου, ϗ ἐν τούτῳ καλῶς βηματίσαντες. ϗ πρὸς πλάτος μέγα, τῆς οὐρανίου Βασιλείας, καταντήσαντες Μάρτυς ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

ΜΗτροπάρθενε Κόρη, ἡ τὸν ἀπερίληπτον Λόγον κυήσασα, τῶν Ἀγγέλων δόξα, ϗ δαιμόνων τὸ τραῦμα Θεόνυμφε, τὴν ἐμὴν καρδίαν, τραυματισθεῖσαν ἁμαρτίαις, θεραπείας ἐνθέου ἀξίωσον.

Γλάσθητί μοι Σωτήρ.

ΕΦέσῳ κατηχηθεὶς, τῆς ἐν Χριςῷ τελειώσεως, ἐξ Ἐφεσίων Σοφὲ, δεσμώτης ἐξώρμησας, ϗ πρὸς τὴν Πατρίδα σου, Σεβαςὴν τοῖς ἄθλοις, ἐγκοσμούμενος κατέπαυσας.

ΝΑὸς ὑπάρχων Θεοῦ, ὡραῖος ϗ καθαρώτατος, Ναοὺς Εἰδώλων αἰσχροὺς, κατέςρεψας χάριτι. ϗ πρὸς ἐπουράνιον, Ναὸν ἀνελήφθης, Εὐτυχὲς Θεῷ παρίςασθαι.

ΕΝίκυσέ σε ὁδῷ, βαδίζοντι θεῖος Ἄγγελος, προλέγων σοι ἐμφανῶς, τὸ μέλλον τρανώτατα, Εὐτυχὲς πανόλβιε, ἰσαγγέλῳ ὄντι, ϗ σαρκὸς ἔξω ἐν Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

ΝΟός μου τὰς ἐκτροπὰς, ϗ τῆς ψυχῆς τὰ κινήματα, τὰ ἐμπαθῆ ϗ δεινὰ, Παρθένε διόρθωσον ϗ σῶσόν με φύλαξον, ἐκ τῶν καθ' ἑκάςην, ἀφειδῶς ἐπεμβαινόντων μοι.

Γλάσθητί μοι Σωτήρ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐτυχοῦς Μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ϗ τοῦ Ἁγίου Ἀποςόλου Παύλου.

Εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμάκαρ, θείας τετυχὼς Εὐτυχὲς κληρουχίας.
Εἰκάδι Εὐτύχ' ἀμφεκάλυψε λίθος μετὰ πρώτην.

ΟΥτος χάριτος Θεοῦ πλησθεὶς, ϗ τῷ Ἁγίῳ Ἀποςόλῳ Παύλῳ φοιτήσας, ϗ τομῶς πρὸς τὸ κήρυγμα χωρήσας, ϗ Ναοὺς τῶν Εἰδώλων καταςρεψάμενος, δεσμὰ, ϗ μάςιγας ὑπομείνη, ϗ συχνὸν χρόνον τῇ φυλακῇ προσκακοπαθεῖ· ἐν ᾗ ἄρτον ἐξ Οὐρανοῦ δέχεται. ϗ φλογὶ πυρὸς ἀποῤῥίπτεται, ϗ θηρίοις εἰς βορὰν δίδοται, ὧν εἷς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθεγξάμενος, πάντας ἐξέπληξε. πάντων δὲ ἀνώτερος γενόμενος. τὴν ἰδίαν Πατρίδα Σεβαςὴν καταλαμβάνει, θείου Ἀγγέλου προτορεύοντος ϗ ἐνισχύοντος αὐτόν. ἐν ᾗ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τατίωνος.

Ὁλκῷ μετρήσας πολλὰ πολλὰ γῆς πλέθρα,
Δέμας λάβοις ἄμετρα πλέθρα Τατίων.

Οὗτος ἦν ἐκ τοῦ Καντινέου, τοῦ ὑπὸ Κλαυδιούπολιν τὴν Μητρόπολιν, Ἐπαρχίας τῆς Ὀνοριάδος. συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν σέβεσθαι, παρέστη ἐν Κλαυδίου Πόλει Οὐρβανῷ τῷ Ἡγεμόνι. ἐρωτηθεὶς δὲ, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, τίθεται ἐν φρουρᾷ. ϗ αὖθις ἐρωτηθεὶς, ἐπεὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἐπέμενεν ἐν τῇ Πίστει, τύπτεται ξύλοις, ϗ ξέεται σιδήροις. εἶτα αὖθις φθάσας τὴν πύλην τῆς Πόλεως, ϗ σφραγισάμενος, ϗ φωνῆς ἄνωθεν ἐπακούσας εὐαγγελιζομένης αὐτῷ τὰ ἀποκείμενα ἀγαθὰ, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν ϗ Ὁμολογητοῦ Γεωργίου τοῦ Λιμνιώτου.

Κοινῷ πλάστῃ τῶν Γεώργιος τῷ τέλει,
Σημεῖον ἄθλου ῥῖνα τμηθεῖσαν φέρει.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, τὴν ἀσκητικὴν ἀγωγὴν, ἐν τοῖς κατὰ τὸν Ὄλυμπον ὄρεσι ποιησάμενος, ϗ πολλοὺς ἀγῶνας ἐνδειξάμενος, ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου τὰς ἱερὰς Εἰκόνας κατακλῶντος, ϗ τῶν Ἁγίων τὰ λείψανα καταχωννύντος, παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, ϗ τὴν τοῦ Τυράννου διελέγξας ἀσέβειαν ϗ ἀθεότητα, ϗ τὴν ἀληθῆ Πίστιν ἀνακηρύξας, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ. ϗ γὰρ, ὡς φασὶν, ἐτῶν ἦν ἐννενήκοντα πέντε. πολλὰς ϗ πολυτρόπους βασάνων ὑπομείνας ἰδέας, ἔσχατον δὲ τὴν ῥῖνα τμηθεὶς, ϗ τὴν κεφαλὴν καταφλεχθεὶς, εὐχαριστῶν καὶ προσευχόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Θεοῦ συγκατάβασιν.

Θεοῦ ἐπινεύσει, τὸ πῦρ ἐσβέσθη τὸ εἰς ἀπώλειαν, ἐξαφθέν σοι Θεόφρον. ἐξ Οὐρανοῦ γὰρ βροντὴ ἠχέετο, ϗ χιονώδεις σταγόνες ἐπέμποντο, τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτὸν κατακαλύπτουσαι.

Εὐτόνως ξεόμενος, εὐώδη μύρα Μάρτυς ἀπέπεμψας. εἰς ὀσμὴν παθημάτων, τοῦ κενωθέντος ϗ γὰρ ἐπέδραμες, Λόγου ϗ Κτίστου, πρὸς ὃν ἀνεκραύγαζες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Βίος σου ἄμωμος, ἡ μαρτυρία Σοφὲ πανθαύμαστος, ϗ σωτήριος πᾶσι, τοῖς προσιοῦσι τῇ τῶν λειψάνων σου, ἁγίᾳ θήκῃ ἰάσεις πηγάζουσα, ϗ μολυσμοὺς τῶν παθῶν πολλοὺς ἐξαίρουσα.

Νοήσαντες πόῤῥωθεν, σεπτοὶ Προφῆται τοῦ Μυστηρίου σου, τὸ ἀπόῤῥητον βάθος, ποικιλοτρόπως τοῦτο ἐτρανώσαν, τὴν σὴν λοχείαν Παρθένε κραυγάζοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

Χεῖρας πετάσας Ἔνδοξε, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. μέσον τοῦ πεδίου, προσπαλαίων λέουσιν, ἀπήμαντος ἔμεινας, ὡς ὁ Προφήτης πρὶν Δανιὴλ, Ἄγγελον τε, περιφρουροῦντά σε ἔχων, καὶ μέλπων αἰσιοδόξως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἠλογωμένος βλέπων σε, ὑπ᾽ ἀνόμων κειρόμενον, θὴρ ὁ πρὸς τὴν σὴν, ἐντρεπισθεὶς ἀπώλειαν, τρανῶς ἀποφθέγγεται, παντοδυνάμῳ νεύματι. ϗ τὰ μεγαλεῖα, τοῦ Σωτῆρος κηρύττει, ἐκπλήττων τοὺς βοῶντας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥώμῃ Θεοῦ καὶ χάριτι, τὸν ἀγῶνα τὸν μέγιστον, Μάρτυς διανύσας, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῆς νίκης γηθόμενος. καὶ τοῖς χοροῖς ἠρίθμησαι, πάντων Ἀποστόλων, καὶ Ἁγίων Μαρτύρων. μεθ᾽ ὧν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἴχνηλατῶν Πανεύφημε, τοῦ Χριστοῦ τὰ Παθήματα, ἤθλησας νομίμως, ὡς Χριστοῦ διάκονος, καὶ χλαῖναν ἐφοίνιξας μαρτυρικοῦ ἐξ αἵματος. ἥνπερ στολισθεὶς, βασιλικῶς εἰς τὰ ἄνω, Βασίλεια μετέστης, τῷ Δεσπότῃ κραυγάζων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένην δήγματι, τὴν ψυχήν μου τοῦ ὄφεως, μόνη προφανῶς, ἡ τὴν ζωὴν κυήσασα, Παναμώμε ζώωσον. καὶ ἐνεργεῖν εὐόδωσον, τὰ τοῦ δι᾽ ἡμᾶς, ἐκ σοῦ τεχθέντος Παρθένε, θελήματα βοῶσα·

Ἱε-

Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

[illegible]

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων.

Ὠδὴ θʹ. Ἔξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τ Ἀσῆς ἀναβλύζων παντοδαπᾶς καὶ νοσήματα παύης βαρύτατα, πρὸς τὸ Χριστοῦ, χάριν κομισάμενος ἀληθῆ, καλῶς ἀγωνισάμενος, καὶ καταπαλαίσας τοὺς δυσμενεῖς, Θεόφρον Ἀθλοφόρε, Ἀγγέλων συμπολίτα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Ὡραῖος τοῖς ἀγῶσιν ἀποφανθεὶς, πρὸς ὡραίας νυμφῶνας ἐσκήνωσας, ἀποτμηθεὶς, ξίφει τὴν ἁγίαν σου κεφαλὴν ἣν Ἰησοῦς κατέστεψε, νίκης διαδήματι εὐπρεπεῖ· φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, κραταίωμα καὶ κλέος, τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε.

Συντέτριφας τὸ κράτος τοῦ πονηροῦ, Εὐτυχὲς Ἀθλοφόρε πανεύφημε, καὶ κατ' αὐτοῦ, τρόπαιον ἔστησας νεανικῶς. καὶ νικητὴς πανίερος, ἤδη χρηματίζεις ἐν Οὐρανοῖς, τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, πολλὴν σὺν παρρησίᾳ, λελαμπρυσμένος παριστάμενος.

Ἡ Μνήμη σου ἡ θεία καὶ φωταυγὴς, ὑπὲρ Ἥλιον πᾶσιν ἐξέλαμψε, φωτιστικαῖς λάμψεσι φωτίζουσα τοὺς πιστοὺς, καὶ εὐσεβῶς ἑκάστοτε, ταύτην ἑορτάζοντας Εὐτυχές· ὃν καὶ σε δυσωποῦμεν, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσφωνοῦμεν τοῦ Γαβριήλ. Χαῖρε γῆ ἐκλεκτή. Χαῖρε τράπεζα, χρυσοειδής. Χαῖρε τῶν ἀνθρώπων καταφυγή. Χαῖρε Μαρτύρων καύχημα. Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρμονὴ, Ἁγία Θεοτόκε, κραταίωμα τῶν πιστῶν, εἰλικρινῶς μακαριζόντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, [illegible] καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΗΜΕΡΑ ΚΕʹ.

Ἡ Ἐπάνοδος τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου· καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Κύριε ἐκέκραξα, [illegible] ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὁν πολύφωτον Ἥλιον, τὸν Ἀστέρα τὸν ἄδυτον, Οὐρανὸν τὸν ἔμψυχον διηγούμενον, δόξαν Θεοῦ τὴν σωτήριον, τὸ ἔνθεον κήρυγμα, τὸν φωστῆρα τῶν Ἐθνῶν, Ποταμὸν τὸν προχέοντα, ῥεῖθρα γνώσεως, καὶ ἀρδεύοντα πάντων τὰς καρδίας, μακαρίσωμεν γνησίως, Βαρθολομαῖον τὸν ἔνδοξον.

Ὑπὲρ αἴσθησιν ἔφθησαν, ἐν θαλάσσῃ Ἀπόστολε, ὑπὲρ τὸν ἀνθρώπινον φανερούμενα. ἀποῤῥιφὰς γὰρ σὺν Λάρνακι, πρὸς Δύσιν ἐξέδραμες, ἐξ Ἑῴας εὐκλεῶν, ἑπομένων Μαρτύρων σοι, ἐκ πέλαγος [illegible], καὶ τιμὴν ποιουμένων ἐπιδόσει, τοῦ Δεσπότου τῶν ἁπάντων, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Τὴν Νῆσον ἐπιβάσει, θαυμασίως ἡγίασας, καὶ πρὸς Νῆσον ἔφθασας τῆς Λιπάρεως, μύρα πηγάζων ἀοίδιμε, καὶ πάθη ἀνίατα, θεραπεύων καὶ σωτὴρ, τῶν ἑκάστοτε γενόμενος, καὶ προσφύγιον, καὶ προστάτης καὶ ῥύστης πρὸς τὸν πάντων, Βασιλέα καὶ Σωτῆρα, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Ἕτερα, τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου. [illegible] ἔδωκας σημείωσιν.

Ἱεραρχικῶς τρισυπόστατον, ἀνακηρύττων Θεότητα, τὴν πολύθεον θάλασσαν, Ἐθνῶν διεπέρασας, καὶ γαληνοτάτους, Μάκαρ πρὸς λιμένας, τοὺς νηχομένους τῷ βυθῷ, τῆς ἀθεΐας σὺ ἐγκαθώρμισας. ἐντεῦθεν τὴν οὐράνιον, ἀντιμισθίαν ἀπείληφας, δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θείαις ἀναλάμψεσι, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, ὡς ἀκτὶς συμπεπόρευσαι, Ἡλίῳ φωτίζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα Παύλῳ θείῳ Τίτε· καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπήλλαξας. διό σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱεράρχην θεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἔνθεον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Κρήτης ἐξορμώμενος, καὶ ἐν αὐτῇ ἀφικόμενος, ἀῤῥαγὴς ὡς θεμέλιος, ἐν ᾗ ἐστερέωτο, ὀρθοτάτῃ Πίστει, τῇ οἰκοδομίᾳ ἐπῳκοδόμησε πιστοὺς, τῆς οὐρανίου θείας δυνάμεως, ὁ Τίτος ὁ μακάριος, ὁ τῆς Πατρίδος πρωτόθρονος, ὁ τοῦ Παύλου συνέκδημος, τῶν πιστῶν ἡ παράκλησις.

Δόξα, Ἦχος [illegible]

Ἔστησας ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημα, πολυχρόνιος νεκρὸς, καὶ τὴν τρίβον σου ἐν

ὕδασι πολλοῖς, Βαρθολομαῖε πανεύφημε, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενος. Δίκαιοι γὰρ εἰς αἰῶνα ζῶσι, προνοίᾳ τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

εοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις Πάθος ἐπονείδιστον;

Ὡς τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους, Παύλου Θεοκήρυκος φοιτητὴς γενόμενος, καὶ μυηθεὶς τὰ θεῖα παρ' αὐτοῦ διδάγματα, εἰς τὰ Ἔθνη πρὸς Πίστιν ἀπεστάλης, ἐπιστρέφειν καὶ φωτίζειν, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. ὅθεν εἰς τὰ πέρατα διέδραμες Ἀπόστολε Τίτε, εὐαγγελιζόμενος πᾶσι τὸν σαρκωθέντα Θεόν. ὃν καθικέτευε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν σεβάσμιον μνήμην σου.

Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, ἱκέτευε ὃν ἔτεκες, οἰκτειρῆσαι, τὴν ἀθλίαν μου ψυχήν, καὶ τῇ μερίδι τάξαι, τῶν ἐκλεκτῶν ἐν ὥρᾳ, τῆς δίκης ἄκρᾳ ἀγαθότητι.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ Κυήσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, Μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνῄσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπόστολε Ἅγιε Βαρθολομαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

μνοις γεραίρω τὸν καλόν μου προστάτην.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὑπέρτιμον λίθον σε, ζωῆς ἡ πέτρα συνέθηκεν, ἐν ᾧ ᾠκοδομήσατο, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, Βαρθολομαῖε, Ἀπόστολε Θεόπτα. ὅθεν σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Μεγάλως μυσταγωγεῖσαι, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, Σοφίαν δραξάμενος, τὴν ἐνυπόστατον, ἀπεμώρανας, Ἑλλήνων τὴν σοφίαν, σοφίσας τὰ πέρατα, θείοις διδάγμασι.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένηται, ταῖς θείαις προστάξεσι κατατεθόμενος· καὶ ὡς Ἥλιος, πρὸς Δύσιν ἐξ Ἑῴας, Ἀπόστολε ἔφθασας, καταφωτίζων αὐτήν.

Ὁ Πλήρης κεχώρηται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται, ἐκ Κόρης Θεόπαιδος ἀποτικτόμενος· ὃν ἐκήρυξας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει δέ, Θεομακάριστε.

αὔλου μαθητὴν Τίτον ὑμνῶ προφρόνως.

Παντοίοις χαρίσμασι, καταπλουτίσασα χάρις σε, τοῦ Πνεύματος Κήρυκα, θεῖον Ἀπόστολον, εἰς τὰ πέρατα, κηρύττοντα ἐκπέμπει, τοῦ Λόγου τὴν Σάρκωσιν, Τίτε ἀοίδιμε.

Αὐγὴν θείας χάριτος, ἀποδεδεγμένος ἐξήστραψας, ὡς Ἥλιος πάνσοφε ταῖς ἐν τῷ σκότει ψυχαῖς· ἃς ἐφώτισας, ἐξαίρων ἁμαρτίας, δουλείας λυτρούμενος, πλάνης μακάριε.

Ὑπάρχων ἀνάπλεως, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ὁ Παῦλος ὁ πάνσοφος σὲ προχειρίζεται, καὶ Διάκονον, καὶ θεῖον Ὑποφήτην, καὶ Πίστεως Κήρυκα, Τίτε θεσπέσιε.

Λυτρούμενος ἔλαμψε σοῦ ἐκ νηδύος ὁ Κύριος, τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, πλάνης Θεόνυμφε. ὃν ἱκέτευε, καὶ πάντοτε δυσώπει, σωθῆναι τοὺς πίστει σε, Κόρη γεραίροντας.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἰσχυρὰν παράκλησίν σε εὗρον, καὶ φῶς, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγήν, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, οἱ πλάνῃ συνεχόμενοι, καὶ ἀθεΐας ζόφωσιν, φρενοβλαβῶς περικείμενοι.

Στόμα γεγονὼς Θεοῦ τοῦ Λόγου, ἐκ στόματος λύκου νοητοῦ, Λαὸς ἐρρύσω ἔνδοξε, προσαγαγὼν τῷ Κτίσαντι, διὰ λουτροῦ Βαπτίσματος, Βαρθολομαῖε ἀοίδιμε.

Τῇ λώστῃ σου πυρίνῃ καταφλέξας, τῆς πλάνης τὴν ὕλην τὴν πικράν, κεχερσωμένας Πάνσοφε, καρδίας κατανεώσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, νοήματα παρεσκεύασας.

Θεο-

Ἐκ σοῦ ὑπὲρ λόγον Θεὸς Λόγος, τεχθῆναι εὐδόκησε σαρκὶ, Παρθενομῆτορ ἁγνὴ, Μαθητὴν ἐκλεξάμενος, καὶ ὑπηρέτην γνήσιον, Βαρθολομαῖον τὸν εὔδοξον.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, μωρανθείσῃ αὐτῇ τοὺς προσέχοντας, ἀλλὰ γνώσει ἀληθεῖ, τὴν ἀγνωσίαν Μακάριε, ψυχῶν ἀπεδίωξας, τῶν προστρεχόντων σοι.

Ὑλομανοῦσαν, ἀθείας ἀκάνθαις τὴν ἄρουραν, παγκληρίας τῶν Ἐθνῶν, δρεπάνῃ θείᾳ ἐκάθηρας, γνώσεως τὰ σπέρματα, καταβαλλόμενος.

Ἣν ἐκρύπτον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις Θεότητα, ἀπεδίωξας ἀχλὺν, πολυθείας Μακάριε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἄγων τὰ πέρατα.

Ὑψηλοτέραν, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς Κτίσεως, ἀνωτέραν ὁ ἐκ σοῦ, σαρκὶ τεχθεὶς σὲ εἰργάσατο. ὅθεν σε Δέσποιναν, πάντων γεραίρομεν.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ. οὐ γάρ ἐστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Τὸν πτοφοῦντα Σωτῆρα.

Ἡ κάθοδος τῶν σῶν, πανάγιων λειψάνων, ὑπόθεσις ἡμῖν, ἑορτῆς φαιδροτάτης, πανεύφημε γέγονε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε. ἣν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σὲ τὸν ἄδυτον, Βαρθολομαῖε λαμπτῆρα, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Τὴν Σοφίαν.

Ὥσπερ ἀστρον Ἡλίῳ συμπορευθεὶς, πανοίδιμε Τίτε Παύλῳ σαφῶς, τὴν γῆν ἐφωτίσατε, καὶ τὸ σκότος ἐλύσατε. ἐν Κρητῶν δὲ Νήσῳ, εἰσδύσας μακάριε, διαθανάτου πᾶσιν, ἀδύτους κατέλιπες, ὡς ἀκτῖνας Θεόφρον, τοὺς πόνους καὶ λόγους σου. ὑφ' ὧν ἐλλαμπόμενοι, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλικὴ, κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμὺς ἁλουργόχροε, περικαλλὲς ἱερὸν τέμενος, ἀστραπηφόρον ἅρμα, λυχνία πολύφωτε. χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, Θεοκόσμητον σκήνωμα. χαῖρε εὔδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. χαῖρε μόνη ψυχῆς μου διάσωσμα.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ῥῆσις πέρας εἴληφε προφητική. φῶς γὰρ εἰς Ἐθνῶν περιεποίησιν, ὁ Θεηγόρος, ἐπορεύθη Μαθητὴς, καταφωτίζων ἅπαντα, τὰ τῆς Οἰκουμένης πληρώματα.

Αἴγλῃ φωτιζόμενος θεαρχικῇ, θέαν κατὰ μέθεξιν δεύτερον, φῶς καθωράθης, λειτουργήσας προφανῶς, τῷ δι' ἡμᾶς παχύτητι, σώματος φανέντι Ἀπόστολε.

Ἵνα διαβάσειεν ἁγιασθῇ, θάλασσα λιθίνῃ ἐν λάρνακι, ταύτῃ ἐπέβης, ἐξ Ἑῴας πρὸς Δυσμὰς, τοῖς θαυμασίοις κινήσας σου, ὦ Βαρθολομαῖε ποιούμενος.

Ὡς τὸν ἀνερμήνευτον ὑπερβολῇ, πλοῦτον εὐσπλαγχνίας κτήσασα, ἀνεπιμελῶς, τοὺς πτωχεύσαντας ἡμᾶς, τῇ ἁμαρτίᾳ Πανάγνε, θείαις δωρεαῖς καταπλούτισον.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Θησαυρῶν ἐξ ἀκενώτων, ἀρυόμενος Πάνσοφε, πεινωμένας φρένας, πλούτου ἀληθείας ἐνέπλησας, νενεκρωμένας καρδίας ἀνεζώωσας, ἀγνωσίας, διώκων ἀχλὺν πανοίδιμε.

Ἡ τοῦ Παύλου σε σαγήνη, τῇ προνοίᾳ τῆς χάριτος, σαγηνεύει Τίτε, μέλλοντα προθύμως εἰς ὕστερον, σοῦ τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ λόγου Ἔθνη πάμπολλα, ἀνελκύσαι, ἀπάτης βυθοῦ πρὸς εὐσέβειαν.

Ὡς κλεινῷ ὥσπερ ἀρνίον, θείῳ Παύλῳ ἑπόμενος, τοὺς βαρεῖς ἐκ μέσου, λύκους Θεηγόρε ἀπήλασας· τὰ τῶν Εἰδώλων τεμένη κατηδάφισας, καὶ Ναοὺς Θεοῦ, τοὺς γηγενεῖς ἀπετέλεσας.

Ἡ Ἁγία Θεοτόκος, ἡ σκηνὴ ἡ ἀμόλυντος, τοῦ φωτὸς ἡ πύλη, τράπεζα

καὶ στάμνος ἡ πάγχρυσος, τὸ ἀλατόμητον ὄρος καὶ κατάσκιον, ὡς χωρήσασα, τὸν Πλαστουργὸν μακαρίζεται.

Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοὺς πόδας κτησάμενος, ὡραίους τῷ κηρύγματι, πᾶσιν ἀγαθὰ εὐηγγελίσω, πᾶσιν εἰρήνην μάκαρ ἐκήρυξας, ἔχθρας παλαιᾶς ἀλλοτριῶν, θείαις εἰσηγήσεσι, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολε.

Ὁ Λόγος σου ἴαμα, τοῖς δεξαμένοις γέγονεν, ὄφεως ἰὸν θανατηφόρον, Βαρθολομαῖε. γῆ δὲ κατέστραπται, ἡ τῶν ἀσεβῶν προφητικῶς, ταῖς ἀναμοχλεύσεσι, τῶν πανσόφων δογμάτων σου.

Νεκρὸς πολυήμερος, ζωὴν πηγάζων ἄφθονον, νώτοις ἐποχούμενος θαλάσσης, Βαρθολομαῖε θείοις σὺν Μάρτυσιν, ἅπαντα πελάγη διελθών, Νήσῳ τῆς Λιπάρεως, προσωρμίσθης Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξάζω σε, Θεοῦ Μητέρα πάναγνον. χαῖρέ σοι κραυγάζω τοῦ Ἀγγέλου, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε. ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν, ξένον ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότου τῆς Κτίσεως

Ἄλλος. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Νεμομένην ἔστησας, κακίας τὴν πληγὴν, τῶν Ἐθνῶν Μάκαρ τὰς ψυχὰς, τῷ νοσίμῳ ἅλατι, τῶν θείων λόγων σου, ἰατρὸς ὡς ἄριστος, ὡς τῆς χάριτος διάκονος.

Ταῖς τοῦ Παύλου νεύσεσιν, ὑπείκων εὐμενῶς, σὺν αὐτῷ καὶ τὴν ὑπ' Οὐρανὸν, διατρέχεις πάνσοφε, λόγον τῆς γνώσεως, εὐαγγελιζόμενος, Θεοκῆρυξ πανσεβάσμιε.

Ἰσοργὸν ὁμόθρονον, τὸν Λόγον τῷ Πατρὶ, ἐκδιδάσκων οἷα σοφὸς, Θεηγόρε ἔπαυσας τοὺς ματαιόφρονας, τῶν Εἰδώλων ἅπασαν, τὴν ἀπάτην ἀποκρούσασθαι.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἁγνὴν ἀγγελίζοντι, τιμήσωμεν νοΐ, καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακὼβ, ταῖς ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Ἀκτὶς Ἡλίου τοῦ λάμψαντος, τῷ Κόσμῳ διὰ σώματος γέγονας, ταῖς σελασφόροις σου, διδασκαλίαις Ἀπόστολε, ἀποδιώκων νύκτα, πλάνης πολύθεον.

Λαοῖς Θεοῦ τὸ σωτήριον, ἐτράνωσας σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐμφανιζόμενον διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Βαρθολομαῖε Κῆρυξ, Ἐθνῶν Ἀπόστολε.

Ὁδὸν τὴν θάλασσαν ἔσχηκας, καὶ τρίβους ἐφ' ὑδάτων πεποίηκας, καὶ οὐκ ἐγνώσθησαν, τούτοις τὰ ἴχνη ἐν Πνεύματι, ὡς ὁ Δαβὶδ προέφη, μάκαρ Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς τῆς δόξης γεγένησαι, καὶ πύλη τοῦ φωτὸς ἐχρημάτισας, ὄρος κατάσκιον, πέρας Προφήταις χεόμενον, Παρθενομῆτορ Κόρη, Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὁ Παῦλος, ὁ τοῦ Κόσμου ἀνέσπερος Ἥλιος, σὲ ὡς ἀκτῖνα ἐκπέμπει, φωτοβόλον Μάκαρ τοῖς ἐν τῷ σκότει, τῆς ἀγνοίας, καθεύδουσαι καρδίας φωτίζουσαν.

Ναμάτων, ζωηρρύτων ἀνάπλεως γέγονας, ῥείθροις ἐνθέων δογμάτων, τοὺς χειμάρρους Μάκαρ τῆς ἀγνωσίας, κατακλύζεις, καταρδεύων Ἐθνῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦσι, γενεαὶ γενεῶν σε Πανύμνητε. τὸν ὑπερύμνητον Λόγον, τοῦ Θεοῦ γὰρ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον. ὃν δοξάζει, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς Πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου διαχθεὶς, συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος, μυστολέκτα Τίτε μακάριε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα Σωτῆρα, καταγγείλας ἐν Κόσμῳ, τῆς αὐτοῦ ἀψευδοῦς Θεότητος ἐχρημάτισας φίλος οἰκεῖος καὶ κληρονόμος. ὅθεν πίστει προσπίπτων, σὲ ἱκετεύω, ὅπως ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παράσχῃς μοι ἄφεσιν, διώκων τὴν ἀχλυώδη τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν ἔνδοξε, τῷ ἐπαξίως ὑμνήσαί σε, καὶ βοᾶν σοι ἀπαύστως Ἀπόστολε· μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΕ'. Ἡ Κατάθεσις τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Στίχ. Ἔχει πριγαῖμεν ἄφθονον πιστοὶ χάριν, Βαρθολομαῖος εὑρέθη κεκρυμμένος.

Σὸν νέκυν εἰκάδι Βαρθολομαῖε ἐφεῦρον πέμπτῃ.

Ὡς θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, εὔκαιρόν ἐστι κἀμοὶ νῦν ἀναβοῆσαι, διηγήσασθαι προαιρουμένῳ ἐξαίσιόν τι καὶ φρικῶδες τερατούργημα. ὁ γὰρ Ἅγιος Ἀπόστολος Βαρθολομαῖος, ἐν διαφόροις τόποις τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα φανερὸν τοῖς ἀνθρώποις ἀνακηρύξας, σταυροῦται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ τῆς Ἀνατολῆς. τοῦτον δὲ καταθέντες ἐν λάρνακι λιθίνῃ, ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ πιστοὶ εὑρεθέντες, ἀπέθεντο ἐν Οὐρβανοῦ Πόλει. ὡς δὲ ἡ λάρναξ ἐκείνη ἀενάως τὰς ἰάσεις βλυστάνουσα ἦν, προσέτρεχον οἱ λαοὶ, καὶ ἀπηλλάσσοντο τῶν ἐνοχλούντων παθῶν. ταῦτα οὖν βλέποντες οἱ τοῦ διαβόλου ὑπουργοὶ, ἐμαίνοντο κατὰ τῆς λάρνακος ἐκείνης· καὶ σκεψάμενοί ποτε, ἀπέρριψαν ταύτην, συνέχοντα καὶ τὸ ἅγιον σῶμα τοῦ Ἀποστόλου ἐν τῇ θαλάσσῃ, σὺν ἑτέραις λάρναξιν Ἁγίων Μαρτύρων τεσσάρων. τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα καὶ ἡ τοσαύτη θάλασσα, ἣν διῆλθον, ἁγιασθῇ δι' αὐτῶν, καὶ οἱ τόποι, καθ' οὓς ἡ θεία χάρις αὐτοὺς διεμέρισεν, εὐλογηθῶσι, καὶ ὁ Θεὸς θαυμαστωθῇ ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, κατὰ τὸ γεγραμμένον. τοὺς γὰρ μεγάλους τοῦ Πόντου ὑποπλεύσας κόλπους ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὰ στενὰ τοῦ Ἑλλησπόντου παραδραμὼν βαθὺ, τό Αἰγαῖόν τε καὶ τὸ τοῦ Ἀδρίου κατέλαβε πέλαγος. καὶ τὴν τῶν Σικελῶν περιφανῆ τε καὶ μεγίστην ἐν ἐπωνύμοις καταλιπὼν Νῆσον, ἔχων συνεπομένους αὐτῷ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἑτέραις λάρναξι καλλινίκους Μάρτυρας, Παππιανὸν, Λουκιανὸν, Γρηγόριον, καὶ Ἀκάκιον, Νήσῳ, τῇ οὕτω καλουμένῃ Λιπάρᾳ προσωρμίσθη. ὡς θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε, καὶ τίς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου; καὶ οἱ μὲν καλλίνικοι Μάρτυρες, οἷά τινα Βασιλέα, ἐν ᾧ αὐτοὶ ἠρεσκεύσαντο διαναπαύεσθαι, τὸν μέγαν καταλιπόντες Ἀπόστολον, αὐτίκα ἀνθυπενόστησαν, ἔνθα αὐτοὺς ἕκαστον ἡ θεία κατασκηνῶσαι εὐδόκησε πρόνοια. Παππιανὸν μὲν, εἰς Ἄμυλλαν Πόλιν Σικελίας. Λουκιανὸν δὲ, ἐν Μεσσήνῃ. Γρηγόριον, ἐν Κολήμνῃ Πόλει Καλαβρίας. καὶ Ἀκάκιον εἰς Ἀσκάλης Πόλιν, οὕτω καλουμένην. Τότε Ἀγάθωνι τῷ τὴν Ἐπισκοπὴν Λιπάρεως εὐθύνοντι, ὁ θεῖος ἑαυτὸν καταμηνύει Ἀπόστολος. καὶ παρευθὺς ὁ Ἐπίσκοπος ἀπελθὼν, τὸ μέγα καὶ φρικῶδες ὡς εἶδε τεράστιον, θάμβους πλησθεὶς, πόθεν σοι τοῦτο, ὦ Λιπαρεῖς, ἀπεφθέγγετο, ὁ πολὺς προσεγένετο πλοῦτος; ὄντως ἐμεγαλύνθης ὑπερβαλλόντως καὶ ἐδοξάσθης. χόρευσον, σκίρτησον, ὑπόδεξαι χερσὶν οἰκείαις. καὶ βόησον πρὸς αὐτόν. καλῶς παραγέγονας ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος. ταῦτα καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα ὁ Ἐπίσκοπος εἰπὼν, καὶ ἐγκωμιάσας τόν τε Ἀπόστολον, καὶ τὴν Νῆσον, κατέπαυσε τὸν λόγον.

Ἐπεὶ δὲ ἔδει τὴν θείαν ἀποκατασταθῆναι λάρνακα καὶ ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ, ἐν ᾧ καὶ θεῖος σηκὸς ἔμελλεν ἀνεγείρεσθαι εἰς δόξαν τοῦ πανευφήμου Ἀποστόλου· οἱ μὲν ἕλκοντες πολλοὶ, ὑπῆκε δὲ οὐδαμῶς, ἕως ἀποκαλύψει θείᾳ ὁ μακάριος Ἀγάθων, ζεῦγος ἀγαγὼν δαμάλεων, καὶ λεπτοῖς ἀποδήσας καλῳδίοις, τὴν παμμεγέθη ἐκείνην λάρνακα, τῇ τοῦ ἐνοικοῦντος δυνάμει, εὐκόλως εἷξεν, ὅπου τὸ τοῦ Ἀποστόλου ὑπῆρξε θέλημα. θαῦμά τι δὲ θαύματι συνέπετο μέγιστον, καὶ πολλοῖς ἴσως τῶν ἀμυήτων τῶν θείων τερατουργιῶν ἄπιστον. Νησίδιον γὰρ Βουλκανὸς ὀνομαζόμενον, καὶ πηγὴν ἔχον νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀναβράζουσαν, ὡς μόνον τὴν τοῦ Ἀποστόλου παρρησίαν ᾔσθετο, ἐπειδὴ τῇ ἐγγύτητι τὴν Λιπάρην κατέβλαπτε, θείᾳ δυνάμει εὐθέως ἀποσυρὲν, ἑπτὰ σταδίους μακρὰν ᾤχετο· τοῦ παρασυρμοῦ, ὥσπερ τοῦ ποταμίου ῥεύματος, μέχρι τῆς σήμερον τὸ θαῦμα ἀνακηρύττοντος. ὢ παραδόξων θαυμάτων· ὢ ὑπερβαλλόντων τερατουργημάτων. τίς τὰ τοιαῦτα ἐν πάσῃ τῇ ὑφ' Ἥλιον διέγνωσαι; ἐπειδὴ δὲ ἀνήγειρε καὶ περικαλλῆ Ναὸν ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ ἐν αὐτῷ, ὡς πολύτιμον θησαυρὸν, τὸ μακάριον ἐκεῖνο καὶ σεβάσμιον κατέθετο Λείψανον σὺν τῇ λάρνακι, τῆς

δύναται ἐξειπεῖν τὰ ἐκεῖσε ὁσημέραι γενόμενα θαύματα; ἐπεὶ οὖν πλείστων παραδραμόντων ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως, τοῦ Φρυγός, ἐν ᾧ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος κατέκειτο, διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν συλληφθέντος, καὶ πάσης τῆς Νήσου Λιπάρεως ἀοικήτου διαμεινάσης, ὁ τῆς Πόλεως Βενεδίου Ἄρχων τὰ Ἀποστολικὰ θαύματα ἀναμαθών, πίστει ζεούσῃ πρὸς τὸν Ἅγιον κινηθείς, ἐκ τῆς Ἀμαλφινῶν Πόλεως, ἄνδρας τινὰς ναυσιπόρους προσκαλεσάμενος, καὶ τούτοις χρήματα ἱκανὰ δοῦναι ἐπαγγειλάμενος, ἠξίωσεν ἀπελθεῖν, καὶ τὸν πολύτιμον ἐκεῖνον πρὸς αὐτὸν ἀνακομίσαι θησαυρόν. ὃ καὶ ἐγένετο. ὁ γοῦν ῥηθεὶς Ἄρχων ἐκ πολλοῦ διαστήματος τῆς θαλάσσης ὤν, τόν τε τοῦ τόπου Ἐπίσκοπον, καὶ πολλοὺς ἄλλους τοῦ τε Κλήρου καὶ τοῦ πλήθους Λαοῦ συγκινήσας, πρὸς ὑπάντησιν ἐξῆλθε τοῦ Ἀποστόλου. ὃ καὶ τὸ Ἅγιον Λείψανον, ἐν τῇ Πόλει Βενεδίου ἀγαγών, ἐν σεβασμίῳ τόπῳ κατέθετο. ἔνθα καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶν ὁ μέγας Ἀπόστολος, πᾶσι τοῖς ἐκεῖσε ἐδείκνυτο, εἰς δόξαν τοῦ ὑπεραγάθου Θεοῦ ἡμῶν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου, Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς κατὰ Κρήτην, Μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχ. Ἦν παρ᾽ ἡμῶν καὶ Τίτῳ βραχὺς τίτλος,
Τοῦτο τελευτὴν ἐν ἀρίστῃ φέρειν.
Οὐράνιον δάπεδον λάχες εἰκάδι Τίτ᾽ ἐνὶ πέμπτῃ.

Τίτος ὁ μακάριος, ἐκ Μινώου τοῦ Βασιλέως Κρήτης, προσγενὴς ὤν, ὥς φησι Ζηνᾶς ὁ Νομικός, ὁ τὸν βίον αὐτοῦ συγγραψάμενος, οὗ μέμνηται ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος· οὗτος οὖν ὁ μακάριος Τίτος, ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου, πολλὴν ἐπιδειξάμενος σπουδὴν εἰς τὴν παρὰ τοῖς Ἕλλησι θαυμαζομένην παιδείαν, ἤδη εἰκοσαετὴς γεγονώς, ἀκούει φωνῆς ἄνωθεν ἐνεχθείσης αὐτῷ, Τίτε, λεγούσης, δεῖ σε ἐντεῦθεν ἐκδημῆσαι, καὶ τὴν ψυχήν σου σῶσαι. οὐ γὰρ ὀνήσει σε ἡ παιδεία αὕτη. ἔτι δὲ βουλόμενος τῆς αὐτῆς ἀκοῦσαι φωνῆς, (ᾔδει γὰρ τὰς ἐκ τῶν Ἀγαλμάτων διὰ φωνῆς διδομένας πλάνας) ἐπιχὼν ἔτι ἐνναετῆ χρόνον, προσετάχθη δι᾽ ὁράματος τὴν τῶν Ἑβραίων βίβλον ἀναγνῶναι. καὶ λαβὼν τὴν τοῦ Ἡσαΐου βίβλον, εὗρε ταύτην τὴν περικοπήν· Ἐγκαινίζεσθε πρὸς με Νῆσοι πολλαί, Ἰσραὴλ σῴζεται ὑπὸ Κυρίου, σωτηρίαν αἰώνιον, καὶ τὰ ἑξῆς. ὁ οὖν Ἀνθύπατος Κρήτης, ὁ καὶ θεῖος τοῦ Ἁγίου Τίτου, ἀκούσας τὴν τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ σωτήριον Γέννησιν, καὶ τὰς θαυματουργίας, ἃς ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ ἑτέροις τόποις ἐποίει, συμβούλους τοὺς πρώτους τοὺς ἐν Κρήτῃ λαβών, ἀπέστειλε Τίτον ἐν Ἱεροσολύμοις, ὡς ἱκανὸν ὄντα ἀκοῦσαί τε, καὶ ἰδεῖν, καὶ ἀγγεῖλαι τὰ ἀκουσθέντα. ὁ δὲ παραγενόμενος, καὶ θεασάμενος, καὶ προσκυνήσας τὸν Δεσπότην Χριστόν, διέμεινεν ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Χριστοῦ γέγονε θεατής. εἶδε δὲ καὶ τὰ σωτήρια Πάθη αὐτοῦ, καὶ τὴν Ταφήν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν θείαν Ἀνάληψιν, καὶ τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους ἐπιδημίαν καὶ Κάθοδον. καὶ πιστεύσας, συνηριθμήθη τοῖς ρκ΄. καὶ τοῖς τρισχιλίοις τοῖς πιστεύσασι τῷ Κυρίῳ, διὰ τῆς τοῦ Κορυφαίου Πέτρου διδασκαλίας. εἶτα χειροτονεῖται, καὶ ἀποστέλλεται μετὰ Παύλου διδάσκειν καὶ χειροτονεῖν, οὓς ἂν ὁ Παῦλος δοκιμάσῃ. καὶ παραγίνεται μετ᾽ αὐτοῦ εἰς Ἀντιόχειαν. καὶ ἔρχεται εἰς Σελεύκειαν, καὶ Κύπρον, καὶ Σαλαμῖνα, καὶ Πάφον. κἀκεῖθεν εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας. καὶ εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον. εἶτα εἰς Λύστραν. καὶ Δέρβην, πανταχοῦ σὺν τῷ Ἀποστόλῳ Παύλῳ τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον κηρύττων. Ῥουστίλου τοίνυν τοῦ ἐπ᾽ Ἀδελφῇ Γαμβροῦ ὑπάρχοντος Τίτῳ, δεύτερον ἀνύοντος χρόνον εἰς τὴν τῆς Κρήτης ἀρχήν, παρεγένοντο ἐν αὐτῇ Παῦλος καὶ Τίτος, ἔνθα Ἐκκλησίαν ἐδείμαντο. ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς Κρήτης, ἦλθον εἰς τὴν Ἀσίαν, κἀκεῖθεν συνεκδημεῖ τῷ Παύλῳ μέχρι τῆς ἐν Ῥώμῃ αὐτοῦ ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρέσεως. τὸ δὲ ἐντεῦθεν, ὑπέστρεψεν εἰς Κρήτην. κἀκεῖσε Ἐπισκόπους καταστήσας καὶ Πρεσβυτέρους, καὶ ἐν αὐτῇ Ἀποστολικῶς διαπρέψας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. ὁ δὲ σύμπας τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος γέγονεν

ἔτη

ἔτη τέσσαρα καὶ ἐνενήκοντα. ἦν γὰρ ἐτῶν εἴκοσιν, ὅτε ἐκ Κρήτης παρεγένετο εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ ἕως τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐτέλεσεν ἕνα ἐνιαυτόν, καὶ διέτριψεν ἑτέρους δέκα. καὶ χειροτονηθεὶς Ἀπόστολος ὑπὸ τῶν Κορυφαίων Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, διήνυσε κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ. καὶ ἐν τῇ Κρήτῃ, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Νήσοις, ἔτη ἕξ. καὶ ἐν τῇ Πατρίδι ἔτη λθ΄. ἐκ δὲ τούτων, ὁ τῶν εἰρημένων ἐτῶν ἀριθμὸς συγκεφαλαιοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Μηνᾶ, Ἐπιφανίου, Γενναδίου, καὶ Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ξ. Ὁ κόσμος ἐκλέλοιπε τῆς Ἐκκλησίας.
Μηνᾶς γὰρ ἐκλέλοιπεν ἐκ τῶν ἐνθάδε.
Σπεύσας πλουτῆς Ἐπιφανίου μέθῃ,
Κεῖται τραπεὶς εἰς ὕπνον τῷ θείῳ κάρῳ.
Ἐπιφανίῳ, Γενναδίῳ ποιμέσι,
Χριστοῦ Ἰωάννῃ τε ὕμνον προσφέρω.

Ὁ Μακάριος Μηνᾶς κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, Πρεσβύτερος ἦν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἁγίας Ἐκκλησίας. προεβλήθη δὲ Ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης, ἀνελθόντος ἐν Κωνσταντινουπόλει. ὃς Ἄνθιμον τὸν αἱρετικόν, τὸν ἐκ Τραπεζοῦντος εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῶν Αἱρετικῶν μετατεθέντα καθαιρηκώς, τὸν μακάριον κεχειροτόνηκε Μηνᾶν. καλῶς οὖν οὗτος ἰθύνας τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὸ τούτου ποίμνιον ἐπαυξήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. συνεορτάζονται δὲ καὶ οἱ προρρηθέντες Ἅγιοι Πατέρες.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Μωρανθεῖσαν τῇ κακίᾳ Παναοίδιμε τὴν ἀνθρωπότητα, νοστίμῳ ἅλατι, ἰάσω τῶν λόγων σου, καὶ ψάλλειν ἔπεισας· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐρανὸς ὡς ὑψηλότατος γενόμενος, δόξαν Θεοῦ νοητῶς, ὑψηλοτάτῃ φωνῇ κηρύττεις ὡς ἔνθεος, Μάκαρ Ἀπόστολος. ὦ κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑφαντὸν τῆς θείας χάριτος ἱμάτιον, Μάκαρ ἐνέδυσας, τοὺς γυμνωθέντας τὸ πρὶν, κακίᾳ τοῦ ὄφεως, καὶ ψάλλειν ἔπεισας· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Προστασίαν σε καὶ τεῖχος καὶ ἀντίληψιν, καταπλουτήσαντες, Θεογεννῆτορ Ἁγνή, οἱ δοῦλοί σου πάντοτε, πίστει βοῶμέν σοι· χαῖρε γέφυρα, ἡ πρὸς Θεὸν μετάγουσα, τοὺς ἐκ γῆς εὐλογημένη.

Ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μίαν Θεότητα ὑμνεῖν, μίαν κυριότητα σέβειν, Τίτος διδάσκων τοὺς βροτοὺς, πολυθέου μανίας ἀπήλλαξεν, εὐσεβῶς ἀνακράζοντας· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νενεκρωμένῃ τῇ ψυχῇ, ἄψυχον οἱ σέβοντες ὕλην, τὸν νεκρωθέντα δι' ἡμᾶς, ζωοδότην Θεὸν κατενόησαν, ὑπὸ σοῦ παιδευόμενοι, Μαθηταὶ καὶ μυστολέκται τῶν ἀπορρήτων.

Ὡς ἀληθείας ὑπουργὸς, ψεύδους καθαιρέτης ἐφάνης· καὶ ὡς τοῦ Παύλου Μαθητὴς, διωγμοὺς καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, σὺν αὐτῷ μέλπων Ἔνδοξε· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς, τοῦ Παμβασιλέως παρέστης, ἐκ δεξιῶν τοῦ ἐκ τῶν σῶν, σαρκωθέντος αἱμάτων Ἀνύμφευτε· ἐκτενῶς ἱκετεύουσα, λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥείθροις προσκλυζόμενος ἐνθέοις, Ἐδὲμ ποταμὸς ὡς ἐκπεπόρευσαι, ἄρδων τὴν Ὑφήλιον, ταῖς διδασκαλίαις σου. καὶ τὰ τῆς πλάνης ὕδατα, ξηραίνων χάριτι. καὶ κράζων· τὸν Σωτῆρα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Λόγος ὡς θεῖον Θεολόγον, τὸ λόγου ἐπέκεινα μυήσας σε, βέλος ὡς σωτήριον, Κόσμῳ ἐξαπέστειλε, κατατιτρώσκον σύστημα, δυσμενὲς Ἔνδοξε· καὶ σώζον τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταλάζων ὡς ὄρος ἀνεφάνης, τὸν θεῖον γλυκασμὸν Ἀξιοθαύμαστε, θάλασσαν διέσχισας, τεθεὶς μετὰ θάνατον, ταῖς θεϊκαῖς δυνάμεσι προσπεραιούμενος, τὰ ταύτης ἀπεν-

πίστεως πελάγη, σε δορυφορούντων, γενναίων Ἀθλοφόρων.

Θεοτοκίον.

Τοὺς νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, καὶ τίκτεις καὶ μένεις Ἀειπάρθενος. Λόγον γὰρ ἐκύησας, Ἄνθρωπον γενόμενον, ὑπερβολῇ χρηστότητος, ᾧ πάντες κράζομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ὁ αὐτός.

Τὰ ἄνθη αἱμάτων σου ἐσβέσθη, τὸ πῦρ τῆς ἀπάτης τὸ ἀλλότριον· νόσοι ἐδιώχθησαν, δαίμονες ἠλάθησαν, τῇ πρὸς Θεὸν δεήσει σου, Τίτε Ἀπόστολε. διό σε ὡς θεράποντα θεῖον, τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ εὐφημοῦμεν.

Ὅλος τῷ Θεῷ ἱερωμένος, καὶ θείαις ἠγλαϊσμένος Τίτε χάρισι, Λόγον τὸν σωτήριον, πᾶσι διετράνωσας, τὸν ἀλογίας πάνσοφε, ἡμᾶς ῥυσάμενον, τοὺς πίστει ἀληθεῖ εὐλογοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς καθαρώτατον δοχεῖον, ἐγένου καταφωτίσας τὴν Ὑφήλιον, θείοις ἀμαρύγμασι, Τίτε ἀξιάγαστε· καὶ ἀμαυρώσας σύστασιν, παρανομούντων ἐχθρῶν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε ἐβόας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαία ἡ πάλαι στρεφομένη, τὰ νῶτα Παρθένε νῦν μοι δίδωσι, Λόγον ὅτι ἔτεκες, σάρκα περικείμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι κατανοούμενον. ὃν τρέμουσιν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, καὶ δοξολογοῦσι βροτοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ Θ. Ἅπας γηγενής.

Ἑορτὴν τῇ μνήμῃ σου σήμερον, τῶν Ἀποστόλων χορός, Μάρτυρες ἀγάλλονται, καὶ τῶν Δικαίων πάντων τὰ πνεύματα. οἱ δὲ πιστοὶ τοῖς ὕμνοις σε καταγεραίρομεν, καὶ βοῶμεν· πάσης ἡμᾶς θλίψεως, Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ ἀπολύτρωσαι.

Ὁ διὰ Σταυροῦ, μακάριον ἔνδοξε τέλος δεξάμενος, σύμμορφος γεγένησαι, τῶν Παθημάτων τοῦ Διδασκάλου σου, καὶ κοινωνὸς λαμπρότητος, καὶ θείας δόξης ἀεί, σὺν Ἀγγέλοις τούτῳ παριστάμενος, καὶ ἀῤῥήτου φωτὸς ἀξιούμενος.

Ἡ Πλησιφαής, καὶ εὔσημος μνήμη σου ἡμῖν ἐπέλαμψεν, ἅπαντας φωτίζουσα, Χριστοῦ αὐτόπτα Βαρθολομαῖε Σοφέ. ἐν ᾗ παρακαλοῦμέν σε, μνήσθητι πάντων ἡμῶν, ἐναντίας πάσης περιστάσεως, ταῖς εὐχαῖς σου ἡμᾶς ἐκλυτρούμενος.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ἡμῶν, σαρκὸς τὰ φρονήματα, Θεοκυῆτορ Ἁγνή. στῆσον τῶν παθῶν ἡμῶν, τὴν καταιγίδα, παῦσον τὸν κλύδωνα, καὶ λογισμοῖς ὀχύρωσον ἐνθέοις ἄχραντε, τοὺς καρδίας πίστει τῇ τιμῶντάς σε, προστασία ἡμῶν ἀκαταίσχυντε.

Ἄλλος. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ὅλην σου τὴν πρὸς τὸν Λυτρωτὴν ἀγάπην, καὶ ἀγάπην καὶ πεποίθησιν, ἕλκει συνέκδημον ὁ Παῦλος, σὺν σοὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς Ἔθνεσι κηρύττειν Ἀπόστολε. ὅθεν σὺν τούτῳ σε γεραίρομεν.

Νόστας ἐκδιώκεις τῶν πιστῶν δαιμόνια, ἀπελαύνεις θείᾳ χάριτι, Κρήτης ὁ μέγας πολιοῦχος, Πρωτόθρονός τε ταύτης ὁ ἔνθεος, Φωστὴρ ὁ διαυγὴς καὶ ὡραῖος, Τίτε Θεόφρον ἀξιάγαστε.

Ὡς Ἥλιος ἔλαμψεν ἡμῖν ἡ μνήμη σου, φρυκτωρίαις ταῖς τοῦ Πνεύματος, ὅλη φαιδρῶς ὡραϊσμένη, τὰ νέφη τῶν πιστῶν ἐκδιώκουσα. τὴν πίστει ἐπιτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε, Τίτε παμμάκαρ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Σειρὰς τῶν πταισμάτων μου Ἁγνὴ διάλυσον, μεσιτείᾳ σου πανάμωμε. λῦσον τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου. τὸν σάλον τῶν παθῶν μου κατεύνασον. τοὺς μάτην πολεμοῦντάς με σύντριψον. σῶσόν με σῶσον Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὴν ἱερὰν κατάθεσιν, τοῦ σεπτοῦ σου Λειψάνου, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, ἑορτάζοντες πόθῳ, εὐφημοῦμέν σε πίστει. ἐξ Ἑῴας γὰρ μάκαρ, πρὸς Νῆσον τῆς Λιπάρεως, παραδόξως ἐκπλεύσας, ταῖς θαυμασταῖς, σοῦ πορείαις ἅπασαν τὴν Ἑσπέραν, ἐφώτισας Ἀπόστολε, τοῦ Χριστοῦ Θεοκῆρυξ.

Ὅμοιον.

Ὅμοιον.

Μέγα τῆς θείας χάριτος, καὶ Ἀπόστολε Τίτε, σὺν Παύλῳ τῷ θεόφρονι, πρέσβευε τῇ Τριάδι, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου, καὶ ἡμῖν τοῖς τελοῦσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ πόθῳ τιμῶσι, τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων λύσιν καὶ σωτηρίαν, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, Οὐρανῶν Βασιλείας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὺν ἀσωμάτοις Τάξεσι, σὺν Μαρτύρων χορείαις, σὺν Ἀποστόλων τάγμασι, σὺν Προφήταις καὶ πᾶσι, Δικαίοις ὦ Θεομῆτορ, ἀνυμνουμένη τε Κόρη. καὶ γὰρ Θεὸν ἐγέννησας, τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, διὰ Σταυροῦ, καθελόντα Ἅδου τὴν τυραννίδα, καὶ σώσαντα Πανύμνητε, ἅπαν βρότειον γένος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Θεῖον ἐπαφῆκέ σε, ὡς ποταμὸν παμμακάριστε, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὕδατι ξηραίνοντα, τῆς πολυθείας, ἀρδεύοντα τὸν Κόσμον, ῥείθροις ἐνθέων διδαχῶν, Βαρθολομαῖε καὶ κατακλύζοντα, τῆς πλάνης τὰ ζιζάνια, καὶ τῶν δεινῶν ἐξαιρούμενον, τοὺς πιστῶς πειθομένους σοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἥλιον καθάπερ σε, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, καὶ πρὸς Δύσιν δυόμενον, πορείαις ἀοίδιμε, ταῖς ἐπὶ ὑδάτων, σαφῶς γενομέναις, ἐπεγνωκότες οἱ πιστοί, τῆς παραδόξου ἐπιδημίας σου, ἀνάμνησιν ἐτήσιον ἐπιτελοῦμεν γεραίροντες, τὰ πολλά σου θαυμάσια, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι, ἐξ Ἑῴας ὁρμώμενος, σὺν Μάρτυσι πάνσοφε, καὶ πρὸς Δύσιν φθάνων, ἄδυτε φωσφόρε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, Βαρθολομαῖε θεομακάριστε. ἐν ᾗ ἀναπαυσάμενος, πᾶσι τῶν κόπων ἀνάπαυσις, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις, θαυμαστῶς ἐχρημάτισας.

Δόξα, Ἦχος, πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ μυροθήκη Χριστοῦ τὸ ἐκλεκτόν τε καὶ εὐῶδες θυμίαμα, τὸ ῥόδον τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν φωτισμός, ὁ τοῦ Λόγου Κῆρυξ μεγαλόφωνος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, Μαθητὴς ὁ θεόλεκτος, ἡ θεία βάσις, τῶν δογμάτων ὁ ἔμψυχος, καὶ κατάστερος, Οὐρανὸς ὁ πολύφωτος, Ἥλιος ὁ ταῖς λάμψεσι, ταῖς θείαις τὰ πέρατα, καταφαιδρύνων ἀπαύστως. Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε, Χριστὸν ἐκδυσώπει, τοῖς τιμῶσί σε δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαίροις δῶρον δοθὲν ἐκ Θεοῦ, δεδοξασμένη θεοδόξαστε Δέσποινα, ἀνθρώπων, πολεμουμένων, ὑπὸ ἐχθρῶν φθονερῶν, ταχινὴ προστάτις καὶ διάσωσμα. ἐλπὶς ἀπροσμάχητε, καὶ βεβαία ἀντίληψις. Χαῖρε Βαρβάρων, ἀμυντήριον Δέσποινα. Χαῖρε δύναμις, τοῦ στρατοῦ Ἀειπάρθενε. Χαῖρε ἀκαταμάχητον, ἀπόρθητον τείχισμα. Χαῖρε ἡ πτῶσις δαιμόνων, ὁ στηριγμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν. διὸ μὴ ἐλλίπῃς, ἱκετεύειν Παναγία ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ Ἀμνάς, ποτὲ ὁρῶσα, πρὸς σφαγὴν ἐπισπεύδοντα, προθύμως κατηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· Ποῦ πορεύῃ Τέκνον μου γλυκύτατον; Χριστὲ τίνος χάριν, τὸν δρόμον τοῦτον μακρόθυμε, τρέχεις ἀόκνως, Ἰησοῦ ποθεινότατε, ὦ ἀναμάρτητε, πολυέλεε Κύριε; δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σου, Υἱέ μου παμφίλτατε. μή με παρίδῃς Οἰκτίρμον, σιγῶν φρικτῶς τὴν τεκοῦσάν σε, Θεὲ παντοκράτορ, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Τίτου, ἦχος πλ. α΄.

Ἀποστολικοῖς ἀγῶσι, σαυτὸν κατακοσμήσας, τῶν Ἀποστόλων συνόμιλος γέγονας, Τίτε Ἀπόστολε. πανταχοῦ γὰρ τὸν λόγον τῆς Πίστεως κηρύξας, ἀπείληφας τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως. Κρήτη γάρ σου κομπάζει τὰ θαύματα, ὁμοῦ καὶ τὰ διδάγματα. καὶ ἡ λάρναξ τοῖς ἐν αὐτῇ ἐν πίστει προσιοῦσι, βρύει ἰάματα· μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν ἔμβρισον, ψυχικῶν νοσημάτων, καὶ κινδύνων ἐξάρπασον, καὶ πάσης περιστάσεως, τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν γηγενῶν ἡ ἐλπίς· γῆ ἐκλεκτὴ καὶ καθαρὰ καὶ ἀμόλυντος, πηγή τε ἐσφραγισμένη, τοῦ Παρακλήτου σεμνή, σὺ ὑπάρχεις μόνη Ἀειπάρθενε· ἐξ

ἧς οἱ

ἧς οἱ σεβόμενοι, σωτηρίαν εὑρίσκομεν. γονῆς βροτῶν, ἡ ἀνάκλησις Ἄχραντε. γῆ κατάκαρπε, ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα. γέφυρα ἡ μετάγουσα, γαλήνην πρὸς εὔδιον. ὁ κυβερνήτης ὁ Θεῖος. χειμαζομένων ἡ ἄγκυρα. λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, τῶν ἐκ πόθου σε ζητούντων ὁ εὐδιώτατος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμὴν, τὸ περίβλεπτον καὶ ἄχραντον Αἷμά σου, ὁ πάντας, ἀνθρώπους θέλων, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, καταδέξω δοῦναι Ἀναμάρτητε. διό σε ὁρῶσα, προσηλωμένον ἡ Μήτηρ σου, ὀδυρομένη, παρειὰς κατεξαίνετο· Τέκνον λέγουσα, ὁ Ἀμνὸς ὁ παμάμωμος, Κόσμον θέλων λυτρώσασθαι, τιμίῳ σου Αἵματι, ἐξ ὀφθαλμῶν μου πῶς ἔδυς, Σῶτερ ὁ ἄδυτος Ἥλιος, ὁ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν. Στ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ. Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου. Παῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ. Ἀλληλούϊα. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος· ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ Κόσμου. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Κϛ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ, καὶ Ναταλίας.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ. ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν ὑπέρτιμον ἄθλησιν, τὰ γενναῖα παλαίσματα, τῶν Μαρτύρων ἔνδοξε θεασάμενος, αὐτομολεῖς πρὸς τὰ σκάμματα, ἀνδρείῳ φρονήματι, ἀφειδήσας τῆς σαρκὸς, δι' ἀγάπην τὴν ἔνθεον. ὅθεν ἤνυσας, τοὺς γενναίους ἀγῶνας τετηνώστας, τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀντιπάλου, Ἀδριανὲ καρτερώτατε.

Ταῖς εἱρκταῖς συγκλειόμενος, ταῖς βουνεύροις τυπτόμενος, τοῖς κλοιοῖς σιδήροις βαρυνόμενος, καὶ τοῖς μοχλοῖς συνθλιβόμενος, σὺν πλείοσι Μάρτυσι, σὺν αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν, οὐρανίων ἐπέτυχες, ἐπιλήψεσθαι, τὴν ὁμόζυγον ἔχων Ναταλίαν, τὴν Θεῷ πεποθημένην, Ἀδριανὲ γενναιότατε.

Τὸν Ἀδὰμ ἡ ὁμόζυγος, Παραδείσου ἐξώρισε, συμβουλίᾳ ὄφεως· Ναταλία δὲ, Ἀδριανὸν πρὸς Παράδεισον, πανσόφως εἰσήγαγεν, ἱεραῖς προλαλιαῖς, νουθετοῦσα διδάσκουσα, τὰ ἐπίπονα, τῆς ἀθλήσεως φέρειν οὐρανίους, ἀνταποδόσεις προξενοῦντα, καὶ αἰωνίζουσαν εὔκλειαν.

Δόξα, ἦχος α'. Ἐφραὶμ Καρίας.

Ὁ Ἥλιος ἀνδρὸς εὐσεβοῦς, εἵλκυσε Γυναῖκα θεοφιλῆ, πρὸς παραίνεσιν φαιδράν. Ἀδριανὸς γὰρ ὁ πανάριστος, Ναταλίας τῶν ῥημάτων ὑπαχθεὶς, ἀθλήσεως τὸν δρόμον ἐκτετέλεκεν. ὢ Γυναικὸς θεοφιλοῦς. οὐχ ὡς γὰρ Εὔα τῷ Ἀδὰμ ἤνεγκε φθορὰν, ἀλλὰ ζωὴν ἄληκτον τῷ συζύγῳ προεξένησε. ταύτην σὺν τῷ ἀνδρὶ ἐπαινοῦντες, βοήσωμεν Χριστῷ· δὸς ἡμῖν βοήθειαν. ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στ. τὰ προσόμοια, ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πορφύραν ἐξ αἵματος τοῦ σοῦ, Μάρτυς καταφοινίξας, στολὴν μεθ' ἧς τῷ Δεσπότῃ σου, ὡς ἡ ὑπόσχεσις, νῦν συμβασιλεύεις, ἄθλων ταῖς λαμπρότησι, καὶ θείαις καλλοναῖς σεμνυνόμενος. Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Ἀδριανὲ Μάρτυς τοὺς ὀδοὺς, τῶν παθῶν ἐξέκλινας, τῷ σωτηρίῳ ἀγόμενος, δρόμῳ πανεύφημε· καὶ πρὸς τὰς ἀφθάρτους, μονὰς κατεσκήνωσας, σὺν πᾶσι τοῖς Χριστῷ παθαρχήσασι. μεθ' ὧν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Ὢ θαῦμα καινὸν καὶ ἀληθῶς, μέγα καὶ παράδοξον. πῶς Ναταλία ἡ πάνσοφος, τὸν ταύτης σύζυγον, πάθη ὑπομένειν, ξίφει κατατεμνόμενον; τίς εἶδε τοιοῦτον; τίς ἤκουσεν; ὅνπερ ἐκέκτητο, ὀφθαλμὸν βίου πρὸς θάνατον, ἐπεπόθει, προδοῦναι σωτήριον.

Δόξα, ἦχος, πλ. βʹ.

Ὦ ζεῦγος ἄμωμον καὶ ἐκλεκτὸν τοῦ Κυρίου. ὦ πεποθημένη δυὰς, καὶ πεφιλημένη Χριστῷ. ὦ συζυγία ἀρίστη καὶ μακαρία Θεοῦ. τίς οὐκ ἐκπλαγῇ ἐν τούτῳ ἀκουσθείς, πῶς τόπον ὑπὲρ ἄνθρωπον πράξας; πῶς τὸ θῆλυ ἐνεδείξατο κατὰ τοῦ πικροῦ Τυράννου, καὶ τὸν ταύτης σύνευνον ἐνδυνάμωσε, μὴ ὑπενδοῦναι τοῖς δεινοῖς, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς Πίστεως ἑλέσθαι τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν. ὦ θεοπλόκων ῥημάτων Ναταλίας τῆς σοφῆς. ὦ παραινέσεων θείων, τὰς Οὐρανοὺς διανοιξασῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν θρόνον τοῦ μεγάλου Βασιλέως, Ἀδριανὸν τὸν εὔδοξον γνωρίμως κατασκηνωσασῶν. ἀλλ' ὦ ξυνωρὶς ἁγία, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ Θεοῦ ἱκετεύσατε, τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν, παρασχεῖν ῥυσθῆναι καὶ πάσης θλίψεως. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γʹ. Θείας πίστεως.

Ἀναφαίρετον ὄλβον ἡγήσω, τὴν σωτήριον Πίστιν τρισμάκαρ. καταλιπὼν τὴν πατρῴαν ἀσέβειαν, καὶ τοῦ Δεσπότου κατ' ἴχνος ἑπόμενος, κατεπλουτίσθης ἐνθέοις χαρίσμασιν. Ἀδριανὲ εὔδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου δύο, καὶ τῶν Ἁγίων εἷς. Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ αʹ. ἦχος πλ. βʹ. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Ἐν τῇ νυκτί με τοῦ βίου ὕπνῳ δεινῷ, συσχεθέντα πράξεσι, μετανοίας πρὸς τὸ φῶς, ὁ Θεὸς ἐξέγειρον λιταῖς, τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ ἵνα δοξάζω σε.

Τῶν χειλέων σταζόντων τὸν γλυκασμὸν, τῆς ἐνθέου γνώσεως, γλυκανθεὶς Ἀδριανὲ, τὸν ἰὸν ἐξήμεσας τῆς πρίν, ἀγνωσίας ἀληθῶς Θεομακάριστε.

Τὴν ἀνατολῆς λαμπροτέραν ἡλιακῆς, τὴν ψυχὴν ὡς ἔχουσα, τῆς ἀθλήσεως πρὸς φῶς, συνωθεῖς ὁμόζυγον τὸν σὸν, Ναταλία Γυναικῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀχράντου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἁγνὴ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὠδὴ γʹ. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Δεσμὰ φυγὼν εἰδωλικῆς, ματαιότητος Μάρτυς, συνεδέθης τῷ πόθῳ, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. καὶ τοῖς δεσμοῖς τῶν αὐτοῦ, Ἀθλοφόρων, χαίρων ἐκοινώνησας.

Μοχλῷ τὰ σκέλη σιδηρῷ, συνθλαττόμενοι πάντες, Ἀθλοφόροι Κυρίου, ἀπειθείας τὰ ὀστᾶ, ὑπομονῆς τῷ μοχλῷ, καὶ ἀνδρείας, ὄντως συνετρίψατε.

Πυρὶ ἀγάπης Θεϊκῆς, τὴν ψυχὴν φλεγομένη, τοῦ συζύγου ἐξῆψας, τὸν ἔρωτα εἰς Χριστὸν, τὸν πόθον τὸν τῆς σαρκὸς, Ναταλία, τέλεον μισήσασα.

Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἁγνὴ, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα. Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί. καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δʹ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν Μαρτύρων τοῖς πόνοις περιπλακείς, καὶ ἀνδρείως τῇ πίστει καθοπλισθείς· ὅθεν καὶ ἀνέθηκας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου. καὶ τοῦ ἐχθροῦ κατέβαλες, τὸ θράσος τῇ χάριτι, Ἀδριανὲ παμμάκαρ, Χριστοῦ Μάρτυς εὔδοξε. ὅθεν Ναταλία, ἐναθλοῦντα ὁρῶσα, ἐπήλειφε λόγοις σε, σωτηρίοις πανεύφημε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. οἴμοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅταν οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζωσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοηθός μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμοτάτη ἄχραντε. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τὸν Ἀμνὸν, καὶ Ποιμένα.

Ὠδὴ δʹ. Χριστός μου δύναμις.

Χριστὸν οἱ Μάρτυρες, ἰσχὺν θέμενοι, τὸ ἀνίσχυρον θράσος τῶν διωκτῶν, ὄντως κατεπάτησαν, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, οὐρανόθεν ἐκομίσαντο.

Οἰκείοις αἵμασι στολὴν ἐξύφανας, σεαυτῷ ἀφθαρσίας ἀποβαλὼν, τῆς φθορᾶς τὸ ἔνδυμα· καὶ τῷ Θεῷ Ἀδριανὲ, μετὰ δόξης νῦν παρίστασαι.

Ἰχῶρσι πάντοθεν, περιῤῥεόμενον, τῶν Ἁγίων τὸ αἷμα, μύρον Θεῷ, ὄντως προσενήνεκται, τὴν σηπεδόνα τῆς πλάνης, ἐκκαθαῖρον κραταιότητι.

Ὀλίγοις ῥήμασιν, Ἀδριανὲ πεπλάνηται, τῆς συζύγου· τοῖς σοῖς δὲ Ἀδριανὸς, πλάνης ἀπαλλάττεται, καὶ πρὸς Παράδεισον χαρᾷ, Ναταλία ἀποικίζεται. Δξ.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε Κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ Οὐρανοῦ, Ἀειπάρθενε Μυστήρια.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Δεσμὰς διπλῆ ἡ τῶν Ἀθλητῶν, συνὴ ἁπλῇ Τριάδι τοῦ Χριστοῦ, νῦν συνδεόμενοι ἔλυσαν, δέσιν ἀσεβείας ὄντως αἰσχύνον, ἰσχὺϊ τῆς Τριάδος οἱ γενναιότατοι.

Ἥλιος ὥσπερ μέσον ἐσῶς, ἄστρων φαεινῶν Ἀδριανὲ, τῶν σῶν συνάθλων ἀπήστραψας, φέγγος εὐσεβείας τῆς ἀσεβείας ἀχλὺν, διώξας καὶ φωτίσας Κόσμου τὰ πέρατα.

Δρόσος ῥημάτων σου τῶν σεπτῶν, ἴαμα τῶν πόνων ἀληθῶς, τοῦ σοῦ συζύγου γεγένηται, ἀπογινομένων τῇ τῶν κρατούντων στοργῇ, θεόφρον Ναταλία Μαρτύρων σύσκηνος. Θεοτοκίον.

Σὲ Οὖς Θεοτόκον σὲ ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογοῦντας διάσωσον. σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα, τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Ὠδὴ ϛ΄. Τὴν βίου τὴν θάλασσαν.

Χριστοῦ κυβερνώμενοι, τῇ παλάμῃ ἀθλοφόροι, τῆς ἀθεΐας πέλαγος, διήλθετε, καὶ ὅρμῳ τῷ γαληνῷ, τῆς ἄνω λαμπρότητος, Ἀθληταὶ τοῦ Κυρίου προσωρμίσθητε.

Ὡς αὐθις μνηρίζουσι, τῶν ἀγώνων σου Σοφὲ, τὰ ὑπὲρ φύσιν ἔπαθλα. καὶ γὰρ Θεοῦ ἐδείχθης Ἀδριανὲ, εὐῶδες θυμίαμα, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων πυρπολούμενος.

Σὲ Ὦ κάλλει τῆς Πίστεως, ἡ ἁγία σου ψυχὴ, ὡραϊσμένη πάνσεμνε, καὶ τὸ κάλλος ζητοῦσα ὡς ἀληθῶς, Χριστοῦ τὸ ἀμήχανον, Ναταλία τοῦ πόθου οὐ διήμαρτες. Θεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν, κατάστασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γυναικὸς θεόφρονος τοὺς θείους λόγους, ἐν καρδίᾳ θέμενος, Ἀδριανὲ Μάρτυς Χριστοῦ, ἐν ταῖς βασάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος. Ὁ Οἶκος.

Καιρὸς ἐπέστη τοῖς πιστοῖς, χαρμόσυνος ἡμέρα, Ἀδριανοῦ τοῦ θείου. ἐνθέως εὐφρανθῶμεν, ἀναβοῶντες πρὸς αὐτόν· Μάρτυς τοῦ Κυρίου, ὁ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν σοφῶς ἀγωνισάμενος, καὶ στέφος οὐρανόθεν δεξάμενος τῆς δικαιοσύνης, ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀλλοτρίου ἡμᾶς ῥῦσαι ταύτης. ἴασαι τε ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἑκατόσταλον ἡμῖν. καὶ τὴν κηλῖδα πᾶσαν τοῦ νοὸς ἐκκάθαρον οὐρανόθεν. Σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚϚʹ. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ, καὶ Ναταλίας, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Ϛι. Ἀδριανοῦ τέμνουσι χεῖρας καὶ πόδας,
Χεῖρες πονηρῶν, ὧν φονοδρόμοι πόδες.
Ἐν τῷ βίῳ σύνδυνος, ἐν δὲ τῷ πάλῳ;
Ἀδριανῷ σύσκηνος ἡ Ναταλία.
Ἀδριανὸς χέρας ἐτμήθη πόδας εἰκάδι ἕκτῃ.

Ὁ Μάρτυς Ἀδριανὸς, καὶ Ναταλία ἡ αὐτοῦ γαμετὴ, ὑπῆρχον ἐκ Πόλεως Νικομηδείας. ἐν τῇ δευτέρᾳ οὖν περιόδῳ τοῦ Μαξιμιανοῦ, συνελήφθησαν ἄνδρες Χριστιανοὶ, τὸν ἀριθμὸν εἰκοσιτρεῖς. οἳ ἐν τοῖς σπηλαίοις ἐκρύπτοντο, καὶ πλείστοις αἰκισμοῖς ὑπεβλήθησαν. οὓς ἠρώτησε, πρὸ τοῦ μαρτυρῆσαι ὁ Ἀδριανός· αὐτοὶ τίνος ὑφίστασθε τὰς ἀνυποίστους ταύτας καὶ ξενὰς τιμωρίας; αὐτῶν δὲ ἀποκριθέντων, ἵνα κερδήσωμεν τὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡτοιμασμένα ἀγαθὰ, τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχουσιν· ἃ οὔτε ἀκοὴ ἀκοῦσαι, οὔτε λόγος δύναται παραστῆσαι. εὐθὺς ὁ μακάριος Ἀδριανὸς ὑπὸ τῆς θείας χάριτος καταυγασθεὶς, τοῖς ταχυγράφοις εἶπε, συντάξαι καὶ αὐτοῦ τὸ ὄνομα μετὰ τῶν Χριστιανῶν. ἡδέως γὰρ, ἔφη, συναποθανοῦμαι αὐτοῖς. τῶν δὲ καὶ γραψάντων, καὶ σιδήροις αὐτὸν σφαλισαμένων· ὡς ἔγνω ταῦτα ἡ Ναταλία, δι᾽ ἄλλου συλληφθεῖσαν αὐτὸν οἰηθεῖ-

σα, καὶ γενομένη περιπαθὴς, φαιδρὰν πε-
ἐμβαλλομένη στολὴν, ἐπὶ τὸ δεσμωτήριον
ἀπέδοσεν. εἰσελθοῦσα δὲ, καὶ τὴν αἰτίαν
τῆς τοῦ Ἀδριανοῦ μαθοῦσα καθείρξεως, τὰ
περικείμενα κλοιὰ τῷ Ἁγίῳ ἡδέως κατησπά-
ζετο. ἐμακάριζέ τε αὐτὸν τῆς προθυμίας,
καὶ ἀσάλευτον πρὸς τὰς ἐπιφορὰς τῶν βα-
σάνων μένειν παρῄνει, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ
Ἁγίους παρεκάλει ὑπὲρ αὐτοῦ εὔχεσθαι.
ἀλλὰ τότε μὲν παραινέσασα τῷ Μάρτυρος
Ἀδριανοῦ, ἡ Ναταλία εἰς τὸν ἑαυτῆς ὑπέ-
στρεψεν οἶκον. μετ᾽ ὀλίγον δὲ εἰσαγωγῆς αὐ-
τῷ μεθ᾽ ἡμέραν πρὸς τὸν Τύραννον ἐλπιζο-
μένης, συντάξάμενος τοῖς ἐν φρουρᾷ Ἁγίοις,
καὶ μισθὸν δοὺς τοῖς φυλάττουσιν, ἀπῆλθε
μηνύσαι τῇ Ναταλίᾳ, ὅπως ἐπιστῇ τῇ τε-
λειώσει αὐτοῦ. ἡ δὲ λογισαμένη, δείσαντα
αὐτὸν τὰς βασάνους, ἀπομάσασθαι τὸν Χρι-
στὸν, καὶ τῆς φρουρᾶς ἀφεθῆναι, τὴν θύραν
ἀπέκλεισε κατ᾽ αὐτοῦ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀρνη-
σιν ὀνειδίζουσα, καὶ φ[…]ψυχον καὶ δειλὸν
ἀποκαλοῦσα, καὶ τῆς φοβερᾶς ἀναμιμνή-
σκουσα ἀπειλῆς, ἣν ὁ Χριστὸς τοῖς αὐτὸν
ἀθετοῦσιν ἠπείλησε. καὶ ἑαυτὴν ἀθλίαν ἀπο-
καλοῦσα, ὅτι οὐδὲ ἐν ἡμέρᾳ ὅλῃ γαμετὴν
Μάρτυρος κληθῆναι παρέμεινεν αὐτήν.
ἀλλὰ τὴν ἐλπισθεῖσαν μακαριότητα, ἀ-
θρόον ἐπανασπάσασα, πόθεν διεδέξατο δυσ-
κλειαν. ὡς δὲ ἐφ᾽ ᾧ ἧκεν ἔγνω, μεταβαλοῦ-
σα, τάς τε θύρας αὐτῷ ἀνεπέτασε, καὶ προσ-
φῦσα, περιχαρῶς κατησπάζετο. καὶ εὐθὺς
ὡς εἶχε τὴν πρὸς τὸν Τύραννον μετ᾽ αὐτοῦ
ἐποιεῖτο πορείαν. ἀπήχθη οὖν πρὸς τὸν Βασι-
λέα ὁ Ἅγιος, καὶ τὸν Χριστὸν εἶναι Θεὸν ὁμο-
λογήσας, τύπτεται ξύλοις πρινίνοις κείμενος.
ἀνατραπεὶς δὲ ὕπτιος, τοσοῦτον κατὰ τῆς γα-
στρὸς αἰκίζεται, ὡς ὀφθῆναι καὶ τὰ ἔνδον ὑπο-
γάστρια αὐτοῦ. ἦν δὲ ὅτε ταῦτα ἔπαχεν,
ἐτῶν κη´. Εἶτα σὺν τοῖς λοιποῖς Ἁγίοις,
ἀκρωτηριάζεται αὐτὸς πρῶτος τὰς χεῖρας καὶ
τοὺς πόδας ἐκκοπείς. καθ᾽ ὃν ἕκαστον τῆς
Ναταλίας προσλαμβανομένης, καὶ ἐπὶ τῷ
ἄκμονι τιθείσης· καὶ τὸν μὲν δήμιον δεομέ-
νης ἐπενεγκεῖν κραταιῶς, Ἀδριανὸν δὲ ὑπε-
νεγκεῖν στεῤῥῶς, καὶ μὴ προδοῦναι δαλίᾳ τὴν
ὑπὲρ Χριστοῦ ἄθλησιν. τελειωθέντων οὖν
τῶν Ἁγίων, τῶν σωμάτων αὐτῶν μελλόν-
των διὰ πυρὸς δαπανᾶσθαι, ἡ Ναταλία
τὴν χεῖρα τοῦ Ἁγίου Ἀδριανοῦ ἐγκολπωσα-
μένη, ἠκολούθει τοῖς Λειψάνοις. δεχομένη
δὲ τὰ ἐκ τούτων ἀποστάζοντα αἵματα, ἤλει-
φεν ἑαυτήν. τοῦ δὲ πυρὸς ὑπὸ ὑετοῦ ῥαγ-
δαίου κατασβεσθέντος, Εὐσέβιός τις πιστὸς
ὤν, τὰ τῶν Ἁγίων ἀνελόμενος λείψανα,
καὶ ἐν ἀκατίῳ θέμενος, κομίσας ἐν Ἀρ-
γυροπόλει, πλησίον τοῦ Βυζαντίου κατέθε-
το, ἔνθα καὶ ἡ Ναταλία ὕστερον ἀπο-
πλεύσασα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθε-
το. καὶ κατετέθη πλησίον τῶν Μαρτυρι-
κῶν Λειψάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ συναθλήσαντες τῷ
Ἁγίῳ Ἀδριανῷ, ξίφει τελειοῦνται.

Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκοσιτριῶν ἄκρα,
Τὰ τετράκις τοσαῦτα χεῖρας καὶ πόδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρ-
τύρων, Ἀττικοῦ, Σισινίου, καὶ τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἰβιστίωνος.

Συσταδιοδρομοῦσιν Ἀθληταὶ δύω,
Ξίφος δραμόντες στάδιον κουφοδρόμως.
Κουφθεὶς ἱδρῶτι δακρύων Ἰβιστίων,
Εὔθυμος εἰς ἄδακρυν χωρεῖ χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη ἑτέρου Μάρτυ-
ρος Ἀδριανοῦ.

Ἀδριανὸν τμηθέντα κοσμήσει ξίφος,
Ἐν τῇ μεγίστῃ τῶν στεφάνων ἡμέρᾳ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου ἐν τῷ Βυζαντίῳ,
Υἱὸς ὑπάρχων Πρόβου τοῦ Βασιλέως,
μεθ᾽ ἑτέρου ἀδελφοῦ Δομετίου τοῦ μετὰ Τίτον
Ἐπισκόπου Βυζαντίου. ὁ μακάριος τοίνυν
Ἀδριανὸς, ἐπιποθῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν,
ἐλθὼν ἐν Νικομηδείᾳ ὠνείδισε Λικινίῳ, ὡς
μάτην τὰ Ῥωμαϊκὰ στρατεύματα λυμαινο-
μένῳ, προφάσει τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν
διωγμοῦ. ὅθεν διαφόρως τιμωρηθεὶς, ξί-
φει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. ὁ δὲ τού-
του Ἀδελφὸς Δομέτιος ὁ Ἐπίσκοπος,
τὸ ἅγιον Λείψανον λαβὼν, ἐν Ἀργυροπό-
λει κατέθετο. ἔνθα ἦν Ἀδριανοῦ καὶ
Ναταλίας τὰ Λείψανα, μετὰ καὶ Στάχυος
τοῦ Ἀποστόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Ἰωάσαφ,
Υἱοῦ Ἀβενὴρ τοῦ Βασιλέως.

Ζηλωτὰ Βασίλεια Παμβασιλέως.
Ὤκησεν Υἱὸς γηΐνου Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Τιθόης, ἐν
εἰρήνῃ τελευτᾷ.

οὐκ εἶχον, οἶμαι, σάρκα Τιθόης ὅλως, ἣν εἶχε, τήξας, οὐκ ἔτι βρῶσιν τάφου. ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Δροσοβόλον μὲν τὴν.

Αἱ καθαιρέται ὡς πύργοι ἀνεδείχθητε, Σιὼν τῆς ἄνω Μάρτυρες, ἐδαφίσαντες, ἑλεπόλεις πάσας τοῦ ἐχθροῦ, μοχλῷ τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν. διὸ τιμῶμεν εὐσεβῶς ὑμῶν τὴν μνήμην ἀεί.

Βοηθὸς Ἀδριανῷ ἡ Ναταλία ὡς καὶ σύμψυχος, παρὰ Θεοῦ δεδώρηται, ἀνελκύσασα, ἐμπαροῦντα τοῦτον τῷ βυθῷ, τῆς πλάνης καὶ πείθουσα βοᾶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς πολύτιμον θησαύρισμα τοῦ Μάρτυρος, τὴν χεῖρα θησαυρίσασα, ὃ προέδωκας, σωφροσύνης σου τὸν θησαυρόν, συλῆσαι τοῖς ἐκδοῦσι Σεμνή, κυβερνωμένη τῇ χειρὶ τοῦ τῶν ἁπάντων Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Νεανίας τρεῖς ἡ κάμινος οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σήν. τὸ γὰρ θεῖον πῦρ, σὲ μὴ φλέξαν ᾤκησεν ἐν σοί, καὶ πάντας ἐφώτισε βοᾶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ὡς πυρὶ τῶν βασάνων ὁλοκαυτούμενοι, ἀσεβείας τὴν φλόγα πᾶσαν ἐσβέσατε, αἵμασιν ὑμῶν, Ἀθλοφόροι κραυγάζοντες· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων τῶν Ἀθλοφόρων σου, ποταμοὶ ἰαμάτων Κόσμου γεγόνασι, θάλασσαν δεινῶν, παθημάτων ξηραίνοντες· οὓς ἀνευφημοῦντες, Χριστὲ σὲ εὐλογοῦμεν.

Γυναικὸς θαυμασίας τίς οὐ θαυμάσει, τὸ πρὸς Κύριον φίλτρον; ὅπως ἐμίσησεν, ἔρωτα σαρκός, καὶ τὸν σύζυγον ἔπεισε, σέβειν καὶ δοξάζειν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐκ φωτὸς φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως τὸν ὑπερούσιον. Πνεῦμα γὰρ ἐν σοί, Κόρη θεῖον ἐσκήνωσεν. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Μελῶν στρεβλώσεις, χειρῶν ἐπίτασις, ξίφος ὁ πῦρ ὁ θάνατος, σαρκὸς ὁ ἐπίκηρος, τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης χωρίσαι ὑμᾶς, εὔδοξοι Ἀθλοφόροι ὅλως οὐκ ἴσχυσεν. ὅθεν εἰς αἰῶνας σὺν αὐτῷ ἀεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατὸς ἐχθροῖς πᾶσιν ἀπροσμάχητος, Πόλις Θεοῦ, καὶ κατωχυρωμένον Βασίλειον, κεκλεισμένος Παράδεισος ἄσυλος, φάλαγξ τροπαιοφόρος, δῆμος θεόλεκτος, στῦλοι Ἐκκλησίας, ἄρραγεῖς Μάρτυρες ὤφθητε.

Λαμπάς θεόφωτος, ἄστρα φαίνοντα, λύχνος ἡμῖν τὸ φῶς, τῆς ἀσεβείας συστέλλοντες, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματι, τέκνα τῆς ἀνεσπέρου μακαριότητος, Μάρτυρες ἐδείχθητε, Χριστοῦ σεβασμιώτατοι.

Πηγὴ ναμάτων, πλήρης τοῦ Πνεύματος, καὶ ποταμὸς θείων, χαρισμάτων πληρούμενος, καὶ κρατὴρ ἀθλήσεως, προχέων κρουνούς, πέλαγος σωτηρίας, Μάρτυρες ὤφθητε, ζάλης πειρασμῶν, παντοδαπῶν ἡμᾶς λυτρούμενοι.

Χοροῖς Μαρτύρων, Χριστοῦ Πανεύφημε, παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην περίσῳζε, πίστει καὶ προθυμίᾳ, πάντων λυτρούμενος, τῶν παρενοχλούντων, πειρασμῶν ταῖς ἱκεσίαις σου.

Νεκροῖς ἀνάστασις νῦν δεδώρηται, διὰ τῆς σῆς ἀφράστου, καὶ ἀρρήτου κυήσεως, Θεοτόκε πάνσεμνε. ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα περικειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, ἀμυδρὲς σαφῶς διέλυσε.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἀδριανὸς ὁ πάνσοφος, καὶ ἀήττητος Μάρτυς, ὡς Ἀθλητῶν ἑδραίωμα, παρ' ἡμῶν δοξαζέσθω, σὺν τῇ σεπτῇ Ναταλίᾳ. τούτοις τε συνεκλάμπει, Μαρτύρων δῆμος ἅγιος, φάλαγξ τροπαιοφόρος. ὧν τὴν λαμπρὰν, ἐκτελοῦντες μνήμην τούτους ὑμνήσωμεν. καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσι, τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἄμαχον, καὶ φρουρὰν Παναγία, καὶ σκέπην καὶ κραταίωμα καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, καὶ ἄρραγῆ σωτηρίαν, καὶ ὀχύρωμα θεῖον, ὁ Κόσμος ἅπας κέκτηται, ἐν ἀνάγκαις ποικίλαις. ἀλλ' ὦ Θεοῦ, τοῦ Παμβασιλέως Μήτηρ καὶ δούλη, σῴζοις κἀμὲ τὸν δοῦλόν σου, ἐκ παντοίων κινδύνων.

τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἀδριανὲ γενναιότατε, τῆς τοῦ Δεσπότου φωνῆς, πληρωτὴς ἐχρημάτισας, κοσμικὴν τερπνότητα, ἀποθέμενος ἅπασαν· καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῶν Παθῶν τούτου κοινωνὸς γέγονας. ἐν ἀμφοτέροις γάρ, ὤφθης ὄντως δόκιμος. ὅθεν πιστοί, σήμερον τελοῦμέν σου, τὴν θείαν ἄθλησιν.

Ἀδριανὲ καρτερώτατε, πελάγει τῶν αἰκισμῶν, συνεχῶς κυματούμενος, πηδαλιουχοῦσάν σε, σοῦ τὴν σύνοικον ἔσχηκας, καὶ πρὸς γαλήνης, ὅρμον ἰθύνουσαν, τὴν ἄνω Πόλιν προσεμβιβάζουσαν. ἐν ᾗ πανεύφημε, Μάρτυς αὐλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν, πρέσβευε δεόμεθα, τῶν εὐφημούντων σε.

Μέχρι δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, καὶ τῶν μελῶν ἐκκοπῆς, καρτερῶς ἀνθιστάμενοι, τὰς ψυχὰς τῷ Κτίσαντι, ἀποδόντες εἰλήφατε, τὴν αἰώνιον ὄντως ἀνάπαυσιν, καὶ τὴν ἀγήρω μακαριότητα. ὢ ἧς ἐτύχετε, θείας ἀντιδόσεως παρὰ Χριστοῦ, Μάρτυρες πανένδοξοι, σεβασμιώτατοι.

Ὁ πάντα προγινώσκων Κύριος, ἀρρήτῳ προμηθείᾳ σε Μάρτυς, ὡς εὔκαρπον κλῆμα προσήκατο, ξίφει μαρτυρίου ποικίλως πιεζόμενον, καρτερίας δαψιλοῦς ἐπιφέροντα καρπούς· ἐξ ὧν τρέφονται πιστῶν καρδίαι. τῶν εὐφημούντων σε πόθῳ, Ἀδριανὲ ἔνδοξε.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Κύριε ἐκέκραξα.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν Ποιμένα ὀνομάσωμεν; Μοναστῶν ὑπογραμμόν, καὶ ἰαμάτων αὐτουργόν· ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς, πάθη μαράναντα ψυχῆς. πολίτην, τῶν Ἀγγέλων καὶ συνόμιλον. τῆς ἄνω, Μητροπόλεως οἰκήτορα. τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ποιμένα προσφθεγξώμεθα, τῆς ἐρήμου πολιστήν, καὶ ἡσυχίας ἐραστήν. τῶν παθῶν ἐκμαστήν, καὶ Μοναστῶν καθηγητήν πλημμύραν, διδαγμάτων θείου Πνεύματος. φωστῆρα, διακρίσεως ἀκοίμητον. θαυματουργὸν ἀληθέστατον, πάθη ποικίλα ἰώμενον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λύχνος διακρίσεως γέγονας, καταυγάζων τὰς ψυχάς, τῶν προσιόντων σοι πιστῶς, καὶ τὴν τρίβον τῆς ζωῆς, ὑποδεικνὺς αὐτοῖς Σοφέ. διό σε. ἐν αἰνέσει μακαρίζομεν, πάντες, τὴν ἁγίαν σου πανήγυριν. Ποιμένα Πατέρων τὸ καύχημα, τῶν Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τίνι ὁμοιωθῇς ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδ' ὅλως ἀνανεύσασα ψυχή, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· Παρθενομῆτορ δυσώπησον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἄρνα ἡ Ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον, ἑκουσίως σταυρικῶς, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυνωμένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου, τὴν πολλήν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ Οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Ποιμὴν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θέρμῃ τοῦ Παρακλήτου, Πάτερ θαλπομένη ἡ καρδία σου, τὸν κρυμὸν τῶν δαιμόνων, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα διέλυσε.

Ἄνθρακι θείῳ φόβου, φλέξας τὴν παθῶν τὴν ὕλην γέγονας, διακαέστατος λύχνος, ἀπαθείας πυρσός τε Μακάριε.

Φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων, Πάτερ τὸν Σταυρόν σου ἠκολούθησας, τῷ καλέσαντι πόθῳ, καὶ Φωστὴρ Μοναστῶν ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Ὅλος με διασῴζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστρός σου, σαρκωθῆναι Ἁγνὴ Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στάσιν τὴν παννύχιον, σοῦ κατεπλάγησαν Ἄγγελοι. καὶ γὰρ αὐτοὺς, ἔσχες συνεργοῦντας, ταῖς πρὸς Θεὸν ἐντεύξεσι.

Ἤμυξας ἀπεκάθηρας, τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν. ὅθεν ἐνοπτρίζῃ, καθαρῶς τὸν ἀόρατον.

Γάλακτι ἀσκήσεως, ὡς ἐκτραφεὶς Ποιμὴν Ὅσιε, εἰς ἀρετῶν, ὕψος αὐξηθεὶς ἤχθης εἰς τελείαν ἀπάθειαν.

Θεοτοκίον.

Ἔχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ἀρμὰς Ἄχραντε, ὁ δειλιῶν· ἔχων σε προστάτιν, τὰς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας.

Ὁ Εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσπεφευγότων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Ποιμαινόμενος, ὑπὸ Κυρίου, τούτου πρόβατον, ὡράθης πρῶτον, ἐναντίους λύκους μάκαρ τροπούμενος. καὶ ἐκπλέξας τὸν θεῖον ἀγῶνά σου, πρὸς τὴν Οὐράνιον μάνδραν ἐσκήνωσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, Σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ταῖς τοῦ Παρακλήτου αὐγαῖς δεχόμενον, Θεοφόρε ἐχρημάτισας, καὶ δοχεῖον θείων ἀναβάσεων.

Ἀρδευόμενος δάκρυσι, δένδρον καθωράθης Πάτερ ὑψίκομον, ἐγκρατείᾳ καλλυνόμενον, καὶ καρποῖς ἐνθέοις βεβρυθόμενον.

Ἠπονήσας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας πόνοις ἀσκήσεως, ἀρετῶν στάχυν πολύφορον, καὶ θαυμάτων χάριν ἐγεώργησας.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας καμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκήνωμα, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον, τὴν ἐσκοτισμένην Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸν καύσωνα βαστάσας Ἀοίδιμε, τῆς ἡμέρας, χαρᾶς κατηξίωσαι, τῆς τοῦ Κυρίου σου Ὅσιε.

Ἀσκήσεως λειμῶνι ἡδύπνοον, ἔφυς ῥόδον, ὀσμαῖς θείας γνώσεως, εὐωδιάζον τὰ πέρατα.

Τὸν πρὶν μεγαλαυχίᾳ χρησάμενον, Πάτερ ὄφιν, πρὸς γῆν ἐταπείνωσας, τῇ ταπεινώσει φραξάμενος.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Νεκρώσας τὰς τοῦ σώματος ὁρμάς, πολλοῖς ἀγωνίσμασι, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, μεθεδήμησας Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Ἐγκράτειαν ἄσυλον καὶ ἁγνὴν, ἀγάπην ἀδόλωτον, κτησάμενος Ὅσιε, ἀκηλίδωτον Θεοῦ ὤφθης ἔσοπτρον.

Ἐρήμοις ἐν ἀβάτοις προσφοιτῶν, παθῶν ἐρημώσεως, σαυτὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ πολίτης Οὐρανῶν ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, Ὅσιε Πάτερ, ἡ ἁγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσα, Ποιμὴν θεόφρον Πάτερ ἡμῶν Ὅσιε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΖ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος τοῦ Αἰθίοπος.

Ὡς ἐκ λύκου χαίροντος ἡρπάγη βίου, Ποιμὴν τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου Ποιμένος.

Ποιμένα εἰς μέγαν ἑβδόμῃ εἰκάδι ἤχετο Ποιμήν.

Οὗτος ὁ Ὅσιος, Αἰγύπτιος ἦν τῷ γένει. ἀναχωρήσας οὖν σὺν πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, γέγονεν ἅμα αὐτοῖς Μοναχός. ἡ δὲ Μήτηρ αὐτῶν μετὰ πλείστους χρόνους πόθῳ τῷ πρὸς αὐτοὺς, παρεγένετο ἰδεῖν τούτους, οἱ δὲ ἔκλεισαν κατ' αὐτῆς τὰς θύρας. ἡ δὲ κλαίουσα, ἔκραξε μετ' οἴκτου. εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀββᾶς Ἀνοὺβ, λέγει αὐτῇ· τί κλαίεις γραῦ; ἡ δὲ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσασα, οὐ γὰρ ἔβλεπε τοῦτον, κεκλεισμένης οὔσης τῆς θύρας, ἔφη· θέλω ἰδεῖν ὑμᾶς Τέκνον. τί γὰρ βλάψει, εἰ ἴδω ὑμᾶς; οὐκ ἐγὼ Μήτηρ ὑμῶν; οὐκ εἰμὶ ἐν ἐσχάτῃ πολιᾷ; καὶ ὁ Ποιμήν. ὧδε θέλεις ἰδεῖν ἡμᾶς, ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ Κόσμῳ; ἡ δὲ συνιεῖσα τὰ λεγόμενα, ἀνεχώρησεν. ἠθέλησε δέ ποτε ὁ τῆς Χώρας Ἄρχων ἰδεῖν τὸν Ἀββᾶν Ποιμένα. κατασχὼν οὖν τὸν Υἱὸν τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἐπ' ἐγκλήματι, ἔβαλεν ἐν εἱρκτῇ. οὐκ ἠθέλησε δὲ ὁ γέρων ἰδεῖν τὸν Ἄρχοντα. ἦλθε δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ ἀπόκρισιν. ἡ δὲ κατεβόα αὐτοῦ λέγουσα· ἀσπλαγχνε, ἐλέησόν με, ὅτι μονογενής μοι ἐστίν. ὁ δὲ μηνύει αὐτῇ διά τινος· ἄπελθε, ἀναχώρει τῶν ὧδε· ὁ Ποιμὴν τέκνα οὐκ ἐγέννησε. καὶ ὁ Ἄρχων μηνύει αὐτῷ, κἂν λόγῳ μόνῳ κέλευσον, καὶ ἀπολύω αὐτόν· καὶ ὁ γέρων· ἐξέτασον αὐτὸν κατὰ τοὺς Νόμους, καὶ εἰ ἄξιός ἐστι θανάτου, θανέτω. εἰ δ' οὖν, ὡς βούλει ποίησον. καὶ ὁ Ἄρχων ὑπερθαυμάσας, ἀπέλυσε τὸν παῖδα. ἠρώτησέ τις αὐτὸν λέγων· ἐὰν ἴδω τὸ ἁμάρτημα τοῦ ἀδελφοῦ μου, σκεπάσω αὐτὸ, καὶ περικαλύψω; λέγει ὁ γέρων. εἰ καλύψωμεν τοῦ ἀδελφοῦ τὸ πταῖσμα, καὶ ὁ Θεὸς τὰ ἡμέτερα. οὗτος ὁ μακάριος πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, ὥστε πάντας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Θηβαΐδι γέροντας Πατέρα τοῦτον ἔχειν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ῥυθμίζεσθαι καὶ ἐκπαιδεύεσθαι, τελευτᾷ γέρων ὢν, καὶ πλήρης ἡμερῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐθαλίας.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν Σικελίᾳ. Μητέρα ἔχουσα Ἑλληνίδα αἱμοῤῥοοῦσαν. ἥτις καὶ ἰάθη παρὰ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀλφαιοῦ, Φιλαδέλφου, καὶ Κηρίνου. πιστεύσασα οὖν, ἐβαπτίσθη μετὰ Εὐθαλίας τῆς Θυγατρὸς αὐτῆς. ἔχουσα δὲ Υἱὸν, ὀνόματι Σερμυλιανὸν, συνεσχέθη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀποπνιγῆναι, διὰ τὸ πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν. ἡ δὲ ὑπὸ τῆς παιδίσκης ἐκσπασθεῖσα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, διέφυγεν. ἡ δὲ Εὐθαλία πολλὰ τὸν ἀλάστορα ἐκεῖνον ὀνειδίσασα περὶ τῆς Μητρὸς, ἐκεῖνος φησὶ μὴ καὶ σὺ Χριστιανὴ εἶ; καὶ ἡ Ἁγία, ναὶ φησιν, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἀποθανοῦμαι. ὁ δὲ βέβηλος γυμνώσας αὐτὴν ἐμάστιξε σφοδρῶς, καὶ παρέδωκεν αὐτὴν ἑνὶ τῶν οἰκετῶν, ἐφ' ᾧ καταβεβηλωθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. ἡ δὲ προσδεξαμένη, ἐτύφλωσε τὸν οἰκέτην. ὁ δὲ ἰδὼν τὸ γεγονὸς, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ Λιβερίου Πάπα Ῥώμης.

Ἐν Πλούτῳ αὐλῶν Λιβέριος νῦν ἔχει,
Ἐν Οὐρανοῖς ἣν ἐμφρόνως θησαυρίσας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου. ὃς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον τὸν Ὁμολογητὴν συνέπραξε τοὺς οἰκείους θρόνους ἀπολαβεῖν. διὰ ταῦτα Κωνστάντιος, μετὰ τὴν τελευτὴν Κώνσταντος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, μετεστείλατο αὐτὸν ἐκ Ῥώμης. καὶ ἐπιχειρήσας πείθειν αὐτὸν, καὶ τῆς κοινωνίας Ἀθανασίου ἀπέχεσθαι, καὶ τῇ καθαιρέσει αὐτοῦ ψηφίσασθαι, καὶ μὴ δυνηθεὶς, ἐξώρισεν αὐτὸν ἐν τῇ Θρᾴκῃ. ἐν Ῥώμῃ δὲ γενόμενος ὁ Βασιλεὺς, καὶ παρὰ πάντων ἐκβιασθεὶς, ἐκέλευσε τὸν οἰκεῖον θρόνον ἀπολαβεῖν τὸν μακάριον Λιβέριον. ἐν ᾧ γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καλῶς καὶ θεαρέστως βιώσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁσίου, Ἐπισκόπου Κορδύβης.

Τὴν κλῆσιν εἶπεν Ὅσιε τὴν σὴν μόνην,
Νεκρῷ θανόντι ἐπαινέσαι τὸ χρέος.

ΟΥ̓͂τος ὁ μακάριος, ἐν ἀσκήσει πρότερον διαπρέψας, καὶ παντοίαις ἀρεταῖς κοσμηθεὶς, ἐπὶ τὸν Θρόνον τῆς Ἐπισκοπῆς Κυθράβης τῆς κατὰ τὴν Γερμανίαν προήχθη. ζῆλον δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως ἔχων, καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ πρώτῃ Συνόδῳ παρὼν, τὴν Ἀρειανικὴν λύσσαν διελέγχων καὶ ἀποκρουόμενος. καὶ τὴν γενομένην κατὰ τὴν Σαρδικὴν, αὐτὸς συνεκρότει. καὶ τὰ πρῶτα τοῖς τότε συνελθοῦσιν ἐκέκτητο. οὗτος πολλῶν καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων ὑπὸ Κωνσταντίου τῶν οἰκείων θρόνων ἀπελαυνομένων, διὰ τὸ μὴ καταψηφίζεσθαι τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου καθαίρεσιν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, διὰ τὸ μὴ κοινωνεῖν τῇ Ἀρείου κακοδοξίᾳ, ἐν ἐξορίᾳ παρεπέμφθη. καὶ πολλὰ δυσχερῆ καρτερήσας, ἐν αὐτῇ τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Φιλίππου Βάπτισις τοῦ Αἰθίοπος Εὐνούχου.

Στίχ. Ἀνηρέλεγχε τὴν παροιμίαν Σπάδων. Λευκαίνεται γὰρ, καὶ πεφυκὼς Αἰθίοψ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ Ἁγία Ἀνθοῦσα ἡ Νέα, τρίχινον ῥάκος ἐνδυθεῖσα, καὶ εἰς φρέαρ ῥιφεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ μανδύας σοι πῖλος, ἡ πόρτη πέτρα, Μεθ᾽ ὧν ὑπῆλθες Ἀνθοῦσα βαθὺ φρέαρ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

ΘΕίαις σχολάζων θεωρίαις, λαμπρυνόμενος αὔλοις θεαυγίαις, καὶ ἡμέρας υἱὸς, καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, ὡς ἀληθῶς γεγένησαι, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

ΗΡθης πρὸς ὕψος ἀπαθείας, μετὰ σώματος Ἀγγέλους ἐμιμήσω. Παραδείσου τρυφῆς, ἐγένου κληρονόμος, ἀναβοῶν Μακάριε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΤΑ͂ῖς μυστικαῖς ἀκτῖσιν ἀπαθείας, ἀπημαύρωσας δαιμόνων ἐπηρείας. καὶ τῆς τούτων πολλοὺς, κακώσεως ἐρρύσω, ἀναβοῶντας Ὅσιε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

ΡΑβδον ἐφώνησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν, συνέλαβε καὶ τίκτει. ᾧ μελῳδοῦντες κράζομεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἄναρχον Βασιλέα.

ΑΝῆψας τὴν τῆς ψυχῆς σου λαμπάδα, ἐλαίῳ σου τῶν ἀγώνων τηρήσας, εἰσῆλθες ἐν χαρᾷ, εἰς ἄφθαρτον νυμφῶνα, καὶ ζῇς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΟΥ̓κ ἔσεισαν τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον, οἱ ἄνεμοι ἀκαθάρτων πνευμάτων. ἐστήρικτο γὰρ, τῆς στάσεως ἐν πέτρᾳ, παμμάκαρ Θεοφόρε.

ΤΟ δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω, χιτώνιον ἐνεδύσω δὲ Πάτερ, ὡραίαν τὴν στολὴν, τῆς θείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον.

ΩΣ ἔντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑπάρχουσαν τὴν ἁγίαν Παρθένον, ὑμνήσωμεν Λαοὶ, αὐτὴν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

ΤΟν ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν τρέμουσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

ΕΔυς μὲν οἷά περ ἀστὴρ, ἀπὸ Κόσμου πρὸς Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοητὸν ἀληθῶς, δικαιοσύνης Παμμάκαρ Ἥλιον. καὶ ὡς ἀκτῖνας τοῖς πιστοῖς, τὰς σὰς καταλέλοιπας, φωταυγεῖς ἀρετὰς, ἐλαυνούσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα.

ΤΙμιος ἔναντι Θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος ἀοίδιμε γέγονε. καὶ γὰρ ὁσίως ἐν γῇ, ἐπολιτεύσω τοῖς τοῦ προστάγμασι, καὶ δικαιώμασι Ποιμὴν, τηρήσας ἀλώβητα. ὅθεν ἀνέτειλε, ὡς δικαίῳ σοὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

ΤΑῖς θείαις Πάτερ καλλοναῖς, ἡδυνόμενος καὶ θέσει θεούμενος. καὶ τῷ μεγάλῳ φωτὶ, πεφωτισμένος νῦν παριστάμενος, καὶ ἀκροτάτῳ ἐφετῷ, ἐγγίζων τρανώτερον, τῶν σὲ τιμώντων Ποιμὴν, καὶ πληρούντων σου τὴν μνήμην μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

ΕΠαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν Πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον. ἐκαινοτόμησας θεσμοὺς, φύσεως ἀμόλυντε, τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ἑνώσασα.

Ὁ Εἱρμός.

ΕΦριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος Ἄνθρωπος. διὸ

τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὅλην σαφῶς δεξάμενος, τὴν τριτήλιον αἴγλην, τῆς Θεαρχίας πάνσοφε, νῦν Θεὸς χρηματίζεις, Θεοῦ τοῦ φύσει μεθέξει. ὃν δυσώπει ῥυσθῆναι, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, τοὺς τιμῶντάς σε Πάτερ, καὶ τὴν σεπτὴν, καὶ φωσφόρον μνήμην σου ἐκτελοῦντας Ποιμὴν Θεόφρον Ὅσιε, Ἀσκητῶν ὡραιότης.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ ὁ Πατὴρ ἡρέτισεν, ὡς πολυάνακτον κλῖνον, Θεοκυῆτορ Πάναγνε, διὰ Πνεύματος Θείου, Υἱοῦ δὲ πρὸς κατοικίαν, ἀναμέσον ἰδών σε, τῶν ἀκανθῶν πανάμωμε, ἀποστίλβουσαν κάλλει, παρθενικῷ. διὸ δὴ Θεόνυμφε σὲ ὑμνοῦμεν, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ... Ἀπόλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΚΗ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Ἑσπέρας ... Κύριε ἐκέκραξα, ...

Ἦχος ... Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Μωσῆς ὁ πολυθρύλλητος, Κόσμου προπνεύσαντα, λιπὼν ἐμφρόνως, πόνοις ἀσκήσεως, συντονωτάτοις, πάθη ὑπέταξε σαρκός. καὶ καταβαλὼν τὸν πολυμήχανον, νίκης τοὺς στεφάνους ἐκομίσατο. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Κύριε πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐγκράτειαν ἀσύγκριτον, στάσιν παννύχιον, ἄγρυπνον ὄμμα, νοῦν φανταζόμενον, τὸ θεῖον κάλλος, ἔχεις μακάριε Μωσῆ. ὅθεν ἰαμάτων χάριν εἴληφας, πάθη θεραπεύειν χαλεπώτατα. διό σε δυσωποῦμεν· αἴτησαι πᾶσι Πάτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ τὰ τοξεύματα, καὶ τὰς ἐνέδρας, θείᾳ σκεπόμενος, Μωσῆ παλάμῃ, Πάτερ διῆλθες ἀβλαβῶς. καὶ τῇ ἀπαθείᾳ σεμνυνόμενος, πᾶσι τοῖς Ὁσίοις συνηρίθμησαι. πρεσβεύων δωρηθῆναι, πίστει τοῖς σὲ τιμῶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χείλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα. καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ Πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν Μόσχον βλέπουσα, ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσανηρτημένον, ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς· οἴμοι ἀνεβόα ποθεινότατον. Τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος ...

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης Θεοφόρε Μωσῆ Πατὴρ ἡμῶν. νηστείᾳ ἀγρυπνίᾳ προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ὁ Κανών ... ᾨδὴ α'. ... Ἄισωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ῥήγματι ἁμαρτίας, μεμελανωμένην τὴν καρδίαν μου, καταλάμπρυνον Πάτερ, μετανοίας τοῖς ὄμβροις πρεσβείαις σου.

Φόβῳ τῷ τοῦ Δεσπότου, σάρκα καθηλώσας ἅπαν νόημα, ἐμπαθὲς ἐκ καρδίας, Θεοφόρε παμμάκαρ ἐξήλειψας.

Αὔλακι διανοίας, κρύψας τὰ τοῦ λόγου Πάτερ σπέρματα, ἐγεώργησας σῖτον, θησαυροῖς ἀκενώτοις τηρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ὃν μὲ διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι, βληθεὶς ἐκ γαστρός σου, σαρκωθῆναι Ἁγνὴ Μητροπάρθενε.

ᾨδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πνεύματι κινούμενος, πνευματικαῖς Σοφὲ πράξεσιν, ἐγκαρτερῶν, τὰ τῆς πονηρίας, καθυπέταξας πνεύματα.

Σθένει δυναμούμενος, θεαρχικῷ Μωσῆ Ὅσιε, τὸν ἰσχυρὸν, ἄσαρκος καθάπερ, ἐπατάξας δράκοντα.

ΟΜβροις τῶν δακρύων σου, πυρκαϊὰν παθῶν ἔσβεσας, καὶ ποταμὸς, ὤφθης χαρισμάτων, πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

ΕΧων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὁρμὰς Ἄχραντε, οὐ δειλιῶ. ἔχων σε προσάπτω, τὰς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας.

Ὁ Εἱρμός.

ΣΥ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων. καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

ΦΕγγος ἄδυτον εἰσδεδεγμένος, ἀπημαύρωσας τῶν νοουμένων, Αἰθιόπων Θεοφόρε τὰ πρόσωπα, καὶ τὰς αὐτῶν κακουργίας διέλυσας, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον ἀπαύστοις σου νεύσεσι. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΘΕίας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΤΗν Ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι Τέκνον μου, πῶς τὰ πάθη θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

ΤΟν φιλόσαρκον δαίμονα, ταῖς ἀδιαλείπτοις Πάτερ δεήσεσι, καὶ τῶν πόνων ἐπιδόσεσιν, ἐκ ψυχῆς παμμάκαρ ἀπεδίωξας.

ΠΕπαθὴς τὴν διάνοιαν, πρὸς τὰ ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον Ὅσιε, τῆς ἀσκήσεως τὸν καύσωνα, ὥσπερ θείαν δρόσον καθυπέφερες.

ΘΕωρίαις καὶ πράξεσιν, ἐκλελαμπρυσμένη Πάτερ πανόλβιε, ἡ καρδία σου τοῦ Πνεύματος, καθαρὸν ἐδείχθη ἐνδιαίτημα.

Θεοτοκίον.

ΠΑρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκήνωμα, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον, τὴν ἐσκοτισμένην Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

ΤΩ ἄνθρακι πυρούμενος, Μάκαρ τῆς ἀπαθείας, ὕλην ἐνεπύρησας. τὴν τῶν παθῶν ἀπετέφρωσας.

ΑΣτὴρ τῆς ἐγκρατείας ὑψώμασι, διαπρέπων, ὤφθης τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καταφωτίζων Ἀοίδιμε.

ΤΕθρίππῳ ἀρετῶν ἐπιβέβηκας, καὶ πρὸς πόλον, ἔφθασας οὐράνιον, Πάτερ Μωσῆ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

ΠΑρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

ΝΥκτί με ἁμαρτιῶν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρότητι, κυκλούμενον ταῖς ἐν σοὶ, τοῦ Πνεύματος λαμψεσιν, ὅλον φωταγώγησον ὅλον πρὸς λιμένα, σωτηρίας Πάτερ ἴθυνον.

ΩΣ μέλισσα φιλεργὸς, τὰ σύμβολα τῆς διανοίας σου, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν, ἀθροίσας ἀνέβλυσας, γλυκασμὸν ἀθάνατον, τὴν πικρίαν Πάτερ, τῶν δαιμόνων ἀπελαύνοντα.

ΕΡήμοις ἐγκαρτερῶν, τὴν ἄνω Πόλιν κεκλήρωσαι, τὴν σάρκα δουλαγωγῶν, νηστείαις Θαυμάσιε, τρυφὴν πρὸς ἀδάπανον, καὶ πρὸς Παράδεισον, τὰς σκηνώσεις ἐξεδήμησας.

Θεοτοκίον.

ΑΓίασμα νοητὸν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἔμψυχον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρθένε, οἱ πιστοί σε ὀνομάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

ΑΙθιόπων πρόσωπα ἀπορραπίσας, νοητῶν ἀνέλαμψας, καθάπερ Ἥλιος φαιδρὸς, φωταγωγῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων Μωσῆ παμμακάριστε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΗ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Στίχ. Φήσεις τὸ ῥητὸν, καὶ θανὼν Μωσῆ μέλα,
Ἄνθρωπος ὄψιν, καὶ Θεὸς τὴν καρδίαν.
Θάψαν εἰνὶ Κάδι Μωσῆν ὀγδόῃ Αἰθιοπῆα.

ΟΥτος ὁ Μακάριος, τῷ μὲν γένει ἦν Αἰθίοψ, τῇ δὲ χροιᾷ μέλας ἀκριβῶς, οἰ-

κέτης πολιτευομένου τινός. ὃν διὰ πολλὴν δυστροπίαν καὶ λῃστρικὴν διαγωγὴν ἀπώσατο ὁ ἴδιος Δεσπότης. οὗτος ποτὲ ποιμένι τινὶ ἐμνησικάκησε, παρεμποδίσαντι αὐτῷ εἰς πρᾶγμα. ὃν καὶ ἀποκτεῖναι ἐβουλεύσατο. μαθὼν δὲ ὅτι πέραν τοῦ Νείλου ἐστί, πλημμυροῦντος τοῦ ὕδατος, τῷ στόματι δακὼν τὴν μάχαιραν, καὶ τὸν ἐπενδύτην τῇ κεφαλῇ ἐπιθείς, διανηξάμενος ἐπέρασε. προαισθόμενος δὲ ὁ ποιμὴν τὴν αὐτοῦ ἔλευσιν, φυγὰς ᾤχετο. ὁ δέ, κριοὺς τέσσαρας ἐπιλέκτους σφαγιάσας, καὶ δήσας σειρᾷ, τὸν Νεῖλον ἀντιπεπέρασε κολυμβῶν. τὰ κρέα δὲ φαγών, καὶ τὰ κώδια οἴνῳ πωλήσας, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ. ταῦτα δὲ διηγησάμην, ἵνα δείξω, ὅτι δυνατόν ἐστι τοῖς βουλομένοις διὰ μετανοίας σωθῆναι. οὗτος ὀψέποτε κατανυγεὶς ἔκ τινος περιστάσεως, ἐπιδέδωκεν ἑαυτὸν Μοναστηρίῳ. καὶ οὕτω προσῆλθε τῇ μετανοίᾳ, ὡς καὶ τοὺς συμπράκτορας αὐτοῦ ἀγαγεῖν τῷ Χριστῷ. καθεζομένου δέποτε ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ, λῃσταί τινες προσέβαλον αὐτῷ, ἀγνοήσαντες εἶναι αὐτὸν τὸν Μωσῆν. οὓς ὁ μακάριος δεσμήσας σχοινίῳ, καθάπερ σάκκον ἀχύρου, τοῖς ἑαυτοῦ ὤμοις ἐπιθείς, τῷ Κυριακῷ παρεγένετο, καί φησι πρὸς τοὺς Ἀδελφούς· ἐπειδὴ οὐκ ἔξεστί μοι ἀδικεῖν, τούτους δὲ εὗρον ἐπελθόντας μοι, τί κελεύετε περὶ τούτων; αὐτοὶ δὲ γνωρίσαντες αὐτόν, ὅτι Μωσῆς ἐστιν ὁ περιβόητος λῄσταρχος καὶ ἀκαταγώνιστος, ἐξομολογησάμενοι τῷ Θεῷ, καὶ αὐτοὶ ἀπετάξαντο, καὶ γεγόνασι Μοναχοὶ δοκιμώτατοι. Θεαρέστως οὖν βιώσας ὁ Ἅγιος Γέρων, καὶ τὸν δαίμονα τῆς ἀκολασίας καταπαλαίσας, τελευτᾷ ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε γεγονώς, καὶ Πρεσβύτερος, καὶ καταλιπὼν Μαθητὰς ἑβδομήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου τοῦ Νέου.

Στίχ. Τράχηλον Ἀκάκιος ἐκτμηθεὶς ξίφει,
Ψυχῆς τὸ λευκὸν μηνύων, βλύζει γάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Διομήδους καὶ Λαυρεντίου.

Στίχ. Διττοῖς Ἀθληταῖς προσδεθεῖσι πλατάνῳ,
Καθεῖντο τόξα πλατάνων κενοὶ ψόφοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Δίκαιος Ἐζεκίας ὁ Βασιλεύς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Εἰ δακρύσας ἦν Ἐζεκίας ὡς πάλαι,
Ζωῆς ἂν ἄλλην εὗρε προσθήκην πάλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Ἄννης τῆς Θυγατρὸς Φανουήλ.

Στίχ. Οὐ γῆς ἀπῆρεν ἡ Φανουὴλ Θυγάτηρ,
Ἕως ἐπ' αὐτῆς εἶδε τὸν Θεὸν βρέφος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Λύμης παθῶν κεκαθαρμένος, ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀστράπτων λαμπηδόσι, πρὸς τὸ φῶς ἀληθῶς, τὸ ἄϋλον μετέβης, ἔνθα χοροὶ Μακάριε, Ἀσκητῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν ἐξέφυγες κακίαν, ᾠκειώσω δὲ καλῶν τὴν μετουσίαν. καὶ τερπνὸν ἐφετοῦ, αὐτῷ συνεκράθης, ἀναβοῶν Μακάριε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πόνοις ἀσκήσεως ἀμέτροις, τὴν ἐπίπονον ἐξήρανας ἀπάτην, Θεοφόρε διό, τὴν ἄπονον ἐφεῦρες, τῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν, εὐλογῶν τὸν Δεσπότην.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συλλαβεῖν καὶ τίκτειν· ᾧ μελῳδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς προσευχαῖς νευρούμενος, ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ δικαιοσύνῃ, τὴν ψυχὴν λαμπόμενος, ἀγάπῃ κοσμούμενος, πρὸς ἀρετῶν ἀκρώρειαν, πρὸς περιφανές, Πάτερ ἀνέδραμες ὕψος, κραυγάζων τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ μελανὸς τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν φαιδροτέραν δέ, τῶν ἡλιακῶν μαρμαρυγῶν κτησάμενος, δαιμόνων ἠμαύρωσε, ζοφούμενα πρόσωπα. τοὺς δὲ τῶν πιστῶν καταλαμπρύνων καρδίας, αὐτοῦ τῇ ἐκδημίᾳ, τῶν θερμῶς μελῳδούντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ ταπεινώσει πάντοθεν, πεφραγμένος διέφυγες, Πάτερ Αἰθιόπων, νοητῶν τοξεύματα. ἀλείπτης δὲ γέγονας, τῶν Μοναστῶν πρὸς πάλην ἐχθρῶν, ἔργοις τε καὶ λόγοις, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπερφυῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενόμενον ἄνθρωπον, τὸν τοῦ Πατρὸς ἀχώριστον, Δέσποινα Ἁγνή· ᾧ μελῳδεῖ πᾶσα Κτίσις· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων.

Ὠδὴ, θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐν ἔργοις ὄντως τὴν ζωὴν, ἀγαθοῖς διαπλέσας ἀπέλαβες, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, καὶ σοῦ τοῦ πόθου πέρας κατείληφας· ἑορταζόντων δὲ ἐν ᾧ, φωνὴ μετ' αἰνέσεως, χαίρων ἐσκήνωσας, ἀξιάγαστε Μωσῆ Πάτερ Ὅσιε.

Ἐνστάζουσι Πάτερ γλυκασμὸν, ὠφελείας οἱ τῶν πόνων ἱδρῶτές σου, καὶ τὴν πικρίαν ἡμῶν, τῶν παθημάτων ἀποδιώκουσιν. ἀναβλυστάνουσιν ἡμῖν, ἰάσεις τὰ λείψανα. καὶ σηπεδόνας κακῶν, καὶ ψυχῶν τὸν μολυσμὸν ἐκκαθαίρουσι.

Στεφάνοις ἔστεψε Χριστὸς, ἀμαράντοις σου τὴν Κάραν Θεσπέσιε, νενικηκότος στεῤῥῶς, τὰς παρατάξεις τοῦ Κοσμοκράτορος. καὶ τῶν Ὁσίων τοῖς χοροῖς, ὅπως ἠρίθμησε. μεθ' ὧν ἱκέτευε, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς τιμῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ἔπαυσας μόνη Γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν Προπατόρων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον. ἐκαινοτόμησας θεσμοὺς, φύσεως Ἀμόλυντε. τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ἑνώσασα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὥσπερ καὶ τῶν διέκοψας, κεφαλὰς Αἰθιόπων, Πάτερ Μωσῆ μακάριε, τῇ μαχαίρᾳ τῶν θείων, σοῦ προσευχῶν Θεοφόρε. νίκης ὅθεν βραβεῖα, παρὰ Χριστοῦ ἀπείληφας. ᾧ καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλοις, παρεστηκὼς, ἀπαθείας λάμπων φωτοχυσίᾳ, σοὺς ὑμνητὰς καὶ πρόσφυγας, λαμπρυνον ταῖς πρεσβείαις.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θήσας αἰσχρῶς ἀπώλεσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον. καὶ ὡμοιώθην κτήνεσιν, ἀνοήτοις ὁ τάλας, ἃ οὐκ ἐξὸν ποιεῖν πράττων. Δέσποινα Θεοτόκε, λάμπρυνόν με καθαρὸν, τοῦ φωτός σου ταῖς θείαις, μαρμαρυγαῖς, καὶ ὑπόστρεψον Κόρη τῆς μετανοίας. καὶ δεῖξόν με τὸν δοῦλόν σου, σκεῦος εὔχρηστον θεῖον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΚΘ'.

Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὸ α'. Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ. Δαπρόντες αὐτοί.

Γενεθλίων τελουμένων, τοῦ ἀναιδεστάτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς ὀρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὅρκου. τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ Κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο, ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. ὢ συμποσίου μισητοῦ, ἀνοσιουργήματος, καὶ μιαιφονίας πλήρους. ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Ὠρχήσατο ἡ μαθήτρια, τοῦ παμπονήρου διαβόλου, καὶ τὴν Κεφαλήν σου Πρόδρομε, μισθὸν ἀφείλετο. ὢ συμποσίου πλήρους αἱμάτων. εἴθε μὴ ὤμοσας Ἡρώδη ἄνομε, ψεύδους ἔκγονε· εἰ δὲ καὶ ὤμοσας, μὴ εὐώρκησας. κρεῖττον γὰρ ψευσάμενον ζωῆς ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ ἀληθεύσαντα τὴν Κάραν τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν. ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔδει σε ὦ Ἡρώδη, τὸν τῆς μοιχείας ἔλεγχον, διὰ ἔρωτα σατανικὸν, καὶ οἶστρον θηλυμανίας, θανάτῳ κατακρῖναι. οὐκ ἔδει σε τότε τὴν πάντιμον Κάραν, παρανόμῳ

γυναικὶ, δι' ὅρκον ὀρχήσεως, παραδοῦναι σφα-
λερῶς. ὢ πῶς ἐτόλμησας τοιοῦτον φόνον τε-
λέσαι; πῶς δὲ οὐ κατεφλέχθη ἡ ἀσελγὴς ὀρ-
χήσεια, ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίου, ἐπὶ πίνα-
κι βαστάζουσα ταύτην; ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βα-
πτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα,
ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

ΠΑ'λιν Ἡρωδιὰς μαίνεται, πάλιν τα-
ράττεται. ὢ ὄρχισμα δόλιον, καὶ πό-
τος μετὰ δόλου. ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ
Ἡρώδης ἐταράττετο. πρεσβείαις Κύριε τοῦ
σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ α'. Γενεθλίων τελουμένων.
Καὶ νῦν. Θε. Τίς μὴ μακαρίσει σε.
Εἴσοδος. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μ'. 1. ΤΑ'δε λέγει Κύριος· παρακαλεῖτε, πα-
ρακαλεῖτε τὸν Λαόν μου, λέγει ὁ Θεός.
Οἱ Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερου-
σαλήμ. Παρακαλέσατε αὐτὴν, ὅτι ἐπλή-
σθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς. Λέλυται γὰρ αὐ-
τῆς ἡ ἁμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυ-
ρίου, διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ
βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ
πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται. καὶ ἔσται
τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς
ὁδοὺς λείας. Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβη-
θι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών. Ὕψωσον ἐν
ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱε-
ρουσαλήμ. Ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ
Κύριος ὁ Θεός. Ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς, ἀλ-
λὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν ὀρέων ποταμοὺς, καὶ ἐν
μέσῳ πεδίων πηγάς. Ποιήσω τὴν ἔρημον
εἰς ἕλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγω-
γοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ
νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. Ἀνατει-
λάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δι-
καιοσύνη ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφρο-
σύνης ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς,
καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρ-
ρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ.
καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμου, ἄξει αὐτοῖς
ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ
τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα·
ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ
τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΤΑ'δε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· ἰδοὺ Κεφ. γ'. 1.
ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ
προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου
ἔμπροσθέν σου. Καὶ ἥξει εἰς τὸν Ναὸν ἑαυ-
τοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε. Καὶ τίς ὑπο-
μενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσε-
ται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; Διότι αὐτὸς εἰσπο-
ρεύεται ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ, καὶ ὡς πόα
πλυνόντων. Καὶ καθιεῖται χωνεύων, καὶ κα-
θαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον.
Καὶ προσελεύσεται πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει.
καὶ ἔσται μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς, καὶ
ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύον-
τας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψεύδει, καὶ τοὺς
μὴ φοβουμένους αὐτὸν, λέγει Κύριος Παν-
τοκράτωρ. Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν,
καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι. καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακὼβ ἐξε-
κλίνατε νόμιμα, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Διὰ τοῦ-
το ἐπιστρέψατε πρός με, καὶ ἐπιστραφήσομαι
πρὸς ὑμᾶς. λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.
Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ Ἔθνη.
Καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐπιβλέπων
ἀναμέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἣ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν
τῶν ἀγαπώντων με. Ἐπίγνωτε οὖν καὶ μνή-
σθητε τοῦ Νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου, κα-
θότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρὴβ, πρὸς
πάντα τὸν Ἰσραὴλ, προστάγματα καὶ δι-
καιώματα. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἠ-
λίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν
ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· ὃς
ἀποκαταστήσει καρδίαν Πατρὸς πρὸς υἱὸν,
καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον
αὐτοῦ. Μὴ ἐλθὼν πατάξαι τὴν γῆν ἄρ-
δην, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς
ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΔΙ'καιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀνα- Κεφ. δ'. 7.
παύσει ἔσται. Κατακρινεῖ δὲ δίκαιος ἀπο-
θανὼν τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς. Ὄψονται γὰρ
τελευτὴν δικαίου, καὶ οὐ μὴ συνήσουσι τί
ἐβουλεύσατο περὶ αὐτοῦ. ὅτι ἄξει Κύριος
τοὺς

τοὺς ἀσεβεῖς ἀφώνους πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται ἐν ὀδύνῃ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολεῖται. Ἐλεύσονται γὰρ ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δειλοί, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν.
Κεφ. ε΄. α΄. Τότε στήσεται ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος, κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν, καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόνους αὐτοῦ. Ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν πνεύματος στενάξουσι καὶ ἐροῦσιν· Οὗτος ἦν ὃν ἔσχομέν ποτε εἰς γέλωτα, καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμοῦ οἱ ἄφρονες; Τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον. Πῶς δὲ κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν Ἁγίοις ὁ κλῆρος αὐτοῦ ἐστιν; Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ Ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβοις, καὶ ἀπωλείας, καὶ διωδεύσαμεν τρίβους ἀβάτους. Τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἔγνωμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ἦχος α΄.
Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Τί σε καλέσωμεν Προφῆτα; Ἄγγελον; Ἀπόστολον; ἢ Μάρτυρα; Ἄγγελον, ὅτι ὡς ἀσώματος διῆξας. Ἀπόστολον, ὅτι ἐμαθήτευσας τὰ Ἔθνη. Μάρτυρα δέ, ὅτι σοῦ ἡ Κεφαλὴ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτμήθη. αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τῆς ἀποτμηθείσης Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, τὰ μνημόσυνα πλέξωμεν. ποτὲ μὲν ἐπὶ πίνακι ἐκβλυζούσης αἵματα, νυνὶ δὲ ἐν τοῖς πέρασι προχεούσης ἰάματα.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ αὐθεντοφόνος καὶ μιαρότροπος Μήτηρ τοῦ φόνου, τὴν ἐξ ἀνόμου συμπλοκῆς αὐτῆς πανσελγῆ θυγατέρα, κατὰ τοῦ πάντων τῶν Προφητῶν Θεοπροκρίτου μείζονος, φονοτρόπῳ συμβουλῇ ἐσκαιώρησε. τοῦ γὰρ ἐχθίστου Ἡρώδου πλοῦτος συμπόσιον, τοῦ ἑαυτοῦ ἀθεμίτου γενεθλίου, μεθ' ὅρκου αἰτήσασθαι παρεσκεύασε, τὴν θαυματόβρυτον τοῦ Θεοκήρυκος τιμίαν Κεφαλήν· ὃ καὶ πέπραχεν ὁ παράφρων, θυμελικοῦ ὀρχίσματος, δοὺς αὐτῇ ἀντίμισθον δωρεᾶς χάριν. ὅμως οὐκ ἐπαύσατο ὁ μύστης τῆς Χριστοῦ παρουσίας, τὴν θεόζυγον μῖξιν αὐτῶν, καὶ μετὰ τὸ τέλος στηλιτεύων. ἀλλ' ἐλέγχων ἐβόα· οὐκ ἔξεστί σοι λέγων, μοιχεύειν τοῦ ἀδελφοῦ σου Φιλίππου τὴν Γυναῖκα. ὢ γενεθλίων Προφητοκτόνων, καὶ αἱμάτων γέμοντος συμποσίου. ἡμεῖς δὲ εὐσεβοφρόνως, ἐν τῇ Ἀποτομῇ τοῦ Προδρόμου, λευχειμονοῦντες ἑορτάσωμεν, ὡς ἐν ἐπισήμῳ ἡμέρᾳ ἀγαλλιώμενοι. καὶ αἰτησώμεθα τοῦτον, ἐξιλεοῦσθαι τῇ Τριάδι, τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας ῥύσασθαι ἡμᾶς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῆς ἀνόμου πράξεως, τοὺς ἐλέγχους ἐκφυγεῖν ὁ Ἡρώδης βουληθείς, τὴν Κεφαλὴν σοῦ Πρόδρομε, παρανόμῳ Γυναικὶ παρεδίδου σφαλερῶς. οὐ γὰρ ἐπέγνω ὁ δείλαιος στηλιτεύων ἑαυτόν, ἐπὶ δίσκου περιφέρων αὐτήν. ἀλλ' ὡς ἁγνείας πρακτικὸς Διδάσκαλος, καὶ μετανοίας ὁδηγὸς σωτήριος, πρέσβευε Βαπτιστὰ τῷ Χριστῷ, ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτρώσασθαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Εἰς τὸν Στίχον, Ἰδιόμελα, ἦχος β΄.

Τῆς μετανοίας ὁ Κῆρυξ, Ἰωάννη Βαπτιστά, ἐκτμηθείσης σου τὴν Κάραν, τὴν γῆν ἡγίασας. ὅτε τὸν Νόμον τοῦ Θεοῦ τοῖς πιστοῖς ἐτράνωσας, καὶ παρανομίαν ἐξηφάνισας. ὡς παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Διὰ τὸν Νόμον Κυρίου, τὴν Κεφαλὴν ἀπετμήθης, ὦ πανάγιε Ἰωάννη. ἤλεγξας Βασιλέα δυσσεβῆ παρανομήσαντα, παῤῥησίᾳ ἀμέμπτῳ. διὸ θαυμάζουσί σε στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων. δοξάζουσί σε χοροὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων. τιμῶμεν οὖν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐτήσιον μνήμην πανένδοξε, δοξάζοντες τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τὴν σὲ στεφανώσασαν, Πρόδρομε μακάριε.

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ὁ ἐκ Προφήτου Προφήτης, καὶ μείζων Προφητῶν γενόμενος· ἐκ κοιλίας Μητρὸς ὁ ἡγιασμένος, εἰς ὑπουργίαν Κυρίου· σήμερον ὑπ' ἀνόμου Βασιλέως, τὴν Κάραν

ἀπε-

ἀπετμήθη. ϗ τὴν ἀσέμνως ὀρχησαμένην Κόρην, τρανῶς ϗ πρὸ τῆς ἐκτομῆς ϗ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέγξας, ἤχησε ϗ διὰ τῆς ἁμαρτίας τὴν φάλαγγα. ϗ διὰ τοῦτο βοῶμεν· Βαπτιστὰ Ἰωάννη, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄.

ΠΡόδρομε τοῦ Σωτῆρος, σὺ Βασιλέας ἤλεγξας, παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι. διὸ παίγνιον ἀνόμου Γυναικὸς, ἐπεῖσε τὸν Ἡρώδην, ἀποτεμεῖν σου τὴν Κεφαλήν. ϗ διὰ τοῦτο ἀπὸ ἀνατολῶν Ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομά σου. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος β΄.

ΜΝήμη Δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε. ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως ϗ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι ϗ ἐν ῥεέθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω ϗ τοῖς ἐν Ἅδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, ϗ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ... ἦχος ...

Μετὰ τὴν α΄. στιχολογίαν, ... ἦχος ...

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

ΤΟν μεσίτην συμφώνως Νόμου ϗ χάριτος, οἱ πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν· ὅτι μετάνοιαν ἡμῖν προεκήρυξε. ϗ Ἡρώδην ἐμφανῶς, στηλιτεύσας θαῤῥηκῶς, τὴν Κάραν αὐτοῦ ἐτμήθη. ϗ ἄρτι ζῶν μετ᾽ Ἀγγέλων, Χριστῷ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα ... Καὶ νῦν.

... Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΤΟ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς Συλλήψεως, ϗ ὁ ἄφραστος Τόκος ὁ τῆς λοχείας σου, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἁγνὴ Παρθένε. καταπλήττει μου τὸν νοῦν, ϗ ἐξίστησι τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν, ἦχος ...

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

ΤΟν ἐκ μήτρας Προφήτην ἀναδειχθέντα ἡμῖν, ϗ ἐκ στείρας φωστῆρα τῇ Οἰκουμένῃ φαιδρῶς, προελθόντα ἐν ᾠδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τοῦ Χριστοῦ τὸν Βαπτιστὴν, ϗ νικηφόρον Ἀθλητὴν, τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην. πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΤΗν πηγαίαν σου σκέπην ϗ τὴν βοήθειαν, ϗ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου. ϗ τὰ κύματα Ἁγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, ϗ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε. οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα ϗ βούλοιο.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, ... ἦχος ...

Τὴν Σοφίαν ϗ Λόγον.

ΕΚ τῆς στείρας ἐκλάμψας ψήφῳ Θεοῦ, ϗ δεσμὰ διαῤῥήξας γλώσσης Πατρὸς, ἔδειξας τὸν Ἥλιον, ἑωσφόρον αὐγάζοντα· ϗ Λαοῖς ἐν ἐρήμῳ, τὸν Κτίστην ἐκήρυξας, τὸν Ἀμνὸν τὸν αἴροντα, τοῦ Κόσμου τὰ πταίσματα. ὅθεν ϗ πρὸς ζῆλον, Βασιλέα ἐλέγξας, τὴν ἔνδοξον Κάραν σου, ἀπετμήθης ἀοίδιμε, Ἰωάννη πανεύφημε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

... ... τὸ πρῶτον ... ...

... ...

Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον, ...

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης.

Ζήτει τῇ κδ΄. τῆς ... ...

Οἱ Κανόνες, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ...

Καὶ τοῦ Ἁγίου ... Εἰρμὸς ...

... ὁ Κανὼν ...

Ποίημα Ἰωάννου Κυροῦ ...

... Ὑγρὰν διοδεύσας.

ΤΟν ἀπὸ νηδύος στειρωτικῆς, φανέντα Προφήτην, τοῦ ἐκ μήτρας Παρθενικῆς, κυοφορηθέντος ἀποῤῥήτως, τὸν ἱερὸν ἀνυμνήσωμεν Πρόδρομον.

ΤΟὺς ὅρους τῆς φύσεως ὑπερβὰς, τῆς δικαιοσύνης, συνετήρησας τοὺς θεσμούς. παράνομον μίξιν διελέγχων, μὴ δεδοικὼς Βασιλέων θρασύτητα.

ΤΟῦ Νόμου τῷ γάλακτι ἐκτραφεὶς, τὴν νομοθεσίαν, συναφείας τῆς νομικῆς, ὡς Νόμου σφραγὶς ἐπισφραγίζων, ἀντεκατέστης πρὸς μῖσος ἀκόλαστον. Θεῖον.

ΤΑ'ξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, ἀνυμνοῦσιν ἀνελλιπῶς. τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ἕτερος Κανὼν, ἦχος ὁ αὐτὸς, καὶ Εἱρμὸς ἄλλος.

Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας.

ΤΟ'ν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μαρτυρηθέντα ὑπὸ Χριστοῦ, ὡς Πρόδρομον καὶ φίλον αὐτοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον ἀνυμνήσωμεν.

ΤΟ'ν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνον, τὸ καύχημα τοῦ νέου Λαοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον ἀνυμνήσωμεν.

ΕΠὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, Ἀγγελικῶς χορεύσωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, εἰρήνευσον τὸν Κόσμον σου. Θεοτοκίον.

ΔΙὰ παντὸς Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ ἱκέτευε, ἀρρήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα Θεὸν, πάσης περιστάσεως, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

ΤΗ'ς ξένην ἀναίδειαν, τῷ μεθυσμῷ πλησθεὶς Κόριον, δός μοι φησὶ, Κάραν Ἰωάννου, τῷ Ἡρώδῃ ἀνέκραξε.

ΗΠαῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς παράνομον πρόφασιν, τὸν Ἡρώδην, πρὸς φόνον ἀνθέλκει, τοῦ Προδρόμου καὶ Κήρυκος.

ΩΣῆς ἀπηνότητος, Ἡρώδη ἄφρον καὶ ἄνομε. ποίᾳ τόλμῃ, Κόρης ἀσελγαινούσης, φόνον ἄδικον ἔπραξας; Θεοτοκίον.

ΔΟ'ς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Παναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ὁ Εἱρμός. Οὐρανίας ἁψῖδος.

ΗΛιοῦ ὡς μεσίτης, καὶ τῆς καινῆς Πρόδρομος, εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων σὺ προϊστάμενος, μίξιν παράνομον, τυραννικὴν διελέγξας, εὐκλεῶς τὸν θάνατον χαίρων διήνυσας.

ΕΚ Μητρὸς παρανόμου προβιβασθεῖν Κόριον, ἐκβεβακχευμένον τῇ μέθῃ, Ἡρώδῃ ἔφησε· δός ἐπὶ πίνακι. τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου, τῇ Μητρὶ χαρίσομαι δῶρον ποθούμενον.

ΤΟὺς ἐλέγχους μὴ φέρων ὁ ἀναιδὴς Τύραννος, τῆς θεοφρουρήτου σου γλώττης, ἔνδοξε Πρόδρομε, Κόρῃ προδίδωσι, θυμελικῶν ὀρχισμάτων, τὴν σεπτὴν σου ἔπαθλον Κάραν ἀοίδιμε. Θεοτοκίον.

ΕΝοικήσας Παρθένῳ σωματικῶς Κύριε, ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναι σε· ἣν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΤΟ'ν Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοὶ, καθαρῷ συνειδότι, ὡς ἔνδοξον Κήρυκα, μετανοίας Διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, πανυαληθῆ τοῦ Σωτῆρος. τὴν γὰρ ἄνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν Κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα, ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

ΚΥ'νεπέφανεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Σωτῆρος Βαπτιστὴς, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ σφραγίς. ὅθεν τοῦ Χριστοῦ ἐδείχθη Πρόδρομος. καὶ Μάρτυς ἀψευδὴς τῆς παρουσίας αὐτοῦ. πνευματικοῖς ἐν ᾄσμασι συμφώνως τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν· Προφῆτα Κῆρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΚΑτεπλάγησαν Ἁγνὴ, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, Κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται· καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος· καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι. καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, ἀνυμνοῦντες δοξάζουσι.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

ΟΥ'κ ἐνεγκὼν, τὸ τῶν ἐλέγχων ἀπότομον, ὁ τοῦ Νόμου, ταῖς ποιναῖς ὑπεύθυνος, ὁ ταῖς παρρησίαις θεοσεβῆ, ὁ ταῖς ἀσελ-

γείαις, τῶν ἡδονῶν συμφυρόμενος, δεσμήσας συνετήρει; τὸν ἀΰλως τοῖς ἄνω, πρὸ τοῦ τέλους χοροῖς συναπτόμενον.

Ψυχοβλαβῆ, μέθην καὶ οἶστρον ἀκόλαστον, ἐκνοσήσας, ἐξώστος ὁ δείλαιος, τοῖς χορικοῖς, κρότοις τῶν ποδῶν, ἀποδεδειγμένος, φονεὺς Προφήτου γεγένηται. συνέλαβε γὰρ μέθην, ἀσωτίας μητέρα, καὶ δεινὴν ἀνομίαν ἀπέτεκε.

Ὄντως ἐν σοί, οὐ διεψεύσθη ἡ θεία φωνή. Προφητῶν τε, σὺ γὰρ περισσότερος· ὡς προφητείας ἀξιωθείς, ἐξ αὐτῆς νηδύος, ἐν ἀπελᾶ τῷ τοῦ σώματος· καὶ τὸν προφητευθέντα, ὑπὸ σοῦ Θεὸν Λόγον, καὶ ἰδὼν καὶ βαπτίσας ἐν σώματι.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν. πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε. καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἁγνὴ σὲ γινώσκοντας.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Οὐκ ἔφερε τοὺς σοὺς, ἐλέγχους ὁ Ἡρώδης, θεράπον τοῦ Χριστοῦ, παμμάκαρ Ἰωάννη. ὅθεν ὁπλίζει τὸν ἄδικον πρός σε φόνον, οὐκ αἰδεσθεὶς σου τὸ σεβάσμιον.

Οἴστρῳ καὶ τῇ μέθῃ, ὁμοῦ βεβακχευμένος, ὁ ἄδικος Βασιλεύς, σὲ παμμάκαρ παρανόμως, θανατηφόρῳ ἀπάγει ψήφῳ Προφῆτα, οὐκ αἰδεσθεὶς σου τὸ σεβάσμιον.

Τῆς Κόρης ὁ δεινὸς, ἀπαχθεὶς τοῖς λόγοις, Ἡρώδης δυσσεβής, τῇ μοιχαλίδι δῶρον, τὴν Κεφαλήν σου Προφῆτα, ὄντως παρέχει. ἀφ' ἧς πηγάζεις χάριν πᾶσιν ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, Ἁγία Θεοτόκε. χαῖρε ἡ χαρὰν, κυήσασα τῷ Κόσμῳ. χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε Ἁγνή.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μητρικαῖς ὑποθήκαις, ἆθλον τῆς ὀρχήσεως τῆς κακοδαίμονος, τῆς ὠμῆς λεαίνης, ὁ ὠμότερος σκύμνος ᾐτήσατο. ἣν καὶ θῆρες πάντες, ἐν ἐρημίαις ηὐλαβοῦντο, Κεφαλὴν τοῦ Προδρόμου καὶ Κήρυκος.

Ὢ τῶν σῶν ἀνεφίκτων, καὶ ἀκαταλήπτων κριμάτων Φιλάνθρωπε, ὅτι τοῦ ἐκ μήτρας, πεφηνότος δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ συναυξηθέντος, τῇ σωφροσύνῃ καὶ ἁγνείᾳ, ἀσελγὲς κατωρχήσατο Κοράσιον.

Προσφιλὲς καὶ οἰκεῖον, τῷ τὴν συζυγίαν τὴν ἄσεμνον στέργοντι, γενεσίων πότοις, καὶ Προφήτου συνάψαι ἀναίρεσιν· καὶ κρατῆρα πλήρη, προφητικῶν τοῖς φιληδόνοις, καὶ ἁγίων αἱμάτων κεράσασθαι.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σε καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὀρχήσεως ἐδίδοτο μίσθωμα, τῆς ἀπάτης, τῇ Κόρῃ ἐν πίνακι, Προδρόμου Κάρα. ὢ ἄνοια.

Τῷ λύθρῳ σταζομένης τῆς Κάρας σου, Θεοκῆρυξ, μοιχαλὶς ἐτέρπετο, φρονοῦσα μέγα. ὢ ἄνοια.

Σιγῶσαν μὲν τὴν γλῶτταν ὑπέλαβεν, ὁ Ἡρώδης. ἡ δὲ καὶ σιγήσασα, πλέον ἐλέγχει Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Παρθενικὸν μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ Νόμου τῶν ἐντολῶν, προκινδυνεύων Μακάριε, ἐλέγχοις παιδαγωγεῖς, τὸν παρανομήσαντα. οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος, δυσμενῶν πνευμάτων, ῥιπιζόμενος προσπνεύσεσι.

Τῷ λύθρῳ τῷ τῆς σφαγῆς, ἡ Κεφαλὴ σταζομένη σου, ἠνέχθη τῶν πορνικῶν, ἀγώνων εἰς μίσθωμα, Ἡρῳδίαν ἐλέγχουσα, καὶ μέχρι τὸ τέλος, ὡς τὴν φύσιν συνθολώσαντα.

Ἐρήμους περιπολῶν, θριξὶ καμήλου σκεπόμενος, τοὺς μὲν ὡς φωτολαμπεῖς, κατέχεις ἀνάκτορον, τοὺς δὲ ὡς βασίλειον, περιφέρων κόσμον, τῶν παθῶν κατεβασιλεύσας.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ Ἁγνή. καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ τῆς ἀφράστου, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἐπήγασας τῷ πλήθει τῶν πιστῶν, Ἰωάννη ἔνδοξε, θεῖα διδάγματα, τὸν Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ καταγγείλας ἡμῖν.

Ἐρημότητος καὶ βίου ἀκριβοῦς, ἀψευδὲς ὑπόδειγμα, μέμνησο Πρόδρομε, τῶν ὑμνούντων σε Χριστῷ παριστάμενος.

Πρεσβείαις σου Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, Κόσμον εἰρήνευσον, διασῴζων ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἡ Μόνη διὰ Λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α΄.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομὴ, οἰκονομία γέγονε τὶς θεϊκὴ, ἵνα καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ τοῦ Σωτῆρος κηρύξῃ τὴν ἔλευσιν. Θρηνείτω οὖν Ἡρωδιὰς ἄνομον φόνον αἰτήσασα. οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ᾽ ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ γενέσια τοῦ Ἡρώδου πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια, ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρυφώντων ἡ Κεφαλὴ τοῦ νηστεύοντος παρετέθη, ὥσπερ ἔδεσμα. τῇ χαρᾷ συνεφύρη λύπη, καὶ τῷ γέλωτι ἐκράθη πικρὸς ὀδυρμός· ὅτε τὴν Κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ πίνακι φέρουσα, ἐπὶ πάντων εἰσῆλθεν, ὡς εἶπεν ἡ παῖς. καὶ διὰ τοῦτο, θρῆνος ἐπέπεσε πᾶσι τοῖς ἀριστήσασι τότε σὺν τῷ Βασιλεῖ. οὐ γὰρ ἔτερψεν ἐκείνους, ὅτε Ἡρώδην αὐτόν φησι, καὶ ἐλυπήθησαν λύπην οὐκ ἀληθινὴν, ἀλλ᾽ ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΘ΄. Ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχ. Τέμνει Κεφαλὴν χεὶρ μιαιφόνος ξίφει,
Ὁ χαῖρε θέντος εἰς Κεφαλὴν Κυρίου.
Εἰκάδι ἀμφ᾽ ἐνάτῃ Προδρόμου τάμεν αὐχένα χαλκός.

Ὁ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὲρ ἅπαντας εἶναι ὑπὸ Χριστοῦ, καὶ Προφήτου περισσότερος· ὁ προσκιρτήσας ἀπὸ γαστρὸς, καὶ τοῖς ἐν γῇ, καὶ τῷ Ἅδῃ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Οὗτος ἦν Υἱὸς Ζαχαρίου τοῦ Ἀρχιερέως καὶ Ἐλισάβετ, ἐξ ἐπαγγελίας Γαβριὴλ τεχθείς. Ἐτμήθη δὲ τὴν τιμίαν Κεφαλὴν ὑπὸ Ἡρώδου, διὰ τὴν παράνομον μίξιν τῆς Ἡρωδιάδος. Οὗτος ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς νηδύος ἁγιωσύνην περικείμενος, ἁγνείαν εἰσοικισάμενος, σωφροσύνην ἀσπασάμενος, ἀτροφίαν ἀσκήσας, καὶ πάσης ἀνθρώπων ἐπιμιξίας ἀπεῤῥωγώς, καὶ τὴν ἔρημον ὡς Πόλιν οἰκήσας, θηρίοις συνδιαιτώμενος, καμήλου θριξὶ σκεπόμενος, δερματίνῃ ζώνῃ περισφιγγόμενος, καὶ ἴσα πτωχοῖς τὸ τῆς τροφῆς κεκτημένος αὐτόματον. Μελέτην δὲ διηνεκῆ τὸν τοῦ Θεοῦ Νόμον ποιούμενος, ἡγεῖτο τῆς αὐτοῦ φυλακῆς καὶ τηρήσεως, πάντα δεύτερα καὶ ὑποδεῆ. ὁ τοὺς ὅρους ὑπερβὰς τῆς φύσεως, καὶ τὸν καθαρὸν καὶ ἀμόλυντον καὶ πάσης ἐπέκεινα φύσεως βαπτίσας Χριστόν. Τοίνυν ὁ πολὺς ἐν ἀκολασίᾳ Ἡρώδης, τοῦ Ἰουδαϊκοῦ τετραρχῶν ἐδάφους, τὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Φιλίππου γυναῖκα πρὸς γάμον ἠγάγετο. Θείῳ οὖν κινηθεὶς ζήλῳ ὁ Προφήτης, καὶ ἀληθείας ὅπλοις φραξάμενος, ἔλεγε πρὸς τὸν Τύραννον· οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου. ἐντεῦθεν, φυλακὴ καὶ δεσμὰ περὶ τὸν Ἅγιον, τοῦ μανικοῦ γυναίου πρὸς τοῦτο τὸν ἐραστὴν συνελάσαντος. Ὅθεν γενεθλίων τελουμένων, καὶ πότου δαψιλοῦς καὶ φιληδόνου πρὸς παραφροσύνην ἐκκυλίσαντος τὸν ἑστιάτορα, ὀρχηστὶς ἑταιρικοῦ θυγατρίου, καὶ μισθὸς Προφήτου ἀναίρεσις. Αὐτίκα οὖν ἤχθη ἐπὶ πίνακος ἡ τοῦ Δικαίου Κεφαλὴ, καὶ ἐπεδόθη μαχλώσῃ καὶ μοιχαλίδι γυναικὶ, ἔτι τὸ αἷμα στάζουσα, καὶ τὰ αὐτῆς φθεγγομένη. Ἐπράττετο δὲ ταῦτα ἐν τῇ Σεβαστῇ Πόλει, ἀπεχούσῃ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἡμέρας ὁδόν. ἔνθα καὶ ὁ μετ᾽ ἐκεῖνον ἄρξας Τετράρχης, τοὺς ἀνακτορικοὺς ἐπήξατο δόμους, καὶ ὁ Προφητοκτόνος ἐπλέσθη πότος. Ἐκεῖ καὶ τὸ προφητικὸν ἐκεῖνο καὶ ἅγιον περισταλὲν παρὰ τῶν ἰδίων Μαθητῶν, ἀπέκειτο σῶμα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου Χριστὲ πρεσβείαις ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ς΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἐκόλασας ὄρεξιν, δαψιλῆ τε μέθην καθοπλισάμενος, προσβαλὼν καρτερᾶς, πρὸς ἐγκρατείας πύργον ἀκλόνητον, καὶ σωφροσύνης πρὸς Πόλιν ἀπόρθητον, τὸν τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστὴν Ἡρώδη ἄνομε.

Οὐχ

ΟΥ᾽κ ἔφριξε Πρόδρομε, οὐ συνεστάλη οὐ κατενάρκησεν, ἡ μεμαθητευμένη, τῷ διαβόλῳ τὴν σὴν προσφέρουσα, τιμίαν Κάραν, ἀναιδῶς ἐν πίνακι, προβιβασμοῖς μητρικοῖς ἐκμοχλευθεῖσα τὸν νοῦν.

ΩΣ λύχνος προέλαμψας, προαπεστάλης δὲ ὥσπερ Ἄγγελος· ὡς Προφήτης κηρύττας, Ἀμνὸν Θεοῦ τὸν φανέντα Χριστόν· ὡς Μάρτυς ξίφει Κεφαλὴν ἐκτέτμησαι, προκαταγγέλλων αὐτὸν καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ νεκροῖς.

Θεοτοκίον.

ΡΥσθέντες τῷ τόκῳ σου, τῆς καταδίκης τοῦ πάλαι πτώματος, τὴν φανεῖσαν αἰτίαν, ἐλευθερίας σὲ Μητροπάρθενε, σὺν τῷ Υἱῷ σου τῷ δόντι ἀντίλυτρον, ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν ἀεὶ δοξάζομεν.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων.

ΔΟῦλος Δεσπότου παρουσίαν, Ἑωσφόρος τε Ἥλιον προμηνύων, Ἰωάννης εἰς Ἅδου, ἀνέδραμε κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΩΣ τῆς Ἡρῴδου ἀφροσύνης, τὸν ἰσάγγελον ἐν σώματι ἀΰλῳ, τῷ ἀσέμνῳ γυναίῳ, ὡς παίγνιον δωρεῖται· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΔΕξαι με Ἅγιε Ἁγίων, λιτανεύοντα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῷ Δεσπότῃ βοᾷ, ὁ Πρόδρομος κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

ΕΣτησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα Ἁγνή, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ ηʹ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ο Προδραμὼν τοῦ τόκου σου, καὶ τοῦ θείου Παθήματος, ἐν τοῖς καταχθονίοις, διὰ ξίφους γίνεται, Προφήτης καὶ Ἄγγελος, καὶ τῆς ἐκεῖ ἀφόδου σου, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, Ἰωάννης κραυγάζων· νεκροὶ τὸν ζωοδότην, καὶ τυφλοὶ τὸν φωσφόρον, αἰχμάλωτοι τὸν ῥύστην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

ΠΑρθενικῆς γεννήσεως, προδραμὼν ἐκ στειρώσεως, νῦν τῆς ἑκουσίου, τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος, ὑπῆρξας Σταυρώσεως, πρόοδος τῆς ἐκτμήσεως, τῆς κεφαλικῆς τοῖς ἐν τῷ ᾅδῃ κραυγάζων· νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν φωτοδότην, αἰχμάλωτοι τὸν ῥύστην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

ΤΗς Κεφαλῆς τοῦ σώματος, ἐκτμηθείσης σου Πρόδρομε, ἡ τῆς σῆς σαρκός, ψυχὴ ἡγεμονεύουσα, ἐκ ταύτης διῄρητο· ἀλλ᾽ ἡ Θεότης δὲ τῆς σαρκός, τοῦ Ἐμμανουὴλ οὐ διῃρέθη ἐντεῦθεν. ὅθεν οὐ συνετρίβη, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου. διὸ ὑπερυψοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

ΚΥριοτόκε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τὰς ὠτειλὰς τῇ συμπαθεῖ πρεσβείᾳ σου, Παρθένε ἐξάλειψον, καὶ πεπτωκότα ἔγειρον. σῶσόν με παναμώμε τὸν ἄσωτον σῷσον. σὺ γάρ μου εἶ προστάτις, καὶ ἀντίληψις μόνη, ἁγνὴ εὐλογημένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

ΠΑρανομῶν ὁ Τύραννος, Ἡρῴδης ὁ ἀλάστωρ ποτέ, καὶ εἰς εὐωχίαν, γενεσίων παραστρατεύς, τὴν παῖδα ὀρχήσασθαι, παρασκευάζει ὅρκοις αὐτήν, πείσας πᾶσαν αἴτησιν, αὐτῆς ἐκπληρῶσαι. ἡ δὲ ἐκβιβασθεῖσα, διδαχαῖς ταῖς μητρῴαις, ἐν πίνακι αἰτεῖται, τὴν Κάραν τοῦ Προδρόμου.

ΜΙαιφονίας ἔγκλημα, ἑαυτῷ κληρωσάμενος, κόλασιν ἀπέραντον, Ἡρῴδης ὁ ἄθλιος, ὁ Ἄναξ ἐκπράττεται, παρανομήσας ἄθεσμα. ἔδεσμα γὰρ ὥσπερ, τῇ τραπέζῃ προσάγει, τὴν Κάραν τοῦ Προδρόμου, ἀπελέγχουσαν τοῦτον, σὺν τῇ Ἡρῳδιάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Φαεινὸς Ἀπόστολος, τοῦ Κυρίου καὶ Πρόδρομος, μάκαρ Ἰωάννη, Προφητῶν ὁ πρόκριτος, λιταῖς σου περίσωζε, τοὺς ἐκπληροῦντας πόθῳ σου, μνήμην τὴν φαιδράν, καὶ φωτοφόρον βοῶντας· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

ΑΓιωτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κυήσασα, Κόρη Παναγία, τὸν Ἁγίοις Ἅγιον, δι᾽ οἶκτον γενόμενον, ὅπερ ἐσμὲν ἀφύρτως βροτοί, σῶσαι τοὺς αὐτῷ, ἀναβοῶντας ἀπαύστως· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

ΕΦριξε φάλαγξ πονηρά, καὶ ὁ ταύτης Πρωτοστάτης διάβολος, τὴν Θεολόγον σου, Προφῆτα γλῶσσαν Χριστὸν κηρύττουσαν

καὶ διὰ Κόρης ἀσελγοῦς, Ἡρώδην ἀνέπεισε, καρατομῆσαί σε. ἀλλ' ἡμεῖς σε οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Φάραγξ μὲν φύσις πεπηγνυμένη(?), ἀνυψώθη καὶ βουνὸς πεπαπείνωται, ἡ τοῦ θανάτου ὀφρύς. φωνὴ βοῶντος γὰρ ἀνακέκραγεν, ἐν τοῖς ἐρήμοις τοῦ φωτός, τοῦ Ἅδου σκηνώμασι· τὰς πύλας ἆρατε. Βασιλεὺς γὰρ δυνατὸς εἰσελεύσεται.

Φρίττουσι πάθη τῶν βροτῶν, καὶ τῷ φόβῳ δραπετεύουσι δαίμονες, τὴν ἐπισκίασιν, τῆς ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσης χάριτος. ἀλλ' ἀμφοτέρων πειρασμῶν, τὴν ποίμνην σου φύλαττε, Κυρίου Πρόδρομε, τὴν ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνουσαν.

Θεοτοκίον.

Ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσμαηλίτην Λαόν, καθυποτάσσων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς· τῷ ὀρθοδόξῳ Βασιλεῖ, νίκας χαριζόμενος, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε Λόγε Θεοῦ.

Ἄλλος. Ἔξεστιν ἐπὶ τούτῳ.

Φωνὴ βοῶντος ἔφυς ὦ Βαπτιστά. ἐκ Προφήτου Προφήτης γὰρ ἔλαμψας, ἐν τῇ ἐρήμῳ μετανοεῖτε πᾶσι βοῶν. καὶ τὸν Ἡρώδην ἤλεγξας, πράττοντα ἀσέμνως τὰ ἀσελγῆ. διὸ καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ, προέδραμες κηρύττων, τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μητρὸς Ἡρωδιάδος ἐκβιβασθεῖσα, ἀναιδέστατον Κύριον ᾔτησε, τοῦ Βαπτιστοῦ, Κάραν ἐκτμηθῆναι τὴν ἱεράν. τότε Ἡρώδης τάχιστα, ἔδεσμα καθάπερ παρατεθέν, προστάττει ἐν τρυβλίῳ, δοθῆναι ὥσπερ δῶρον, ταύτῃ ἐλέγχουσαν τὴν ἄνοιαν.

Ὡς Μάρτυς καὶ Προφήτης καὶ Βαπτιστής, ὡς φωνή τε καὶ λύχνος καὶ Ἄγγελος, ὑπὸ Θεοῦ, μείζων Προφητῶν τε μαρτυρηθείς, δυσώπησον τὸν Κύριον, ῥύσασθαι παντοίων ἐκ πειρασμῶν, καὶ βλάβης ἐναντίας, τοὺς πόθῳ ἐκτελοῦντας, σοῦ τὴν φωσφόρον μνήμην Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τὸν ἐν Προφήταις μείζονα γνωρισθέντα, καὶ Ἀποστόλων προκείμενον γεγονότα, ὕμνοις ἐγκωμίων στεφανώσωμεν, τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος. τὴν Κεφαλὴν γὰρ ἐτμήθη, διὰ τὸν Νόμον Κυρίου.

Ὅμοιον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ ἀσελγὴς Ἡρώδης, τὸν τῆς ἁγνείας φυτουργόν, τὲ Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, καρατομήσας δολερῶς, σοῦ τοὺς ἐλέγχους τῆς γλώττης, τεμεῖν οὐκ ἴσχυσεν ὅλως.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου, τῷ θείῳ τόκῳ σου Σεμνή, ἐξαφανίσασα ποίμνην, σὲ λιτανεύουσαν πιστῶς, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ῥῦσαι πρεσβείαις σου Κόρη.

[illegible]

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, τὴν ἱερὰν Κεφαλὴν, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, ἀσελγὲς ἀκόλαστον, περιέφερε Κόριον· τὴν ἐλέγξασαν, γλῶσσαν παραιόμον, τῇ μοιχαλίδι Μητρὶ προσέφερεν. ὢ τῆς ἀφάτου σου, ἀνοχῆς φιλάνθρωπε· δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος. Δίς.

Ὢ τῆς Ἡρώδου πωρώσεως, ὁ ἀτιμάσας Θεὸν, ταῖς τοῦ Νόμου ἐκλύσεσι, τὴν τῶν ὅρκων τήρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται. καὶ τῇ μοιχαλίδι φόνον προστίθησιν, ὁ σκυθρωπάζειν σχηματιζόμενος. ὢ τῆς ἀφάτου σου, συμπαθείας Δέσποτα· δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος·

Ὢ τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐκπλήξεως, τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, πορνικῆς ὀρχήσεως, ἀναδείκνυται ἔπαθλον. ἡ Θεολόγος γλῶσσα προσφθέγγεται, καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ Χριστοῦ προάγγελος. ὢ τῆς ἀρρήτου σου, προμηθείας Δέσποτα. δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Δόξα. Ἦχος [illegible]

Πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται, πάλιν ταράττεται· ὢ ὄρχισμα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου. ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. πρεσβείαις Κύριε,

τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Δοξολογία μεγάλη.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς, ἐν ᾧ καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος, β΄.

Γενέσιον ἀθέμιτον, καὶ συμπόσιον ἀναιδέστατον, Ἡρώδης ἀπετέλεσεν, ἀκολασίᾳ γὰρ γυναικείᾳ θελγόμενος, καὶ ἀσεβεῖ θηλυμανίᾳ κεντούμενος, ἀπέτεμε Κεφαλὴν προδρομικήν. ἀλλ' οὐκ ἐξέτεμε γλῶσσαν Προφητικήν, ἐλέγχουσαν αὐτοῦ τὴν παράνοιαν. ἐξέχεεν αἷμα ἀθῷον, καλύψαι θέλων ἁμαρτίαν ἄθεσμον. ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ ἀπέκρυψε φωνήν, βοῶντος πᾶσι μετάνοιαν. ἐκεῖνος μὲν συνευφραίνετο φόνῳ, ἡμεῖς δὲ συνεορτάσωμεν πόθῳ, τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τὴν μακαρίαν σφαγήν. προέλαβε γὰρ ἐν Ἅδου τὴν ζωὴν κηρύξαι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τὴν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ἦχος, δ΄.

Τὸν Προφήτην καὶ Μάρτυρα, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε Λαοὶ εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ ἐν σαρκὶ Ἄγγελος ὑπάρχων, τὸν Ἡρώδην διήλεγξε, τῆς παρανόμου μοιχείας τὴν πρᾶξιν κατακρίνας αὐτοῦ. καὶ δι' ἀνόμου ὀρχήσεως, τὴν τιμίαν Κεφαλὴν ἀποτέμνεται, ὁ τοῖς ἐν Ἅδῃ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος, ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε πιστοὶ εὐφημήσωμεν. ὅτι φυγαδεύων ἐν τῇ ἐρήμῳ ηὐλίζετο, μέλι ἄγριον καὶ ἀκρίδας ἐσθίων. καὶ Βασιλέα παρανομοῦντα ἤλεγξε. ἡμῶν δὲ τὴν ὀλιγοψυχίαν, παρεκάλει λέγων· μετανοεῖτε. ἤγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά. καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδή, γ΄. καὶ ς΄. Προκείμενον, ἦχος, βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος. Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης. Ἀλληλούϊα. ἦχος, δ΄. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Στ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ Βασιλεύς. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. Καὶ γίνεται παράκλησις τοῖς ἀδελφοῖς μεγάλη. Τυρὸν δέ, ἢ ὠά, ἢ ἰχθὺν οὐκ ἐσθίομεν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Λ΄.

Τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

[illegible], εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, [illegible] καὶ ψάλλομεν [illegible] τοῦ Προδρόμου γ΄. [illegible] ἦχος δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ Παλαιᾶς καὶ καινῆς θεῖος μεσίτης, Προφήτης καὶ Πρόδρομος, Ἄγγελος ἔνσαρκος, παρανομίας ὁ ἔλεγχος, τῆς στειρώσεως βλαστὸς ἔνδοξος, στόμα πυρίπνοον, Ἡρώδην διήλεγξας, ἄθεσμα πράττοντα. ὁ δὲ μὴ φέρων τὸν ἔλεγχον, ἀποτμηθῆναι, τὴν Κεφαλήν σου διακελεύεται. καὶ προσηνέχθη ὡς περίδεσμα, ἐγκρατείας τὸ θεῖον ἐντρύφημα, ἐπὶ πίνακι πλέον. σηλιτεύων τὸν ἀκόλαστον.

Ἐκ παρανόμου Μητρὸς συνωθουμένη, Θυγάτηρ παράνομος, σοῦ τὴν ἀοίδιμον, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, αἰτεῖται Κάραν. τοὺς γὰρ ἐλέγχους ταύτης οὐκ ἔφερεν. ὅθεν ἐπὶ πίνακι, ταύτην προσφέρουσα, καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παίζουσα, τῶν δαιτυμόνων, τὴν εὐφροσύνην εἰς πένθος ἔτρεψεν. ἀλλ' ἐπὶ πλέον διελέγχεις, ἀκολασίας τὸ μῦσος μακάριε, τὸν Χριστὸν ἱκετεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐβακχεύμενος τῇ μέθῃ ὁ Ἡρώδης, νόθοις ἐπικλέπτεται, κατορχουμένης φωναῖς. καὶ πρὸς τὸν ὅρκον τὸν ἄδικον, τεκταίνει φόνον, σοῦ τοῦ δικαίου Προφήτου ἔνδοξε, ἀλλ' ἀσε ὁ θάνατος, τοῖς προλαβοῦσι σαφῶς, ἀθανασίαν ἐμήνυσε, καὶ παρρησίᾳ, καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ Κῆρυξ προάγγελος, τὴν παρουσίαν τὴν σωτήριον, προμηνύων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐπ-

ἀνεύφημοι Μάρτυρες.

Παμμάκαρ Ἀλέξανδρε ποιμὴν, Ἐκκλησίας γέγονας, ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχος, Ἄρειον καθελὼν, τὴν ἀλαζονείαν, προσευχαῖς συντόνοις σου, τὸν πάντων Λυτρωτὴν ἐξαιτησάμενος. ϗ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰωάννη τίμιε σαρκὸς, ϗ φθορᾶς ἐμίσησας. δι' ἐγκρατείας ϗ πίστεως, δι' ἀγρυπνίας τε, ϗ ὁμολογίας, Ἄγγελος ἐπίγειος, ὤφθης καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος. Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

Παῦλε θείοις δόγμασι σαφῶς, ὄντως ἐναθλήσας· μεθ' ὃ εἰς τρίτον ἀνέδραμες, Οὐρανὸν Ὅσιε, ἀρετῶν τῷ ὕψει, ϗ ἤκουσας ῥήματα, τὰ ἄρρητα ϗ θεῖα τοῦ Πνεύματος. Παῦλε μακάριε, ὀρθοδόξων βάσις ἄσειστε, τὸν Σωτῆρα ἀπαύστως ἱκέτευε.

Γενεθλίων τελουμένων, τοῦ ἀναιδεστάτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς ὀρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὅρκου. τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ Κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. ὢ συμποσίου μισητοῦ, ἀνοσιουργήματος, ϗ μιαιφονίας πλήρους. ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

...σύστασιν ἀθέμιτον.

...τιμῇ Δικαίου

Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

...ὸν Θεομαρτύρητον Πρόδρομον μέλπω.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, τῆς Οἰκουμένης τὸν Κήρυκα, τὸν θεῖον Ἀπόστολον ϗ Ὑπουργὸν Χριστοῦ, τίς ἰσχύσειεν, ἀξίως εὐφημῆσαι, τὸν Θεομαρτύρητον Κυρίου Πρόδρομον;

Ὁ θεῖος Ταξίαρχος, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς θεῖον ἀφίκετο, Ναὸν Θεοῦ ἱερὸν, εὐαγγέλια, κομίζων τῷ Πρεσβύτῃ· Κυρίου τὸν Πρόδρομον, τέξεις Πρεσβῦτα.

Νηδὺς εἶδον ἔχουσα, στεῖρα ϗ γραῦς τὸν πανάριστον, Προφήτην ϗ Πρόδρομον, ἀπὸ κοιλίας μητρὸς, προσεκύνησε, Χριστὸν ὢ ξένον θαῦμα, γαστρὶ προσφερόμενον τῆς Θεομήτορος.

Θεοῦ Ἄρχων ἔφησε, Παρθένε φόβῳ Θεόνυμφε, πρὸς δόμους πορεύθητι, τῆς Ἐλισάβετ σπουδῇ, ὅπως ἔγκυον, ταύτην εὕρῃς ϗ γνώσῃ, ὅπερ καταγγέλλω σοι, τόκον τὸν ἄρρητον.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πρὸς ἄριστος τῶν Πατέρων, σήμερον ἀνέτειλε διαύγεια, ἡ πανένδοξος μνήμη. ἣν πιστῶς ἐντρυφῶντες δοξάσωμεν.

Ἔλυσας Ἱεράρχα, τῶν Αἱρετικῶν τὰ ὀχυρώματα, εὐσεβεῖ παρρησίᾳ, καταγγέλλας Τριάδα Ἀλέξανδρε.

Παύλῳ τῷ θεσπεσίῳ, κοινωνήσας κλήσεως Ἀοίδιμε, τῶν ἐκείνου ἐδείχθης, ἀρετῶν ἀπεικόνισμα ἔνθεον.

Κάλαμός σου ἡ γλῶσσα, θεογραφικῶς προαναδέδεικται, Πνεύματος Πάτερ θείου, Ἰωάννη τὴν Πίστιν τρανώσαντα.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπόρως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν ϗ λύτρωσιν.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἐκ στείρας τεχθεὶς ὁ Ἰωάννης, τὴν γλῶτταν διέλυσε Πατρὸς. ἱκέτης ὡς ὑπάρχων γὰρ, φωνὴ τοῦ Λόγου εὔηχος. ϗ εὐλογῶν ἐφθέγγετο· σὺ μόνος Ἅγιος Κύριος.

Ὑδάτων τῶν παρόντων ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον τρέχων παροικεῖς, ὡς Πόλιν θείῳ Πνεύματι, δομηθεὶς ἀνέλαξε, αὔλως ἐξεβίωσας, ὡς Ἠλίας ὁ θεσπέσιος.

Μὴ φέρων τοῦ βίου τὸ ζαλῶδες, ὡς ὄρνις ἐμάκρυνας Σοφὲ, ἐρήμοις αὐλιζόμενος. εὗρες τε ἀνάψυξιν, τὸν σῴζοντά σε Κύριον, ἐκ καταιγίδος ϗ θλίψεως.

Ἀπῆλθε πρὸς οἶκον Ἐλισάβετ, Παρθένος βαστάζουσα γαστρὶ, Θεὸν Λόγον

τὸν

τὸν ἄναρχον· ἀμφοῖν προσπτυξαμένων δέ, γνοὺς παρὰ Θεοῦ ὁ Πρόδρομος, ἐκ τῆς γαστρὸς προσεκύνησεν.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἄριστα ἐποίμανας, τὸ τοῦ Δεσπότου σου ποίμνιον, Ἀρχιερεῦ· ὅθεν αἰωνίως, σὲ δοξάζει Ἀλέξανδρε.

Ὕδατα σωτήρια, διὰ τῆς γλώττης σου ἔβλυσας, τὰ εὐσεβῆ, δόγματα σῇ ποίμνῃ, Ἰωάννη μακάριε.

Παῦλε παμμακάριστε, τῆς ἐκλογῆς τῆς τοῦ Σκεύους σε, ὡς φανέντα, κλήσει τε καὶ βίῳ, νῦν τιμῶμεν ὁμοίωμα.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπην ἡμῶν, Χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσφευγόντων σοι
„ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμέ-
„ νων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοί, καθαρῷ συνειδότι, ὡς ἔνδοξον Κήρυκα, μετανοίας Διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ ἄθεσιν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα. Τῶν Ἁγίων, ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Πάπαι ὑπέρφωτοι, λαμπάδες ἀνέλαμψαν, πιστῶν τὰ συστήματα καταφαιδρύνουσαι, πρὸς θείαν ἐπίγνωσιν· λύοντες τῶν ἀθέων, τὴν ἀσέβειαν πᾶσαν, δόγμασι καὶ σοφίᾳ καὶ πολλῇ παρρησίᾳ, Ἀλέξανδρος καὶ Ἰωάννης ὁμοῦ, καὶ Παῦλος ὁ ἔνδοξος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, ἡ μόνη κυήσασα ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦτον σὺν Ἰωάννῃ, τῷ Προδρόμῳ δυσώπει, δοῦναι τῇ Οἰκουμένῃ, ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους βίου διόρθωσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνέλε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν, πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ῥίζας καὶ μέλι ἄγριον, ὄψον τερπνόν, ἤσθιες μακάριε Πρόδρομε, καὶ τὰς ἀκρίδας· ἐκ τριχῶν καμήλων δέ, στολὴν ἐπημφιέννυσο, ὑπὲρ ἁλουργίδα βασίλειον.

Τὸν δημιουργήσαντα τῷ λόγῳ τὸ πᾶν, πᾶσι γεωργὸν Μάκαρ ἤγγειλας· οὗτος γάρ ἐστιν, ὁ τὸ πτύον ἐν χειρί, κατέχων καὶ τὴν ἅλωνα, μέλλων διακρίνειν ὡς δίκαιος.

Ὕπνον σοῖς οὐκ ἔδωκας μάκαρ Σοφέ, ὄμμασιν ὡς ἄσαρκος ἔνδοξε, οὔτε κροτάφοις, εἰς ἀνάπαυσιν σαρκός, ἕως οὗ ᾠκοδόμησας, οἶκον σεαυτὸν Θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ῥῆσις πέρας ἔλαβε τοῦ Ἀββακούμ, ἐπὶ σοὶ Παρθένε πανύμνητε· καὶ γὰρ ἐξ ὄρους, κατασκίου ὁ Θεός, ἐκ σοῦ ἦλθε σαρκούμενος, πλάνης τοὺς βροτοὺς ἐκλυτρούμενος.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐν δυσώδει διέρριψας, τὸν κατὰ Ἰούδαν τὸν προδότην Χριστοῦ· τὴν ἐκείνου γὰρ Ἀλέξανδρε, ἀρὰν ἐπαξίως ἐκληρώσατο.

Ὡς ἐλαία κατάκαρπος, ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ τεμένει ἱστάμενος, τοὺς πιστεύοντας προσήγαγες, αὐτῷ Ἰωάννη καρπὸν ὥριμον.

Ταπεινώσεως πτέρυξι, τὰς τοῦ δυσμενοῦς παγίδας ἐξέφυγες· ὅθεν ὥσπερ ὑψούμενος, οὐρανοπολίτης Παῦλε γέγονας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένον ὑμνήσωμεν, τὴν μετὰ τὸν τόκον πάλιν Παρθένον ἁγνήν, ὡς κυήσασαν Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν ἐκ πλάνης Κόσμον λυτρωσάμενον.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἰσχὺν Θείου Πνεύματος, ἐνδεδυμένος Ἔνδοξε, πᾶσιν ἀνεβόας τοῖς παροῦσι· μετανοεῖτε ἰδοὺ ἀξίνη σαφῶς, τῶν δένδρων πρὸς ῥίζαν κεῖται νῦν, τέμνουσα τὰ ἄκαρπα, τὰ δ' ἐσθλὰ ἐκκαθαίρουσα.

Τὴν γλῶτταν ὡς σάλπιγγα, ἔχων Κυρίου Πρόδρομε, ἠχηρῶς ἐφώνεις τοῖς παροῦσιν· ἐγὼ ἐν ὕδατι νῦν βαπτίζω ὑμᾶς, ὀπίσω μου δ' ἄλλος ἰσχυρός, βαπτίζων ἐλεύσεται, ἐν πυρί τε καὶ Πνεύματι.

Ὁ Θεῖος προέφησε, Προφήτης ἥξει Κύριος· Ἄγγελος αὐτοῦ δὲ πρὸ προσώπου, ἔρχη τὰς τρίβους προετοιμάζων αὐτοῦ· ὃς σώσει Λαὸν τὸν ἀπειθῆ, ϗ κατασκευάσει, εἰς Θεοῦ κλῆρον ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Νηδύϊ φερόμενος, τῇ μητρικῇ ὁ Πρόδρομος, τῇ παρθενικῇ ὡς ἔγνω ἔνδον, τὸν τούτου Κτίστην φρικτῶς φερόμενον, Πνεύματι Ἁγίῳ φωτισθείς, εὐθέως ἐσκίρτησε, ϗ πεσὼν προσεκύνησε.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸν Μητροφάνους θρόνον Ἀλεξάνδρε, κατακοσμῶν, ϗ πρὸ θρόνου ἔλαμψας, ἐν Ἱεράρχαις τοῖς δόγμασι.

Σοὶ ἐν ποιμέσι Μάκαρ διέπρεψας, θαυμασίως. ὤφθης ἐν Νικαίᾳ γὰρ, μέσον Πατέρων ἀγλάϊσμα.

Τῶν λόγων σου ἡ χάρις ἐστήριξεν, Ἐκκλησίαν, Ἰωάννη· στῦλον γὰρ, ὀρθοδοξίας σε ἔχομεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένος μετὰ τόκον ὑμνῆ μεμένηκας, Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ε΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Πρὸς σὲ Λαὸς πονηρότατος, ἀφίκετο παράζων καὶ φάσκων σοι· σὺ εἶ ὁ Κύριος; αὐτὸς δὲ ἔφης· οὐκ ἔγωγε, ἀλλος δ᾽ ἐστὶν ὃς ἥξει, ὀπίσω πρώτος μου.

Τῆς εὐσεβοῦς ἐγὼ πέλω φύσεως· ὃς ἔρχεται δ᾽ ὀπίσω μου ἄρρευστος, πέλει ϗ ἄχρονος, ϗ Ποιητὴς πάσης Κτίσεως· οὗ οὐκ ἰσχύω λῦσαι, οὐδὲ τὰ πέδιλα.

Ὁρῶντες πάντες συνέτρεχον, πόρνοι τε ϗ τελῶναι ϗ ἄσωτοι, ϗ ἐβαπτίζοντο, ἐκ σοῦ Προφῆτα πανένδοξε, τὴν πρὸς Χριστὸν πορείαν ἐκδιδασκόμενοι.

Θεοτοκίον.

Δεινῶν παντοίων τοὺς δούλους σου, ἐξάρπασον Παρθένε Θεόνυμφε, τοὺς προσφυγόντας σοι, ὑπὸ τὴν σκέπην τὴν ἄμαχον, ϗ τῆς φρικτῆς μελλούσης ῥῦσαι κολάσεως.

Ὠδὴ ϛ΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἀνδρείως τοῦ Χριστοῦ προπολεμῶν, Ἐκκλησίας ἐκτείνας, ἀρχῆς Πάτερ βέλεσι, τὸν ἐπώνυμον μανίας ἱερώτατε.

Ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Ἰωάννη σεπτότατε, πλεῖστον ἐξηνθήσας, τῷ Δεσπότῃ σου καρπὸν παμμακάριστε.

Ἐξῶσθαι παρῃτήσω δυσσεβῶς, Βασιλίδος Πόλεως, Εἰκόνων προσκύνησιν, ἀθετήσας παρανόμως Παῦλε τίμιε.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Πατριαρχῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Λ΄. Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, ϗ Παύλου τοῦ Νέου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου ϗ Θαυματουργοῦ Φαντίνου.

Καὶ γῆν ὑπελθὼν θαυματουργὸς Φαντῖνος,

Ἄνωθεν ἡμῖν μάννα θαυμάτων βρύει.

Φαντῖνος βιότου ἀνεχάζετο ἐν τριακοστῇ.

Οὗτος ἕλκει τὸ γένος ἐκ Χώρας τῶν Καλαβρῶν, Γεωργίου ϗ Βρυώνης Υἱός. ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν σπαργάνων τῷ Θεῷ ἀφιερωθείς, Μοναστηρίῳ ἐκδίδοται, ϗ πᾶσαν ἀρετὴν μετέρχεται. ϗ γενόμενος ἐργάτης δόκιμος τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, θείων ἀποκαλύψεων καταξιοῦται, ϗ ἐπὶ ἡμέρας εἴκοσι διετέλεσε νῆστις. ἀλλὰ ϗ γυμνὸς ἐπὶ τέσσαρσι χρόνοις διεκαρτέρησε, ϗ μυρίαις πειρασμοῖς ἐπάλαισεν ἐν ταῖς τῶν Σαρακηνῶν ἐφόδοις. ἐν τούτοις ἑξήκοντα χρόνοις διαρκέσας, Βιτάλιον ϗ Νικηφόρον τοὺς αὐτοῦ παραλαβὼν φοιτητὰς, τῇ Πελοποννήσῳ προσεπιβαίνει, ϗ ἐν Κορίνθῳ χρόνον συχνὸν προσδιατρίψας, πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας καθίσταται. ϗ τὰς Ἀθήνας καταλαβὼν, ϗ τὸ ἅγιον τέμενος τῆς Θεοτόκου προσκυνήσας, ἐν τῇ Λαρίσῃ γίνεται. ἱκανῷ δὲ χρόνῳ τῷ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου προσεδρεύσας τάφῳ, εἰς Θεσσαλονίκην ἔρχεται, ϗ κατατρυφήσας τῶν τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου θαυμάτων, ἐφ᾽ ὅλοις ὀκτὼ ἔτεσι, τὸν συνήθη κανόνα τῆς ἐγκρατείας μετερχόμενος, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν Ἁγίων ιϛ΄. Μαρτύρων τῶν Θηβαίων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ῥωμαλέως τῷ Ἡρώδῃ ἀνθιστάμενος, ἔνδοξε Πρόδρομε, τοῦτον ἐλέγχεις βοῶν· οὐκ ἔξεστιν ἔχειν σε, ἣν ἐμοίχευσας, ὡς ἀθέμιτον. ὁ δὲ μὴ αἰσχυνόμενος, τὴν σὴν Κάραν ἀποτέμνει.

Ἴα ἔνδοξος Προφήτης πρὸ γεννήσεως, ἔγνως τὸν Κύριον, καὶ ὡς Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ὑπέδειξας, πρὸς θεοσέβειαν, ἕλκων ἅπαντας, ἀναβοᾷν πρὸς Κύριον· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέλλων τέλος τὸ μακάριον ἐκδέχεσθαι, Πρόδρομε ἔνδοξε, σοὺς Μαθητὰς πρὸς Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἀπέσταλκας, ἐπερωτῶν αὐτόν· σὺ εἶ Κύριε, τοῦ σῶσαι ὁ ἐρχόμενος; ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

Ὁ Χριστὸς τοῖς Μαθηταῖς προσαπεφθέγξατο· ἀπιόντες εἴπατε, τῷ Ἰωάννῃ ἰδοὺ, νεκροὶ ἐξανίστανται, κωφοὶ ἀκούουσιν, ἐκκαθαίρονται, λεπροὶ καὶ ὥσπερ ἔλαφος, οἱ χωλοὶ περιπατοῦσι.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μυστηπόλος τῆς ἄνω, ὑπερθέου Τριάδος ὤφθης ταυτοδόξε, ἁγνῶς ταύτην λατρεύων, καὶ μέλπων ἀνενδότως, Ἱεράρχα Ἀλέξανδρε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σε δογμάτων, καὶ πηγὴν τῶν θαυμάτων, Χριστὸς ἀνέδειξε, πηγάζοντα τὸν πλοῦτον, τὸν τῆς Θεογνωσίας, Ἰωάννη τοῖς κράζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ἰσάγγελον βίον, κατὰ Παῦλον τὸν θεῖον, ὡς καὶ συνώνυμον, κτησάμενος Παμμάκαρ, τὸν πλοῦτόν σοι τῶν λόγων, Χριστὸς παρέχει ἄφθονον· εὐλογητὸς βοῶντι Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νόμου παλαιᾶς τε καὶ τῆς νέας, Προφήτης καὶ Προφητῶν πάντων ὑπέρτερος, ὑπάρχων Πανεύφημε. οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος, πνεύμασι ῥιπιζόμενος, ἀλλ' ἑστηκὼς ἄσειστος· τὸν Κύριον βοῶν εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαινόμενος οἴστρῳ ὁ Ἡρώδης, μαχλώσης Ἡρωδιάδος τὸ θυγάτριον, βλέπων κατορχήμενον, ἔφησεν ὁ ἄθλιος· ὃ μοι αἰτήσῃς δίδωμι, ἕως ἡμίσεως, τῆς ἐμῆς Βασιλείας μεθ' ὅρκου. κἀκείνη ἐξαιτεῖται τὴν Κάραν τοῦ Προδρόμου.

Εἶχε μὲν φρουρὰ τὸν Ἰωάννην, Ἡρώδην δὲ συμπόσια εὐφραινόμενον. τότε ἡ παναίσχυντος, Κόρη κατωρχήσατο, ὁ δ' ἀρεσθεὶς ἐκδίδωσι, Κάραν τὴν πάντιμον, Προδρόμου καὶ ἁγίαν ὡς ταύτην, τῇ Μητρὶ προσάξῃ, τιμαλφέστατον δῶρον.

Θεοτοκίον.

Ἵστασαι τὴν Πόλιν σου Παρθένε, ἐκ πάσης ἀπειλῆς τε καὶ κακώσεως, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ φοβερᾶς κολάσεως, τοῦ αἰωνίου πυρός. σὲ γὰρ μετὰ Θεὸν σωτηρίαν, ἅπαντες πλουτοῦμεν, Χριστιανοὶ Παρθένε.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν δυσσεβῆ προσταγῇ τῇ παρακλήσει σου, Ἄρειον κτείνας Ἀλέξανδρε, ἐν βεβήλοις τόποις, ὑβρίσαντα ἡμιθανῆ, βρογχίσας εἰς Ἅδην.

Ὁ θεομάχος Χριστοῦ χιτῶνα ῥήξας, καὶ ὡς ὁ προδότης πρηνὴς λακήσας μέσον, νῦν θρηνεῖ ἐν Ἅδῃ, ψυχῶν ἀδίκων μόρον, θανάτῳ τῷ δικαίῳ.

Ἐν ἐγκρατείαις ὡς ἄσαρκος ἐφάνης, ἐν ἀγρυπνίαις μικροῦ δεῖν καὶ ἀΰπνος, ἐν διδασκαλίαις, πηγὴ τοῦ Παραδείσου, παμμάκαρ Ἰωάννη.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀνερμήνευτον τόκον σου Μαρία, τίς μὴ ὑμνήσει βροτῶν χοροστασία; ὅτι παρθενεύεις πρὸ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ ἀεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα, καὶ ἐκ Μητρὸς ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθέντα, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

"Πότος βδελυρὸς, καὶ δεῖπνος παναίσχιμος, ὄρχησις ἄπρεπος, ἐθέλξαν
"τὸν δείλαιον, μάλα πρὸς οἶστρον ἀκολα-
"σίας τε· καὶ τῆς μαινάδος μίσθωμα, Κάραν
"ἐκδίδωσι, τοῦ Προδρόμου. ἧς οὐδὲ ἀντάξιος, Κόσμος ἅπας. φρικτὸν τὸ Μυστήριον.

Πῶς ὁ δεινὸς, Ἡρώδης οὐκ ἔφριξε, Κριτὴν ἀλάθητον· ἀλλ' ἐν τῇ ψυχῇ

αὐτῷ, εὗδον δολίως φόνον ἐνέτρεφε, τῷ Βαπτιστῇ μαινόμενος, ὡς ἐλεγχόμενος. καὶ μὴ φέρων, ἐζήτει εὐκαιρίαν. καὶ ἄφρων, ἀποτέμνει τὸν δίκαιον.

Ὄντως ἀπὸ γῆς, εἰσέδυς εἰς Ἅγια, οἷάπερ Ἄγγελος, ὡς ἀγγελικῶς ἐν γῇ, Σοφὲ βιώσας Κύριε Πρόδρομε. τῶν ὑμνητῶν σου μέμνησο, ἄνωθεν εὔδοξε· καὶ πταισμάτων αἴτησαι τὴν ἄφεσιν, καὶ εἰρήνην παράσχου καὶ ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ὦ Θεοῦ Υἱὲ, μακρόθυμε Κύριε καὶ πολυέλεε, ταῖς σοῦ Βαπτιστοῦ λιταῖς, καὶ ἱκεσίαις τῆς Κυησάσης σε, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου, σῶσον τοὺς δούλους σου. καὶ χορήγει, ἄνωθεν τὰ τρόπαια, Βασιλεῦσιν ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Ἄλλος. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ.

Ἔννομος γενόμενος, ὁ θεῖος ὄντως φοιτητής σου, καὶ σοῖς ζωηφόροις λόγοις, πειθαρχήσας Ἀλέξανδρος, Ἱεράρχης πεφηνὼς, Κύριε ὅσιος πρᾶος σώφρων, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Ὑψηλῆς ἀκενώτατος, γέγονας πόθῳ τῶν ἀρρήτων, ὦ Θεομακάριστε Πατὴρ ἡμῶν, Ἰωάννη πανόλβιε, καὶ μυσταγωγὸς τῶν Μυστηρίων, καὶ Κῆρυξ δογμάτων θείων, καὶ λατρευτὴς Τριάδος εὔδοξε.

Σὲ τὸν ἀπειρόκακον, Πάτερ καὶ ὅσιον Ποιμένα, ἄμεμπτον σεπτὸν ἀμίαντον, Κήρυκά τε τῆς Πίστεως, τῆς ὀρθοδοξίας τὸν Διδάσκαλον, ἅπαντες ἐπαξίως συμφώνως, Παῦλε μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε πανάμωμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐωδίας, αἴτησαι Χριστὸν ὃν ἔτεκες, Βασιλεῦσι μὲν τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ δὲ Λαῷ, δοῦναι τὴν ἄφεσιν, τῶν πταισμάτων. σὲ γὰρ ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἡρῴδης ὁ παράνομος, τοῦ Προδρόμου τὴν θείαν, καὶ ἱερὰν ἀπέτεμε, Κεφαλὴν τῆς ἐλέγχου, μὴ φέρων ταύτης ὁ ἄφρων. ὢ φρικτῆς τόλμης ὄντως. θρηνείτω οὖν ὁ ἄθλιος, ἄνομον φόνον πράξας. ἡμεῖς δὲ νῦν, τὴν τιμίαν Κάραν ὕμνοις τιμῶντες, τὸν Βαπτιστὴν γεραίρομεν, τοῦ Χριστοῦ ἐπαξίως.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰ καὶ ἡττᾶται Πανάγνε, λογικὴ πᾶσα φύσις, πρὸς ἐγκωμίων ἔπαινον, σοῦ Θεὸν τῆς τεκούσης. καὶ γὰρ σαφῶς ὑπερτέρα, πάσης Κτίσεως πέλεις. ἀλλ' οὖν καὶ κατὰ δύναμιν, οὐκ ἀπόβλητον πάντως. ὅθεν καὶ ἡμῶν, δέχου τὸν βραχύτατον ὕμνον ὥσπερ, ὁ σὸς Υἱὸς ἐδέξατο, τὰ λεπτὰ πρὶν τῆς χήρας.

Εἰς τὰ ἀ. ἄ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, εἰ καὶ φόνῳ διέλυσεν ὁ Ἡρῴδης, σὲ τὸν τῆς ἀληθείας Κήρυκα, ἀλλ' ἡ τοῦ σώματός σου φεγγοβόλος λαμπὰς, καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ τῆς πίστεως φέγγος καλῶς ἐδαδούχει. ὅθεν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Στ. ἢ τὸ παρὸν Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ Μυστηρίου φρικτοῦ, ὁ τῇ φύσει Ἀθάνατος, πῶς ἐν Ξύλῳ κρέμαται; πῶς θανάτου νῦν γεύεται; πῶς κατακρίνεται ὁ ἀληθινός; κρύψον τὸ φῶς σου, καὶ φρῖξον Ἥλιε, βλέπων τὸ τόλμημα, ἡ Παρθένος ἔλεγεν ἐν στεναγμοῖς, βλέπουσα σταυρούμενον, Χριστὸν ὃν ἔτεκε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΛΑ'.

Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἡ Σορὸς ἡ κατέχουσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην σου, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἁγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἑκάστην γνωρίζεται. ἔνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλά σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Τὴν ἁγίαν Κατάθεσιν, Θεοτόκε τῆς Ζώνης σου, Ἑορτὴν κεκτήμεθα εὐφραινόμενοι, ὅτι τῇ Πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἠξίωσας, ἱερὰν περιβολὴν, φυ-

λα-

λαμπτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Ἴδε τόπος περίδοξος, ἴδε οἶκος ἄφθαρτος ἐν ᾧ τεθησαύρισται τῆς Θεόπαιδος, Ζώνη τιμία ἐν χάριτι. προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἱλασμὸν, προφανῶς ἀπαρύσασθε. καὶ βοήσατε, εὐχαρίστῳ καρδίᾳ Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ Τόκῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου τὴν ἁγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο· καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι· χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ. χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη. χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων λιμὴν, καὶ προστασία καὶ σωτηρία ἡμῶν.

[illegible]

Δόξα, καὶ νῦν. [illegible]

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες Δαβιτικὴν μελῳδίαν, τὴν Νεάνιδα Νύμφην τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. ὡς γὰρ Παλάτιον τερπνὸν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν, τῇ Πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων Βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς.

[illegible]

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα. ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν [illegible] ὁ πρῶτος [illegible] καὶ ὁ τῆς [illegible] Κυροῦ Γεωργ[illegible]

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυροῦ Γεωργίου.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Λαμπάδα, φωτοφανῆ τὴν ἄδυτον, ὁ τῆς Παρθένου Ναὸς, ὡς Οὐρανὸς εὑράμενος φαιδρὸς, τὴν ὑπέρλαμπρον Ζώνην αὐτῆς, τὴν Οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν θαυμάτων αἰθριάζει αὐγαῖς.

Ἰσχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, θείαν ὡς ὄντως Ζώνην νοητῶς, ἐζωσμένη ἡ Πόλις σου, τὸ κράτος ἀδιάσπαστον, ἔχει διὸ καὶ ἐγκαυχᾶται ἐν σοί.

Ὡς πάλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ Σορὸς Κιβωτοῦ, Θεογεννῆτορ ὤφθη τοῖς ἐν γῇ, ὁ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Ῥεύματα, μυστικὰ προχέονται, ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἁγνῆς. ἐκ τῆς τιμίας σήμερον Σοροῦ, καὶ πληροῦσι τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐωδίας ἅπαντας, τοὺς μετὰ πόθου προσιόντας αὐτῇ.

[illegible] Θεοτόκε.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. [illegible]

[illegible]χύν με τὴν σὴν ζῶσον, Ἁγνὴ Παρθένε. Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἰσχύν με θείαν εὐσεβῶς περίζωσον, ὑμνολογοῦντά σου, τὴν ἱερὰν Ζώνην, θεῖον χρηματίζουσαν, τῇ Πόλει σου περίζωσμα, καὶ κραταίωμα Κόρη, καὶ ἀρραγὲς περιτείχισμα, ἄχραντε Παρθένε τῇ ποίμνῃ σου.

Σὺ τὸν Θεὸν τὸν δυνατὸν ἐκύησας, περιζωννύοντα, τοὺς εὐσεβεῖς πάντας, δύναμιν Πανάμωμε. διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν θείαν σου Ζώνην, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι, χάριν ἀπαντλοῦμεν καὶ ἔλεος.

Χαρμονικῶς τῇ Καταθέσει σήμερον, περιχορεύσωμεν, τῆς ἱερᾶς Ζώνης, τῆς Ἁγνῆς Θεόπαιδος· ἐξ ἧς ἡμῖν περίζωσμα, ἀφθαρσίας ὑφάνθη· καὶ ἀδιάρρηκτον ἔνδυμα, καὶ περιβολὴ ἀδιάσπαστος.

Ὑπὸ τὴν σὴν ὁ σὸς Λαὸς Πανάμωμε, προστρέχει δύναμιν· ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, καταφεύγει πάντοτε· πᾶσι γὰρ βοήθεια· καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πᾶσι

δίδου αἰτήματα, σώζουσα δεινῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοί, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἁγνῆς σήμερον, Ζώνην καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Ἀέναοι ὀχετοί, ἐκ τῆς ἀχράντου σου Σοροῦ ῥέοντες, τῶν χαρισμάτων Ἁγνή, πάντας τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσιν.

Ἴαμα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυύμνητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου Ἁγνῆς, Ζώνη ἀναβλύει ἐν χάριτι.

Ὡς δρόσος ἑωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἁγνὴ ῥέουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει ἀεί.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Νευργεῖται καρδία, πίστει θερμῇ ψαύουσα, Ζώνῃ ἱερᾷ τῆς Παρθένου, καὶ περιζώννυται, δύναμιν ἄμαχον, κατὰ παθῶν ἀκαθάρτων, δυσμενῶν ἀσάρκων τε, ἄτρωτος μένουσα.

Μένει ἄφθορος ἔτι, ἡ ἱερὰ Ζώνη σου· ἥπερ σου τὸ ἄχραντον σῶμα, Κόρη διέζωσε, καθαγιάζουσα, τοὺς εὐσεβῶς προσιόντας, καὶ φθορᾶς ἐξαίρουσα, νόσων καὶ θλίψεων.

Ἐχρημάτισας οἶκος, περικαλλὴς Ἄχραντε, Λόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐν ἁγίῳ σου, Οἴκῳ εὐδόκησας, Ζώνην τὴν σὴν ἐντεθῆναι· ἣν κατασπαζόμενοι ἁγιαζόμεθα.

Τὴν τιμίαν σου Ζώνην, τιμητικῶς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας, περιπτυσσόμεθα, τὴν ὑπάρχουσαν, πάντων Πιστῶν Θεοτόκε, ὡς τῷ ὑπερτίμῳ σου, ψαύσασα σώματι.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε.

Κάθισμα, ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ Καταθέσια τῆς σῆς σεπτῆς Ζώνης, ἡ Ἐκκλησία σου φαιδρῶς ἑορτάζει· καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει σοι Παρθένε Ἁγνή· ἅπαντας περίσωζε, τῆς ἐχθρῶν δυναστείας. θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων Βαρβάρων. καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωήν, πράττειν Κυρία τὰ θεῖα θελήματα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου Σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδὲμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν. ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν ἀεί· χαῖρε ἡ μόνη ἐλπὶς τῶν ὑμνούντων σε.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ τῆς τιμίας Ζώνης σου τῇ Καταθέσει, ἑορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε Λαός, καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι· χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὡς ὑπέρτιμον στερέωμα Θεοτόκε, ὁ Ποιητὴς καὶ Κτίστης σε, πηξάμενος ὥσπερ, ἄστροις κατεκόσμησε, ταῖς θείαις ἐλλάμψεσιν, αἷς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

Σὲ κραταίωμα ἡ Πόλις σου Θεοτόκε, καὶ ἀσφαλῆ κρηπῖδα, ἔχουσα τῇ θείᾳ, Ζώνῃ σου συνέχεται, δεσμὸν ἀδιάσπαστον, ταύτην ἐν πολέμοις προτείνουσα·

Ἀπὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογεννῆτορ, πρὸς Οὐρανὸν ἡ θεία, Ζώνη σου τῷ πόθῳ, ταύτης ἀναχθέντας τῷ σῷ. διό σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τοῦ κρείττονος.

Ἰδοὺ χάρις ἀνεξάντλητος, δεῦτε πάντες, εἰλικρινεῖ καρδίᾳ, ἀρύσασθε πίστει, νάματα πηγάζοντι, ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς Σοροῦ τῆς Παναγνοῦ Μητρός.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ἤρθης πρὸς φῶς, ἄδυτον μεταχωρήσασα. ἔλιπες δέ, τοῖς σὲ μακαρίζουσιν, αὐτὴ τοῦ σώματός σου Ἁγνή, τὴν τιμίαν Ζώνην, πηγὴν θαυμάτων ὑπάρχουσαν. καὶ τεῖχος σωτηρίας. καὶ χαράκωμα ταύτης, τῆς τιμώσης σε Πόλεως Ἄχραντε.

Νεὼν ἡμᾶς, ὡς Οὐρανὸν ὑπερχόμεθα, σοῦ τὸν Οἶκον· ἐν ᾧ τεθησαύρισαι, καθάπερ Ἥλιος φωταυγής, σοῦ ἡ θεία Ζώνη, βολὰς θαυμάτων ἐκπέμπουσα, καὶ πάντων τὰς καρδίας, καταυγάζουσα Κόρη, καὶ παθῶν τὴν ὁμίχλην διώκουσα.

Σὺ κιβωτός, τοῦ νοητοῦ ἁγιάσματος, χρηματίζεις, Ἄχραντε πανύμνητε· καὶ

τὴν τιμίαν ταύτην Σορὸν, ἔχουσαν τὴν Ζώνην, ἣν περιοῦσα ἐφόρεσας, παρέχεις τῷ Λαῷ σου, καταφύγιον πᾶσι, καὶ πηγὴν ἰαμάτων ἀκένωτον.

Ἥκε τῇ σῇ, Πόλει πολύολβον δώρημα, ἡ τιμία, Ζώνη σου Πανύμνητε, καὶ κατετέθη περιφανῶς, ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τούτῳ τῷ θείῳ Οἴκῳ σου· καὶ γέγονε μεγίστης, Ἑορτῆς Θεοτόκε, τοῖς θερμῶς σε ποθοῦσιν ὑπόθεσις.

Νόμου σκιαὶ, καὶ Προφητῶν τὰ αἰνίγματα, προεδήλουν, ἔσεσθαί σε Πανάγνε, Θεοῦ Μητέρα πανάληθῆ. δι' ἧς ἡ κατάρα, ἀπεσπάσθη καὶ ἤνθησε, τελεία εὐλογία, καὶ σωτήριος χάρις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ὑμνοῦσί σε.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Συ Κύριε τὴν σὴν, Μητέρα ἐμεγάλυνας· σὺ ὕψωσας ὑπὲρ πάσας, νεαρὰς Ἐξουσίας ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ νῦν ἀφθόνως παρέχεται, Παναγία Θεοτόκε, ἐκ τιμίας Σοροῦ σου, τοῖς πίστει προσκυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν πιστοὶ, Βασιλεῖς περιζώννυνται· σὲ συνδεσμὸν Θεοτόκε, ἡ σὴ Πόλις αὐχοῦσα, τῇ Ζώνῃ σου σεμνύνεται.

Γνωστῆς σου ἀληθῶς, ἡ χάρις ἀναδέδεικται, Παναγία παραδόξως, ἐνεργοῦσα δυνάμεις, καὶ τέρατα ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ζώνης θείας τεθείσης, σήμερον ἐν Οἴκῳ σου Θεοχαρίτωτε, συνεπανετέθη, ἀγαθῶν πᾶσα δόσις τοῖς προσιοῦσι· καὶ πληροῦται πᾶς τις, ἁγιασμοῦ ὁ προσπελάζων, τὰς αἰτήσεις πιστῶς κομιζόμενος.

Ὡραιώθης Παρθένε, Λόγον ὡραιότατον ἀποκυήσασα· καὶ τῷ σῷ ὡραίῳ, ἐπαυδόκησας Οἴκῳ τεθήσεσθαι, τὴν ὡραίαν Ζώνην, ἥτις τὸ σὸν ὡραῖον σῶμα, Θεοτόκε ὡραίως διέζωσε.

Σοῦ ὁ Ἅγιος Οἶκος, ἄλλος ὡς Παράδεισος πᾶσι γνωρίζεται, μέσον κεκτημένος, ὥσπερ εὔοσμον ῥόδον τὴν Ζώνην σου, εὐωδίας θείας, ἀποπληροῦσαν τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόντων Πανάμωμε.

Ὄμβρου θεία Νεφέλη, γέγονας Πανάμωμε ἐναποστάζουσα, σωτηρίας ὕδωρ, καὶ πηγὴ χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασι, πρὸς καρποφορίαν, μεταγαγοῦσα εὐσεβείας. διὰ τοῦτο πιστῶς σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὅλωσε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος. ὅλην ἀνύψωσε μόνην. ἐλάμπρυνε ἐπίσημον ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, τὸν Ναόν σου τῇ Ζώνῃ καὶ θείᾳ Σορῷ.

Νάουσιν, ἐκ πελάγους τὰ ῥεῖθρα τῆς χάριτος, ἐκ σῆς Σοροῦ τῆς ἀχράντου, καὶ τὴν Κτίσιν πᾶσαν περικυκλοῦσιν, ἀρδεύοντα, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας τὸν Τόκον σου.

Ἴσχυσε, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι, καὶ καύχημα, περιζωννύονται δόξαν, τὴν σεπτήν σου Ζώνην Θεοκυῆτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Ἄλλος. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Νέον τέτοκας ἡμῖν, ὡς Παιδίον τὸν πρὸ πάντων αἰώνων· καὶ καινουργεῖς καρδίας, ἁμαρτίας παλαιωθείσας, δεξαμενὰς καινισμοῦ, τῆς Καταθέσεως τῆς τιμίας, Ζώνης σου Κόρη ἀειπάρθενε.

Ἅγιός σου ὁ Ναὸς, θαυμαστὸς δικαιοσύνῃ ὑπάρχει· ὅς τις τὴν θαυμαστὴν σου Ζώνην, θαύματα βρύουσαν, κεκτημένος τοῖς πιστοῖς, πέλαγος δείκνυται ἰαμάτων, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Γέγηθε πᾶσα ψυχὴ συνιοῦσα ἐν Ἁγίῳ Ναῷ σου· καὶ ἐν αὐτῷ ὁρῶσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην σου, ὥσπερ Ἥλιον φαιδρὸν, φέγγος ἀστράπτουσαν χαρισμάτων, τοῦ παντουργοῦ καὶ Θείου Πνεύματος.

Νεύρωσον ἡμῶν Ἁγνὴ, τὰς καρδίας παρεθείσας παντοίων, ἁμαρτιῶν ἰδέαις, καὶ περίζωσον δύναμιν, τοὺς τὴν Ζώνην σου πιστῶς ὡς πολυτίμητον κεκτημένους, καὶ ἀναφαίρετον θησαύρισμα.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων
„καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν
„βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως. ἀλλ' αὐτὸς
„τὴν κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς τῷ Πέ-
„τρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντάκιον, ἦχος β'.
Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ Πόλει σου ἀπροσμάχητον

σταυρὸς ὑπάρχει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα Ἀειπάρθενος.

Ὁ Οἶκος.

Τίς γηγενῶν τὰ σὰ μεγαλεῖα διηγήσεται λόγος; ποία γλῶσσα βροτῶν; νοῦς γὰρ οὐδὲ Οὐράνιος. ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, δέξαι καὶ νῦν ἐξ ἀκάρπων χειλέων τὰ ᾄσματα, καὶ δίδου μοι θείαν χάριν, εὐφημῆσαι τὴν σὴν Ζώνην Δέσποινα. δι' ἧς Κόσμος ἀγάλλεται, σὺν Ἀγγέλοις ὑμνῶν σου τὰ θαύματα, Ἡ μόνη τεκοῦσα Ἀειπάρθενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΛΑ'. Ἡ ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σορῷ Καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτῆς Οἴκῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις, ἀνακομισθείσης ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας, ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως. καὶ θαῦμα γεγονὸς διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης, εἰς τὴν Βασιλίδα Ζωήν, τὴν Σύζυγον Λέοντος τοῦ Βασιλέως.

Στ. Χρυσῆν κορωνὶν οἷα σεμνὴ Παρθένε.
Τῷ τοῦ χρόνου τίθημι σὴν Ζώνην τέλει,
Ἐν γε Σορῷ Ζώνην πρώτῃ Πανάγνου τριακοστῇ.

Ὁ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου Υἱὸς Ἀρκάδιος, τὴν τιμίαν Ζώνην τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐξ Ἱεροσολύμων ἐξαγαγών, φυλαττομένην ἐκεῖσε μέχρι τοῦ τότε καιροῦ, μετὰ καὶ τῆς τιμίας Ἐσθῆτος ὑπὸ παρθένου γυναικός τινος, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποκομίσας, κατέθετο ἐν λαμπρᾷ θήκῃ· ἣν καὶ ἐκάλεσεν ἁγίαν Σορόν. χρόνων δὲ διελθόντων τριακοσίων δέκα, Λέων ὁ Βασιλεὺς ἤνοιξε τὴν ἁγίαν ταύτην Σορόν, διὰ τὴν τούτου Σύζυγον Ζωήν, ἐνοχλουμένην ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου· ἥτις καὶ ἠξιώθη θείας ὀπτασίας· ὡς εἰ ἐπιτεθῇ ἡ τιμία Ζώνη ἐπ' αὐτῇ, τεύξεται τῆς ἰάσεως· Εὑρέθη οὖν ἡ τιμία Ζώνη, ὡς νεοΰφαντος ἀποστίλβουσα, σφραγῖδα ἔχουσα διὰ χρυσίνης βούλλης καὶ κωδίκελλον, ἐμφαίνοντα λεπτομερῶς τόν τε χρόνον, τὴν ἰνδικτιῶνα, καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐν Κωνσταντινουπόλει προσεκομίσθη ἡ Ἁγία Ζώνη· καὶ πῶς ἐτέθη χερσὶ τοῦ Βασιλέως ἔνδον τῆς θήκης ὑπ' αὐτοῦ σφραγισθεῖσα· ἣν καὶ ἀσπασάμενος ὁ Βασιλεύς, καὶ διὰ χειρὸς τοῦ τηνικαῦτα Πατριάρχου ἄνωθεν τῆς Βασιλίσσης ὑφαπλωθεῖσα, ἐλευθερίαν τοῦ νοσήματος εἰργάσατο. καὶ πάντες τὸν Σωτῆρα Χριστὸν δοξάσαντες, καὶ τῇ Παναγνῳ αὐτοῦ Μητρὶ ὕμνους εὐχαριστηρίους ἀποδόντες, κατέθεντο τὴν ἁγίαν Ζώνην ἐν τῇ τιμίᾳ Σορῷ, ἐν ᾗ προϋπῆρχε. Ταῖς τῆς Παναμώμου πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ὁ ἐξ αὐτῆς ἀσπόρως τεχθείς. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀνάμνησις τοῦ Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τῷ Νεωρίῳ.

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας τῶν εὐσεβῶν, Ἀντώνιός τις Πατρίκιος, οἰκίαν ἔχων σεμνὴν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ Νεωρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ Ναὸν περίδοξον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὸν οἰκεῖον ἀφαιρεθέντα στολισμὸν ὑπὸ τῶν πρώην Εἰκονομάχων Βασιλέων· τῶν ἁγίων Εἰκόνων ἐξορυχθεισῶν, καὶ Σταυρῶν μόνον ἀντὶ τούτων ἐγχαραχθέντων· οὗτος πάλιν τὸν τοιοῦτον Ναὸν εἰκονίσας πρεπόντως, λουτρὸν πάνυ σμικρότατον ὑποκάτω τούτου πεποίηκε πρὸς σωματικὴν αὐτοῦ παραμυθίαν. ἄνωθεν δὲ τούτου ἡ τοῦ Θεοῦ δοξολογία ἀεὶ ἐπετελεῖτο. ἐπεσκίασεν οὖν ἐν αὐτῷ ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, διὰ τῆς Παναγνου Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἤρξαντο γίνεσθαι ἰάματα οὐκ ὀλίγα διαφόρων νοσημάτων. ἀλλὰ καὶ φιλόθεοί τινες ἐπισυναχθέντες, ᾐτήσαντο τὸν Πατρίκιον ποιεῖν αὐτοῖς λοῦμα ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος λόγῳ τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν. καὶ συγκατατιθέμενοι ὑπὸ τοῦ Πατρικίου, ἐποίουν τοῦτο μετὰ πίστεως. ὁ οὖν Πατρίκιος, ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν, καταλιμπάνει τὸ τοιοῦτον λοῦμα καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας, τοῖς τότε εὑρεθεῖσιν ἀνδράσι φιλοθέοις. οἳ εὐτελεῖς ὄντες, καὶ μήτε ὕδωρ τὸ ἀρκοῦν ἔχοντες, μήτε οἵαν δή τινα εἴσοδον, κατὰ μικρὸν ἐψυχραίνοντο πρὸς τὴν τοῦ πράγματος συγκρότησιν. καὶ τούτων παρερχομένων, καὶ μηδενὸς ἔχοντος δίκαιον παραπέμψασθαι τοῦτο εἰς ἕτερον πρόσωπον, κατελήφθη ἀνεπιμέλητον. καὶ τὸ μὲν λουτρὸν καθαρπαγέντων τῶν ἐν αὐτῷ ὑλι-

κῶν

κῶν παρὰ τοῦ τυχόντος, εἰς παντελῆ ὑ-
πέφθασεν ἀφανισμόν. ἡ δὲ ἁγία Ἐκκλη-
σία, διὰ τὸ ὑψηλὴν εἶναι ταύτην καὶ με-
τέωρον, ἅμα δὲ καὶ ἰαματικὴν περιλελει-
φθη ὑπὸ Ἱερέως τινὸς δοξολογουμένη, τῆς
ἐνοικούσης αὐτῇ θείας χάριτος, δαψιλῶς
ἐπιχορηγούσης αὐτῷ τὰ πρὸς διατροφὴν αὐ-
τοῦ. ἐφ' οὗ τοῦ Ῥωμανοῦ τοῦ μακαριωτάτου Βα-
σιλέως τὸν οἶκον αὐτοῦ κατασκευάζοντος,
καὶ χρείαν ὑλῶν οὐκ ὀλίγων ἔχοντος, ἐ-
μηνύθη αὐτῷ τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον. ἐμελέτα
οὖν καταστρέψαι αὐτό· ἀλλ' ἡ ἐνοικοῦσα τού-
τῳ Ὑπεραγία Θεοτόκος οὐκ ἐπένευσε τοῖς
μελετωμένοις. ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ νυκτί, ἐ-
πιφανεῖσα τῷ Νέκτορι, τῷ τοῦ ἔργου ἐπι-
στατοῦντι, καὶ νεανίσκῳ τινὶ προσγενεῖ τοῦ
Νέκτορος, μετ' ἀπειλῆς παρηγγύατο μηδ'
ὅλως τὰ τῆς καταστροφῆς τολμηθῆναι τοῦ
ἐν τῷ Νεωρίῳ οἰκιδίου αὐτῆς. καὶ ἅμα
πρωῒ τοῦ νεανίσκου τὰ ὁραθέντα ἀπαγγεί-
λαντος τῇ Μητρὶ τοῦ Νέκτορος, δῆλα ταῦ-
τα τῷ Βασιλεῖ καθίσταντο. ὁ δὲ παραυτί-
κα ἀκούσας, ταύτην τὴν φωνὴν ἀπε-
φθέγξατο· δίκην κτήσασθαι κατὰ τῆς Πα-
ναγίας Θεοτόκου οὐ βούλομαι, ἀλλ' ἀνακαι-
νίσασθαι τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον, ἐν οἷς αὖ καὶ
δέεται. ἀντὶ γοῦν τῆς καταστροφῆς οἱ ἀπο-
σταλέντες, ἀνακαθάραντες τὸ λουτρὸν μετὰ
πάσης σπουδῆς, τοῦτο ἀνεκαίνισαν. πάντων
οὖν κατασκευασθέντων, καὶ τοῦ λουτροῦ μει-
ζόνως ἀποκατασταθέντος, ὡς καὶ κόλυμβον
δέξασθαι καὶ ἀναφθέντος, ἐλούσαντο οἱ Βα-
σιλεῖς, Ῥωμανός, καὶ Κωνσταντῖνος, καὶ Χρι-
στοφόρος. καὶ εὐφρανθέντες, σολέμνιον
δίδοσθαι ἐτήσιον τὸ τοιοῦτον λοῦμα διὰ χρυ-
σοβούλλου λόγου τετυπώκασι. Γυνὴ δέ τις τῶν
οὐκ ἀσήμων χαλεπῷ νοσήματι περιπεσοῦ-
σα, ἔξογκος γέγονε. καὶ τρυχομένη ἀλγη-
δόσιν οὐ φορηταῖς, τοῖς ἰατροῖς ἅπαντα αὐ-
τῆς κατηνάλωσεν. ὡς δὲ μηδὲν ἐκ τού-
των ἀπώνατο, κατήκοος γενομένη τῶν ἐν
τῷ Νεωρίῳ θαυματουργιῶν τῆς Ὑπερα-
γίας Θεοτόκου, προσέδραμε καὶ αὐτή·
προσμείνασα δὲ ἐν ἡμέραις τισί, καὶ μη-
δὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ σφοδρῶς ἐνοχλου-
μένη ὑπὸ τοῦ πάθους, ἀνεχώρησε, καὶ πρὸς
τὸν ἐν Βλαχέρναις Ναὸν ἀφίκετο. καὶ
προκαταβαλοῦσα ἑαυτὴν τῷ ἐδάφει, ἱκέ-
τευε, λέγουσα· ἐλέησόν με Μῆτερ Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἀπορήσασα ἀπὸ πάσης βοη-
θείας, πρὸς σὲ κατέφυγον. προσμείνασα
οὖν ἡμέρας ἐννέα, φαίνεται αὐτῇ τῇ ὑστε-
ραίᾳ σεμνοπρεπὴς Γυνὴ λέγουσα· ὦ γύναι,
τί βοᾷς πρός με ὀχλοῦσα, καὶ μηδ' ὅλως
ἠρεμοῦσα; ἡ δὲ πρὸς αὐτήν· ὦ Δέσποινα,
οἶδα ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας μου ταράζομαι·
ἀλλὰ γινώσκουσα, ὅτι δι' ἡμᾶς τοὺς ἁμαρ-
τωλοὺς ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν κατελ-
θών, καὶ γεννηθεὶς ἐκ γαστρός σου ἄνθρω-
πος γέγονε, διὰ τοῦτο κατέφυγον πρὸς σέ,
ἵνα ἐλέους τύχω ἡ δυστυχής. ἡ δὲ καὶ αὖ-
θις πρὸς αὐτήν· ἄπελθε ἐν τῷ χθαμα-
λῷ μου οἰκίσκῳ, εἰς τὸ Νεώριον, κἀκεῖ εὑ-
ρήσεις τὴν ἴασιν. ἡ δὲ διυπνισθεῖσα, καὶ
τῷ Θεῷ εὐχαριστήσασα, μετὰ σπουδῆς πα-
ρεγένετο ἐν τῷ Νεωρίῳ, καὶ προσμείνα-
σα, ἱκέτευε τὴν Θεομήτορα, λέγουσα· ἐ-
λέησόν με Δέσποινα, καὶ πλήρωσον τὴν
εἰς ἐμὲ σου εὐσπλαγχνίαν. ὡς δὲ ταῦτα ἔ-
λεγεν, ἀφύπνωσε, καὶ ὁρᾷ πάλιν τὴν
φανεῖσαν αὐτῇ σεμνοπρεπῆ Γυναῖκα μεθ'
ἑνὸς ἀνδρὸς εὐλαβοῦς, λέγουσαν αὐτῷ· ἴδε
ἡ πάσχουσα γυνή, σχίσον τὸν ὀμφαλὸν
αὐτῆς. καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, πλήξας ἐκεῖ-
νος, ἣν κατεῖχε ῥάβδῳ, τὴν ταύτης γαστέρα,
ἀφανὴς γέγονε μετὰ τῆς σὺν αὐτῷ φανεί-
σης Γυναικός. διυπνισθεῖσα δὲ ἡ γυνή,
εὗρεν ἑαυτὴν δυσωδίαν ἀφόρητον ἀποπνέου-
σαν. καὶ εὐθέως ἀποδυσαμένη ἅπερ ἠμ-
φίεστο ἱμάτια, εἰσῆλθεν ἐν τῷ λουτρῷ· καὶ
ἐκπλύνασα ἑαυτήν, ἐξῆλθε μετὰ τῶν σὺν
αὐτῇ γυναικῶν. καὶ τὸ ἅγιον ἐκεῖνο ἔδαφος
προσκυνήσασαι, ἐθυμίων τὰ εὐώδη, τὰς
εὐχὰς ἀπονέμουσαι τῇ Ὑπεραγίᾳ Δεσποίνῃ
καὶ Θεοτόκῳ, εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀπο-
τεχθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς τῆς ἀχράντου Μητρός σου πρεσβείαις
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὺ ὡς Ἥλιος δικαιοσύνης, μόνος ὢν
φωτουργέ, θείως τὸν Ναόν, ἐφαίδρυνας
τῆς Σεμνῆς, τοῖς ποικίλοις σου χαρίσμασιν·
ἐν ᾧ ἀφίχθησα, τὰς ἀκτῖνας ἐκλάμπει ἡ
Ζώνη αὐτῆς.

Χρυσῆν ὡς στάμνον, τὴν σὴν Σορὸν κυ-
κλοῦντες μόνη Ἁγνή, θείας ἀληθῶς

με-

μετέχομεν νῦν τρυφῆς, τῶν χαρίτων παντελόγητε· καὶ τῶν συμβόλων σου, ὑπερτέραν ὡς οὖσαν, τιμῶμεν αὐτήν.

Ὑπερβλύζουσιν, οἱ τῶν θαυμάτων Κόρη πανάγνε, χάριν ἀληθῶς κρατῆρές σου τοῖς πιστοῖς, καὶ ἀφθόνως τῆς τιμίας σου, Σοροῦ προέρχονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ ἐπὶ γῆς. δεῦτε ἡ σορὸς προτρέπεται μυστικῶς, τῆς Κυρίας περιπτύξασθε, ὑπερένδοξον, ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν Ζώνην αὐτῆς.

Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἡ Πάντων Βασίλισσα, πρὸς οὐρανίους σκηνὰς ἀπαίρουσα, καταλέλοιπεν ὅπλον, τῇ Βασιλίδι πασῶν τῶν Πόλεων, τὴν ταύτης Ζώνην, δι' ἧς περισώζεται, ἐπιδρομῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Πηγῇ νῦν προσέλθωμεν, ἀποστάζουσῃ χάριν καὶ ἔλεος, τῇ Σορῷ τῇ τιμίᾳ, τῇ κατεχούσῃ Ζώνην τὴν πάντιμον, τῆς τιμησάσης ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τιμίῳ τόκῳ αὐτῆς, Παρθένου τε καὶ Μητρός.

Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, Δυνάμεις πᾶσαι αἱ ἐπουράνιαι, καὶ τὴν τοῦτον Τεκοῦσαν, ἀνθρώπων γλῶσσαι πᾶσαι δοξάσατε, ὅτι τὴν Ζώνην αὐτῆς ἐδωρήσατο, καταφυγὴν ἀληθῆ, καὶ σωτηρίαν πιστοῖς.

Ὡς ἁπάσας ἄνωθεν, δικαιοσύνην νεφέλαι σήμερον, Καταθέσει τῆς Ζώνης, τῆς σῆς, Νεφέλη Θεοχαρίτωτε, καὶ μελῳδείτω ψυχὴ πᾶσα χαίρουσα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Πλάκας θείας πάλαι Κιβωτὸς, χειρὶ γραφείσας Θεοῦ, συνεῖχε πανάγνε· ἡ σὴ δὲ ἀγήραντε Δέσποινα, σεβασμία καὶ τιμία Σορὸς, Ζώνην κατέχει τὴν αὐτὸν, τὸν Νομοθέτην ἐν σοὶ, συγκαταχοῦσαν. φρικτὸν τὸ Μυστήριον.

Ἄγγελοι πανάχραντε Ἁγνὴ, νῦν συγχορεύουσιν ἐν τῷ σεπτῷ σου Ναῷ, καὶ περιέπουσι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἁγίαν σου, Ζώνην σὺν πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνῃ πολλῇ, προσκυνοῦμεν σε, ἀνυμνοῦντες τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν.

Ἡ Ῥάβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαστήσασα, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ, ἡ πολυτίμητος ἀγήραντε, μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἀρωμάτων πηγὴ, ἐξ ἧς μύρον τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ἡ θεία Σορός.

Ὑμνοῦσι πανάχραντε Ἁγνὴ, τὰ μεγαλεῖα τὰ σὰ αἱ νοεραὶ Στρατιαὶ, ἀνακηρύττουσιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανῶς, σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, καὶ τῶν Μαρτύρων χοροὶ, μεθ' ὧν προσκυνοῦμεν σε.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

Θρόνος καθάπερ ἅγιος, ἡ Σορὸς ἀνατίθεται, ἔνδον ἐν ἀδύτοις, ἱεροῖς φαιδρότατα, τῆς μόνης Θεόπαιδος, καὶ Βασιλίδος πάντων Ἁγνῆς, Ζώνην κεκτημένη, ἐπαναπαυομένην. ἐξ ἧς τοῖς κοπιῶσιν, ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις, ἀνάπαυσις πλεία, προέρχεται ἀφθόνως.

Ἐπὶ τῆς γῆς τὸν Κύριον, ἱερῶς ἐσωμάτωσας, καὶ χερσὶν ἁγίαις, ἀληθῶς διέζωσας, τὸν περιζωννύοντα, τὰς οὐρανίους δυνάμεις. νῦν δὲ ἀναβᾶσα, Οὐρανῶν ὑπεράνω, κατέλιπες ἀνθρώποις, τὴν τιμίαν σου Ζώνην, Παρθένε Θεοτόκε, κραταίωμα καὶ σκέπην.

Νενοσηκόσιν ἴαμα, ὀλισθαίνουσι στήριγμα, καὶ τοῖς ῥαθυμοῦσιν, εὐθυμία ἔνθεος, κυβέρνησις πλέουσι, πεπλανημένοις ἐπιστροφὴ, ἡ παρεπομένη τῇ τιμίᾳ σου Ζώνῃ, Ἁγνὴ Παρθένε χάρις, ἀληθῶς χρηματίζει. ἣν πίστει προσκυνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπιτελοῦντες σήμερον, τὴν ἁγίαν Κατάθεσιν, Ζώνης σου τῆς θείας, ἱερὰν πανήγυριν, οἱ δοῦλοί σου ἄγομεν. καὶ ἐν χαρᾷ βοῶμεν σοι· χαῖρε Θεοτόκε, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιστῶς μελῳδούντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Θάλαμος ὑπέρτιμος ὄντως, Θεογεννῆτορ ἡ Σορός σου, ὤφθη τὴν ἁγίαν σου Ζώνην, παρθενικήν τε καὶ νυμφικὴν ὡς στολὴν, ἀξίως περιέχουσα, καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρόν.

Ἔνθεον διάδημα κάλλους, ἡ Ἐκκλησία Θεοτόκε, ἀναδησαμένη τὴν θείαν, καὶ παναγίαν Ζώνην σου σήμερον, βασιλικῶς εὐφραίνεται, καὶ ὡραΐζεται τῇ δόξῃ σου.

Ἠλίου ἐκμιμούμενον πᾶσαν, τῶν Οὐρανῶν τὴν εὐκοσμίαν, σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένου, καταληφότες τῶν χαρισμάτων αὐγαῖς, ὥσπερ ἀστέρων κάλλεσι, καταλαμπόμενοι φαιδρύνθητε.

Ἔχει τὴν ἁγίαν σου Ζώνην, Θεογεννῆτορ ἡ σὴ Πόλις, σύνδεσμον εἰρήνης καὶ τεῖχος, καὶ τῶν δογμάτων θείαν ἑνότητα, καὶ ὀρθοδόξων καύχημα, καὶ Βασιλέων τροπαιοῦχημα.

Ὑμνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνείκαστόν σου χάριν. σὺ γὰρ ἡ πηγὴ τῆς Σοφίας, ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ τιμῶσιν Ἄχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἰδοὺ ἡ θεία κλίνη τοῦ Σολομῶν, δυνατοὶ ἣν κυκλοῦσιν ἐξήκοντα, ῥήσεις γραφῶν, οἷάπερ ἐν κλίνῃ βασιλικῇ, σορῷ τιμίᾳ σήμερον, Ζώνην ἀνακλίνει εἰς ἑαυτῆς, ἀνάκλησιν εἰς πάντων, τῶν πεπτωκότων, καὶ εὐσεβούντων περιποίησιν.

Ὡς πόλις Βασιλέως τῶν Οὐρανῶν, περὶ ἧς ἐλαλήθη παράδοξα, ἔθου τῇ σῇ, Πόλει δῶρον τίμιον καὶ σεπτόν, τὴν παναγίαν Ζώνην σου, πάντων εἰς κραταίωμα τῶν πιστῶν. δι' ἧς οἱ Στεφηφόροι, τροποῦνται πολεμίους, Ὀρθοδοξίᾳ διαλάμποντες.

Ἐσταλάξατε τὰ ὄρη νῦν γλυκασμόν, καὶ βουνοὶ εὐφροσύνην αἰώνιον, Πατριαρχῶν, δῆμοι καὶ Μαρτύρων πάντες χοροί, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, θείων Ἀποστόλων δῆμος σεπτός, εὐφράνθητε σὺν πᾶσιν, ἡμῖν τῇ Καταθέσει, τῆς θείας Ζώνης τῆς Θεόπαιδος.

Ἡγίασας τὰ πάντα διὰ τῆς σῆς, Παναγία Παρθένε Κυήσεως. καὶ νῦν ἡμῖν, δέδωκας εἰς πλείονα φωτισμόν, τὴν παναγίαν Ζώνην σου· ἧς τῇ Καταθέσει πᾶσα ἡ γῆ, χορεύει καὶ γεραίρει, σὲ τὴν χαρᾶς ἀρρήτου, ἀποπληρώσασαν τὸ ἀνθρώπινον.

Φιλίας με δολίας τῆς τῶν παθῶν, καὶ ἐχθροῦ καθ' ἑκάστην πειράζοντος, ἁμαρτιῶν, βάρει ῥαθυμίας τε χαλεπῆς, ἀπαγωγῆς Πανάχραντε, καὶ αἰχμαλωσίας καὶ προνομῆς, τῷ σῷ προσπεφευγότα, ἐλέει διὰ τάχους, ὡς συμπαθὴς Ἁγνὴ ἀπάλλαξον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὁ πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, τὰ σὰ ποιήσας Ἄχραντε, τὴν σὴν Ἐσθῆτα, καὶ Ζώνην, ἐτίμησεν ἀφθαρσίᾳ, τῇ Πόλει σου κραταίωμα, δοὺς ταύτην καὶ ἀσφάλειαν· ἧς καὶ νῦν τὴν Κατάθεσιν, περιχαρῶς ἐκτελοῦντες, πανηγυρίζομεν πόθῳ.

Ὅμοιον.

Κτισμάτων πάντων πέλουσα, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, καὶ πλήρης ὄντως σοφίας, τῆς ὑπερφυοῦς ὡς Μήτηρ, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος, φωτὸς καὶ θείας γνώσεως, καὶ χάριτός με πλήρωσον, τὸν συμπληροῦντα τῶν ὕμνων, σοῦ τῆς Ἁγνῆς Θεοτόκου.

...ς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ὑπέρλαμπρον στέφανον, Θεοτόκε πανάχραντε, τὴν ἁγίαν Ζώνην σου περιέθετο, ἡ Ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται σήμερον, καὶ χορεύει μυστικῶς, ἐκβοῶσά σοι Δέσποινα· χαῖρε στέφανε, καὶ διάδημα θεῖον· χαῖρε μόνη, τοῦ πληρώματός μου δόξα, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος.

Σὺ πανάχραντε Δέσποινα, κραταιὸν περιτείχισμα, ἀρραγές τε στήριγμα καὶ διάσωσμα, τῷ σῷ λαῷ καὶ τῇ Πόλει σου, ὑπάρχουσα δέδωκας, ὡς φαιδρὰν περιβολήν, τὴν ὑπέρτιμόν Ζώνην σου, περισῴζουσαν, συμφορῶν ἐκ παντοίων τοὺς ἐν πίστει, καὶ ζεούσῃ προθυμίᾳ, ταύτην τιμῶντας Θεόνυμφε.

Ὁ Ναός σου Πανάχραντε, ὡς πηγὴ ἀνεξάντλητος, τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέδεικται· οἱ ποταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως προχέονται, τῆς ἁγίας σου Σοροῦ, καὶ πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευφραίνουσι, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ βοώντων· ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη, ζωὴ σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν.

Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β´.

Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου τὴν ἁγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι· χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ. χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη. χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β´.

Φρένα καθάραντες, καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες, Δαβιτικὴν μελῳδίαν, τὴν Νεανίδα Νύμφην τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. ὡς γὰρ Παλάτιον ὡραῖον, ταύτην κατακοσμήσας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτήν, τῇ Πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων Βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδή, γ. καὶ ς´.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Κοινωνικόν. Ποτήριον Σωτηρίου.

ΤΕΛΟΣ.

Εἰς τὰς παρακλήσεις.
Δόξα. Τὸ αὐτό.

Τὸν ἀθλοφόρον καὶ πανεύφημον μάρτυρα, οἱ πολυπαθεῖς πειρασμοῖς συνεχόμενοι, εὐχαριστήρια κράζομεν ἐξ ὅλης ψυχῆς, ὦ Μερκούριε, ταῖς πρεσβείαις σου ῥῦσαι ἐκ τοῦ ἐπικειμένου ἡμῖν καὶ δεινοῦ νοσημάτων, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης τοῦ ἐχθροῦ, ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον.

Γ. Μαρινάκης